

தாய்வே

யாழ். நூலக எரிப்பில் ரணில் விக்கிரமசிங்க?

— என். சரவணன்

இன்சொற் சான்றோன் பூர்விகன்

விளிம்புநிலை மறுப்பும்

தமிழ்வேதாந்த மரபும்

— பாக்கியநாதன் அகிலன்

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் பெண்ணிலைவாதம்

— சி. ரமேஷ்

Sri Nadarajasundram
Real Estate Broker

416-276-6666 | srinada21@gmail.com

Siva Shanmuganathan Broker 416-545-7482
Joy Selvanayagam Broker 416-358-6928

Knowledge. Experience. Success
Siva & Joy Real Estate Team

HomeLife/Future Realty Inc., Brokerage*
205-7 Eastvale Dr., Markham ON, L3S 4N8
Bus: 905.201.9977 Fax: 905.201.9229
*Independently Owned and Operated

Your Trusted Realtor
Selling | Investing

Homes Realty Inc.
Brokerage

FREE HOME EVALUATION

Justin William Broker of Record / Owner
25 Karachi Drive #15, Markham ON, L3S 0B5 - Office 905.209.8000
416.803.7344
www.reon.ca

Baskaran Sinnadurai
Broker

Commercial - Industrial - Investment

Dir: 416.880.8585
Off: 416.270.1111
Fax: 416.270.7000
baskaran.toronto@hotmail.com

Best Rates & Advice You Can Trust!

உங்கள் அனைத்து அடமானக்கடன் தேவைகளுக்கும்
Purchase | Refinance | Renewal

Ram Krish
MORTGAGE AGENT
416-427-5555

795 Milner Ave D2, Scarborough, ON M1B 3C3

Tennyson Dilipkumar
Realtor
416-896-8989
tennysondilipkumar@gmail.com

HomeLife Galaxy

உடனடி வேலை வாய்ப்பு!
Toronto தொழிற்சாலையில்
காலை, மாலை, இரவு நேர வேலை வாய்ப்புகள்

போக்குவரத்து வசதிகள்
வழங்கப்படும்

தொடர்புகளுக்கு - 416-286-6375
(திங்கள் முதல் வெள்ளி 9:00மணி முதல் 5:00மணி வரை)

THEVEN KANKESU
Mortgage Agent FSCO Lic: M08008759

1193A Brimley Rd. #7
Toronto, Ontario, M1C 5G3
T: 416.939.8789
F: 416.439.1965
theven.kankesu@mtgarc.ca
thevenk1.tk@gmail.com

Vela Subramaniam
Sales Representative

416 786 0760
vela4homes@gmail.com

www.vela4homes.com

VENTHAN KANDIAH
Sales Representative

Cell : 6476286109

• Residential • Commercial • Investment

Publisher & Editor

P.J. Dilipkumar

பதிப்பாளர், ஆசிரியர்

பி.ஜெ. டிலிப்குமார்

நிறுவன வரைகலைஞர்

கருணா

ஆலோசகர் குழு

அருண்மொழிவர்மன்,

சேரன்,

துஷி ஞானப்பிரகாசம்,

ஞானம் லெம்பட்,

கந்தசாமி கங்காதரன்,

பொன்னையா விவேகானந்தன்,

ரவிச்சந்திரிகா.

ஒவியங்கள்

டிராட்ஸ்கி மருது (இந்தியா),

ஜீவா (இந்தியா),

K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து)

ரமணி (இலங்கை),

சௌந்தர் (இங்கிலாந்து),

றஷ்மி (இங்கிலாந்து).

எஸ். தர்மதாஸ் (இலங்கை).

புகைப்படங்கள்

K. கிருஷ்ணராஜா (இங்கிலாந்து)

சர்வேசன்,

துசியந்தன் துரைரத்தினம்.

தட்டச்சு

சாம் டானியல்.

ஒப்புநோக்கல்

கௌரி,

கந்தசாமி கங்காதரன்.

பொது உறவுத் தொடர்பு

குமணன் தம்பிஐயா

ரொறன்ரோ விநியோகம்

இராமநாதன் ரூபன்,

சசி,

மெய்யழகன்.

மொன்றியால் தொடர்பு

சுகுமாரன் சின்னையா.

ஒட்டாவா தொடர்பு

அலெக்ஸ் சிவசம்பு: 613-276-7253

அஞ்சல் முகவரி

Editor

P.O.Box #63581

Woodside Square

1571 Sandhurst Cir.

Toronto, ON. M1V 1V0

Tel :416-646-3422, 416-857-6406

Fax : 416-849-0594

Web : www.thaivedu.com

E-mail : info@thaivedu.com

இம்மாதம் பால்புதுமையினர் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடப்படும் பாலீர்ப்பு அடையாளத்தையுடைய மக்கள் தமது பால் அடையாளம் சார்ந்த உரிமைக்கான குரலை ஓங்கி உயர்த்துவர். பல்வேறு நாடுகளிலும் நகரங்களிலும் வெவ்வேறு வகைகளிலும் அளவுகளிலும் இந்தப் போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்படும். தமது பால் அடையாளத்தைப் பகிரங்கமாகப் பறைசாற்றி மகிழ்வதும் ஒரு மக்கட் கூட்டத்தின் கொண்டாட்டம்போலேவே வெளித்தோற்றம் கொண்டிருந்தாலும், அடிப்படையில் இவை மனித உரிமைக்கானவையும் சமத்துவத்துக்கானவையுமான போராட்டங்களே. உணர்வுத்தோழமையுடையவர்களும் மனித உரிமைகளில் உண்மையான அக்கறையுள்ளவர்களும் இந்த நிகழ்வுகளில் இணைந்துகொள்வார்கள்.

இது ஒருபுறம் நடக்க, மறுபுறம், மதத்தையும் பண்பாட்டையும் ஒழுக்கம் பற்றிய கற்பிதங்களையும் ஆயுதமாக்கிக் கொண்டு இந்த மக்களின் உரிமைகளை மறுக்கவும் அடையாளத்தை அழிக்கவும் என அடிப்படைவாதிகள் எழுப்பும் கூக்குரலும் உச்சம் பெறும்.

பொதுவாழ்வின் சகல நிலைகளிலும் பால்புதுமையினர் ஒதுக்கப்படுவதும் ஓரங்கட்டப்படுவதும் துன்புறுத்தப்படுவதும் அச்சுறுத்தப்படுவதும் அன்றாட நிகழ்வுகள்தாம். அவற்றுக்கெதிரான அவர்களின் போராட்டமும் அன்றாட நிகழ்வுதான். எனினும், ஆண்டுதோறும் யூன் மாதம் இந்த விடயம் பொதுக்கவனம் பெறும் வகையிலே, 'Pride Month' எனும் பெருமைகொள் மாதமாக உலகெங்கணும் கொண்டாடப்படுகிறது.

இதற்குக் காரணமானவை 1969-இலே அமெரிக்காவின் நியூ யோர்க் நகரிலே நடந்த போராட்டங்களே. தற்பாலினர் பலரும் கூடியிருந்த 'ஸ்ரோன்வோல் இன்' என்ற உணவகத்தைக் காவுற்றுறையினர் முற்றுகையிட்டபோது, அவர்களைத் தடுக்க முனைந்தவர்கள்மீது காவுற்றுறையினரால் வன்முறை பிரயோகிக்கப்பட்டது. யூன் 28-ஆம் நாள் ஆரம்பித்து சில நாட்கள் தொடர்ந்த காவுற்றுறை வன்முறையும் அதற்கெதிரான தற்பாலினரின் போராட்டமே அமெரிக்காவிலே பால்புதுமையினரின் உரிமைகளுக்காகப் போராட ஓர் இயக்கத்தின் தேவையை வலியுறுத்தியது. 'ஸ்ரோன்வோல் கலகம்' என அறியப்படும் அந்தச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து, 1970 முதல், ஒவ்வோர் ஆண்டும் இந்தப் போராட்டத்தின் மீதும் அதன் நியாயங்கள் மீதும் கவனம் குவிக்கும் ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும் மாதமாக உலகெங்கும் யூன் மாதம் பெருமைபெற்றது.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இது அமெரிக்காவிலே முன்னெடுக்கப்பட்டுவருகின்றபோதும், இந்தப் போராட்டத்துக்கான தேவை இன்னமும் குன்றவில்லை என்பதே விசனத்துக்குரிய உண்மை. அமெரிக்காவின் மிகப்பெரிய சில மடங்குக்கடைகள், இம்மாதம் சில மாநிலங்களில் உள்ள தமது கடைகளிலே 'பெருமைகொள் மாதம்' சார்ந்த பொருள்களை, கடைகளின் பிற்பகுதியிலே ஒதுக்கமாக வைக்கப்போவதாக அறிவித்துள்ளன. இதற்குக் காரணம், எதிர்ப்பவர்கள் தமது விற்பனை நிலையங்களுக்கு எதிரான வன்முறையில் ஈடுபடலாம் என்ற அச்சமே.

கனடாவிலே நிலைமை அதைவிட மோசமாயுள்ளது. 1967-ஆம் ஆண்டு, தற்பால் நடவடிக்கைகள் குற்றச் செயல்கள் என அதுவரை இருந்ததை மாற்றி, கனடியக் குற்றவியற் சட்டத்துக்குத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்த அந்நாளைய பிரதமர் பியேர் ரூடோ, 'தேசத்தின் படுக்கையறைகளிலே அரசுக்கு எந்த இடமுமில்லை' என்று கூறியிருந்தார். எனினும், கனடாவிலே ஒரு பால் திருமணங்கள் சட்டபூர்வமாக அங்கீகரிக்கப்பட 2005-ஆம் ஆண்டுவரை காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இருந்தும் அண்மையிலே, ரொறன்ரோப் பெரும்பாகத்திலே தமது மத நம்பிக்கைப்படி மணம் புரிந்துகொண்ட இரண்டு தற்பாலீர்ப்புப் பெண்களுக்கும் அந்த மதச் சடங்கை நிறைவேற்றிய மதகுருவுக்கும் எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அவதூறுகளும் அச்சுறுத்தல்களும் தமிழ்க் கனடியரை வெட்கித் தலைகுனிவ வைக்கத்தக்கன. இந்தச் சம்பவத்தையாவது சில தனிமனிதர்கள்மீது பழியைப்போட்டுக் கடந்துவிடலாம்.

ஆனால், கடந்த மாதம் ஒன்றாயினாலும் யோர்க் கத்தோலிக்க மாவட்டக் கல்விச் சபையில் நடந்தேறியதை அப்படி இலகுவில் கடந்துசெல்லமுடியாது. யூன் மாதத்திலே பள்ளிக்கூடங்களின் முன்றலிலே பால்புதுமையினரை அடையாளப்படுத்தி அங்கீகரிக்கும் வானவில் வண்ணக்கொடியைப் பறக்கவிடுவது பற்றி நீண்டதொரு விவாதம் நடத்தி, பறக்க விடுவதில்லை எனக் கல்விச்சபை வாக்களித்தது. இத்தனைக்கும், பால்புதுமையினர் எனத் தம்மை அடையாளப்படுத்தும் மாணவர்கள் ஏனைய மாணவர்களைவிட மிகக்கூடுதலானவளவிலே அச்சுறுத்தல்களுக்கும் உளவியல் நெருக்கடி-களுக்கும் பழிப்புரைகளுக்கும் ஆளாகிறார்கள் என்ற தெளிவான புள்ளிவிபரம் கல்விச்சபையிடம் உள்ளது. அந்த மாணவர்கள் கேட்டதெல்லாம், 'எங்கள் பாலடையாளம் பற்றிய எங்கள் தெரிவை அங்கீகரிப்புகள்' என்பது மட்டும்தான். வானவில் வண்ணக்கொடி எனும் அந்தக் குறைந்தபட்சக் கோரிக்கைக்குக்கூட மனிதநேயத்தோடு செவிசாய்க்க முடியாத ஒரு கல்விச்சபை, இருபத்தோராம் நூற்றாண்டில் கனடா போன்றதொரு நாட்டில் குழந்தைகளின் கல்விக்குப் பொறுப்பாக விடப்பட்டுள்ளமை வெட்கக்கோடானது.

இருந்தபோதும், முன்னேற்றங்களும் இல்லாமலில்லை. இறுக்கமான பண்பாட்டு அடிப்படைவாதத்தைப் பின்புலமாகக் கொண்ட யாழ்ப்பாணம் போன்ற நகரங்களில்கூட, நாட்டின் நடைமுறைச் சட்டங்களையும்மீறி பெருமைகொள் மாதம் அனுட்டிக்கப்படுவதும் மத அடிப்படைவாதத்தையே தனது முக்கிய அடையாளமாகக்கொண்ட இலங்கை அரசின் உச்சநீதிமன்றம், சட்டம் ஒருபால் திருமணங்களை அங்கீகரிக்கவேண்டும் என்று கூறியிருப்பதும் முன்னடைவுகள். இந்த முன்னடைவுகள் தரும் நம்பிக்கையின் துணையோடு, இம்மனிதவுரிமைப்போராட்டம் மேன்மேலும் வலுப்பெறவேண்டும்.

பெருமைகொள் மாதம்	3	கைவண்ணம்	62	ஆவுடை அக்காள் கவிதைகள்:	
தேசியம் என்ற வெற்றுக் கோசத்திலிருந்து		- த. சிவபாலு		வினிம்புழிலை மறுப்பும் தமிழ்வேதாந்த மரபும்	127
கட்டமைக்கப்பட்ட தேசம் என்கின்ற		கடலளவு கனவு!	64	- பாக்கியநாதன் அகிலன்	
யதார்த்தத்திற்கு	5	- ஜனா		ஓவியம்: அர்ப்பனா கோர்	
- செல்வின் இரேனியஸ் மரியாம்பிள்ளை		வன்னிப் பிரதேசத்தின் முதற் பேராசிரியர்		ஸ்டாலின் மீதான அவதூறுகள் - 1	
யாழ். நூலக எரிப்பில் ரணில் விக்கிரமசிங்க?	9	கலாநிதி பொன். பூலோகசிங்கம்	66	பொய்கள் மீது கட்டமைக்கப்பட்ட பொய்கள்	133
- என். சரவணன்		- வே. விவேகானந்தன்		- தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ	
யாழ். நூலக எரிப்பு:		இன்சொற் சான்றோன் பூர்வீகன்	68	மட்டக்களப்பும் திரிகோணமலையும்	140
ஆனந்த குமாரசுவாமி கொல்லப்பட்டார்!		பெண் விடுதலைக்குப் போராடிய பெருமகளார்		ஆங்கில மூலம்: வண. ஈ.ஜே. ரொபின்சன்	
பரணவிதான காப்பாற்றப்பட்டார்!	15	இராமநாதன் கல்லூரி முதல் அதிபர்	70	தமிழில்: சா. திருவேணிசங்கமம்	
- நந்தன வீரர்தன்		- கா. இந்திரபாலா		ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில்	
தமிழில் - என். சரவணன்		காலத்தின் குரல் பொன்னையா மாணிக்கவாசகம்	76	பெண்ணிலைவாதம்	146
நக்பா! அகதிகளின் அவலக்குரல்	18	- வெற்றிச்செல்வி சந்திரகலா		- சி. ரமேஷ்	
- மா. சித்திவிநாயகம்		'வாழ வா தோழா!', 'குன்றத்துக் குமுறல்',		சமூக விஞ்ஞான மெய்யியல் விஞ்ஞானப்	
குடான்: பின்-காலனித்துவச் சர்வாதிகாரமும்		'மாடும் வீடும்'	80	புரட்சியும் அறிவொளிச் சிந்தனையும்	151
உள்நாட்டுப் போரும்		- மல்லியப்பசுந்தி திலகர்		- கந்தையா சண்முகலிங்கம்	
ஓர் அரசியல், வரலாற்றுப் பார்வை	21	முஸ்லீம் விவாக - விவாகரத்துச்		குரு அருள் பெற்ற திருவளர் மகாகவி	154
- ருபன் சிவராஜா		சட்ட திருத்தங்கள்	83	- கிருங்கை சேதுபதி	
வியட்நாமின் இரசாயனக் காடுகள்		- இனியவன் இசாறுதீன்		ஓவியம்: ஜீவா	
என்றும் சொக்கத் தங்கமே!	30	பொன்விழாக் காணும்		திருக்குறளில் தொல்காப்பிய அகத்திணை மரபுகள் -	
- சதீஸ் செல்வராஜ்		தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை	90	ஓர் ஆய்வியல் நோக்கு	159
அங்காதிபாதம் 400	35	- இயல்வாணன்		- பொன்னையா விவேகானந்தன்	
- பால. சிவகடாட்சம்		அஸ்ஸும் தமிழும்	93	கம்பனின் கருவூலம் திறந்து....	164
கோடைகால வீட்டுப் பராமரிப்பு	38	- அஹமட் பிஸ்தாமி		- மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா	
- வேலா சுப்ரமணியம்		இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம்	96	தொன்மையைத்தேடி	
ஓய்வூதியச் சேமிப்புத் திட்டம்	40	- நெல்லை ஜெயசிங்		ஆதித் தமிழர், திணை வழிக் குடிகள்	167
- செந்தூரன் புனிதவேல்		எனது பார்வையில் 'இலங்கை:		- செல்வநாயகி மீர்தாஸ்	
விலை மதிப்பற்ற பொக்கிஷங்களுடன்		மீள் சிந்திப்புக்கான சில முன்வைப்புக்கள்'	100	தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும்	171
கடலில் மாயமான கப்பல்கள்	42	- எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்		- நா. சுப்பிரமணியன்	
- சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்		தமிழகனின் சுயவரலாறு:		கதவு	177
சந்தேகம் வாழ்வின் எதிரி	44	நதிக்கரைகளில் கோலமிடும் வாழ்வியல்	108	- அகரன்	
- சி. நற்குணலிங்கம்		- மு. நித்தியானந்தன்		ஓவியம்: செல்வன்	
குரோசியாவின் புராதன நகரங்கள்	46	செல்வன் காசிலிங்கத்தின் 'மிச்சமிருப்பவர்கள்'	110	சாத்தான்களின் கூடாரம்	182
- குரு அரவிந்தன்		- சு. வேணுகோபால்		- ஜெனார்த்தன்	
கண்ணகியம்மன் சடங்கும்		ஓவியம்: ஜீவா		ஓவியம்: செல்வன்	
அதன் முக்கியத்துவமும்	50	அம்ரிதா ப்ரீதம் புனைவுலகு:		சாம்பரில் திரண்ட சொற்கள்	188
- து. கௌர்ஸ்வரன்		ஒரு வாசிப்பனுபவம்	113	- தேவகாந்தன்	
வியாயம் பெனெகல்: முதல் கல்	52	- ஜிஃப்ரி ஹாசன்		ஓவியம்: ஜீவா	
- ஓவியர் ஜீவா		யாதும் ஊரே, யாவதும் விற்பனைப் பண்டமே	116	எமது வருங்காலக் கவிஞர்களில் ஒருத்தன்	193
நாடகக்கலைஞர் கே.கே. சோமசுந்தரம்	55	- சண்முகம் வெற்றிவேல்		- வில்லியம் சரோயன்	
- மைதிலி தயாநிதி		பரண்	119	தமிழில்: என்.கே. மகாலிங்கம்	
'எந்தக் கங்கையில்		- எம்.ஐ.எம். சாக்கீர்		ஓவியம்: ஜீவா	
இந்தக் கைகளைக் கழுவவது?'	58	ஆழி மழைக்கண்ணா!	124	தமிழர் சாம்ராஜ்ஜியம் தலை சாய்கிறது	196
- ருபன் சிவராஜா		- த. ஜீவராஜ்		- நிமால் நாகராஜா	
		ஓவியம்: டிராட்ஸ்கி மருது			

**தேசியம் என்ற வெற்றுக் கோசத்திலிருந்து
கட்டமைக்கப்பட்ட**

தேசம் என்கின்ற யதார்த்தத்திற்கு

- செல்வின் இரேனியஸ் மரியாம்பிள்ளை

இலங்கைத் தீவில் ஈழத்தமிழரின் இறைமையினை மீட்டுத் தனியான தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் பெருவிருப்பு, காலநீட்சியிலும் கருத்துகளின் மோதல்களிலும் கட்சிகட்டிப் போராடுவதிலும் கரைந்து போய்க்கொண்டிருக்கின்றது.

உலகப் பெருமன்றங்களின் நடுத்தீர்ப்பிற்காகவும் ஒடுக்கப்படும் மக்களின் விடுதலைக்கான சர்வதேசத்தின் மனச்சாட்சியின் எழுச்சிக்காகவும் காத்திருந்து காத்திருந்து 'குளம் வற்றும் வற்றும் எனக் காத்திருந்து காத்திருந்து குடல் வற்றிச் செய்த கொக்கின்' கதையாக ஈழத்தமிழரின் காத்திருப்பு முயற்சிகளும் மாறிவிடுமோ என்ற பெரும் அச்சம் மேலோங்கி வருகின்றது. பாலஸ்தீனத்தின் விடுதலைக்குக் குரல் எடுத்துத் தளம் கொடுத்து வளப்படுத்தியது இந்திராவின் இந்தியா. இன்று பாலஸ்தீனத்து மக்களின் தாயகத்தைச் சிதைக்கும் சியோனிச இஸ்ரவேல் தேசத்துடன் கூட்டுவைத்துக் கூடிக்குலாவுகின்றது.

பாலஸ்தீனம் உலகின் வரைபடத்திலிருந்து காணாமல் போய்க்கொண்டிருக்கின்றது.

கிழக்குத் தீமோர் இந்தோனேசியாவின் ஆட்சியதிகாரத்தின் கீழ் கட்டுப்பட்டிருந்தபோது அதன் விடுதலைக்காக முன்னின்று ஆதரவளித்துப் போராடிய ஆஸ்திரேலியா டச்சுக்காரரின் குடியேற்றவாத ஆட்சியின் கீழிருந்து தன்னிடம் கைமாரிய பப்புவா நியூகினிக்குச் சுதந்திரமான தன்னாட்சி உரிமையினையும் வழங்கியிருந்தது. ஆனால் அதே ஆஸ்திரேலியா இன்று மேற்கு பப்புவா மக்களின் சுதந்திரக் கோரிக்கையினைப் புறந்தள்ளி இந்தோனேசியாவின் ஆதிக்க விரிவாக்கத்திற்கு அங்கீகாரமளிப்பதோடு இந்தோனேசிய இராணுவத்தின் ஆக்கிரமிப்பிற்கும், இனப் படுகொலைகளுக்கும் மனித உரிமை மீறல்கள் என்ற மிகக்குறுகிய பதாதையின் கீழ் வெள்ளையடிக்க முனைந்துள்ளது.

மேற்கு பப்புவாவின் வரலாற்றுப் படிப்பினைகளிலிருந்து நாம் கற்றுக்கொள்வோமா? இல்லை, கல்லிலே நார் உரிப்பதாக மேற்குலகத்தின் இராசதந்திரப் பகடை ஆட்டத்தினுள் இலவுகாத்த கிளிகளாய் இழிந்து போவோமா?

உலகின் பெரிய தீவுக்கூட்டங்களில் கிறீன்லாந்து, ஆஸ்திரேலியா ஆகியவற்றுக்கு அடுத்து மூன்றாவது பெரிய தீவுக்கூட்டமான பப்புவா நியூகினியா, ஆஸ்திரேலியாக் கண்டத்தின் வடகிழக்குத் திசையில் நியூசிலாந்திற்கும் ஆஸ்திரேலியாவிற்கும் அண்மித்ததாக அமைந்துள்ளது.

15-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஸ்பெயின், ஜேர்மனி, டச்சு, பிரித்தானியக் கடலோடிகள், மிசனறிகள், ஆய்வாளர்கள், வர்த்தகக் கம்பனிகள் ஆகியோரின் கவனத்தை ஈர்த்த இந்தத் தீவு 19-ம் நூற்றாண்டில் ஜேர்மனியராலும், பிரித்தானியராலும் இரண்டு துண்டுகளாக உடைக்கப்பட்டு அவர்களது அதிகாரத்தின் கீழ் வந்தது. பின்பு ஜேர்மனியரின் அதிகாரத்தின் கீழிருந்த மேற்கு பப்புவாப் பகுதி டச்சுக்காரரினால் கைப்பற்றப்பட்டதுடன் அருகாமையிலிருந்த இந்தோனேசியாவும் அவர்களது குடியேற்ற நாடாக மாற்றப்பட்டது.

1901-ல் பிரித்தானியர் தங்களிடமிருந்து புதிதாகச் சுதந்திரம் பெற்ற ஆஸ்திரேலியாவுக்குத் தங்களின் அதிகாரத்தின் கீழிருந்த நியூகினியாவினைக் கையளித்தனர். மறுபக்கத்தில் டச்சுக்காரர்கள் இந்தோனேசியாவுக்குச் சுதந்திரம் வழங்கிய போது சுதந்திரமான நாடாக மாறிய இந்தோனேசியா ஏற்கனவே டச்சுக்காரரின் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த மேற்குப் பப்புவாவினையும் தங்களிடம் கையளிக்கும்படி கோரினர். இந்த விடயத்தில் நெதர்லாந்து ஆட்சியாளர் உடன்பாடு கொண்டவர்களாக இருக்கவில்லை.

1961-ல் மேற்குப் பப்புவா மக்கள் தங்களது இறையாண்மைக்கும் சுதந்திரத்திற்குமான காங்கிரஸ் மாநாட்டினை நடத்தித் தங்களது சுதந்திரத்திற்கான பெருவிருப்பினைப் பிரகடனம் செய்ததுடன் தங்களது சுதந்திரத்தின் அடையாளமான 'Rising Star' உதயதாரகைக் கொடியினையும் பறக்கவிட்டனர்.

இதனை மறுத்து 1962-ல் இந்தோனேசிய இராணுவம் மேற்குப் பப்புவா நிலப்பகுதிக்குள் பிரவேசித்து அதனை இந்தோனேசியாவின் ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவந்தது. இத்தகைய நெருக்கடி நிலைமையில் ஐக்கிய நாடுகள் சபையினால் விதந்துரைக்கப்பட்டபடி ஐ.நா-வின் இடைக்கால அதிகாரசபையின் முகாமைத்துவத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்ட மேற்குப் பப்புவாவின் எதிர்காலம் ஒரு சர்வசன வாக்குத் தேர்வு

மூலம் தீர்மானிக்கப்படலாம் என்ற உடன்பாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது.

1969-ல் இந்நோனேசியாவினால் மேற்குப் பப்புவாவில் முன்னெடுக்கப்பட்ட Act of Free Choice என்ற மிகவும் கபடத்தனமான சர்வசன வாக்கெடுப்பு முறைமூலம் இந்நோனேசியா மேற்குப் பப்புவாவினைத் தனது பிராந்தியமாக இணைத்துள்ளது. மேற்குப் பப்புவாவில் அண்மைய காலங்களில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த, வாக்களிக்கத் தகுதிகொண்ட சுமார் எட்டு இலட்சம் மக்களும் சர்வசன வாக்கெடுப்பில் பங்கெடுப்பதனை அனுமதிக்காமல் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்ற பெயரில் இந்நோனேசிய இராணுவத்தால் அடையாளம் காணப்

பிரார்த்திப்பது, வேண்டுகோள்கள் விடுப்பது,

எதிர்ப்புகளைப் பதிவுது, வருடாந்தம் நினைவு

தினங்களைக் கொண்டாடிச் சுயநினைவூட்டல்

செய்வது, அதன் மூலம் சுயதிருப்தி

அடைந்துகொள்வது, அதிகாரக் கதிரைகளின்

போட்டிகளுக்காக மக்களைக் கட்சிகளின்

பெயராலும் மதங்கள், குலங்கள், பிராந்தியங்கள்

ஆகிய அடையாளங்களாலும் கூறுபோட்டுச்

சிதைப்பது எனத் தொடர்வதுதான் எங்கள் வாழ்வா?.

பட்ட 1026 தனிநபர்கள் இந்நோனேசியாவுக்கு எதிராக வாக்களித்தால், குடும்பத்துடன் அழிக்கப்படுவீர்கள் என்ற கடுமையான அச்சுறுத்தலின் கீழ் பங்குபற்றிய வாக்கெடுப்பாக அந்த சர்வசன வாக்கெடுப்பு நடத்தப்பட்டு மேற்குப் பப்புவா மக்களின் விருப்புரிமைக்கு எதிராக மேற்குப் பப்புவா இந்நோனேசியாவின் பிராந்தியமாக்கப்பட்டது.

இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னான முதலாளித்துவமற்றும் கம்யூனிச அடையாளங்களால் இருமுனைப்படுத்தப்பட்ட போட்டி உருவாக்கப்பட்டபோது இந்நோனேசியா கம்யூனிச அணிக்குள் செல்லாமல் கவர்ந்திழுப்பதற்கான வெகுமானமாக மேற்குலக நாடுகளும், ஐ.நா-வும் இந்நோனேசியாவின் அதிகார பீடத்தில் மேற்குப் பப்புவா மக்களின் சுதந்திரத்தையும் அம்மக்களின் இறையாண்மையினையும் பலியிட்டனர்.

அன்று வர்த்தகத்திற்காக உலகின் வளம்மிகுந்த தேசங்களை யெல்லாம் தங்கள் குடியேற்றவாத ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டுவந்த பிரித்தானியருக்கும், டச்சுக்காரருக்கும், போர்த்துகேயருக்கும் கூடக் கவர்ச்சிகரமான நிலப்பரப்பாகப் பப்புவா நியூகினி என்ற பெருந்தீவு தோற்றமளிக்கவில்லை. அமேசன் மழைக்காட்டினையொத்த பெரும் மழைக்காட்டினையும், பூர்

வீக்க காட்டுமிராண்டி மக்கள் கூட்டமுமே இத்தீவின் வளமாக வெளிப்புறத்தே காணப்பட்டது.

ஆனால், தற்போது உலகின் மிகப்பெரிய தங்கச்சுரங்கத்தையும் எண்ணெய் மற்றும் எரிவாயு மூலங்களையும் பெருமளவான கனிம வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ள மேற்குப் பப்புவா இந்நோனேசியாவினால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுத் தனது பிராந்தியமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதையும் நகைப்பிற்குரியதும் மோசடியானதுமான சர்வசன வாக்கெடுப்பின் மூலம் இந்நோனேசியாவின் ஒரு மாநிலமாக இணைக்கப்பட்டதனை மட்டுமன்றி 97 வீதம் மெலனேசிய மக்களைக் கொண்டிருந்த மேற்குப் பப்புவாவில் இன்று மெலனேசிய மக்கள் 47 வீதமாகச் சிறுக வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு இந்நோனேசியா தனது இராணுவத்தின் துணைகொண்டு முன்னெடுத்த, மிகவும் துல்லியமாகத் திட்டமிட்டு முன்னெடுத்த இந்நோனேசியர்களின் குடியேற்றங்களும் ஆகும்.

ஒன்றான நெதர்லாண்ட் நியூ கினியாத் தீவு, (Netherland New Guinea) டச்சுக்காரர் ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்து 1962-ல் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் இடைக்காலக் கட்டமைப்பின் கீழ் வரும் வரை மெலனேசிய மக்களின் தலைவர்கள் தெற்குப் பசுபிக் ஆணைக்குழுவின் (South Pacific Commission) அமர்வுகளில் பங்குபற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். மேற்குப் பப்புவாவில் வாழும் மெலனேசிய மக்கள் (Melanesian People) உட்படப் பப்புவா நியூகினி மக்களும் ஏனைய பசுபிக் தீவுகளில் வாழும் மக்கள் சமூகங்களும் மேற்குப் பப்புவா மக்களைப் பிரிக்கமுடியாத பசுபிக் சமூகத்தின் அங்கமாகவே கருதுகின்றார்கள்.

இந்நோனேசியாவின் சுகர்னோவின் இராணுவ ஆட்சியின் கீழ் இந்நோனேசியாவின் அதிகாரத்தின்கீழ் கொண்டுவெல்லப்பட்ட மேற்குப் பப்புவா மக்கள் இன்னமும் தங்கள் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். 1962-ல் டச்சுக் குடியேற்ற அதிகாரத்தின் கீழிருந்து பலமான பசுபிக் தீவுக்கூட்டங்களின் அணியில் தங்களை இணைத்துச் சுதந்திரமாக வாழ விரும்பும் மேற்குப் பப்புவா மக்களின் சுதந்திரத்திற்கான கோரிக்கை, சர்வதேசத்தின் இராஜதந்திரச் சதுராட்டத்தினுள் சிக்கவைக்கப்பட்டுள்ளதுடன் இந்நோனேசியாவிற்கும் ஆஸ்திரேலியாவிற்குமான இராஜதந்திர நலன்களுக்காக இன்று பலியிடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. ஆனாலும் பப்புவா மக்களின் விடுதலைக்கான இயக்கம் இப்பொழுதும் தொடர்ந்து போராடிக்கொண்டிருப்பதுடன் பப்புவா மக்கள் தங்களது உதயதாரகைக் கொடியினை வருடாந்தம் விடுதலைப் போராட்டத்தின் அங்கமாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் மேற்கத்தேய நாடுகளினதும் ஐ.நா-வினதும் மரத்துப்போன மனசாட்சி, உலகின் பலம்வாய்ந்த அதிகார அணிகளின் இராசதந்திர நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்காக மேற்குப் பப்புவா மக்களை மறந்துபோயுள்ளது.

மேற்குப் பப்புவா மக்களின் விடுதலைக்கான போராட்டம் இந்நோனேசிய இராணுவத்தின் மனிதஉரிமை மீறல் செயற்பாடுகளாகச் சர்வதேசத்தின் முன்பு சிறுமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதுடன் இந்நோனேசிய இராணுவத்தின் சீர்திருத்தத்திற்கும் பண்பு மாற்றங்களுக்குமான ஆஸ்திரேலிய உதவிகளினாலும், கூட்டு இராணுவப் பயிற்சிகளாலும் இந்நோனேசியாவின் இராணுவத்திற்கு வெள்ளையடிக்கும் முயற்சிகளில் இன்று ஆஸ்திரேலியா முனைப்பாகச் செயற்படுகின்றது.

இரு விடுதலைப் போராட்டங்களும் தரும் படிப்பினைகள்:

ஈழத் தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டத்திற்கும் மேற்குப் பப்புவா மெலனீசிய மக்களின் போராட்டத்திற்கும் இடையான வரலாற்றுப் போக்கும், மூலமும் பல ஒத்த தன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. இரண்டு மக்களும் குடியேற்றவாத ஆட்சியாளர்களின் தவறான தீர்மானங்களாலும் சர்வதேசத்தின் மரத்துப்போன மனசாட்சியின் கீழும் பலியிடப்பட்டவர்களாகவே இருக்கின்றனர்.

மேற்குப் பப்புவா ஆஸ்திரேலியாவிற்கு அண்மையில் எவ்வாறு கிழக்காசியாவுக்கும், பசுபிக் தீவுக்கூட்ட பிராந்தியங்களுக்கும் இடையில் ஒரு தந்திரோபாய மையத்தில் அமைந்துள்ளதோ, அதுபோன்றதே இலங்கைத் தீவின் அமைவிடமும் ஈழத் தமிழர்களின் தாய்நிலமும். ஈழத் தமிழர்களின் வாழ்விடம் இலங்கைத் தீவின் தெற்கு முனையில் அமைந்திருந்தாலோ இந்தியாவுக்கு - குறிப்பாகத் தமிழகத்திற்குத் தூரத்தில் அமைந்திருந்தாலோ எங்களுடைய போராட்டம் வேறு பரிணாமம் கொண்டதாக இருந்திருக்கும்.

குடியேற்ற ஆட்சியாளர்கள் தாங்கள் கைப்பற்றிய தேசங்களைப் புதிதாக மேலெழுந்த தேசிய அரசுகள் என்ற கோட்பாட்டுடனும் தங்களது முன்னோடிச் சனநாயக அரசியல் மாதிரியை வாய்ப்புப் பார்க்கும் களமாகவும் கருதிப் பல தேசிய இனங்களையும், அவர்களின் சுதந்திரத்தையும், அரசியல் இறைமையினையும் பலிகொடுத்துள்ளார்கள்.

மேலெழுந்த பெரும்பான்மை இனத்தேசிய அரசுகளின் பேராசையும், மேலாதிக்க அதிகார வெறியும் புதிய சர்வதேசத் தேசிய அரசுகளின் கூட்டமைப்பான ஐ.நா-வின் அங்கீகாரத்தினைத் தமக்குச் சார்பாகத் தக்கவைத்துள்ளதுடன் ஏனைய மக்களை அரசுகள் அற்ற இனமாகவும், தேசங்களற்ற மக்கள் கூட்டமாகவும் பிரகடனம் செய்து தொடர்ச்சியாக அவர்களை பலமிழக்கச்செய்து இனவழிப்புச் செய்கின்றன.

மேற்குப் பப்புவாவில் இந்தோனேசியாவின் ஆட்சியாளரினால் இராணுவத்தின் துணையுடன் முன்னெடுக்கப்படும் குடியேற்றங்களுடாக அந்த மண்ணின் மக்களான மெலனீசிய மக்கள் இன்று எண்ணிக்கையில் பலவீனமான சிறுபான்மையினராக மாற்றப்பட்டு மேலாதிக்க இனத்திற்குச் சார்பாக அரசியல் சனநாயகத்தின் பெயரால் கட்டமைக்கப்படுகிறதோ அதனையொத்த அணுகுமுறையே இலங்கைத் தீவிலும், ஈழத் தமிழர்களின் பாரம்பரியத் தாயகமான வடக்குக் கிழக்கு மண்ணில் நிகழ்த்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றது. சர்வதேசமும், அயல்பாரத தேசமும் தனது மெளனத்தின் மூலம் அதனை அனுமதித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

இந்தோனேசியாவின் இராணுவ அதிகாரத்தின்கீழ் மேற்குப் பப்புவா மெலனீசியமக்கள் எதிர்கொள்ளும் உரிமை மறுப்பு இனவழிப்புப் போராட்டங்களை ஆஸ்திரேலியா வெறும் மனித உரிமைப் பிரச்சினையாகவும், சனநாயகத்திற்குத் திரும்பும் இந்தோனேசியாவினை வலுவூட்டி ஆதரவளித்தல் என்ற முன்னுரிமைத் தேவையாகவும் அணுகுகின்றதோ அதேபோன்று தான் மேற்கத்தேய நாடுகளும், கிழக்குத் திசை வல்லரசுகளும் ஐ.நா-வும் கூட இலங்கையின் செயற்பாடுகளை ஆதரவளிப்பதோடு ஈழத் தமிழரின் விடுதலைக்கான போராட்டத்தையும் மனித உரிமைச் சட்டங்களுக்கூடாகக் கையாள முற்படுகின்றது.

படுகின்றது.

ஒட்டுமொத்தத்தில் ஸ்ரீலங்கா சிங்களப் பெளத்த மேலாதிக்க ஆட்சியாளர்கள் ஈழத் தமிழர்களின் அரசியல் இருப்பை நீர்த்துப்போகச் செய்வதற்கான காலநீட்சிகளையும், வாய்ப்புகளையும் தொடர்ச்சியாக வழங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றனர்.

ஏனெனில், இந்து சமுத்திரத்தில் இந்திய - சீன அதிகார மையங்களுக்கு மத்தியிலான மூலோபாயப் புள்ளியாக மாறியுள்ள இலங்கைத் தீவின் அமைவிடம் சாதாரணமாகச் சர்வதேச அதிகார அணிகள் இலங்கைத் தீவினையும், அதன் ஆட்சியதிகாரத்தையும் பெரும்பான்மை சனநாயகத்தின் பெயரால் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டுள்ள பெளத்த சிங்கள மக்களையும் முதன்மைப்படுத்தியே தங்கள் நகர்வுகளையும், தீர்மானங்களையும் முன்னெடுக்கின்றனர்.

ஈழத்தமிழர்களே! நாம் என்ன செய்யப்போகின்றோம்?

பிரார்த்திப்பது, வேண்டுகோள்கள் விடுப்பது, எதிர்ப்புகளைப் பதிவது, வருடாந்தம் நினைவு தினங்களைக் கொண்டாடிச் சுயநினைவூட்டல் செய்வது, அதன் மூலம் சுயதிருப்தி அடைந்துகொள்வது, அதிகாரக் கதிரைகளின் போட்டிகளுக்குக் காக மக்களைக் கட்சிகளின் பெயராலும் மதங்கள், குலங்கள், பிராந்தியங்கள் ஆகிய அடையாளங்களாலும் கூறுபோட்டுச் சிதைப்பது எனத் தொடர்வதுதான் எங்கள் வாழ்வா?

சிறிய சிறிய மனிதாபிமான உதவிகள், சிறிய அபிவிருத்தி முயற்சிகள், சிறுதொகை முதலீடுகளும் முயற்சிகளும் என்ற நிலையிலிருந்து மக்களைத் தேசமாகக் கட்டியெழுப்பும் புதிய திசைநோக்கி நாம் பயணிக்க ஒன்றிணைய மாட்டோமா?

கட்சிசார் அரசியல் தலைவர்களின் குறுகிய பார்வைகளுக்கும் குறுங்கால அதிகாரப் போட்டிகளுக்கும் நிதியளித்து / ஆதரவளித்துப் பொன்னாடை போர்க்கும் கலாசாரத்திலிருந்து விடுபட்டு, ஒரு புள்ளி நோக்கி நகரும் சக்திகளாக அவர்கள் மாற நிர்ப்பந்திக்க மாட்டோமா?

தொடர்ந்தும் புலம்பெயர் தேசங்களிலிருந்து மறைக் கரங்களாகவும், மர்மக் குரல்களாகவும் தாயகத்து ஏதிலி மக்களின் துயரங்களுக்குத் தூண்டில்போட்டு குழுப் போட்டிகளையும் முகப்புத்தகப் புரட்சிகளையும் முன்னெடுக்கும் காரணிகளிடமிருந்து மக்கள் முதலில் விடுதலை பெற வாய்ப்பளிக்கமாட்டோமா?

தாயகத்தின் மேலெழுச்சிக்காகவும் பொருண்மிய தற்சார்புக் காகவும் களமிறங்கியுள்ள அனைத்துத் தனிநபர்களையும், குழுக்களையும், தொழிலாண்மையாளர்களையும் ஒருங்கிணைத்துத் தாயகத்தை வலுவான முதன்மைத் தேசமாகக் கட்டமைக்கும் முயற்சிகளுக்கு ஒன்றிணைய முன்வருவோமா?

வாருங்கள் கோசங்கள் தாண்டி வேஷங்கள் நீக்கி, நேசமான தேசமாக எழுவோம்.

selvin.ireneuss.mariampillai@thaiweedu.com

என்னப்பா
அடி மடியில
இகய
வைக்கிறாங்கள்

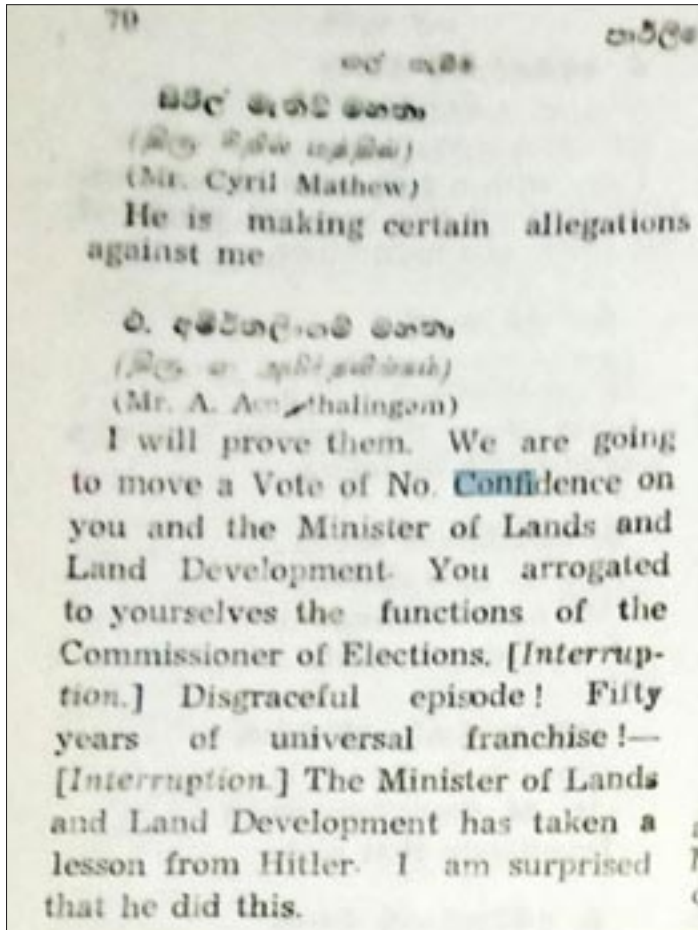
சத்தியமா
இதுக்கும்
எனக்கும்
சம்மந்தம்
இல்லை

01.06/2023

யாழ் நூலக எரிப்புக்கு இந்த மே மாதம் 31-ம் திகதியுடன் 42 ஆண்டுகள் நிறைவடைக்கின்றன.

யாழ் நூலக எரிப்பில் ரணிலுக்கும் தொடர்புண்டு என தோழர் நந்தன வீரரத்ன இரு நாட்களுக்கு முன்னர் என்னுடன்

னான தொலைபேசி உரையாடலில் குறிப்பிட்டபோது அதிர்ந்தேன். யாழ் நூலக எரிப்பு பற்றி இது வரை வெளிவந்த கட்டுரைகள், நூல்கள் பல என்னுடைய சேகரிப்பில் உள்ளன. அவை எவற்றிலும் இப்படி ஒரு விபரத்தைக் கண்டதில்லை.

யாழ் நூலக எரிப்பு பற்றி பாராளுமன்றத்தில் 1981 யூன் 09, 10 ஆகிய இரண்டு நாட்கள் விவாதங்கள் நடந்திருக்கின்றன. இதுவரை தமிழில் வெளிவந்த இதைப்பற்றிய நூல்களிலோ, கட்டுரைகளிலோ முழுமையான அந்த விவாதங்களை கவனித்து எழுதவில்லை என்பதை புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

இந்த ஹன்சாட் பிரதியை கொழும்பு மியூசியத்தில் இருந்து நேற்று எடுத்தேன். 09-ம் திகதி விவாதம் முக்கியமான விபரங்களைப் பதிவு செய்கின்றன. யாழ் நூலக எரிப்பின் சூத்திர தாரிகளாக இதுவரை காமினி திசாநாயக்க, சிறில் மேத்தியூ ஆகிய பெயர்களே அடிபட்டிருக்கின்றன.

அதே யூன் மாதம் 19-ம் திகதி பாராளுமன்றத்தில் நிகழ்ந்த மாலை அமர்வில் கம்பஹா மாவட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.உ. பண்டாரநாயக்க ஓரிடத்தில் குறிப்பிடும் தகவல்கள் முக்கியமானது. காமினி திசாநாயக்க, சிறில் மேத்தியூ, பெஸ்டஸ் பெரேரா ஆகியோருடன் ரணில் விக்கிரமசிங்கவும் தங்கியிருந்தார்கள் என்கிற விபரத்தைக் குறிப்பிடுகிறார். இந்த தகவலை அவர்கள் எவரும் மறுக்கவில்லை என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும். அந்த ஹன்சார்டின் பக்கமும் இங்கே இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

‘நேற்று யாழ்ப்பாணம் செல்லும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. கட்சித் தலைவர் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்கவின் அறிவுறுத்தலின் படியே அது நடந்தது. யாழ்ப்பாணம் நாக விஹாரா திபதி தேரர், பிஷப் மற்றும் பொதுமக்கள் பலரையும் அங்கு சந்தித்தேன். அமைச்சர்களான சிறில்மதிவ், காமினி திசாநாயக்க, பெஸ்டஸ் பெரேரா மற்றும் ரணில் விக்கிரமசிங்க ஆகியோர் மாவட்ட சபைகள் தேர்தலின் போது யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்ததாக மதத் தலைவர்களும் மக்களும் தெரிவித்தனர். தேர்தல் பயிற்சி பெற்ற நூற்றைம்பது ஊழியர்களையும் 4-ம் திகதி காலை யாழ். மாவட்டத்தை விட்டு வெளியேற இந்த அமைச்சர்கள் உத்தரவிட்டதையும் அறிந்தோம்’

ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கும் யாழ் நூலக எரிப்புக்கும் உண்

மையில் நேரடி தொடர்பு இருந்ததா இல்லையா என்பது எவருக்கும் தெரியாது என்கிற போதும், இந்த விடயத்தில் ரணி

லின் அன்றைய கண்டனங்களையோ, விமர்சனங்களையோ கூட காணக் கிடைப்பதில்லை. ஒப்பீட்டு ரீதியில் சிறில் மெத்தியூ, காமினி திசாநாயக்க ஆகியோரைப் போல ரணில் இனவாதியாக பேர்பெற்றதில்லை என்பது உண்மையே. ஆனால் யாழ் எரிப்பின் போது சூத்திரதாரிகளுடனான ரணிலின் பிரசன்னம் மேலதிகத் தேடலுக்கு உரியது.

யாழ்ப்பாண மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தலில் எந்த விலை கொடுத்தேனும் வெற்றி பெறுவது என்கிற திட்டத்துடன் அன்றைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்தனவால் நேரடியாக அனுப்பப்பட்டவர்கள் தான் இந்த நான்கு அமைச்சர்களும். காணி அபிவிருத்தி மற்றும் மகாவலி அமைச்சர் காமினி திசாநாயக்க, கல்வி மற்றும் இளைஞர் விவகார அமைச்சர் ரணில் விக்கிரமசிங்க, மீன்பிடி அமைச்சர் பெஸ்டல் பெரேரா, கைத்தொழில் மற்றும் விஞ்ஞான அமைச்சர் சிறில் மெத்தியூ ஆகியோரே அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள கிங்ஸ் ரிசார்ட்டில் அவர்கள் தங்கியிருந்தனர். யாழ்ப்பாணத்தில் அரங்கேற்றிய பேயாட்டத்திற்கு காக குருநாகலில் இருந்து குண்டர்களை யாழ்ப்பாணத்திற்கு பல்களில் அழைத்துச் சென்றனர். 39 பல்கள் நிரப்பப்பட்டு, அவற்றை போலீசாரின் பந்தோபஸ்துடன் கொண்டுபோய் சேர்த்தனர். மே 31, 1981 கொடுமைகளானது. 1983 யூலை படுகொலைகளுக்கான முன்னோட்டமான ஒத்திகை தான்.

அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் நூலகமும், யாழ்ப்பாண எம்.பிக்களின் வீடுகளும், கடைகளும், பத்திரிகை அலுவலகங்களும் எரித்து சாம்பராக்கப்பட்டன. இந்த நிகழ்வுகள் நடந்து 41 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஜூன் 2022-ல் தென்னிலங்கை அமைச்சர்களின் வீடுகளும் எரிக்கப்பட்டன என்பது தான் வரலாற்றின் அதிசயம். அதுமட்டுமன்றி ரணில் விக்கிரமசிங்கவின் வீடும் அவரின் பெறுமதிமிக்க நூலகமும் எரிக்கப்பட்டது. இன்று அந்த நால்வரில் ரணில் விக்கிரமசிங்க மட்டுமே உயிருடன் இருக்கிறார். பிரதான சூத்திரதாரி காமினி திசாநாயக்க 1994-ம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது நிகழ்ந்த தற்கொலைத் தாக்குதலில் சிதறிப்போனார்.

யாழ். நூலகத்திற்கு தீ வைத்தவரின் வாக்கு மூலம்:

ருவன் எம் ஜயதுங்க என்கிற மருத்துவர் எழுதிய கட்டுரையொன்று யாழ் நூலக எரிப்பு பற்றிய மிகவும் முக்கியமான விபரங்களைக் கொண்டு வந்துள்ளது. ருவன் ஜயதுங்க ஓர் உளவியலாளர். தற்போது கனடாவில் வசித்து வருகிறார். அவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளரும் கூட. உளவியல் சார்ந்த அவரின் சமீபத்திய சில நூல்கள் தற்போது பெரிதாக பேசப் பட்டு வருகின்றன.

இலங்கையின் அரசியல் தலைவர்கள், கலை, இலக்கியம், சமூகம் அனைத்தையும் உளவியல் நோக்கில் விசாரணை செய்பவர். 'ரோஹன விஜேவீர பற்றிய உளவியல் பகுப்பாய்வு' என்கிற விரிவான கட்டுரையைப் போலவே அவர் 2002-ம் ஆண்டு 'பிரபாகரன் பற்றிய உளவியல் பகுப்பாய்வு' (ප්‍රභාකරන් ආධිකය පිලිබඳ මනෝවිද්‍යාත්මක විශ්ලේෂණයක්) என்ற தலைப்பிலும் ஒரு தனி நூலை எழுதியிருக்கிறார். அந்த நூலில் யாழ் நூலக எரிப்பு பற்றிய இந்த வாக்குமூலத்தையும் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

அவர் எழுதிய விபரங்களை அப்படியே தருகிறேன்.

யாழ் நூலக எரிப்புச் சம்பவம் பற்றி பல வருடங்களுக்குப் பிறகு அந்த கும்பலில் இருந்த ஒருவரின் மூலம் எனக்கு தெரியவந்த கதையை இங்கே எழுதுகிறேன்.

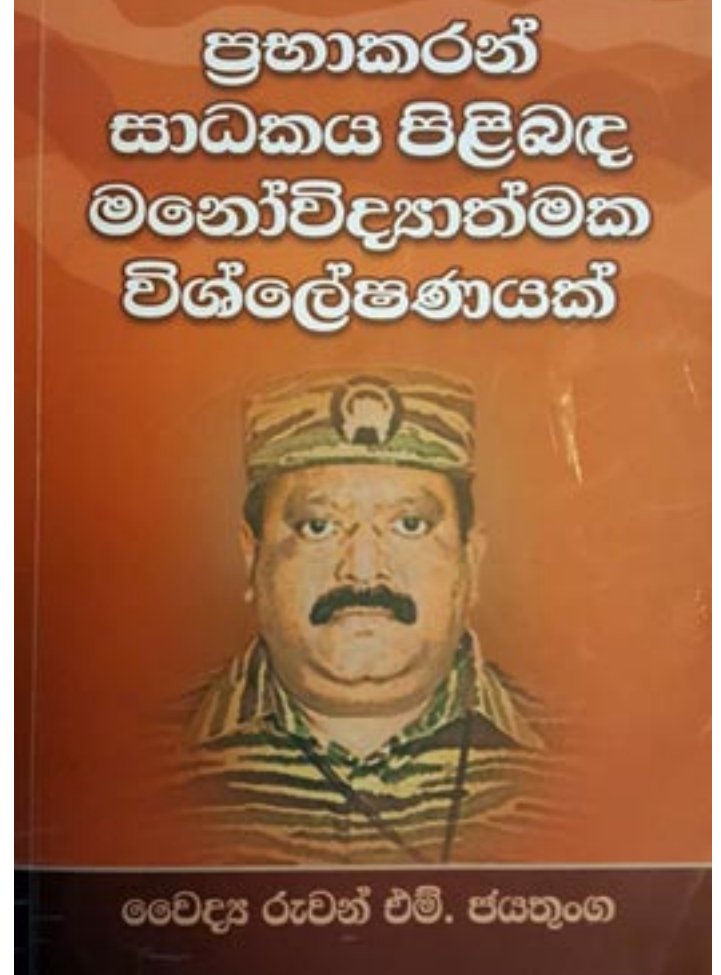
1994-ம் ஆண்டு நான் மாத்தளை வைத்தியசாலையில் பணிபுரிந்த போது இந்த நபரை சந்தித்தேன். அவர் என்னுடைய பராமரிப்பில் இருந்த நோயாளி. ஆனால் உடல் உபாதைகளுக்கு சில மருத்துவ ஆலோசனைகளும், மாற்று மருந்தும் கொடுத்ததால் அவர் என்னுடன் நட்பாக பழகினார். இவர் என்னிடம் சொன்ன கதையை சொல்கிறேன். அதன் உண்மை-பொய் பற்றிய நம்பகத்தன்மையை வாசகர்களிடமே விட்டுவிடுகிறேன். (ஓய்வுபெற்ற சிரேஷ்ட பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர் எட்வர்ட் குணவர்தன சமர்ப்பித்த 'உளவுத்துறை அறிக்கை'யின்படி, யாழ் நூலகம் எரிக்கப்பட்டமை புலிகள் அமைப்பின் செயல் என்றும், அந்நூலகத்தை சிங்களவர்களே எரித்தார்கள் என்று காட்டுவதன் மூலம் சர்வதேசத்தின் அனுதாபத்தைப் பெறுவதே அவர்களின் நோக்கமாக இருந்தது என்கிறார் அவர்.)

அவரின் தொழில் நிலையைப் பற்றி நான் இங்கே குறிப்பிடப் போவதில்லை. அது சில சர்ச்சைகளுக்கு வழி வகுக்கும் என்பதாலும் இந்த உண்மையை ஈழத்தமிழர்கள் தங்களின் பிரச்சார யுக்திகளுக்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதாலும் தவிர்க்கிறேன். எவ்வாறாயினும் இச்சம்பவம் இடம்பெற்ற போது இந்த நபர் வடக்கில் இருந்தார்.

ஆசியாவிலேயே ஒரு இலட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட நூலகளைக் கொண்ட மிகப் பெரிய நூலகமாக விளங்கிய யாழ்ப்பாண நூலகம் 1981 மே 31 அன்று தீக்கிரையாக்கப்பட்டது. யாழ். அபிவிருத்திச் சபைத் தேர்தல் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த

வேளையில் கொழும்பில் இருந்து சென்ற குண்டர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் இந்த அட்டுழியங்களை ஏற்படுத்தினர். இந்த சம்பவம் இன நெருக்கடியில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது.

யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களின் பெருமையைக் குலைக்கவே யாழ்ப்பாண நூலகம் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டதாக அவர் குறிப்பிட்டார். இச்சம்பவத்துக்கு சில அரசியல்வாதிகளும் அனுசரணை வழங்கினர். இச்சம்பவத்தை நியாயப்படுத்தும் வகையில் 'புலிப் பயங்கரவாதிகள் தமது தாக்குதல் திட்டங்

களை வகுக்க இந்த நூலகத்தைத் தான் பயன்படுத்தி வருவதாகவும் அதனால் அவர்கள் சந்திக்கும் இடத்தை அழிக்க வேண்டும் என்றும்' கூறப்பட்டது. அத்தோடு, தமிழர் கூட்டணியின் இறுதிப் பிரச்சாரக் கூட்டம் நடைபெற்ற இடத்தில், பணியில் இருந்த இரண்டு பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் பயங்கரவாதக் குழுவொன்றினால் கொல்லப்பட்டமையினால், அமைதி சீர்குலைந்திருந்தது.

இந்த நபர் தெரிவிக்கையில், அவருடன் இருந்த ஒரு குழுவினர் முதலில் பெற்றோல் மற்றும் மணல் நிரப்பப்பட்ட சாராய போத்தலில் திரியை அழுத்தி, அதில் தீ வைத்து எரித்து நூலகத்திற்குள் வீசியுள்ளனர். பாட்டிலில் சதுரமாக வெட்டப்பட்ட ரப்பர் செருப்பின் பகுதிகளையும் இணைக்கப்பட்டதன் மூலம் தீ தீவிரமாக எரிந்தது. இதற்கிடையில், ஒருவர் தீ... தீ... தீ... என்று சத்தம் போட்டார். அதே சமயம், முன் கூட்டியே தயாரான ஒரு குழுவினர், தீயை அணைக்கத் தண்ணீர் ஊற்றுவது போல் பெட்ரோல், மண்ணெண்ணெய்

வாளிகளை தீயில் வீசினர். இதனால், தீ கொழுந்து விட்டு எரியத் தொடங்கியது.

நூலகத்தில் இருந்த புத்தகங்கள் தீப்பிடித்து எரிந்ததுடன் சிறிது நேரத்தில் யாழ் நூலகம் எரிந்து நாசமானது. இருண்ட வானம் சிவப்பு நிறமாக மாறியது. தீ அதிக வெப்பத்தை உருவாக்கியதால், தீ வைத்தவர்கள் சிறிது தூரம் சென்று இந்தக் காட்சியைப் பார்த்து ஆரவாரம் செய்தனர். இதற்கிடையில், யாழ்ப்பாண தமிழ் மக்கள் எரிந்துகொண்டிருக்கும் நூலகத்திற்கு அருகில் வந்து தங்கள் புலமை மரபின் ஆன்மா எரிந்துகொண்டிருப்பதை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இதனைக் கண்ட குற்றவாளிகள் மேலும் குதூகலமடைந்தனர். தீவைத்தவர்களில் சிலர் மதுப் போத்தல்களை எடுத்துச் சென்று குடித்தபடி இனவாதத்தைக் கக்குகின்ற வசைகளை வீசிக்கொண்டிருந்தனர். புலிகளுக்கு சவால்விட்டபடி கோசமெழுப்பிக்கொண்டிருந்தார்கள். பின்னர் போலீசார் வந்து மிகவும் மெதுவாக அவர்களைக் கலைத்தனர்.

மிகவும் அரிய கையெழுத்துப் பிரதிகளைக் கொண்டிருந்த யாழ் நூலகத்தை அழித்தது கலாச்சார இனப்படுகொலை என்று பேராசிரியர் தயா சோமசுந்தரம் கூறினார். யாழ்ப்பாண நூலகத்தை அழிக்க இராணுவத்தினரின் ஆதரவு இருந்ததாக நான் நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால், ஜெனரல் வஜிர விஜேரத்ன, கேணல் வைத்திய ரஞ்சன செனவிரத்ன போன்ற இராணுவ அதிகாரிகளும் யாழ் நூலகத்தின் வாசகர்களாக இருந்ததால் அவர்களும் அங்கே நிகழ்ந்ததை விசாரணை செய்தனர். இந்த குற்றத்திற்கு குண்டர்களை வழிநடத்திய அரசியல்வாதிகளே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

ஆனால், யாழ் நூலகத்துக்குத் தீ வைத்தவர்கள் குழுவில் இருந்த இந்த நபர், பின்னர் அதைப் பற்றிக் கவலைப்படத் தொடங்கினார். பதினாறு வயதிற்கு முன்பே அவருடைய ஒரே குழந்தையும் இறந்து விட்டது. இதனால் வாழ்க்கையின் மீது பற்றற்று மதுவுக்கு அடிமையானார். நான் அவரை கடைசியாக 1995 ஏப்ரலில் சந்தித்தேன். அவர் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாரா என்று தெரியவில்லை.

யாழ். நூலக எரிப்பும் யாழ்ப்பாணத்தை சிதைக்கச் சென்ற யாழ்தேவியும். சிறிமான்னவின் வாக்குமூலம்

யாழ். மாநகர சபையில் பணியாற்றிய கடைசிச் சிங்களவர் சிறிமான்ன. யாழ். நூலக எரிப்பின் ஒரு சாட்சியமாக விளங்குகிறார். இதுவரை வெளியாகாத சில தகவல்களையும் அவர் நமக்கு ஒப்புவிக்கிறார்.

1981-ம் ஆண்டு நடந்த மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகள் தேர்தலின் போது யாழ்ப்பாணத்தில் ஓர் அரச ஊழியராக இருந்த டி.பிள்யு. சிறிமான்ன தேர்தல் நடவடிக்கைகளுக்காக நியமிக்கப்பட்ட ஊழியர்.

லில் பணியாற்ற வேண்டியிருந்தது. குருநாகல் மாவட்ட ஆணையாளரின் பரிந்துரையின்படி தேர்தல் பணிகளில் ஈடுபடுவதற்காக நான் அழைக்கப்பட்டிருந்தேன். ஒரு நாள்

இரவு என்னுடைய வீட்டுக்கு வந்து தனிப்பட்ட ரீதியில் இந்த அழைப்பை எனக்கு விடுத்தார். அப்போதைய யாழ்ப்பாணத்தின் நிலைமை மோசமாக இருப்பதையிட்டு உரையாடினோம். ஆனால் அவர் 'நீங்கள் இந்த பணிகளில் ஈடுபட வேண்டும். ஏனென்றால் எங்களுக்கு ஏற்கனவே இங்கே பணியாற்றி கொண்டிருக்கின்ற ஒரு நபர் நீங்கள்' என்றார். ஓர் அரச ஊழியனாக அதனை என்னால் நிராகரிக்க முடியவில்லை. இறுதியில் அடுத்த நாள் அதிகாலையில் குருநாகலில் இருந்து பஸ்ஸில் ஏற்றப்பட்டோம். பின்னர், இரயிலில் ஒவ்வொரு கம்பார்ட்டுகளுக்குள் நாங்கள் பிரித்து ஏற்றப்பட்டோம்.

குருநாகலில் அன்று இருந்த உதவி அரசாங்க அதிபர் திசா நாயக்க என்பவர் தான் எங்களை அங்கே அழைத்துச் சென்றார்.

இரயில் நிலையத்தில் அங்கே அன்றைய அமைச்சர் காமினி ஜெயவிக்கிரம பெரேரா மைக்கை எடுத்து உரத்துப் பேசினார். அவர் எங்களிடம் 'இப்போது நாங்கள் தேசிய வீரத்தனமான (சூகீக வீர ௧௦௨) பயணத்துக்கு புறப்படுகிறோம். உங்களுக்கான பணிப்புகள் அங்கே கிடைக்கும். உங்களுக்கு தேவையான உதவிகள் அங்கே கிடைக்கும்' என்றார்.

அப்போது இதன் அர்த்தத்தை பூரணமாக விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. அந்த இரயிலில் உள்ள பெட்டிகளில் குருநாகல், வாரியப்பொல என பிரதேசவாரியாக ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது.

'1981-ம் ஆண்டு ஜூன் நான்காம் திகதி நடந்த அந்த தேர்த

இரயிலில் சென்றுகொண்டிருக்கும் போது தான் எங்களுடன் அரசு ஊழியர்களல்லாதவர்களும் இருந்ததைக் கண்டோம். அவர்களில் கைகளில் பச்சை குத்தியவர்கள், சாரம் அணிந்தவர்கள், விசித்திரமாக உடை அணிந்திருந்தவர்களைக் கண்டோம். அப்போதும் இவர்கள் ஏன், எதற்காக எங்களுடன் வருகிறார்கள் என்பதை உறுதியாக உணர முடியவில்லை.

பின்னர் தான் ஓரளவு ஊக்கிக் முடிந்தது.

இரவு எட்டு மணிக்குத் தான் இரயில் யாழ்ப்பாணத்தை அடைந்தது. நாங்கள் இறங்கியதும் இராணுவம் வந்து எங்களை பஸ்களில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றது. எங்களுக்கு அங்கே யாழ் இந்துக் கல்லூரியில் தான் தங்குவதற்கான ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணத்தில் அப்போது ஊரடங்குச் சட்டம் போடப்பட்டிருந்தது. நாங்கள் பஸில் போய்க்கொண்டிருந்த போது இரு மருங்கிலும் தீயால் சேதப்படுத்தப்பட்டிருந்த பலவற்றைக் கண்டோம். அடுத்த நாள் தேர்தல் ஆனால் முன்னைய நாள் அங்கிருந்த இந்த மோசமான நிலையைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது.

யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் நாங்கள் சென்றிருந்தபோது அங்கே அமைச்சர் காமினி திசாநாயக்க, காமினி ஜெயவிக் கிரம பெரேரா, பீ.எம். பிரேமசந்திர ஆகியோர் அங்கே வந்து சேர்ந்தார்கள். எங்களுக்கு ஐம்பது ரூபாய் வீதம் முதலில் வழங்கப்பட்டது.

‘உங்களுக்கு அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு நியமனக் கடிதங்கள் கிடைக்கும், உங்களுக்கு தேவையான மேலதிக ஊழியர்களும், போலீசார், இராணுவம் என அனைத்தும் கிடைக்கும் நீங்கள் வாக்களிப்பு நிலையங்களுக்கு செல்லுங்கள். நீங்கள் வாக்களிப்பை ஏழு மணிக்கு தொடங்குங்கள் ஆனால் பத்து மணிக்கு நிறுத்திவிட வேண்டும். நிறுத்திவிட்டு அங்கே வாக்களிப்புக்காக வரிசையில் இருப்பவர்களை போலிசாரையும், இராணுவத்தையும் கொண்டு கலைத்து விடுங்கள். அதன் பின்னர் உங்கள் பொறுப்பில் இருக்கிற வாக்கட்டைகளை நிரப்பி வாக்குப் பெட்டிகளில் போட்டுவிடுங்கள்’ என்றார்.

அப்போது அங்கே இருந்த இன்னொரு ஊழியர் ‘அப்படியென்றால் யாருக்கு புள்ளடி இடுவது’ என்று வினவினார்.

அதற்கு பதில் அளித்த அமைச்சர் ‘உங்களுக்கு அதில் உள்ள விலங்கு எதுவெண்டு தெரியும் அல்லவா’ அதற்கே புள்ளடி இடுங்கள் என்றார். ஊழியர்கள் பலர் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டோம்.

எவரும் அங்கே மறுப்பு தெரிவிக்கும் நிலையில் இருக்கவில்லை. அங்கிருந்த பலருக்கு நிலைமை பற்றிய விசனம் இருந்தபோதும் எதிர்த்து இயங்கும் தைரியம் எவருக்கும் இருக்கவில்லை.

மோசமான தேர்தல் மோசடி தான். இத்தனைக்கும் அப்போது அரசாங்கத்துக்கு ஆறில் ஐந்து பெரும்பான்மை பலம் இருந்த போதும் யாழ்ப்பாணத்தில் மோசமான தேர்தலை நடத்தினார்கள்.

என்னோடு அங்கே சோமபால ஜெயவீர என்கிற ஒரு ஊழியர் இருந்தார். நாங்கள் இருவரும் ஒன்றாகத் தான் அங்கே தங்கியிருந்தோம். அவர் ஒரு உதவி ஆணையாளர். அவரிடம், யாழ்ப்பாணத்தில் நான் 79-ம் ஆண்டிலிருந்து கடமையாற்றி வருகிறேன். அந்த மக்களின் வாக்குகளை கொள்ளையடிக்க நான் துணைபோக முடியாது எனவே இங்கிருந்து நான் தப்பிப் போகப் போகிறேன் என்றேன். அவரையும் அழைத்தேன். ஆனால் அவர் பயமாக இருக்கிறது கைது செய்து விடுவார்கள் என்று பயப்பட்டார்.

நாம் இருவர் மட்டும் தான் எனவே பெரிதாக பாதிக்காது இருவரும் சென்று விடலாம் என்று அவரை சமாதானப்படுத்த முயன்றேன். இறுதியில் அவரும் ஒப்புக்கொண்டார்.

அதிகாலை ஐந்து மணிக்கு எல்லோருக்கும் நியமனக் கடிதங்களைக் கொண்டு வந்து பெயர் கூறி அழைத்தார்கள். நாங்கள் இருவரும் அதனை எடுக்கவில்லை. தெரியாதது போல இருந்தோம். அதிகாலை பலர் தயாராகி இருக்காததால் அங்கே பலர் நியமனக் கடிதங்களை உடனடியாக எடுக்க வந்திருக்கவில்லை. எனவே பல கடிதங்கள் அங்கே தேங்கி இருந்தன.

அங்கே காமினி திசாநாயக்க கூறினார். நியமனக் கடிதங்கள் பெற்றவர்கள் ஒரு வரிசைக்கு வாருங்கள் கிடைக்காதவர்கள்

மறு வரிசைக்கு வாருங்கள் என்றார்.

உங்கள் பெயர் ஆரியசேன என்று இருக்கலாம். அங்கே நீங்கள் கருணாசேன என்று கூறி வாக்குப் பெட்டிகளை எடுங்கள். இப்படித்தான் ஆரியசேனக்கள், கருணாசேனக்கள் ஆகினார்கள். கருணாதிலக்கக்கள் குணதிலக்கக்கள் ஆகினார்கள். இப்படித்தான் அவர்கள் தயார்படுத்தப்பட்டார்கள். பலருக்கு இதனை மறுப்பதற்கோ, எதிர்பதற்கோ திராணி இருக்கவில்லை.

ஆனால் என் மனசாட்சி இந்த நிலைமையை எற்றுக்கொள்ள மறுத்தது.

பின்னர் இராணுவம் வந்து வாயிற் கதவைத் திறந்து நியமனம் பெற்ற ஊழியர்களை வெளியே அனுப்பியது. SPO தலைமையில் இன்னொரு அணி. நாங்கள் இருவரும் அந்த அணியோடு இணைந்து கொண்டோம்.

SPO-வுக்கு தனது குழுவில் இருந்தவர்கள் யார் யார் என்பது சரியாக தெரிந்திருக்கவில்லை. பஸ்களில் ஏற்றிக்கொண்டு சென்றார்கள். நாங்கள் நெடுந்தீவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டோம். அங்கு சென்ற போது தாமதமாகியிருந்தது. அங்கே இருந்த குழப்பகரமான சூழலைப் பயன்படுத்தி நாங்கள் இருவரும் அங்கிருந்து இரகசியமாக தப்பித்தோம்.

எங்களுக்கு எங்கே செல்வது என்று தெரியவில்லை. யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்று அங்கே உள்ள நூல் நிலையத்துக்கு செல்வோம் என்று நான் கூறினேன். நான் அங்கே பணிபுரிந்த காலத்தில் நூலகத்துக்கு சென்று பத்திரிகைகளை வாசித்து விட்டுப் போகும் வழக்கம் எனக்கு இருந்தது. அங்கே அப்போது சிங்களப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் இருந்தன.

நாங்கள் நூலகத்தை அண்மித்துக் கொண்டிருந்தபோது அந்தத் திசையில் புகையைக் கண்டோம்.

நூலகம் எரிக்கப்பட்டுவிட்டதை அங்கு சென்று பார்த்தபோது கண்களில் நீர் நிறைந்திருந்தது. அங்கே அப்போதும் சிலர் அதனைப் பார்த்தபடி நெஞ்சில் அடித்துக்கொண்டு அழுது கொண்டிருந்தனர்.

அதுவரை அங்கிருந்த புலிகள் போன்ற இயக்கங்களுக்கு மக்கள் ஆதரவு அவ்வளவு இருக்கவில்லை. ஆனால் இந்த சம்பவம் அந்த இயக்கங்களுக்கான ஆதரவை அதிகரித்தது. ஓர் உதாரணம் சொல்கிறேன். அப்போது நாங்கள் மதிய உணவை சேர்ந்து சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும் போது சில தமிழர்களிடம் நான் கேட்டிருக்கிறேன் 'உண்மையில் உங்களுக்கு ஈழம் வேண்டுமா?' என்று. அதற்கு அவர்கள் என்னைப் பார்த்து சிரித்து இருக்கிறார்கள். அங்கே படித்துவிட்டு கொழும்பில் வேலை பார்க்கும் கனவுகளில் இருந்தவர்கள் அவர்கள். அவர்களுக்கு ஈழம் தேவைப்பட்டிருக்கவில்லை.

ஆனால், இந்த சம்பவமும் அதன் பின்னர் 83 கலவரங்களும் சர்வதேச ரீதியில் புலிகள் போன்ற இயக்கங்களின் இருப்புக்கு அங்கீகாரத்தை ஏற்படுத்தின. அதற்கு முன்னர் இருந்த சிங்கள தமிழர் உறவு மோசமடைந்தன.

நாங்கள் மீண்டும் அங்கிருந்து ஐந்தாம் திகதி இரயில் புறப்பட்டோம். அந்த இரயில் அனைத்து இரயில் நிலையங்களிலும் நிறுத்தப்பட்டது. ஒவ்வொரு நிறுத்தத்திலும் எங்களோடு பயணித்த சிங்களவர்கள் இரயிலில் இருந்து இறங்கி அங்கிருந்த மரங்களில் பலாத்காரமாக மாம்பழங்களைப் பறித்து சேகரித்தார்கள். வேறு சிலர் அங்கிருந்த கடைகளில் சிகரட்டுகளையும், இனிப்புப் பண்ட போத்தல்களையும், வேறு பொருட்களையும் பணம் செலுத்தாமல் பலாத்காரமாக எடுத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இப்படியான நிலைமைகளை தமிழ் மக்கள் பீதியுடன் எதிர்கொண்டார்கள்.

வவுனியாவில் இரயில் தரித்து நின்றபோது இரயிலில் இருந்து ஒரு கும்பல் இறங்கிச் சென்று அங்கிருந்த ஒரு கடையை கொள்ளையடித்து அங்கிருந்த பொருட்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்து ஆசனங்களுக்குக் கீழே மறைத்து வைத்தனர், அங்கே கடையில் இருந்து ஒரு கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு ஓடி வந்த ஒருவர் 'சிங்களத்தில்' அந்தக் கடை எனது கடை அங்கு இருந்த பொருட்கள் அனைத்தையும் திருப்பித் தராவிட்டால் உங்களைக் கொன்றுவிடுவேன். நானும் ஒரு சிங்களவன் தான் என்றார்.

சிலர் திருப்பிக் கொண்டுத்தார்கள், சிலவற்றை அந்தக் கடைக்காரரே எடுத்துச் சென்றார். இந்தக் கும்பலோடு நாங்கள் வாக்குவாதப்பட்டோம். அது மோதல் நிலையை உருவாக்கியிருந்தது.

மீண்டும் அந்த நூலகம் சந்திரிகா பண்டாரநாயக்கவின் காலத்தில் திறக்கப்பட்டது. அந்த நூலகத்தின் மதிப்பைக் கூறுவதாயின் இன்றும் அந்த நூலகத்துக்குள் பாதணிகளோடு உள்ளே செல்ல முடியாது, நீங்கள் வெளியில் அவற்றை கழற்றி வைத்து விட்டுத் தான் செல்லலாம்.

பிற்காலத்தில் இவற்றை விசாரிப்பதற்காக LLRC குழு பின்னர் நியமிக்கப்பட்டது. என்னை அவர்கள் சாட்சியமளிக்கும் படி வீட்டுக்கே தொலைபேசி மூலம் அழைத்தார்கள். அக்குழுவின் முன் நான் இரு தடவைகள் சாட்சியமளித்தேன். அத்துக்கொட என்பவர் தான் அக்குழுவின் செயலாளராக இருந்தார். நான் நடந்த அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தினேன். பின்னர் ரணில் விக்கிரமசிங்க பாராளுமன்றத்தில் யாழ் நூலக எரிப்புக்கு மன்னிப்பு கோரினார். காலம் பிந்தி என்றாலும் அதை செய்தது நல்ல விடயம்.

ஆனால் இன்றும் அம்மக்களின் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படவில்லை. இங்கிருந்து அங்கே செல்வதற்கு அழகான பாதைகளை அமைத்தால் மட்டும் போதாது. அம்மக்களின் உள்ளக்குமுறல்களை தீர்க்கும் வகையில் தீர்வுகளை வழங்குவதே அரசு செய்ய வேண்டிய கடமை. ஆனால் அது வாய்க்குமா? முற்போக்கானவர்கள் இந்த விடயத்தில் தொடர் அழுத்தம் கொடுத்து இதனை உரிய வகையில் தீர்க்காவிட்டால் இலங்கையின் எதிர்கால சந்ததியினரும் இந்த பிரச்சினைகளின் பாதிப்புக்கு உள்ளாவார்கள்.

யாழ். நூலக எரிப்பு :

ஆனந்த குமாரசுவாமி கொல்லப்பட்டார் !
பரணவிதான காப்பாற்றப்பட்டார் !

- நந்தன வீரரத்ன தமிழ் என்.சரவணன்

நந்தன வீரரத்ன:

முன்னாள் தீவிர இடதுசாரி இயக்கச் செயற்பாட்டில் இருந்து, பின்னர் ஊடகத் துறைக்குள் உள்ளிட்டவர். ஆரம் பகால ராவய பத்திரிகையின் ஆசிரியர்களில் ஒருவர். பின்னர் லண்டனில் பி.பி.சி சிங்கள சேவையில் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்துவிட்டு மீண்டும் நாடு திரும்பி பல அரசியல் ஆவணப் படங்களை இயக்கி வருகிறார். குறிப்பாக, தமிழர், மலையக, முஸ்லிம் மக்களின் பிரச்சினைகளை ஆவணப்படுத்தி வந்திருக்கிறார். சிங்கள சமூக சாதியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி இடையறாது பதிவுகளை செய்பவராகவும் இருக்கிறார்.

இக்கட்டுரை யாழ் நூலக எரிப்பு தொடர்பாக அவர் சிங்கள எதிர்ப்பில் வெளியிட்டிருந்த கட்டுரை. தமிழ் மக்களின் போராட்டம் பற்றி அவர் வெளியிடவிருக்கும் சிங்கள நூலில் வெளியாக இருக்கும் கட்டுரை. வாசித்ததுமே தமிழுக்கு இது முக்கியம் எனக் கருதி இக்கட்டுரையை மொழிபெயர்ப்பு பதற்கு முன் அவரோடு உரையாடி சில விபரங்களையும் உறுதி செய்துகொண்டேன்.

- என்.சரவணன்

செப்ரெம்பர் 1993-ம் ஆண்டு ஒரு நாள், வவுனியாவிலிருந்து மடுபள்ளி செல்லும் சாலையின் வழியாக எல்.ரீ.ரீ.ஈ கட்டுப்பாட்டு பகுதிக்குள் நுழைந்தோம்.

இரு அரசாங்கங்களின் அனுமதி பெற்று நாங்கள் செல்லாததால் இது ஓர் ஆபத்தான பயணமாகவே எங்களுக்கு இருந்தது. இதனால் இந்த பயணத்தின் போது மடுவில் இருந்த விடுதலைப் புலிகளின் முகாம் ஒன்றில் நாங்கள் ஒரு வாரம் தங்கியிருக்க நேர்ந்தது. எவ்வாறாயினும் நாங்கள் இரண்டு வார காலமாக அவர்களின் பகுதிகளில் இருந்தும் குறிப்பாக அடம்பன் கிளிநொச்சி ஊடாக நாங்கள் யாழ்ப்பாண நகரத்தை அடைந்தோம்.

அப்போதெல்லாம் வடக்கிலிருந்து செய்திகள் தெற்கை வந்தடைய முடியாத காலம், இந்தப் பயணத்தின் மூலம் பல்வேறு பட்ட செய்திகளை தெற்குக்கு கொண்டுபோய் சேர்க்கும் இலக்காக நாங்கள் இந்த பயணத்தை மேற்கொண்டிருந்தோம். இந்தப் பயணத்துக்காக முழு அளவில் எமக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய எங்கள் ராவய பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் விக்டர் ஐவன் அவர்களையும் இந்த இடத்தில் நன்றியுடன் நினைவு கூருகிறோம். இந்தப் பயணத்தின் போது எங்களுக்கு இன்னொரு இரகசியத் திட்டமும் இருந்தது. அது தான் யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்கு நேர்ந்ததை ஆராய்வது. நாங்கள் கற்ற கல்வி நிறுவனங்களைவிட நூலகங்களே எங்களுக்கு பல்கலைக்கழகங்களாக இருந்திருக்கின்றன.

1981 மே 31 இரவு யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்தமை இன்று வரை குணப்படுத்த முடியாத காயமாக ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அநியாயத்தை எந்த தென்னிலங்கை பத்திரிகையும் பதிவு செய்யவில்லை. தென்னிலங்கையில் அதை பதிவு செய்த முக்கியமான பத்திரிகையாளர் அன்றைய 'சட்டர்டே ரிவியூ' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் காமினி நவரத்ன அவர்கள். அதுவும் ஒரு பெரிய கதை அதைப் பற்றி இன்னொரு தடவை எழுதுவோம்.

யாழ் நூலகத்தை எரித்ததனால் உருவான புண் தீக்காயமாகவே இருப்பதற்கு இன்னொரு காரணம் செனரத் பரணவிதான, ஆனந்த குமாரசுவாமி ஆகியோரின் நினைவு தான். இவர்கள் இருவரதும் கையெழுத்துப் பிரதிகளை யாழ்ப்பாண செல்வந்தர்கள் ஏலத்தில் வாங்கி பேணிப் பாதுகாத்து வைத்திருந்தார்கள். அந்த பொதுநல குணமுள்ள சிரேஷ்ட தனவந்தர்கள் அவற்றைப் பின்பு யாழ் நூலகத்துக்கு அன்பளிப்பு செய்திருக்கக் கூடும். யாழ் நூலகத்துக்கு ஏற்பட்ட துயரம் இலங்கையின் வரலாற்றில் அபயகிரிக்கு நேர்ந்த கதி என்று சொல்லமுடியும்.

யாழ்ப்பாணத்துக்கு சென்றடைந்த முதல் நாளிலேயே நாங்கள் யாழ் நூலகத்தைச் சென்று பார்ப்பதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தோம். இதைப் பற்றி விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் பொறுப்பாளர் தமிழ்ச் செல்வனிடம் கேட்டபோது அவர் அலட்சியமான சிரிப்பையே உதிர்த்தார்.

ஆனந்த குமாரசுவாமி

செனரத் பரணவிதான

‘அது எரிக்கப்பட்டுவிட்டது. இனி பார்ப்பதற்கு அங்கே ஒன்று மில்லை’ என்று வெறுப்புடன் கூறினார். நாங்கள் தங்கியிருந்த ஞானம் ஹோட்டலில் இருந்து ஒரு கிலோ மீட்டருக்கும் குறைவான தூரத்திலேயே யாழ் நூலகம் அமைந்திருந்தது. எனவே நாங்கள் தமிழ்ச் செல்வனிடம் மேலதிகமாக எதையும் கூறாமலேயே தீயினால் கருகிப்போயிருந்த பாழடைந்த நூலகத்தின் எச்சங்களை போய்ப் பார்க்க கஷ்டமாக இருக்கவில்லை.

அடுத்த நாள் அன்றைய யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளர் ஒருவரைச் சென்று சந்தித்தோம். அவரை நாங்கள் சந்தித்த போது எங்கள் முதல் கேள்வி

‘பரணவிதான சேகரிப்புகளுக்கு என்ன நேர்ந்தது.’

அவர் அமர்ந்திருந்த கதிரையை இறுக்கி முன்னால் இழுத்துவிட்டு மேசை ஓரத்தை ஒரு கையால் பிடித்தபடி, ‘பரணவிதான இருக்கிறார். யாழ்ப்பாணத்தில் பத்திரமாக இருக்கிறார். அதிர்ஷ்டவசமாக அவர் யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் இருக்கவில்லை. அவர் யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழகத்தில் இருந்தார். அவற்றை ஏலத்தில் வாங்கியவர்கள் யாழ்ப்பாண நூலகத்துக்கு வழங்கியிருக்கவில்லை. அவர்கள் யாழ் பல்கலைக்கழகத்துக்கே தந்திருந்தார்கள். நாளை வாருங்கள் நாங்கள் அவற்றை உங்களுக்கு காட்டுகிறோம்’.

நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் பெருமூச்சு விட்டோம். ஆனால் எங்கள் கேள்விகளை அத்துடன் நிறுத்திவிடத்தான் முடியுமா?

‘அப்படியென்றால் ஆனந்த குமாரசுவாமி சேகரிப்புகள் எங்கே?’ என்றோம்.

அவர் இறுக்கிப் பிடித்திருந்த மேசையின் விளிம்பிலிருந்து கையை விட்டுவிட்டு கதிரையில் சாய்ந்தார். உதடுகளைக்

கடித்துக் கொண்டார். முகமும் இறுகிப் போனது.

‘குமாரசுவாமி எரிக்கப்பட்டார்; யாழ்ப்பாண நூலகத்துடன் எரிக்கப்பட்டார். அவர் இரத்தத்தால் பாதித் தமிழராக இருந்தபோதும் அவர் இதயத்தால் ஒரு சிங்களவராக இருந்தவர். அவரின் பேரப் பிள்ளைகளால் அவர் எரித்து நாசமாக்கப்பட்டார்... நாங்கள் என்னதான் செய்ய முடியும்? இனி அந்த பழைய கதையில் பயனில்லை. நாளை வாருங்கள் பரணவிதானவை நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் எப்படி பாதுகாத்து வருகிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறோம்.’

அடுத்த நாள் நாங்கள் பரணவிதானவை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் கண்டோம். அந்தக் கையெழுத்துக்கள் உயிர் பெற்று அதை எழுதியவரின் மண்ணில் இருந்து வந்திருந்த எங்களை பரிகாசமாக பார்த்துக்கொண்டிருந்தன.

யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்த அந்த அநியாயக்காரர்களை அம்பலப்படுத்தியே ஆகவேண்டும் என்கிற தீவிர முடிவுக்கு அன்று தான் வந்தோம். ஏனென்றால் யாழ்ப்பாண நூலகத்தில் பரணவிதான கையெழுத்துப் பிரதிகள் வைக்கப்பட்டிருந்த அலுவலிகளில் இருந்த கண்ணாடிகளில் எங்கள் முகங்களே அந்தக் குற்றவாளிகளாகத் தெரிந்தபடியால் உண்மைக் குற்றவாளிகளை அடையாளம் காட்ட நாங்கள் பிரயத்தனப்பட்டோம். ‘சிங்களவர்களாக நாங்கள் பிறந்ததற்காக நாங்கள் இந்த மானுட விரோத கொடூர குற்றத்திற்கு நாங்கள் உடந்தையாக இல்லை’ என்பதை சிங்களவர்களாகிய எங்கள் மனசாட்சியைச் சொல்ல வேண்டியிருந்தது.

அதன் பின்னர் சில வாரங்கள் நாங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் தங்கியிருக்க நேர்ந்திருந்தது. ஆனால் அரசு படைகள் யாழ் தேவி இராணுவ நடவடிக்கையை ஆரம்பித்துவிட்டதால் எங்கள் முயற்சிகள் பாதிக்கப்பட்டன.

1994-ல் சந்திரிகா குமாரதுங்க ஜனாதிபதியாகி புலிகளுடன்

சமாதானப் பேச்சுவார்த்தையைத் தொடக்கினார். சமாதான பேச்சுவார்த்தையை பதிவு செய்வதற்காக யாழ்ப்பாணம் செல்ல எங்களுக்கும் மீண்டும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இதற்கு முந்திய தடவை விடுதலைப் புலிகளையும், விடுதலைப் புலிகளின் ஆட்சியைப் பற்றியும் எழுதும் போது ஓரிடத்தில் புலிகளின் பாலியல் கலாசாரம்' பற்றியும் எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரையால் யாழ்ப்பாணத்தில் கடும் எதிர்ப்பு கிளம்பியிருந்தது. விடுதலைப் புலிகள் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கத்திலும் அதைப் பற்றிய விமர்சனத்தை வெளியிட்டிருந்தார்கள். இதனால் சமாதான பேச்சுவார்த்தையை அறிக்கையிடச் சென்றிருந்தாலும் எங்களுக்குள் ஒரு வகை உயிர்ப்பயம் இருந்தது. ஆகாய வழியாக பலாலிக்கு சென்று அங்கிருந்து மீண்டும் ஒரு படகில் யாழ்ப்பாணக் கடல் வாயிலாக யாழ்ப்பாண மீன்பிடித் துறை ஒன்றில் இறங்கும் போது எங்களுக்கு ஒருபுறம் வெட்கமாகவும், இன்னொருபுறம் பயமாகவும் இருந்தது.

வியக்கத்தக்கவகையில் யாழ்ப்பாணத்தில் எங்களை வரவேற்க வந்திருந்தவர்களில் தயா மாஸ்டரும், எங்கள் நண்பரும் பத்திரியாளருமான நிமலராஜனும் (பின்னர் கொல்லப்பட்ட) இருந்தார்கள். கொழும்பிலிருந்து அன்று சென்றிருந்தவர்களில் அவர்கள் எங்களைத்தான் ஏற்கனவே அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் தந்த உற்சாகமான வரவேற்பு எங்கள் வெட்கத்தையும், பயத்தையும் காணாமல் செய்தது.

சமாதான பேச்சுவார்த்தைக்கு வந்திருந்த தமிழ் செல்வன் எங்களைக் கண்டதும், 'நீ இன்றே கிளம்பிவிட மாட்டாய் அல்லவா..?' என மிகவும் நெகிழ்ச்சியுடன் கேட்டுக்கொண்டார். நாங்கள் சடுதியாக 'இல்லை சில நாட்கள் இருப்போம். பின்னேரம் சந்திக்கலாம்' என்றோம்.

பின்னேரம் யாழ்ப்பாணத்தில் விடுதலைப் புலிகளின் தலைமையகத்தில் தமிழ்ச் செல்வனைச் சந்தித்த வேளை ஒரு விசேட கோரிக்கையை விடுத்தோம்.

'எங்களிடம் வீடியோ கெமரா இல்லை. ஒரே ஒரு நாளைக்கு வீடியோ கெமரா ஒன்றை குத்தகைக்கு கிடைக்குமா...?'

'எதற்காக...?'

'நாங்கள் யாழ் நூலக எரிப்பு பற்றி ஒரு ஆவணப் படத்தைச் செய்ய வேண்டும்..!'

தமிழ்ச் செல்வன் சிறுபிள்ளை போல பலத்து சிரித்தார்.

'உனக்கு போன தடவை வந்த விசர் இன்னமும் சுகமாக வில்லையா? கொழும்பில் மருந்தெதுவும் எடுக்கவில்லையா..? அதை கைவிட்டுவிடு..! அது முடிந்த கதை..'

'இல்லை அதை கைவிட்டுவிட முடியாது.. தயவு செய்து வீடியோ கெமரா ஒன்றைத் தாருங்கள். எங்களிடம் இல்லை அதற்காகத் தான் இந்தளவு கெஞ்சுகிறேன்.'

தமிழ்ச் செல்வனின் முகம் சீரியலாக ஆனது.

'சரி... இவ்வளவு தான் எங்களால் ஆகவேண்டுமா? வேறெது

வும் வேண்டுமா என்றார். காலையில் ஹோட்டலுக்கு கேமரா ஒன்றை அனுப்புகிறேன்..'

எங்கள் உரையாடல் அத்தோடு நின்றது. அடுத்த நாள் காலை ஞானம் ஹோட்டல் அறையின் மேலாளர் கதவை தட்டிக்கொண்டிருந்தார். 'உங்களைப் பார்க்க சிலர் வந்திருக்கிறார்கள்' என்றார்.

தமிழ்ச் செல்வன் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியிருந்தார். நாங்கள் கேட்டது ஒரு கேமராவைத் தான். ஆனால் அவர் இரு கமராக்களை கமரா காரர்களுடன் அங்கே அனுப்பி வைத்திருந்தார். நிமலராஜனும் எங்களோடு எங்கள் பணிகளுக்கு மொழி பெயர்ப்பு உதவிக்காக இணைந்து கொண்டார். நாங்கள் எங்கள் வேலையில் இறங்கினோம்.

அன்றைய காணி, போக்குவரத்து, மகாவலி அமைச்சராக இருந்த காமினி திசாநாயக்கவும், தொழில் அமைச்சர் சிறில் மெத்தியவும் தான் யாழ் நூலகத்தை எரிப்பதற்காக கொழும்பில் இருந்து பல சண்டியர்களை அழைத்து வந்திருந்தார்கள் என்பதை நேரில் கண்ட சாட்சிகள் சிலரையும் சந்தித்தோம். 1981 மாவட்ட அபிவிருத்தி சபைத் தேர்தலில் எந்த விலை கொடுத்தாவது வெல்வதற்காக ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் ஆணையின்படி வந்திருந்த தேசிய ஊழியர் சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் யாழ்ப்பாண ரயில் நிலையத்தில் இறங்கியது தொடக்கம் பல விடயங்களை சொல்லக் கூடிய சாட்சிகளைச் சந்தித்தோம். இதில் முக்கியமான ஓர் விடயத்தையும் கவனித்தோம். யாழ் நூலகம் எரிந்து கொண்டிருந்தபோது தீயை அணைப்பதற்காக அரசு கடற் படையைச் சேர்ந்த தண்ணீர் லாரிகள் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தன. இதனால் யாழ்ப்பாண நூலகத்தை எரித்த குற்றச்சாட்டிலிருந்து இராணுவம் தப்பித்துக் கொண்டது என்று தான் கூறவேண்டும்.

யாழ்ப்பாண நூலகம் எரிக்கப்பட்டது தொடர்பில் எழுதிய முக்கிய கட்டுரையை அடுத்த வாரமே ராவய பத்திரிகையின் ஆசிரியரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டேன். ஆனால் அது ஒரு போதும் வெளியாகவில்லை. வீடியோவை பத்திரமாக கொண்டுவந்து சேர்த்திருந்தோம் அந்த வீ.எச்.எஸ்.கசட் ராவய அலுவலகத்தில் எனது மேசை லாச்சில் இருந்தது. அன்று டி.என்.எல் தொலைகாட்சி சாளலில் பணிபுரிந்த சந்தன சூரிய பண்டார ஒரு நாள் அவசரமாக என்னோடு தொடர்பு கொண்டு யாழ்ப்பாண நகரத்தின் விசுவல் கொஞ்சம் தேவைப்படுகிறது என்று கேட்டுக்கொண்டார். ஒரு போதும் ஊடக தானத்திற்கு குறைவிலாது பணியாற்றிப் பழகிய நான் அதை அவர் அனுப்பிய வண்டி ஓட்டுனரிடம் கொடுத்தனுப்பினேன். அவை ஒரு போதும் எனக்கு மீண்டும் திரும்பக் கிடைக்கவில்லை. எங்கள் யாழ்ப்பாண நூலகத்தின் கதை அத்தோடு நின்று போனது.

'ஆனந்த குமாரசுவாமி எங்களை மன்னியுங்கள். மனிதர்களின் வாழ்நாள் காலத்தில் செய்யக் கூடியதும், செய்ய முடியாதவையும் உண்டு'.

sarawanan.n@thaiivedu.com

நக்பா!

அகதிகளின் அவலக்குரல்

- மா. சித்திவிநாயகம்

‘அகதியாகிப் போனவர்கள் இனித்
திரும்பி வரப்போவதில்லை...
இருக்கின்ற வயதானவர்கள்
இனி இறந்துவிடுவார்கள்...
இன்றைய இளைஞர்கள்
அனைத்தையும் எளிதில் மறந்து போவார்கள்...’

‘இதனை மறுபடி மறுபடி உறுதிப்படுத்துதலில் தான் நமக்கான இருப்பு’ என்று பாலஸ்தீனிய மண்ணை ஆக்கிரமித்த இஸ்ரேலிய மக்களுக்கு அறிவுரை பகன்றவர் 1948-ன் இஸ்ரேலின் முதல் பிரதமர் டேவிட் பென்-குரியன் (David Ben-Gurion) அவர்கள், 1948-லிருந்து 1963 வரையான காலம் பிரதமராக இருந்த அவர் நவீன இஸ்ரேலிய நிறுவனர் என வர்ணிக்கப்படுபவர்.

75 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1948 மே 14-ம் நாள் பாலஸ்தீனிய மக்களின் இருப்பைத் தகர்த்து 7 இலட்சம் பேரை அவர்களின் தாயகத்திலிருந்து அகற்றி, அழித்தொழித்து உலக நாடுகளின் அனுசரணையோடு சுதந்திரநாடாகியது இஸ்ரேல்.

பாலஸ்தீனிய மண்ணில் பலாத்காரமாக எழுந்த இஸ்ரேல் நாட்டின் சுதந்திர நாளைப் புறக்கணித்த போர்க்குரலாக, எதிர்ப்பு நாளாகப் பாலஸ்தீனியர் மே 15-ஐ அனுஷ்டித்து வருகின்றார்கள். இதனை ‘நக்பா தினம்’ என்கின்றார்கள். நக்பா என்கின்ற அரபுச் சொல்லின் அர்த்தம் பேரழிவு என்பதாகும்.

பாலஸ்தீன விடுதலைக்காகப் போராடி மக்களை ஓரணிப்படுத்திய யாசீர் அரபாத் அவர்களால் 1998-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட நக்பா தினம், இஸ்ரேலியச் சுதந்திர தினத்திற்கு (Yom haatzmaut) மறுநாளான மே 15-ல் நினைவு கூரப்பட்டு வருகிறது.

பூர்வீக பாலஸ்தீனியரின் நிலத்தை அபகரிக்க இஸ்ரேல் நடத்திய இன அழிப்பின் ஒவ்வொரு கதையும் இதயத்தை உடைப்பது. உலகம் ஈழத் தமிழரின் இன அழிப்பைப் போலவே இதையும் மறந்து போனது. ஆனாலும், வெறுப்பு

மற்றும் அமைதியற்ற வாழ்விற்குள் தான் ஒவ்வொரு பாலஸ்தீனியரும் இற்றைவரை அலையுண்டு வாழ்கின்றார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் மே 15 அன்று, உலகெங்கிலும் உள்ள பாலஸ்தீனியர்கள் நக்பா என்ற பேரழிவு நாளில் தம் கொடூர ஆக்கிரமிப்பாளனை நினைவு கொள்கின்றனர். பாலஸ்தீனத்தின் மீதான இஸ்ரேலின் இனச் சுத்திகரிப்பின் உச்சமாகப் பாலஸ்தீனியர்களைத் திட்டமிட்டு நாடுகடத்துதல், அகதிகளாக்குதல், பாலஸ்தீனியர்களின் சொத்துக்களை அபகரித்தல், பாலஸ்தீனியர்களை அழித்தல் தொடர்ந்தவண்ணமே யுள்ளது. அவர்களுக்கு நடக்கின்ற இத்தக கொடூரங்களை நினைக்கின்ற நாளாக நக்பா இன்று உருவெடுத்திருக்கின்றது.

அதனால்தான் 75 வருடங்கள் கழிந்த பிறகும் சர்வதேச தினமாக 2023 மே 15 ஐ.நா சபை நக்பா தினமாக அங்கீகரித்துப் பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.

அறிந்தோ அறியாமலோ:

இந்த நாள் 1985-ன் மே 15-ல் இலங்கையின் தமிழர் பகுதியான நெடுந்தீவுப் பயணிகள் சேவையிலிருந்த படகான குமுதினியில் கொடூரமாகக் கொல்லப்பட்ட 36 பேரின் நினைவு தினமாக ஒவ்வொருவரும் தமிழர்கள் நினைவுகூர்ந்து வருவது இங்கு கவனங்கொள்ளத்தக்கது.

இஸ்ரேலியரின் பாலஸ்தீனியருக்கு எதிரான இந்த இன அழிப்புச் செயல் 1948 இஸ்ரேல் சுதந்திர நாடாண்டிற்கும் முடிவடையவில்லை. இஸ்ரேலின் இனவாதத் தேசியவாதக் கொள்கைகளுக்கு இணங்க சட்டவிரோதக் குடியேற்றங்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்காகப் பாலஸ்தீனிய நிலங்களை இஸ்ரேல் தொடர்ந்து கபளீகரம் செய்தேவருகின்றது. பாலஸ்தீனத்திற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும், இஸ்ரேலின் குடியேற்றக் காலனித்துவச் சியோனிசத்தின்கீழ் தினசரி பாலஸ்தீனிய மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பேரழிவு இது.

நக்பாவின் நினைவுகூரலுக்கான நாட்களில் கூட இஸ்ரேல் படுகொலைகளை நிறுத்தியவர்களல்ல. 2022-ல் 204 பாலஸ்தீ

75TH ANNIVERSARY 15 MAY 2023

NAKBA

நக்பா

னியர்கள் கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. இந்த ஆண்டான 2023-ன் கடந்த நான்கு மாதங்களில் 100-ற்கும் அதிகமான பாலஸ்தீனியர்கள் கொடுரமாக கொல்லப்பட்டுள்ளனர். இத்தகு இஸ்ரேலின் குடியேற்ற காலனித்துவ காட்டாட்சிக்கு எதிரான போராட்டத்தில் பாலஸ்தீனிய மக்கள் அணிதிரண்டு போராடிவருகின்றார்கள்.

இஸ்ரேலியக் குற்றச் செயல்கள் அம்னெஸ்டி இன்டர்நேஷனல் மற்றும் மனித உரிமைகள் கண்காணிப்புச்சபை உள்ளிட்ட பல சர்வதேச மனித உரிமை அமைப்புகளால் கண்காணிக்கப்பட்டு ஆவணப்படுத்தப்பட்ட போதும், இஸ்ரேலில் எந்த மாற்றத்தையும் அவர்களால் கொண்டு வரமுடியவில்லை. இஸ்ரேலின் உருவாக்கத்திற்கு வாழ்த்துக்கூறிய ஐ.நா 75 வருடங்களுக்குப் பிறகு இவ்வாண்டு நக்பா தினத்தை அங்கீகரித்திருப்பது வெறும் கண்துடைப்பு என்று கருதினாலும், உலகம் பாலஸ்தீனிய வரலாற்றை, அவர்களுக்கிருக்கிற பிரச்சினையை அறிய இதுவொரு வாய்ப்பு என்று சொல்லப்படுகிறது.

1948-க்கு முன்னர் பெருமளவில் அரேபியர் நிறைந்த வரலாற்றுப் பூமியான பாலஸ்தீனத்தில் யூதப் பெரும்பான்மை அரசை உருவாக்கியதென்பது ஒரு மிகப்பெரிய திட்டமிட்ட சதிச்செயலாகும். சியோனிச இஸ்ரேலிய மாபியாக்களால் வேண்டுமென்றே திட்டமிட்ட பெருங்குற்றம்து.

பழங்குடி பாலஸ்தீனிய மக்கள், ஹிட்லரால் படுகொலை செய்யப்பட்ட யூதர்களின் கதியெண்ணிக் கலங்கி, மனமிரங்கி அவர்களுக்கு இடமளித்தனர்.

அதனைத் தமக்குச் சாதகமாக்கி, அதனைத் தமக்கான

நாடாக்கி 1948-ல் யூத இனத்தின் மேலாதிக்கக் குடியேற்றக் காலனியாக 7 இலட்சம் பாலஸ்தீனியர்களை ஓட ஓட விரட்டி விட்டு சியோனிச யூதத் தலைவர்கள் இனச் சுத்திகரிப்பு செய்திருந்தார்கள்.

இஸ்ரேலிய வரலாற்றாசிரியர்களான பென்னி மோரிஸ், டாம் செகேவ் மற்றும் இலன் பாப்பே ஆகியோரின் திரிபுபடுத்தப்பட்ட வரலாற்றுச் செருகல் இத்தகு பேரழிவு நிகழ் உந்து சக்தியானது.

இஸ்ரேல் கடவுளின் நிலம் என்றும், பாலஸ்தீனம் என்ற பெயர் இல்லாதபோது தான் இயேசு ஒரு யூதராக இஸ்ரேலில் பிறந்ததாகவும், ஆபிரகாம் அந்நிலத்தை அடகு வைத்ததாகவும், அதை இப்போ மீட்டுள்ளதாகவும் யூதர்கள் சொல்லி வருகின்றார்கள். ஜெருசலேமில் 2-வது யூத யெகோவாக் கோவிலை ரோமானியரின் ஆட்சி எரித்து விட்டு அந்த நிலத்தைப் பாலஸ்தீனம் என்று கேலியாக அழைத்ததாகவும், வேண்டுமென்றே அரேபியர்கள் பாலஸ்தீனியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டதாகவும் பல முரண் கதைகளை இஸ்ரேலியர்கள் ஏற்படுத்தி வருகின்றார்கள்.

பைபிளில் உள்ள வரலாற்றுக் கதைகளுடாக ஆபிரகாமின் கடவுள் சந்திப்பு மற்றும் கானானுக்கு அவன் பயணம் செய்ததிலிருந்து, மோசே இஸ்ரேல் புத்திரரை அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்தது வரை இஸ்ரேல் ராஜ்யங்களின் எழுச்சி மற்றும் வீழ்ச்சி பற்றிய செய்திகளை யூதர்கள் தம் அரசியலாக்குகின்றார்கள்.

சமீபத்தில் ரியாத் அருகே சவுதி அரேபியாவில் 4000 ஆண்டுகள் பழமையான சுமேரியர்களின் கோவில் கண்டுபிடிக்கப்

பட்டுள்ளது என்றும், இது நிலத்தின் உண்மையான உரிமையாளர்கள் யூதரே என நிரூபிப்பதாகவும், யூதர்கள் 2000 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உள்ளனரெனவும் கதைகளுண்டு.

‘இயேசு கிறிஸ்து தானே யூதர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த மேசியா என்று கூறித் துன்புறுத்தப்பட்ட ஒரு யூதர்.

ஈழத்தைப் போலவே

பாலஸ்தீனிய வரலாறும்

ஆதிக்கவாதிகளின்

துப்பாக்கி முனையில்

கட்டாய வெளியேற்றத்தினையும்,

அகதியாதலையும் கொண்ட

பெரும் அவலம் தான்.

வலியால் நிரம்பியுள்ள

இவ்வாழ்வு,

ஏழரை தசாப்தகாலப்

போராட்டத்திற்குப் பிறகும்

குறையவில்லை.

ஜெருசலேம் யூத மதத்தின் பிறப்பிடம், யூதர்கள் பல வருடங்கள் உலகில் சுற்றித் திரிந்து வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட தேசத்திற்குத் திரும்பி வருவார்கள் என்கின்ற பழைய ஏற்பாட்டின் தீர்க்கதரிசனத்தின்படி தான் இஸ்ரேல் உருவாகியது’ என போர் உண்டு.

இதே போன்றுதானே பாகிஸ்தான் உருவாகியது. எனவே இஸ்ரேலை உருவாக்குவது தவறு என்றால், பாகிஸ்தானை உருவாக்கியதும் தவறல்லவா? பாகிஸ்தானை உருவாக்குவது சரி என்றால், இஸ்ரேலை உருவாக்குவதும் சரி தான் என்று முஸ்லிம்களைச் சீண்டும் கதைகள் ஏராளம்.

உலகின் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைகளில் மிகவும் தீர்க்க முடியாத, மானிட குலத்தை அச்சுறுத்துகின்ற பிரச்சினைகளில் ஒன்றாக இருப்பது இஸ்ரேல் பாலஸ்தீனியப் பிரச்சினை.

ஏழு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக மனிதகுலத்தை வெட்கப்படுத்தும் உலகின் மாபெரும் பேரவலமிது.

முள்ளிவாய்க்காலில் தமிழின மக்கள் அழிவதற்குத் துணை போன அதே உலகத்தின் மனசாட்சியை, அதற்கு முன்பே 75 வருடங்களாகத் தொடர்ந்து கேள்விக்குள்ளாக்கி வருவது பாலஸ்தீனம். ஈழத்தைப் போலவே பாலஸ்தீனிய வரலாறும் ஆதிக்கவாதிகளின் துப்பாக்கி முனையில் கட்டாய வெளியேற்றத்தினையும், அகதியாதலையும் கொண்ட பெரும் அவலம் தான். வலியால் நிரம்பியுள்ள இவ்வாழ்வு, ஏழரை தசாப்தகாலப் போராட்டத்திற்குப் பிறகும் குறையவில்லை. இஸ்ரேலின் ஆணவத்தையும், சர்வதேசச் சட்டங்களை அது புறத்தள்ளுவதையும், தற்பெருமை மற்றும் கொடூரப் பழிவாங்கல்களையும் உலகம் வேடிக்கை பார்த்தபடி இஸ்ரேலுக்கு இன்றுவரை முண்டுக் கொடுத்தே வருகின்றது.

75 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நக்பா எனப்படுகின்ற இந்தப் பேரழிவு 700,000 பாலஸ்தீனியர்கள் தங்கள் தாயகத்தைவிட்டு வெளியேறுவதைக் கண்டும் பிரிட்டனும், அமெரிக்காவும் தங்கள் பாதுகாப்பு வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றத் தவறியது மிக மோசமான துரோகமாகும். பாலஸ்தீனம் 1946-இல் 94 சதவீதம் பாலஸ்தீனியர்களாக இருந்தது. இப்போது 15 சதவீதம் பேர் மட்டுமே அங்கு வாழ்கின்றனர். அவர்களில் கிட்டத்தட்ட ஏழு மில்லியன் பேருக்குமதிமனோர் இன்று வெளிநாட்டு அகதிகள் முகாம்களில் வாழ்கின்ற பரிதாபத்தில் உள்ளார்கள். குடும்பங்களைப் பிரிந்து, நிலம் இழந்து, யூதக் குடியேற்றங்களால் அனைத்தும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டவர்களாகப் பாலஸ்தீனியக் கிராமங்கள், நகரங்கள் திணறுகின்றன.

அப்பாவிகள் மீது தொடர்ந்து அட்டுழியங்களைக் கட்டவிழ்த்துவிட்ட ஒரு மாஃபியா அரசான இஸ்ரேலுக்கு ஆதரவாக அன்றைய பெரும் சக்திகள் பக்கபலமாகிப் பாலஸ்தீனியரை வதைக்கத் துணை போயின. பாலஸ்தீன நிலங்களை இஸ்ரேல் விலை கொடுத்து வாங்கிவிட்டதாகக் கூறி இன்றைய உலகம் தப்பித்து வருகின்றது. இதே போன்றே இலங்கையின் வட-கிழக்கிலெழும் சிங்களக் குடியேற்றங்கள், தமிழர்களால் விற்கப்பட்ட நிலங்களில் நடைபெறுவதாகப் பலரும் சொல்லி வருகின்றார்கள். சியோனிச ஆட்சிகள், அதன் அத்தூற்றல்களுக்கும் அராஜகங்களுக்கும் ஒருபோதும் விலை கொடுப்பதில்லை. ரஷ்யா - உக்ரேன் என உலகமோ பெரிய மோதல்களைப் புதிது புதிதாக உருவாக்கி, அதில் குளிர்காய்கிறது. உலகம் பலவானுக்கே என்றும் துணை நிற்கின்றது.

இருந்தும் தொலைதூர நாடுகளுக்கு விரட்டியடிக்கப்பட்ட, தாய்நிலத்தில் இருந்து தூரப் பிடுங்கியெறியப்பட்ட அப்பாவி அகதிகள் இன்றும் நீதியை நாடுகின்றனர்.

நக்பா தலைமுறை கடந்து போயிருக்கலாம், ஆனால் அவர்களின் குழந்தைகள் சுதந்திரத்திற்காகவும், நாடு திரும்புவதற்காகவும் தொடர்ந்து போராடுகிறார்கள். போராடுவார்கள்.

sithivinayagam@thaiveedu.com

சூடான் :

பின்-காலனித்துவச் சர்வாதிகாரமும் உள்நாட்டுப்போரும்

ஓர் அரசியல் பார்வை

- ரூபன் சிவராஜா

பொருளாதாரத்தைச் சீர்செய்து சூடானை ஜனநாயகப் பாதையிற் கொண்டு வருவதற்கு எதிரான பல்முனைப்பட்ட தடைகளும் சவால்களும் நிறைந்துள்ளன. அந்நாட்டின் அரசியற் களம் சிக்கலானது. ஒருபுறம், இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதத்துடனும் அதுசார்ந்த அரசுக் கட்டமைப்புடனும் ஒன்றியிருந்த வலைப் பின்னல்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் இன்னும் உள்ளன. மறுபக்கம் 30 ஆண்டுகால வன்முறை, போர் மற்றும் ஊழல், ஆக்கிரமிப்பு-போர்க்குற்ற இராணுவம், இனங்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைகளை முன்னெடுத்த சர்வாதிகார ஆட்சி பீடத்தினைக் கொண்டிருந்த நாடு அது.

சூடானை மீண்டும் போர் மேகங்கள் சூழ்ந்திருக்கின்றன. ஏப்ரல் 15-ம் திகதி (2023) தலைநகர் கார்ட்டும் (Khartoum), டார்பர் (Darfur) உட்பட்ட பல நகரங்களில் அந்நாட்டின் இரண்டு இராணுவப் பிரிவுகளுக்கிடையில் போர் நடவடிக்கைகள் மூண்டன. மீண்டும் உள்நாட்டுப் போர், இரத்தக் களரிக்குள் நாடு இட்டுச் செல்லப்பட்டுள்ளது.

RSF எனப்படும் (Rapid support Sudan - அவசர ஆதரவுப் படை) துணை இராணுவப் படைகளுக்கும் சூடான் நாட்டின் தேசிய இராணுவத்திற்கும் இடையில் கடந்த ஏப்ரல் நடுப் பகுதியிலிருந்து கடும் மோதல்கள் இடம்பெற்று வருகின்றன. உலக சுகாதார அமைப்பின் தகவல்களின் படி, மோதல்களில் இதுவரை 413 வரையானவர்கள் கொல்லப்பட்டதோடு, 3500-ற்கு மேற்பட்டவர்கள் காயமடைந்ததாகவும் அறியப்பட்டுள்ளது. RSF எனப்படும் துணை இராணுவக்குழு சூடான் அரசாங்கத்தினால், அதன் முந்நாள் ஜனாதிபதி உமர் அல்-பசீரினால் உருவாக்கப்பட்டதாகும்.

இராணுவத் தரப்புகளுக்கிடையிலான மோதல்:

டார்பர் சூடானின் மேற்கில் அமைந்துள்ள பிராந்தியம். 2003-லிருந்து அங்கு பெரும் கிளர்ச்சி எழுந்தது. அதற்கெதிராக அரசு படைகளும் 'ஜான்ஜாவீட் (Janjaweed) துணை இராணுவக்குழுவும் படுகொலைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டன. 2003 - 2013 வரையான காலப்பகுதியில் மட்டும் அப்பிராந்தியத்தின் 300,000 வரையான மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டுள்ளனர். இரண்டரை மில்லியன் வரையான மக்கள் அங்கிருந்து இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். 'ஜான்ஜாவீட்' துணை இராணுவக் குழுவிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டதே RSF. அதனைத் தேசிய இராணுவக் கட்டமைப்பிற்குள் உத்தியோகபூர்வமாக இணை வாக்கம் செய்வதற்கான இணக்கம் எட்டப்பட்டிருந்தது. இந்நிலையில் இராணுவத்தின் இரண்டு தரப்புகளுக்கிடையிலான

முரண்பாடும் முறுகலுமே போர் மோதல்களாக வெடித்துள்ளன.

ஆபிரிக்கக் கண்டத்தில் வட கிழக்கை அமைவிடமாகக் கொண்டுள்ளது சூடான். ஆபிரிக்கக் கண்டத்தில் பரப்பளவில் பெரிய அந்நாட்டின் மொத்த மக்கள் தொகை 40 மில்லியன்கள். 40 ஆண்டுகளாக கொடிய உள்நாட்டு யுத்தங்களிற் பெரும் அழிவுகளுக்கு முகம் கொடுத்த நாடு. தென் சூடானில் கிறிஸ்துவ மக்களும், மேற்கு சூடானின் டார்பர் பிராந்தியத்தின் அரபுக்கள் அல்லாத கறுப்பின மற்றும் பழங்குடி மக்களும் பாரிய ஒடுக்குமுறைகளுக்கும் அழிப்புக்கும் உள்ளாகினர். 1956-ல் பிரித்தானியாவின் வெறியேற்றத்திற்குப் பின்னர் அனைத்து அதிகாரங்களும் வட சூடானிடம் கையளிக்கப்பட்டது. வடக்கின் இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத மேலாண்மை அரசாங்கம் கிறிஸ்தவர்களும் பழங்குடி மக்களையும் கொண்ட தென் சூடான் மீது பாரிய அடக்குமுறைகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டது.

வரலாற்று நிகழ்வுகளைப் பின்னோக்கிப் பார்த்தல்:

சூடான் பல தசாப்தங்களாகப் போரினாற் சூழப்பட்டுள்ள நாடெனினும், தலைநகர் கார்ட்டும் இதற்கு முன் போரைச் சந்திக்காத நகரமாக இருந்து வந்துள்ளது. சூடானின் தற்போதைய நிலைமைகளைப் புரிந்துகொள்ள அதன் அரசியல், முரண்பாடுகள், உள்நாட்டுப் போர் உட்பட்ட வரலாற்று நிகழ்வுகளைச் சற்றுப் பின்னோக்கிப் பார்க்க வேண்டும்.

அப்படிப் பார்க்கையில்,

- 30 ஆண்டுகளாகப் பதவியிலிருந்த சர்வாதிகாரி உமர் அல்-பசீர் இராணுவ அணுகுமுறை,
- 2003-லிருந்து டார்பர் பிராந்தியத்தின் அரசும் துணை இராணுவமும் கட்டவிழ்த்துவிட்ட படுகொலைகள், போர்க்குற்றங்கள்,

- 2011 தனிநாடாகப் பிரிந்து சென்ற தென்-சூடான், அதன் பின்னணி,
- சூடானின் எண்ணெய், தங்கம், கனிம வளங்கள் - அவற்றின் மீதான வெளிச் சக்திகளின் செல்வாக்குச் செலுத்தல் நோக்கங்கள்,
- 2018 இறுதியிலிருந்து 2019 ஏப்ரல் வரை இடம்பெற்ற தொடர் மக்கள் திரளின் போராட்டங்கள் - உமர் அல்-பஷீர் பதவி விலகல் - ஆட்சிபீடத்தின் வீழ்ச்சி,
- இடைக்கால அரசாங்கம் - இராணுவம் ஆட்சியைக் கைப்

பற்றியமை - தற்போதைய மோதல்களுக்கான பின்னணி - எதிர்காலம்.

ஆகிய விடயங்களை ஆழமாக நோக்குவதன் மூலம், சூடானின் அரசியற் சூழலையும் அதன் சிக்கல்களையும் புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்நாட்டின் சமகால மற்றும் அரசியல், பொருளாதார, இராணுவ, சமூக நிலைமைகள் குறித்த புரிதலுக்கும் மேற்சொன்னவற்றின் மீதான ஒரு குறுக்குவெட்டுப் பார்வை அவசியப்படுகின்றது.

பின்-காலனித்துவச் சர்வாதிகார ஆட்சிபீடம்:

1899 முதல் 1956 வரை, சூடான் பிரித்தானிய-எகிப்திய கூட்டுக் கொலனித்துவத்திற்குக் கீழ் ஆளப்பட்டது. 1956-ல் விடுதலை அடைந்த அதே ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் பிரகாரம், ஜனநாயக ஆட்சிமுறை அமுலுக்கு வந்தது. ஆனால் அடுத்து ஏற்பட்ட அரசியல் ஸ்திரமின்மை 1969-ல் இராணுவம் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்ற வழிகோலியது. 1986-ல் இடம்பெற்ற ஜனநாயகத் தேர்தலுக்

குப் பிறகு ஒரு குறுகிய காலத்தைத் தவிர, சூடான் பின்-கொலனித்துவக் காலத்தில் சர்வாதிகார ஆட்சியையும் இராணுவ ஆட்சியையுமே கொண்டிருந்திருக்கின்றது. அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டிருந்தாலும், அன்றிலிருந்து சமகாலம் வரை வெவ்வேறு உள்நாட்டு முரண்பாடுகள், உள்நாட்டுப் போர்களுக்குள் தொடர்ச்சியாக உட்பட்டிருந்து வருகிறது. தெற்கில் தென்சூடான், மேற்கில் டார்பர் பிராந்தியம் என ஒடுக்குமுறைகளும் ஒடுக்குமுறைக்கெதிரான போராட்டங்களும், போர்களுக்கும் இடம்பெற்றுள்ளன. தற்போதைய முரண்பாடுகள் அயல் நாடுகளுக்கும் பரவக்கூடும் என்ற அச்சம் பல மட்டங்களிற் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றன.

2019-ல் தொடர் மக்கள் போராட்டங்களின் விளைவாக பதவி விலக நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டார் ஜனாதிபதி உமர் அல்-பஷீர். இவருக்கெதிரான மக்கள் போராட்டங்கள் ஒரு குடை அமைப்பின் ஊடாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டன. சுதந்திரத்திற்கும் மாற்றத்திற்குமான இயக்கம் (Forces of Freedom and Change) என்ற அமைப்பு அதுவாகும். இந்தக் கூட்டமைப்பு பஷீர் பதவி விலகியதை அடுத்து அமைக்கப்பட்ட இடைக்கால இராணுவ சபையுடன் (Transitional Military Council) இணக்கப்பட்டினை எட்டியிருந்தது. அதுவே சிவில்-இராணுவ கூட்டாட்சி ஏற்பாடு.

உமர் அல்-பஷீர்:

உமர் அல்-பஷீர், 1960-களில் சூடான் இராணுவத்தில் இணைந்து முக்கிய பதவிகளை வகித்தவர். 1989-ல் இராணுவ ஆட்சிக் கவிழ்ப்பின் மூலம் அன்றைய ஜனாதிபதி சாதிக் அல்-மஹ்தியை பதவியிலிருந்து வீழ்த்தி, ஆட்சியைக் கைப்பற்றினார். நாடாளுமன்றத்தைக் கலைத்ததோடு அரசியற் கட்சிகளையும் தடை செய்தார். இன்றைய போர் என்பது 2019 வரை சர்வாதிகார ஆட்சி நடத்திய பஷீர் ஆட்சி பீடத்தின் அணுகுமுறைகளின் விளைவுகளில் ஒன்று. 2008-ம் ஆண்டு, ஹேக் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தினால் இன வழிப்பு, போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்கள் இவர் மீது முன்வைக்கப்பட்டன. பதவியில் இருந்தபோது இவ்வகைக் குற்றங்கள் சாட்டப்பட்ட முதலாவது ஜனாதிபதி இவராவார். டார்பரில் பொது மக்களுக்கு எதிரான மீறல்களின் அடிப்படையில் போர்க்குற்றங்கள் மற்றும் மனித குலத்திற்கு எதிரான குற்றங்களுக்காக அவர் மீது 2009-ம் ஆண்டு கைது ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டதோடு, 2010-ல் இன அழிப்பினை உள்ளடக்கி ஆணையும் நீடிக்கப்பட்டது. இருந்த போதும் கைது ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்னர் உமர் அல்-பஷீர், எகிப்து, கென்யா மற்றும் சீனா ஆகிய நாடுகளுக்கு உத்தியோகபூர்வப் பயணங்களை மேற்கொண்டிருந்தார். கைதுக்கு உட்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

டார்பர் பிராந்தியம் மீதான படுகொலைகள்:

டார்பர் சூடானின் மேற்கினை அமைவிடமாகக் கொண்ட பிராந்தியமாகும். மக்கட் தொகை கிட்டத்தட்ட 6 மில்லியன். பரப்பளவு 543,000 சதுர கி.மீ. இது கிட்டத்தட்ட பிரான்ஸ் நாட்டின் மொத்த பரப்பளவுக்கு ஒப்பானது என்று கூறப்படுவது வழக்கம். அப்பிராந்தியம் கறுப்பின பழங்குடி மக்களையும் அரபு மக்களையும் கொண்டதாகும். பேஃர், மல்ஸா-

லைட், ஷாகவா (Fur, Massaleit, Zaghawa) ஆகிய மூன்று கறுப்பின பழங்குடி மக்களும் பஃக்ஹாரா (Baggara) என்ற அரபு இன மக்களும் அங்கு வாழ்கின்றனர். 13-ம் நூற்றாண்டு காலப்பகுதியில் நாடோடிகளாக டார்பர் பிரதேசத்தில் குடியேறியவர்கள் பஃக்ஹாரா இன அரபுக்கள் என்று வரலாற்றுக் குறிப்பு கூறுகின்றது.

காட்டுமை (Khartoum) தலைநகராகக் கொண்ட இஸ்லாமிய மேலாண்மை சூடான் அரசு கறுப்பின மக்களைப் பொருளாதார ரீதியில் புறக்கணித்து பாகுபாடு காட்டியது. நீண்ட காலங்களாகப் புறக்கணிப்புகளுக்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும் உள்ளான டார்பர் பிரதேச கறுப்பின மக்கள் 'ஜான்ஜாவீட்' (Janjaweed) என்ற ஆயுதக் குழுவினால் மிக மோசமான பாதிப்புகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். ஜான்ஜாவீட் என்பது டார்பர் பிராந்தியத்தின் அரபுப் பின்னணியைக் கொண்டவர்களால் உருவாக்கப்பட்ட ஆயுத வன்முறைக் குழு.

2003-ம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் டார்பர் பிரதேசத்தில் கடும் போர், படுகொலை வெறியாட்டங்கள் உச்சமடைந்தன. 3 ஆண்டு காலப் பகுதிக்குள் மாத்திரம் இரண்டு இலட்சம் வரையான மக்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டும் பட்டினிச் சாவுகளுக்கும் உள்ளாக்கப்பட்டனர். 2 மில்லியன் வகையான மக்கள் இடப் பெயர்வுகளுக்கு உள்ளாகினர். மக்கள் மீது படுகொலைகள் மாத்திரமல்ல, கறுப்பின மக்கள் செறிந்து வாழ்கின்ற கிராமங்கள் தீக்கிரையாக்கப்பட்டன. பெண்கள் பாலியல் வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்கள். இடம் பெயர்ந்த மக்கள் கூட, அகதி முகாம்களில் வைத்து தாக்கியழிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் உண்டு. சூடான் விமானப் படைகளின் தாக்குதல்களுக்கு உள்ளாகியும் பெருமெண்ணிக்கையில் மக்கள் கொல்லப்பட்டனர். பொருளாதார நெருக்கடிகள் மூலம் உணவுப் பற்றாக்குறைகளை ஏற்படுத்தி பட்டினிச் சாவுகளையும் சூடான் அரசு அழிப்பு நடவடிக்கையின் மூலம் தந்திரமாகக் கொண்டிருந்தது.

போர்நிறுத்த ஒப்பந்தங்கள்:

2004-ம் ஆண்டு ஐ.நாவின்கண்காணிப்புடன் ஆபிரிக்க ஒன்றியம் தலைமையில் சூடான் அரசிற்கும் டார்பர் போராட்ட அமைப்புகளுக்குமிடையில் போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் கைசாத்திடப்பட்டது. ஆனால் ஜான்ஜாவீட் ஆயுதக் குழு போர் நிறுத்தத்தை மீறி பல மோசமான வன்முறைகளை அரங்கேற்றி வந்ததன் விளைவாக போர் நிறுத்தம் எந்த வகையிலும் நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. உச்சக்கட்ட வன்முறைகளும் மோசமான படுகொலைகளும் நடந்தேறின. 2005-ம் ஆண்டு ஆபிரிக்க ஒன்றியம் தலைமையிலான 7,000 இராணுவத்தினரைக் கொண்ட 'ஆபிரிக்க ஒன்றிய' அமைதிப்படை டார்பருக்கு அனுப்பப்பட்டும் அங்கு நிலைமைகளை கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. படுகொலைகளை தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. அமைதி நிலையை உருவாக்க முடியவில்லை. நிலைமையைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வரக் கூடிய படை பலமோ ஆற்றலோ ஆபிரிக்க ஒன்றிய அமைதிப் படைகளுக்கு இருக்கவில்லை.

ஜான்ஜாவீட் ஆயுத வன்முறைக் குழு சூடான் அரசாங்கத்தில் ஆசீர்வாதத்துடனும் முழு ஆதரவுடனான வழி நடத்தலுடனும் செயற்பட்டது. அதற்கு சூடான் அரசாங்கம் ஆயுதங்கள், நிதியுதவி என்பனவற்றை வழங்கியதோடு, இன்னபிற

வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து டார்பரின் கறுப்பின மக்கள் மீதான கொடுமான படுகொலைகளையும் வன்முறைகளையும் கட்டவிழ்த்து விட்டது. ஜான்ஜாவீட் படைகளை சூடான் அரசாங்கம், பின்னணியில் நின்று ஆதரவு வழங்கியே இயங்குகின்றது என்று சர்வதேச சமூகம் பகிரங்கமாகக் கண்டித்தது. ஆனால் அந்தக் குழுவுடன் தமக்கு தொடர்புகள் இல்லை என்று சூடான் அரசு மறுத்து வந்தது. அதுவொரு கொள்ளைக்கார பாதாள உலகக் குழு என்று தெரிவித்து வந்ததை குறிப்பிடத்தக்கது. டார்பர் பிரதேசத்தில் திட்டமிட்ட இன அழிப்பு நடைபெறுகின்றது என அமெரிக்கா, ஐ.நா ஆகியன வெளிப்படையாக தெரிவித்து சூடான் அரசினை கண்டித்தன. அங்கு வன்முறைகளும் படுகொலைகளும் நிறுத்தப்பட்டு அமைதி உருவாக்கப்பட வேண்டுமென வலியுறுத்தின.

2004-ம் ஆண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட போர் நிறுத்த ஒப்பந்தம் மூலம் தன்னை சமாதான விரும்பியாக உலகிற்கு காட்டிக் கொண்ட சூடான் அரசு, மறுபுறமாக ஜான்ஜாவீட் துணைக் குழுவினைக் கையாண்டு வன்முறையைத் தொடர்ந்தது. சூடான் அரசாங்கத்தில் இரட்டை நிலையை அனைத்துலக சமூகம் சரியாக இனங்கண்டு அழுத்தங்களைத் தீவிரப்படுத்தியது எனலாம். சர்வதேச அழுத்தங்கள் தீவிரப்படுத்தப்பட்ட நிலையில் சூடான் அரசுக்கும் டார்பர் பிரதேச முதன்மை போராட்ட அமைப்பான SLM-ற்குமிடையில் சமாதானத்திட்டம் தொடர்பான உடன்படிக்கை 2006 மே மாதம் கைச்சாத்தாகியது. வன்முறைகளும் படுகொலைகளும் நிறுத்தப்பட்டு அமைதிச் சூழல் ஏற்படுத்துவது தொடர்பான உடன்படிக்கை அது. டார்பரின் எதிர்காலம் பற்றியதான பேச்சுக்கள் நைஜீரியத் தலைநகர் அபுஜாவில் நடைபெற்றன.

டார்பர் விடுதலை அமைப்புகள்:

இந்த உடன்படிக்கையில் சூடான் விடுதலை அமைப்பு முழு விருப்புடனும் கைச்சாத்திடவில்லை. மாறாக அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பான சில நிபந்தனைகளோடு தான் உடன்படிக்கையில் கைசாத்திட்டுள்ளதாக SLM இன் தலைவர் மின்னி மின்னாவி (Minni Minnavi) தெரிவித்திருந்தார். சூடானின் JEM எனப்படும் போராட்ட அமைப்பு மற்றும் SLM-இல் இருந்து பிரிந்த இன்னுமொரு போராட்ட அமைப்பு ஆகியன ஆபிரிக்க ஒன்றியத்தினால் தயாரிக்கப்பட்ட சமாதான ஒப்பந்தத்தில் கைசாத்திடவில்லை. தமது அடிப்படைக் கோரிக்கைகள் ஒப்பந்தத்தில் உள்ளடக்கப்படவில்லை என்பது அந்த அமைப்புகளின் குற்றச்சாட்டாக இருந்தது. கறுப்பின மக்களின் பாதுகாப்பு, அதிகாரப் பரவலாக்கல், வளப்பங்கீடு போன்ற அடிப்படை அரசியல் பொருளாதார உரிமைகள் உடன்படிக்கையில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கவில்லை என்று டார்பர் போராட்ட அமைப்புகள் அக்காலத்தில் தெரிவித்திருந்தன.

தனியான துணை அரசுத்தலைவர் பதவிகளைக் கொண்ட பிராந்தியமாக டார்பர் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒரு நிர்வாக அலகு அங்கு ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும், மோசமான வன்முறை வெறியாட்டங்களில் ஈடுபட்டுள்ள ஜான்ஜாவீட் துணை இராணுவத்தின் ஆயுதங்கள் களையப்பட வேண்டும் என்பன போராட்ட அமைப்புகளின் கோரிக்கைகளாக இருந்தன. ஆனபோதும் நிர்ப்பந்தத்தின் பேரிலும், மிகமோசமான மனித உரிமை நெருக்கடியைத் தணிப்பதற்காகவுமே உடன்படிக்கை

கையில் கைச்சாத்திட்டுள்ளதாக டார்பர் பிரதேச முதன்மை போராட்ட அமைப்பான SLM தெரிவித்திருந்தது.

சர்வதேச அழுத்தம்:

டார்பரில் மிக மோசமான இன அழிப்பு நடைபெறுகின்றது என்பதையும் அந்த மனிதப் பேரழிவை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு சர்வதேச நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதை அக்காலகட்டத்தில் மேற்குலக ஊடகங்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தி வந்துள்ளன. 1994-ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் ருவாண்டாவில் (Rwanda) ஓரிரு மாதங்கள் மாத்திரம் 10 லட்சம் வரையான மக்கள் கொல்லப்பட்ட கோரம் கறைபடிந்த நிகழ்வாய் உலக வரலாற்றில் பதிந்துள்ளது. ருவாண்டா விற்கு அடுத்தபடியான கோரம் மனிதப் படுகொலைகள் அன்றைய காலத்தில் டார்பரில் நடைபெற்றன என்று கூறப்பட்டது. டிசம்பர் 2011-ல், டார்பர் போராட்ட அமைப்புகளுக்குமிடையில் இடையே கார்ட்டூமில் சமாதானப் பேச்சுவார்த்தை தொடங்கியது. பேச்சுவார்த்தைகள் ஜூன் 2011-ல் ஒரு புதிய சமாதான உடன்படிக்கைக்கு வழிவகுத்தன. 'டோஹா' ஒப்பந்தம் என்று அவ்வுடன்படிக்கை அழைக்கப்படுகிறது. உடன்படிக்கைக்கமைய பிராந்தியத்தின் மீது சட்டமன்ற மற்றும் நிர்வாக அதிகாரம் கொண்ட ஒரு தனி அலகு நிறுவப்பட்டது. 2013-ல் டார்பர் பிராந்திய அதிகார சபை (Darfur Regional Authority- DRA) பதவியேற்றது.

தென்-சூடான் மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைப் போர்:

தென் சூடான் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டம் என்பது அரைநூற்றாண்டு கால நீட்சியைக் கொண்டதாகும். 1956-ம் ஆண்டு பிரித்தானியக் கொலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து சூடான் விடுபட்ட காலகட்டத்திலிருந்து, காட்டும் (Khartoum) அதிகார மையத்தின் அடக்குமுறைக்கு எதிராக தென்

சூடான் போராடி வந்துள்ளது. தென் சூடான் மக்களின் உரிமைகளை முன்னிறுத்திய போராட்ட அமைப்புகளில் SPLM எனப்படும் சூடான் மக்கள் விடுதலை அமைப்பு மக்களின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்ற அமைப்பாக போராட்டத்தினை முன்னெடுத்தது. வட சூடான் இஸ்லாமிய அதிகார மையத்தின் அரசு படைகளின் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கைகள், படுகொலைகள், பெண்கள் மீதான பாலியல் படுகொலைகளாலும் பட்டினிச் சாவுகளாலும் தென் சூடானில் 1.5 மில்லியன் வரையான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

சூடான் மக்கள் விடுதலை அமைப்பு சூடான் அரசு அடக்குமுறைகளுக்கும், இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத சாரியா சட்டங்களுக்கும் எதிராக தென் சூடான் மக்களின் உரிமைக்காக போராட்டத்தை தொடங்கியது. ஆனால் ஒன்றுபட்ட சமத்துவமான சூடானை உருவாக்குவதே SPLM அமைப்பின் கொள்கையாக இருந்தது. அதாவது பிரிவினை அல்லது தனிநாடு என்பது SPLM இன் முதன்மைக் கொள்கையாக இருக்கவில்லை.

சர்வதேசத்தின் நேரடித் தலையீடு:

வட சூடான் - தென் சூடான் முரண்பாட்டில் தீர்வு எட்டப்பட்டமைக்கு அனைத்துலக சமூகத்தின் தலையீடு முதன்மைக் காரணமாகும். தீர்வு எட்டப்பட்டமைக்கு நோர்வேயின் பங்கு முக்கியமானதாகும். அமெரிக்கா, பிரித்தானியா ஆகியவற்றின் தலையீட்டுடன் நோர்வே ஐ.நா சமாதான ஏற்பாட்டாளராக செயற்பட்டது. வல்லரசுகளின் உள்நோக்கம் எதுவாக இருந்தாலும் தென் சூடான் மக்களின் 'சுயநிர்ணய உரிமை' அங்கீகரிக்கப்பட்டமை, உரிமைப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கின்ற தரப்புகளுக்கு நம்பிக்கையைத் தரக்கூடிய அம்சம்.

சூடானில் அமைதியை ஏற்படுத்துவது தொடர்பான அனைத்துலக சமூகத்தின் அக்கறை பற்றியும் சூடான் மீது செல்வாக்கு செலுத்த காய்நகர்த்தும் வல்லரசுகளின் உள்நோக்கம் பற்றியும் புரிந்துகொள்வது அவசியமாகும். தென் சூடான்

எண்ணெய் வளம் மிக்கது. வட சூடான் அரசு, எண்ணெய் வள அபிவிருத்திக்கான ஏக உரிமையினை சீனாவிற்கு வழங்கியிருந்தது. எண்ணெய் அபிவிருத்திகளை ஏக உரிமை வல்லரசாக வளர்ந்துள்ள சீனாவை மேலும் அமெரிக்காவிற்குச் சவாலாக வளர்ந்துவிடுமென்ற அமெரிக்க அச்சமே, சூடான் சமாதான முயற்சியில் அமெரிக்கத் தலையீட்டுக்கான அதி முக்கிய காரணி. சூடான் சிக்கலை தனக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தி, சூடான் அரசு மீது அழுத்தங்களைப் பிரயோகித்து, தனது செல்வாக்கினை நிலை நாட்டுவதுமே அமெரிக்காவின் உள்நோக்கம்.

சமாதானம் -

இடைக்கால தன்னாட்சி நிர்வாகம் - தனிநாடு: 2005-ம் ஆண்டு சூடான் அரசுக்கும் சூடான் மக்கள் விடுதலை அமைப்பிற்குமிடையில் சமாதான உடன்படிக்கையினை (Comprehensive Peace Agreement, CPA) எட்ட முடிந்தது. கென்ய தலைநகர் நைராபியில் 2005-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் இருதரப்பிற்குமிடையில் சமாதான உடன்படிக்கை சீர்தரத்தானது. உடன்படிக்கை எட்டப்படுவதற்கு முன்னர் ஐந்தாண்டு காலங்கள் கென்யாவிலும் நைஜீரியாவிலும் பல கட்டப் பேச்சுவார்த்தைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டு, கடினமான பல கட்டங்களைத் தாண்டியே சமாதான உடன்படிக்கையை எட்ட முடிந்தது. அதிகாரப் பரவலாக்கல், வளப்பங்கீடு, பாதுகாப்பு சார்ந்த விவகாரங்களுடன், ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட இணக்கப்பாடுகளை எவ்வாறு நடைமுறைப்படுத்துதல் தொடர்பான விபரங்களும் உடன்படிக்கையின் உள்ளடக்கங்களாகும்.

சமாதானத் தீர்வுக்கு அமைய, சூடான் மக்கள் விடுதலை அமைப்பினை அரசாங்கத்துடன் இணைத்து ஒரு தேசிய கூட்டு அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. இது ஆறு ஆண்டு கால ஆயுளைக் கொண்ட ஒரு இடைக்கால ஒழுங்காகும். ஆறு ஆண்டுகளின் பின்னர், தென் சூடான் பிரிந்து சென்று தனிநாட்டினை அமைப்பதா அல்லது 'ஒன்றுபட்ட சூடான்' என்ற இறுதித் தீர்வை எட்டுவதா என்பதைத் தீர்மானிக்கும் மக்கள் கருத்து வாக்கெடுப்பு 2011-ம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடத்தப்பட்டுத் தனிநாடாகப் பிரிந்து சென்றது.

சமகாலத்தின் முரண்பாடுகள்:

தற்போதைய முரண்பாடு, மோதல்களில் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரம் சார்ந்த நபர்கள் இருவர். அவர்களிருவரும் நாட்டின் இராணுவத்தினதும் துணை இராணுவக் குழுவின் தலைமைகளாவர். நாட்டின் இராணுவத் தளபதியும் ஜனாதிபதியுமான ஜெனரல் அப்டெல் பாத்தாஃ அல்-புர்ஹான் (Abdel Fattah al-Burhan) மற்றும் துணைத் தளபதி (RSF-இன் தலைமையும் இவரே) ஜெனரல் ஹம்டான் டாக்லோ (Hamdan Daglo). ஹெமெதி என்ற பெயராலும் இவரை அதிகம் சுட்டுவதுண்டு. கடந்த பல வாரங்களாக இரண்டு இராணுவத் தலைமைகள் மத்தியிலும் முரண்பாடுகளும் அதன் விளைவான முறுகலும் அதிகரித்து வந்துள்ளன. RSF-இனை நாட்டின் தேசிய இராணுவக் கட்டமைப்பிற்குள் உள்ளிணைப்பதற்குரிய காலவரையறை தொடர்பான முரண்பாடே முறுகலுக்கான முதன்மைக் காரணி. தேசிய இராணுவக் கட்டமைப்பின் அனுமதியின்றி இறுதிக்காலங்களில் RSF நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் தனது படை ஆளணிகளைச் சட்ட விரோதமாக நகர்த்தியதாக (துருப்பு நகர்வுகள்) குற்றச்சாட்டுகள் முன்

வைக்கப்பட்டன.

சர்வாதிகாரத்திலிருந்து இராணுவ ஆட்சி:

இடைக்கால அரசாங்கத்தில் இராணுவத்தரப்பு ஓர் உத்தியோகபூர்வ அங்கமாக இருந்தாலும், வெளியுறவு அரசியல் உட்பட்ட முக்கிய விவகாரங்களில் இராணுவம் தலையிடுகின்றது என்ற குற்றச்சாட்டுகள் எழுந்தன. அதேபோல் இராணுவத்தர்ப்பும் சிவில் தரப்பு மீது பல்வேறு குற்றச்சாட்டுகளை முன்வைத்து வந்தது. பல கிளர்ச்சிக் குழுக்கள் மற்றும் அரசியற் கட்சிகளும் இடைக்கால அரசாங்கத்தினைக் கலைக்குமாறு கோரின. 2021 ஒக்டோபர் இறுதியில் மேலாண்மைச் சபை கலைக்கப்பட்டு இராணுவம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியது. தலைமை அமைச்சர் அப்தல்லா ஹம்டோக் (Abdalla Hamdok) உட்பட்ட அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளின் பெரும்பான்மையினரையும், அரசாங்க ஆதரவு அரசியற் கட்சித் தலைவர்களையும் இராணுவம் கைது செய்தது. இராணுவ ஆட்சியை எதிர்த்து பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் தலைநகரின் தெருக்களில் இறங்கிப் போராட்டங்களை நடத்தினர். பஷீர் அரசாங்கத்தைப் பதவி விலகக் கோரி மக்கள் போராட்டங்கள் இடம்பெற்ற 2019 கோடையின் ஒரு நாள் (03.06.2019) ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்ட மக்களில் நூறுபேருக்கு மேற்பட்டோர் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். அப்படுகொலை விசாரணைகள் தொடர்பான முரண்பாடுகளும் அரசாங்கத்திற்குள் எழுந்தன. விசாரணைத் தகவல்கள் இரகசியமாக வைக்கப்பட்டமை தொடர்பாக அரசியல், ஜனநாயக மனித உரிமைச் செயற்பாட்டாளர்கள் அதிருப்தியும் கோபமும் கொண்டுள்ளனர்.

மக்கள் போராட்டம்:

மக்கள் வீதியில் இறங்கிப் போராடி, முப்பது ஆண்டுகள் சர்வாதிகார ஆட்சி நடத்திய உமர் அல்-பஷீரைப் பதவியிலிருந்து அகற்றினர். ஆனால் ஜனநாயக ஆட்சியை உருவாக்க முடியவில்லை. மாறாக இராணுவத்தினது முற்றுமுழுதான ஆட்சிக்குள்ளும் உள்நாட்டுப் போருக்குள்ளும் நாடு செலுத்தப்பட்டுள்ளது. பஷீர் ஆட்சிபீடம் வீழ்த்தப்பட்டதையடுத்து, 2019 ஏப்ரல் மாதம் சிவில் மற்றும் இராணுவத்தரப்பு இணைந்த இடைக்கால மேலாண்மைச் சபை உருவாக்கப்பட்டது. அதன்படி 2023 ஜூன் மாதம் தேர்தல் நடத்தி புதிய ஜனநாயக அரசாங்கத்தினை அமைப்பதாக இணக்கம் காணப்பட்டது. ஆனால் 2021 ஒக்டோபர் மீண்டும் இராணுவம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிக் கொண்டது. அதன் பின்னரும் இராணுவ ஆட்சிக்கு எதிராகவும் ஜனநாயகத்தை வலியுறுத்தியும் மக்கள் தெருவில் இறங்கிப் போராட்டங்களை நடத்தினர். ஆனால் இராணுவ ஆட்சியாளர்கள் அதனைச் செவிமடுக்கவில்லை. சிவில் அரசாங்கம் அமையவேண்டுமென சர்வதேச சமூகமும் வலியுறுத்தி வந்தது. 2022 டிசம்பரில் சிவில் அரசாங்கத்திற்கான திட்ட வரைவு தொடர்பான உடன்பாடு எட்டப்பட்ட போதும், அதன் விபர உள்ளீடுகள் சார்ந்து உடன்பாடுகள் எட்டப்படவில்லை.

அதிகாரப் போட்டி:

சூடானின் தற்போதைய முதன்மை முரண்பாடு என்பது, இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்திற் குறிப்பிட்டது போல், RSF-ன் ஆளணிகளைத் தேசிய இராணுவக் கட்டமைப்பில் இணைப்பதற்கான கால எல்லை மற்றும் படைத்துறைக்குத் தலைமை தாங்குவது யார் என்பதுமாகும். படையிணைப்புச் செயல்

முறைக்கான கால வரையறை பத்தாண்டுத் திட்டமாக அமைய வேண்டும் என்பது RSF தரப்பு கோரிக்கை. ஆனால் இரண்டு ஆண்டுத் திட்டமாக அச்செயல்முறை அமையவேண்டுமென்பது புர்ஹான தரப்பு வாதம்.

அடிப்படையில் புர்ஹான் மற்றும் ஹெமெதி இருவருக்குமிடையிலான அதிகாரப் போட்டியே இன்றைய போருக்கான மூலம். இருவரில் ஒருவர் அதிகாரத்தை இழக்க வேண்டி வருமென்ற அச்சத்தின் வெளிப்பாடே போர் மோதல்கள் என்றும் ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அதிலும் இது அவர்களின் அரசியல் இராணுவ அதிகாரம் சார்ந்த அச்சம் மட்டுமானதுமல்ல, பொருளாதார அதிகாரம் சார்ந்த அச்சமும் கூட. இராணுவ, அரசியல் அதிகாரத்தைத் தக்கவைப்பதற்கு பொருளாதார அதிகாரமும் முக்கியமானது என்கிறார் சர்வதேச அரசியல் ஆய்வாளரான நோர்வேயைச் சேர்ந்த லீவ் தொன்னசென் (Liv Tonnessen). இரண்டு இராணுவத் தரப்புகளும் இயற்கை வளங்களின் நிழல் பரிவர்த்தனைகளில் - வணிகத்தில் தொடர்புபட்டுள்ளனர். அத்தோடு RSF ஜெமன் போன்ற அரபு நாடுகளின் போர்களில் கூலிப்படைகளாகப் பங்குபற்றுவதன் மூலம் அந்நாடுகளிலிருந்து பணம் ஈட்டுகின்றன.

ஹெமெதி மட்டுமல்ல, புர்ஹான் மற்றும் முன்னாள் ஜனாதிபதி பஷீர் ஆகியோரும் போர்க் குற்றவாளிகளே. அதிகாரத்தை இழந்தால் சர்வதேச குற்றவியல் நீதிமன்றத்தில் முன்னிறுத்தப்படும் நிலைக்குத் தள்ளப்படலாம் என்ற அச்சத்தினால், அதிகாரத்தை எப்பாடு பட்டேனும் தக்கவைத்துக் கொள்வதில் முனைப்புக் கொண்டுள்ளனர் இரண்டு இராணுவத் தலைமைகளும். இரண்டு ஜெனரல்களும் ஆயுதங்கள், சிப்பாய்களை மட்டுமல்ல, இயற்கை வளங்களையும் கைவசம் வைத்துள்ளனர். நாட்டின் பல தங்கச் சுரங்கங்கள் RSF-இன் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. நாட்டின் பெரும் பணக்காரர்களில் முக்கியமானவர் ஹெமெதி. தங்கச் சுரங்கங்கள் பலவற்றிற்கு இவ்விரண்டு இராணுவத் தலைமைகளும் உரிமையாளர்கள். இந்தக் கட்டமைப்பு பஷீர் ஆட்சிப்பீடத்திலிருந்து பரம்பரை முறையெனத்தக்க முறையிற் கடத்தப்பட்டதாகும்.

அமைவிடமும் வகிபாகமும்:

சூடான் பல நாடுகளை எல்லையாகக் கொண்டுள்ளது. சூடானின் எல்லைகளாக வடக்கில் எகிப்த், வடகிழக்கில் எரித்

ரியா மற்றும் செங்கடல், தென்கிழக்கில் எதியோப்பியா, தெற்கில் தென்கூடான், தென்மேற்கில் மத்திய ஆபிரிக்கா, மேற்கில் சாட, வடமேற்கில் லிபியா உள்ளன. சூடானிய அரசியல் என்பது அரபு-முஸ்லிம் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட வடக்கு, மற்றும் ஆப்பிரிக்க கிறிஸ்தவ பெரும்பான்மையைக் கொண்ட தெற்கிற்குமிடையிலான பிளவுகளால் வகைப்படுத்தக்கூடியது. அதேவேளை 1980-களின் முற்பகுதியிலிருந்து, சூடான் ஓர் அடிப்படைவாத இஸ்லாமிய நாடாக வளர்ந்த அதே நேரத்தில், தெற்கிற்கும் வடக்குக்குமிடையிலான முரண்பாடுகள் தீவிரமடைந்து உள்நாட்டுப் போருக்கு இட்டுச் சென்றன. இந்த எல்லையிலுள்ள நாடுகளும் ஏதோவொரு உள்நாட்டு முரண்பாடுகள், சிக்கல்களுக்கு முகம் கொடுக்கின்றன. பல்வேறு கிளர்ச்சிக் குழுக்கள் இந்நாடுகளில் இயங்குகின்றன. சாட், தென் சூடான் ஆகியன உடனடியாகப் போருக்குள் இழுக்கப்படும் ஆபத்துப் பற்றியும் சில மட்டங்களிற் பிரஸ்தாபிக்கப்படுகின்றது.

நைல் நதி, செங்கடலுக்கு நடுவில் கனிம வளங்களைக் கொண்ட நாடுகளில் ஆபிரிக்காவின் 3-வது பெரிய நாடு சூடான். அத்தோடு எண்ணெய் வளத்தினையும் தங்கச் சுரங்கங்களையும் கொண்டுள்ள நாடு. அத்தகு வளங்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் தமது செல்வாக்கினைச் செலுத்துவதற்கு உலகின் வல்லரசுகளும் பிராந்திய சக்திகளும் கடும் பிரயத்தனம் கொண்டிருக்கின்றன என்பது ஆச்சரியத்திற்குரியதல்ல. தற்போதைய முரண்பாட்டுச் சூழலில், ரஷ்யா, ஐக்கிய அரபு எமிரேட்ஸ், எகிப்த் ஆகியன தமக்கான செல்வாக்கினை வென்றெடுக்கும் முனைப்பிலுள்ளன.

போரின் விளைவுகளும்

பிராந்தியச் சிக்கல்களும்:

தற்போதைய போரின் விளைவுகள் அயல் நாடுகளுக்குப் பரவுவதோடு, பாரிய பக்கவிளைவுகளையும் ஏற்படுத்தக்கூடியன. தென்-சூடானின் எண்ணெய் ஏற்றுமதியின் பெரும்பகுதி சூடானின் ஊடாகவே எடுத்துச்செல்ல வேண்டும். தற்போதைய போர் மோதல்களால் தென்-சூடானின் எண்ணெய் ஏற்றுமதிச் செயற்பாடுகளிற் தடங்கல் ஏற்படக்கூடும். இது தென்-சூடானின் அரசியற் திடத்தன்மையைப் பாதிக்கக்கூடியது. அத்தோடு 800,000 வரையான தென்-சூடான் அகதிகள் சூடானில் உள்ளனர்.

எதியோப்பிய அரசாங்கத்திற்கும் சூடானுக்குமிடையிலும் முறுகல் நிலை ஏற்படலாம். எரித்திரிய அரசாங்கத்திற்கும் அந்நாட்டின் வடக்கிலுள்ள திக்ரே பிரதேச விடுதலை இயக்கத்திற்கும் (Tigray peoples Liberation Front - TPLF)இடையிலான உள்நாட்டுப் போர் அண்மையில் முடிவுக்கு வந்தது. அந்த உள்நாட்டுப் போரின் விளைவாக ஐம்பதாயிரம் வரையான எதியோப்பியர்கள் சூடானுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். தவிர, இரு நாடுகளுக்கும் இடையிலான எல்லைப் பிரதேசமான Al-Fashqa மீதான உரிமை தொடர்பாக இரு நாடுகளுக்கும் இடையில் முரண்பாடு நிலவி வருகின்றது. அப்பிரதேசம் அதிகாரபூர்வமாகச் சூடானுக்குச் சொந்தமானது எனும் போதும் அதனைத் தனக்குச் சொந்தமான பிரதேசம் என எதியோப்பியா வலியுறுத்தி வருகின்றது. போர் நடவடிக்கைகள் நீடிக்குமாயின் அங்கு அகதிகளாகவுள்ள மக்கள் வேறு நாடுகளுக்கு இடம்பெயர வேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

வடகிழக்கு ஆப்பிரிக்கக் கண்டத்தில் பாய்கின்றது உலகின் மிக நீளமான நதியான நைல். இதன் நீளம் 6650 கி.மீ. தன்சானியா, உகண்டா, ருவாண்டா, புரூண்டி, கொங்கோ, கென்யா, எதியோப்பியா, எரித்திரியா, தெற்கு சூடான், சூடான், எகிப்து ஆகிய பதினொரு நாடுகளின் வழியாகப் பாய்ந்து நடு நிலக் கடலில் கலக்கின்றது நைல் நதி. இந்நாடுகளில் சூடான், எகிப்து, எதியோப்பியா ஆகியவற்றுக்கு நைல் நதி மிக முதன்மையான வாழ்வாதார சக்தி. எதியோப்பியா தனது பகுதியில் ஒரு நதி அணையினைக் கட்டியுள்ளது. சூடானின் போர் மோதல்களினால், அந்த நதி அணையிலிருந்து நீர் விநியோகம் நிறுத்தப்பட்டால் ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புக் குறித்த அச்சம் எகிப்து மற்றும் சூடான் ஆகியவற்றுக்கு உள்ளது. எகிப்தும் நைல் நதியிலிருந்து வரும் நீரையே முழுமையாக நம்பியிருக்கிறது. ஆனால் எகிப்தை அடைவதற்கு முன்பு அந்நதி சூடான் வழியாகப் பாய்கிறது. எத்தியோப்பிய மலைப் பகுதியில் உருவாகும் நைல் நதியின் பகுதியில் எதியோப்பியா மாபெரும் நீர்மின் நிலையத்தினை நிர்மாணித்துள்ளது. இதற்கான சூடானின் ஆதரவு, எகிப்தினை அதிருப்திக்கு உள்ளாக்கியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. 1995-ல் எகிப்து ஜனாதிபதி ஹொஸ்னி முபாராக் (Hosni Mubarak) மீதான படுகொலைத் தாக்குதல் முயற்சிக்குப் பின்னால் சூடான் ஆட்சிபீடம் இருந்துள்ளது. முபாராக் மீதான படுகொலை முயற்சிக்குப் பிறகு எகிப்துடனான உறவுகள் கடுமையான பின்னடைவை சந்தித்தன.

கண்டம் முழுவதும் பரந்துள்ள பழங்குடி அடையாளம்:

ஆபிரிக்காவில் பொதுவாக பழங்குடி இனத்துவ அடையாளம் வலிமையுடையது. மக்கள் அடையாளம் சார்ந்து ஒருமைப்பாட்டுடன் உணர்வு ரீதியாக இணைவதற்கும் திரட்டுவதற்கும் இந்த இனத்துவ அடையாளம் துணைநிற்கக்கூடியது. அரசு, தேசம் என்பதைக் காட்டிலும் பழங்குடி இனத்துவ அடையாளம் அங்கு சக்தி மிக்கது. பழங்குடி இனத்துவ வேர் மற்றும் அதன் கிளைகள் பல்வேறு நாடுகளிற் பரந்துள்ளன. தற்போதைய சூடானின் யதார்த்தத்தில் பழங்குடி இனத்துவ கூட்டிணைவின்பாற்பட்டு போர் முரண்பாடுகளும் மோதல்களும் பல்வேறு நாடுகளுக்குப் பரவும் அபாயம் நிலவுவதான கருத்து நிலவுகின்றது.

எகிப்து வரலாற்று ரீதியாக சூடானுடன் வலுவான உறவைக் கொண்டுள்ளது. நான்கு மில்லியன் சூடான் மக்கள் எகிப்தில்

இடம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்கள். இவர்களில் 40,000 பேர் ஐ.நா அங்கீகாரம் பெற்ற புகலிடக் கோரிக்கையாளர்கள். எகிப்து புரஹானுக்கு ஆதரவாக உள்ளது. அதற்கான காரணம் முற்றிலும் பிராந்திய ஸ்திரத்தன்மையுடன் தொடர்புடைய வெளியுறவு அரசியலாகும். அரசாங்கங்கள் துணை இராணுவக் குழுக்களைவிட ஸ்திரத்தன்மையைப் பேணக்கூடிய இராணுவ ஆட்சிக்கு உட்பட்ட அரசுகளை ஆதரிப்பது மேல் என்ற தெரிவாகும்.

ரஷ்யாவும் சூடானும்:

இறுதிக்காலங்களில் சூடானுடன் நெருக்கமான உறவினைப் பேணிவருகிறது ரஷ்யா. அது உகந்த பலனையும் கொடுக்கத் தொடங்கியுள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது. ரஷ்யாவின் உக்ரைன் போரை ஐ.நா சபையில் சூடான் கண்டிக்கவில்லை. ஆபிரிக்கக் கண்டத்திற்கான திறவுத் தளமாக சூடானைக் கொள்கின்றது ரஷ்யா. அங்குள்ள சிலிக்கன் (Silicon), மங்கனில் (Manganese) உள்ளிட்ட கனிமவளங்கள் நிறைந்துள்ளன. அத்தோடு உலக உற்பத்திச் சந்தையில் அதிக நுகர்வுப் போட்டி நிலவுகின்ற வேறு மூலப் பொருட்களையும் சூடான் கொண்டுள்ளது.

2023 பெப்ரவரி ரஷ்ய வெளியுறவு அமைச்சர் Sergey Lavrov சூடான் பயணம் மேற்கொண்டிருந்தபோது, செங்கடலில் சூடானின் கரையோரப் பகுதியில் கடற்படைத்தளம் அமைக்கும் ரஷ்யாவின் விருப்பத்திற்கு சூடான் சாதகமான சமிக்ஞையை வழங்கியிருந்தது. Port Sudan-இல் ரஷ்யாவின் நான்கு கடற்படைக் கப்பல்களும் முந்நூறு கடற்படை ஆளணிகளும் நிலை கொண்டிருப்பதற்கான அனுமதியை அவ்வுடன்படிக்கை வழங்குகின்றது.

கருவியாக வாக்கனர் குழு:

ஆபிரிக்காவில், குறிப்பாகச் சூடானின் எண்ணெய், தங்கம், பிற வளங்கள் மீது ரஷ்யா செல்வாக்குச் செலுத்தி வருகின்றது. அதற்கான கருவியாக அதன் ஆதரவைப் பெற்ற வாக்கனர் குழு (Wagner Group) என அழைக்கப்படும் தனியார் இராணுவத்தினை (ரஷ்யத் துணை இராணுவக் குழு) பயன்படுத்தி வருவதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. இதனைக் கூலிப்படைகளின் வலையமைப்பு அல்லது ரஷ்ய ஜனாதிபதி விளாடிமிர் புதினின் தனியார் இராணுவம் என விபரிப்பதுமுண்டு. ரஷ்யா போரில் ஈடுபட்டுள்ள நாடுகளில் இந்த வாக்கனர் குழு கூலிப்படையினரும் ஈடுபடுத்தப்படுவதுண்டு. உக்ரைனிலும் ரஷ்யாவின் போரில் இவை ஈடுபட்டுள்ளன. வாக்கனர் குழுவில் கிட்டத்தட்ட 5000 கூலிப்படையினர் இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது. சிரியா, லிபியா, மாலி, மத்திய ஆப்பிரிக்க குடியரசு, சூடான் மற்றும் மொசாம்பிக் போன்ற நாடுகளில் நடந்த மோதல்களில் இந்தக் குழு முன்பு பங்கேற்றுள்ளது.

சிரியா, லிபியா மற்றும் மாலியில் போர்க்குற்றங்களில் ஈடுபட்டதாக இக் கூலிப்படையினர் மீது குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் பிரித்தானியா ஆகியன வாக்கனர் குழுவின் மீது பொருளாதாரத் தடைகளை விதித்துள்ளன. பிரித்தானியப் புலனாய்வுத் தகவல்களின்படி, வாக்கனர் குழுவிலிருந்து ஏறத்தாழ 1000 கூலிப்படையினர் உக்ரைனுக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளனர்.

இந்தக் குழு ஆபிரிக்காவிற்கு பல நாடுகளிற் போர்களில் மட்டுமல்ல இயற்கை வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதிலும் ஈடு

பட்டுள்ளது. 2017-லிருந்து வாக்கனர் கூலிப்படை சூடானில் இயங்கி வருகின்றது. சூடானின் தங்க உற்பத்தி-ஏற்றுமதி வருமானத்திற் பெரிய பங்கினை (உரிமையாளர்) வாக்கனர் குழு கொண்டுள்ளது. இக்குழு பஷீரின் தீவிர ஆதரவு சக்தி களாகப் பல ஆண்டுகள் இருந்தது. தற்போது RSF உடன் நெருக்கமான உறவைக் கொண்டுள்ளது. தற்போதைய போர் நடவடிக்கைகளில் இக்குழு ஈடுபட்டுள்ளமை தொடர்பான உறுதியான தகவல்கள் ஏதும் வெளிவரவில்லை. ஆனால் சூடானின் தங்கத்தினை ரஷ்யாவிற்கு எடுத்துச் செல்வதில் இக்குழு ஈடுபட்டுள்ளது. 2022 நடுப்பகுதியில் சி.என்.என் வெளியிட்ட தகவல்களின் படி, குறைந்தது 16 விமானங்களில் சூடானிலிருந்து சிரியாவின் முதலாவது பெரிய துறைமுகமான லாதாகியாவிற்கு (Latakia) தங்கம் ஏற்றிச் செல்லப் பட்டுள்ளது. ரஷ்யாவிற்குச் சொந்தமான விமானத்தளம் ஒன்று அங்குள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அதிகாரத்தைத் தக்கவைப்பதற்கான பஷீரின் பிரயத்தனம்:

பொருளாதாரம் மிகுந்த நெருக்கடியைச் சந்தித்த போது, மேற்குலகின் தனிமைப்படுத்தலால், எண்ணெய் வளம் மிக்க வளைகுடா நாடுகளை பஷீர் நாட வேண்டியேற்பட்டது. சவுதி அரேபியாவும் கட்டாரும் சூடானுக்கான நன்கொடையாளர்களாகின. அதற்கான பிரதியுபகாரமாக ஈரானுடனான அனைத்து உறவுகளையும் முறித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று சவுதி அரேபியா சூடானை நிர்ப்பந்தித்தது. ஈரானின் ஷியா ஆட்சிபீடம் சூடான் இராணுவத்தினருக்குப் பயிற்சிகளை அளித்து வந்தது. அத்துடன் சூடானில் உள்ள கலாச் சார மையங்களிற் இஸ்லாத்தின் தனது மார்க்கத்தை (ஷியா) போதித்து வந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. துருக்கியுடன் சூடான் செய்துள்ள ஓர் உடன்படிக்கையும், சவுதி மற்றும் எகிப்தினை அடையச் செய்திருக்கின்றது. அந்த ஒப்பந்தம் செங்கடலில் (சுயாகின்) பண்டைய ஓட்டோமான் துறைமுக நகரத்தை மீட்டெடுப்பதைக் குறிக்கிறது. இது இறுதியில் துருக்கிய கடற்படைத் தளமாக மாறும் என்ற அச்சம் சவுதிக்கு உள்ளது.

அதிகாரத்தைத் தக்கவைக்க பஷீர் கடும்பிரயத்தனங்களைத் தொடர்ச்சியாக மேற்கொண்டு வந்தபோதும் மக்களின் அதிருப்தி அதிகரிக்கவே அது வழிகோலியது. பெரும் பகுதி நிதி போர்களுக்கும் ஆட்சியைப் பாதுகாப்பதற்கும் செலவிடப்பட்டது. மருத்துவத்துறை மற்றும் கல்விக்கு ஐந்து சதவீதம் மட்டுமே செலவிடப்பட்டது. நடுத்தர வர்க்கத்தினரும் அதிகரித்த விலைவாசி மற்றும் வேலையின்மையால் பாதிக்கப்பட்டனர். 2018 டிசம்பரில் அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்கள் மற்றும் போக்குவரத்துக் கட்டணங்கள் எல்லை மீறிய முறையில் அதிகரித்த போது, முதலிற் தலைநகர் கார்ட்டூமில் மக்கள் தெருக்களுக்கு இறங்கினர். பின்னர் சூடானின் அனைத்து நகரங்களிலும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் தொடங்கின. பஷீரைப் 'போதும் சென்றுவிடு' என்ற கோரிக்கையை முன்வைத்துப் போராடினர்.

ஆட்சியதிகார இலக்குடன் துணை இராணுவக்குழு:

2013-ல் டார்பர் கிளர்ச்சியை ஒடுக்க RSF (முன்னைய பெயர் ஜான்ஜாவிட்) பயன்படுத்தப்பட்டது. பின்னர் ஐரோப்பாவிற் குள் அகதிகளாக இடம்பெயர்வோரைத் தடுப்பதற்கு லிபியாவின் எல்லைகளில் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தப்பட்டது. இதற்காக சூடானுக்கு ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திலிருந்து நிதி வழங்கப்பட்டது. அதாவது ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் அகதிகளாக நுழைய முற்படும் மக்களைத் தடுப்பதற்கு RSF-ஐ எல்லைக் காவலாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம் பயன்படுத்தியது. அதற்கான ஊதியமாக சூடானுக்குப் பணம் வழங்கியது. இது ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் சில தனிப்பட்ட ஐரோப்பிய நாடுகளும் சூடானுடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை இந்த எல்லைக் கண்காணிப்பின் பின்னணியில் உள்ளது. குறிப்பாக எரித்திரியா மற்றும் எதியோப்பியாவிலிருந்து அகதிகள் மற்றும் புகலிடத்தஞ்சம் கோருவோருக்கான ஒரு முக்கியமான போக்குவரத்து நாடாக சூடான் விளங்குகின்றது. சவுதி மற்றும் எமிரேட்ஸ் படைகளுடன் இணைந்து யேமனில் உள்ள ஹுதி கிளர்ச்சியாளர்களை ஒடுக்கும் கூட்டணியில் சூடான் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. பெரும்பாலும் RSF படை ஆளணிகள் தான் இதில் ஈடுபடுத்தப்பட்டிருக்கின்றார்கள். அத்தோடு டார்பரில் (Jebel Amer) தங்கச் சுரங்கங்கள் அமைந்துள்ள மலையொன்று ஹெமெதியின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது.

பஷீரின் வீழ்ச்சிக்குப் பின் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுகின்ற எண்ணம் ஹெமெதிக்கு உண்டு. எனவே பஷீரின் வீழ்ச்சியைத் தடுக்காமல் விட்டதே அதிகாரக் கைப்பற்றலுக்கான தந்திரோபாயம் தான் எனப்படுகின்றது. அதாவது ஹெமெதி தோள் கொடுத்திருந்தால் பஷீரின் வீழ்ச்சி தடுக்கப்பட்டிருக்கும் என்றவொரு கருத்தும் நிலவுகின்றது. நாட்டின் தேசிய இராணுவத்தினை விட RSF பலமான நிலையிலுள்ளது. ஜெனரல் புர்ஹான் இராணுவக் கட்டமைப்பின் தலைவராகவும், ஹெமெதி துணைத் தலைவராகவும் உள்ளனர். ஆனால் அவர் இராணுவ ஆட்சியின் பலமான தலைமையாகத் தன்னை வெளிப்படுத்தி வந்த ஹெமெதி புதிய அரசியல் கட்சியை உருவாக்க விரும்புவதாக 2019-ல் தெரிவித்திருந்தார்.

இஸ்லாமிய மயப்படுத்தல்: சூடானிய சமூகத்தினை மேலிருந்து கீழாக இஸ்லாமிய மயப்படுத்துவது பஷீர் ஆட்சி பீடத்தின் இலக்காக இருந்தது. அதனடிப்படையில் நாட்டின் பொருளாதாரத் துறையை முற்றிலும் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருந்தார். குறிப்பாக வங்கி மேலாண்மையைத் தன்வசம் வைத்திருந்து விசுவாசமான முதலாளித்துவ வாதிகளைக் கொண்ட புதிய வர்க்கத்தினை உருவாக்கினார் எனப்படுகின்றது. நாட்டின் பொருளாதாரம் இஸ்லாமிய வாதிகளின் தனிச்சொத்து எனும் நிலை உருவாக்கப்பட்டது. தனியான பாதுகாப்புப் பிரிவு உருவாக்கப்பட்டு மக்கள் கண்காணிக்கப்பட்டதோடு, இராணுவத்தின் மூலம் ஆட்சி பீடத்திற்கு அச்சுறுத்தல் வராமற் செய்வதற்கான முனைப்புடன் செயற்பட்டமையை 2019-ல் ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார் நோர்வேயின் கிறிஸ்தியான் மிக்கல்சன் ஆய்வு நிறுவனத்தின் முத்த சர்வதேச அரசியல் ஆய்வாளரான குன்னர் சோர்போ (Gunnar Sørbo). அதிகரித்த துருவமுனைப்படுத்தல், வன்முறை மற்றும் பிரித்தாளும் அரசியல் அணுகுமுறை ஆகியவற்றால் சீரழிவுகளைச் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் நாடு எனச் சூடானை வகைப்படுத்தலாம் என்றும் அவர் வரையறை செய்கின்றார்.

இஸ்லாமிய மயப்படுத்தல்:

ஜனநாயக, அரசியல் தலைமைத்துவ, சிவில் சமூக வெற்றிடம்: கடந்த முப்பதாண்டு கால ஆட்சி ஊழல், சர்வாதிகார ஆட்சி

பீடமாகவே இயங்கி வந்தது. பணம், சேவைகள், பதவிகள், உரிமைகள், உடன்படிக்கைகள் போன்றவற்றை ஆட்சி பீடத்திற்கு விசுவாசமானவர்களுக்கு வழங்குகின்ற ஒரு 'பிரமிட்' முறைமையிலான ஆட்சியில், பிரமிட்டின் உச்சியில் பஷீர் அமர்ந்திருந்தார் என்று குறிப்பிடுகின்றார் குன்னார் சோர்போ. எண்ணெய் ஏற்றுமதியிலிருந்து வருமானம் ஈட்டப்பட்டது. ஆனால் 2011-ல் தென் சூடான் தனிநாடாகப் பிரிந்ததோடு எண்ணெய் வருமானத்தின் பெரும் பகுதி தென் சூடானுக்கு உரித்தானது. இதனால் சூடான் அதன் ஏற்றுமதி வருவாயில் 70 வீதத்தை இழக்க நேர்ந்தது. இத்தகைய புறநிலையில் ஏலவே நிலவிவந்த ஒரு ஊழல் ஆட்சி நாட்டின் பொருளாதாரத்தை மேலும் பின்னுக்குத் தள்ளியது. நாட்டின் தேசிய மொத்தக் கடன் தற்போது 60 பில்லியன் டொலர்களுக்கு மேலாகியுள்ளது.

இரண்டு இராணுவத் தரப்புகளுக்கிடையிலான முரண்பாடு போராக வெடித்துள்ளது எனினும், அதனைத் தாண்டிய மூல காரணிகளில் ஒன்று சூடானில் ஒரு வலிமையான சிவில் சமூகக் கட்டமைப்புக்கான வெற்றிடம் நிலவுவதாகும். மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலான சர்வாதிகார ஆட்சியில் முன்னெடுக்கப்பட்ட பன்முக ஒடுக்குமுறைகள் அத்தகைய வெற்றிடத்தினை நிலைபெறச் செய்துவிட்டன. இது பொதுவாகவே உலகின் பல பாகங்களிற் காணக் கூடியவை. அரபு வசந்தத்திலும் ஆட்சிபீடங்களுக்கெதிரான பெரும் மக்கள் போராட்டங்களால் ஆட்சி மாற்றங்கள் நிகழ்ந்த போதும், வலிமையான புதிய அல்லது மாற்றுத் தலைமைகளுக்கான பாரிய வெற்றிடம் நிலவின. இலங்கைத் தீவின் அண்மைய மக்கள் போராட்டங்களால் ராஜபக்சக்களைப் பதவி விலக வைக்க முடிந்த போதும் புதிய தலைமையைக் கொண்டுவர முடியவில்லை.

சிக்கலான அரசியற் களம்:

பொருளாதாரத்தைச் சீர்செய்து சூடானை ஜனநாயகப் பாதையிற் கொண்டு வருவதற்கு எதிரான பல்முனைப்பட்ட தடைகளும் சவால்களும் நிறைந்துள்ளன. அந்நாட்டின் அரசியற் களம் சிக்கலானது. ஒருபுறம், இஸ்லாமிய அடிப்படைவாதத்துடனும் அதுசார்ந்த அரசுக் கட்டமைப்பினும் ஒன்றியிருந்த வலைப் பின்னல்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் இன்னும் உள்ளன. மறுபக்கம் 30 ஆண்டுகால வன்முறை, போர் மற்றும் ஊழல், ஆக்கிரமிப்பு - போர்க்குற்ற இராணுவம், இனங்கள் மீதான ஒடுக்குமுறை முன்னெடுத்த சர்வாதிகார ஆட்சி பீடத்தினைக் கொண்டிருந்த நாடு அது.

எதிர்க் கட்சிகள் பிளவுண்டு வலிமையிழந்து போகச் செய்துள்ளது பஷீரின் ஆட்சிபீடம். சூடானில் ஏறத்தாழ நூறு அரசியல் கட்சிகள் உள்ளன. அவற்றிற் பல ஒழுங்கான அரசியற் திட்டங்கள் இல்லாத இஸ்லாமிய அடிப்படைவாத தலைவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவை. தொழிற்சங்கங்கள் (சூடான் தொழிற் சங்கங்களின் கூட்டமைப்பான - Sudan Professional Associations, SPA) 2018 ஆர்ப்பாட்டங்களைத் தொடங்கியது. பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட 'சுதந்திரத்திற்கும் மாற்றத்திற்குமான சக்திகள்' கூட்டமைப்பு (Forces for Freedom and Change - FCC) தலைமை ஏற்றது. தேர்தல்கள் நடத்தப்படுவதற்கு முன்னர் சிவில் மற்றும் துறைசார் வல்லுனர்களை உள்ளடக்கிய நான்கு ஆண்டு கால இடைக்கால அரசாங்கத்தை (Four-year transition period with a civilian, technocratic go-

vernment) அமைக்க வேண்டுமென்றும் அக்கூட்டமைப்புக் கோரியது. ஆனால் இராணுவ மையம், இராணுவத்திற்குக் கூடுதல் அதிகாரம் கொண்ட சிவில்-இராணுவ இடைக்கால அரசாங்கத்தினை வலியுறுத்தியது. எதிர்க்கட்சிகளுக்கிடையிலான பிளவினைத் தனக்குச் சாதகமாகக் கைக்கொண்டது இராணுவம். FCC-ல் வலிமையான தலைமை இருக்கவில்லை என்பதும் பேச்சுவார்த்தையின் தோல்விக்கு, அதாவது சிவில்-துறைசார் வல்லுனர்களை உள்ளடக்கிய இடைக்கால அரசாங்கம் அமையாமற் போனவைக்குக் காரணமாகக் கூட்டப்படுகின்றது.

வெளிச்சக்திகளின் தலையீடு:

சூடான் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் வல்லரசுகள் தலையிடுவது வரலாறு நெடுகிலும் நடந்தே வந்திருக்கின்றது. கொலனித்துவ காலத்திற்குப் பின் பனிப்போரின் போதான அமெரிக்க - சோவியத் போட்டிக் காலத்தில், அதனைத் தொடர்ந்து அமெரிக்கா தலைமையிலான பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர், உள்நாட்டுப் போருக்கான சமாதான அனுசரணை, இப்போது உற்பத்தி மூலப்பொருட்களுக்கான உலகப் போட்டியின் தளம் எனக் காலத்திற்குக் காலம் சூடான் வல்லரசுகள், வெளிச்சக்திகளின் நலன்சார் தலையீடுகளுக்குள் இருந்து வருகின்றது.

சீனா, அமெரிக்கா, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆகிய வல்லரசு ஆபிரிக்காவின் இயற்கை வளங்களை அபகரிக்க முனைப்புடன் இயங்குபவை. அமெரிக்காவும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் வாக்கனர் குழுவுடன் தொடர்புடைய இரண்டு தங்கச் சுரங்கமையங்களுக்கு வணிகத்தடை விதித்துள்ளன. தங்கக் கடத்தல் செய்வதான குற்றச்சாட்டு அச்சுரங்க மையங்கள் மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளன.

2019-ல் மக்கள் போராட்டத்தின் மூலம் உமர் அல்-பஷீர் வீழ்த்தப்பட்டதையடுத்து, 2020-ல் பயங்கரவாதத்தை ஊக்குவிக்கும் நாடு என்ற பட்டியலிலிருந்து சூடானை நீக்கியது அமெரிக்கா. இத்தடை 1997-ல் கெண்டுவுரப்பட்டு, பொருளாதாரத் தடைகளும் அமுல்படுத்தப்பட்டன. தொடர்ந்து செப்டெம்பர் 11 சம்பவத்திற்குப் பின்னர் தடையை மேலும் தீவிரப்படுத்தியது அமெரிக்கா. தற்போதைய தடை நீக்கம் என்பது, இஸ்ரேலுடனான உறவில் இயல்பு நிலையை ஏற்படுத்துவதற்கு இடைக்கால அரசாங்கம் விருப்பம் தெரிவித்ததையடுத்தே நிகழ்ந்தது. அமெரிக்க அரசியல் யூதக் கொள்கை வகுப்பாளர்களின் செல்வாக்கின் வெளிப்பாடாக இதனைப் பார்க்கலாம். 2021-ல் இடைக்கால அரசாங்கம் இராணுவத்தினால் கலைக்கப்பட்டதையடுத்து சர்வதேச கடன்கள் நிறுத்தப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இத்தகைய புறநிலையில் பணவீக்கம் பன்மடங்கு அதிகரித்ததால் (400 வீதம்) நாட்டின் பொருளாதாரம் படுபாதாளத்திற்குள் வீழ்ந்துள்ளது. பாரிய நெருக்கடிக்குள்ளாகியுள்ள பொருளாதாரச் சூழலானது, போரில் ஈடுபட்டுள்ள இருதரப்பும் மேற்கின் அழுத்தத்திற்குக் கட்டுப்பாட வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

rooban.s@thaiivedu.com

வியட்நாமின் இராசாயனக்காடுகள் என்றும் சொக்கத் தங்கமே! - சதீஸ் செல்வராஜ்

‘தங்க காடு, வெள்ளிக் கடல்’ என்பது வியட்நாமில் நாட்டுப் புறத்தில் வழக்கத்தில் உள்ள ஒரு பிரபல்யமிக்க பழமொழி. அம்மக்களின் வாழ்வு இன்று வரையிலும் வனாந்திரத்தின் ஓர் அங்கமாகவே இருந்து வருகிறது. வியட்நாமின் பொருளாதார வளர்ச்சியிலும் வியட்நாம் காடுகளின் பங்களிப்பு மிகப் பிரதானமானது. அது சுற்றுலாப் பயணிகளை கவர்ந்திழுக்கும் பெரும் போதையாகவிருக்கிறது. ஆனால், இத்தனை பெறுமதிக்க ரம்மியமான இக்காடுகள் கொடும் புற்றுநோயால் மெல்ல மெல்ல உயிர்விட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன, விகாரமடைகின்றன. தொடர்ந்தும் அந்த வனாந்திரத்தையும் மக்களையும் மீட்டெடுக்க வியட்நாம் அரசாங்கம் பல ஆய்வுகளையும் பரிசோதனைகளையும் முயற்சிகளையும் முன்னெடுத்து வருகின்ற போதிலும் முழுமையான தீர்வு இன்னமும் கிட்டவில்லை. இந்த அவலத்திற்கு காரணம் அந்த கொடிய நச்சு இராசாயன தாக்குதல் தான்!

ஆம்! தென்கிழக்காசியாவில் கம்யூனிசம் பரவுவதை தடுப்பதற்கு, வியட்நாமின் பெரும் வனாந்திரத்தையே வேட்டையாடிய அமெரிக்காவின் இராசாயனத் தாக்குதல் பற்றிய கதையைத் தான் பார்க்கப்போகிறோம்!

செப்ரெம்பர் 1945-ல் வியட்நாமிய தேசியவாத தலைவர் ஹோ சி மின் பிரான்சிடமிருந்து வியட்நாமின் சுதந்திரத்தை உரக்க அறிவித்தார். தவிர, அவர் கம்யூனிஸ்ட் ஆட்சிக்கான வழியையும் பின்பற்றினார். இது அந்த மண்ணில் ஒரு போரை தொடங்கி வைத்தது. போரினை தொடர பலவிதத்திலும் அமெரிக்கா பிரான்சிற்ரு உதவியது. போர் 1959-ல் தொடங்கிய போதிலும், ஹோ சி மின் தனது விருப்பத்தை அறிவித்தபோது 1954-ல் தொடங்கிய உள்நாட்டு மோதலின் தொடர்ச்சியாக இது இருந்தது. வடக்கு மற்றும் தெற்கு வியட்நாமில் சோஷலிச குடியரசு நிறுவப்படுவதற்கு எதிராக அன்றைய அமெரிக்க குடியரசுத் தலைவர் டுவைட் டி. ஐசன்கவர் (Dwight D. Eisenhower) தலைமையில் வியட்நாம் கம்யூனிஸ்ட்டுகள் மீதான தாக்குதல் தொடங்கப்பட்டது. வடக்கு வியட்நாமின் இராணுவத் தளபதி வோ இங்குயென் கியாப் பின் (Võ Nguyên Giáp) தலைமையில் 1954-ல் தீன் பீன் பு என்ற இடத்தில் தாக்குதல் நடத்தி, பிரான்ஸ் இராணுவம் வீழ்த்தப்பட்ட பிறகு வியட்நாமுக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தது.

ஆனால், அமெரிக்காவின் வியட்நாம் மீதான தாக்குதல் தொடர்ந்தது.

‘ஒரு நாடு கம்யூனிசத்தின் பிடியில் வீழ்ந்தால், தென்கிழக்கு ஆசியாவில் உள்ள மற்ற நாடுகளும் அதே கதியைப் பின்பற்றக்கூடும்.’ என்ற அனுமானத்துடன் இப்போர் தொடங்கியது. ‘டோமினோ கொள்கை’ என்று அமெரிக்கா இதை நியாயப்படுத்திக் கொண்டது. தென் வியட்நாம் சர்வாதிகாரிக்கு பாரபட்சமின்றி உதவியது. ‘டோமினோ கொள்கை’ ஒரு பனிப்போர் கொள்கையாகும், இது ‘ஒரு நாட்டின் கம்யூனிஸ்ட் அரசாங்கம் விரைவில் அண்டை மாநிலங்களில் கம்யூனிச கையகப்படுத்தலுக்கு வழிவகுக்கும்’ என்று பரிந்துரைத்தது.

1949-ல் சீனா ஒரு சோஷலிச நாடாக மாறியது. காலப்போக்கில், வடக்கு வியட்நாமும் சோஷலிச ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. கம்யூனிச கொள்கையின் இந்த திடீர் பரவலானது அமெரிக்காவை அச்சுறுத்தியது. கம்யூனிசத்திற்கு எதிரான ஏகாதிபத்தியத்தின் போராட்டத்தில் தென் வியட்நாம் அரசாங்கத்திற்கு பணம், பொருட்கள் மற்றும் இராணுவப் படைகளை வழங்குவதற்கும் இதர உதவிகளை வழங்கவும் அமெரிக்காவைத் தூண்டியது. வடக்கு வியட்நாமுக்கு எதிராக அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் தொடங்கிய ஆரம்பகட்ட போரை ‘Operation Rolling Thunder’ என்ற குறியீட்டுப் பெயரில் அழைத்தனர். ‘Operation Rolling Thunder’ என்பது வடக்கு வியட்நாமுக்கு எதிரான அமெரிக்காவின் விமானப்படை, இராணுவம், கடற்படை மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்க ஈருடகப் படைப்பிரிவு (United States Marine Corps) கூட்டு விமானப் பிரச்சாரத்திற்கான குறியீட்டுப் பெயராகும்.

இந்த நடவடிக்கை 1965 மார்ச் 2-ல் வடக்கு வியட்நாமில் உள்ள இராணுவ இலக்குகளுக்கு எதிராக குண்டுகளை பொழிவதன் மூலம் தொடங்கியது. 1968 ஒக்டோபர் 31 வரை இத்தாக்குதல் தொடர்ந்தது. வடக்கு வியட்நாமின் தொடர்ந்து போராடுவதற்கான விருப்பத்தை அழிப்பதே அமெரிக்காவின் இலக்காகவிருந்தது. அதன்படி, வடக்கு வியட்நாம் நாட்டில் உடைமைகளை அழித்தல், சிப்பாய்களை திரட்டுவதற்கான அவர்களின் திறனை அழித்தல் போன்ற நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தது அமெரிக்கா.

இந்தப் போர்க்காலத்தில் வியட் காங் போராளிகள் காட்டு வழியே பயன்படுத்திய பாதை 'ஹோ சி மின் பாதை' எனப் பட்டது. இது பாதைகளின் வலையமைப்பாகும். வடக்கில் இருந்து தெற்கிற்கு வியட் காங் போராளிகளுக்கு அத்தியாவசிய பொருட்களை கொண்டு செல்ல இப்பாதை பயன்படுத்தப்பட்டது. அடர்ந்த காட்டு நிலப்பரப்பில், ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்ட பாதைகளால் ஆனது. வியட்நாம் காடுகள் அமெரிக்காவின் குண்டு வீச்சுக்காரர்கள் மற்றும் காலாட்படை வீரர்களிடம் இருந்து வியட்நாம் போராளிகளை பாதுகாத்தது.

வியட்நாம் காடுகளை வியட் காங் போராளிகள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தினார்கள். அவர்கள் மறைந்திருந்து எதிரிகளை தாக்கும் கொரில்லா தாக்குதலுக்கும் இது துணை நின்றது. அமெரிக்காவின் துருப்புக்கள் போர் தொழில் நுட்பம் மற்றும் பயிற்சியில் நம்பிக்கை வைத்திருந்த போதிலும், வியட் காங் போராளிகளின் 'hit and run' தந்திரத்திற்கு எதிராக கடுமையாக போராட வேண்டியிருந்தது. இது அமெரிக்க படையினருக்கு உளவியல் ரீதியான சுமையையும் சேர்த்தது. ஏனெனில் அமெரிக்க படை காட்டிற்குள் இருக்கும் போது எந்த தாக்குதலையும் தவிர்க்க தங்கள் சுற்றுப்புறங்களில் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டியிருந்தது. 'அமெரிக்க வீரர்கள் போருக்குக் கட்டளையிடப்பட்ட பகுதி போல எந்த ஒரு பெரிய தேசத்தின் இராணுவத்திற்கு இடப்பட்டிருந்தாலும் இந்தக் கஷ்டங்கள் இருந்திருக்கும். இது தென்கிழக்கு ஆசியாவில் மிகவும் சாதாரணமாகக் காணப்படுவது போன்ற மிக அடர்த்தியான காட்டுப் பகுதியாகும்' என்கிறார் டாக்டர் மிடுப். தவிர, 'வட வியட்நாம் இராணுவம் மற்றும் வியட் காங் போராளிகளுக்குப் பழக்கமான நிலைமைகளை அமெரிக்க இராணுவத்தால் சமாளிக்க முடியவில்லை என்று ஒரு கட்டுக்கதை உள்ளது, இது உண்மை இல்லை. வட வியட்நாம் இராணுவம் மற்றும் வியட் காங் ஆகியவையும் அந்தச் சூழலில் சண்டையிட மிகவும் போராட வேண்டியிருந்தது' என்றும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

இந்தப் போரின் போது முடிந்தவரை பல வீரர்களைக் கொல்ல வேண்டும் என்பதில் அமெரிக்கத் தலைமை உறுதி

யாக இருந்தது. எதிரிகளை வேகமாகக் கொன்றால் இடதுசாரிகளின் மன உறுதி உடைந்து விடும் என்று அமெரிக்கத் தலைமை கருதியது.

அதனால், வியட் காங் போராளிகளுக்கு பேருதவியாகவிருக்கும் வியட்நாம் காட்டு மரங்களை மொட்டையடிக்கவும் அழித்தொழிக்கவும் அமெரிக்கா திட்டம் தீட்டியது. அதன்படி, வியட்நாம் காட்டு மரங்களின் இலைகளை உதிரச் செய்யும் Operation Ranch Hand தாக்குதலுக்கு 1961 நவம்பர் 30 அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஜோன் எஃப். கென்னடி பச்சைக் கொடி காட்டினார். வியட் காங் மறைவதைத் தடுக்கவும், விவசாய நிலங்களையும் பயிர்களையும் அழித்து அவர்களின் உணவுப் பொருட்களை முடக்கவும், காட்டை அழிப்பதற்காகவும் இந்த நடவடிக்கை முன்னெடுக்கப்பட்டது.

ஏகாதிபத்தியவாதிகள் வியட்நாமை ஆக்கிரமிப்பதற்காக இந்தப் போரில் அணி திரண்டனர். அமெரிக்க படைவீரர்கள் தென் வியட்நாமில் குவிந்தனர். போர் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்தபோது வியட்நாமில் 5 இலட்சத்துக்கும் அதிகமான அமெரிக்க இராணுவ வீரர்கள் இருந்தனர். இந்தப் போருக்கான செலவு மிகவும் வியப்புக்குரியது. 2008-ம் ஆண்டு அமெரிக்க காங்கிரஸின் அறிக்கையின்படி, அன்றைய காலகட்டத்தில் மொத்தமாக 686 கோடி டொலர்கள் இந்தப் போருக்காகச் செலவிடப்பட்டுள்ளது. இன்றைய மதிப்பில் அத்தொகையிலும் அதிகமாகும். இவ்வாறு மிகவும் தீவிரமாக வியட்நாமில் நடந்த போரில் அமெரிக்கா நச்சு இரசாயனங்களை பயன்படுத்தியது. வியட்நாமில் அமெரிக்கா நடத்திய 'இரசாயனப் போர்' மனித வரலாற்றில் மிகப்பெரிய பேரழிவுகரமான போராகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் 60-களின் முற்பகுதியில், வியட்நாமியப் புரட்சிப் போராட்டமானது புதிய முன்னேற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. இது தென் வியட்நாமில் அமெரிக்க புதிய காலனித்துவதற்கு அச்சுறுத்தலாய் அமைந்தது. அதனால் 'சிறப்புப் போரை' தொடங்கி வியட் காங் போராளிகளை அழிக்கும் திட்டத்தை அமெரிக்கா கொண்டுவரவேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அது ஏகாதிபத்திய அமெரிக்காவின் கௌரவப் பிரச்சினையாகவும் மாறிப்போனது. அமெரிக்காவின் அப்போ

தைய ஜனாதிபதி கென்னடி பாதுகாப்புச் செயலாளராக ராபர்ட் ஸ்ட்ரேன்ஜ் மெக்னாராவை (Robert Strange McNamara) நியமித்தார்.

1961 ஏப்ரல் 12-ல், ஜனாதிபதி கென்னடியின் வெளியுறவு ஆலோசகர் வால்ட் டபிள்யூ. ரோஸ்டோ (Walt W. Rostow) ஒன்பது நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கான பரிந்துரை கடிதத்தை அமெரிக்க ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பித்தார். இதில் விமானப்படை C-123-ஐ நச்சு இரசாயனங்களைத் தெளிப்பதற்காக தெற்கு வியட்நாமுக்கு அனுப்புவதும் உள்ளடங்கியிருந்தது. அத்துடன் லெப்டினன்ட் ஜெனரல் லியோனல் சி. மெக்கார் (Lionel C. McGarr) தலைமையிலான இராணுவ உதவி ஆலோசகர் குழுவை தெற்கு வியட்நாமிற்கு அனுப்பவும் முடிவாகியது.

அடுத்தக் கட்டமாக, மே 1961 தொடக்கத்தில், அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடி துணை ஜனாதிபதி லிண்டன் பி. ஜோன்சனை (Lyndon B. Johnson) சைகோனுக்கு (தென் வியட்நாம்) அனுப்பி, எதிர்கால அமெரிக்க உதவி குறித்து தென் வியட்நாம் ஜனாதிபதி என்கோ டின் டைமுடன் கலந்துரையாடினார். அந்த சந்திப்பின் முடிவுகளில் ஒன்று, இரு தரப்பினரும் போர் மேம்பாட்டுக்கான சோதனை மையத்தை நிறுவ ஒப்புக்கொண்டனர். அதன்படி, வியட்நாம் மழைக்காடு தாவரங்களையும் பயிர் நிலங்களையும் அழிக்க நச்சு இரசாயனங்கள் பயன்படுத்துவதை சோதிப்பதற்காக இந்த மையம் ஜூன் 1961-ல் நிறுவப்பட்டது.

1961 ஓகஸ்ட் 10-ம் திகதி கோன் தும் மாகாணத்தின் வடக்

குப் பகுதியில் சைகோன் விமானப்படையால் (தென் வியட்நாமின் விமானப்படை) பரிசோதனை என்ற பெயரில் தாக்குதல் தொடங்கப்பட்டது. H34 ஹெலிகாப்டருடன் ஸ்ப்ரே சாதனத்துடன் ஹெலிகாப்டர் பூச்சிக்கொல்லி பரவல் கருவியில் திரவம் நிரப்பப்பட்டது. அந்த நாளை வியட்நாமியர்கள் 'இருண்ட வியாழன்' என்கின்றனர். அமெரிக்கா நமது நாட்டின் தெற்கில் 'களைக்கொல்லி' என்று மாறுவேடமிட்டு ஒரு நச்சுப் பொருளை தெளித்து, மனித வரலாற்றில் மிகக் கடுமையான இரசாயனப் போரைத் தொடங்கியது.' என்று குறிப்பிடுகின்றனர். இந்த 1961 ஓகஸ்ட் 10, வியட்நாம் போரின் வரலாற்றில் மிகவும் துயர் நிறைந்த அத்தியாயத்தைக் குறிக்கிறது. கட்டுக்கடங்காமல் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் புரிந்த பெரும் குற்றங்களைக் குறிக்கும் நாளாக இது இருக்கிறது.

அடுத்தகட்டமாக 1961 நவம்பர் 30-ல், அமெரிக்க பாதுகாப்புத் துறையின் வேண்டுகோளின்படி, தென் வியட்நாமில் வியட் காங் போராளிகள் இருக்கும் பகுதிகளில் நச்சு இரசாயனங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டத்திற்கு அமெரிக்க ஜனாதிபதி கென்னடி ஒப்புதல் அளித்தார்.

1961 டிசம்பர் 16 அன்று, அமெரிக்கப் பாதுகாப்புச் செயலர் மெக்னாரா பசிபிக் இராணுவத் தளபதிகளை ஹுவாயில் சந்தித்து Operation Ranch Hand-இற்கான தயாரிப்புகளை ஆய்வு செய்தார்.

1962 ஜனவரி முதலாம் திகதி நியூ யோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையில், 'அமெரிக்கா நச்சு இரசாயனங்களை தெளிக்கும் தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி காட்டு மரங்களின் இலைகளை

உதிரச் செய்து, கம்யூனிஸ்ட் கெரில்லாக்களின் மறைவிடத்தை இல்லாமல் செய்து, அவர்களின் விநியோக ஆதாரங்களைத் துண்டித்துவிடும்' என்று அறிவித்தது. தெற்கு வியட்நாமில் அமெரிக்க இராணுவத்தால் நச்சு இரசாயனங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான திட்டம் 1961 ஓகஸ்ட் 10-ல் தொடங்கி 1971 ஓக்ரோபர் 31-ல் 'trail test' என்ற பொதுவான குறியீட்டு பெயரில் முடிவடைந்தது.

1961 முதல் 1971 வரை 10 ஆண்டுகளில், அமெரிக்க இராணுவம் 19,905 மிஷன்களை (missions) நடத்தியது. ஏறக்குறைய 80 மில்லியன் லீட்டர் நச்சு இரசாயனங்களை தொடர்ச்சியாக தெளித்தது. இதில் 61% ஏஜென்ட் ஓரேஞ் மற்றும் 366 கிலோ கிராம் டையொக்சின் (dioxin) கொண்ட நச்சு இரசாயனத்தை 26,000 கிராமங்களில் தெளித்தது. இந்நிலப்பரப்பு 3.06 மில்லியன் ஹெக்டேருக்கு மேல் பரப்பளவு கொண்டது. இதில் 86% பரப்பளவில் 2 முறைக்கு மேல் தெளிக்கப்பட்டது. 11% பரப்பளவில் 10 முறைக்கு மேல் தெளிக்கப்பட்டது.

வியட்நாம் போரின் போது அமெரிக்க இராணுவம், வியட்நாமிலுள்ள ஹோ சி மின் இராணுவம் மற்றும் வியட்நாம் கான் ஆகியோருக்கு எதிரான அதன் வேட்டையில் பலவிதமான இரசாயனங்களைப் பயன்படுத்தியது. அந்த இரசாயன ஆயுதங்களின் மிக முக்கியமானது தீங்குதரும் napalm மற்றும் defoliant Agent Orange ஆகும். வனப்பகுதியில் இலைகளை நீக்க 2,4-D மற்றும் 2,4,5-T finance களைக்கொல்லிகள் கலந்த கலவை அமெரிக்காவால் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதற்கு ஏஜென்ட் ஓரேஞ் (Agent orange) எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. தென் வியட்நாம் காட்டுப் பகுதிகளில் வீசப்பட்ட ஏஜென்ட் ஓரேஞ் சுமார் 10 மில்லியன் ஹெக்டேர் பாசன நிலங்களை அழித்ததோடு, சுமார் 400,000 மக்களைப் பாதித்தது.

தென் வியட்நாமின் மொத்த பரப்பளவில் கிட்டத்தட்ட 25% கடலோர தாழ்நிலம் முதல் உயரமான மலைப்பகுதிகள் வரை தெளிக்கப்பட்டது. வட மத்திய, மத்திய கடற்கரை, மத்திய மலைப்பகுதிகள், தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு ஆகியவை பாதிப்புற்றன. இதில், தென்கிழக்கு மிகவும் பாதிப்படைந்தது. (56% இயற்கை சூழலில் நச்சு இரசாயனம் தெளிக்கப்பட்டது). 86% அடர்ந்த காடுகள் நிறைந்த பகுதிகளில் தெளிக்கப்பட்டது. மீதமுள்ள 14% வயல்கள் மற்றும் பயிர்களை அழிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது. முக்கியமாக நெற்பயிர்கள் மற்றும் மலைப் பகுதிகளில் சாகுபடிகளை அழிக்க பயன்படுத்தப்பட்டது. நச்சு இரசாயனங்களால் பாதிக்கப்பட்ட சதுப்பு நிலங்களின் பரப்பளவு 150,000 ஹெக்டர் ஆகும். பொதுவாக Ca Mau-ல் உள்ள சதுப்புநில காடுகள் பெரிதும் பாதிப்படைந்தன.

பெரும் அளவிலான நச்சு இரசாயனங்கள் தொடர்ச்சியாக நீண்ட காலத்திற்கு மீண்டும் மீண்டும் தெளிக்கப்படுவதால் சுற்றுச்சூழல் பெரிதும் மாசுபடுகிறது. இயற்கை சமனிலை முற்றிலும் தலைகீழாக மாறிவிடுகின்றது. பல வகையான தாவரங்களும் விலங்குகளும் அழிக்கப்படுகின்றன. இவ்வாறு வியட்நாம் காடுகளின் கடுமையான அழிவின் காரணமாக, 28 ஆற்றுப்படுகைகளின் நீர்நிலை பாதிப்படைந்து பொருளாதாரத்திற்கு பெரும் சேதத்தை ஏற்படுத்தியது.

அமெரிக்க விமானப் படையின் சக்தி வாய்ந்த நச்சு இரசாயன தாக்குதலால் சாலைகள், ஆறுகள், கால்வாய்கள், பாரம்பரிய நெல் வகைகள் மற்றும் விளை நிலங்கள் பாதிப்புற்றன. இந்த செயற்பாட்டின் போது, தென் வியட்நாமில் போருடன் சம்பந்தப்படாத பூர்வீக மக்களால் பயன்படுத்தப்படும் பயிர்கள் மற்றும் நீர் ஆதாரங்களும் பாதிக்கப்பட்டன.

மண், ஏரி, நதி வண்டல் மற்றும் உணவுச் சங்கிலியில் பல ஆண்டுகளாக இந்த இரசாயனங்கள் தங்கிவிட்டன. மீன், பறவைகள் மற்றும் பிற விலங்குகளின் உடல்களில் கொழுப்பு திசுக்களில் டையாக்ஸின் குவிந்தது. இறைச்சி, பால், முட்டை, மட்டி மற்றும் மீன் போன்ற உணவுகளிலும் அதிகம் இரசாயனம் கலந்துள்ளன.

இன்றும் வியட்நாம் மக்கள் தோல் புற்றுநோய், கல்லீரல் பாதிப்பு, தைராய்டு பிரச்சினை, நீரிழிவு, மரபணுக்கள் மற்றும் குரோமோசோம்களில் பிறழ்வுகள் ஏற்பட்டு பாதிப்புற்றிருக்கின்றனர். தவிர, பிறப்பு குறைபாடுகளும் இனப்பெருக்கச் செயற்பாடுகளும் பாதிப்படைந்துள்ளன. பிறக்கும் குழந்தைகள் கண் தெரியாமை, வாய்பேச முடியாமை, காது கேளாமை போன்ற சிக்கல்களுடன் பிறக்கிறார்கள். பல தம்பதிகள் குழந்தை பெறும் பாக்கியத்தை இழந்திருக்கிறார்கள். ஏஜென்ட் ஓரேஞ் பல தலைமுறைகளுக்கும் எமனாக இருக்கிறது.

வியட்நாம் ஏஜென்ட் ஓரேஞ் / டையாக்ஸின் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் வியட்நாம் சங்கத்தின் புள்ளிவிபரங்களின் படி, வியட்நாமில் 4.8 மில்லியன் மக்கள் நச்சு இரசாயனங்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர், இதில் எதிர்ப்புப் போரில் பங்கேற்றவர்களும் உள்ளூர் வாசிகளும் அடங்குகின்றனர்.

இவ்வாறான அழிவுகளை அமெரிக்கா ஏற்படுத்திய போதிலும் வியட்நாம் மக்கள் போராட்டத்தில் இருந்து பின்வாங்கவில்லை. இந்தப் போரில் 58,000 அமெரிக்கர்கள் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது காணாமல் போயினர். அமெரிக்கப் படையால் 1.1 மில்லியன் வட வியட்நாம் மற்றும் வியட் காங் போராளிகள் கொல்லப்பட்டனர். இப்படியான உயிர்ச் சேதத்தின் பின்னரும் இடதுசாரிகள் யுத்தம் முடியும் வரை யுத்த பிரதேசத்தில் உறுதியாக இருந்தனர். தெற்கு வியட்நாமில் அமெரிக்க ஆதரவில் நடைபெற்ற அரசையும், 1975 ஏப்ரலில் வோ கியான் கியாப் தலைமையிலான 'மக்கள் சேனை' போரில் வென்றது. உலகப் போரை வென்ற ஏகாதிபத்திய அமெரிக்காவை ஒரு குட்டி செந்தேசமாகிய வியட்நாம் தலை தெறிக்க ஓடவிட்டது.

இருந்தாலும், ஏகாதிபத்திய அமெரிக்கா புரிந்த அழிவை வரலாற்றில் எப்பொழுதும் மன்னித்துவிட இயலாது. பொருளாதார இலாபத்திற்காக ஏகாதிபத்தியம் காடுகளை தின்றொழிப்பதைப் போலவே, தமது அதிகாரத்தை நிலை நிறுத்துவதற்காகவும் இவ்வாறான நாசக்காரியங்களை காலங்காலமாக புரிந்து வருகிறது. ஆனால், இவ்வாறு புற்று நோயால் பாதிப்புற்ற வனாந்தரங்களையும் தம் மக்களையும் பாதுகாத்து வியட்நாம் உலகில் இன்று உயர்ந்து நிற்கிறது. பொருளாதார ரீதியாக முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது. அதில் இந்த இரசாயனக் காடுகளின் பங்களிப்பை குறைத்து மதிப்பிடவியலாது.

தியை அடிப்படையாக வைத்து தனது பொருளாதாரத்தை வளர்க்கத் திட்டமிட்டது. இத்திட்டம் மாபெரும் வெற்றி கண்டுள்ளது என்றால் மிகையில்லை. காரணம், 2010 சர்வதேச பொருளாதார நெருக்கடியின் போது வியட்நாம் 16 சதவீத வர்த்தக வளர்ச்சியைப் பதிவு செய்து உலக நாடுகளை ஆச்சரியத்தில் மூழ்கடித்தது.

கடந்த 30 வருடத்தில் வியட்நாம் நாட்டின் தொடர் அதிரடி வளர்ச்சியால் இந்நாட்டு மக்களின் சராசரி வருமானம் 5 மடங்கு வளர்ச்சி அடைந்து, 3000 டொலர் என்ற உச்சத்தை அடைந்துள்ளது. இந்த வளர்ச்சியில் இந்தியாவையும் முந்தியுள்ளது வியட்நாம். மேலும் இந்நாட்டில் ஒரு நாளுக்கு 2 டொலருக்கும் குறைவான வருமானத்தைப் பெறுவோர் எண்ணிக்கை கடந்த 30 வருடத்தில், 60 சதவீதத்தில் இருந்து வெறும் 5 சதவீதமாகக் குறைந்துள்ளது.

வியட்நாமின் பொருளாதார சுதந்திர மதிப்பெண் 61.8 ஆகும். இதன் மதிப்பெண் கடந்த ஆண்டை விட 1.2 புள்ளிகள் அதிகம். ஆசிய - பசிபிக் பிராந்தியத்தில் உள்ள 39 நாடுகளில் வியட்நாம் 14-வது இடத்தில் உள்ளது. மேலும் அதன் ஒட்டுமொத்த மதிப்பெண் உலக மற்றும் பிராந்திய சராசரியை விட அதிகமாக உள்ளது. கூப்பரின் விலை நீர்மையக 2008-ம் ஆண்டின் முன் கணிப்பின்படி, 'வியட்நாமின் பொருளாதார அளவு ஐக்கிய இராச்சியத்தின் பொருளாதாரத்தைப் போல 70% அளவுக்கு 2040 அளவில் வளரும்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனை நிரூபித்தும் வருகிறது வியட்நாம்.

பல போர்களில் இருந்தும், அழிவுகளில் இருந்தும் வியட்நாம் மக்களை பாதுகாத்து பொருளாதார வலிமையையும் வழங்கியிருக்கிற வனாந்தரங்களை அவர்கள் பொக்கிசமாகவே கருதுகிறார்கள். போற்றுகிறார்கள். மக்கள் ஆட்சியதி காரத்தின் கலாச்சார பயணமும் அதனை மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

உசாத்துணை:

- ஏஜென்ட் ஆரஞ்ச் லட்சக்கணக்கான வியட்நாமியர்களைக் கொன்றழித்த அமெரிக்க வேதி அரக்கன்! - விகடன்
- வியட்நாம் போர் முடிந்து 50 ஆண்டுகள்: அற்ப காரணங்களால் தோற்றுப் போன அமெரிக்கா - பிபிசி தமிழ்
- வியட்நாம் போரில் நப்பாம் மற்றும் ஏஜென்ட் ஆரஞ்சு - கல்லிச் ச்செபான்ஸ்கி
- வியட்நாம் போரைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ள - மார்ட்டின் கெல்லி
- Agent Orange - <https://www.history.com/>
- 60 năm thảm họa chất độc màu da cam (10/8/1961 - 10/8/2021) - Nỗi đau vẫn luôn còn - <https://www.hcmcpv.org.vn/>
- Ghé thăm 13 khu rừng Việt Nam đẹp mê mẩn trái dài khắp 3 miền - <https://vinwonders.com/>
- The Best Ecotourism Experiences in Vietnam - <https://theculturetrip.com/>

இரசாயன தாக்குதலை தவிர, காடழிப்பு இயந்திரங்களைக் கொண்டும் அமெரிக்காவால் வியட்நாம் காடுகள் அழிக்கப்பட்டன. செப்ரெம்பர் 16, 1968-ல் Warisboring-ன் படி, அமெரிக்க இராணுவம் LeTourneau நிறுவனத்திடமிருந்து 2 காடழிப்பு இயந்திரங்களைப் பெற்று தெற்கு வியட்நாமுக்கு அனுப்பியது. இயற்கைக்கு முரணான போக்கையே ஏகாதிபத்தியம் தொடர்ந்து முன்னெடுத்து வந்திருக்கிறது.

வியட்நாமின் காடுகளின் மொத்த பரப்பளவு சுமார் 14,609,220 ஹெக்டேர் ஆகும். அதாவது 2019 நிலவரப்படி, மொத்த நிலப்பரப்பில் 41.89% சதவீதம் ஆகும். வியட்நாம் மக்களின் வாழ்வில் காடுகள் மிக முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றன. தனது உயிரை பணயம் வைத்து இன்று வரையிலும் மக்களையும் வன ஜீவராசிகளையும் அது காத்துவருகிறது. கம்யூனிசக் கொள்கை அந்த வனாந்திரங்களைப் பாதுகாக்கும் இராணுவப் படையாக இருந்து வருகிறது. போரின் போது அமெரிக்கா வியட்நாமின் படை பலத்தை கணக்கில் எடுத்ததே தவிர, அந்த மக்களின் மன வலிமையை அளக்கத் தவறியது. அம்மக்களுக்கு உறுதிமிக்க மன வலிமையை கம்யூனிச சித்தாந்தமும் தேசப் பற்றும் வாரி வழங்கியிருந்தது. அமெரிக்கா விவசாய நிலங்களையும் பயிர்ச் செய்கையையும் சர்வ நாசப்படுத்திய போதிலும், அம்மக்கள் தமது உணவு உற்பத்தியை கைவிடவில்லை. ஒருபோதும் பஞ்ச நிலைமை ஏற்பட அவர்கள் இடமளிக்கவில்லை. தாக்குதல் நடத்தப்பட்ட போது பங்கருக்குள் பதுங்கியிருந்த விவசாயிகள் தாக்குதல் முடிந்தவுடன் விவசாயத்தை முன்னெடுத்தனர். போராளிகளை பாதுகாத்தனர். அந்த ஒட்டு மொத்த மக்களின் மன வலிமையும் தியாக மனப்பான்மையும் தான் இன்று வியட்நாமை உலகத்தில் உயர்த்தியுள்ளது. பொருளாதாரத்திலும் வேகமான வளர்ச்சியை எட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

அதன்படி, வியட்நாமின் சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலாத்துறை (Ecotourism) வியட்நாம் பொருளாதாரத்தின் பெரும் தூணாகவிருக்கிறது. இயற்கைக்கு எவ்வித சேதாரமும் இல்லாமல் இயற்கையை முழுமையாக இரசிப்பதற்கான விதத்தில் இது ஒழுங்கமைக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கை போன்ற நாடுகளிற்கும் இது ஒரு எடுத்துக்காட்டாகவும் இருக்கிறது.

asian miracle என்ற வரிசையில் வியட்நாம் தனக்கான இடத்தினை பிடித்திருக்கிறது. வியட்நாம் உற்பத்தி மற்றும் ஏற்று

sathees.selvarajah@thaiveedu.com

ஏட்டில் எழுதிவைத்தார் - அங்காதிபாதம் 400

மரணக்குறி

18

- பால. சிவகடாட்சம்

திருக்கோணமலை ஈசனை முதலில் போற்றித் தொடங்கும் ஈழத்துத் தமிழ் மருத்துவ நூலான அங்காதிபாதம் 400 என்னும் நூலுக்குரிய பாடல்கள் 124 மட்டுமே எமக்குக் கிடைத்த ஏட்டுச்சுவடிகளில் உள்ளன. எனினும், நூலினை முழுமைப்படுத்த எண்ணி இந்நூலினைப் பெரிதும் ஒத்திருப்பதும், பரராசசேகரத்தைச் சார்ந்ததாக அறியப்படுவதும், 1936-ம் ஆண்டு ஐ. பொன்னையா என்பவரால் அச்சிட்டு வெளியிடப்பெற்றதும், இன்றுவரை உரை எழுதப்படாமலும் இருக்கும் அங்காதிபாதம் என்னும் பிறிதொரு நூலில் இருந்து மீதிப் பாடல்கள் பெறப்பட்டு உரையுடன் இங்கு தரப்படுகின்றன.

தேராயிரு கண்கள் சுழன்றுமிகத்
தெளிவின்றி யுடம்பு வரண்டுவர்வாய்க்
சூராகிய மூக்கு மலர்ந்துசுழிக்
கொண்டேவிடு நீள்பெரு மூச்சுடனே
பேராதிரு கால்கை யெடுத்தெறியும்
பெருகச்சுழி நெஞ்சினி னின்றிறுகும்
தீராத விளைப்பொடு முட்டுமிகுந்
தெளிவாயிது தான்வதை செய்திடுமே - 216

மயினேரியல் சாயன் மடக்கொடியே
மையத்திரு கண்க னூறச்சொருகி
இயல்பாக மயங்கி யெழுந்து விழுந்
தெழுவார்பிடி யென்ன மதர்ப்பதுவாய்த்
துயிலாதிரு காது மடைத்து முகஞ்
சோம்பாயிரு நாசிபி னீர்சொரியும்
பயிலாதுக முத்தடி வேர்வைகொளும்
பண்ணுங்குண மாவி பறந்திடுமே- 218

இரண்டு கண்களும் தெளிவான பார்வையில்லாது வெறுமனே சுழலும். உடம்பு வரண்டு, வாய் கசந்து, மூக்கு விரிந்து, சுழித்து பெருமூச்சுவிடும். இரண்டு கால்களும் கைகளும் எடுத்து உதறும். பெருகும் சளி நெஞ்சினில் சளி கட்டும். தீராத இழுப்புடன் மூச்சுவிடமுடியாமல் கஷ்டப்படும். இக்குறி களைக் கண்டால் மரணம் நெருங்கியதை அறியலாம்.

வதையாகவுண் மூச்சு மிகப்பொருமி
வசனிக்கவிடாது செவ் வாய்குளறி
விதையாகிய ரண்டு முளே சொருகி
மிகநெஞ்சு வரண்டு நரம்பு மெழீ இப்
பதையாமெய் பயர்ந்து தணீர்பருதிப்
பஞ்சிட்டிரு கண்களும் வாய்கருகித்
ததையாதுகை கொண்டு முகந்தடவுந்
தடையின்றி யிறப்பது மெய்மயிலே - 217

கடுமையான கீழ்மூச்சு வாங்கல், பேசமுடியாமல் வாய் குளறுதல், விதைகள் இரண்டும் உள்ளே இழுக்கப்படுதல் நெஞ்சு மிகவும் வரண்டு நரம்புகள் வெளியே தெரிதல், உடல்மெலிந்து இரு கண்களும் பார்வை குறைதல், வாய் காய்தல், அடிக்கடி முகத்தைக் கையால் தடவுதல். இந்தக் குணங்கள் காணப்பட்டால் மரணம் நிச்சயம் என்பதை அறிவாய் மயில் போன்றவளே.

மயிலின் சாயலை உடைய கொடிபோன்ற உடலைக் கொண்ட பெண்ணே! இரண்டு கண்களும் உள்ளே செருகி அடிக்கடி மயக்கம் அடைவதும் விழிப்பதும் எழும்புவதும் விழுவதுமாக இருத்தல், என்னைப் பிடித்துக்கொள் என்று வாய்வரண்டு கூறுதல், தொடர்ச்சியாக நித்திரை கொள்ளமுடியாமல் இருத்தல், இருகாதும் அடைத்தல், முகம் சோர்ந்து காணப்படுதல், முக்கால் நீர்வடிதல், கழுத்தைச்சுற்றி வியர்த்தல் என்னும் குணங்கள் காணப்பட்டால் உயிர் விரைவில் பிரிந்துவிடும்.

ஆவிக்கிட மாகு முடம்புதனில்
அங்கைவிழி மூக்கிரு காது நகம்
மேவுச்சியண் ணாக்குட னுந்தியுமே
வெளுப்பாயுளங் காலு மிருந்திடுகின்
நாவுக்கினி தாயமர் வாணியுடன்
நளினத்தினி ருந்தருள் நாலுமுகத்
தேவுற்றெதிர் வந்து விலக்கிடினுந்
தென்பாலிய மன்பதி சேர்ந்திடுமே - 219

உயிருக்கு இடமாக இருக்கும் உடம்பினில் கைகள், கண்கள், மூக்கு, காது, நகம், உச்சி, உண்ணாக்கு, தொப்பூழ் உள்ளங்கால் என்பன வெளிறிப்போனால் நாவிற்கு இனிமையானவளான அழகுமிளிர் கலைமகளுடன் வீற்றிருக்கும் அந்தப் பிரமனே நேரில் வந்தாலும் தடுக்கமுடியாமல் தென்திசைக் கடவுளின் இடமான யமனுலகம் சேருவது நிச்சயமாகும்.

சேரும்விழி மேலுற வேசொருகிச்
சேடத்தொடு மூச்சுமுள் விக்கலுமாய்ச்
சோருஞ்சட மெங்கு நடுக்கமுறுஞ்
சொல்லும்வச னங்கண் மிகத்தவறும்
வாருஞ்சல மிக்கு மலங்கருகி
வாய்பல்லு வரண்டு கறுத்துலர்வாம்
சூரும்மிரு கைகொடு கும்பிடுகிற்
சூற்றானவ னூர்குடி யேறிடுமே - 220

கண்கள் மேலே சொருகும். சனியோடு இழுப்பும் விக்கலு
மாக இருக்கும். உடலெங்கும் நடுங்கும். சொற்கள் மிகத்
தடுமாறிப் பேசும். அதிகமாகச் சிறுநீர் கழிந்து மலம் கறுப்
பாகி வெளியேறும். வாயும் பல்லும் கறுத்துக் காய்ந்துக்
காணப்படும். இருகை எடுத்துக் கும்பிடும். இக்குணங்கள்
காணப்பட்டால் உயிரானது யமன் உலகிற்குச் சென்றடைவது
உறுதியாகும்.

ஏறுங்கரமோ டிருகா லுதறி
எய்ப்பாகியுண் மூச்சி வரட்சியதாய்
மீறும் விழி பஞ்சடை வாயிருமி
மிகவந்துயிலற் றுணர்வுங் குறைவாய்ச்
சீறுஞ்சழி கண்டம துற்றுறையுஞ்
சேரத்தடு மாறிய டிக்கடியே
காறும்முணர் வற்று மயங்கிடுமேற்
காலற்கிரை யென்று கரைந்தனரே - 221

கைகளை உயர்த்தியபடி கால்கள் இரண்டும் நடுக்கமெடுத்த
தபடி சோர்வுற்று மூச்சு இழுத்து கண்கள் இரண்டும் வரண்டு
பார்வை குறைந்து இருமல் மிகுந்து நித்திரை இல்லாது
உணர்வு குறையும். சளி தொண்டையில் நின்று அடைத்துத்
தடுமாறி அடிக்கடி காறிக் கொண்டிருக்கும். இவற்றுடன்
உணர்வுமீழ்ந்து மயங்கியும் விட்டால் காலனுக்கு இரையாகிவி
டும் எனக் கூறியுள்ளனரே.

கரைவாயிரு கண்களி னீர்சொரியிற்
கை நாசியில் வைத்து முகந்தடவில்
விரைவாய் வசனித்தல் பிதற்றலுடன்
வெறிக்கத்திசை யெங்கும் விழித்திடுகில்
தரைமீது படாம னிலந்தடவில்
தரியாது திடுக்கிடி லேங்கியெழில்
திரையாமென வெங்கு முழுத்திடுகில்
செகமீதி னிராது சிதைந்திடுமே - 222

வாயின் கரையோரமாகவும் கண்கள் இரண்டில் இருந்தும் நீர்
வடிந்தால், கையை மூக்கில் வைத்து முகத்தை தடவிக்
கொண்டிருந்தால், விரைவாகப் பேசுவதும் பிதற்றுவதுமாயி
ருந்தால், எல்லாப்பக்கமும் விழித்துப் பார்த்தால், தரைமீது
கைபடாமல் நிலத்தைத் தடவிக் கொண்டிருந்தால், திடுக்கிட்டு
ஏங்கினால், அலைபோல் எங்கும் புரண்டால் பூமியில்
வாழ்க்கை நிலைக்காது அழிந்துவிடும்.

சிதைவாகிய வந்தி மிகப் பொருமித்
தெளிவற்றிரு கால்கை பதைத்திடுகில்
மதியுந்தி நரம்பு தெரிந்திடுகில்
மார்பிற்புடை கொண்டு பருத்திடுகில்
பதிவாகிய வன்ணம் வெறுத்திடுகில்
பலகாலுமுண் மூச்சு மடங்கிவரில்
அதிதாகிய மாயவ னார்வரினும்
அவராவியி னீங்குவ ரம்புவியே - 223

பழுதடைந்த தொப்புழ் மிகவும் பொருமி இரண்டு கைகளும்

கால்களும் பதறித் துடித்தால், தொப்புள் நரம்பு வெளியே
தெரிந்தால், மார்பு வீங்கிப் பருத்திட்டால், உணவை
வெறுத்து ஒதுக்கினால், அடிக்கடி கீழ்மூச்சு அடங்கி வந்
தால், எல்லாம் வல்ல பெருமாளே வந்தாலும் உயிர் இவ்வு
லகை விட்டு நீங்குவதைத் தடுக்கமுடியாது.

அம்முஞ்சிறி தேனு மலஞ்சலமற்று
அச்சம் பெரிதாகி மயக்கமுமாய்ச்
செம்முங்கணி ரண்டினு நீர்சொரியுஞ்
செல்லாதச னங்கள் சிறுத்துவரும்
கொம்மென்றிட நெஞ்சை யடைத்திறுகித்
குத்தோடிரு மிச்சழி கக்கியிடில்
இம்மென்றிட முன்ன மிறந்துவிடும்
இழைபோலிழை மென்சொ லிளங்கிளியே - 224

எதனையும் வெளியே காட்டாது மலசலம் கழியாது இருக்கப்
பயம் மிகவும் அதிகரித்து மயக்கம் அடையும். கண்கள்
இரண்டில் இருந்தும் நீர் சொரியும். உணவு உட்செல்ல
மறுத்து வரவரக் குறைந்து வரும். நெஞ்சு அடைத்து இறுக்க
முற்று குத்து நோவுடன் இருமும். சனியைக் கக்கி உமிழ்ந்
திடும். இக்குணங்கள் கண்டால் இம்மென்று சொல்லு முன்ன
ரேயே இறந்துவிடுவர் என்பதை நூல் போல் மெல்லிய சாய
லையுடைய மென்மையான சொற்களையுடைய பெண்ணே நீ
அறிவாயாக!

கிளியேயுறு நாக்குண் மதர்த்திருமித்
கிளரும்விழி பொங்கி முகங்கருகித்
தெளிவாயுரை யாமன் மிகத்துயராய்த்
திக்கென்றிட நெஞ்சடல் தானுளைவாய்ச்
சளிதீர் வரண்டுகை காலதுவுஞ்
சரியாக விருக்க விடாதுடலும்
நெளியாவிரு கண்கள் சிவந்திடுகில்
நிலையாயுயிர் நிற்பது தானரிதே - 225

கிளி போன்றவளே பெண்ணே! உண்நாக்கு மரத்து இருமிக்
கொண்டே இருக்கும். நாக்கு விறைத்து இருமும். கண்கள்
வீங்கும். முகம் கறுக்கும். தெளிவாகப் பேசாது மிகவும் துன்
பமடைந்து பயப்படும். உடம்பு உளைந்து சனியும் வரண்டு
கைகால்கள் முறையாக இருக்கவிடாது உடலும் நெளிந்து
இருகண்களும் சிவந்து காணப்பட்டால் உடலில் உயிர்
தரித்து நிற்பது மிகவும் கடினமாகும்.

அரிதாக வெழும்பி விழும்பலகால்
அடரும்புரு வங்க எழித்திருகண்
பெரிதாக நிறங்கரு கிக்குழியும்
பேசாதுகிடந்து மிக்கழியும்
புரிவாகிய நீர்தனில் வேட்கையுறும்
புவியிற்கிட வாது புரண்டுருளும்
பரிவாக வுடம்பு மதர்ப்புறுமேற்
பதறிக்கெடு மாவி பசங்கொடியே - 226

எழும்ப முடியாமல் சிலவேளை அரிதாகவே எழும்பும், பலமு
றையும் விழும். புருவங்கள் புடைத்துக் காணப்படும். இரு
கண்களும் கருமையாகிக் குழிவிழும். யாதொன்றும் பேசாமல்
கிடந்தபடி படுக்கையில் மலம் கழியும். தண்ணீர் குடிக்க
ஆசைப்படும். நிலத்தில் கிடக்காமல் உருண்டு புரளும். இக்
குறிகுணங்களுடன் உடம்பும் மரத்துப்போனால் உயிரானது
நடுக்கத்தோடு பிரிந்துவிடும் என்பதை அறிவாய் பசங்கொடி
போன்ற பெண்ணே.

கொடி நேரிடை கேண்மல மானதுவுங்
குமிறிப்பல வாக மிக்கழியும்
அடியோடுகை மெல்ல நடுக்கமுமாய்
அதிரும்படி நொந்து மயக்கமுடன்
இடிபோன்மிக நெஞ்ச வரண்டுவரும்
மெதிரேவரின் மேற்படு கோபமுடன்
குடியாமன் மருந்துகள் வாந்தியுறிந்
கொல்லு மரணக்குறி யோர்கணமே - 227

கொடி இடையாளே கேட்பாயாக. மலமானது பலதடவைகள்
பெரிதாகக் கழியும். பாதத்தோடு கையும் மெல்ல நடுக்கத்து
டன் அதிரும்படி நோவும். மயக்கமும் நெஞ்சில் வரட்சியும்
உண்டாகும். இத்தகைய குணங்களுடன் எதிரில் உள்ளவர்
கள் மீது கோபம் அடைந்து மருந்தும் குடியாமல் குடித்த
மருந்தையும் வாந்தியெடுத்தால் கொல்லும் சாவுக்குறிகள்
இவை என்பதை அறிவாயாக.

கணமாகும் பான மறக்கொதியாய்ச்
கருகிக்கழி யும்மல முஞ்சலமும்
நிணமானது சீத முட்கழியுந்
நெடிதாயிடை வற்றி யொடுங்கிவிடும்
இணையாமிரு கால்கை தளர்ந்து வரும்
மென்புந்தசை மேலெழுவே நிமிரும்
பணமேநிக ரல்குன் மடக்கொடியே
பகரிக்குண மாவி படுந்திடனே - 228

அபானவாயு சிறுத்து கொதியுடனும் சீதத்துடனும் மலமும்
சலமும் தொடர்ச்சியாகக் கழியும். இடுப்பு மெலிந்து வற்றி
ஒடுங்கி விடும். கைகால்கள் வலுவிழந்து எலும்பும் தசையும்
மேலெழுந்து நீண்டு வரும். பாம்பின் படத்தை ஒத்த
இடையை உடைய பெண்ணே! இக்குணங்கள் கண்டால்
ஆவி பிரிவது உறுதி என்பதை அறிவாய்.

திடமாகிய கால்கை புறம்வலியாய்ச்
செவிரண்டு மிரைச்சல் குரைச்சலுடன்
விடமேயென மெய்யில் வருத்தமுறும்
மிகநாவும் வரண்டு லுங்கனமாய்த்
தொடுமார்பு குளிர்ந்துமெய் தோறசையுந்
துடித்தேவிழி சோர்ந்து சிறுத்திடுகிற
கடன் மேற்றுயில் மாயவ னார்வரினாங்
காலன்பதி யேகி விடுங்கடிதே - 229

உறுதியான கைகால்கள் வெளிப்புறமாக வலிக்கும். காதிரண்
டிலும் இரைச்சலும் சத்தமுமாக இருக்கும். உடம்பில் விஷம்
பரவியதுபோல் நோவுண்டாகும். நாக்கு வரண்டு உடல்
கனத்து மார்பு குளிர்ந்து உடம்புத் தோல் தசை என்பன
துடித்து கண்கள் சோர்ந்து சிறுத்திட்டால் பாற்கடலில் துயில்
கொள்ளும் மாயோன் வந்தாலும் விரைந்து யமனுலகம் சென்
றுவிடுவர்.

கடிதாயிரு காலொடு கையுதறிக்
கழறும்மொழி தானு மிக்கமுழறி
நெடிதாகிய மூச்சு வரட்சியுடன்
நெஞ்சங்க மழன்று முகங்கருகிக்
கொடிதாகிய சத்தி குணுக்கமுடன்
கொட்டாவியு டன்பல் கறுத்துவரும்
வடிவெங்கணும் வேர்வை மிகப்பொசியும்
மரணக்குறியென் றறிவா யிளமாமயிலே - 230

இளமைமிக்க அழகிய மயில் போன்றவளே! கையும் காலும்

உதறி, வாயும் குளறி, நீண்ட பெருமூச்சுடன் வரண்ட நெஞ்
சும் சூடாகி, முகம் கறுத்து கொடிய சத்தி, அனுங்கலுடன்,
கொட்டாவிவிட்டு பல்லும் கறுத்துவரும். உடலெங்கும்
வேர்வை கசியும். இவையனைத்தும் மரணக்குறிகள் என்பதை
அறிவாய்.

வாயானுரை கக்குதல் விக்கலுறல்
வயிறுப்பி மலங்கழி வெய்திடுதல்
பேயாமென வேபல கோட்டியுறல்
பெருக்ககண் மலர்ந்து விழித்திடுதல்
ஓயாதுபி தற்றுதல் நெஞ்சவரண்
டுண்மூச்சொடு கால்கை துடித்தல்
நீயேயறி யிக்குண மான வெலாந்
நிலையற்றுயிர் பற்றற நீங்கிடுமே - 231

வாயால் நுரை கக்குதல், விக்கல் எடுத்தல், வயிறு உப்பி
மலம் கழிதல், பேய்போல நிந்தித்தல், கண்களை முறைத்து
முழித்துப் பார்த்தல், ஓயாமல் பிதற்றுதல், நெஞ்சவரண்டு
உள்மூச்சுடன் கால்கைகள் நடுக்கமெடுத்தல், இக்குணங்
களை நீ காண்பாயானால் உயிரானது உடலோடு ஒட்டிக்
கொள்ளாது விட்டு நீங்கிவிடும் என்பதை அறிவாயாக!

நீங்காது குளிர்ந்துடல் வேர்வையதாய்
நெடுமூச்சுட னீர்மிகு தாகமதாய்
வேங்காடென மெய்கரு கித்திறமாய்
மிகவுஞ்சளி கண்டம துற்றிருமிப்
பாங்காகிய கண்கள் கலங்கிமுகம்
பச்சென்று பதைத்து வருந்திடுமேல்
போங்காலமி தென்ன வறிந்திடுவாய்
புவனத்திலி ருப்பிலை போமுயிரே - 232

உடல் குளிர்ந்து வேர்வை மிகுந்து நெடுமூச்செறிந்து மிகுந்த
தாகத்துடன் எரியும் காடு போன்று உடம்பு கருகி, மிகுந்த
சளி தொண்டையில் சிக்கி நின்று இருமி, கண்கள் கலங்கி
முகம் பச்சென்று பதைத்து வருந்திடுமானால் உயிர் போகும்
காலம் இது என்று அறிந்திடுவாய். உலகில் இனியும்
இருக்க வாய்ப்பில்லை. உயிர் போய்விடும்.

உயிர்த்தேமிக நெட்டுடல் வற்றியுலர்ந்
துதரத்தொடு நாரியும் வீக்கமுறீச்
செயிர்த்தேவிழி வாந்தி கழிச்சலுமாய்ச்
செப்பும் வசனங்களு முட்டுளதாய்
மயிர்ப்பேன் றலை நின்று வழிந்துவரு
மாறாதிது வேமர ணக்குறிதான்
சுயிற்பேடையை யொத்த மொழிந்திருவே
சூறுங்குண மிங்கிவை கொன்றிடுமே - 233

உடம்பு மெலிந்து காய்ந்து, வயிறும் நாரியும் வீங்கி, கண்க
ளில் சினம் கொப்பளித்து வாந்தியும் கழிச்சலுமாய் பேசும்
வசனங்களும் முட்டுடன் வெளிப்படும். தலைமயிரில் உள்ள
பேன்கள் தலையில் இருந்து வழிந்துவரும். இக்குணங்கள்
காண்பாடின நோய் மாறாது. இதுதான் மரணக்குறி என்பர்.
பெண்குயிலை ஒத்த இனிய குரலை உடையவளே இங்கு
சொல்லப்பட்ட குணங்கள் ஒருவரைக் கொன்றுவிடும் என்
பதை அறிந்துகொள்.

Sivakadacham@thaiveedu.com

ஒழுங்கான முறையில் உங்கள் வீட்டைக் கண்காணிப்பதும் மற்றும் சிறந்த பராமரிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்வதும் தான், உங்கள் வீட்டிற்கு நீங்கள் போட்ட முதலீட்டைக் காப்பாற்றுவதற்குரிய மிகச் சிறந்த வழி. நீங்கள் ஒரு நேரத்தில் ஒரு சில வேலைகளை அல்லது பல வேலைகளை ஒரே தடவையாகச் செய்து முடிக்க வேண்டும் என்று நினைத்தாலும்,

இரண்டு வகையிலும் அவைகளை செய்துமுடிக்கும் பழக்கத்தை உண்டாக்குவது தான் மிகமுக்கியமானது ஆகும். உங்களுக்காக ஒரு வழக்கமான வேலை முறையை உருவாக்கிக்கொள்ளுங்கள். வேலை செய்வது என்பது நீங்கள் நினைத்தால் கடினமானதல்ல, மிகவும் சுலபம். மற்றும் அது நேரத்தை மிகவும் செலவழிக்கும் விஷயம் இல்லை என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள். பருவத்துக்கேற்றபடி, மாறும் வீட்டுப் பராமரிப்புச் செயல் குறிப்பு அட்டவணையைத் தயாரித்து அதை ஒழுங்காகப் பின்பற்றினால் மிகச் சாதாரணமான செலவுடன் வீட்டைப்பராமரிக்கலாம். செலவு அதிகமாகும் பிரச்சினைகளை அவை ஏற்படுத்துவதற்குமுன் நீங்கள் ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டுவரமுடியும். தேவைப்பட்டால், பின்னால் முதிர்ச்சியின் காரணமாகவோ அல்லது புறச்சூழ்நிலை காரணமாகவோ ஏற்படக்கூடிய வேலைகளைக் கண்காணிப்பதற்கும், செய்து முடிப்பதற்கும் தேவையான அறிவுரைகளை

ஒரு வல்லுனரிடமிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம். வசதியாக ஒரு புகைப்படக் கருவியை கொண்டு நீங்கள் குறிப்பிட்ட படங்களை எடுத்தால் உதவியாக இருக்கும்.

இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தகவல்களைப் பின்பற்றுவதினால், நீங்கள் செலவிட்ட முதலீட்டைக் காப்பாற்றுவது பற்றியும் மேலும், உங்கள் வீட்டை ஒரு பாதுகாப்பான மற்றும் வாழ்வதற்கேற்ற ஆரோக்கியமான ஓர் இடமாக மாற்றுவது பற்றியும் நீங்கள் தெரிந்து கொள்வீர்கள். கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சில வீட்டுப்பராமரிப்பு வேலைகளைச் செய்வதற்கு நீங்கள் சிரமப்பட்டால் அல்லது உங்களிடம் தேவையான, உதாரணமாக ஏணி போன்ற உபகரணங்கள் இல்லையென்றால், ஒரு தகுதி வாய்ந்த கைத்திறன் மிகுந்த ஒரு மனிதரை உங்களுடைய பணியாளராக உங்களுக்கு உதவ நீங்கள் நியமித்துக்கொள்ளுங்கள்.

பருவத்துக்கேற்றபடி வீட்டுப் பராமரிப்பு வேலைகளைச் செய்தல்:

அனேகமான வீட்டுப் பராமரிப்பு வேலைகள் எல்லாம் பருவகாலம் சம்பந்தமானது. வரப்போகும் இலையுதிர்காலத்திற்குரிய வேலைகளைச் செய்து முடிப்பதற்குக் கோடைகாலம் தான் சரியான நேரம். உங்கள் வீட்டில் ஏதாவது பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டுள்ளதா என்பதைக் கவனமாகச் சோதனை செய்து மற்றும் வெகுசீக்கிரத்தில் அவைகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுப்பது அவசியம். வழக்கமான வீட்டுப் பராமரிப்புச் செயல் முறைகளை நீங்கள் பின்பற்ற வேண்டியது முக்கியம்.

கோடைகாலப் பராமரிப்பு:

- வீட்டின் ஈரப்பதனைக் கண்காணியுங்கள். மேலும் ஈரப்பதத்தின் அளவுகள் 60 சதவிகிதத்துக்கும் மேலாவதைத் தடுத்து விடுங்கள். பாதுகாப்பான ஈரப்பதனை வைத்துக்கொள்வதற்கு ஒரு ஈரத்தை அகற்றும் கருவியைப் (Dehumidifier) பயன்படுத்துங்கள்.
- அடித்தளத்தில் இருக்கும் குழாய்களில் குளிர்ந்த நீர் தேங்கிவிடாமலும் மற்றும் சொட்டுச் சொட்டாக வடியாமலும் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். சரிபடுத்தக்கூடிய செயல்களை மேற்கொள்ளுங்கள். உதாரணமாக ஈரப்பதனைக் குறையுங்கள். அல்லது குளிர்ச்சியான தண்ணீர்க் குழாய்களுக்கு

வெப்பக்காப்பு (insulate) செய்யுங்கள்.

- அடித்தளத்தின் தரையில் உள்ள சாக்கடைக் குழாயில் P-trap இருந்தால் அவற்றில் நீர் உள்ளதா என்பதைப் பாருங்கள். தேவைப்பட்டால் தண்ணீர் ஊற்றுங்கள்.
- கம்பளி விரிப்புகள் மற்றும் தரைவிரிப்புகளை (Carpet) நன்றாகச் சுத்தம் செய்யுங்கள்.
- குளியலறை விசிறியின் தடுப்பை (grill) துப்பரவு செய்யுங்கள்.
- ஆடைகளை உலரவைக்கும் கருவியுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள குழாய் இணைப்பு உட்பட குழாயின் வெளி விளிம்பில் தங்கியிருக்கும் துணிக்கூறுகள், ஆடைகளை உலரவைக்கும் சாதனத்தைச் சுற்றியுள்ள இடங்கள் மற்றும் வெளிப்புறத்திலுள்ள உங்கள் உடை உலரவைக்கும் சாதனத்தின் வெளியேற்று வழி ஆகியவற்றைத் துப்பரவு செய்யுங்கள்.
- அனைத்துக் guardrails & handrails-களின் பாதுகாப்புத் தன்மையைச் சோதனை செய்யுங்கள்.
- அனைத்து ஜன்னல்களும் சுலபமாக இயங்குவதற்கு எண்ணெய் அல்லது கிரீஸ் தடவுங்கள்.
- கண்ணாடிச் சட்டங்களின் வெளிப்பக்கம் இருக்கும் ஜன்னல்களுக்குரிய Putty/ Caulking-களை கண்காணியுங்கள். தேவைப்பட்டால் பிரதியீடு செய்யுங்கள்.
- கதவுகளின் புணைச்சல்களில் எண்ணெய் அல்லது கிரீஸ் தடவுங்கள். மேலும், ஸ்கூரு ஆணிகள் இறுக்கமாக இருப்பதை உறுதி செய்யுங்கள். வண்டிக் கொட்டகையின் கதவிலுள்ள இரும்புச் சாதனங்களில் கிரீஸ் அல்லது எண்ணெய் தடவுங்கள். (Lubricate garage door) அது நல்ல முறையில் இயங்குவதை உறுதி செய்யுங்கள்.
- வண்டிக் கொட்டகையின் தானே திறக்கும் கருவியின் (Garage door opener) மோட்டர்-சங்கிலி ஆகியவைகளில் எண்ணெய் அல்லது கிரீஸ் போடுங்கள். மேலும், தானே மூடிக்கொள்ளும் (sensor) செயல் நுட்பம் சரிப்படுத்தப்பட்டுள்ளதா என்பதை உறுதிசெய்யுங்கள்.
- வண்டிக் கொட்டகை மற்றும் வீட்டிற்கு இடையே உள்ள கதவு உள்ளிட்ட ஜன்னல்கள் மற்றும் கதவுகளைச் சுற்றியுள்ள இடத்தில் உள்ள Caulking/weather stripes போன்றவைகளைச் சோதனை செய்யுங்கள். தேவைப்படின் பிரதியீடு செய்யுங்கள்.
- உங்கள் வீட்டிற்குள் நுழையும் மின்கம்பி இணைப்புகள் பாதுகாப்புடன் உள்ளனவா? என்பதைக் கண்காணியுங்கள். மேலும், மின்கம்பிகள் செல்லும் குழாய்களின் மீது

தண்ணீர்க் கசிவுகள் ஏதேனும் உள்ளனவா என்பதைச் சோதனை செய்யுங்கள்.

- வெளிப்புறத்திலுள்ள மரப்பலகையிலான பக்கச்சுவர்கள் (Siding) மற்றும் trimings சேதமடைந்துள்ளனவா? என்பதைப் பாருங்கள். அவைகளைச் சுத்தப்படுத்துங்கள். பிரதியீடு செய்யுங்கள். அல்லது மீண்டும் புதுப்பியுங்கள். வெளிப்புறத்தில் ஏதாவது ஓட்டைகள் இருந்தால் அதை அடைத்துவிடுங்கள். ஏனென்றால், எலி போன்ற சிறிய பிராணிகள் வீட்டினுள்ளே அதன் வழியாக நுழைந்துவிடும்.
- பக்கப்பாறை அல்லது அத்திவாரம், கூரை ஆகியவற்றைத் தொடும் மரம் அல்லது ஊடுருவும் வேர்கள் ஆகியவற்றை அகற்றிவிடுங்கள்.
- உங்கள் கூரையின் மேல் ஏறி அல்லது பைனாகுலர்களைப் பயன்படுத்திக் கூரையின் பொதுவான நிலையைச் சோதனை செய்யுங்கள். பாரம் தாங்காது கூரை வளைந்து அல்லது தொய்ந்துபோயிருந்தால், கூரையின் கட்டமைப்பில் பழுதுகள் ஏற்பட்டுள்ளன என்று அர்த்தம். கூரையில் மேல் மாடி அறையின் (Attic) உள்ளே இருந்து புலனாய்வு செய்தால் கூரையின் நிலைமையைப் பற்றி நன்கு தெரிந்து கொள்ள முடியும். கூரையின் அனைத்து மரப்பலகைகளையும் சோதனை செய்யுங்கள். பழுதுகள் ஏதாவது இருந்தால் சரிப்படுத்துங்கள் அல்லது அவைகளை மாற்றியமைப்புகள்.
- புகைபோக்கி மற்றும் கூரை இணைப்புகள் போன்ற அனைத்து கூரைப்பகுதிகளிலும் ஏதாவது பிளவுகள் அல்லது கசிவுகள் உள்ளனவா என்பதைச் சோதனை செய்யுங்கள். ஏதாவது விறகு அடுப்பு அல்லது கணப்பு அடுப்புடன் இணைக்கப்பட்டுள்ள புகை போக்கிகளைத் துப்பரவு செய்யுங்கள். பருவகாலத்தின் இறுதியில் அவைகளில் ஏற்படும் பிரச்சினைகளைக் கண்காணியுங்கள்.
- புகைபோக்கியின் மூடி மற்றும் புகைபோக்கி மூடிக்கிடையே உள்ள Caulking பூசி அடைக்கப்பட்டிருக்கும் ஓட்டையைச் சோதனை செய்யுங்கள்.
- வாகனப்பாறை மற்றும் நடைபாதைகளில் உள்ள பழுதுகளைச் சரிபார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.
- பாதுகாப்புக்குப் பிரச்சினையாக ஏதாவது சேதமடைந்த படிகள் இருந்தால் அவைகளைக் கவனியுங்கள்.

velasubramaniam@thaiveedu.com

STAY ONE STEP AHEAD OF CRA

SARVAA CPA
PROFESSIONAL CORPORATION

Our passion is to solve your tax problems:

- ▶ Unfiled Tax Returns - Last ten years (2011 - 2023)
- ▶ Appeals, Audits and Adjustments
- ▶ GST/HST Owner-Built & Rental Rebates
- ▶ Negotiate Collection, Garnishment and Payment Plan
- ▶ Voluntary Disclosure Program (VDP)
- ▶ Estate, Trust & Non-Residents
- ▶ US Tax (PTIN) - IRS 1040 & State Returns

X-CRA
Officers are
on staff.

CPA CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANTS

Shawn Y. Sarvaa, CPA, CGA
2750 14th Ave., Suite 206
Markham ON L3R 0B6
ideas@sarvaacpa.ca

TECHNICAL EXCELLENCE

VANCOUVER
604 398 7272

INTEGRITY

TORONTO
647 219 3110

PROFESSIONALISM

CALGARY
403 879 7272

ஓய்வூதியச் சேமிப்புத் திட்டம் - செந்தூரன் புனிதவேல்

காப்புறுதி முகவராகச் செயலாற்றும் என்னிடம், வாடிக் கையாளர்கள் பலரும், பதிவு செய்த ஓய்வூதியச் சேமிப்புத் திட்டம் பற்றிய பலவித விளக்கங்களையும் கேட்பதுண்டு. அவற்றில் முதலிடம் பெறும் கேள்வி, சேமிப்புத் திட்டத்தில் இணைந்து கொள்வது பலன் தருமா, இல்லையா என்பதே. இக் கேள்விக்கான எனது பதில், 'அவரவர் வாழ்க்கை நிலை

- அல்லாவிடில், இறுதி வரை வருவாயில் மாற்றங்கள் இல் லாமல் இருக்குமா?
- அடுத்த பத்து வருடங்களில் எத்தகைய மாற்றங்கள் ஏற் பட இடமுண்டு?

இப்படிப் பல்வேறுபட்ட நிலைமைகள் இருப்பதனால், பொது வான ஐந்து விடயங்களை, உங்களுடன் கலந்தாலோசிக்க விரும்புகின்றேன்.

அதிக வருவாயுடன் பெருமளவு வரி செலுத்துபவர், பதிவு செய்த ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் முதலீடு செய்வது.

ஒவ்வொருவரும் தமது சேவைக் காலத்தில், வருடாவருடம் வருமானவரி செலுத்துதல் யாவரும் அறிந்த ஒன்று. அந்த வருவாயின் ஒரு பகுதியை ஓய்வூதிய சேமிப்பில் முதலீடு செய்வதனால், கணிசமான அளவு பணம் வரி வடிவில் விரய மாகாமல், பதிவு செய்த ஓய்வூதிய சேமிப்பாக உருமாறுகின்ற து. ஆனால், அப்படிச் சேமிப்பவர் தனியானவராக இருந்து, அகால மரணம் சம்பவிக்க நேரின், அரசாங்கம் அந்தச் சேமிப்பில் பெரும் பகுதியை வரியாக அறவிட்டுக் கொள் ளும். உதாரணமாக, தனியாளாக இறந்தவரின் ஓய்வூதிய சேமிப்பில் \$500,000 இருப்பின், அதில் பாதிளவு வரியாக அறவிடும். எஞ்சிய தொகையும் கூட முழுமையாகப் பிள்ளை களைச் சென்றடையாது.

இந்நிலையில், வாடிக்கையாளர் ஒருவரின் கேள்வி, 'பாதித் தொகை அறவிடுவது தவறல்லவா?'. 'காப்புறுதி முகவர் என்ற நிலையில் முதலில் ஒரு விடயத்தைக் குறிப்பிட விரும் புகின்றேன். எந்த ஒரு உயிருமே இறந்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் வாழ்வதில்லை. ஆனால், நான் முதலில் இறக்க நேர்ந்தால், என்னில் தங்கியுள்ள, என்னை நம்பி வாழும் அன்பானவர்களை நட்பாற்றில் கைவிட்டுவிடாமல், அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தில் செய்து கொள்வதே காப்புறுதி தவிர, சேமிப்பதல்ல அதன் நோக்கம். மரணம் என்பது எந்த நொடியிலும் சம்பவிக்கக்கூ டிய ஒரு துரதிர்ஷ்டம். எனவே, உங்களில் தங்கியுள்ள, உங் களை நம்பியுள்ள, உங்களின் அன்பானவர்களைப் பாதுகாக்கக் காப்புறுதி செய்து கொள்ளுங்கள்'.

பதிவு செய்த பணம் ஓய்வு பெறும் வேளையில் மாதாந்தமா

மைகளையும், அவற்றால் ஏற்படும் மாறுபட்ட தேவைகளையும் பொறுத்து ஓய்வூதியத் திட்டத் தீர்மானங்களும் வேறுப டும்' என்பதே. எனவே, இக் கட்டுரையில் மாறுபட்ட நிலைக-ளில், ஒவ்வொருவரும் எடுக்கக்கூடிய முடிவுகள் பற்றி ஆராயலாம்.

ஓய்வூதியச் சேமிப்புத் திட்டத்தில் இணையும் முன்னர் பரிசீ லிக்கப்பட வேண்டிய அம்சங்கள்:

- ஓய்வு பெறும் வேளையில் வருமானவரி மாற்றங்கள் எப் படி இருக்கும்? தற்போதைய நிலையை விடக்கூடுமா? குறையுமா?

கவோ அல்லது வருடாந்தமாகவோ மீள்பெறுவதால், இறுதி வரை பெரும் வரி இல்லாமல், சேமித்த பணத்தைப் பயன்படுத்தலாம். உங்கள் பிற்காலமும் மன நிம்மதியாக அமையும்.

Tax Free Savings Account (TFSA)

‘வரி இல்லாத சேமிப்புத் திட்டம்’:

ஆரம்பத்தில் குறைந்த வருமானமாக இருப்பினும், விரைவாக அதிகரித்து கூடிய தொகை சேமிக்கக் கூடியதாக அமையும் திட்டம்.

ஒன்றாறியோ மாகாணத்தில் உங்கள் வருவாய் \$35,000 ஆக இருப்பின் உங்கள் வரி 20% ஆக இருக்கும். இதுவே \$50,000 ஆக இருப்பின் உங்கள் வரி 29.7% ஆக இருக்கும். இந்நிலையில், தற்போது \$35,000 வருவாய் உள்ள நீங்கள் அடுத்த இரண்டு வருடங்களில் \$50,000 வருவாய் பெறுவீர்கள் என்றால், தற்போது TFSA-ல் இட்டு வைத்து, வருவாய் \$50,000 ஆக உயர்ந்தபின் ஓய்வூதிய சேமிப்பைத் தொடங்கலாம். பொதுவாக, நீங்கள் வெகு விரைவில் கூடிய வரி அறவிடு செய்யப்படுவீர்கள் என்று உணர்ந்தால், உடனடியாக R.R.S.P-ல் முதலீடு செய்வதைத் தவிர்த்து, பின்னர் கூடிய வருமானம் வரும் போது பணத்தை R.R.S.P-ல் சேமிக்கத் தொடங்கலாம். பொதுவாக, வரி அறவிடப்பட்டு ஊதியம் \$48,000-க்கு குறைவாக இருக்கும் வேளையில் பணத்தை TFSA-ல் இட்டு வைத்து, பின்னர் R.R.S.P-ல் சேமிக்கத் தொடங்கலாம்.

வருவாய் கணிசமான அளவு எதிர்காலத்தில் குறையக் கூடுமானால்:

இது வரை பார்த்த நிலைக்கு நேரெதிரான முறையை இங்கு கவனிக்கலாம். அதாவது, நீங்கள் நெருங்கிய எதிர்காலத்தில் ஏதாவது காரணத்தால் குறைந்த வரி விகிதத்தில் வேலை செய்யும் நிர்ப்பந்தத்தில் இருப்பீர்களானால், தற்போது R.R.S.P-ல் பணத்தைச் சேமித்து, உங்கள் வருமானம் மிகவும் தாழ்ந்த நிலையினை அடையும் வேளையில், அப்பணத்தை மீள்பெற்று, கஷ்ட காலத்தைக் கடக்கலாம். அப்படி நீங்கள் மீள்பெறும் வேளையில், அப்பணத்திற்கு வரி அறவிடப்பட்டாலும், கஷ்ட காலத்தில் கடன்படாமல் மீண்டும் வாழ்க்கையை அமைதியாகத் தொடர வழி வகுக்கும். இப்போது அறவிடப்படுவது குறைந்த வருவாய் வரிவிகிதம் ஆதலால், அதுவும் நலமே. பின்னர் உங்கள் வருமானம் பெருகும்போது, மீள்வைப்பு வைக்கலாம்.

அறுபதுகளில் உள்ள கணவன், மனைவி RRIF-ல் இருந்து பணம் மீள் பெறல்:

அறுபதுகளில், பணத்தை R.R.S.P-ல் முதலீடு செய்வதில் அர்த்தம் இல்லையென்று பலரும் கூறக் கேட்டுள்ளோம். உதாரணமாக, முப்பது வயதில் ஒருவர் R.R.S.P-ல் இடுவது

தால், 68-ல் இடுபவரும் கூடிய பயன் அடைவார். அதே வேளை, மறக்கக்கூடாத விடயம், 72 வயதில் சேமிப்பில் இருந்து மீள்பெறுபவர் மேலும் 20 வருடங்களின் பின்னரும் மீள் பெறுவார். இந்நிலையில், பல வருடங்களுக்கு அதில் உள்ள பணச்சேமிப்பு வரியில்லாது வளர்ந்து கொண்டிருக்கும்.

பணத்தை R.R.S.P-ல் முதலீடு செய்கையில், 25% பெற்ற ஒருவர், அதை மீள் பெறும் வேளையில் 30% வரி வசூலிக்கப்பட்டால், முதலீடு அர்த்தமற்றதாகலாம். ஆனால், அவற்றை மீள்பெறுகையில், வருவாய் குறைந்த அளவு இருப்பதனால், இச்செயற்பாடு பயனுள்ளதாகும்.

கணவன் 72 வயதும், மனைவி 58 வயதுமுடைய தம்பதிகளின் குடும்ப நிலை:

கூடிய வயது வித்தியாசத்தில் உள்ள தம்பதிகளுக்கு R.R.S.P. முதலீடு செய்தல், அவர்களின் தனித்தனி வருமானத்தைப் பொறுத்தும், அவர்கள் எப்படி வருமானத்தைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தும் அமையும். தகுந்த முறையில் செயற்பட்டால், கூடிய வயது வித்தியாசம் R.R.S.P-ல் முதலீடு செய்யச் சிறப்பாக அமையும். 71 வயதின் பின்னர் R.R.S.P.-ல் முதலீடு செய்ய முடியாது என்பதுடன், மீள் பெறும் தேவையுமுள்ளது. இந்நிலையில், குறைந்த வயதுடையவருடைய R.R.S.P-ல் முதலீடு செய்ய இடமிருந்தால், முதியவர் அதனைப் பயன்படுத்தலாம். வரிவிலக்கும் கிடைக்கும். வாழ்நாள் எதிர்பார்ப்பு அதிகரித்துச் செல்லும் இன்றைய காலகட்டத்தில், சேமிப்புக்கு இது மிகவும் பயனுடைய ஒரு சாதனமாகலாம். வயது குறைந்தவர் முதலீட்டை மீள் பெறுவதற்கு, மூன்று வருடங்களுக்கு முன்னர் அவர் R.R.S.P-ல் முதலீடு செய்வதைத் தவிர்த்துக் கொள்வது அவசியம்.

காலமறிந்து செய்தலின் முக்கியத்துவத்தையும், பலனையும் திருவள்ளுவரின் திருக்குறளிலும் நாம் காண்கிறோம்.

ஞாலம் கருதினும் கைகூடும் காலம்
கருதி இடத்தால் செயின்

- குறள் 484

ஏற்ற காலத்தையும், இடத்தையும் அறிந்து ஒரு செயலைச் செய்தால், முழு உலகத்தை விரும்பினாலும் அது கைவசப்படும்.

பொதுவாக, R.R.S.P.-கள் பல கனடியராலும் வரவேற்கப்படும் பயனுடைய ஒரு சேமிப்புத்திட்டம். எதனையும் காலமறிந்து செய்வதே பலனளிக்கும். எனவே, நீங்களும் உங்கள் ஓய்வூதிய முதலீட்டை உரிய காலத்தில், உரிய முறையில் ஆரம்பித்து பலன் பெறுங்கள்.

வாழ்க வளமுடன்!

senthuran.p@thaiivedu.com

விலை மதிப்பற்ற பொக்கிஷங்களுடன் கடலில் மாயமான கப்பல்கள் - சுப்ரமணியம் ஜெயசீலன்

வரலாற்று காலம் முதலே பெரும் எண்ணிக்கையிலான கப்பல்கள் பாரிய செல்வச் செழிப்புடனான பொக்கிஷங்களைத் தன்னகத்தே தாங்கி உலகின் ஒரு மூனையிலிருந்து மறுமுனைக்கு நீண்ட ஆபத்தான பயணங்களை மேற்கொண்டுள்ளன. அவ்வாறான பயணங்களின் போது சில கப்பல்களினால் பயண எல்லையை அடைய முடிந்ததில்லை. அவ்வாறு மாயமான சில பெரிய பெறுமதியற்ற கப்பல்கள் என்பதுடன், சில மாபெரும் வரலாற்றுப் பெறுமதியையும் சொத்து ரீதியான பெறுமதியையும் கொண்ட கப்பல்களாகக் காணப்படுகின்றன. கற்பனையில் கூட நினைத்துப் பார்க்க முடியாத செல்வங்களுடன் பயணம் செய்த கப்பல்கள் நடுவழியில் காணாமல் போன பல சந்தர்ப்பங்களை நாம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள் மூலம் தெரிந்து கொள்கிறோம். இந்தப் பத்தியானது கடந்த காலங்களில் கடல் அன்னையின் மடியில் மாயமாகிப் போன செல்வச் செழிப்புத் ததும்பிய கப்பல்கள் பற்றிய புரியாத புதிர்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் ஊடாடலாக அமைகின்றது.

அளவில் கூடிய பொருட்களை ஓர் இடத்திலிருந்து மற்றுமொரு இடத்திற்குக் காவிச் செல்வதற்கான நம்பகமானதும், செலவு குறைந்ததுமான போக்குவரத்துச் சாதனமாக, அன்று முதல் இன்று வரையில் கடல் மார்க்கமான போக்குவரத்தில் ஈடுபடும் கப்பல்கள் திகழ்கின்றன. பெருமளவு பொக்கிஷங்களுடன் பயணம் செய்த சில கப்பல்கள் கடலில் மாயமாகிப் போயுள்ளன. இன்று வரையிலும் இந்தக் கப்பல்களுக்கு என்னவாயிற்று, அதில் பயணித்தவர்கள் உயிர் பிழைத்தனரா, கப்பலில் கொண்டு செல்லப்பட்ட கோடான கோடி பெறுமதியான பொக்கிஷங்கள் எங்கு மறைந்து போயின என்பது போன்ற கேள்விகளுக்கு விடை காண முடியாது மனிதகுலம் திணறிக்கொண்டிருக்கின்றது என்றால் அது பிழையாகிடாது.

தி லாஸ் சின்கோ சாகஸ் (The Las Cinco Chagas - 1594):

போர்த்துக்கேய நாட்டுக்குச் சொந்தமான இந்தக் கப்பல் சுமார் 1300 பேரை தன்னகத்தே தாங்கி இந்தியாவிலிருந்து போர்த்துக்கல் நோக்கி பயணம் செய்தது. 1594-ம் ஆண்டு இந்த நீண்ட பயணத்தைக் கப்பல் ஆரம்பித்தது. பிரான்சிஸ்கோ டி மெல்லோ (Francisco de Mello) என்ற மாலுமியின் தலைமையில் இந்தக் கப்பல் பயணத்தை ஆரம்பித்தது. இந்தியாவிலிருந்து அதிக அளவிலான இரத்தினக் கற்

கள் உள்ளிட்ட பெருமளவிலான பொக்கிஷங்கள் இந்தக் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டிருந்தது. மரகதம், இரத்தினம், மாணிக்கம், முத்து உள்ளிட்ட பல்வேறு விலை உயர்ந்த பொருட்கள் கொண்ட பன்னிரண்டு பெட்டிகள் இந்தக் கப்பலில் காணப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. தற்போதைய மதிப்பீட்டின் படி இந்தப் பெறுமதி வாய்ந்த அரிய சொத்துக்களின் இன்றைய பெறுமதி ஒரு பில்லியன் டொலர்கள் என ஊதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கப்பல் போர்த்துக்கலை அடைந்தபோது அந்தக் கடல் பகுதியில் பதுங்கி இருந்த பிரித்தானியத் தனியார் கப்பல்கள் தொடர்ச்சியாக இரண்டு நாட்கள் கப்பல் மீது எறிகணைத் தாக்குதல்களை நடத்தி இருந்தன. இந்தத் தாக்குதல் காரணமாக 1594-ம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் 13-ம் திகதி கப்பல் முற்று முழுதாகத் தீக்கிரையாகிக் கடலில் கவிழ்ந்தது.

தி மார்சன்ட் ரோயல் (The Merchant Royal - 1641):

இங்கிலாந்தின் வர்த்தகக் கப்பல்களில் ஒன்றான இந்த மர்சன்ட் ரோயல் கப்பல் மிகப் பிரபலமானது. இந்தக் கப்பலில் சுமார் 1.5 பில்லியன் டொலர்ப் பெறுமதியான பொக்கிஷங்கள் காணப்பட்டதாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். 1630-ம் ஆண்டளவில் இந்தக் கப்பல் பயணத்தை மேற்கொண்டுள்ளது. ஸ்பெயின் காலனித்துவ அதிகாரம் செலுத்திய மேற்கிந்தியத் தீவுகள் பகுதிகளுக்கும் இங்கிலாந்திற்கும் இடையில் இந்தக் கப்பல் பயணங்களை மேற்கொண்டிருந்தது. இந்தக் கப்பலில் சுமார் ஒரு லட்சம் பவுண்டு எடையுடைய தங்கம் காணப்பட்டதாகச் சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். லண்டனை நோக்கி இந்தக் கப்பல் திரும்பும் வழியில் கப்பலில் ஏற்பட்ட தொழில்நுட்பக் கோளாறு காரணமாக அது நீரில் மூழ்கத் தொடங்கியதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. ஸ்பெயின் கப்பல் ஒன்று தீப்பற்றிக் கொண்ட நிலையில் அந்தக் கப்பலின் பொருட்களையும் இந்தக் கப்பலில் ஏற்றப்பட்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. இந்தக் கப்பல் இங்கிலாந்தின் கான்பில் பிராந்தியத்தின் கடற்பரப்பில் மூழ்கியது. பலத்த புயல் காற்று, மிதமிஞ்சிய அளவில் கப்பலில் பொருட்கள் ஏற்றப்பட்டிருந்தமை மற்றும் கப்பலின் மோசமான நிலை போன்ற ஏதுக்களினால் இந்தக் கப்பல் கவிழ்ந்தது. சுமார் ஒன்றரை பில்லியன் டொலர் பெறுமதியான தங்கம் இந்தக் கப்பலில் காணப்பட்டதாகவும் அவை இன்று வரையிலும் மீட்கப்படவில்லை எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது. கடந்த 2019-ம் ஆண்டில் இந்தக் கப்பலின் நங்கூரம் மட்டும்

பிரித்தானியாவில் மீட்கப்பட்டிருந்தது.

தி ஃப்ளோர் டி லா மார் (The Flor de la Mar - 1511):

1511 போர்த்துக்கல் நாட்டுக்குச் சொந்தமான இந்தக் கப்பல் 400 தொன் எடையுடையது. இந்தக் கப்பல் சுமார் 9 ஆண்டுகள் போக்குவரத்தில் ஈடுபட்டு பல்வேறு சேவைகளை வழங்கி வந்தது. இந்து சமுத்திரப் பகுதியில் அதிக எண்ணிக்கையிலான பயணங்களை இந்தக் கப்பல் மேற்கொண்டுள்ளது. எனினும் இந்தக் கப்பலில் சில சந்தர்ப்பங்களில் கசிவுகள் ஏற்பட்டதாகவும் பழுது பார்க்கப்பட்டதாகவும் வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் பதியப்பட்டுள்ளது. மலாக்காவைக் கைப்பற்றுவதற்காகப் போர்த்துக்கேயர் போர் தொடுக்கச் சென்ற போது அவர்களுக்கு உதவும் வகையில் இந்தக் கப்பல் அனுப்பி வைக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது, பின்பு இந்தக் கப்பல் பொருத்தமற்றது என அப்பொழுது அறிவிக்கப்பட்டது. எனினும் கூடியளவில் கப்பல்கள் இந்தப் போருக்கு தேவைப்பட்டதனால், இந்தக் கப்பல் 1511-ம் ஆண்டு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. சுமத்ராத் தீவுகளின் ஆறு ராஜ்யத்திற்குத் திரும்பும் வழியில் இந்தக் கப்பல் திமாயாப் பகுதியில் வைத்துப் பாரிய புயல் காற்றில் சிக்கியது. இந்தக் கப்பலில் சுமார் 2.6 பில்லியன் டொலர் பெறுமதியான பொக்கிஷங்கள் காணப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இதுவரையில் இந்தக் கப்பல் பற்றிய எந்த ஒரு தகவலும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இந்தப் பேராபத்தான காலப்பகுதியில் கப்பலின் மாலுமி ஜெனரல் அல்பொன்சோ டி அல்பெர்பெகார்த்தி மற்றும் அவரது சில படையினர் கப்பலில் இருந்து மீண்டு உயிர் தப்பி இருந்தனர்.

தி சான் ஜோஸ் (The San Jose – The Holy Grail of Sunken Treasures - 1708):

1708-ம் ஆண்டில் மாயமான இந்தக் கப்பல் உலகின் மிகப் பெறுமதியான பொக்கிஷங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு பயணம் செய்த கப்பல்களில் ஒன்றாக கருதப்படுகின்றது. கடந்த மூன்று நூற்றாண்டு காலமாக இந்தக் கப்பல் பற்றிய எந்த ஒரு தகவலும் கிடைக்கப் பெறவில்லை. ஸ்பெயின் போரின்போது இந்தக் கப்பலைக் கொலம்பிய இராணுவத்தினர் புகைப்படம் எடுத்திருந்தனர். சென். ஜோஸ் கப்பல் களவாடப்பட்ட பாரிய அளவிலான பொக்கிஷங்களை ஏந்திச் சென்றபோது பிரித்தானிய கடற்படை கப்பல்கள் நடத்திய தாக்குதல்களினால் கப்பல் நீரில் மூழ்கியது என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்த கப்பலில் குறைந்தபட்சம் 200 தொன் எடையுடைய பொக்கிஷங்கள் காணப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. தங்க காசுகள், வெள்ளி காசுகள், இரத்தின கற்கள், மரகதங்கள் உள்ளிட்ட பெரும் எண்ணிக்கையிலான

பொக்கிஷங்கள் இந்த கப்பலில் காணப்பட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்தக் கப்பலில் சுமார் 600 பேர் பயணித்திருந்தனர். தற்போதைய மதிப்பீடுகளின் படி இந்தக் கப்பலில் சுமார் 17 பில்லியன் டாலர் பெறுமதியான பொக்கிஷங்கள் காணப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகம் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கப்பலின் ஒரு பகுதி கடந்த 2015-ம் ஆண்டு கொலம்பிய கடற்கரையினரால் மீட்கப்பட்டிருந்தது எனினும் இந்த கப்பல் எந்தப் பகுதியில் காணாமல் போனது எந்த பகுதியில் இருந்து இந்த இடிபாடுகள் மீட்கப்பட்டன என்பது பற்றிய விபரங்கள் தொடர்ந்தும் மர்மமாகவே காணப்படுகின்றது.

சாண்டா மரியா (Santa Maria - 1492):

நாடுகாண் பயணி கிறிஸ்டோபர் கொலம்பஸ் 1492-ம் ஆண்டு நீனா, பின்டா மற்றும் சாண்டா மரியா ஆகிய மூன்று கப்பல்களைக் கொண்டு பயணம் செய்திருந்தார். கொலம்பஸின் இந்தப் பயணத்தின் போது கரீபியன் தீவுகளில் வைத்து சாண்டா மரியா கப்பல் மூழ்கியது. கொலம்பஸ் கப்பலை ஒரு சிப்பந்தியிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு உறங்கச் சென்று விட்டதாக தெரிவிக்கப்படுகிறது. அனுபவமற்ற அந்தச் சிப்பந்தி உரிய முறையில் கப்பலைச் செலுத்தாத காரணத்தினால் அந்தக் கப்பல் மூழ்கியதாக வரலாற்றுக் குறிப்புக்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கப்பல் பற்றிய தகவல்கள் இன்று வரையிலும் மர்மமாகவே நீடிக்கின்றது. தற்போதைய ஹெய்ட்டியில் ஆழ் கடலில் இந்தக் கப்பல் மூழ்கி இருக்கலாம் எனச் சிலர் சந்தேகம் வெளியிடுகின்றனர். 2014-ம் ஆண்டு இந்தக் கப்பலின் இடிபாடுகள் கண்டறியப்பட்டதாகக் கடல் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் ஒருவர் தெரிவித்திருந்தார். எனினும் இந்தக் கப்பல் சாண்டா மரியா அல்ல எனவும் அந்த இடிபாடுகளில் மீட்கப்பட்டவை சாண்டா மரியா கப்பலை விடவும் மூன்று நூற்றாண்டுகள் பிந்தையது எனவும் யுனெஸ்கோ தெரிவித்துள்ளது.

இவ்வாறு காணாமல் போன பல கப்பல்கள் பற்றிய விபரங்கள் எதுவும் இன்றளவில் மர்மமாகவே நீடிப்பது இன்றைய விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப உலகில் விந்தையானது என்றாலும், அதுவே நிதர்சனம். எத்துணை பெரிய தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிகளில் முன்னேற்றங்களைப் பதிவு செய்தாலும் கடந்த காலங்களில் காணாமல் போன இவ்வாறான பல கப்பல்கள் பற்றிய மர்மங்கள் தொடர்ந்தும் நீடித்து வருகின்றது.

jeyaseelan.s@thaiveedu.com

சந்தேகம் வாழ்வின் எதிரி

- சி. நற்குணலிங்கம்

சந்தேகம் அவநம்பிக்கை, ஐயம் எனப் பொருள்கொள்ளலாம். சந்தேகம் என்பது உண்மையில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது. நிகழ்வுகளையும், உண்மைகளையும் சந்தேகிக்க வைக்கிறது. சந்தேகம் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட அவநம்பிக்கையான முன்கணிப்பாகவும் இருக்கலாம். இது எப்போதும் சாதகமற்ற வழியில் விஷயங்களைக் காணும். அச்சத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட அணுகுமுறையைக் குறிக்கலாம். சந்தேகமென்பது சிந்தனை மின்னோட்டமாகும். சந்தேகம் எல்லாவற்றையும் சந்தேகிக்கிறது. தீர்மானிக்க இயலாதநிலை சந்தேகம். சந்தேகம் என்பது நம்பிக்கைக்கும், நம்பிக்கையின்மைக்கும் இடைப்பட்ட ஒரு நிலை. ஒரு செயற்பாடு, ஒரு நோக்கம் அல்லது ஒரு முடிவு போன்றவற்றின்மீது நிச்சயமின்மை, நம்பிக்கைக் குறைவு அல்லது உறுதிப்பாடில்லாத தன்மையைக் குறிக்கிறது. மனம் இரண்டு முரண்பட்ட கருத்துக்களுக்கிடையே தத்தளித்துக்கொண்டு எந்தவொரு பக்கத்துக்கும் செல்ல முடியாத ஒரு நிலையைக் குறித்துக் காட்டுகிறது. ஒரு விடயத்தின் நம்பகத்தன்மை குறித்துத் திட்டமிட்ட கேள்வி எழுப்புவதாகவும் ஓர் உணர்வு சார்ந்த, முடிவு எடுக்க முடியாத ஒரு நிலையாகவும் கொள்ளமுடியும். எந்த உண்மையையும் அல்லது எந்தவொரு கோட்பாட்டையும் ஏற்றுக்கொள்ளாதது சந்தேகத்துக்குரிய சிந்தனையின் சிறப்பியல்பு. இது பிடிவாதத்துக்கு எதிரான ஒரு நிலைப்பாட்டை முன்வைக்கிறது.

முறையான சந்தேகம் என்பது தத்துவ விசாரணையின்மூலம் நம்மைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தையும் கேள்விக்கு உள்ளாக்குகிறது. தொழில்முறை சந்தேகம் என்பது ஒரு தொழில்முறைக் கணக்காளர் ஒரு தணிக்கைக்கு முன் தொடரவேண்டிய அணுகுமுறை என்று அழைக்கப்படுகிறது. மேலும் இது ஆதாரங்களால் நிரூபிக்க முடியாத எதையும் எடுத்துக் கொள்ளாமல், ஆதாரங்களின் விசாரணைத்திறன் மற்றும் விமர்சன மதிப்பீட்டால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது. சந்தேகம் என்பது தத்துவ சிந்தனையின் ஒரு பெயரின் பெயராகும். ஒரு தீவிர மட்டத்தில் சந்தேகம் கொள்வது என்பது எல்லாவற்றையும் முழுமையாகச் சந்தேகிக்க வேண்டும் அல்லது எங்களுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட ஆதாரங்களை ஒப்புக்கொள்வதில் கடுமையான சிரமங்களை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதாகும். ஒரு சந்தேகம்கொண்ட நபர் அனைத்து உறுதிமொழிகளையும் அவநம்பிக்கை செய்வதற்கான ஒரு கொள்கையாக

இருக்கிறார்.

சந்தேகம் எந்தவொரு உண்மை அல்லது நிகழ்வையும் சரிபார்க்கும் அனைத்துச் சோதனைகளையும், ஆதாரங்களையும் மதிப்பீடு செய்ய விரும்புகிறது. குறித்த செயற்பாடோ, விடயமோ பிழையாக அல்லது குற்றமாக அல்லது பொருத்தமற்றதாக இருக்கக்கூடும் என்ற எண்ணம் காரணமாகக் குறித்த விடயத்தை அல்லது செயற்பாட்டைத் தாமதமாக்கும் நிலை அல்லது முற்றாகவே மறுத்தொதுக்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. சந்தேகம் எல்லா விஷயங்களுக்கும் உணர்வுகள், நிகழ்வுகள் அல்லது நனவுக்கு முன்வைக்கப்பட்ட உண்மைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைந்திருக்கும். மேலும் எல்லாத் தகவல்களும் ஆதாரங்களால் ஆதரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கருதுகிறது. இந்த அர்த்தத்தில், இது அறிவுக்கு ஒரு விசாரிக்கும் அணுகுமுறையாக அடிப்படையில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது.

சந்தேகத்துக்கான மூலம் தன்முனைப்பு வளர்ச்சியடைகின்ற பிள்ளைப்பருவக் காலத்தில் உள்ளதாக உளவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். பிள்ளைப்பருவ அனுபவங்கள் அவர்களுடைய மனத்தில் ஒருவருடைய வல்லமை குறித்தும், அடையாளம் குறித்தும் கூட சந்தேகங்களை உருவாக்கக் கூடும். நடத்தைசார் மருத்துவ முறையில் ஒருவர் சந்தேகத்துக்கான உண்மையான அடிப்படைகள் உள்ளனவா எனத் தன் மனதையே கேட்டுக்கொள்ளும் சோக்கிரட்டிய வழிமுறை பின்பற்றப்படுகிறது. செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கு முன்போ அல்லது ஏதாவது கடுமையான நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு முன்போ தாமதிப்பதற்கு ஊக்குவிக்கிறது. சந்தேகம் நம்பிக்கை இன்மைக்கும், ஏற்றுக்கொள்ளாமல் விடும் தன்மைக்கும் இட்டுச் செல்வதால் அது முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. மேற்கத்தேய சமூகங்களில் மரபுக்கும், அதிகாரத்துக்கும் எதிராக இவ்வகையான நிலைப்பாடு வளர்ந்துள்ளது. ஒரு கருத்தமைவு அல்லது உண்மைநிலை எனக் கருதப்படும் ஒன்றைச் சந்தேகம் கேள்விக்கு உள்ளாக்கி மனதுக்குக் கரைச்சலைக் கொடுக்கும்.

சந்தேகத்துடன் தொடர்புடைய பலரது கருத்துக்களை நோக்கின் 'வெற்றிகரமானவர்களுக்கு பயம், சந்தேகம் மற்றும் கவலையான உணர்வுகள் அவர்களை தடுக்கவிடாது' டி. ஹார்வ் எக்கர் கூற்று. 'நானை நாம் உணர்ந்து கொள்வதற்கான ஒரே வரம்பு இன்று நம்முடைய சந்தேகங்கள்' பிராங்

ளின் டி. ரூஸ்வெல்ற் கூற்று. எனவே, நாம் எதிர்காலத்தில் கனவு காணும் அனைத்தையும் நனவாக்க முடியும். நம் வாழ்க்கையிலிருந்து சந்தேகங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும். 'மிகவும் சிக்கலான சூழ்நிலைகளில் நாம் அனைவரும் சில சந்தேகங்களை அடைகிறோம். ஏனெனில் அவ்வப்போது நமக்கு நம்மீது முழு நம்பிக்கை இல்லையென்பது மிகவும் சாதாரணமானது' ராம்தாஸ் கூற்று. எங்கள் சந்தேகங்களைச் சமாளிப்பது, நாம் அனைவரும் எங்கள் சிறந்த பதிப்பை எவ்வாறு அடைகிறோம் என்பதுதான். வாழ்க்கை என்பது நம் அனைவருக்கும் எப்போதும் சுயமுன்னேற்றத்துக்கான பாதை' தாமஸ்சாஸ் கூற்று. 'சந்தேகங்கள் நம்மீது வரம்புகளை விதிக்க நாம் அனுமதிக்கக் கூடாது' ராய்பென்னட் கூற்று. 'சந்தேகம் போன்ற எதிர்மறை எண்ணங்கள் நம்மை மிகவும் மகிழ்ச்சி அடையச் செய்யலாம். நாம் மகிழ்ச்சியான வாழ்க்கை வாழ நேர்மறையாக இருக்க வேண்டும். இது வெய்ன் டபிள்யூ. டயர் கூற்று. 'மற்றவர்கள் எங்களை சந்தேகித்தால் அவர்கள் எவ்வளவு தவறு என்பதை நாம் அவர்களுக்குக் காட்டவேண்டும்' டெரெக்ஜெட்டர் கூற்று.

நம் வாழ்வின் ஒரு கட்டத்தில் நாம் அனைவரும் சந்தேகிக்கிறோம். சந்தேகங்கள் நம் வாழ்வில் ஒருபோதும் ஆதிக்கம் செலுத்தக் கூடாது. அறிவாளிக்கு ஆயிரம் கண். முட்டாளுக்கு ஒரே கண். எல்லா விடயங்களிலும் இவரது நகர்வு மிகவும் அவதானமாக இருக்க வேண்டும். ஆயிரம் வந்தாலும் சந்தேகத்தால் ஆத்திரம் வரக்கூடாது. நம்பிக்கையால் மாற்றப்படுவதுபோல் சந்தேகத்தாலும் நாம் ஏமாற்றப்படுகிறோம். நேர்மைக்குச் சந்தேகம் வெகு தூரத்தில்தான். சந்தேகம் ஆரம்பமே ஒழிய முடிவல்ல. எதுவாயினும், சந்தேகம் உனக்குப் பாடம் கற்பிக்கிறது என்பதை மட்டும் மறந்துவிடாதே. கற்றுக்கொள்.

சந்தேகம் வந்துவிட்டால் சந்தோஷம் என்பது போய்விடும் என்று ஒரு பழமொழி உள்ளது. சந்தேகம் எந்த விஷயத்துக்கும் பொருந்தும். காதலர்களாக இருந்தாலும் சரி, தம்பதிகளாக இருந்தாலும் சரி ஒருவரை ஒருவர் முழுமையாக நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். இல்லையேல் இவர்களுக்கிடையே சந்தேகம் வருவது வழக்கமாக நடக்கும் விஷயம். தனது துணைக்கு எதிர்ப்பாலாரிடம் இருந்து செல்பேசி அழைப்போ அல்லது மின்னஞ்சல் வந்தாலோ அடுத்தவருக்கு வியர்த்துவிடும். அதாவது சந்தேகப்பொறி எழுந்துவிடும். உடனடியாக அதனை அலசித் தனது மூளைக்கு எட்டியவரை அவரைப் பற்றியும் போன் செய்தவரைப் பற்றியும் தனக்குள் தொடர்புபடுத்தி பல்வேறு எதிர்மறை விஷயங்களை எண்ணி எண்ணி அதனைப் பெரிதாக்கி விடுவார்கள். நேரடியாகத் துணையிடம் கேட்டுத் தெளிவுபடுத்திக் கொள்பவர்கள் ஒரு ரகம். அதில்லாமல் அவர்களுக்கு தெரியாமல் துப்பறிந்து பல்வேறு தவறான தகவல்களைச் சேகரித்துச் சண்டை போடுபவர்கள் இரண்டாவது ரகம். இதில் இரண்டுமே தவறுதான். தொடர்ந்து சந்தேகக் கேள்விகள் கேட்பதும்சரி, நம்மைத் துப்பறிகிறார் என்ற எண்ணமும்சரி துணையின் மீது ஒருவித அதிருப்தியையும், வெறுப்பையும் ஏற்ப

டுத்திவிடும்.

இவர்களுடன் பேசி அன்பையும், ஒழுக்கத்தையும் விளக்கிப் புரியவைக்க வேண்டியது அவசியம். இல்லையேல் இவர்களும் குழம்பி நம்மையும் குழப்பிவிடுவார்கள் அல்லது இவர்கள் பெரிதும் மதிக்கும் நம்பிக்கையான ஒரு நபரைக் கொண்டு அறிவுரை வழங்கச் சொல்வதும் நல்ல பலனை அளிக்கும். இன்னொரு விடயம், திருமணத்துக்கு முன்பு நடந்த சில சம்பவங்களைத் தான் உண்மையாக நடந்து கொள்ளும் ஒருவர் எனக் காட்ட துணையிடம் கூறி மாட்டுப் பட்டவர்களும் உள்ளனர். இவற்றைத் துணையிடம் கூற வேண்டாம் எனப் பல மனநல நிபுணர்களும் உணர்த்துகின்றனர். சந்தேகப் பிராணிகளை வளர்க்காதீர்கள். அது நம் சந்தோஷத்தை உணவாக விழுங்கிவிடும். இதற்குப் பலியானவர்கள் பலர். சந்தேகத்தைப் பொறுமையாகக் கையாள வேண்டும். அப்போதுதான் உண்மை பிறக்கும். 'பொறுமை உள்ளவருக்கே உலகம் சொந்தம்' இது இத்தாலியப் பழமொழி. 'பொறுமைக்கு அழகான குழந்தையே பிறப்பது வழக்கம்' ஆபிரிக்கப் பழமொழி. 'ஒரு நிமிடப் பொறுமை பத்து ஆண்டுகளுக்கு நன்மை' கிரீஸ் பழமொழி. 'பொறுமை உள்ள மனிதர் வெற்றி பெறுவார்' அரபியப் பழமொழி. 'பொறுமை கசப்புத்தான் ஆனால் அதன் கனி இனிப்பானது என்பது சிந்திக்கத் தூண்டும்' பிரான்ஸ் பழமொழி. 'பொறுமை என்ற சொல்லே வீட்டுக்கு அருமையானது' என்பது சீனப்பழமொழி. பொறுமையை வளர்த்துக்கொண்டால் சந்தேகம் விலக்கி வாழ்வில் எப்போதும் நமக்கு நன்மையே விளையும்.

சந்தேகத்தைக் கவனமாகக் கையாள வேண்டும். சந்தேகத்தை ஒரு சிறிய விடயமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. தன் வினை தன்னைச் சுடும். ஒருவர் செய்த தவறு அவரை அழித்துவிடும். உதட்டிலே உறவு உள்ளத்திலே பகை. சேராத இடத்தில் சேர்ந்தால் வராத துன்பம் வரும். மனம் கொண்டது மாளிகை. அற்ப அறிவு ஆபத்துக்கு இடம். ஆடிய காலும் பாடியநாவும் சும்மா இராது. காலம் போகும் ஆனால் வார்த்தை நிற்கும். கேட்டவை எல்லாம் நம்பாதே நம்பினதெல்லாம் சொல்லாதே. சுயபுத்தி போனாலும் சொல்புத்தி வேண்டும். இவற்றைத் தவிர்த்த வாழ்க்கை பகட்டு வாழ்க்கையாகவே அமையும். வாழ்வில் ஒருவித சலிப்புத் தோன்றும். பலவீனங்களைச் சுட்டிக்காட்டிக் குறை கூறத்தொடங்குவார்கள். அறிவு உறங்கிவிடும். நிதானம் புதையுண்டு போகும். வாழும்போதே இறந்தவர்களைப்போல் வாழவேண்டும். சந்தேகம் வாழ்க்கைக்கு எதிரி. இவற்றை மனதில் நிறுத்தி வாழ்ந்தால் தப்பித்துக்கொள்ளலாம்.

சிந்திக்கத் தவறாதே. சிந்திக்கத் தவறினால் சந்தேகம் சந்திக் கத் தவறாது.

natkunalingam@thaiveedu.com

குரோசியாவின் புராதன நகரங்கள்

- குரு அரவிந்தன்

ஐரோப்பாக் கண்டத்தில் இருக்கும் இந்த நாட்டைப்பற்றி சிலர் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள் என நினைக்கின்றேன். முன்பு இடதுசாரிக் கொள்கை கொண்ட யுகோஸ்லேவியா என்று அழைக்கப்பட்ட நாட்டின் ஒரு பகுதியே பிரிந்து குரோசியா என்ற பெயரைப் பெற்றது. இது 22,000 சதுர மைல் பரப்பளவைக் கொண்டது. இதன் தலைநகரமாக சாகிரப் இருக்கின்றது. சுமார் 4 கோடி மக்கள் இங்கு வாழ்கிறார்கள்.

ஆட்சி மொழியாக இலத்தீன் மொழியின் திரிபான குரோசிய மொழி இருக்கின்றது. நாடாளுமன்றக் குடியரசு அரசாங்கமாக இது இயங்குகின்றது.

இங்குள்ள மக்களில் 90 சதவீதமானவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள். டான்யூப், ஸாவா, ட்ராவா போன்ற நதிகள் இந்த நாட்டிற்கு நீர் வளத்தைக் கொடுக்கின்றன. அழகிய மலைக் குன்றுகளையும், நீண்ட கடலோரப் பரப்பையும், இதமான காலநிலையையும் கொண்டிருப்பதால் சுற்றுலாப்பயணிகள் பெரிதும் விரும்புகிறார்கள். சுமார் 1244 சிறியதும் பெரியதுமான தீவுகள் இந்த நாட்டின் கரையோரத்தில் இருக்கின்றன. அதிக தீவுகளைக் கொண்ட நாடுகளில் 22-வது இடத்தைக் குரோசியா பெற்றிருக்கின்றது.

சேர்பியா, ஹங்கேரி, சிலொவேனியா, பொஸ்னியா போன்ற நாடுகளையும், மேற்கே அட்ரியாட்டிக் கடலையும் எல்லையாகக் கொண்டது. 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு உரோம இராச்சியத்தின் பகுதியாக இருந்தது. அதன் நினைவுச் சின்னங்கள் இப்பொழுதும் இங்கே இருக்கின்றன. பேரரசர் டியோக்லெட்டியன் மற்றும் பேரரசர் யூலியஸ் நேப்போஸ் போன்றோரின் ஆட்சியின் கீழ் இப்பகுதி இருந்திருக்கின்றது. 7-ம் நூற்றாண்டில் அவார், குரோட் போன்ற இனத்தவர்களின் படையெடுப்பால் இந்த நகர் அழிக்கப்பட்டது. இதில் தப்பிப் பிழைத்தவர்கள் ட்டுப்ரோவ்நிக் என்ற நகரத்தை உருவாக்கினார்கள். தொடர்ந்து டால்மேஸியா, பன்னோனியா போன்ற நகரங்கள் குரோஸியர்களால் உருவாக்கப்பட்டன. 1400-களில் வெனிஷிய கடற்கொள்ளையர்களுக்குப் பயந்து பாதுகாப்பிற்காகக் கடற்பாதைகளில் கோட்டைகளை நிறுவினார்கள். அப்படியிருந்தும் 1428-ல் டால்மேஸியாவின் பெரும்பகுதியை வெனிஷியர்கள் கைப்பற்றியிருந்தனர். அதன் பின் பல்வேறு அரசர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இந்த நிலப்பரப்பு இருந்து, யுக்கோஸிலேவியாவின் கூட்டமைப்பின் கீழ் வந்தது. குரோசியர்கள் தனி இனமாக இருந்ததால், இந்தக் கூட்டமைப்பை விட்டு வெளியேற விரும்பினார்கள். அதன் காரணமாக 1991-ம் ஆண்டு குரோசியாவை சுதந்திர நாடாகப் பிரகடனப் படுத்தினார்கள். இதன்காரணமாக 1992-ம் ஆண்டு யுக்கோசிலோவியாவோடு சண்டை மூண்டது.

தற்போது சுதந்திரமடைந்து 21 மாநிலங்களைக் கொண்ட நாடாகக் குரோசியா இருக்கின்றது. 2013-ம் ஆண்டு ஐரோப்

பிய ஒன்றியத்தின் உறுப்பு நாடாக இணைந்தது. அரசியல் காரணங்களுக்காகச் சில நாடுகள் இதை இன்னும் அங்கீகரிக்காமல் இருக்கின்றன. சுற்றுலாப் பயணிகளின் பார்வை இப்போது இந்த நாட்டின் மீது திரும்பி இருக்கின்றது. 2015-ஆம் ஆண்டு வரை அனேகமான சுற்றுலாப் பயணிகள் இங்கிலாந்தில் இருந்துதான் வந்ததாகவும், இப்போது உலகின் பல பாகங்களில் இருந்தும் பலர் வருவதாக எங்களை ஏற்

றிச் சென்ற ஊபர் வண்டியோட்டி குறிப்பிட்டார். சுற்றுலாப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் நன்றாக ஆங்கிலம் கதைக்கிறார்கள். ஆங்கிலம் பள்ளியில் ஒரு பாடமாகவும் இருக்கிறதாம். குணா என்ற அவர்களது நாணயம் பாவனையில் இருந்தாலும், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் நாணயத்தையும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். அனேகமான பொருட்களில் இரண்டு விலைப் பட்டியலையும் காணமுடிகின்றது.

புராதன நகரங்களைப் பார்க்க விரும்பியதால், சில இடங்களைத் தெரிவு செய்திருந்தேன். Dubrovnik என்ற இடத்தில் ஒரு கோட்டை கடல் மட்டத்தில் இருக்கின்றது. இதை 'அட்ரியாட்டிக் முத்து' என்று அழைக்கிறார்கள். உள்ளே ஒரு குட்டி நகரமே இருக்கின்றது. 13-ம் நூற்றாண்டில் பிரபலமாக இருந்தது. உரோமர் ஆட்சிக் காலத்தில் ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள மக்கள் இது போன்ற கோட்டைகளைக் கட்டி, எதிரிகளிடம் இருந்து தப்புவதற்காக அதற்குள் பாதுகாப்பாக இருந்திருக்கிறார்கள். இங்குள்ள பலகா என்ற பிரதான வீதி நீள்சதுரக் கற்களை அடுக்கிப் போடப்பட்டது. 12-ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட சுமார் 20 அடி அகலமான பெரும் சுவர்கள், வெனிசியரின் கடல் தாக்குதலைச் சமாளிக்க இத்தகைய சுவர்களை எழுப்பியதாகத் தெரிகின்றது. 1667-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட புகம்பத்தினால் சில கட்டடங்கள் இடிந்து போயிருந்தன. அவற்றை இப்போது திரும்பவும் கட்டியிருக்கிறார்கள்.

பழைய காலத்தில் வாகன வசதிகள் இல்லாததால், இங்குள்ள வீதிகளில் அனேகமானவை இரண்டு வீட்டுச் சுவர்களுக்கு நடுவே சுமார் ஆறடி அகலமானதாக இருக்கின்றன. மலைக் குன்றுகளில் இந்தப் பாதுகாப்பான நகரங்கள் இருப்

பதால் ஏறி இறங்க வேண்டி இருந்தது. புதுப்பிக்கப்பட்ட இடங்கள் இப்போது உணவகங்களாக இருக்கின்றன. 1435-ஆம் ஆண்டளவில் கட்டப்பட்ட ரெக்ரேஸ் பலஸ் என்ற இடமும் கட்டடக்கலைக்கு (Mix of Gothic, Renaissance, and Baroque architectural) ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அப்படியே இருக்கின்றது. உரோமானியர்களால் கட்டப்பட்ட சென். பிளேஸி தேவாலயம் 1667-ம் ஆண்டு புகம்பத்தால் அழிந்து போனதால் அந்த இடத்தில் வெனிசியர்களால் 1715-ம் ஆண்டு இந்தத் தேவாலயம் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இங்கே உள்ள பழைய நகரத்தில் தான் 'கேம் ஆவ் துரோன்ஸ்' தொலைக்காட்சிப்படம் படமாக்கப்பட்டது. அதன் பின்தான் இந்த நகரம் பலராலும் அறியப்பட்டதால், குடும்பமாகப் பலர் பிள்ளைகளுடன் வந்திருந்தார்கள். அதில் வந்த அனேகமான காட்சிகளை இங்கே நேரடியாகவே பார்க்க முடிந்தது. உயரத்தில் இருந்து இயற்கை அழகை ரசிக்க விரும்புவர்கள் கேபிள் காரிலும் சென்று பார்க்கக்கூடிய வசதிகளை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள்.

பழைய நகருக்கு அருகே கடலோரத்தில் உள்ள குன்றில் லோவ்றெஜெனக் கோட்டை இருக்கின்றது. இதற்குச் சுமார் 200 படிகள் வரை ஏறிச் செல்ல வேண்டும். பழைய நகரை வெனிசியரின் தாக்குதலில் இருந்து காப்பதற்காக 11-ம் நூற்றாண்டில் இந்தக் கோட்டை கடலோரக் குன்றில் கட்டப்பட்டது. பழைய நகரத்தில் பிரான்ஸிகன் மொனஸ்ரி என்ற ஒரு மருந்தகம் இருக்கிறது. 1317-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட இந்த மருந்தகம் இப்பொழுதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. உலகிலேயே மிகப் பழைய மருந்தகம் இதுதான் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது சம்பந்தமான சுமார் 20,000 புத்தகங்கள் இங்கே இருக்கின்றன.

இங்கிருந்து சுமார் 15 நிமிட படகுப் பயணத்தில் 'லொக்ரம்' என்ற குட்டித் தீவு ஒன்று இருக்கின்றது. நீச்சல் அடிப்பவர்களும், ஸ்கூப்பா டைவிங் செய்பவர்களும் இங்கு நிறைய வருகிறார்கள். சுமார் 200 வகையான தாவரவியல் சார்ந்த தாவரங்கள் இங்கே காட்சிக்கு இருக்கின்றன. அவற்றின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இத் தீவில் இருக்கும் 11-ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட அரச மாளிகை, மற்றும் கோட்டை போன்றவை சேதமாக்கப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன. இடிந்த கற்களை அப்படியே விட்டிருக்கிறார்கள். எதிரிகளால் அழிக்கப்பட்டதா அல்லது புகம்பத்தால் அழிந்ததா தெரியவில்லை. நிறைய மயில்கள் கூட்டமாக இந்தத் தீவில் இருக்கின்றன. உணவகங்களும், பிள்ளைகளுக்கு ஏற்ற விளையாட்டு மைதானங்களும் இங்கே இருக்கின்றன. பிள்ளைகளுக்குப் பொழுது போக்கச் சிறந்த இடமாக இருப்பதால், பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளுடன் வந்து இங்கு பொழுது போக்குகிறார்கள்.

ட்டுப்ராவிநிக் என்ற இடத்தில் இருந்து 'கவார்' (Hvar) என்ற தீவுக்குப் படகில் சென்றோம். அங்கு செல்வதற்கு 3 மணி நேரம் எடுக்கின்றது. இந்தத் தீவில் குன்றின் உச்சியில் கோட்டை ஒன்று கடலைப் பார்த்தபடி சேதமடையாமல் இப்

பொழுதும் அப்படியே இருக்கின்றது. ஏனைய கோட்டைகளைப் போலப் பழைய காலத்துப் பீரங்கிகளையும், கல்லில் செதுக்கப்பட்ட குண்டுகளையும் காணமுடிந்தது. இதைவிட உள்ளே இருந்த காட்சியறையில் மிகப் பழைய களி மண்ணால் செய்யப்பட்ட பாணைகள், சட்டிகள், சாடிகள் போன்ற வற்றைக் காணமுடிந்தது.

இத்தீவில் இன்னுமொரு விடயத்தை அவதானித்தேன், பல வருடங்களுக்கு முன் வாழ்ந்த முதாதையர்கள் சிறு கந்துண்டுகளை ஒன்றின்மேல் ஒன்றாக அடுக்கி மலைச் சரிவுகளில் தங்கள் காணிகளுக்கு சுமார் ஆறடி உயரமான எல்லை

போட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மலைத் தொடர் முழுவதும் சிறு சிறு துண்டுகளாகக் காணிகள் பிரிக்கப்பட்டிருந்ததை இந்தக் கற்சுவர்கள் மூலம் உறுதிப்படுத்த முடிந்தது. பிரமிட்டுகள் போன்று இது மிகவும் கடினமான, அதிக மனித சக்தியைப் பயன்படுத்திய கல்வேலிகளைக் கொண்டிருந்தது. கற்களைச் சிறு துண்டுகளாக உடைத்து அவற்றைச் சீமெந்து இல்லாமல் ஒன்றின் மேல் ஒன்றாக அடுக்கி, மதில் அமைப்பது என்பது எவ்வளவு கடினமான காரியம் என்பதை நினைத்துப் பாருங்கள். காலம் கடந்தாலும் அப்படியே இருக்கின்றன. இந்தத் தீவு ஒலீவ், திராட்சை, லவெண்டர் செடிகளுக்குப் பிரபலமானது. ஒக்ரோபர் மாதத்தில் மலைச் சரிவுகள் முழுவதும் லவண்டர் பூக்களால் ஊதா நிறமாக மாறியிருக்கும். ஒலீவ் எண்ணெய், திராட்சை வைன், லவெண்டர் சோப், பவுடர் போன்றவை இங்கே செய்யப்படுகின்றன. இந்த லவண்டர் பூக்களைப் பார்த்ததும் 'யாட்லி லவண்டர் பவுடர்' வாசனையை அங்கே உணர முடிந்தது.

குரோசியாவின் ஸ்பிளிட் (Split) என்ற இடமும் பிரபலமானது. காவர் தீவில் இருந்து படகில் செல்வதற்கு 45 நிமிடங்கள் எடுக்கின்றன. காவர் தீவில் ஊதா நிற லவெண்டர் பூக்கள் என்றால், ஸ்பிளிட் மஞ்சள் நிறப்பூக்களால் நிறைந்திருக்கிறது. இது குரோசியாவின் இரண்டாவது பெரிய நகரமாகும். பொ.ஊ.மு.(கி.மு.) இரண்டாம் நூற்றாண்டில் கிரேக்க குடியேற்றமாக இருந்தது. பொ.ஊ.பி.(கி.பி.) 305-ம் ஆண்டளவில் உரோமப் பேரரசின் ஆட்சியின் கீழ் வந்தது. உரோமர் காலத்துக் கோட்டைகள், கட்டடங்கள், தேவாலயங்கள் இப்பொழுதும் இங்கே இருக்கின்றன. இங்குள்ள மாளிகை உரோமப் பேரரசர் டியோக்லீடியன் என்பவரால் கட்டப்பட்டது.

உரோமில் நான் பார்த்த 2000 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட கட்டடங்கள் அனேகமானவை இடிந்த நிலையிலும், கூரைகள் அற்றவையாகவும் இருந்தன. ஆனால் இங்கே எதிரிகளின் தாக்குதல்கள் நடக்காததால், முழுமையாக உரோமரின் கட்டடக் கலையைப் பார்த்து வியக்க முடிந்தது. குறிப்பாக நிலக்கீழ் மட்டக் கட்டடங்கள் பிரமாண்டமானவையாகவும், கல்லால் வளைவுகளைக் கொண்டும் கட்டப்பட்டிருந்தன. 'கேம் ஆவ் த்ரோன்ஸ்' படத்தின் டிரக்கன்களுடனான காட்சி இந்த அரண்மனையின் நிலக்கீழ் தளத்தில்தான் படமாக்கப்பட்டன. மாளிகையின் தெற்குப் பகுதி அரச குடும்பங்களுக்காகவும், வடக்குப் பகுதி வீரர்கள் மற்றும் அரச பணியாளர்களுக்காகவும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றதை அவதானிக்க முடிந்தது.

இதனுடன் இணைந்த பகுதியாக ரோமானிய பேரரசு காலத்தில் கட்டப்பட்ட செயின்ட் டோம்னியஸின் கதீட்ரல் இருக்கின்றது. இங்கே அருங்காட்சியகம் ஒன்றும் இருக்கின்றது. இங்கே உள்ள அரங்கத்தில் கிளாடியேற்றேஸ் போல வேடமணிந்தவர்களைக் காணமுடிந்தது. சுற்றுலாப் பயணிகள் அவர்களுடன் நின்று படங்களை எடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கே சென்ற நினைவுக்காக கிளாடியேற்றேசுடன் நின்று நானும் சில படங்களை எடுத்துக் கொண்டேன்.

இங்குள்ள கர்கா தேசியப் பூங்கா நீர்வீழ்ச்சி பிரபலமானது. ஸ்பிளிட் நகரத்தில் இருந்து ஒன்றரை மணி நேரப்பயண தூரத்தில் இருக்கின்றது. கர்கா ஆறு சுமார் 75 கிலோ மீட்டர் நீளமானது. இந்த ஆற்றில் ஏழு சிறிய நீர்வீழ்ச்சிகள் இருந்தாலும், இதில் பிரபலமானது, 'ஸ்ராடின்ஸ்கி பக்' என்ற நீர்வீழ்ச்சியேயாகும். கர்கா நீரோட்டத்திற்கு மேலால் பலகைகளாலான பாதைகளைப் போட்டு, மக்கள் அதன்மேல் நடந்து போகக்கூடிய வகையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். இயற்கைச் சூழலில் இருப்பதால், நீர்வீழ்ச்சியின் இரைச்சலுடன் பறவைகள், தவளைகள் போன்றவற்றின் ஒலிகளையும் கேட்டு ரசிக்க முடிகின்றது. கோடைகாலத்தில் குளிக்கவும் அனுமதிப்பதால், விரும்பினால் அதற்குரிய உடைகளையும் கொண்டு செல்வது நல்லது.

'புல்' என்ற நகரத்தில் உரோமர்களின் அம்பித்தியேட்டர் ஒன்று இருக்கின்றது. 2018-ம் ஆண்டு குரோஸியா உலகக் கோப்பை கால் பந்தாட்டத்தில் இறுதிப் போட்டிவரை பங்கு பற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. பொதுவாக குரோஸியாவில் சென்ற இடமெல்லாம் மக்கள் மிகவும் சினேகமாகப் பழகினார்கள், உதவிகள் செய்வதிலும் முன்னின்றார்கள். வித்தியாசமான உணவு வகைகள், பஸ்ரா, பிட்ஸா, கிறிஸான், உடன் கடலுணவு போன்ற உணவுகள் கிடைத்தன. என்னை ஆச்சரியப்பட வைத்த விடயம் என்னவென்றால் 'நெக்ரை' என்று சொல்லப்படுகின்ற கழுத்துப் பட்டியை முதன் முதலாகப் பாவித்தவர்கள் குரோஸியர்கள்தான் என்று அகராதி குறிப்பிடுகின்றது. மலைகள், கடலோரங்கள், புராதன நகரங்களைப் பார்க்க விரும்புவர்களுக்குச் சிறந்த இடமாக இருக்கின்றது.

உசாத்துணை:

<https://en.wikipedia.org/wiki/Croatia>

kuruaravindan@thaivedu.com

நூல் வெளியீடு

54 சமகால ஆங்கிலக் கவிதைகளும்
க. நவம்

மொழியாக்கம் செய்த அவற்றிற்கான தமிழ்க் கவிதைகளும் அடங்கிய
எனினும் நான் எழுகின்றேன்

STILL I RISE

எனும் நூல் வெளியிடப்படவுள்ளது

காலம்: **24 ஜூன், 2023**, சனிக்கிழமை, பி.ப. 2:30 – 5:00

இடம்: ஸ்காபரோ சிவிக் சென்டர் | Scarborough Civic Centre,
150 Borough Dr, Scarborough, ON M1P 4N7

அனைவரும் அன்புடன் அழைக்கப்படுகின்றீர்கள்!

416-821 5773 | 647-248 2603

பழமுறைத்
தமிழ்க் குழுவும்

ரொறன்ரோ தமிழ்ச் சங்கம்

நடத்தும்

இணையவழிக் கலந்துரையாடல்

நாள் : 16 ஜூன் (வெள்ளிக்கிழமை 2023)

நேரம் : இரவு 8:00 – 10:00 மணி (கனடா ரொறன்ரோ)

நாள் : 17 ஜூன் (சனிக்கிழமை 2023)

நேரம் : காலை 1:00 – 2:00 மணி (இலண்டன்)

காலை 5:30 – 7:30 மணி(இலங்கை, இந்திய)

காலை 10:00 – 1:00 மணி (அவுஸ்திரேலியா சிட்னி)

“காலத்தைக் கடந்து நிற்கும் சிலப்பதிகாரம்”

பேசுபவர்: பாஸ்கரன் சுமன்

(சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், தேசிய கல்வி நிறுவனம், மகரகம்)

Zoom ID: 84777257162 Passcode: 554268

கண்ணகியம்மன் சடங்கும் அதன் முக்கியத்துவமும்

(சில குறியீடுகள்)

- து. கௌரீஸ்வரன்

வைகாசி மாதம் கிழக்கிலங்கையில் குறிப்பாக மட்டக்களப்பில் வாழும் உள்ளூர்ச் சமூகங்களின் வாழ்விலும் மனதிலும் புத்துணர்வையும் மகிழ்வையும் குதூகலத்தையும் உண்டு பண்ணும் காலமாக விளங்கி வருகின்றது. இதற்கான அடிப்படைக் காரணம் மட்டக்களப்பின் மிகப்பெரும்பாலான ஊர்கள் தோறும் கோவில் கொண்டுள்ள கண்ணகியம்மனுக்கு வருடாந்தச் சடங்கு விழா இந்த வைகாசி மாதத்திலேயே நடைபெறுவதாகும். பேச்சு வழக்கில் கண்ணகிக்கான சடங்கை வைகாசிச் சடங்கு என்றே அழைப்பர்.

மட்டக்களப்பில் கண்ணகிக்கான சடங்கு விழாவானது இரண்டு வகைகளில் நடைபெற்று வருவதைக் காண முடிகின்றது. ஒன்று தெய்வம் ஆடாது பூசையுடன் கூடிய சடங்கு விழாவாக நடைபெறுவது, மற்றையது தெய்வம் ஆடிச் சடங்கு நடத்தும் விழாவாக நடைபெறுவது. இவ்வாறு இருவகைகளில் கண்ணகி சடங்கு நடத்தப்பட்டாலும் ஊருக்கு ஊர் சமூகத்துக்குச் சமூகம் சடங்கு நடத்தும் முறைமைகளில் பல்வகைத் தனித்துவமான தன்மைகள் காணப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது.

மட்டக்களப்பின் கண்ணகி சடங்கு உள்ளூர்ச் சமூகங்களை ஊரிலும் ஊரிற்கு வெளியிலும் ஒன்றிணைந்து செயலாற்றுவதற்கான வாய்ப்புக்களை வழங்கும் வருடாந்த நிகழ்ச்சியாக இயக்கம் பெற்று வருகின்றது. நவீன சூழலில் உள்ளூர்ச் சமூகங்கள் இடம்பெயர்ந்தும் புலம்பெயர்ந்தும் வாழ்கின்ற நிலையில் இவ்வாறு இடம்பெயர்ந்தோரும் புலம்பெயர்ந்தோரும் வருடத்திற்கு ஒரு தடவையாவது ஒன்று சேர்வதற்கான வாய்ப்புகளை கண்ணகிக்கான சடங்கு விழாக் காலங்கள் வழங்கி வருகின்றன. சடங்கினை நடத்தும் சமூகங்களின் இயலுமைகளுக்கு ஏற்ப மூன்று நாள், ஐந்து நாள், ஏழு நாள், ஒன்பது நாள் எனச் சடங்கு நாட்கள் தீர்மானிக்கப்பட்டு உள்ளூர்ச் சூழலில் கண்ணகிக்கான சடங்கு விழாக்கள் இடம் பெற்று வருகின்றன.

மட்டக்களப்பின் கிரான் பிரதேசத்தில் கோராவெளி எனும் இடத்தில் குடிகொண்டுள்ள கண்ணகியம்மனுக்கு நடத்தப்படும் சடங்கு விழா தனித்துவமானது. அதாவது மட்டக்களப்பின் கோறளைப்பற்று, ஏறாவூர்ப்பற்று பிரதேசங்களிலுள்ள

பல ஊர்வர்கள் கோராவெளி எனும் இடத்திற்குச் சென்று ஓரிருநாள் நாள் அங்கே தரித்திருந்து தத்தமது ஊர்களின் பேரில் கண்ணகிக்குக் கூடாரமிட்டுச் சடங்கு நடத்தி, நிறைவாக பொதுவான கோவிலில் ஒன்றுகூடிக் குளிர்ந்திப்பாடி மகிழ்ந்து ஊர் திரும்பும் பெரும் விழாவாக வருடந்தோறும் கோராவெளியின் சடங்கு விழா நடந்தேறி வருகின்றது.

கண்ணகியம்மனுக்கான வருடாந்தச் சடங்கு விழா மட்டக்களப்பின் உள்ளூர்க் கலை மரபுகளுக்கான ஆற்றுகை வெளிகளை வருடந்தோறும் திறந்து கொடுக்கின்றன. பறையிசைக் கலை, தென்மோடி, வடமோடி, வசந்தன் கூத்துக்கள், கரகம், தோரணம் என்று பல்வேறு உள்ளூர்க் கலைகள் உயிர்ப்புடன் இயங்குவதற்கான வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கின்றன.

கண்ணகியம்மன் சடங்கு விழாத் தொடங்கியுள்ளது என்பதைப் பறையும் சொர்ணாளியும் மனிதர்களுக்கு ஞாபகமுட்டி வருகின்றது. உள்ளூர்ச் சடங்கின் பிரதான இசையாகப் பறையிசையே விளங்கி வருகின்றது. பூசைத்தாளம், ஊர்வலத்தாளம் என்று சடங்கு நாட்களில் பறையிசையின் அதிர்வு ஊரில் ஒரு புத்துணர்ச்சியை உண்டுபண்ணி விடுகிறது. இந்நாட்கள் பறையிசைக் கலைஞர்கள் சுறுசுறுப்பாக இயங்கும் காலமாக விளங்குகின்றது.

ஊரில் கண்ணகியின் சடங்கு விழாக் காலத்தின் ஒவ்வொரு இரவுகளையும் மக்கள் கூடிக்களிக்கும் விதத்தில் வைத்திருப்பதற்காக, உள்ளூர்க் கலைகளான கூத்துக்கள் ஊர்வர்களால் முன்கூட்டியே பயிலப்படுகின்றன. உதாரணமாக மட்டக்களப்பின் கன்னன்குடா கண்ணகி அம்மனின் சடங்கு நாட்களின் ஒவ்வொரு இரவிலும் ஒவ்வொரு கூத்துகள் ஆடப்படுவது அவ்வூரின் மரபாக இருந்து வருகின்றது.

தெய்வமாடிச் சடங்கு நடத்தும் கண்ணகியம்மன் கோவில்கள் உள்ள ஊர்களில் இந்நாட்கள் இளந்தலைமுறையினர் மாந்திரீக ஆற்றல்களை வளர்த்துக்கொள்ளும், அவற்றை வெளிக்காட்டும் நிலைமைகள் வலுப்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அதாவது தெய்வமாடிச் சடங்கு நடத்தும் கண்ணகி வழிபாட்டில் அம்மன் கல்யாணக்கால் வெட்டச் செல்லும் ஊர்வலம் மிகுந்த முக்கியத்துவமுடையதாக விளங்கி வருகிறது. உள்ளூர்த் தெய்வங்களான காளி, மாரி,

பேச்சி, வீரபத்திரன், வைரவர் எனப் பல்வேறு தெய்வங்கள் தெய்வக்காரருள் உருப்பெற்று ஊரின் தெரு வீதிகள் வழியாகக் கண்ணகிக்குக் கலியாணக்கால் வெட்டச் செல்லும் போது மாந்திரீக அறிவுடையோர் அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தும் வித்தைகளைப் பிரயோகிக்க முயல்வதும் அவ்வித்தைகளைக் கோயில் பூசகர்கள் தாமறிந்த வித்தைகளால் தகர்த்து முன்னேறுவதும் இவ்வூர்வலத்தில் நடந்தேறும் சம்பவங்கள். இதில் இளந் தலைமுறையினர் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடன் பங்குகொள்வதைக் காணலாம். அறிவாற்றலை அறிவாற்றலால் எதிர்கொண்டு முன்னேறுதல் எனும் மனப்பாங்கும் அதற்காக ஒன்றிணைந்து செயலாற்றுவதல் எனும் பயிற்சியும் இச்சடங்கினூடாக வருடா வருடம் ஊரவர்களிடையே வலுப்பட்டு வருகிறது.

கண்ணகி சடங்கின் வழிபாட்டு முறை உள்ளூர் இசை மரபுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே நடைபெற்று வருகின்றது. காவியம், சிந்து, கும்மி, தாலாட்டு, அம்மாணை, உலா, விருத்தம் என்று உள்ளூர் இசை வடிவங்களில் உள்ளூர்ப் புலவர்களால் ஆக்கப்பட்ட பாடல்கள் உடுக்கிசையில் பாடப்பட்டு சடங்கு வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. உடுக்கிசைத்துப் பாடுவதில் தேர்ச்சி பெற்றவர்கள் பாடும் போது அதில் ஆர்வமான இளையவர்கள் அவர் பின்சென்று பாடிப் பயிலும் கல்வி இச்சடங்கினூடாக வருடாந்தம் இடம்பெற்று வருகின்றது.

வருடா வருடம் கண்ணகிக்கு எடுக்கப்படும் விழா உள்ளூர் மக்களின் உளநலத்தை வளப்படுத்தி வருகின்றது. பல்வேறு உளச்சிக்கல்களுடன் வாழும் மனிதர்கள் கண்ணகிக்கு

நேர்த்தி வைத்து அதனை நிறைவேற்றுவதன் ஊடாகவும் தத்தமது உளச்சிக்கல்களை மனம்விட்டு மனிதருள் உருக்கொண்டு வரும் தெய்வத்திடம் முறையிட்டு வாக்குக் கேட்பதன் வாயிலாகவும் வளப்படுத்திக் கொள்கின்றார்கள். புத்துணர்ச்சியுடன் புதுவாழ்வு வாழும் மனவலிமையினைப் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள்.

கண்ணகிக்காக நடத்தப்படும் சடங்கு விழாக் காலங்கள் ஊரின் வரலாறுகளை, சமூகத்தின் வரலாறுகளை, வரலாற்றில் தாக்கஞ் செலுத்திய ஆளுமைகளை, இன்னும் இன்னும் கடந்த காலத்தின் அனுபவங்கள் பலவற்றைப் புதிய தலைமுறையினரிடையே பகிர்ந்து கொள்வதற்கான சந்தர்ப்பங்களை மூத்த தலைமுறையினருக்கு வழங்கி வருகின்றது. ஆர்வமுள்ள புதிய தலைமுறையினர் இக்காலத்தில் தனது சமூகத்தினதும் ஊரினதும் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்கின்றார்கள்.

ஒட்டுமொத்தத்தில் கண்ணகிக்கு எடுக்கப்படும் வருடாந்தச் சடங்கு விழாவானது அதற்கேயான ஆன்மீக முக்கியத்துவத்துடன், அச்சடங்கினைச் செய்யும் சமூகத்தினை நிறுவனமாக இயங்கச் செய்வதற்கான பல்வேறு வகைகளிலுமான பயிற்சிகளை வழங்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியாக இயக்கம் பெற்று வருகின்றது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

gowrieeswaran@thaiveedu.com

உறவுகள் பிரியும்போது மலைகளையே சுமக்கவேண்டிவருகிறது

உங்கள் உறவுகளின் கிறுதியாத்திரையை முறையாகவும் இலகுவாகவும் அமைத்திட நாங்கள் உதவுகிறோம்

Chapel Ridge
FUNERAL HOME INC.
PROVIDING PEACEFUL FINAL ARRANGEMENTS
8911 Woodbine Ave., Markham, ON L3R 5G1

Chapel Ridge

Call : **Vilosan Sivatharman** B.Eng
Funeral Director
416 993 0826

Call : **Christeen Seevaratnam**
Funeral Counsellor
416 258 6759

எங்களுடைய சேவைகள் மார்க்கம் / மிஸிஸ்கா (Dundas & Cawthra) பகுதிகளுக்கு விஸ்தரிக்கப்பட்டுள்ளது

ஷியாம் பெனெகல் : முதல் கல்

- ஓவியர் ஜீவா

1974-இல் எங்கள் வீட்டுக்கு அருகில் இருக்கும் டிலைட் திரையரங்கில் ஒரு ஹிந்தித் திரைப்படம் பார்த்தேன். வண்ணப்படம்தான். ஆனால் வழக்கமான ராஜேஷ்கன்னா, அமிதாப் படங்கள் போல அல்லாது வித்தியாசமாக இருந்தது. Parallel சினிமாவுடன் எனது ஆரம்ப நாட்களின் அறிமுகம் அந்த அங்குர் என்ற திரைப்படம். முற்றிலும் புது முகங்கள், வித்தியாசமான அணுகுமுறை, காமெரா கோணங்கள், பின்னணி இசை என்று புதிய அனுபவம். ரசனையின் ஒரு வாசல் அன்று திறந்தது.

அங்குர் படத்தின் இயக்குனர் ஷியாம் பெனெகல், குருத்தின் உறவினர். ஆவணப்படங்களும் விளம்பரப்படங்களும் இயக்கி வந்த ஒரு இயக்குனர். அங்குர் அவரது முதல்

திரைப்படம். அவருக்கு விளம்பரப்படங்கள் வாய்ப்பு தந்த Blaze நிறுவனம் அவருக்கு இந்த வாய்ப்பையும் தந்தது. அவர்களுக்கும் இதுதான் முழுநீள முதல் திரைப்படம். கிராமத்துக்கு திரும்பி வரும் ஒரு பெரிய குடும்பத்து வாலிபன், பண்ணையில் வேலை செய்யும், பேச, கேட்க முடியாத வேலையாள், அவன் இளம் மனைவி - மூவரும் தான் இதில் முக்கிய பாத்திரங்கள். மிக நுணுக்கமான மனித உணர்வுகளை இந்த மூவரின் கதாபாத்திரங்கள் மூலம் இயக்குனர் வடிவமைத்திருந்தார். செல்வம், அதிகாரம் போன்றவைகள்

ஏழை சனங்களை பாதிக்கும்போது அந்த பண்ணை வீட்டின் மீது ஒரு கல் வீசி எறியப்படுகிறது. அதிகாரத்துக்கெதிரான அந்த முதல் கல்லை வீசுவன் ஒரு சிறுவன். அத்துடன் படமும் முடிகிறது.

ஹிந்திப் படவுலகில் யதார்த்தத்தை நெருங்கிய திரைப்படங்களை எடுக்க கே.ஏ. அப்பாஸ் போன்றவர்கள் இருந்தனர். என்றாலும் வண்ணங்கள் தோய்ந்த காலத்தில், ஷியாம் பெனெகல் மீண்டும் இந்த பாணியை தொடங்கி வைத்தார். இயல்பான நடிகர்கள் மேலும் மெருகு சேர்த்தனர். ஷபானா ஆஸ்மி, அனந்த் நாக், சாது மெஹர், ப்ரியா டெண்டுல்கர் போன்ற நடிகர்களுக்கு இதுதான் முதல் திரைப்படம். முதல் படத்திலேயே ஷபானா நாட்டின் சிறந்த நடிகைக்கான தேசிய விருதை பெற்றார். அற்புத ஒளிப்பதிவாளரும் பின்னர் தனித் தன்மை வாய்ந்த இயக்குனராகவும் ஜொலித்த கோவிந்த் நிஹ்லானியும், இசையமைப்பாளர் வன்ராஜ் பாட்டியாவும் அழகான பிரவேசம் நிகழ்த்தினர்.

அடுத்த படத்தில் தன் முத்திரையை ஆழமாக பதித்தார் இயக்குனர். அவ்வளவு அடர்த்தி கொண்ட திரைக்கதை, அவ்வளவு மாறுபட்ட பாத்திரங்கள், ஏராளமான அற்புத நடிகர்களின் பிரவேசம் என்று முக்கியத்துவம் கொண்ட திரைப்படம் நிஷாந்த். ஒரு கிராமத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் நான்கு சகோதரர்கள் கொண்ட குடும்பம், அந்த கிராமத்துக்கு மாற்றலாகிவரும் ஒரு பள்ளி ஆசிரியர் குடும்பம் என்று பாத்திரங்களைக்கொண்டது. ஆசிரியரின் மனைவி அழகி. ஒரு குழந்தையும் இருக்கிறது. சகோதரர்களில் கூச்ச சுபாவியான இளையவன் விஸ்வம் அவள் மீது கண் வைக்கிறான். ஒரு நாள் ஆசிரியரின் வீட்டுக்கதவு தட்டப்படுகிறது. ஊர்க்காரர்கள் கண் முன்னாலேயே அவளை விஸ்வத்தின் மூத்த சகோதரர்கள் இருவரும் கடத்திக்கொண்டு செல்கின்றனர். அவளை நான்கு சகோதரர்களும் மாற்றி மாற்றி வன்புணர்வு புரிகின்றனர். இதற்கெல்லாம் மௌன சாட்சியாக இருப்பவன் விஸ்வத்தின் மனைவி ருக்மிணி.

காவல் நிலையம் முதல் மாவட்ட ஆட்சியர் வரை அலைந்து ஏமாற்றமடையும் ஆசிரியர், அந்த ஊர் கோவில் பூசாரி துணையுடன் ஊர்மக்களை அமைதியாக திரட்டுகிறார். இறுதியில் அங்கு ஒரு வன்முறைப் புரட்சி வெடிப்பதுடன் திரைப்படம் முடிகிறது. நிஷாந்த் திரைப்படத்தில், பெனெகலின் வழக்கமான சகாக்கள் கோவிந்த் நிஹ்லானியும் வன்-

ராஜ் பாட்டியாவும் தங்கள் பணிகளை திறம்பட செய்தனர். பிரபல நாடகாசிரியர் விஜய் டெண்டுல்கரின் திரைக்கதைக்கு, பூசாரியாக நடித்த சத்யதேவ் ரூபே வசனம் எழுதியிருந்தார். பல அற்புத நடிப்புகளின் பிரவேசம் இந்த படத்தின் மூலம் நடந்தது. விஸ்வமாக நடித்த நசீருத்தின் ஷாவுக்கும் ருக்மிணியாக நடித்த ஸ்மிதா பாடலுக்கும் இது முதல் திரைப்படம். மற்ற சகோதரர்களாக அம்ரிஷ் புரி, அனந்த் நாக், மோகன் ஆகாஷேவும் ஆசிரியராக கிரிஷ் கர்னாட், அவர் மனைவியாக ஷபானா ஆஸ்மியும் - அனைவரும் பிரமாதப்படுத்தியிருப்பார்கள். ஊர் கூடி தண்டனை அளிக்கும் காட்சியை சற்றே தழுவி, மகேந்திரன் தன் உதிரிப்புக்களில்

பயன்படுத்தியிருந்தார். வன்முறையை ஆதரிக்கும் படம் என்று விமர்சனத்துக்கும் ஆளானது இந்த திரைப்படம். ஆனால், அதன் கலை நேர்ந்தி அனைத்தையும் மறக்கடிக்கச் செய்துவிட்டது.

மந்தன், அடுத்த படம். திரைப்பட தயாரிப்புகளில் ஒரு புது

மையை உருவாக்கிய படமும் கூட. பால் கூட்டுறவுப் பண்ணை என்ற கருவை வைத்து உருவாக்கப்பட்ட இந்த திரைப்படத்தின் தயாரிப்பாளர்கள் பால் விற்பனையில் ஈடுபட்ட 5 லட்சம் தொழிலாளர்கள் தான். ஆளுக்கு இரண்டு ரூபாய் மட்டுமே முதலீடு. குஜராத்தில் அமூல் பால் பண்ணை மிகவும் புகழ்பெற்ற கூட்டுறவு நிறுவனம். இது போல கூட்டுறவு பால் பண்ணைகளை உருவாக்கியதில் டாக்டர் குரியனுக்கு பெரும் பங்கு உண்டு. வெண்மைப்புரட்சியின் பிதாமகர் என்று போற்றப்படுபவர் அவர். அவரை ஒரு கற்பனை கதாபாத்திரம் போல மாற்றி, மந்தன் திரைப்படம் உருவாக்கப்பட்டது. பசு வளர்க்கும் ஏழைகள் கறந்த பாலை மிகக்குறைந்த விலைக்கு வாங்கி, சுரண்டிக்கொண்டிருக்கும் உள்ளூர் முதலாளிக்கு மாற்றாக ஒரு கூட்டுறவுப் பண்ணை உருவாக்கும் முயற்சியில் தன் இரண்டு சகாக்களுடன் அந்த குஜராத் கிராமத்திற்கு வருகிறார் ஒரு விலங்கு நல டாக்டர். அங்கு அவர் சந்திக்கும் பலவிதமான மனிதர்கள், பிரச்சினைகள், சாதிய வெறுப்புகள் அனைத்தையும் தாண்டி கூட்டுறவு பண்ணையை நிறுவுவதில் அவர் படும் பாடும், இறுதியில் அவர் மீது சாட்டப்படும் ஒரு பெண் சார்ந்த குற்றச்சாட்டினால் அவமானப்பட்டு ஊரை விட்டே சென்றவுடன், போலா என்ற தலித் வாலிபன் அந்த இயக்கத்தை கையில் எடுத்து, முன்னோக்கி செல்வதையும் அருமையாக சித்தரித்திருந்தார் பெனெகல். வழக்கமான யூனிட்டன், திரைக்கதையை பெனெகலும் விஜய் டெண்டுல்கரும் எழுத, வசனங்களை எழுதியவர் புகழ் பெற்ற மார்க்சிஸ்ட் கவிஞரும் ஷபானா ஆஸ்மியின் தந்தையுமான கைபி-ஆஸ்மி. டாக்டர் ராவ் வேடத்தில் கிரிஷ் கர்னாட், அவருடைய சகாக்களாக மோகன் ஆகாஷே, அனந்த் நாக், போலாவாக நசீருத்தின் ஷா, முதலாளியாக அம்ரிஷ் புரி, கிராமப் பெண்ணாக ஸ்மிதா பாடல் என்று பொருத்தமான நடிகர்கள் அணி சேர்ந்தனர்.

பழைய மராத்தி நடிகை ஹன்சா வாட்கர், தன் வாழ்க்கை குறிப்புகளை ஒரு நூலாக எழுதியிருந்தார். அதை அடிப்படையாக வைத்து ஷியாம் பெனெகல் உருவாக்கிய அடுத்த திரைப்படம் பூமிகா. பெனெகல், கிரிஷ் கர்னாட், சத்யதேவ் ரூபே மூவரும் இணைந்து திரைக்கு எழுத, வழக்கமான குழு வினாருடன் திரைப்படம் உருவானது. தேவதாசி இனத்தை சேர்ந்த உஷாவின் குழந்தைப்பருவம் முதல் முதிய பருவம் வரை, அவளது மேடை வாழ்க்கை, திரை வாழ்க்கை, அவ

ளது காதல்கள், என்று ஒரு பெரிய சுற்று வந்தது இந்த திரைப்படம். இளமையில், தன் குடும்பத்துடன் ஓட்டியிருக்கும் தன்னை விட மிக முத்தவரான கேஷவ் தல்வி, அவளை திரைப்படங்களில் பாட அழைத்து செல்கிறான். ஒரு கட்டத்தில் அவளை திருமணமும் புரிந்து ஒரு மேனேஜரைப்போல மாறி அவளது அனைத்து செயல்களையும் கட்டுப்படுத்துகிறான். அவனது சுபாவமும் மெல்ல மெல்ல மாறுகிறது. அவள் மீது சந்தேகப்பட்டு அவளை கொடுமையும் படுத்துகிறான். அவள் நிஜமான அன்பைத்தேடி வரிசையாக தன் வாழ்வில் வரும் மனிதர்களுடன் சிநேகம் கொள்கிறாள், பல சமயங்களில் அவர்களுடன் வாழவும் செய்கிறாள். ஒரு நடிகர், ஒரு இயக்குனர், ஒரு தயாரிப்பாளர், ஒரு தொழிலதிபர் என சிலருடனும், பல சமயங்களில் ஹோட்டல் அறைகளிலும் தனிமையில் வாழ்கிறாள். கருப்பு வெள்ளை யுகத்தின் திரைப்படத் தயாரிப்பு முறைகளையும் பின்னணியையும் அற்புதமாக இயக்கியிருந்தார் பெனெகல். இந்த படத்தில் உஷாவை அவள் கணவர் சிறுமைப்படுத்தும் பல காட்சிகளை மணிரத்னத்தின் 'இருவர்' படத்தில் பிரதியெடுத்ததை நாம் பார்த்திருப்போம்.

ஸ்மிதா பாடல் கத்தியின் மீது நடப்பது போன்ற இந்த பாத்திரத்தில் அனாயாசமாக நடித்திருந்தார். அவரது கணவராக நடித்த அமோல் பாலேகருக்கு இது மிகவும் வித்தியாசமான ஒரு பாத்திரம். திரைப்பட நடிகராக அனந்த் நாக், இயக்குனராக நசீருத்தின் ஷா, தயாரிப்பாளராக குல்பூஷன் கார்பாண்டா, தொழிலதிபராக அமரிஷ் புரி, ஒரு சிறிய வேடத்தில் ஓம் புரி என்று பிரமாதப்படுத்தியிருப்பார்கள். திரை நட்சத்திரங்களை பற்றி நிறைய திரைப்படங்கள் வந்திருக்கின்றன. சாவித்திரி, என். டி. ராமராவ் போன்றவர்களை பற்றிய திரைப்படங்களை விட, இன்றும் உயரத்தில் நிற்பது பூமிகா தான்.

கோண்டூரா, ஜூனான், கல்யுக், ஆரோஹன் என்று பின்னர் வந்த திரைப்படங்கள் ஒவ்வொரு தளத்தில் வித்தியாசமாக மிளிர்ந்தன. இவற்றில் ஜூனான், ரஸ்கின் பாண்ட் எழுதிய புதினத்தை அடிப்படையாக வைத்து எடுத்த திரைப்படம். கல்யுக், மகாபாரதத்திலுள்ள சில கதாபாத்திரங்களையும் குருஷேத்திர போரையும், நவீன பிசினஸ் யுகத்தோடு பொருத்தி அமைக்கப்பட்ட திரைக்கதையை ஓட்டி இயக்கப்பட்டது. இரண்டையுமே பிரபல நடிகர் சஷி கபூர் தயாரித்திருந்ததோடு, அவற்றில் முக்கிய பாத்திரத்திலும் நடித்திருந்தார்.

இதற்கு பின் வந்த 'மண்டி' ஒரு அங்கதச் சித்திரம். நகரில் மத்தியில் இருக்கும் ஒரு விபச்சார விடுதி, அதன் தலைவி, அவளது செல்ல வளர்ப்புக்கள், விடுதி இருக்கும் இடத்திலிருந்து அவர்களை அகற்றி பிரம்மாண்டமான கட்டிடம் அமைக்க திட்டமிடும் பணக்காரர், அவருக்கு துணை போகும் உள்ளூர் நகரமன்ற உறுப்பினரான பெண்மணி, கவர்ச்சிப் படங்கள் எடுக்க விடுதியை சுற்றி வரும் புகைப்படக்காரர், அங்கேயே அடிமை போல கிடக்கும் வேலையாள், அங்கு வளரும் இளம் பாடகியை சுற்றி சுற்றி வரும் வாலிபன் என்று விதவிதமான கதாபாத்திரங்கள். அசோக் மேத்தா ஒளிப்பதிவு. ஒரு சிறுகதையிலிருந்து உருவாக்கப்பட்ட திரைக்கதை. இதில் தலைவியாக நடிக்க ஷபானா ஆஸ்மி கொஞ்சம் அதிகம் வெயிட் போட்டுக்கொண்டார். அவரது இஷ்ட செல்லப்பெண்ணாக ஸ்மிதா பாடல், இதர விடுதிப்பெண்களாக நீனா குப்தா, சோனி ரஸ்தான், அனிதா கணவர், ஸ்ரீலா மஜும்தார், வேலையாளாக நசீருத்தின் ஷா, புகைப்படக்காரராக ஓம் புரி, மற்றும் அம்ரிஷ் புரி, சயீத் ஜாப்ரி, குல்பூஷன் கார்பாண்டா என்று இன்னும் இத்தகைய திரைப்படங்களுக்காகவே நேர்ந்து விட்ட ஏராளமான நடிகர்கள் நடித்திருந்தனர். பெனெகல் படங்களில் நல்ல கலகலப்பான திரைப்படம் இது என்று சொல்லலாம்.

இதன் பிறகும் ஷியாம் பெனெகல் ஏராளமான திரைப்படங்களை இயக்கியிருக்கிறார். காந்தியின் இளம் வயது காலத்திய வாழ்க்கையிலிருந்து ஒரு பகுதியாக 'மேக்கிங் ஆப் மஹாத்மா' மற்றும் நேதாஜி யின் வாழ்க்கையை குறிக்கும் 'நேதாஜி சுபாஷ் சந்திர போஸ் - தி பர்காட்டன் ஹீரோ', வங்க தேசத்து தலைவர் வாழ்க்கையை குறித்த 'முஜீப்' போன்ற படங்கள் முக்கியமானவை. ஏராளமான ஆவணப்படங்களையும், தொலைக்காட்சித் தொடர்களையும் இயக்கியுள்ளார். தொடர்களில் 'யாத்ரா', 'கதா சாகர்' 'பாரத் ஏக் கோஜ்' மிக புகழ்பெற்றவை. பின்னது நேரு எழுதிய 'டிஸ்கவரி ஆப் இந்தியா' நூலை படமாக்கியது!

யூடியூப் தளத்திலும் பல்வேறு தளங்களிலும் பெனெகல் திரைப்படங்கள் காணக்கிடைக்கின்றன.

jeeva@thaiveedu.com

நாடகக் கலைஞர் கே. கே. சோமசுந்தரம்

- மைதிலி தயாநிதி

யாழ்ப்பாணம் வலிகாமம் வடக்கில் அமைந்துள்ள வீமன்காமம் கிராமத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கார்த்திகேசு சோமசுந்தரம் (1929-2006) நாடக நெறியாளராகவும், உணர்ச்சி பாவங்களைத் தன் குரலிலே வெளிப்படுத்த வல்ல நாடக

நடிகராகவும், நாடக எழுத்தாளராகவும் என நாடகத்துறையின் எழுத்து, நடப்பு, நெறியாள்கை எனும் முப்பரிமாணங்களிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தவர். வலிகாமம் வடக்கைச்

சேர்ந்த ஐந்து நாடகக் கலைஞர்கள் பற்றி 1998-ம் ஆண்டில் வெளியிட்ட அரங்கக் கலைஞர் ஐவர்(1998) எனும் தம் நூலில் ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை, சோமசுந்தரத்தின் அரங்கு தொடர்பான கருத்துகளையும், நாடக அனுபவங்களையும் 16 பக்கங்களில் (33-48) விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார். தமிழ், ஆங்கிலம், வடமொழி என மும்மொழிகளிலும் ஆழ்ந்த அறிவு வாய்க்கப்பெற்ற சோமசுந்தரம் தமிழில் எழுதி நெறியாள்கை செய்த இரு நாடகங்களில் நடித்தவள், அவர் இயக்கிய இரண்டு நாட்டியநாடகங்களில் பாத்திரமேற்று ஆடியவள், அவரின் பெரும்பாலான நாடக, நாட்டிய நாடக நெறியாள்கையை உடனிருந்து அவதானித்தவள் என்ற வகையில், அவரின் நாடக / நாட்டியநாடக நெறியாள்கை தொடர்பான சில கருத்துகளைச் சுருக்கமாக இங்கு குறிப்பிடுகிறேன்.

1948-ம் ஆண்டு இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் தமிழ் நாடகத்துறை பிரதானமாக மூன்று வகைகளில் வளர்ச்சி கண்டது (மௌனகுரு, இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழிலக்கியம், 80-83). அவையாவன: (அ) கிராமங்களில் சடங்களுடன் தொடர்புடைய நாட்டுக்கூத்து, காலனித்துவ சமூக பொருளாதாரக் கல்வி முறைமைகளினால் உருவான மத்திய தர வகுப்பினரின் இரசனைக்கேற்ப செம்மைப்படுத்தப்பட்டு நவீன அரங்கில் மேடையேற்றப்படத் தொடங்கியமை (ஆ) காலனித்துவ ஆட்சியின் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட 'நவீன நாடகம்' எனும் கலைவடிவம் புராண இதிகாசத் தொன்மங்களையும், வரலாற்றுப் புனைவுகளையும், மொழி பெயர்ப்புகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தமை. (இ) ஈழத்துச் சமூக வாழ்வியல், பிரச்சினைகள் பற்றிப் பேசும் 'மண்மணம்' வீசும் 'யதார்த்தப்பண்பு' மேவிய நாடகங்கள் தோன்றியமை. இம் மூன்றினுள்ளும் இரண்டாம் வகை மையின் பிரதிநிதியாகவே சோமசுந்தரம் திகழ்கிறார். இப்பிரிவில் உள்ளடக்கப்படக்கூடிய நாடகநெறியாளர்களில் இவர் தனக்கெனப் புதுப்பாணி ஒன்றை வகுத்தவராகக் காணப்படுகிறார். நாடகத்தினைப் 'புதியதிசையில் இட்டுச் செல்ல முயற்சித்துள்ளார்' என்று தன் நூலில் ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை இவரைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றமை ஈண்டு நோக்கத்தக்கது.

தமிழ், ஆங்கிலம் எனுமிருமொழிகளிலும் வாக்குவன்மை கொண்ட சோமசுந்தரம், அரங்கு தொடர்பான தனது கருத்துகளை ஆணித்தரமாக எடுத்துரைப்பதிலும் வல்லவராகத் திகழ்ந்தார். அவர் தனக்கென வகுத்துகொண்ட கலைத் தத்துவம் பற்றி முதலிற் குறிப்பிடல் வேண்டும். 'கலையின்பமே நிலையின்பமாம்' என்று கலையின் பயன் இன்பமே (aesthetic pleasure) என்பது அவர் கருத்து. இன்பம் என்று சொல்லும் போது அதை சுவையான உணவு உண்ணல் முதலான புலனின்பங்களிலிருந்து (low-level pleasure) வேறுபட்டதொன்றாக, அவற்றினும் உயர்ந்ததொன்றாக (higher-order pleasure) கருதினார். 'இசை, நடனம், நாடகம் முதலிய கலைகள் மூலமாக, ஒருவர் உலகியல் விடயங்களில் பெற்றுக்கொள்ள முடியாத ஆத்மதிருப்தியை எய்த முடியும் என அவர் நம்பினார்.

நாடகத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதன் பேசுபொருள் உலகப் பொதுமையானதாக (universal themes) இருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் அபிப்பிராயப்பட்டார். அவர் எவ்வாறு உலகப் பொதுமையான விடயங்களை இதிகாச, புராண தொன்மங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு தான் எழுதிய நாடகங்களில் ('காலனுகோர் காலன்', 'வாய்மைக்கோர் வேந்தன்', 'மகுடபங்கம்', 'ஏன் இந்த அவலம்' 'பிறந்தது சிலம்பு' முதலானவை) கையாண்டுள்ளார் என்பது பற்றியும், பாத்திரவார்ப்புப் பற்றியும் பின்னொருகால் எழுதுவேன். நாடகம் ஓர் அரங்கக்கலையாதலால் அது எவ்வாறு நிகழ்த்தப்படல் வேண்டும் என்பது குறித்தும் அவர் பெரிதும் சிந்தித்து அவற்றைச் செயற்படுத்திக் காட்டினார்.

மேலும், கலையானது இனம், மொழி முதலியவற்றுக்கும், அரசியலுக்கும் அப்பாற்பட்டதொன்று என்று அவர் கருதினார். அதனால் சிங்கள-பௌத்த மேலாண்மைவாதத்தில் மிக்க அதிருப்தி கொண்டிருப்பினும், கண்டிய நடனத்தையும், சிங்கள முரசு இசையையும் வெகுவாக இரசித்தார். மிரிகம ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலையில் அவர் ஆங்கில விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய காலையில் அங்கு நிகழ்ந்த விழா வொன்றில் கண்டிய முரசு இசைக்கேற்ப அவர் ஆடும்போது எடுக்கப்பட்ட புகைப்படமொன்று வீட்டில் இருந்தது. அதே போன்று நாட்டார் இசையில் அமைந்த பாடல்கள் அவர் மனதிற்கு நெருக்கமானவையாக இருந்தன. கண்டி அரசன் நாடகம், வைரமுத்துவின் மயானகாண்டம் முதலானவை குறித்தும் அவர் சிலாகித்துக் கூறக் கேட்டுள்ளேன். அவர் நெறியாள்கையில் உருவான நாட்டிய நாடகங்கள் பரதநாட்டியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாயிருப்பினும், அவற்றில் நாட்டாரிசை, நாட்டார் நடன மரபுகளின் செல்வாக்கினைக் காணலாம். செவ்வியல் மரபிற்கே அவர் தன் வாணாளில் முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பினும் 'வேத்தியலும் பொதுவியலும் சங்கமிக்கும் மரபொன்று தமிழில் உருவாக முடியும்' என உறுதியாக நம்பினார். இனிப்பை நாடி ஏறும்புகள் செல்வது போன்று, தரமான கலையாக்கமெனில் அதை நாடி இரசிகர் வருவர் என்பது அவர் நம்பிக்கை.

கலையானது இரசிகரிடத்தில் நாடக நெறியாளர் கருதிய உணர்ச்சியை உண்டாக்குதல் வேண்டும் என்ற 'கருத்தினைத் தனது நெறியாள்கையின் ஆதாரத்துவமாகக் கொண்டிருந்தார். இவரின் இக்கருத்து இந்திய இரசக்கோட்பாட்டை நினைவுபடுத்துவது. அவ்வகையில் நாடகத்தின் அடிப்படைச் செயற்பாடுகள் சிலவற்றில் தீவிர கவனம் செலுத்தினார். நாடகத்தின் உயிர்ப்பண்பு, உரையாடலில் (dialogue) தங்கியுள்ளதால், அதை எவ்வாறு வழங்குதல் வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை உடையவராக இருந்தார். தெளிவான உச்சரிப்பு மாத்திரம் நடிகருக்குப் போதாது, குரலில் ஏற்ற இறக்கங்களுடன், தேவையான சில இடங்களில் மாத்திரம் அழுத்தமும், உணர்ச்சிபாவமும் கொடுத்துப் பேசல் வேண்டும் என அறிவுறுத்துவார். எடுத்துக்காட்டாக, சோக உணர்ச்சியை எழுப்ப வேண்டி நேரிடும்பொழுது, பாத்திரமானது தான் பேச வேண்டிய எல்லா வசனங்களையும் அழுகையுடனோ அல்லது தழுதழுத்த குரலில் சொல்வதை அவர் ஒருபோதும் அனுமதித்திலர். முக்கிய சொல் ஒன்றில், அல்லது ஒரு சில சொற்களில் மாத்திரம் சோகம் கவிந்து வருமாறு பேசப் பணிப்பார். அதேபோன்று நடிகர்களின் உடல் மொழியும் மேடையில் கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்க வேண்டும் என்பதில் கவனமாக இருப்பார். தேவையற்ற முறையில் மேடையில் நடக்கக்கூடாது, கையை ஆட்டிப் பேசக்கூடாது, அங்குமிங்கும் பார்க்கக் கூடாது என நடிகர்களுக்கு அறிவுறுத்துவார். நடிகரின் ஒவ்வொரு உடல் அசைவுக்கும், கண் அசைவிற்கும், முகபாவத்திற்கும் அர்த்தம் இருக்க வேண்டும். அவை அவர்கள் பேசும் வாய்மொழியுடன் அல்லது நாடகம் வெளிப்படுத்த முயலும் உணர்ச்சியுடன் ஒத்திசைதல் வேண்டும். நாடகத்தின் வெற்றி இந்த எல்லா நுணுக்க விவரங்களையும் சார்ந்தது என்பது அவர் கருத்து. அத்துடன், நாடகத்தின் வெற்றிக்கு விறுவிறுப்பு அவசியம் என்பதை வலியுறுத்திய அவர், தான் எழுதிய நாடகங்களில் தேவையற்ற உரையாடல்களையும், பாத்திரங்களையும் தவிர்த்தார்.

அவர் நாடகத்துக்கெனக் கட்டமைத்த அரங்கம் ஏறத்தாழ வெறுமையானது என்றே சொல்ல வேண்டும். 'ஷேக்ஸ்பியர் காலம் போன்று வெற்று நாடக மேடையினை உபயோகித்தலே நாடக இரசனைக்குப் பெரிதும் உதவுவது என்பதை எம்மவர் மறந்துவிடுகின்றனர்' என ஏ.ரி. பொன்னுத்துரைக்களித்த செவ்வியில் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இத்தகைய வெற்றுமேடை இரசிகர்களின் கற்பனைக்கு இடமளிக்க வல்லது. அதே சமயம் நடிகரின் நடப்பாளுமையைச் சிறப்பாகக் காட்டுவதற்கும் உகந்தது. அதனால் நாடக பாத்திரங்களின் ஆடையலங்காரங்களில் கவனம் செலுத்தினார். நாடகநிகழிடம், காலம் என்பவற்றை அவர் தனது நாடகங்களில் உரையாடல் வாயிலாகப் புலப்படுத்தும் வகை நயக்கத்தக்கது. சுருங்கக் கூறின், ஒரு காட்சிக்காகப் வெறுமையான மேடையை அல்லது மிகக் குறைந்த அளவு பொருட்கள் உள்ள மேடையையே பயன்படுத்தினார். நடிகரின் குரல், கட்டுப்பாடான உடலசைவுகள், முகபாவங்கள், ஆடையலங்காரம் தவிர்த்த ஏனையவற்றுக்கு அவர் ஒருபோதும் முக்கியத்துவம் அளித்ததில்லை.

அவர் ஆக்கிய நாட்டிய நாடகங்கள் திருவாசகம் ('எங்கெழில் என் ஞாயிறு?'), கம்பராமாயணம், ('இராமன் காணேகல்', 'புருஷோத்தமன் பரதன்', 'தம்பியர் மூவர்', 'இராகவதூதன்'), சிலப்பதிகாரம் (கண்ணகி வழக்குரைத்தல்'), வில்லிபாரதம் (பீஷ்மர் சபதம்), அழகர் குறவஞ்சி எனத் தமிழிலக்கியம் சார்ந்தவையாக விளங்கின. அவற்றிலிருந்து பாடல் வரிகள் சிலவற்றைச் சந்தர்ப்பத்திற் கேற்ற வகையில் தெரிந்தெடுத்து நாடகப் பாங்கில் அமைத்துக் கொள்வார். அவற்றை எந்த கர்நாடக அல்லது ஹிந்துஸ்தானி இராகத்தில் பாடினால் சிறப்பாக இருக்கும், விருத்தமாகவா அல்லது தாளத்துடனா பாடல் வேண்டும், எந்த நடையில் பாடினால் பொருத்தமாக இருக்கும் போன்ற விடயங்களை அவர் நிர்ணயிப்பார். நாட்டிய நாடகங்களுக்கு இசையமைத்தல் எனும் செயற்பாட்டிற்கு இசையாசிரியருடன் நீண்ட நேரம் செலவிடுவார். அவ்வுரையாடல்களை நாம் மிக்க ஆர்வத்துடன் செவிமடுப்போம். பாடல்களின் அர்த்தபாவத்திற்கு முக்கியத்துவம் அளித்துப் பாடுமாறும், எவ்விடங்களில் அர்த்தபாவம் செறிந்து வரல் வேண்டும் போன்ற விடயங்களையும் பாடுபவருக்கு விளக்கிக் கூறுவார். பாடல்களில் சங்கதிகள் அர்த்தபாவத்திற்கு அனுசரணையாக இருப்பின் அல்லது சேர்க்கப்படமாட்டா. 'அதேபோன்று, பரதநாட்டியக் கச்சேரிகளில் ஆடப்படுவது போன்று, நாடகப் போக்கிற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் ஐதித்தீர்மானங்கள், சஞ்சாரி அபிநயங்கள் நாட்டிய நாடகங்களில் உள்ளடக்கப்படுவதை அவர் பெரும்பாலும் அனுமதித்திலர். இவ்வாறு நாட்டிய நாடகத்தில் நாடகத்தின் பண்பைப் பெரிதும் பேணி, ஆட்டம் விறுவிறுப்புக்குறை யாதிருக்குமாறு பார்த்துக் கொள்வார். 'பார்ப்போர் மனதில் தனிநடன நிகழ்ச்சி ஒன்றினைப் பார்க்கும் உணர்வினைத் தவிர்த்து, நாட்டிய லயத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட நாடகம் ஒன்றினைப் பார்க்கிற உணர்வே மேலோங்கி நிற்கக் கூடிய விதத்தில் நாட்டிய நாடக நெறிப்படுத்தலை' மேற்கொண்டார் என்று ஏ.ரி. பொன்னுத்துரை தன் நூலில் கூறுவதும் ஈண்டு கவனிக்கத்தக்கது.

1960 -1980 கால கட்டத்தில் இதிகாச, புராண தொன்மங்களை மையமாகக் கொண்ட நாடகங்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் எவ்வாறு மேடையேற்றப்பட்டன 1970-களிலும் அதன் பின்னரும் நாட்டிய நாடகங்கள் எவ்வாறு நெறிப்படுத்தப்பட்டன என்பதைப் பார்க்கும்போது, அவர் நெறியாள்கையின் தனித்துவம் புலப்படும். அவருடைய நாட்டிய நாடக ஆக்கங்களுக்கு உறுதுணையாக விளங்கியவர் அவர் துணைவியார் ஞானேஸ்வரி. சுன்னாகம் இராமநாதன் கல்லூரி, பருத்தித்துறை மெதடிஸ்ட் கல்லூரி என்பனவற்றில் அவரின் நெறியாள்கையில் நாட்டியநாடகங்கள் மேடையேற்றப்பட்டன. இராமநாதன் கல்லூரி இசையாசிரியை அமரர் யோகாம்பிகை செல்லையா பிள்ளையின் சொற் தெளிவுடனும், அர்த்தபாவத்துடனும் கூடிய பாட்டு அவர் நாட்டிய நாடகங்களுக்கு உயிர் கொடுத்தது. அவர் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட நாட்டிய ஆசிரியர்களுடன் பணியாற்றினார். அவர்களுள் அவர் கருத்துக்களை உள்வாங்கி மிகத் திறமையாகச் செயற்படுத்தியவர் என நான் எண்ணுவது இருவரை: ஒருவர் இராமநா-

தன் கல்லூரியில் நடன ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய அமரர் கீதாஞ்சலி வி.கே. நல்லையா. மற்றையவர் பருத்தித்துறை மெதடிஸ்ட் கல்லூரி நடன ஆசிரியை அமரர் மங்கை ஆழ்வாப்பிள்ளை. நாட்டியநாடகத்தில் நடன அம்சங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்தல் வேண்டும் என்ற நிலைப்பாடு கொண்டவர்களாக ஒரு சில நடன ஆசிரியர்கள் இருந்தமையால், அவர்கள் இவருடன் முரண்பட்டதுமுண்டு. நடன அம்சங்கள் நாட்டிய நாடகத்தில் தேவையற்ற விதத்திலே சேர்க்கப்படும்போது, அது குழுநடன நிகழ்வாக மாறி விடுகின்றது. திருவேம்பாவைப் பாடல் வரிகளால் அவர் ஆக்கிய 'எங்கெழில் என் ஞாயிறு?' என்ற நாட்டிய நாடகத்தை இராமநாதன் கல்லூரியில் சேவை புரிந்த இரண்டு நடன ஆசிரியர்கள் பழக்கி மேடையேற்றியதைப் பார்த்துள்ளேன்: ஒன்று நெறியாளர் கற்பனைபண்ணிய விதத்தில் அமைந்த நாட்டிய நாடகமாக இருந்தது. மற்றையது, அழகிய பெண்கள் மேடையில் தனியாகவும், குழுவாகவும் ஆடிய பரதநாட்டியமாக இருந்தது.

இறுதியாக, யாழ்ப்பாணத்தில் சேக்ஸ்பியர் அரங்கு தொடர்பாக சோமசுந்தரத்தின் பங்களிப்பைக் குறிப்பிடல் வேண்டும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்தில் சேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் கிறிஸ்தவ கல்லூரிகளில் மேடையேறியன என்பதை Martyn's Notes on Jaffna எனும் நூல் வாயிலாக அறிகிறோம். ஆனால் சுயபாஷைக் கல்வி அறிமுகமான பின்னரும் கூட, அந்நாடக மரபினை யாழ்ப்பாணத்தில் பேணியவருள் முக்கியமானவர் சோமசுந்தரம். சேக்ஸ்பியர் நாடகங்களில் மாளாக்காதல் கொண்ட அவர், சேக்ஸ்பியர் நாடக அரங்கு தொடர்பாகத் தனது அறிவினை ஆர்வத்தோடு விருத்தி செய்து கொண்டவர். சேக்ஸ்பியரின் 'ஹம்லட்' நாடகத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துத் தான் கற்பித்த யூனியன் கல்லூரியில் மேடையேற்றியவர். 'ருவெல்த் றைட்' (Twelfth Night) சேக்ஸ்பியர் தினத்தை முன்னிட்டு கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்டது. மிரிகம, பலாலி ஆசிரிய கலாசாலைகளில் ஆங்கில விரிவுரையாளராக இருந்தபொழுது 'மக்பெத்' 'ஓதெல்லோ' நாடகங்களை ஆங்கிலத்தில் நெறிப்படுத்தி மேடையேற்றியதுடன், தானும் 'மக்பெத்', 'ஓதெல்லோ' பாத்திரம் தாங்கி நடித்தார். இளவாலை சென். ஹென்றீஸ் கல்லூரி, உடுவில் மகளிர் கல்லூரி, பருத்தித்துறை மெதடிஸ்ட் கல்லூரி என்பன சேக்ஸ்பியர் நாடகங்கங்களை மேடையேற்றுவதற்கு அவரின் வழிகாட்டுதலைப் பெற்றுக் கொண்டன. இருபதாம் நூற்றாண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் சேக்ஸ்பியர் அரங்கு எத்தகையதாக இருந்தது, தமிழ் அரங்கில் அதன் செல்வாக்கு உண்டா என்ற வினாக்களுக்கு விடை காண இவரின் பங்களிப்புக் குறித்தும் நோக்குதல் அவசியம்.

maithili.thayanithy@thaivedu.com

“எந்தக் கங்கையில்

இந்தக் கைகளைக் கழுவவது ?”

- ரூபன் சிவராஜா

மே 20-ம் திகதி நோர்வேத் தலைநகர் ஓஸ்லோவில் கவிஞர் இளவாலை விஜயேந்திரனின் ‘எந்தக் கங்கையில் இந்தக் கைகளைக் கழுவவது’ கவிதை நூல் வெளியீடும் கலை மாலை நிகழ்வும் இடம்பெற்றது. ஓஸ்லோவின் ரொம்மன் அரங்கில் (Rommen Scene) ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட இந்நிகழ்வில் மண்டபம் நிறைந்த மக்கள் பங்கேற்றனர்.

ஒரு நிகழ்வைத் திட்டமிட்டு, முன்னேற்பாடுகளைச் செய்து திட்டமிட்டபடி நடத்திமுடிப்பது சவால்கள் நிறைந்தது. அதிக நேரத்தையும் உழைப்பையும் கோருவது என்பது சொல்லித் தெரியவேண்டியதில்லை.

நிகழ்வு வடிவம் - புதிய பரிமாணம்:

ஒரு புத்தக வெளியீட்டு நிகழ்வினைத் தனி இலக்கிய உரையாடல் நிகழ்வாக நடத்துவதென்பது மரபார்ந்த ஒரு வடிவம்.

ஓஸ்லோவில் நாம் புத்தக அறிமுக - விமர்சன நிகழ்வோடு, அரங்காற்றுகையையும் இணைத்து முன்னர் சில தடவைகள் நிகழ்த்தியிருக்கின்றோம். அண்மையிற் புத்தகத் தோய்தல்/நூற் பேச்சினையும் இணைத்து வடிவமைத்து இதற்கு முன்னர் நிகழ்வுகளை நடத்தியிருக்கின்றோம்.

இம்முறை ‘எந்தக் கங்கையில் இந்தக் கைகளைக் கழுவவது’ நூல் வெளியீட்டு நிகழ்வு வடிவம் சார்ந்து இன்னுமொரு பரிமாணத்துடன் திட்டமிடப்பட்டது. பல்வகைமை நிகழ்வுகளை உள்ளடக்கிய நிகழ்வாகத் திட்டமிட்டு நடத்தியிருந்தோம். நிகழ்விற்கு பங்கு கொண்ட பார்வையாளர்களும் நேரலை ஒளிபரப்பிற் கண்ட உலகின் பல்வேறு பாகங்களில்

வாழும் தமிழ்க் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களும் அநுபவர்த்தியாக அதனை உணர்ந்திருப்பர்.

நிகழ்ச்சித் தொகுப்பிற்கென்று அல்லது அறிவிப்பாளர் என்று ஒருவர் இல்லாமல் நிகழ்ச்சிகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நிகழ்த்தப்பட்டன. தமிழ்ச்சூழலில், குறிப்பாக நோர்வேயில் இதுவொரு புது அணுகுமுறை. அந்த அணுகுமுறையை முன்மொழிந்தவர் இளவாலை விஜயேந்திரன்.

உரைகள், பகிர்வுகள், இசைப்பாடல்கள், நடனம், கவிதை அரங்காற்றுகை, ஓவியக்காட்சியும் ஓவியங்களைப் புரிந்து கொள்ளல் பற்றிய பேச்சு, நூற்பேச்சு, நாடகம் என இலக்கியமும் கலைகளும் சங்கமிக்கும்படியாக நூல் வெளியீடும் கலைமாலையும் வடிவமைக்கப்பட்டது. இன்னுமொரு விடயம் முக்கியமானது. அனைத்துக் கலை வெளிப்பாடுகளுக்குமுரிய எழுத்து இளவாலை விஜயேந்திரனுடையவை. அதாவது அவரது கவிதைகள் மொழியப்பட்டன. அவரது பாடல்கள் பாடப்பட்டன. அவரது கவிதை அரங்காற்றுகை செய்யப்பட்டது. அவரது எழுத்துருவிலமைந்த நாடகம், விமலநாதன் அவர்களால் நெறியாள்கை செய்யப்பட்டு மேடையேற்றப்பட்டது.

கவிதை ஆற்றுகை - நூற்பேச்சு - கவிதை மொழிவு: ‘காணாமற் போன சினேகிதிக்கு எழுதியது’ என்ற ஒரு கவிதையைக் கவிதா, ஓர் அரங்காற்றுகையாக நிகழ்த்தியிருந்தார். கவிதைகளுக்கு ஆற்றுகை செய்வது நாட்டியத்தில் இருந்து சற்று வேறுபட்டது. தாளங்களையும் சந்தங்களையும் சற்றே தள்ளி வைத்து ஓசைகளுக்கு உரிமையளிப்பது அதன் அம்சம். மெய்ப்பாடுகளை முன்னிறுத்தியதாக அவ்வரங்காற்றுகை அமைந்திருந்தது.

விஜயேந்திரனுடைய கவியாளுமை குறித்தும் தனது ‘கலாசாதனா கலைக்கூடத்தின்’ நடனநாடகப் படைப்புகளான சிவகாமியின் சபதம், ஞானரதம், சிலப்பதிகாரத்தின் பதினோராடலைத் தழுவி ஆடலரங்கேற்றம் ஆகிய படைப்புகளுக்கான விஜயேந்திரனின் பங்களிப்புக் குறித்தும் பகிர்ந்து கொண்டிருந்தார் கவிதா.

2020-ல் கலா சாதனா கலைக்கூடம் நிகழ்த்திய பதினோராடல் அரங்கேற்றப் படைப்பின் ‘மல்லாடல்’ நடன உருப்படிக்கு விஜயேந்திரன் எழுதிய பாடலுக்குச் சப்தனா மற்றும்

பிரியதி ஆகியோர் அருமையாக ஆற்றுகை செய்தனர். உடற்பலம் மிக்க இரு மல்லர்கள் ஆயுதமின்றித் தம்முட்தனித்து மோதிக் கொள்வதனை மற்றோர்/மல்யுத்தம் என்பர். இவ்வகைப்போர்களைக் கதைக்கருவாகக் கொண்டு ஆடப்படும் கூத்துவகை மல்லாடல் என்பர்.

நூற்பேச்சினை லண்டனிலிருந்து வருகைதந்த எழுத்தாளர் கலா சிறிரஞ்சன் நெறிப்படுத்தினார். விஜயேந்திரனுடன் ஓர் அரைமணி நேர உரையாடலாக அமைந்த அந்தப் பகுதியில் அவரது இளமைக் கால அனுபவங்கள், கவிதைகள், படைப்புகள், பார்வைகள், எண்ணங்கள், செயற்பாடுகள் குறித்த பல்வேறு விடயங்கள் பகிரப்பட்டன.

தியாகேஸ்வரி நாதன் 'எந்தக் கங்கையில் இந்தக் கைகளைக் கழுவுவது' என்ற கவிதையையும், சாரங்கா வரதன் 'இன்னும் வளராத பெரியவர்களுக்கு' கவிதையையும் உணர்வுபூர்வமாக மொழிந்தனர்.

இசையாளர் பகிர்வும் பாடல்களும்:

இசையமைப்பாளர்கள் வே. இரவிசுமார், முரளிதரன் முத்துலிங்கம் ஆகியோர் விஜயேந்திரன் பற்றிய தமது அநுபவங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டதோடு அவரின் வரிகளில் தாம் இசையமைத்த பாடலைப் பாடினர். இசையமைப்பாளரும் இசையாசிரியருமான சுந்தர் கணேசன் (குட்டி மாஸ்ரர்) நோர்வேத் தேசியத் தொலைக்காட்சியில் (NRK) 1989-ல் முதன்முதலாக ஒளிபரப்பப்பட்ட தமிழ்ப் பாடல் (விஜயேந்திரன் எழுதியது) குறித்த தகவல்களையும் அதன் உருவாக்க அநுபவங்களையும் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார்.

விஜயேந்திரன் 19 வயதில் எழுதிய இரண்டு அரங்கப் பாடல்களை இலண்டனிலிருந்து வருகைதந்திருந்த இசையமைப்பாளரும் பாடகரும் விஜயேந்திரனின் நண்பருமான பராபரனும் ஒஸ்லோவின் சிறந்த பாடகிகளில் ஒருவரான சஹானா சதானந்தனும் இணைந்து பாடினர்.

உரைகளும் கருத்துப்பகிர்வுகளும்:

கவிதைத் தொகுப்புப் பற்றிய அறிமுகக் குறிப்பினைக் கவிஞர் உமாபாலன் வழங்கினார்.

'இவரது கவிதைகள் சந்தம் கொஞ்சம் புதுக்கவிதைகள். இவர் மரபுக் கவிதைகளை எழுதுவதில்லை. ஆனால் மரபுக் கவிதைகளிலுள்ள அழகியல் சாராமல் இவர் கவிதைகளை எழுதுவதும் இல்லை. சொல் வீச்சில் பாரதிதாசனையும், நக்கல் நையாண்டியில் காளமேகத்தையும் நினைவுபடுத்துவன இவரது கவிதைகள். கவிதைகளின் பாடுபொருள் பன்முகப்பட்டது. ஆயினும், ஆயுதம் தூக்கிய போராளிகளைப் பற்றி அதிகமாக இவரது கவிதைகள் பேசுகின்றன. அராஜகங்களை எதிர்ப்பதற்காக ஆயுதம் தூக்க, அது சொந்த மக்களையே காவுகொண்ட அவலங்களை நடுநிலை தவறாமல், ஒரு மூன்றாவது மனிதனாக நின்று பார்த்துத் தன் கவிதைகளிற் பதிவுசெய்துள்ளார்' என்று உமாபாலன் தனதுரையிற் குறிப்பிட்டார்.

1979 காலப் பகுதியிலிருந்து விஜயேந்திரனுடன் கலை இலக்கிய மற்றும் சமூகச் செயற்பாடுகளிலும் தனிப்பட்ட நட்பு ரீதியாகவும் தோழமை கொண்டிருக்கும் நா. சபேசன் 'புதுசு'

சஞ்சிகைகளின் தொகுப்பு நூல் குறித்த கருத்துகளைப் பகிர்ந்து கொண்டார். 1979-ல் கொண்டுவரப்பட்ட அவசரகாலச் சட்டம் இலங்கையின் அரசியற் போக்கிற் பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டுவந்தது. அந்த மாற்றங்களின் எதிர்ப்பரசியல் இலக்கியச் செயற்பாட்டு விளைவுகளில் ஒன்றே புதுசு இதழ் என்றார். 1980-களின் தொடக்கத்தில் இன ஒடுக்கு முறை சார்ந்த கவிதைகள் பரந்த அளவில் 'புதுசு'-விலேயே வெளிவந்தது. மைய ஊடகங்களும் நாளிதழ்களும் அரசுக் கெதிரான கவிதைகள், படைப்புகளைப் பிரசுரிப்பதில் தயக்கம் காட்டின. புதுசு அதற்கான வெளியை ஏற்படுத்தியது என்றார் சபேசன். நிகழ்வில் 'எந்தக் கங்கையில் இந்தக்கைகளைக் கழுவுவது' கவிதைத் தொகுப்போடு, புதுசு மொத்த இதழ்களும் (11) தொகுக்கப்பட்ட நூல் வழங்கப்பட்டது.

அரசியற் பாதையில் வெவ்வேறு தளங்களில் இயங்கினாலும் தமக்கிடையிலான நாற்பதாண்டு கால நட்பு மற்றும் மானிட விடுதலை, சமூகநீதி, கலை மற்றும் அரசங்கச் செயற்பாடுகளில் கருத்துரீதியான, செயற்பாட்டு ரீதியான ஒருமித்த இயங்குதளங்கள் குறித்த கருத்துகளைப் பகிர்ந்துகொண்டிருந்தார் சர்வேந்திரா. அரசியல் முரண்பாடுகளுடனும் கருத்து வேறுபாடுகளுடனும் பொதுத்தளத்திற் பொதுநோக்கத்திற்கான கலை இலக்கிய மற்றும் சாத்தியமான செயற்பாடுகளில் ஒன்றாகச் செயற்படவும் பயணிக்கவும் முடியுமென்பதை அழுத்திச் சொல்கின்ற ஒரு கட்டுடைப்பாக சர்வேந்திராவின் உரை அமைந்தது.

பேசும் தூரிகை - உரையும் ஓவியர் மதிப்பளிப்பும்:

நவீன ஓவிய வகைமைகள் மற்றும் அவற்றின் தன்மைகள் குறித்த அறிமுகத்தினை வழங்கிய கவிஞரும் நாடகவியலாளருமான க. ஆதவன் கவிதைத்தொகுப்பில் இடம்பெற்ற ஓவியங்களின் பிரதிபலிப்பினை விளக்கியதோடு, 'கண்கள்', 'முகமுகம்' ஆகிய இரண்டு கவிதைகளைக் குட்டி மாஸ்ரரின் பின்னணி இசையுடன் மொழிந்தார்.

வெளியீடு செய்யப்பட்ட கவிதைத் தொகுப்பின் கவிதைகளுக்கான ஓவியங்களை வரைந்த இளைய ஓவியர்களான பிரியங்கா நமசிவாயம், சுருதி ரமேஸ்வரன், கதிர் து. ரூபன், ராகவி கார்த்திகேயன் ஆகியோருக்கு மதிப்பளிப்பும் வழங்கப்பட்டது. இக்கவிதைத் தொகுப்பின் முகப்போவியத்தினை மகாஇந்திரன் மகாதேவன் வரைந்துள்ளார். ஏனைய ஓவியங்களை மேற்சொன்ன இளையவர்களும் கே. கிருஷ்ணராஜா, அருந்ததி ரட்ணராஜா, தபீந்திரன் கிருஷ்ணப்பிரியா, தங்கவடிவேல் சௌந்தரராஜன் (த. சௌந்தர்) ஆகியோரும் வரைந்திருந்தனர். நூல் வடிவமைப்பினைப் பிரேமராஜ் சிவசாமியும், முகப்பு வடிவமைப்பினைக் கவிதா லட்சுமியும் செய்திருந்தனர்.

'ஒரு நாய்க் கதை' நாடகம்:

நிகழ்வின் இறுதிப் பகுதியாக 'ஒரு நாய்க் கதை' நாடகம் அரங்கேறியது. உலகின் சிறந்த சிறுகதை மற்றும் நாடக எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் அன்ரன் செக்கோவ். அவர் எழுதிய 'பச்சோந்தி' சிறுகதையை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நாடகப் பிரதி எழுதப்பட்டுள்ளது. 1884-ல் எழுதப்பட்ட சிறுகதை. 150 ஆண்டுகளைத் தொடும் நிலையிலும் அது சமகாலப் பொருத்தத்துடன் இருக்கின்றது. அது உலகப் பொதுமையான, உலக மானிட சமூகத்திற்குரிய பொதுப்பண்புகளைப் பிரதிபலிக்கின்ற சிறுகதை என்பதால் இன்றும் பொருந்துகிறது.

அடிப்படையில் அதுவொரு குறியீட்டு நாடகம். நகைச்சுவை கலந்த சீரியசான கதையாடலைக் கொண்டுள்ளது. ஒஸ்லோவின் முன்னணிக் கலைஞர்கள் பலரையும் இந்நாடகத்தில் இணைக்க முடிந்தமை மகிழ்வுக்குரியது. நடிக்ருக்கு இது முதல் நாடக மேடையும் கூட. ஒப்பனையினைச் செல்வானந்தவேல், சந்தையை மேடையில் கொண்டுவரும் வகையிலான அரங்க அமைப்பினை ஜோசப் அமலி மேற்கொண்டிருந்தார். பின்னணி இசையினைக் குட்டி மாஸ்ரரும் வழங்கியிருந்தனர்.

கலை என்பதன் முதன்மை இலக்குச் சமூகத் தாக்கம் மற்றும் கலைத்துவ அனுபவத்தினைப் பார்வையாளர்களுக்குக் கொடுப்பது. ஆயினும், கூட்டுணர்வோடு கலைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதும் ஊடாடுவதும் சந்திப்பதும் மனித உறவுகளை மேம்படுத்துவதில் அற்புதமான பங்கினை வகிக்கின்றது.

கலை என்பதன் முதன்மை இலக்குச் சமூகத் தாக்கம் மற்றும் கலைத்துவ அனுபவத்தினைப் பார்வையாளர்களுக்குக் கொடுப்பது. ஆயினும், கூட்டுணர்வோடு கலைஞர்கள் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதும் ஊடாடுவதும் சந்திப்பதும் மனித உறவுகளை மேம்படுத்துவதில் அற்புதமான பங்கினை வகிக்கின்றது.

வெளியீட்டுரை - நன்றியுரை:

வெளியீட்டுரையினை நானும், நன்றியுரையினைச் சஞ்சயனும் நிகழ்த்தினோம்.

இந்தக் கவிதைத் தொகுப்பின் உள்ளடக்கம் என்ன, அதாவது எந்த அடிப்படையில் இந்நூல் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது? இந்தத் தொகுப்பு ஏன் வெளிவருகின்றது, தொகுக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை விளக்கும் அடிப்படையில் வெளியீட்டுரை அமைந்தது.

80-களின் நடுப்பகுதியிலிருந்து 80-களின் இறுதிக் காலங்களில் எழுதிய - முன்னர் தொகுக்கப்படாத - அதேவேளை பத்திரிகைகள், இதழ்கள், சஞ்சிகைகளில் வெளிவந்த கவிதைகள் தேடிக்கண்டடைந்து தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றோடு 1999-ல் வெளிவந்த 'நிறமற்றுப் போன கனவுகள்' தொகுப்பில் இடம்பெற்ற கவிதைகள் இதில் மறுபதிப்புக் கண்டுள்ளன. தொகுப்பின் இறுதியில் இவருடைய பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடல்கள் எனும்போது தாயகத்திலும், தமிழகத்திலும், நோர்வேயிலும் இறுவெட்டுகள், நடனங்கள், நாடகங்கள், அரங்க நிகழ்வுகளுக்காக எழுதப்பட்ட பாடல்கள் அவை.

அக்கவிதைகளின் பிரதிபலிப்பும் அவை ஏற்படுத்துகின்ற தாக்கமும் அடிப்படையானவை. விஜயேந்திரனின் கவிதைகளின் பேசுபொருள் வீரியம், அவை ஏற்படுத்தும் தாக்கம், அவை கடத்துகின்ற உணர்வு, கவித்துவ அழகியல், காலப் பிரதிபலிப்பு, காலம் கடந்து வாழக்கூடிய அக்கவிதைகளின் தன்மை என்பனவே இத்தொகுப்புருவாக்கத்திற்கான அடிப்படைகள்.

ஒளிப்படங்கள்:
தங்கவேல் கணபதிப்பிள்ளை

rooban.s@thaivedu.com

Lower rates. Exceptional service.

Connect with an insurance company that puts clients first.
Discover why The Co-operators is the right choice
for your Auto and Home insurance.

Ask us about our significant discounts, 24-hour
Emergency Claims Service, free Identity Theft coverage
with our Home policies, and Accident Forgiveness
Endorsement option. All backed by our
Claims Guarantee.

Senthooran Punithavel

Phone: **416-396-0707**

Fax: 416-396-1221

Email: Senthooran_Punithavel@cooperators.ca

We've Moved
Our New Address

10 Milner Business Court - Unit 708
Scarborough, ON M1B 3C3

குறைந்த கட்டணங்கள் பெரும்பயன் நல்கும் சேவைகள்

வாடிக்கையாளர் நலனை முன்னிலைப்படுத்தும்
எம் காப்புறுதி அமைப்போடு தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

வீடு, வாகன காப்புறுதி சேவைகளுக்கு உகந்த தெரிவு
The Co-operators திறுவனமே என்பதைக் கண்டுக்கொள்ளுங்கள்

உங்களுக்கான கட்டணக் கழிவுகளை பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்

24 மணிநேர அவசர கேட்பனவுச் சேவை வழங்கப்படும்

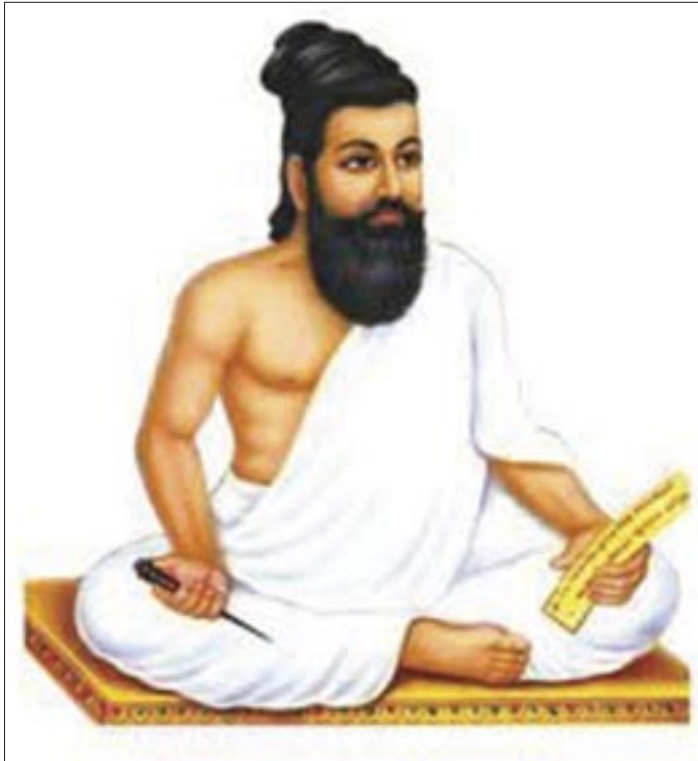
Home Auto Life Investments
Group Business Farm Travel

 the co-operators®
A Better Place For You®

கைவண்ணம்

த. சீவபரவு

எம் மத்தியில் வாழ்கின்றவர்களில் நண்பர் புனிதவேல் அவர்கள் சமூகத்துக்குப் பயன் தரும் பல்வேறு சேவைகளைச் செய்தும் படைத்தும் வருகின்றார். அவர் சமூக சேவை நிறுவனங்களுக்கு நிதி திரட்டும் நோக்கத்துடன் பரகூட்டில் பறந்தமை, மலை ஏறியமை, போர்த்துக்கல் நாட்டில் மிக நீண்ட தூரம் நடந்தமை போன்றவற்றோடு தன்னை ஒட்டியவர்க

ளையும் பொதுநலச் செயல்களில் ஈடுபடத் தூண்டி வருபவர். கனடாவில் கிடைக்கும் பாவனைக்கு இனிப் பயன்படாது என்று ஒதுக்கிய பொருட்களைப் பிரயோசனமான முறையில் பயன்படுத்தி, அவை வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழ் வாழும் வேறு நாட்டவருக்கு பயன்தருவகையில் கிடைக்கச் செய்தமை, தமிழ் முதியவர்களை மகிழ்ச்சியோடு கழிக்கப் பல்வேறு இடங்களுக்குக் கூட்டிச் சென்றமை போன்றவற்றோடு

தனது ஓய்வு நேரத்தை மிகவும் பயனுள்ளதாக மேற்கொள்ளப் புதிதாக வைரங்களுக்கு வண்ணம் தீட்டிப் படமாக்குதல் (Diamond Painting) முறையைக் கற்றறிந்து அதன் வண்ணம் சில படங்களுக்கு வண்ணமயமாக்கி ஒளிர வைத்தவர்.

இந்த வைர ஓவியம் Crystal Art எனவும் அழைக்கப்படுகின்றது. ஒரு படத்தை அல்லது வரைந்த ஓவியத்தை எடுத்து, அந்த ஓவியத்தின் மீது சிறிய ஓட்டப்படக்கூடிய கிறிஸ்டல் களை ஒட்டி மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. அதனைத் தனது தற்றுணிவாலும், விடாமுயற்சியாலும், ஓய்வு நேரத்தைப் பயனுள்ள முறையில் செயற்படுத்தும் மனவலிமையாலும் செய்து முடித்திருக்கின்றார்.

அவரது முதலாவது முயற்சியாக ராதா - கிருஷ்ணருடைய படத்தைச் செய்து வெற்றி கண்டமை, அவரை மேலும் அந்த முயற்சியைத் தொடர வைத்தது. இரண்டாவது முயற்சியாக யேசு நாதரின் படத்தைச் செய்து திருப்தி கண்டார். வள்ளுவருக்கும் ஒரு படத்தைச் செய்ய வேண்டும் என அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மூன்று அடி நீளமும், மூன்று அடி அகலமும் கொண்ட ஒரு படத்தை அவர் இந்த முயற்சியின் பயனாக மேற்கொண்ட வேளை, அந்தப் படம் முழுமையடைய முன்னர், அவருடன் சென்று அப்படத்தைக் கண்ணுற்றேன். மிக வியப்பாக இருந்தது.

இந்தப் படத்தினை அவர் செய்து முடிக்கக் கிட்டத்தட்ட மூன்று வாரங்கள் வரை தனது நேரத்தைச் செலவிட்டுள்ளார். இதற்கான உள்ளீட்டுப் பொருட்களை வலைத் தளத்திலிருந்து பெற்றுக்கொண்டுள்ளார்.

வள்ளுவப் பெருந்தகையின் ஓவியத்தை இந்த வைர வண்ணத்தில் மின்ன வைக்க வேண்டும் என நினைத்து அதனை நிறைவேற்றித் தமிழ் இசைக் கலாமன்றத்திற்கு அன்பளிப்புச் செய்திருக்கின்றார்.

அத்தோடு நின்றுவிடாது, உள்ளங்கைக்குள் அடக்கக்கூடிய சிறிய நூலாக திருக்குறளை ஆங்கிலத்தில் அச்சிட்டு வெளியீடு செய்திருந்தார். அந்த நூல் வெளியீடு தமிழ் இசைக் கலாமன்றத் தலைவர் ஸ்ரீபதி அவர்களின் தலைமையில் இடம்பெற்றது.

இன்னிசை வேந்தர் பொன் சுந்தரலிங்கம் அவர்கள் சில திருக்குறள்களை வயலின் வித்தகி தனதேவி மித்திரதேவாவினதும் மிருதங்க வித்துவான் ரதிரூபன் அவர்களின் மிருதங்க அணி இசைகளுடன் மிகச் சிறப்பாகப் பாடி சபையின்

அவர்களும் உரையாற்றினர். பேராசிரியர் சந்திரகாந்தன் தனதுரையில், 'மேலைநாட்டு அறிஞர்களுள் வள்ளுவரைக் கண்டுகொண்டு வெளியுலகுக்கு கொண்டு வந்தவர்களுள் ஜீ.யு. போப்பவர்கள் முக்கியமானவர். திருக்குறளை மொழிபெயர்த்துத் தமிழையும் திருக்குறளையும் உலகறியச் செய்தார் என்பதோடு, மேலை நாட்டவர்கள் தமிழைக் கற்று, தமிழின் சிறப்பை அறிந்து, அதனை உலகறியச் செய்தார்கள் என்றார். தொடர்ந்து உரையாற்றிய முனைவர் சிவகடாட்சம் அவர்கள் திருவள்ளுவரைப் பற்றியும் அவர் எந்தச் சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதில் நிலவும் ஐயங்களையும் முதனிலைப் படுத்தியதோடு, திருநாவுக்கரசர் சமணத்தைத் தழுவி யிருந்தபோது திருக்குறளுக்கு உரை எழுதியுள்ளார் என்பதனையும், திருக்குறளுக்கு உரை எழுதிய ஏனையவர்கள் பற்றியும், திருக்குறளின் காலம் பற்றியும் எடுத்துரைத்தார். தொடர்ந்து முன்னாள் இலங்கைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான ஈழவேந்தன் அவர்கள் திருக்குறளின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்து, இன்றைய அரசியல் நிலைமைகளையும் ஒப்பிட்டார்.

பாராட்டைப் பெற்றுக் கொண்டார்.

இவ்விழாவில், திருவள்ளுவரைப் பற்றி பேராசிரியர் அமுது ஜோசப் சந்திரகாந்தன் அவர்களும் முனைவர் சிவகடாட்சம்

தொடர்ந்து மேடைக்குப் பக்கமாகப் புனிதவேல் அவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட 'வைர வண்ணப் படத்தின்' திரை வையத்தியக் கலாநிதி சிவாஜி அவர்களால் திறந்துவைக்கப்பட்டது.

sivapalu@thaiveedu.com

கடலளவு கனவு!

- ஜனா -

வேலணை ஒன்றியம் - பிரித்தானியா அமைப்பினரின் பத்தாண்டு நிறைவு விழாவில் முதன்முறையாக அரங்கேறியது கடலளவு கனவு. மெய்வெளி படைப்பாளிகள் நாடகம் ஒன்றை வழங்கவிருக்கிறார்கள் என்ற செய்தி முன்கூட்டியே

தெரிந்த விடயம் என்பதால் என்னை ஆவலோடு இந்நிகழ்வுக்குச் செல்லவைத்தது என்றால் மிகையாகாது.

புலம்பெயர்ந்த தமிழ் சமூகம் தாயகத்தைப் போன்று கல்வி என்ற கருவியை அடிநாதமாக எதிர்கால முன்னேற்றத்திற்குப் போற்றி வருகின்றது. பிள்ளைச் செல்வங்களான சிறார்களின் எதிர்காலத்தை கல்வியினூடாக நிர்ணயிப்பதில் பெற்றோர், உற்றோரின் பங்களிப்பு பெரும்பங்கு வகிக்கின்றது. அவ்வகையில் அவர்களும் அளவிலாக கனவுகளுடன் பிள்ளைகளை வளர்த்து வருகின்றனர். அதே சமயத்தில் அந்தச் சிறார்களும் தம் தம் கனவுகளால் தங்கள் எதிர்காலத்தின் சுபீட்சத்திற்குப் பாலம் கட்ட முனைகிறார்கள். எவருடைய கனவுகள் தகர்ந்து கலைக்கப்படுகின்றன எவருடைய கனவுகள் நிஜமாகப் போகின்றன என்ற முரண்பாடே கடலளவு கனவின் கதைக் கருவாகக் காணப்படுகின்றது.

எங்கள் நிகழ்வுகளில் பெரும்பாலான சமயங்களில் காணப்படுகின்ற ஒலிவாங்கி / ஒலிபெருக்கி சாதனங்களின் கோளாறுகளுடன் ஆரம்பித்தது கடலளவு கனவு. எவ்வளவு திறமை கொண்ட கலைஞரும் இவ்வாறான குளறுபடிகளால் அவருடைய முழுமையான படைப்பாற்றலை வெளிக்கொணரச் சிரமப்படுவார். ஆனால் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாது சிறார்கள் உட்பட அனைத்து மெய்வெளிக் கலைஞர்களும் செவ்வனே தங்களின் பாத்திரத்தினை நடித்தனர்.

நல்லதொரு பின்னணி இசையுடன் வண்ண வண்ண ஆடைகளும் விலங்குப் பொம்மை ஆடைகளும் அணிந்த சிறார்களின் நடனத்தோடு நாடகம் ஆரம்பமாகியது. 'எனக்கு ஒரு கனவு இருக்கு' என்று கதையின் நாயகி பார்வையாளர்களைப் பார்த்துத் தொனிக்க அதுவரை அங்குமிங்கும் சற்றே சலசலத்துக் கொண்டிருந்த அரங்கம் அமைதிக்கொண்டு மேடையை உன்னிப்பாகக் கவனிக்கத் தொடங்கியது. சமகாலத்தில் முக்கியமாக பிரித்தானியா போன்ற புலம்பெயர் சமூகத்தில் அன்றாடம் நடைபெறுகின்ற அன்பின்பால் ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களை நாடகத்தில் புடம் போட்டுக் காட்டினார்கள். தாய், தந்தை, மாமா, பாட்டி போன்ற சொந்தங்கள் அவர்களின் சுயநலக் கனவுகள் களியாட்டம் போடுவதைக் கலைஞர்கள் நன்றாக வெளிப்படுத்தினார்கள். இந்த நாடகத்

தில் இன்னுமொரு விசேடமான விடயம் கதாநாயகி காட்சிகள் மாறுவதற்கு முன்னர் மேடையிலிருந்த ஓவியப்பலகையொன்றில் வரைந்த கிறுக்கல்கள்! அடடா! இறுதிக் கட்டத்தில் கிறுக்கல்கள் போன்றிருந்தவை ஓர் ஓவியமாக ஒளிர்ந்தது. அந்த ஓவியம் ஒன்றே நாடகத்தின் முழுக்காட்சிகளையும் பிரதிபலிப்பது போன்று காணப்பட்டது. இது நாடக இயக்குனரின் திறமையைப் பறைசாற்றிக் கொள்கிறது.

ஒருசில விமர்சனங்களை இங்கே சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்று கருதுகின்றேன். சில காட்சிகளில் தத்ரூபமாக நடிப்பதைத் தவிர்த்து மிகுந்த வியத்தகு வகையில் நடிப்பதாகத்

தோன்றியது. ஆங்கிலச் சொற்களை இக்கால உரையாடல்களில் தவிர்க்க முடியாதெனினும் ஆங்கிலச் சொற்பாவையை ஏற்ற வகையில் குறைத்திருக்கலாம். இது அன்றாட வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாகக் கதாசிரியர் எண்ணலாம். ஆனால் இது போன்ற மேடைகள்தான் தமிழ் மொழியை நிலைக்க வைக்கும் என்று உறுதியாக நம்புகின்றேன். சிந்தனைச் செறிவுட்டமிக்க இந் நாடகம் சோகமான முடிவைக் கொண்டதாக என் மனதுக்குத் தோன்றியது. இதை இரசிக்கும் சிறார்களுக்கு கனவுகளைத் தகர்க்கும் பெற்றோர்களைப் பற்றி எதிர்மறையான எண்ணங்களைத் தூண்டுமோ என்ற வோர் ஐயம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

ஆனால் நாடகம் முடிந்த பின்னர் ஆரம்பித்த கரவொலி நிற்பதற்கு பல நிமிடங்கள் எடுத்தன. அவையோர் அனைவரையும் சுமார் நாற்பது நிமிடங்கள் கட்டிப் போட்டிருந்தது என்பது உண்மை. கரவொலி எழுப்பிக்கொண்டிருந்த என் கைகள் நனைந்த கண்களை துடைக்க மறுத்தன. இந்தச் சிறப்பு இந்நாடகத்தை நெறியாள்கை செய்த திரு. சாம் பிரதீபன் அவர்களையே சாரும் என்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி.

நான் நிகழ்ச்சி முடிந்து வீடு திரும்பிய பயணத்தில் எனது மனது 'வெண்பா வெண்பா' என்று ரீங்கரித்துக் கொண்டிருந்தது. கையளவு மனசு கொண்டவர்களின் கடலளவு கனவுகளைக் கரைக்க வேண்டாமே!

info@thaiveedu.com

வண்ணிப் பிரதேசத்தின் முதற் பேராசிரியர் கலாநிதி பெரான். பூலோகசிங்கம் - வே. விவேகானந்தன்

வீரம் செறிந்த வண்ணி மண்ணிலே, செட்டிக்குளம் என்னும் ஊரிலே, செல்வமும் செல்வாக்கும் பெற்று, வாழ்ந்து வந்த பொன்னையா உடையார் சோதிரத்தினம் இணையருக்கு மகனாக, 1936-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதி பொன். பூலோகசிங்கம் பிறந்தார். இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை செட்டிக்குளம் அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலையிலும், இடைநிலை மற்றும் உயர்தரக் கல்வியை யாழ்ப்பாணம் சென். பற்றிக்ஸ் கல்லூரியிலும் கற்றார்.

உயர்தரக் கல்விப் பரீட்சையில் திறமைச் சித்தி பெற்ற அவர், 1958-ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திற்குப் பிரவேசித்தார். அங்கு தமிழ் மொழியை சிறப்புப் பாடமாக எடுத்து, பேராசிரியர்கள் சு. வித்தியானந்தன், ஆ. சதாசிவம், வி. செல்வநாயகம், ச. தனஞ்சயராஜசிங்கம் ஆகியோரிடம் கற்றுத் தனது தமிழறிவைக் கூர்மைப்படுத்தி 1961-ம் ஆண்டு முதலாம் வகுப்புச் சித்தியினைப் பெற்றார்.

1963-ம் ஆண்டு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் புலமைப் பரிசில் பெற்று, லண்டன் ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில், திராவிட மொழியியல் அறிஞர் பேராசிரியர் தோமஸ் பரோ அவர்களின் மேற்பார்வையில், மொழியியல் ஆய்வினை மேற்கொண்டார். இரு வருடங்கள் ஆய்வினை மேற்கொண்ட அவர், 1965-ம் ஆண்டு கலாநிதிப் பட்டப் படிப்பினை நிறைவு செய்தார். அதன் மூலம் வண்ணிப் பிரதேசத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது நபர் என்னும் பெருமைக்குரியவரானார். எடின்பரோப் பல்கலைக்கழகத்தில், பேராசிரியர் எஸ். பிற்கோடர் என்பவருடன் இணைந்து இரண்டாம் மொழிகற்பித்தல் தொடர்பான ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டிருந்தார்.

1965-ம் ஆண்டு இலங்கை திரும்பிய பூலோகசிங்கம் அவர்கள், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கொழும்பு வளாகத்தில், தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகப் பதவி ஏற்றார். அக்காலகட்டத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வளாகங்களில்,

தமிழ் மொழிப் பாடத்திட்டத்தில், இந்திய இலக்கியங்களுக்கும் அவற்றைப் படைத்தவர்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதனால் ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு பற்றி விரிவாகப் பயிலும் வாய்ப்பு, பல்கலைக்கழக மட்டத்தில்கூட இல்லாதிருந்தது. ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்துக்கும் படைப்பாளர்களுக்கும் தனித்துவம் உண்டு. தனி வரலாறு உண்டு. அவை விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டும் என ஆர்வம் கொண்ட பூலோகசிங்கம் அவர்கள், அப்போதைய தமிழ்த் துறைத் தலைவராக விளங்கிய பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம் அவர்களுடன் இணைந்து உருவாக்கிய பாடத்திட்டத்தில், 'ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்' என்னும் ஒரு பாடத்தையும் இடம்பெறச்செய்தார். இதன் மூலம் ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்தை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்த பெருமை இவரைச் சாரும்.

மிக எளிமையாகப் பழகும் பண்பினை இயல்பாகக் கொண்டிருந்த பூலோகசிங்கம் அவர்கள், கொழும்பு, களனி, பேராதனை ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் பணியாற்றிய காலங்களில் மாணவர்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார். அத்துடன் மாணவர்களும் உயர் கல்வித் துறைசார் ஆய்வாளர்களும் பயன் பெறும் வகையில் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதி சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் வெளியிட்டார். இவர் எழுதிய சைமன் காசிச்செட்டி அவர்கள் தந்த தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், தமிழ் இலக்கியத்துக்கு நாவலர் புரிந்த பணி, கனகி புராணம், பாவலர் சரித்திர தீபகம், பதிப்புப் பேராசிரியர் தாமோதரம்பிள்ளை, ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழர் ஆகிய ஆறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைக் கொண்ட தொகுதி 'தமிழ் இலக்கியத்தில் ஈழத்தறிஞரின் பெரு முயற்சிகள்' என்னும் பெயரில் 1970-ம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இந்த நூலில் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு ஈழத்து அறிஞர்கள் ஆற்றிய பணிகள் விரிவாக எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளது. அத்துடன் இந்த நூல், சிறந்த ஆய்வு நூலுக்கான இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் மொழிக்குப் பெரும் தொண்டு ஆற்றிய, பத்தொன்ப

தாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பேரறிஞர், ஆனல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள், இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் வாழ்ந்த புலவர் பெருமக்கள் பற்றிய வரலாற்று நூலை, 'பாவலர் சரித்திர தீபகம் ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளுடன்' என்னும் தலைப்பில் எழுதியிருந்தார். அந்த நூலைத் தேடி

எடுத்து மீள்பதிப்பு செய்வதற்கு, கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் 1975-ம் ஆண்டு முன்வந்தபோது, பூலோகசிங்கம் அவர்கள் முன்னின்று செயற்பட்டு அதன் முதலாவது பாகத்தை 1976-ஆம் ஆண்டும் இரண்டாவது பாகத்தை 1979-ம் ஆண்டும், பதிப்பித்து வெளியிட்டார். 1990-ம் ஆண்டு இந்து கலாச்சார அமைச்சின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பல்வேறு சிரமங்களுக்கு மத்தியில் இந்துக் கலைக்களஞ்சியம் என்னும் கலைக் களஞ்சியத்தினைத் தொகுத்து வெளியிட்டார். 1993-ஆம் ஆண்டு 'ஈழம் தந்த நாவலர்', 'நாவலர் பண்பாடு', 'சிலப்பதிகார யாத்திரை' போன்ற பல இலக்கிய நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். ஆறுமுகநாவலரின் சமய, தமிழ்ப் பணிகளில் ஆர்வம் கொண்ட இவர், இலங்கையில் ஆறுமுகநாவலர் சபையில் அங்கத்தவராக இருந்தார். ஆறுமுகநாவலர் நூற்றாண்டு விழா கொண்டாடப்பட்ட போது, நாடளாவிய ரீதியில் நடைபெற்ற விழாக்களில், சொற்பொழிவுகள் ஆற்றியும், கருத்தரங்குகளில் பங்கு கொண்டும் சிறப்பித்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் ஆறுமுகநாவலர் மேற்கொண்ட சமுதாயப் பணிகளையும் இளம் தலைமுறையினர் அறிந்து கொள்வதற்காக, ஆதாரங்களுடன் பல கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டார்.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியத்தில் அகப்பொருள் நெறி, தந்தை விடுதாது, வன்னி நாட்டின் வரலாறு, கோணேசர் கல் வெட்டு, முருக வழிபாட்டின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், தமிழ் இலக்கண விசாரம், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் வளர்ச்சி, ஈழத்துப் புராணங்கள், பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வரையான ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம், என ஏராளமான கட்டுரைகளைப் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் எழுதியுள்ளார். 2017-ம் ஆண்டு 'தமிழ் ஆய்வுச் சிந்தனைகள்' என்னும் நூல் வெளிவந்தது. Poet Thambimuthu - a profile என்னும் ஆங்கில நூலையும் எழுதியுள்ளார். 1974-ம் ஆண்டு இலங்கையில் நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டினை யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்திய ஏற்பாட்டுக் குழுவினருடன் இணைந்து பெரும் பங்காற்றினார். இவரது பணிகளைப் பாராட்டி இலங்கை அரசு 1993-ம் ஆண்டு 'கலா கீர்த்தி' பட்டமளித்துக் கௌரவித்தது. இப்பட்டத்தினைப் பெற்ற முதலாவது தமிழர் என்னும் பெருமையும் இவருக்குக் கிடைத்தது. 1965-ம் ஆண்டு முதல் 1997-ம் ஆண்டு வரை கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம், களனிப் பல்கலைக்கழகம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் ஆகிய பல்கலைக்கழகங்களில் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்த பூலோகசிங்கம் அவர்கள் 1997-ம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்று, அவுஸ்திரேலியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்து, சிட்னி நகரில் குடியேறினார்.

அவுஸ்திரேலியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்த பூலோகசிங்கம் அவர்கள் தொடர்ந்தும் தமிழ்ப் பணியாற்றுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். சஞ்சிகைகளிலும் பத்திரிகைகளிலும் பல கட்டுரைகளை எழுதி வந்தார். குறிப்பாக 'கலப்பை' என்னும் சஞ்சிகையில் ஈழத்து சைவமும் பாரம்பரியமும், நட்புக்கு எல்லை, வீரவனிதையின் சோக முடிவு, இணைபிரியா அன்றில், ஏ.ஜே. கனகரத்தினா நினைவலைகள், ஈசாப் கதைகள், பெண்கொலை புரிந்த நன்னன் போன்ற பல கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்தார். இவ்வாறு சுறுசுறுப்பாகச் செயற்பட்டு வந்த பேராசிரியர் பூலோகசிங்கம் அவர்கள் பின்னர் நோய்வாய்ப்பட்டு 2019-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் பத்தொன்பதாம் திகதி தனது எண்பத்திமுன்றாவது வயதில் சிட்னி நகரில் அமரத்துவம் அடைந்தார்.

பேராசிரியர், பதிப்பாசிரியர், நூலாசிரியர், எழுத்தாளர், ஆய்வாளர் எனப் பன்முக ஆளுமை கொண்ட பூலோகசிங்கம் அவர்கள் தமிழ் மொழிக்கும் சைவ சமயத்துக்கும் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியனவாகும். இவரது மறைவின் போது, 'புலமைப் பாரம்பரியத்தின் உன்னத அடையாளம் பொன் பூலோகசிங்கம்' என யாழ்ப்பாணம் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் உபவேந்தர் என். சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தனது அஞ்சலிக் குறிப்பில் தெரிவித்திருந்தார். இத்தகைய கல்விச் சான்றோர்கள் என்றும் தமிழ் மக்களால் நினைவு கூரப்பட வேண்டியவர்களாவர்.

vivekanathan.v@thaiivedu.com

இன்சொற் சான்றோன் பூர்வீகன்

தாய்வீடு இதழின் வழியாக எழுத்தாளராக அறியப்பட்ட, பூர்வீகன் என்ற புனைபெயரைக் கொண்ட வைத்திலிங்கம் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இவ்வலக வாழ்வை நீத்த செய்தி,

எமக்குப் பெருந்துயரைத் தருகின்றது. அன்னாரின் இழப்பால் துயருற்றிருக்கும் குடும்பத்தாருக்குத் தாய்வீடு இதழ்

தன் இரங்கல்களையும் ஆறுதல்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

தாயகத்தில் கரவெட்டியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட இவர், கற்கும் காலத்தில் சிறந்த மாணவராகவும் சமூக அக்கறை கொண்டவராகவும் இருந்திருக்க வேண்டும் என்பதை அவருடைய பிற்காலப் பணிகள் எமக்கு உணர்த்துகின்றன. பேராசிரியர் சிவத்தம்பி அவர்களின் தந்தையார் கார்த்திகேசு தன்னுடைய ஆசிரியர் எனக் குறிப்பிடுவதிலிருந்து இவருடைய கல்விப் பின்புலம் தெரிகின்றது. பேராசிரியரைப் பற்றி இவர் எழுதிய ஒரு கட்டுரை, இருவருக்குமான நெருக்கத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றது.

கணக்காளரான இவர், பணியாற்றத் தொடங்கிய பரப்பு, இவருடைய சிந்தனைகளையும் சமூக ஈடுபாட்டையும் விரிவுபடுத்தவல்லதாக அமைந்துவிட்டதுதான் சிறப்பு. இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறைக் கூட்டுத்தாபனத்தின் கணக்காளர் பணி என்பது செல்வாக்கு மிக்க உயர் பணி என்பதைப் பலரும் அறிவர். இலங்கை அரசின் அமைச்சர்கள் பலரோடும் பணி தொடர்பில் நெருக்கமாக இருந்திருக்கின்றார் என்பதும் தெரிய வருகின்றது. மலையகம் உட்பட இலங்கையின் பல பாகங்களுக்கும் இவர் பணி தொடர்பில் பயணித்திருந்ததை இவருடைய கட்டுரைகள் வாயிலாகத் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் எம்மோடு பழகும் காலத்தில் தான் வகித்த உயர் பணி குறித்து, எம்மோடு பேசிக்கொண்டதில்லை.

இவர், தாய்வீடு இதழில் எழுத ஆரம்பிக்கும்போது, அவருடைய எழுத்தும், அதன் நோக்கும் சாதாரணமாகத்தான் இருக்கும் என்ற பொதுவான கருத்தே இருந்தது.

இவர் எழுதத் தொடங்கிய பின்னர், இவருடைய எழுத்துகளுக்குள் இந்தச் சிறப்புகளை நாம் உணரத் தொடங்கிய போது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அழகும் ஆழப்பொருளும்

கொண்டதாக இவர் எழுத்துகள் அமைந்திருந்தன. உண்மைகளும் சமூகப் பொறுப்புகளும் அவர் எழுத்துகளுக்குள் இருந்தன.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய, இலங்கையில் வாழ்களச் சூழல்களையும் அரசு உத்தியோகத்தர்களின் வாழ்வையும் பிரதேச அமைவுகளையும் பல ஊர்களின் வரலாற்றுக் குறிப்புகளையும் இவர் படைப்புகள் அழகுறப் பதிவு செய்திருக்கின்றன. இவர் யார் என்பதை எமக்கு அறிவித்தவை இவருடைய எழுத்துகள்தான்.

தாய்விடு இதழோடு, பேரன்புடன் உறவுகொண்ட ஒரு வாசகர், எழுத்தாளர் இவர். மாதந்தோறும் பத்துக்கு மேற்பட்ட இதழ்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும் இவர், தனக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அவ்விதழ்களைக் கொடுத்து மகிழ்வார். பல நண்பர்களுடன் இணைந்து தாய்விடு இதழுக்கு நன்கொடை வழங்கும் முயற்சியையும் மேற்கொண்டார். தாய்விடு, நன்கொடை தவிர்த்து, அவர் அன்பை மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டது.

தடியின்றி நடக்கின்ற தள்ளாத நிலையிலும் தாய்விடு நடத்தும் எழுத்தாளர் சந்திப்புகளுக்கு வருவார். அதிகமாகப் பேசமாட்டார். ஆனால், அளவாகப் பேசுவார்.

ஆங்கிலத்திலும் புலமைகொண்ட இவர், உள்ளூர் அரசியலையும் நன்கு அறிந்து அவற்றிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். தான் வாழும் பகுதியில் போட்டியிடுகின்ற தமிழ் வேட்பாளர்களுக்கான பரப்புரைப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கின்றார்.

மென்மையான சுபாவமும் இனிமையான சொற் பயன்பாடும் கொண்ட இவர், உறவுகளைப் பேணும் நல் மனிதராக வாழ்ந்தார். இந்த மண்ணிலே குடும்பமும் சுற்றமும் சமூகமும் போற்றவல்லவராக நிறைவான வாழ்வை வாழ்ந்து, இவ்வுலகில் இருந்து விடைபெற்றிருக்கின்றார்.

பூர்வீகன் அவர்கள் தாய்விடு இதழில் மட்டுந்தான் எழுதியிருக்க வேண்டும் என எண்ணுகின்றோம். அவருடைய படைப்புகள் யாவும் அழகுறத் தொகுக்கப்பட்டு நல்லதொரு நூலாக வெளியிடும் பணிகளை நாம் தொடங்கியிருந்தோம். பூர்வீகன் அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே அந்த வெளியீடு நடைபெறவேண்டும் என விரும்பியிருந்தோம். அதற்குள் பூர்வீகன் அவசரப்பட்டுவிட்டாரா? இல்லை நாம் தாமதமாகி விட்டோமா எனத் தெரியவில்லை. எனினும் பூர்வீகன் அவர்களின் நூல் வெளிவரும்.

நல்ல மனிதராகவும் சான்றோனாகவும் வாழ்ந்து, தன்னுடைய வாழ்வைப் பல வடிவங்களிலும் பதிவுசெய்துவிட்டு, இவ்வுலகை நீத்திருக்கும் பூர்வீகன் அவர்களின் நினைவுகள் என்றும் எம்மோடிருக்கும்.

info@thaiveedu.com

பெண் விடுதலைக்குப் போராடிய பெருமகளார் இராமநாதன் கல்னூரி முதல் அதிபர் - கா. இந்திரபாலா -

ஜூலை 7, 1860, மகாத்மா காந்தி பிறப்பதற்கு ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன். தென்கிழக்கு லண்டனில் பிக்லி (Bickley) என்னும் இடத்தில் வைத்தியர் ஒருவருக்கு மகள் ஒருவர் பிறந்தார். பெண்களுக்கு வாக்குரிமையே இல்லாத காலம் அது. விக்டோரியா மகாராணி பிரித்தானியப் பேரரசின் தலைவியாக, இந்திய சாம்ராச்சியத்தின் பேரரசியாக ஆண்டபோதிலும், பெண்களுக்கு ஆண்களுடன் சமத்துவமான நிலை பலவகையில் மறுக்கப்பட்டிருந்தது.

இப் பெண் பிள்ளையின் தந்தையார் பெண்களுக்குச் சமத்துவம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை ஆதரித்தவர். தன் மகள் அத்தகைய சமத்துவத்தை அனுபவிக்க வேண்டும் என விரும்பியிருப்பார். அந்தச் சமத்துவம் அவர் மகளுக்குக் கிட்டாது போனாலும், அதற்காகத் தன் வாழ்நாள் முழுக்கப் போராடும் ஒருவராக அப் பெண்மணி வளர்ந்து பெயர் பெற்றார். இறுதியில், யாழ்ப்பாணத்தில் பெண் பிள்ளைகளின் கல்விக்காகப் பணி புரியச் சென்று, 1917-ல் புற்றுநோய் காரணமாக உயிரிழந்தார்.

புலொரென்ஸ் பார்:

யார் இந்தப் பெண்மணி? அவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பணிபுரிந்த கல்லூரியுடன் தொடர்புடைய பலருக்கு இவரைப் பற்றித் தெரியாமல் இருக்கும். இவர் பெயர் புலொரென்ஸ் பார் (Florence Farr). இவர் தாயார் மேரி எலிஸபெத் (Mary Elizabeth); தந்தையார் வில்யம் பார் (Dr. William Farr).

இளவயதுக் கல்வி:

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் பெண் பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு அனுப்புவது அரிதாகவே காணப்பட்டது. அதற்கான வசதிகளும் இருக்கவில்லை. புலொரென்ஸ் பிறந்த ஆண்டளவில் இங்கிலாந்தில் 40% பெண்கள் எழுத்தறிவு பெற்றிருக்கவில்லை எனக் கணிக்கப்பட்டுள்ளது.

புலொரென்ஸ் பிறப்பதற்கு ஏழாண்டுகளுக்கு முன் Cheltenham Ladies College என்ற ஒரு பாடசாலை பெண் பிள்ளைகளுக்காக அமைக்கப்பட்டது. அது இன்று இங்கிலாந்தில்

ஒரு பிரபல பெண் கல்வி நிறுவனமாக விளங்குகிறது. பெண்ணுரிமைகளை ஆதரித்த ஒருவர் தந்தையாக இருந்தமை

யால் புலொரென்ஸ் இப் பாடசாலையில் படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார்.

இங்கிலாந்தில் பெண்களின் சுதந்திர வாழ்க்கைக்குத் தடையாகக் காணப்பட்ட கட்டிடம் ஒழுக்க நெறிகளுக்கு எதிராகவும், பெண்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட கல்வி உரிமையைப் பெறவும், பெண்களைப் பாதித்த சட்டங்களைச் சீர்திருத்தவும் பெண்களின் இயக்கங்கள் 1850-களில் இருந்து குரல் எழுப்பத் தொடங்கின. மிக முக்கியமாக, அரசியலில் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கோரும் இயக்கங்கள் தோன்றின. இவற்றுள் ஒரு முன்னோடியாகக் கருதப்படுவது 1857-ல் இயங்கத் தொடங்கிய Langham Place Circle என்ற பெண்கள் குழு ஆகும்.

இத்தகைய ஒரு பின்புலத்தில் பாடசாலைக்குச் சென்ற புலொரென்ஸ் அக் காலத்து, அதாவது, விக்டோரியா ஆட்சிக் கால, ஒழுக்கநெறிக் கட்டுப்பாடுகளை (Victorian morality) உடைத்துக் கிளர்ந்தெழும் இளம் பெண்ணாக மாறியது வியப்பாகாது. அவருக்குப் பாடசாலை கொடுத்த கல்வி ஆண்களுடன் சமமாகப் போட்டியிடும் தகுதியைப் பெறுவ தற்கான கல்வி. அது தன்னை ஓர் இறுக்கமான கட்டமைப் புக்குள் முடக்கி விட்டதாக அவர் கருதினார். அவர் விரும் பிய விடுதலையை அது கொடுக்கவில்லை.

பல்கலைக்கழகம்:

புலொரென்ஸ் பிறந்த காலத்தில் இங்கிலாந்தில் இருந்த பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் பெண்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை. முதல் முறையாக 1868-ல் லண்டன் பல்கலைக்கழகம் ஒன் பது பெண்களுக்குப் பட்டப்படிப்புக்கு இடமளித்த போதிலும், இறுதிப் பரீட்சையில் அவர்கள் சித்தியடைந்ததும் வெறும் சான்றிதழ் மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. ஆண்களுக்குக் கொடுத்ததுபோல் பட்டம் (degree) வழங்க அதிகாரம் இருக்கவில்லை. 1878-ல் இருந்துதான் பெண்களுக்கும் பட்டம் வழங்கும் அதிகாரம் பல்கலைக்கழகத்துக்குக் கிடைத்தது.

இப்படியான சூழ்நிலையில் புலொரென்ஸ் தன் பாடசாலைப் படிப்பை முடித்துவிட்டு லண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் (Queen's College நிறுவனத்தில்) மேற்படிப்பைத் தொடங்கினார். அக்காலத்துக் கல்வி முறை அவருக்குத் திருப்தியைக் கொடுக்கவில்லை. பரீட்சைகள் மூலம் ஒருவர் தகைமையை நிர்ணயிப்பது பொருத்தமானதாக அவர் கருதவில்லை. இதனால் பரீட்சைகளை வெறுத்தார். பல்கலைக்கழகத்துப் பரீட்சை எதனையும் எடுக்காது வெளியேறினார்.

வாழ்க்கையோட்டம்:

முதலில் அவர் பாடசாலை ஒன்றில் கற்பிக்க விரும்பி ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அத் தொழில் அவருக்கு அதிக திருப்தியைக் கொடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. கலைகளில், சிறப்பாக இசை, ஓவியம், நாடகம் ஆகியவற்றில் அவருக்கு அதிக ஆர்வம் இருந்தது. அழகிய தோற்றமும் நடிப்புத் திறனும் பெற்றிருந்த புலொரென்ஸ், இரண்டு ஆண்டுகளில்

ஆசிரியத் தொழிலைக் கைவிட்டு நாடகத் துறைக்குள் நுழைந்தார்.

தொல்கால மதங்களின் கருத்துக்களாலும் கிரியைகளாலும் கவரப்பட்ட புலொரென்ஸ், அக் கிரியைகளில் இருந்து கலைகள் தோன்றிய வரலாற்றையும் ஆர்வமுடன் ஆய்வு செய்து, இந்த முடிவுக்கு வந்தார்: 'there is a magic about all arts, because all the arts can be traced to old religions' (எல்லாக் கலைகளிலும் ஒரு மந்திரசக்தி உண்டு, ஏனெனில் எல்லாக் கலைகளும் தொல்கால மதங்களில் இருந்து வந்தவை).

இத்தகைய கருத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட அவருக்கு, நடிப்பதும் நடனம் ஆடுவதும் இசைக் கருவி வாசிப்பதும் ஒரு கிரியையாகவே அமைந்தது. விரைவில், நாடகங்களில் நடிப்பதே தனக்கு மிகவும் பொருத்தமான தொழில் எனக் கண்டு கொண்டார்.

பிரபல நடிகர்:

தன் நடிப்புத் திறனை அரங்கில் விளக்கிய புலொரென்ஸ் அக் காலத்தில் எழுச்சி பெற்றுக்கொண்டிருந்த பல இளம் நாடகாசிரியர்களுடைய நட்பைப் பெற்றார். அவர்களுள் இருவர் அவருடைய உற்ற நண்பர்களாகினர். இருவரும் பின்னர் ஆங்கில இலக்கிய வரலாற்றில் சிறப்பிடம் பெறுபவர்கள். ஒருவர் சிறந்த ஆங்கில நாடகாசிரியராகப் போற்றப்படும் பெர்நாட் ஷோ (Bernard Shaw). மற்றவர் புகழ்பெற்ற ஆங்கிலக் கவிஞராகிய வில்யம் பட்லர் யேற்ஸ் (William Butler Yeats). இருவரும் அயர்லாந்துக் குடும்பங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்.

ஷோ மற்றும் யேற்ஸ் ஆகியோருடைய நாடகங்களில் மட்டுமல்லாது, பிற நாடகங்களிலும் புலொரென்ஸ் நடித்து, லண்டன் நகரின் பிரசித்தி பெற்ற West End நாடக அரங்குகளில் நடிக்கும் பிரபல நடிகராகப் புகழ்பெற்றார். நவீன நாடகத்தின் தந்தை என மேற்கூலகில் பாராட்டப்படும் நோர்வே நாடகாசிரியராகிய ஹென்ரிக் இப்செனின் (Henrik Ibsen) நாடகங்களில் இங்கிலாந்தில் நடித்த முதலாவது நடிகையாகவும் புலொரென்ஸ் புகழ்பெற்றார். நடிப்புடன் நிற்காது, நாடக இயக்குநராகவும் தயாரிப்பாளராகவும் இவர் பணியாற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இக் காலத்தில் ஒரு நாவலையும் எழுதியிருந்தார் (The Dancing Faun).

பொன்மய உதயம்:

நாடகங்களில் நயம்பட நடித்து முழு மூச்சாகக் கவனம் செலுத்திய காலத்திலும் புலொரென்ஸ் தன் முதல் குறிக் கோள் ஆகிய பெண் விடுதலையைப் புறக்கணிக்கவில்லை. இதில் அவர் செலவிட்ட நேரத்தின் காரணமாக பெர்நாட் ஷோவின் சீற்றத்துக்கும் இலக்காகினார்.

பெண்களைக் கட்டுப்படுத்திய விக்டோரியா ஒழுக்க நெறியிலிருந்து தன்னையும் பிற பெண்களையும் விடுவிக்கச் சங்கற்பம் கட்டிய புலொரென்ஸ், பெண்களை ஆண்கள் கட்டுப்ப

டுத்தும் சமூக அமைப்புக்குத் தன்னுடைய பாரம்பரிய மதமும் அதனைத் தோற்றுவித்த பின்புலப் பண்பாடும் தான் காரணம் என்ற முடிவுக்கு வந்தார். இதனால், அக் காலத்துப் பிற மேற்கத்திய சீர்திருத்தவாதிப் பெண்களைப் போன்று, தன் பாரம்பரிய மதத்திலிருந்து விலகிச் சென்றார்.

முதலில் அவர் பெண்களை அடிமைப்படுத்தாத தொல்கால மதங்களில், சிறப்பாக எகிப்திய மதம் மற்றும் ஐரோப்பாவின் பேகன் (Paganism) மதம், ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து, கட்டுரைகள் எழுதி, இவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டார். இதன் ஒரு விளைவு Golden Dawn (பொன்மய உதயம்) என்ற சுருக்கப் பெயரால் வழங்கிய மதக்குழுவைச் சேர்ந்தமையாகும். இக்குழுவின் முழுப் பெயர்: Hermetic Order of the Golden Dawn. இதில் யேற்ஸ் கவிஞரும் சேர்ந்திருந்தார். இவர்கள் வழிபாடு நடத்திய கோயில் Isis-Urania Temple என்ற பெயரைப் பெற்றிருந்தது.

இக் காலப் பகுதியில் புலொரென்ஸ் ஒரு நடிகரை (ஏட்வர்ட் எமெரி / Edward Emery) மணம் முடித்தார். ஆனால் நான்கு ஆண்டுகளின் பின் கணவர் அமெரிக்காவுக்குச் சென்று, திரும்பி வரவே இல்லை. இதனால் புலொரென்ஸ் விவாகரத்துச் செய்துகொண்டார்.

வேதாந்தம்:

இருபதாம் நூற்றாண்டு விடிந்த காலமளவில் தன் பழைய மத நம்பிக்கைகளைக் கைவிடத் தொடங்கி, இறையியலிலும் (theosophy) கீழைத்தேச மதங்களிலும் புலொரென்ஸ் தன் கவனத்தைத் திருப்பினார். இந்திய வேதாந்தக் கருத்துக்களைக் கற்றறிந்து, அவை பற்றி எழுதியதுடன், அக் காலத்தில் பிரபலமடையத் தொடங்கிய பிரம்மஞான சபை எனத் தமிழில் வழங்கும் Theosophical Society என்ற நிறுவனத்தில் சேர்ந்தார் (இன்று இதன் தலைமைப்பீடம் சென்னையில் உள்ளது).

பிரம்மஞான சபை:

லண்டனில் 1890-களில் பிரம்மஞான சபையின் செல்வாக்குப் பெருகுவதற்குக் காரணமாக இருந்தவர் அனீ பெசண்ட் (Annie Besant) ஆவார். இவர் பெண்ணுரிமைக்கு மட்டுமல்லாது, ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த அயர்லாந்துக்குச் சுயாட்சி (Home Rule) கோரி நடைபெற்ற இயக்கத்தில் பெரும் பங்கு கொண்டு, பின்னர் இந்தியாவுக்குச் சென்று இந்திய விடுதலை இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட ஒரு பிரமுகர் ஆவார். இந்திய விடுதலைக்குப் போராடிய இந்திய தேசியக் காங்கிரசின் முதல் பெண் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர் அனீ பெசண்ட். இவர் தலைமையில் இயங்கிய லண்டன் பிரம்மஞான சபையில் புலொரென்ஸ் சேர்ந்தமை வியப்புக்குரியதல்ல.

பெண்ணின் நூற்றாண்டு:

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பெண்விடுதலை நிகழும் எனப் புலொரென்ஸ் திடமாக நம்பினார். அவர் 1910-ல் எழுதிய

Modern Woman: Her Intentions என்ற நூலின் முன்னுரையில் இதனை வெளிப்படுத்தினார்: 'This is to be the Woman's Century. In it she is to awake from her long sleep and come into her kingdom.' (இது பெண்ணின் நூற்றாண்டாகப் போகிறது. இதில் அவள் தன் நீண்ட தூக்கத்திலிருந்து எழுந்து தன் இராச்சியத்துக்கு வருவாள்.)

அதே காலத்தில் ஆணாதிக்கம் மேலோங்கிய பிரித்தானிய அரசாங்கம் பெண்ணுரிமை தொடர்பாக எத்தகைய கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தது என்பதை உணர்ந்து கொள்ள ஒரு நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிடலாம். 1910-ல் பிரித்தானிய அரசாங்கத்தில் உள்நாட்டு அமைச்சராக (Home Secretary) இருந்தவர் வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில் (Winston Churchill). இவர் 20-ம் நூற்றாண்டு இங்கிலாந்தின் வீரர்களுள் ஒருவராக இன்று போற்றப்படுபவர்.

1910 நவம்பர் 18-ல் ஏறக்குறைய 300 பெண்கள் வாக்குரிமை கோரிப் பாராளுமன்றத்தை நோக்கி அணிவகுத்துச் சென்றனர். சட்டத்தை மீறும் பெண்களைக் கைது செய்யும்படி சேர்ச்சில் பொலிசாருக்கு உத்தரவிட்டிருந்தார். பொலிசார் இப்பெண்களைத் தாக்கியது மட்டுமன்றி, முறைகேடான வகையிலும் நடந்து கொண்டனர். நூற்றுக்கும் மேலான பெண்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பலருக்கு மருத்துவ உதவி தேவைப்பட்டது. இந்த நிகழ்ச்சி இங்கிலாந்தின் வரலாற்றில் 1910 Black Friday என்ற பெயரைப் பெற்றுள்ளது.

இராமநாதன் சந்திப்பு:

பிரம்மஞான சபையில் புலொரென்ஸ் ஈடுபட்டிருந்த காலத்தில் ஓர் எதிர்பாராத சந்திப்பு அவர் வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்பத்தை உண்டு பண்ணியது. இலங்கையில் அரசியலிலும் சமயத் துறையிலும் ஒரு பிரமுகராக அக்காலத்தில் விளங்கிய பொன்னம்பலம் இராமநாதன் 1902-ல் சமய விரிவுரைகள் ஆற்றுவதற்கு லண்டன் சென்றிருந்தார். அப்பொழுது புலொரென்ஸ் அவரைச் சந்தித்தார்.

இலங்கையில் சைவப் பெண் பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக ஒரு பாடசாலையை நிறுவுவதற்குத் தான் திட்டமிட்டிருப்பதாக அப்பொழுது இராமநாதன் தெரிவித்தார். இதைக் கேட்டதும், அப்படி ஒரு பாடசாலை நிறுவப்படும் காலத்தில் தான் வந்து உதவத் தயார் என புலொரென்ஸ் இராமநாதனுக்கு வாக்குக் கொடுத்தார்.

இலங்கைப் பயணம்:

பத்து ஆண்டுகளின் பின், 1912-ல், இராமநாதனிடம் இருந்து ஒரு நற்செய்தி கிடைத்தது. திட்டமிட்டபடி கட்டடங்கள் அமைக்கப்பட்டுப் பெண்களுக்கான பாடசாலையைத் தொடங்கும் கட்டடம் வந்துவிட்டதாக இராமநாதன் அறிவித்திருந்தார். புலொரென்ஸ் தன் சொத்துக்கள் அனைத்தையும் விற்றுவிட்டு, உற்ற நண்பர்களுக்கும் உறவினர்க்கும் தன் திட்டங்களை அறிவித்து, இலங்கைக்குப் புறப்படத் தயாராகி, செப்டம்பர் 5-ல் SS Leicestershire என்ற கப்பலில் கொழும்புக்குப் பயணமானார்.

கொழும்பு மடல்:

புலொரென்ஸ் கொழும்பை வந்தடைந்த போது இராமநாதன் அவரைத் தன் இல்லத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். இராமநாதனுடைய வீடு சுகஸ்தான் (Sukhastan) என்ற பெயருடன் கறுவாத்தோட்டத்தில் (முன்னர் தமிழில் கறுவாக்காடு என வழங்கிய Cinnamon Gardens என்ற இடத்தில்) ஒரு விசாலமான வளவில் இருந்தது. யாழ்ப்பாணம் செல்லுமுன் சில வாரங்கள் புலொரென்ஸ் இங்கு தங்கியிருந்து தமிழைக் கற்கத் தொடங்கினார். அத்துடன் தன் அனுபவங்களைப் பற்றி நண்பர்களாகிய பெர்னாட் ஷோ மற்றும் வில்யம் பட்லர் யேற்ஸ் ஆகியோருக்குக் கடிதங்கள் எழுதினார். இவை இன்று பல லண்டன் நூலகங்களில் பேணப்பட்டுள்ளன.

சுகஸ்தானில் இருந்து 1912 ஒக்டோபர் 26-ல் யேற்ஸ் கவிஞருக்கு அவர் எழுதிய கடிதத்தின் சில பகுதிகள் இவை:

‘... இங்கு நடைபெறுபவை ஒவ்வொன்றையும் உனக்குச் சொல்வதற்கு எப்படித் தொடங்குவது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான் இங்கு கறுவாத் தோட்டத்தில் (Cinnamon Gardens) ஒரு பங்களாவில் (bungalow) வசிக்கிறேன். இதைச் சூழ விசித்திரமான வகையில் உயர்ந்து வளர்ந்துள்ள தென்னை மரங்கள் நிற்கின்றன. இந்த இல்லத்தின் வளவு பல புத்தரைகளைக் கொண்டதாய் ஜலண்டனில் உள்ள கியூ பூங்கா (Kew Gardens)வின் வெப்ப வீட்டில் (hot house) காணப்படும் மலர்கள் போன்ற வெப்ப மண்டல மலர்கள் நிறைந்து காட்சியளிக்கின்றன.

‘திரு இராமநாதனும் திருமதி இராமநாதனும் (ஆங்கிலேய மனைவி) அவர்களுடைய சிறிய 5 வயது மகனும் கீழ்மாடியில் வசிக்கிறார்கள். மூத்த மகனும் மனைவியும் அவர்கள் பெண் பிள்ளையும் மாடியின் இடது பக்கத்தில் (left wing),

மணம் முடிக்காத இரண்டாவது மகன் பின்புறத்தில் வீட்டு வேலைக்காரர் அறைகளுக்கு அருகில், வசிக்கிறார்கள்.

‘மேல்மாடி முழுவதையும் எனக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். (இப்பகுதி விருந்தினருக்கான இல்லம் guest house போலத் தோன்றுகிறது.) இங்கு நான் உறங்கும் படுக்கை அறை ஒன்று. இன்னொரு படுக்கை அறையில் படங்களும் வேறு பல பொருட்களும் நிறைந்துள்ளன. இவை யாழ்ப்பாணத்துக் கல்லூரி தயாரானதும் அனுப்பப்படுவதற்காக வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு நீண்ட விறாந்தையும் இருக்கின்றது. இந்த விறாந்தையில் நான் உலாவுவேன், இருந்து தியானம் செய்வேன் (meditate), வாசிப்பேன். காலை 7.30-க்குக் கோப்பி, ஒரு மணி அளவில் ஒரு கறி உணவு, 3 மணிக்குத் தேநீர், 8 மணிக்கு இன்னொரு கறி உணவு.

‘கறி உணவு சாப்பிடும்போது இராமநாதனும் வந்திருப்பார். அப்பொழுது நாங்கள் ஆத்மாவைப் பற்றி அதிகம் உரையாடுவோம். ஒவ்வொரு நாளும் அவருடைய செயலாளருடன் ஒரு மணித்தியாலத்துக்குத் தமிழ் படிப்பேன்.

‘இவர்கள் ஒரு குதிரை வண்டியும் ஒரு மோட்டார் வண்டியும் வைத்திருக்கிறார்கள். இங்குள்ள வளவில் நடப்பது ஒரு பெரும் அனுபவம் (great adventure). ஒவ்வொரு முலையிலும் ஒவ்வொருவர் வேண்டுவதைச் செய்வதற்குத் தயாராகப் பணியாட்கள் காத்துக்கொண்டு நிற்பர். வெளியே ஒருவரும் நடந்து போகமாட்டார்கள் ஏதாவது ஒரு வாகனத்தில் தான் போவார்கள். உண்மையில் (இங்கு) வாழ்க்கை ஓர் அரச குடும்பத்தவர் (royal personage) வாழ்க்கையை ஒத்தது.

‘இராமநாதன் மார்ச் மாதம் ஒரு தேசியச் செய்தித் தாளையும் ஒரு தனியார் அச்சகத்தையும் தொடங்கவுள்ளார். இத் தீவில் உள்ள செல்வந்தர்களுக்கு விண்ணப்பிக்க இச் செய்தித்தாள் உதவும். (இச் செய்தித்தாள் 1913 மார்ச் மாதம் The Ceylonese என்ற பெயரால் வெளிவந்தது).

‘நான் பெரும்பாலும் ஆண்டின் இறுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் குடியேறுவேன். கல்லூரியின் முகவரி The Ramanathan College (for Hindu Girls) Chunnakam Ceylon. இது யாழ்ப்பாண நகரில் இருந்து 5 மைல் தொலைவில் உள்ளது 25 ஏக்கர் நிலப்பரப்பு.’

யாழ்ப்பாண மடல்:

யாழ்ப்பாணம் சென்று கல்லூரி அதிபர் பதவியை ஏற்றபோது புலொரென்ஸ் Mrs. F.F. Emery என்ற பெயரால் அறிமுகமானார். அவருடைய உத்தியோகபூர்வமான கடிதத் தலைப்பில் (official letterhead) இவ்வாறு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது: The Ramanathan College, Principal Mrs. F.F. Emery.

இவர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து தன் நண்பர்களான பெர்னாட் ஷோ, வில்யம் பட்லர் யேற்ஸ் ஆகியோருக்குப் பல கடிதங்களை அனுப்பினார். யேற்ஸ் கவிஞருக்கு அனுப்பிய கடிதங்களின் சில பகுதிகள் இவை: (சதுர அடைப்புக் குறியுள் இருப்பவை இக் கட்டுரையாசிரியருடைய விளக்கக் குறிப்புகள்.)

‘Chunnakam, Jaffna, Ceylon. 7 January 1913. ‘கட்டடம் ஜனவரி 20-ல் தயாராய் இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்கள். கல்லூரி எப்படி இருக்கும் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது. ஆனால் நீ இதைப் பார்த்தால் மகிழ்ச்சியடைவாய். தமிழ் என்றால் இனிமை என்று பொருள்படும். Jaffna என்றால் யாழ்ப்பாடியின் நாடு. [இதன்பின், இக் கடிதத்தில், வயலின், மிருதங்கம், கைத்தாளம் ஆகிய வாத்தியங்கள் இசைக்க ஒருவர் கதாப்பிரசங்கம் செய்வதை வர்ணித்துவிட்டு, தமிழ்ப் பாட்டு ஒன்றை ஆங்கில எழுத்துக்களில் எழுதி அதன் மொழி பெயர்ப்பையும் புலொரென்ஸ் கொடுக்கிறார். ஜனவரி முற்பகத்தில் திறப்புவிழா நடக்காது பிற்போடப்பட்டமைக்குச் சோதிடர் கொடுத்த காரணங்களை விளக்கமாகவும் இதில் எழுதியுள்ளார். திறப்பு விழா ஜனவரி 20-ல் நடப்பெற்றது].

வீணை வாசித்தல்:

இங்கிலாந்தில் புலொரென்ஸ் வாசித்த இசைக் கருவிகளுள் ஒன்று மத்தியகால ஐரோப்பிய யாழ் (psaltery harp) ஆகும். யாழ்ப்பாணத்தில் இவர் வீணை வாசிக்க விரும்பினார். இது பற்றி 1913-ல், யாழ்ப்பாணம் சென்று ஆறு மாதங்களின் பின் யேற்ஸ் கவிஞருக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்:

‘என்னுடைய அறையின் மூலையில் ஒரு வீணை வைத்திருக்கிறேன். இந்த வாத்தியத்தைப் பற்றிய ஒரு சிறந்த நூல் எனக்கு அண்மையில் கிடைத்தது. அதைப் படித்து எல்லா விதமான பரிசோதனைகளையும் செய்கிறேன்.’

கதாப்பிரசங்கம்:

யேற்ஸ் கவிஞருக்கு 1914 ஒக்டோபர் 3-ல் எழுதிய கடிதத்தில் கல்லூரியில் நடைபெறும் வாராந்த நிகழ்ச்சியாகிய கதாப்பிரசங்கத்தை விரிவாக வர்ணித்து, கடிதத்தின் இறுதியில் ஒரு

தம்புராவின் சித்திரத்தையும் வரைந்துள்ளார். ‘பரிசுத்த சிவனின் (Holy Siva) கல்லூரியில் ஒரு நிகழ்ச்சியைப் பார்த்துக் கொண்டு நிற்கிறேன். சதுக்கத்தின் (quadrangle) ஒரு பக்கத்தில் ஒவ்வொரு வாரமும் இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெறும். தெய்வங்களைப் பற்றிய பழங் கதைகளைப் பாட்டுப்பாடி ஒரு வகை ராகத்துடன் பூசகர் (priest) ஒருவர் எடுத்துக் கூறுவார். அவருக்குப் பக்கவாத்தியமாக வயலின், தம்புரா, வெள்ளித் தாளம் ஆகியவை உள்ளன. நூறு பெண் பிள்ளைகளுக்குக் கிட்ட அங்கிருந்து சில தேவாரங்களைப் பாடுவார்கள்.’

பதவி மாற்றம்:

புலொரென்ஸ் அதிபராக இருந்த காலத்தில், அதாவது கல்லூரியின் தொடக்க ஆண்டுகளில், அந்த நிறுவனம் எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பதை ஆய்வு செய்ய அதிபர் எழுதிய பல கடிதங்கள் பயனுள்ள ஆதாரங்களாக அமையும் எனலாம். புலொரென்ஸ் நீண்ட காலம் அதிபராக இருக்கவில்லை. 1916-ல் அவர் எழுதிய கடிதங்களின் தலைப்பில் Principal என்ற பதவிக்குப் பதிலாக Treasurer (பொருளாளர்) என்ற பதவிப் பெயர் காணப்படுகின்றது. பெர்னாட் ஷோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இருந்து வேறொருவர் அதிபராக இருப்பதும் தெரியவருகின்றது.

புற்று நோய்:

1916-ன் இறுதியளவில் புற்று நோயின் அறிகுறிகள் மார்பில் இருப்பதைக் கண்டு, அவற்றை அதிகம் பொருட்படுத்தாது, புலொரென்ஸ் ஒரு வைத்திய நிபுணரைக் கண்டு உண்மையை அறிந்து கொண்டார். எனினும் இது பற்றிக் குடும்பத்தவர்க்கு அறிவிக்க விரும்பவில்லை. 1916 டிசம்பர் 7-ல் பெர்னாட் ஷோவுக்கு எழுதிய கடிதத்தில், ‘the greatest specialist here says there is no doubt it is cancer’ (இங்குள்ள மிகச் சிறந்த நிபுணர் இது புற்றுநோய் என்பதில் ஐயமில்லை என்கிறார்) என்று தெரிவித்து, இதை அறிந்த போது எவருக்கும் கூறாது, தான் ‘போய், மதிய உணவு அருந்தி, சிரித்து, ஆங்கிலேய அதிபருடன் உரையாடி’ (‘went and lunched and laughed and talked with the English Principal’) நேரத்தைப் போக்கியதாக எழுதினார்.

அறுவை சிகிச்சை:

1917 ஜனவரியில் கொழும்பு வைத்தியசாலையில் (General Hospital) புற்றுநோயை நீக்குவதற்கு அறுவை சிகிச்சை செய்யப்பட்டது. இது பற்றி 1917 ஜனவரி 18-ல் யேற்ஸ் கவிஞருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் புலொரென்ஸ் விபரமாகக் கூறியுள்ளார்: ‘கொழும்பில் இருக்கும் மிகச் சிறந்த அறுவை சிகிச்சை நிபுணரான Dr. Paul [Dr. Samuel Chelliah Paul] 30 தையல்களைப் போட்டிருக்கிறார் (30 stitches which were put in by the eminent surgeon of Colombo Dr. Paul).

கல்யாணி நதியில் கடைசிக் கிரியை:

புற்றுநோய் மாறவில்லை. மீண்டும் அது பரவியதால், புலொரென்ஸ் 1917 ஏப்பிரலில் கொழும்பில் காலமானார். அவர் கேட்டுக்கொண்டபடி, உடல் தகனம் செய்யப்பட்டு, அவர்

விரும்பியவாறு 'பரிசுத்த கல்யாணி நதியில்' ('sacred Kalyani River', கொழும்புக்கு அருகே ஓடும் களனி கங்கை) சாம்பர் இடப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் வகிபாகம்:

இளவயதில் விக்டோரிய ஒழுக்க நெறிக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிராகச் செல்டென்ஹம் பாடசாலையில் கிளர்ந்தெழுந்த புலொரென்ஸ், பின்னர் அத்தகைய கட்டுப்பாடுகளில் இருந்து தன்னை விடுவித்து ஒரு சுதந்திரப் பெண்ணாகத் தொல்கால மதங்களின் வழிபாட்டு முறைகளில் கவனம் செலுத்தி மறைஞானி ஆகி, நடிக்காதி, இசைக் கலைஞராகி, நாடக இயக்குநராகி, நாவலாசிரியராகி, இறுதியில் வேதாந்தத்தாலும் பிரம்மஞானத்தாலும் கவர்ப்பட்டவராய்ப் பெண் கல்வியை வளர்க்க யாழ்ப்பாணம் சென்றார். மரபுவழிக் கட்டுப்பாடுகளால் அடக்கப்பட்ட பெண் பிள்ளைகளைக் கல்வி மூலம் விடுதலைபெறச் செய்வது அவர் நோக்கமாக இருந்திருக்கும்.

யாழ்ப்பாணத்தில் மெதுவாகப் பரவிக்கொண்டிருந்த மேலைத் தேசப் பண்பாட்டு மோகத்தில் இருந்து பெண் பிள்ளையை விடுவித்து, மரபுவழிப் பண்பாட்டைப் பேணும் நல்ல மனை யாளாகவும் நல்ல தாயாகவும் மாறுவதற்கு உதவும் கல்வியை அவளுக்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நோக்கை இராமநாதன் கொண்டிருந்தார். இதனை அவர் வெளிப்படையாகத் தெரிவித்து, இந்த நோக்கை நிறைவேற்றுவதற்காக இராமநாதன் கல்லூரியை நிறுவினார்.

பெண்ணுக்குரிய இடம் வீடு என்றார் இராமநாதன். புலொரென்ஸ் வீட்டை விட்டுக் குடும்பத்தில் இருந்து விலகிச் சென்றார். பெண்கள் வாக்குரிமைக்காக அவர் வாதாடினார். இராமநாதன் சர்வசன வாக்குரிமையை எதிர்த்தார்.

புலொரென்ஸ் அம்மையாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைச் சுருக்கமாகவேனும் படிப்போர் மனதில் பல வினாக்கள் எழும் என்பதில் ஐயமில்லை. அவர் கொண்டிருந்த இலட்சியங்களுக்கு அமைய யாழ்ப்பாணத்தில் அதிபராகச் செயலாற்ற முடிந்ததா? அவருக்கும் இராமநாதனுக்கும் இடையில் கருத்து முரண்பாடுகள் எழுந்தனவா? அதிபர் பதவியில் இருந்து அவர் விலகுவதற்குக் காரணம் என்ன? அதிபர் பொறுப்பை விட்டிருந்தும் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்தில் செயலாற்ற ஏன் விரும்பினார்?

இவருடைய வாழ்க்கையை இருவர் விரிவாக ஆய்வு செய்துள்ளனர். ஒருவர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் முன்னாள் பேராசிரியராகிய குமாரி ஜயவர்தன் மற்றவர் அமெரிக்க நாவலாசிரியரும் அயோவா (Iowa) பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாற்றியவருமான ஜோசெபின் ஜோன்ஸன் (Josephine Johnson).

செல்டென்ஹம் பாடசாலையிலும் லண்டன் பல்கலைக்கழகத்திலும் எத்தகைய வழக்கங்களை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்தாரோ அவற்றில் இருந்து வேறுபடாத கிரியைகளை நாள் தோறும் இராமநாதன் கல்லூரியில் புலொரென்ஸ் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது என்பது ஜோசெபின் ஜோன்ஸன்

கருத்து ('the daily rituals at Ramanathan were not really dissimilar to the Victorianism she rebelled against at Cheltenham and at Queens').

குமாரி ஜயவர்தனவின் முடிவு இதுவாகும்: 'As a suffragist, socialist, actress and a 'new woman' she appealed to Shaw, but then she transformed herself into an occultist, spiritualist, and theosophist, much to Shaw's annoyance and Yeats' delight. But rejecting them both, she turned towards Ramanathan, the Hindu guru, only to find that his ideal for Hindu woman was only that of wife and mother.' (பெண் வாக்குரிமைவாதியாக, சோசலிசவாதியாக, நடிக்கையாக, ஒரு 'புதுமைப் பெண்' ஆக அவர் ஷோவின் மனதைக் கவர்ந்தார். ஆனால், பின்னர் மறைஞானியாக, ஆன்மீகவாதியாக, பிரம்மஞானியாகத் தன்னை மாற்றி ஷோவின் சீற்றத்துக்கு ஆளாக, யேற்ஸ் மகிழ்வுற்றார். பின்னர் இருவரையும் தள்ளிவிட்டு இந்துக் குருவாகிய இராமநாதனிடம் வந்தார். வந்தபின், இந்துப் பெண்ணுக்கு இராமநாதன் கொண்டிருந்த இலட்சியம் அவள் ஒரு மனைவியாகவும் தாயாகவும் இருப்பதே என்பதைக் காணவேண்டியதாயிற்று).

வருங்கால ஆய்வு:

புலொரென்ஸ் அம்மையார் பற்றி இதுவரை எழுதப்பட்டுள்ளவை யாழ்ப்பாணத்து ஆவணங்களைப் பயன்படுத்தாது எழுதப்பட்டவை எனலாம். இந்நாளில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் இருப்பதால், அங்குள்ள வரலாற்றுத்துறையில் ஒருவர் யாழ்ப்பாணத்தில் பெறக்கூடிய தகவல்களையும் பயன்படுத்தி புலொரென்ஸ் அம்மையாரின் வரலாற்றை நிறைவான முறையில் ஆய்வு செய்வார் என எதிர்பார்க்கலாம்.

மேலும் அறிய விரும்புவோர்க்கு:

- Florence Farr 1910. Modern Woman: Her Intentions (Frank Palmer).
- Clifford Bax (ed.) 1971. Florence Farr, Bernard Shaw and W.B. Yeats (Letters) (Irish University Press).
- Josephine Johnson 1975, Florence Farr: Bernard Shaw's 'New Woman' (Colin Smythe).
- Kumari Jayawardena 1995. 'From London's West End To Jaffna: Florence Farr as Bernard Shaw's 'New Woman', 'in her book The White Woman's Other Burden: Western Women and South Asia During British Rule (Routledge).
- Deidre Toomey 1997. 'Florence Farr: Letters to W.B. Yeats 1912-17' in her book Yeats and Women (Palgrave Macmillan).

indrapala.ka@thaiveedu.com

காலத்தின் குரல் பொன்னையா மாணிக்கவாசகம்

- வெற்றிச்செல்வி சந்திரகலா

‘அங்கிள் அவளுக்கு கொஞ்சம் கொப்பி பேனைகள் தேவை’.

‘ஆளை வரச்சொல்லுங்க’.

‘அங்கிள் அவளுக்கு நல்ல ரிசல்ட் கிடைச்சிட்டு’.

‘நல்லது, வாழ்த்துக்கள் சொல்லி விடுங்க’.

‘அங்கிள் அவளுக்கு வேலை கிடைச்சிட்டுது.’

‘நல்லது. நான் என்ன செய்ய வேணும்?’

‘வேலைக்குப் போய்வர ஒரு மோட்டர் சைக்கிள் வேணும். மாதம் மாதம் சம்பளக்காசில் கட்டி ஒரு வருசத்துக்க அடைச்சிருவா’.

‘அதுக்கென்ன ஆளை வரச்சொல்லுங்க.’

அடுத்த நாளே அங்கிளின் சிபாரிசில் அந்தப் பொய்க்கால் போட்ட பிள்ளை மோட்டார் சைக்கிளில் வேலைக்குச் செல்வாள்.

‘அங்கிள் அவ நல்லா எழுதி இருக்கிறா. அவட எழுத்துகள் வெளியிட வேணும்.’

‘இருக்கிறதை உடன மெயில் பண்ணுங்க, போன் நம்பரையும் தாங்க’.

மிகுதி வேலைகளை அங்கிளே பார்த்துக்கொள்வார்.

‘அங்கிள் அவளுக்கு கை இல்லை. நல்லாய் டைப் பண்ணுவா. ஆனால் வேலை கேட்டுப் போனால் சேட்டுவிக்கற கேக்கிறாங்க’.

‘நாளைக்கு காலமை ஆளை அனுப்பிவிடுங்க’.

அடுத்த நாள் அந்தப் பிள்ளை கணினிக் கூடத்தில் பணமே செலுத்தாமல் கணினிக்கற்கை நெறியில் இணைந்திருப்பாள்.

‘அங்கிள் அவளுக்கு முகத்தில் காயம். அதான் வெளிய வர விரும்புறாயில்லை. பேட்டிதரவும் விரும்ப மாட்டா எண்டுதான் நினைக்கிறன்.’

‘பரவாயில்ல. நாளைக்கே வாங்க போய் சந்திப்பம். முகத்தில் இல்ல மனசில் தான் காயம். அதை மாத்துவம்’.

எங்கள் அங்கிளை எழுத இப்படியிப்படி எத்தனையோ உள்ளன.

அவரது மனதினதும் வீட்டினதும் வாசல், வளரத் துடிக்கும் எவருக்காகவும் எந்நேரமும் திறந்திருக்கும்.

மாற்றுத் திறனாளிகளாகிய நாங்கள் யாவரும் அங்கிள் என்று உரிமையோடு அழைக்கும் அவர் எங்களுடன்

அறிமுகமாகிய நாட்களில் இருந்து இறுதிவரை ஒவ்வொருவர் உள்ளத்தையும் வாழ்வாதாரத்தையும் வலுவூட்டினார். அவரது உள்ளன்புடனான நட்பை உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் குடும்ப நண்பர்களாகி விட்டோம். எங்களில் அநேகமானோரது குடும்ப உறுப்பினர்களையும் வாழ்வு நிலைமைகளையும் அவர் நன்கறிவார். அதனடிப்படையில் மாற்றுத் திறனாளிகளது வாழ்க்கைச் சவால்களையும் சாதனைகளையும் வெளிக்கொணர அவரெடுத்த அளப்பெரிய முயற்சியே சமூக வாழ்வியல் கட்டுரைகளாகும்.

அப்பெருந்தொடர்தான் 'மாற்றத்தை நாடும் மாற்றுத் திறனாளிகள் - வாழ்க்கைக்கும் வாழ்வதற்குமான தொடர்' திங்கள் தொடக்கம் வெள்ளி வரையான 69 நாட்களின் பதிவு. 2017 டிசம்பர் 3, சர்வதேச மாற்றுத் திறனாளிகள் நாளையொட்டி ஆரம்பிக்கப்பட்ட தேடலும் விழிப்புடலுமான இக் கட்டுரைகள் வீரகேசரியில் வெளிவந்த நாட்கள் மாற்றுத் திறனாளிகளின் முகங்களில் ஒரு புத்தெழுச்சியை ஏற்படுத்தியது. மூலை முடுக்குகளுக்குள் கிடந்த மாற்றுத் திறனாளிகளின் குமுறல்களும், விம்மல்களும், வேதனைகளும், ஆற்றாமைகளும், நீதி கோரல்களும் சாதனைகளும் அவர்களின் படங்களுடன் பக்கம் பக்கமாய் பிரசுரமாகின. அவை மாற்றுத் திறனாளிகள் குறித்த போருக்குப் பின்னான ஒரு காலப் பதிவாக ஆவணம் ஆகி நிற்கின்றது. அது உளவியலுக்கும் சமூக வலுவூட்டலுக்கும் அரசின் அபிவிருத்தித் திட்டமிடல்களுக்கும் பேராசிரியர்களாலும் மருத்துவர்களாலும் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாலும் நிகழ்த்தப்படும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளுக்கும் பயன்படுத்தத் தகுதியானவை தரமானவை.

இறுதிவரை நாற்பத்தி நான்கு ஆண்டுகால ஊடகத்துறை அனுபவம் கொண்ட அங்கிலின் அனுபவங்கள் ஊடகவியலாளர்களுக்கான திறந்ததொரு புத்தமாகும். தனது தொழிலையும் சேவையையும் இந்தச் சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்கு எப்படியெல்லாம் பயன்படுத்த முடியுமோ அப்படியெல்லாம் பயன்படுத்தி வாழ்ந்துகாட்டிய 'திறந்த புத்தகம்' எங்கள் அங்கின்.

வலதுகை கொடுப்பதை இடது கை அறியாது என்பதற்கான வாழும் உதாரணமாக ஒரு மூடிய புத்தகமாக எங்களுடன் வாழ்ந்தவரும் கூட.

மாற்றுத் திறனாளிகளைத் தேடித் தேடி கண்டுபிடித்து காட்சிப்படுத்தி வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டு வந்த கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலை எங்கள் இதயத்துக்கு நெருக்கமான அங்கிளுக்கு மாற்றுத்திறனாளிகளாகிய நாங்கள் மன்னாரில் வெளியிட்டபோது 'காலத்தின் குரல்' என்று விருதொன்றை பரிசளித்தோம்.

அந்தக் குரல் எங்கள் ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் தைரிய மூட்டி ஒளியேற்றிய பேரன்பின் குரலாகவும் அறத்தின் குரலாகவும் நட்பின் குரலாகவும் எங்கள் வாழ்நாள் வரை எங்களுடன் வாழும். ஆந்த அழியாத குரலுக்குரியவரின் வரலாற்றுத் துளிகளாக சிலவற்றை இங்கே நினைவூட்டலாம்.

மூத்த ஊடகவியலாளரான கலாபூசணம் பொன்னையா மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் வவுனியாவில் வசித்தார். உலகறிந்த ஊடகவியலாளராக அவரது குரலை நாமெல்லோரும் எப்போதோ அறிவோம். ஒரு செய்தியாளராக தீட்டிய வாளென ஓங்கும் அவரது குரலால் பல காலங்கள் நாம் வழிநடத்தப்பட்டோம். 'இது லண்டன் பிபிசியின் உலக சேவையில் இருந்து முழங்கும் தமிழோசை' என்ற ஆனந்தி அவர்களின் அறிவித்தலுடன் 'வடபுலத்திலிருந்து மாணிக்கவாசகம்' என்ற அறிவிப்புக்காய் தவமிருந்த காலங்களை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்.

பிறந்தகங்களில் இருந்து வேலைத் தளங்களுக்கும் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் போர்க் களங்களுக்கும் பிற ஊர்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் இடம் மாறிக் கொண்டிருந்த அத்தனை பேரும் அந்த வானொலிச் செய்திக்காக காதுகளைத்

தீட்டிக்கொண்டிருந்த காலங்கள் அவை. உயிர் அச்சுறுத்தல்களும் உயிருக்கு உத்தரவாதமற்ற நாட்களுமாய் நீண்ட மக்களின் வாழ்வைவிட சவால் மிகுந்த வாழ்வை எதிர்கொண்ட படியே, ஒரு கூர் ஈட்டியென துல்லியமாகத் தகவல்களை தரும் நம்பிக்கைக் குரலாய் ஒலித்தது அவருடைய குரல்.

மரணங்கள் துரத்திய பொல்லாத இரவுகளில் சைக்கிள் சில்லுகளைச் சுழற்றி டைனமோவின் மின் சக்தியில் வானொலியை இயக்கி காத்திருந்து கேட்ட பிரதான செய்தி பி.பி.சி தமிழோசைதான். 'வடபுலத்திலிருந்து, மாணிக்கவாசகம்' என்ற துணிச்சல் மிக்க மனிதனின் தங்குதடையற்ற செய்திகள் தான் பயணம் புறப்பட்டவர்கள் பாதுகாப்பாகச் சென்றிருப்பார்கள் என்பதையும் உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள துணையாகி நின்றது.

என் வீட்டிலும் போராடப்போன பிள்ளைகள் சண்டைக் களங்களில் நிற்கிறார்களா என்றறிய போர்க்களச் செய்தியையும், மன்னார் கடல் தாண்டி, கப்பலேறி, திருகோணமலை சென்று, யாழ் பல்கலைக்கழகம் போன கடைக்குட்டி கப்பல் அடிபடாமல் போய்ச் சேர்ந்தாள் என்றறியவும், யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் அசம்பாவிதங்களால் அவளுக்கு ஏதும் ஆபத்தில்லை என்றும் சொல்லாத செய்திகளில் இருந்து அறிந்து கொள்வதற்காய் என் தாயாரும் தந்தையாரும் இரவு ஒன்பதே கால் மணிவரை லண்டன் பிபிசி செய்திக்காகக் காத்திருப்பார்கள். இப்படி ஆயிரக்கணக்கானவர்களின் வழிகாட்டியாய் சில நேரங்களில் குறிகாட்டியாய் தோள்நின்ற தோழமை இவரது குரல். இதோ இன்னும் அதே துல்லியக் குரலுடனும் தெளிவுடனும் அகவை 74-ஐ கடந்தும் நிலைத்து நின்றது. அது காலத்தின் குரல். அக்குரல் நிலையானது.

தடுத்து வைப்பு, விசாரணை, குற்றச்சாட்டு, விடுவிப்பு என 4-ம் மாடிவரை சென்று திரும்பிய ஊடகப் போராளியாகிய இவரது பேனாமுனை கூர்மை மிகக் கொண்ட காலத்தின் எழுதுகோல். வவுனியா நிருபராக 1978-ல் தொடங்கிய நிருபர்பணி, ஈழநாடு பத்திரிகையில் 3 ஆண்டுகளும், 1980-களில் தொடங்கிய வீரகேசரி நிருபர்பணி இறுதி நாளுக்கு சிலதினங்கள் முன்புவரையும், சர்வதேச செய்தி நிறுவனமான ரொய்ட்டர்-ல் 1987-ல் தொடங்கிய பணி 10 ஆண்டுகளும், 1992-ல் ஆரம்பித்த லண்டன் பி.பி.சி. உலக சேவையின் தமிழோசை ஒலிபரப்பு நிறுத்தப்பட்ட கடந்த 2018-ம் ஆண்டு வரையும், Free Speech Radio News - FSRN American radio, 2004-ல் இருந்து 6 ஆண்டுகளும், இந்தோனேசியாவின் Asia Calling web radio-வில் 2002-2009 வரையான போர் ஆண்டுகள் ஏழிலும் என ஒய்வொழிச்சல் ஏதுமின்றிய நெடும் பயணம் போன்று பரபரப்பாகவே தொடர்ந்து வாழும் வரலாற்றாகியது அவரது முழு நாட்களும்.

சொல்லப்படாத கதைகளைத் தேடிச் சொல்லுகின்ற இவரது தனித் திறமையால் கட்டமைக்கப்படும் செய்திகளதும் செய்திப் பெட்டகங்களதும் காத்திரம், வளரத் துடிக்கும் ஊடகவியலாளர்களுக்கான பாடப் பரப்பாகக் கொள்ளப்பட வேண்டியவை.

வட-கிழக்கிலும் மலை நாட்டிலும் புத்தளம், கொழும்பிலும் என பரந்து பட்ட செய்திப் பார்வையை வீசவல்ல, ஆதாரங்களை சேகரிக்கவல்ல, விளைவை ஊகிக்கவல்ல, வரலாறாய் ஆக்கவல்ல இலங்கையின் செய்தி முகவராக உலகறிந்த

ஒரு பெருந்தகையைப் பற்றிச் சொல்ல இன்னும் ஏராளம் விடயங்கள் இருக்கின்றன.

இவரது முதல் நூல் 'நம்பிக்கையோடு நிம்மதியை நாடும் யாழ்ப்பாணம்'. வன்னிக்கும் யாழ்ப்பாணத்துக்குமான பாதை துண்டிக்கப்பட்டிருந்த இருண்ட நாட்களில் யாழ்ப்பாணத்தின் உண்மை நிலைமைகளைக் கண்டறிந்து, தகவல்களை தெளிவாகப் பதிந்த அக் கட்டுரைத் தொடரானது நாட்டு மக்களுக்கு மிகவும் வேண்டியதொன்றாக அமைந்தது. மாவட்டச் செயலாளர் மதிப்பாற்ற தில்லை நடராஜா அவர்களின் ஒத்துழைப்புடன் பயணம் சென்று, வீரகேசரியில் வெளியாகிய அந்த ஒற்றைத் தொடரே 1994-ல் நூலுருப்பெற்று நாடு முழுவதும் பரந்து வாசிக்கப்பட்டது.

பொன்னையா மாணிக்கவாசகம், செல்வரட்ணம் சிறிதரன் ஆகிய பெயர்களில் எழுதிய காலத்தின் கட்டுரைகள் சனிக்கிழமைகளில் தீப்பொறி, புதன் கிழமைகளில் கலசம் ஆகிய வீரகேசரியின் பகுதிகளில் தொடர்ந்து பிரசுரமாகின. அவையே கால அதிர்வுகள் என்ற இவரது இரண்டாவது நூலாகும்.

என் கடன் எழுதுவதே என்பதைப்போல, இப் பெருமனிதர் தயாரித்த தொடர்களும் வியப்புக்குரியவையே.

தொடர் கட்டுரைகள்! உண்மைதானா என்று மூக்கின்மேல் விரல் வைக்கத் தோன்றும் படைப்புகள். போர் முடிந்தது என்ற பொல்லாத கிடுக்குப் பிடியில் சிக்கி, இராணுவச் சப்பாத்துகள் இண்டு இடுக்கெல்லாம் நிறைந்து, துப்பாக்கி முனைகளில் உயிர்கள் ஊசலாடிக் கொண்டிருந்த, தடைகளும் சவால்களும் நிறைந்த 2010-ல் 'வாழத் துடிக்கும் வன்னி' திங்கள் தொடக்கம் வெள்ளி வரை தொடர்ச்சியாக 21 நாட்கள் வெளியாகின. 21 நாட்களிலும் வெளியாகிய அக் கட்டுரைகளில் எண்ணுக் கணக்கற்ற மனிதர்களின் வாழ்வியலும் அவர்களின் குரல்களும் பதிவாகியிருந்தன. அது ஒரு தனியான காலப்பதிவு. அவை 'வாழ்த்துடிக்கும் வன்னி' என்ற நூலாக வடிவம் பெற்ற நாட்களில் நாங்கள் பல கலைஞர்கள் வடக்கில் இருந்து கம்போடியா நாட்டிற்கு இலக்கியப் பயணம் செய்திருந்தோம். கம்போடியாவின் பன்னாட்டுத் தமிழர் நடுவம், அங்கோர் தமிழ்ச் சங்கத்தின் உலகத் தமிழக் கவிஞர்கள் மாநாட்டில் 2019 செப்டெம்பர் 23-ல் வெளியிட்டோம். மதிப்புக்குரிய கலாபூசணம் மேழிக்குமரன் அவர்களும் புதியவன் நியூமன் அவர்களும் ரஞ்சதமலர் அவர்களும் அவ் வெளியீட்டில் கலந்துகொண்டனர்.

பேராற்றல் மிக்க மாணிக்கவாசகம் அவர்களின் 'நெல்லோடு நிலலாதே நீரையும் தா' என்ற தொடர் இரணைமடுக் குளத்தின் தண்ணீர் விவகாரம் தொடர்பாக அரச அதிகாரிகளும் மக்களும் கருத்துக்களின் தொகுப்பாக வெளிவந்த கட்டுரைகளாகிய அவையும் இன்னொரு காலத்தின் பதிவாகும். 14 நாட்கள் தொடர்ச்சியாக வெளியாகின. ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு பக்கக் கட்டுரையை துல்லியமான தகவல்களுடன் எழுதுவதற்காக இந்த ஒற்றை மனிதர் எத்தனை சவால்களை வெற்றி கொண்டிருப்பார் என்று நினைக்கும்போது பெரும் பிரமிப்பாக இருக்கிறது.

1953 யூலை 23 தொடக்கம் 27 வரையான 5 நாட்களை அதே நாட்களில் வாழ்ந்தவர்களின் வாக்குமூலங்களுடன் எழுதிய

குறித்த 5 நாட்களுக்குமான தொடர் 'கறுப்பு யூலை' என்ற தலைப்பில் கட்டுரைகளாகவும் பிபிசி தமிழோசையின் பெட்டகமாகவும் வெளிவந்தன. அதுவும் ஒரு தனி நூலுக்குரிய காலப் பதிவாகும்.

யாவரும் வியக்கும் வகையில் பதிவாகிய இன்னொரு பெருந்தொடர்தான் 'மாற்றத்தை நாடும் மாற்றுத் திறனாளிகள் - வாழ்க்கைக்கும் வாழ்வதற்குமான தொடர்'.

திரு. மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் மத்திய கலாசார அமைச்சின், கலாபூசணம் விருது, மத்திய கல்வி அமைச்சின் ஊடகத்துறைக்கான வாழ்நாள் சாதனையாளர் விருதுகளோடு வடக்குக் கிழக்கு மாகாண ஆளுநர் விருது உட்பட பல விருதுகள் பெற்றுள்ளார். தற்புகழ்ச்சியை விரும்பாத இவர்தனக்கான விருதுகள் பலதை வாங்கவே இல்லை. விருதுகளுக்காக தாமே தம்மை படிவங்களில் நிரப்பி விருது வேண்டும் முறையில் அவருக்கு உடன்பாடில்லை. அவரது செய்தித் திறன்களால் போர்க்காலத்தில் மன்னார் மண்ணுக்கு அன்றாற்றிய சேவைகளுக்கு மன்னார் மண் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அவருக்கு விருது வழங்கியவர் தற்போதைய மன்னார் மாவட்ட அரசாங்க அதிபர் பெருமதிப்பிற்குரிய நந்தினி டிமெல் அவர்கள். அவர் 2006-ல் மன்னார் பிரதேச செயலாளராக இருந்த காலத்தில் முன்னின்று செய்த மன்னார் மாவட்ட இலக்கிய விழாவில் போர்க்கால ஊடகவியலாளர் பொன்னையா மாணிக்கவாசகம் அவர்களுக்கான விருது வழங்கி கௌரவித்தார். அதுவே தனது மனதை நெகிழ்வித்த முதலாவது விருதென்றும் தனது சேவையை உண்மையாகவே உணர்ந்து பாராட்டி வழங்கப்பட்ட விருதென்றும் குறிப்பிடுகிறார்.

நாற்பத்திமூன்று ஆண்டுகால ஊடகத்துறை அனுபவம் கொண்ட மாணிக்கவாசகம் அவர்கள் இலங்கை தமிழ் ஊடகவியலாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவராக இரண்டு தடவைகள் பணியாற்றியவர். இவர் எழுத மறந்த ஒரே விடயம் சுயசரிதை மட்டும்தான். அதனை அவர் எழுத விரும்பியிருந்தாலும் எழுத முடியாமல் ஆக்கிவிட்டது அவரைப் பிடித்த நோய். எனினும் நோயை நோயாக மட்டும் அவதானித்து சிகிச்சை பெற்றுக்கொண்டே தனது எழுத்துப் பணியை படுக்கையிலும் தொடர்ந்தார். உடலில் சிகிச்சையின் நிமித்தம் ஏற்பட்ட காயங்களின் வலி பொறுத்து, நோய் நிமிர்த்தம் ஏற்படும் மரண வலி பொறுத்து, நடமாட இயலாத நிலை குறித்த வலி பொறுத்து படுக்கையில் அவரும் அவரது மார்பில் மடிக்கணினியுமாக அவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் பதிவுகளும் அவரது தன்னம்பிக்கையின் அடையாளங்கள்.

அவரது வாழ்வின் இறுதி நாட்களிலும் ஊடகங்களாலும் அதிகாரிகளாலும் பாராமுகப்படுத்தப்பட்ட விடயங்களையும் மனிதர்களையும் வெளிச்சத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டும் என்றே விரும்பினார். அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய நம்மாலான நற்பணிகளைச் செய்ய அவரது தளராத பயணத்தையும் அவரது உணர்வையும் பின்பற்ற முயற்சிப்போம்.

vetrichelvi@thaiveedu.com

சிந்தனைக் களம் (இசை, நடனம்)

இணையவெளி உரை நிகழ்வும் கலந்துரையாடலும்

Zoom ID: 810 7866 4328 Passcode: 801 838

10 ஜூன் 2023 (சனிக்கிழமை) 9:00pm-11:30pm (கனடா-ரொறன்ரோ)

(இலங்கை, இந்தியா - 11 ஜூன் 2023 ஞாயிற்றுக்கிழமை 6:30am-9:00am
(சிட்னி - 11 ஜூன் 2023 ஞாயிற்றுக்கிழமை 11:00am-1:30pm)

உரைத்தொடர் - 29

உரைப் பொருள்
'பரதநாட்டிய வடிவமைப்பில் (Choreography)
எனது அநுபவங்கள்'

உரையாளர்
குரு ஸ்ரீமதி விஷால் ரமணி
Director: Shri Krupa Dance Company,
San Francisco Bay Area, U.S.A.

Website: www.chinhanaikkalam.org

E-mail: chinhanaikkalam@gmail.com

மலையகக் கவிதை இலக்கியச் செல்நெறி

“ வாழ வா தோழா ”

“ குன்றத்துக் குமுறல் ”

“ மாடும் வீடும் ”

----- மல்லியப்புசந்தி திலகர் -----

என்பதுகளில் கவிதை எழுத வந்தவர்களுள் ‘பண்டாரவளை அன்புச்செல்வன்’ குறிப்பிடத்தக்கவர். இலங்கையின் ஊவா மாகாணத்தின் ஹப்பத்தளை, ஹல்துமுல்லையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பத்தில் ஆசிரியராகவும் பின்னர் அமைச்சு உத்தியோகத்தவராகவும் செயற்பட்டுள்ளார்.

1984 காலப்பகுதியில் பண்டாரவளை அன்புச்செல்வன் எனும் பெயரில் எழுத ஆரம்பித்த பண்டாரவளை ம. சண்முகநாதனின் கவிதைகள் 1995-ம் ஆண்டு ‘வாழ வா தோழா!’ எனும் அவரது தொகுப்பாக வெளியீட்டுள்ளார்.

1967-ம் குறிஞ்சிப்பண்ணை வெளியீடாக வந்த தூவானம் தொகுதியை வெளியிட்டவர் வெலிமடைக் குமரன்.

1960-க்கும் 1967-க்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் அவர் எழுதிய கவிதைகள் இதில் உள்ளடங்கின. கவிஞர் கண்ணதாசன் நடத்திய ‘முல்லை’ இதழில் தனது முதலாவது கவிதையை எழுதி கவிதைத் துறைக்குள் கால்பதித்த குமரனின் பெரும்பாலான கவிதைகளை ஈழத்து இதழ்கள் புறக்கணித்தன. எனினும் மல்லிகைக் காதலனின் ஆர்வத்திலும் துணிச்சலிலும் ‘தூவானம்’ வெளியான போது மலையகத்தில் அது பரவலாகப் பேசப்பட்ட தொகுப்பாகத் திகழ்ந்தது. வெளிமடைக் குமரனின் ‘தூவானம்’ வெளியானதன் பின்னர் பதுளையின் கவிதை வெளியீட்டு களத்தில் நீடிக்க நேர்ந்த 28 ஆண்டுகால வரட்சியை, தேக்கத்தை உடைத்துக்கொண்டு ம. சண்முகநாதனின் ‘வாழ வா தோழா’ புதிய தலைமுறையின் எழுச்சிக்கு பூபாளம் இசைத்தது என ‘தமிழோவியன் கவிதைகள்’ பற்றிய ஆய்வில் குறிப்பிடுகிறார் ஆய்வாளர் மு.நித்தியானந்தன்.

‘கவிதைத்துறையில் மிக்க ஈடுபாடு கொண்ட இவரது கவிதைப் படைப்புகள் ஏராளம். மலையக மண்ணின் மீதும் மக்

கள் மீதும் தீராத பற்றுடைய இவரது கவிதைகளின் தொனிப்பொருள் அவர்களுடைய அவலங்களும், வேதனைகளும், அபிலாஷைகளுமே’ என குறிக்கின்றார் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரன்.

‘மலைகளின் கொழுந்தான சண்முகநாதனும், ஓங்கிவளர்ந்த உச்சி மேட்டினின்று தொலைநோக்கி, அழகு காட்டும் கதிர்காமக் குன்றையும், சிங்கராஜப் பெருங்காட்டின் சிங்காரத்தையும், சமனள வாவியின் வளத்தையும் வர்ணனை செய்ய முடியவில்லை. அவரது கவிதைகள் பத்தடிக்க காம்பராக்களான லயத்து வீடுகளுக்குள் சுழன்று வருகின்றன’ என அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகின்றார் மலையக இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான கே. கணேஷ் அவர்கள்.

இந்த வகையில் பண்டாரவளை சண்முகநாதனின் கவிதைகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றமையை அவதானிக்கலாம்.

‘கொழுந்துக்கூடை’ எனும் கவிதை இவ்வாறு ஆரம்பிக்கிறது

‘உங்களைச் சுமந்ததால்
எங்கள் முதுகு மூட்டுக்களின்
இயக்கத்திலே
எங்களுக்கு ஒரு சந்தேகம்’

‘லயத்துக்கூரைகள்’ எனும் கவிதையில் இவ்வாறு எழுதுகிறார்

லயத்துக்கூரைகள்
இன்னும் கறுப்பாகவே இருக்கின்றன
காம்பராக்கள்
கதிரவன் ஒளியைக்
காணவே கூடாது
என்பதிற்க்தான்
எத்தனை கரிசனை...

என ஆரம்பிக்கிறது அந்த கவிதை.

என் போன்ற பல ஆசிரிய இளைஞர்களின் சிந்தனையை அதிபர் திருச்செந்தூரன் வளப்படுத்தினார். எழுதவும், நிறை கற்கவும், செய்வதைத் திருந்தச் செய்யவும் உணர்த்தி வைத்தார். எந்த வேளையிலும் 'மலையகம்' பற்றியே பேசி கடமையாற்றிய அவரால் ஈர்க்கப்பட்டோம் என ஆசிரியராகவும், பாடசாலை அதிபராகவும் பணி செய்து கொண்டே எழுத்தாளராகவும் கலைஞராகவும் இளைஞராக ஊக்குவித்த திருச்செந்தூரன் குறித்தும், மக்கள் கவிமணி சி.வி. வேலுப்பிள்ளை அவர்களை பல தடவைகள் கண்டு உரையாடும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் மலையக மக்களைப் பற்றி அவர் நிறையவே எழுதியிருந்தார். சக்தீபால அய்யாவின் மொழி பெயர்ப்பில்

**'ஆழப்புதைந்த தேயிலைச் செடியின்
ஆடியிற் புதைந்த அப்பனின் சிதைமேல்
ஏழை மகனும் ஏறிமிதித்து
இங்கெவர் வாழுவோ தன்னுயிர் தருவன்'**

என்ற வரிகளில் மலையகத்து அவலம் பிழியப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சிந்தனைகள் என்னுள்ளும் ஆழப் புதைந்தன. இத்தகைய பின்னணியே என்னையும் எழுதத் தூண்டியது என்றும் எழுதுகின்றார் கவிஞர் ம. சண்முகநாதன்.

பண்டாரவளை அன்புச் செல்வன் எனும் மலைக்கொழுந்து சண்முகநாதனின் (இவரது தந்தையின் பெயர் மலைக்கொழுந்து என்பது சிறப்பு) இந்தக் குறிப்புகளில் இருந்து மலையகத்தின் முதல் தலைமுறையினர் எவ்வாறு அடுத்த தலைமுறையினருக்கு வழிகாட்டியாகவும் உந்து சக்தியாகவும் இருந்துள்ளனர் என்பதற்கான எடுத்துக் காட்டாக உள்ளது.

இவ்வாறு கண்டி மாவட்டத்தில் இருந்தும் என்பதுகளில் எழுத பல இளைஞர்கள் முன்வந்தனர். 1986-ம் ஆண்டு கண்டி மக்கள் கலை இலக்கிய ஒன்றியத்தின் முதலாவது வெளியீடாக 'முத்துத்துளிகள்' எனும் கவிதைத் தொகுப்பு

வெளிவந்துள்ளது. பாடசாலை அதிபராகவும் பத்துறை செயற்பாட்டாளராகவும் விளங்கிய முத்துச்சம்பந்தரின் கவிதைத் தொகுப்பு இது. 1987-ல் 'கவிதை' மற்றும் 'விடிவை-நோக்கி' எனும் கவிதைத் தொகுப்புக்களைத் தந்தவர் கண்டி எம். ராமச்சந்திரன்.

1993-ல் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை வெளியீடாக 'குன்றத்து குமுறல்' சி. சிவசேகரம், இ. தம்பையா, சிவ. ராஜேந்திரன், எஸ். பன்னீர்செல்வம் ஆகியோரின் கவிதைகள் அடங்கிய தொகுதி இது.

'புதுக்கவிதை முன்னோடிகளுள் ஒருவரான சி. சிவசேகரம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நீண்டகாலம் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ஆனாலும் அரசியல் செயற்பாடு சார்ந்து மலையகத்துடன் நெருங்கிய ஊடாட்டத்தை கொண்டவர் என்ற வகையிலும் மலையக மக்களை நன்கு அறிந்தவர் என 'ஒரு குலை குருதிப்புக்கள்' எனும் குறிப்பில் தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை தெரிவிக்கிறது. சி. சிவசேகரம் மலையகம் சாராதவராக இருந்த போதும் மற்றைய மூவரும் மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்கள். என்பதுகளில் இளம் கவிஞர்களாக வெளிப்பட்ட இ. தம்பையா, சிவ. ராஜேந்திரன் ஆகியோருடன் 90-களில் வெளிப்பட்ட கவிஞர் எஸ். பன்னீர்செல்வத்தின் கவிதைகளும் இந்தத் தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

அழுகைக்கோச்சியிலே... எனும் இ. தம்பையாவின் கவிதையில்...

**அழுகைக்கோச்சியிலே
அவர்கள் செல்கிறார்கள்
அதில் பலர் பெற்ற மக்களையும்
ஈன்ற பெற்றோரையும்
வாழ்க்கைத்துணைவரையும்**

வாழ்க்கைத்துணையையும்
வசந்தகாலத்து சாடிகள் போல
வானத்தை வட்டமிடவாலிபரும்
வனிதையரும்
ஏனோ மாடுகள் ஆடுகள் போல்
பிரிந்தே செல்கிறார்கள்...

என மலையக மக்கள் இந்தியாவுக்குத் தாயகம் திரும்பிச்
செல்லும் அவலத்தைப்பாடுகிறார்.

சிவனு லட்சுமணனுக்கு... எனும் சிவ. இராஜேந்திரனின் கவி
தையில்

எம்மாலே உருவான
ஏழாயிரம் ஏக்கர்
தோட்டத்து நிலங்களையே
துணிவோடு பறிப்பதோ-நீ
எனக்கூறி முன்பாய்ந்த
இளஞ்சிங்கம் எம் தோழன்
இலட்சியப்பாதைகாட்டும்
இனிய நல் லட்சுமணன்...

என 1977-ல் டெவன் தோட்ட காணி சுவீகரிப்பு போராட்டத்
தில் சூடுபட்டு இறந்த தியாகி சிவனு லட்சுமணனை நினைவு
கூர்கிறார்.

இந்தத் தொகுப்பில் 14 கவிதைகளை எழுதியிருக்கும் எஸ்.
பன்னீர் செல்வம் அருமை அம்மா எனும் கவிதையில் எழுதி
யிருக்கும்.

அம்மா!
அந்தப் பெண்கள்
காரில் பயணிக்கும்
போது - உன்
கால்களுக்கு
செருப்புக்கூட
இல்லையே!

என கவலைப்பட்டது பலரது கவனத்தையும் ஈர்த்த வரிகள்.
பின்னாளில் (1999 மார்ச்) புதிய தலைமுறை எனும் தலைப்
பில் தனியான ஒரு தொகுதியை எஸ். பன்னீர் செல்வம்
தேசிய கலை இலக்கிய பேரவை வெளியீடாக கொண்டுவந்
தார். 'மலையகத்தில் உறுதியாக வளர்ந்து வருகின்ற
போராட்ட உணர்வின் உரத்த எதிரொலிகளாகவும், ஒடுக்க
பட்ட நெஞ்சங்களின் குமுறலின் விடுதலைக் குரலாகவும்
இவை ஒலிக்கின்றன. அவரது கவிதையில் மிக வலிய அம்
சம், அது விழித்தெழும் மலையகத்தின் போர்ப் பாடலாக
ஒலிப்பதே' என அணிந்துரையில் குறிப்பிடுகிறார் பேராசிரி
யர் சி. சிவசேகரம்.

1995-ல் ஹட்டன் கிறிஸ்தவத் தொழிலாளர் சகோதரத்துவ
வெளியீடாக வந்த கவிதைத் தொகுதி 'மாடும் வீடும்'. அது
வரை மலையக சிறுகதையாளராக நன்கு அறியப்பட்ட மல்
லிகை சி. குமார் இந்த கவிதை நூல் மூலம் கவிஞராகவும்
பிரபலமடைந்தார்.

'அலங்காரங்களுக்காக கவிதை எழுதும் கவிஞர் மத்தியில்
உணர்வு பூர்வமாக கவிதை வடித்திருக்கிறார் மல்லிகை
சி.குமார். ஒரு சில கவிதைகளில் வாழ்க்கை எங்கோ ஓரிடத்
தில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. பல கவிதைகளில் வாழ்க்கை

ஆங்காங்கே ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறது. மீதமுள்ள கவிதை
கள் வாழ்க்கையாகவே இருக்கின்றன' என்று சிலாகித்து எழு
துகிறார் அணிந்துரை வழங்கியிருக்கும் கவிஞர் வைரமுத்து.

'மக்களை ஏறெடுத்துப் பார்க்காத அரசியல்வாதி பற்றி
பாடும் மல்லிகை சி. குமார்

'இது உண்மையிலேயே
எங்கள் தவறுதான்
நாங்கள் போட்ட
பூ மாலைகள் தான்
அவர்களை நிமிரவிடாமல்
தடுக்கின்றன'

என்ன நிதர்சனமான உண்மை என வியக்கிறார் வைரமுத்து.

இவரது தலைப்புக் கவிதையான 'மாடும் வீடும்' அந்த கால
கட்ட மலையக அரசியலை (1994 அமைச்சரவையை)
பெரும் கேள்விக்கும் கேலிக்கும் உள்ளாக்கியது. அந்த
தலைப்பை அவர் இட்டிருந்தபோது மலையகத்தில் ஒரு
தலைவர் 'கால்நடை (மாடு) அபிவிருத்தி அமைச்சராகவும்
இன்னுமொரு தலைவர் வீடமைப்பு (வீடு) அமைச்சராகவும்
இருந்தார். இதனைக் குறியீடாக்கி அவர் அந்த கவிதை
யைக் கையாண்டிருந்த விதம் இன்று வரை பல ஆய்வாளர்
களால் சிலாகித்து பேசப்படுவது குறிப்பிடத்தக்க அம்சமா
கும். இந்த கவிதையைப் பற்றிப் பேசும் போது திறனாய்வா
ளர் லெனின் மதிவானம் மனப்பாடமாக அந்த வரிகளை
சொல்லிக்காட்டி பிரமிக்கச் செய்வார்.

பாதகை சுமந்த
பரதன்கள்
இடம்மாறி
போய் இடமொன்று
பிடித்ததால்
மானாக
மாறியாவது
சீதை முன்
நிற்கவேண்டிய
நிலை இராமனுக்கே...

எனும் வரிகளில் மல்லிகை சி. குமார் அந்த காலகட்ட அரசி
யல் போக்கை வெகுலாவகமாகக் கையாண்டிருப்பதை அவ
தானிக்கலாம்.

அந்த காலகட்ட அரசியல் நடப்புப் பற்றிய அறிதல் இல்
லாது இந்த கவிதையை வாசிக்க முற்படுவோர் கவிதை
யைப் புரிவதில் சிரமமிருக்கலாம். ஆனாலும் 'இலக்கியத்தை
பெருமைப்படுத்தும் இலக்கிய வாதிகளின் பட்டியலில் இந்த
ஈழத்துக் கவிஞருக்கு நிலையானதொரு இடமுண்டு என
வாழ்த்தியிருக்கும் கவிஞர் வைரமுத்துவோடு வரிகள் நிதர்ச
னமானவை என்பதை மல்லிகை சி. குமாரின் கவிதைத்
தொகுதியை வாசிப்பதன் மூலம் அறியமுடியும்.

(தொடரும்)

thilagar@thaiivedu.com

முஸ்லீம் விவாக - விவாகரத்துச் சட்டத் திருத்தங்கள் - இனியவன் இசாறுதீன்

முஸ்லீம் விவாக - விவாகரத்துச் சட்ட திருத்தங்கள் தொடர்பில் முன்னாள் காதி நீதிபதி ஷம்சுத்தீன் மௌலானா அவர்களின் பரிந்துரைகள்.

ஏற்கனவே கிடப்பில் போடப்பட்ட ஒரு நாடு ஒரே சட்டம்

நாயகர்களின் சட்டத் திருத்த அறிக்கை மறுபடி மறுபரிசீலனைக்கு வருமோ இல்லையோ, ஆனால் முஸ்லீம் விவாக - விவாகரத்து சட்டத்தில் மேற்கொள்ள உத்தேசித்துள்ள மாற்றங்கள் தொடர்பாக இப்போது இலங்கையின் அரசியல் தளத்தில் பல கருத்துள் உலாவும் இக்காலகட்டத்தில் முஸ்லீம் காதி நீதிபதிகளும் அறிஞர் பெருமக்களும் பல திறந்த

கலந்துரையாடல்களைச் செய்துள்ளார்கள்.

முன்னாள் காதி நீதிபதி ஷம்சுத்தீன் மௌலானா அவர்கள் எழுதிய முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்ட திருத்தங்கள் சம்பந்தமான அவரது பரிந்துரையை இலங்கை மக்கள் சபைக்கும் இன்றைய அரசாங்கத்தின் கவனத்துக்கும் வெளிக்கொணர்வதால் நன்மை நிகழும் என்றே நம்பலாம்.

இலங்கையில் அவர் காதி நீதிபதியாக பதவி வகித்த காலத்தில் முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்து சம்பந்தமாக பல தம்பதிகளிடம் நிகழ்த்தப்பட்ட விசாரணைகளில் இஸ்லாமிய சட்டத்துக்கு முரணாக பலர் மறுமணம் செய்திருப்பதை அறிந்து கொண்டார். இப்படிப்பட்ட சிலரது விவாகச் சீர்கேட்டையும் விவாகரத்துச் சட்டவிகளையும் ஆராய்ந்து இந்தப் பிழைகளை தடுத்து நிறுத்துவதற்கு நடைமுறையிலுள்ள முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட வேண்டும் என்று 13.02.1991 அன்று அவர் முஸ்லீம் சமய கலாசார பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சுக்கு அவருடைய அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார். சட்டத் திருத்தத்துக்கான அவரது கருத்தை 20.10.1990-ல் ஷம்சுத்தீன் மௌலானா ஒரு கைநூலாகவும் வெளியிட்டுள்ளார்.

காதி நீதிபதிகள், உலமா சபை உறுப்பினர்கள், இஸ்லாமிய அறிஞர்கள், அன்றைய அமைச்சின் செயலாளர் அல்ஹாஜ் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் அவர்களும் அவரது உத்தியோகத்திற்கும் ஏற்பாடு செய்திருந்த கூட்டத்தில் சட்டத்திருத்தம் சம்பந்தமாக அவரளித்த விளக்கமும் பரிந்துரையும் அன்று அனைவராலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. அதற்கேற்ப பாராளுமன்றத்திற்கும் காதி நீதிபதிகள், காதிநீதிபதி ஆணைக்குழு, வொகப் சபை, வொகப் ஆணைக்குழு, விவாக பதிவாளர் திணைக்களம் சூறா சபை, ஜம்இய்யத்துல் உலமா சபை ஆகியோருடைய கருத்தாய்வுக்கும் அது அனுப்பப்பட்டது.

- குழுவின் அறிக்கையில் இடம்பெற வேண்டிய திருத்தங்கள்
- சேர்க்கப்பட வேண்டிய புதிய கருத்துக்கள்
- முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்து சட்டம் 1951-13 தொடர்பான கருத்து விளக்கக் குறைபாடுகள்

என்னும் கருத்துக்களை மேலுள்ளவாறு கவனத்திற்கொண்டு சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று ஷம்சுத்தீன் மௌலானா அன்று பரிந்துரைத்தார்.

‘பஸஹ்’ விவாகரத்துப் பெற்ற பெண்ணொருத்தி நீதிமன்றத்துக்கு சமர்ப்பித்த ஆவணம் பற்றி விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட்டபோது ஆறு நாட்களுக்குள் குறித்த பெண் வேறொரு ஆடவனை மணந்து கொண்ட விடயத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதிருந்தது. அந்தப் பெண் விவாகரத்தின் பின் மூன்று மாத காலம் ‘இத்தா’ இருக்காமல் மறுமணம் செய்து கொண்டது குர்ஆன் சட்டத்துக்கு முரணானது. இஸ்லாத்தில் விதிக்கப்பட்ட மூன்று மாத காலம் இத்தா என்பது ஆறு நாளாகச் சுருக்கி அந்த பெண் அனுஷ்டித்ததை அறிந்துகொண்டு அதையும் எழுதினார். இது தொடர்பாக இதற்கு முன்னரும் நிகழ்ந்த பல விவாகரத்து விடயங்களையும் ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்து ஒரு முடிவுக்கு வந்தார். 90 சதவிகித விவாகரத்துக்கான விடயங்களில் மூன்று மாதகால இத்தாவை ஆறு நாட்களாக அல்லது அறுபது நாட்களாக சுருக்கிக்கொண்டு முஸ்லீம் பெண்கள் அனுஷ்டிக்கும் அவலநிலையையும் கவனித்தார். இஸ்லாமிய சட்டத்துக்கு மாற்றமான இப்பிழையை நீக்கி இனியாவது முஸ்லீம்கள் சரியான ஷரீஆ சட்டத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆதங்கத்துடன் அதை எழுதினார்.

இத்தா, தலாக், விவாகம், வொலி தொடர்பான சட்டங்கள் பற்றி இஸ்லாத்தில் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டங்கள் குர்ஆன், ஹதீஸ், இஜ்மாஃ, கியாஸ் அடிப்படையில் எழுதப்பட்டுள்ளன. முஸ்லீம்கள் இச்சட்ட விதிகளுக்கமையவே முழுமையான வாழ்க்கையாக வாழல் வேண்டும்.

இஸ்லாமிய ஷரீஆ சட்டங்களுக்கு முரண்படாமல் மனித வாழ்க்கையை அல்லது மணமக்கள் வாழ்க்கையை நடைமுறைப்படுத்துவதே முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்து சட்டத்தின் நன்னோக்கமாகும். அரசாங்கத்தின் இச்சட்ட ஆக்கப்பணி 1806, 1886, 1937 ஆகிய ஆண்டுகளில் படிமுறை வளர்ச்சிகண்டு இலங்கை அரசாங்கத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. இந்த 1951-ம் ஆண்டின் 13-ம் இலக்கச் சட்டம் - அரச சட்டம் என்பது எவ்வளவு நுணுக்கமாக உருவாக்கப்பட்டாலும் நடைமுறையில் பல நெகிழ்வுகளும் விளக்கக் குறைபாடுகளும் இருப்பதைக் கண்டறிந்து எழுதினார். மேலைநாடுகளில் கூட அரசியல் யாப்புகள் அடிக்கடி பல திருத்தங்களுக்குள்ளாகியுள்ளன. இவ்வடிப்படையில் 1951-ம் ஆண்டில் இயற்றப்பட்ட முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தில் சில முரண்பட்ட கருத்துக்களை நீக்கி பொருத்தமானவற்றை உள்ளடக்கி சரியாக சட்டத்திருத்தங்கள் செய்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை அவர் தெரிவித்தார்.

முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்து சட்டத்திலுள்ள விவாகம் பதிவு செய்தல், தலாக், வொலியாய் இருத்தல் தொடர்பான சில பிரச்சினைகளை விளக்கி அவற்றை ஆரோக்கியமான முறையில் நிவர்த்தி செய்யலாம் என்று நம்பினார்.

அவையாவன...

- ஷரீஆ சட்டப்படி விடயத்தின் முக்கியம்
- முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தின் தற்போதைய அமைப்பு

- விவாகத்தில் அல்லது விவாகரத்தில் ஏற்படும் தீய விளைவுகள்
- ஷரீஆ சட்டம் கூறும் உறுதியான கருத்து

ஷரீஆ சட்டத்திருத்தத்தால் ஏற்படும் பயன்கள் என கீழ்வருமாறு விபரித்தார்.

- 1 - (01) ‘வொலி’ என்றழைக்கப்படுபவர் விவாகத்தின் போது மணப்பெண்ணின் சார்பாக அவரது குடும்பத் தவராகவோ அல்லது பிரதிநிதியாகவோ அல்லது நலன் காப்பாளராகவோ அல்லது பாதுகாவலராகவோ இருக்கலாம். ஷரீஆ சட்டத்தின்படி இந்த வொலி என்பவர் திருமணநிகழ்வை இஸ்லாத்தின்படி நிறைவேற்றுவதற்கு முறையான நபராக சமூகமளிப்பார். அவர் அந்த திருமண நிகழ்வில் வொலியாளராக கடமையாற்ற சமூகமளிக்காவிடின் அந்த விவாகம் வலுவற்றதாகவும் செல்லுபடியற்றதாகவும் இஸ்லாத்திற்கு முரண்பட்டதாகவும் ஆகிவிடும். அதனால் தகுதியுடைய வொலியாளர் கட்டாயம் விவாகத்தின் போது சமூகமளிக்கவேண்டும்.
- 1 - (02) முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தின் ‘வொலி’ தொடர்பான பகுதி 26 (01) வொலியாக செயலாற்ற உரித்தில்லாதவர் (குடும்ப உறவினர் அல்லாதவர்) எனும் மணப்பெண்ணின் திருமணத்தில் வொலியாகக் கடமையாற்றாதல் இஸ்லாமிய சட்டப்படி ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது. 26(1) - 26(02) ஆகிய இரு உப பிரிவுகளும் வொலியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்தும் நன்னோக்கினைக் கொண்டவை. ஆனால் அங்கு இடம் பெற்றுள்ள சொற்றொடர்கள் சட்டத்தின் இறுக்கத்தைக் குறைத்து கருத்து முரண்பாட்டிற்கும் இடமளிக்கின்றது. இந்த உபபிரிவுகளின் ஏற்பாடுகளுக்கு மாறாக ஒருவர் வொலியாகக் கடமையாற்றி நிறைவேற்றிய எந்த முஸ்லீம் விவாகமும் பதிவு செய்தல் கூடாது. செய்தாலும் அது செல்லுபடியாகாது.
- 1 - (03) மேலுள்ள முரண்பாட்டினால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள்: உரித்தில்லாத எனும் இந்த சட்டத்தைத் ‘தெரிந்துகொண்டு’ மணப்பெண்ணின் திருமணப்பதிவு நிகழ்வில் உரிமையில்லாமல் கடமையாற்றாதல் தவறாகும். இந்த இரு சொற்றொடர்களும் பிழை செய்து தப்பித்துக் கொள்பவர்களுக்குச் சாதகமாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் எதைத் தெரிந்து கொள்வதென்று சட்டத்தில் கூறப்படவில்லை. எனவே தெரிந்து கொண்டு பிழையாகக் கடமையாற்றி விட்டு ‘தெரியாமல் செய்தேன்’ என்று கூறி வொலி காரர் தப்புவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகின்றது. இத்துவாரத்தைப் பயன்படுத்த உரித்தற்ற வொலிகாரர்களும் சில விவாகப்பதிவாளர்களும் இந்த தப்பைத் தெரிந்தே செய்து விட்டுத் தப்பி விடுகின்றனர். இப்பிழையின் பிரதிபலிப்பாக சமுதாயத்தில் பல பிணக்குகளும் பிரச்சினைகளும் உருவாகின்றன.
- 1 - (04) சட்டம் உறுதியாகக் கூறவேண்டியது: வொலி உரிமையாளர் அட்டவணை முன்னுரிமை வரிசைப்படி சட்டத்தில் இடம் பெறல் வேண்டும். தந்தை தொடக்கம் (வொலி முஜிபிர்) பெண்ணுக்கு வொலியாக எனும் இல்லாமல் இருப்பின் சட்டம் 47 (02) காதி நீதிமன்ற ஈ - 10 பத்திரம் அல்லது வொலி முஹக்கம் வரை அட்டவணையில் இடம் பெறல் அவசியமாகும். வொலி தொடர்

பில் மத்திய மாற்றம் அவசியமாயின் ஈ - 4-ல் சரியான காரணம் வேண்டும். முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தில் 80 (01) - 80 (02) பிரிவுகள் மணமுடிக்க ஆகாதவரின் உறவுமுறை அட்டவணையைக் கூறுகின்றது. இவ்வகையில் வொலி உரிமையாளர் அட்டவணையும் அமைத்தல் பொருத்தமானதாகும். சட்டம் 80-ல் விவாகம் முடிக்க ஆகாதவர் அட்டவணையில் பால்குடி உறவும் சேர்க்கப்படுதல் அவசியம் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகின்றேன். வொலி முன்னுரிமை வரிசை மாற்றப்பட வேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படின் விவாகப் பதிவாளர் மாற்றம் தொடர்பாக பதிவுப்பத்திரம் பந்தி 7-ல் சுருக்கக் குறிப்பு எழுதுதல் வேண்டும். காதி நீதிமன்றத்தில் உத்தரவு பெறுதல் சாலச் சிறந்தது. ஆனால் இவைகளைச் சட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுதல் முக்கியமானதாகும்.

- 1 - (05) சட்டத் திருத்தம் செய்யப்பட்டால் ஏற்படும் நன்மைகள் : வொலி உரிமையை பிழையாகக் கையாளல் அல்லது பிழையான பதிவு ஆகிய சட்ட முரண்பாடுகள் இடம்பெற வாய்ப்பு உண்டாகாது. சமுதாயத்தில் இது பற்றிப் பிணக்குகள், பிரச்சினைகள் ஏற்படாது. ஹறாம் செய்யாது சமூகம் சார்பான விவாகம் வலுவானதாகவும் முறையானதாகவும் இஸ்லாமிய சட்டப்படி நிகழ்த்தப்படும்.
- 2 - (01) திருமணத்தை பதிவு செய்தல்: விவாகத்தைப் பதிவு செய்தல் ஷரீஆ சட்டத்தில் உள்ளதன்று. ஆனால் அரசு சட்டப்படி விவாகப் பதிவு ஷரீஆ சட்டத்திற்குச் சிறந்த ஒழுங்கைக் கொடுக்கிறது என்பதால் தம்பதிகளுக்கு உள்ளத் திருப்தியையும் பரஸ்பர மதிப்பையும் உருவாக்கும் என்பது எதார்த்தமாகும்.
- 2 - (02) தற்போதைய விவாகப் பதிவுப் பத்திரம் ஈ -4 (மணமகன் மற்றும் மணமகள் பற்றிய விபரம் பதிவு செய்வதற்குரிய பதிவுப் பத்திரம்) என்று ஒன்று உண்டு. அதில் 1-7 வரையுள்ள பந்திகள் தம்பதிகள் பற்றிய விபரமாகும். 8-16 வரையுள்ள பந்திகள் பொது விபரங்களாகும். 3-4 பந்திகள் பல சிக்கல்களை உருவாக்கக் கூடியனவாக அமைந்துள்ளன. 3-வது பந்தி சிவில் அந்தஸ்து விளக்கக் கேட்பதாகும். பந்தி 4 விவாகரத்துப் பெற்றவரையின் விவாகரத்தையிட்டு 'சாட்சியம் ஏதேனுமிருந்தால் குறிப்பிடுக' என்றுள்ளது.
- 2 - (03) தற்போது ஏற்படும் தீய விளைவுகள்: பந்தி 3-ல் சிவில் அந்தஸ்து இங்கு மணமகன் அல்லது மணமகள் 'முன்னர் விவாகம் செய்தவரா? அல்லது முன்னர் விவாகம் செய்யாதவரா? என்ற விபரத்தை மாத்திரம் கேட்பதாகும். இவ்விரு சொற்களுக்கும் பதிலாக 'தாரமிழந்தவர்' என்ற சொல்லை பதிவாளர்கள் எழுதுகின்றனர். இது பிழையான பதிலாகும். மனைவி இறந்தவர் என்பதே தாரமிழந்தவர் என்பதன் கருத்தாகும். ஆனால் தாரமிழந்தவரென்ற சொல்லை பயன்படுத்தி கருத்துப் பிறழ்ச்சியை உண்டாக்கி சட்டம் 24-ஐ வலுவழிக்கச் செய்து பலதார மணத்தை பதிவாளர்கள் இலகுவாகச் செயற்படுத்துகின்றனர். முதல் மனைவி தலாக் சொல்லப்படாத நிலையில் உயிரோடிருக்கும்போது தாரமிழந்தவரென்று பதிவாளர், மணமகன், வொலிகாரர் ஆகியோர் செயற்படுவது சட்டவிரோதமான செயலும் ஆகும்.

முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்து சட்டம் பிரிவு 24 பலதார மணம் சம்பந்தமானது. பலதார மணம் முடிப்பவர் காதி நீதிமன்ற

மூலம் ஒரு மாதகால முன்னறிவித்தலின் மூலம் உத்தரவுப் பத்திரம் ஈ - 8 பெறுதல் வேண்டும். இச்சட்டத்திற்கு 'டிமிக்கி' கொடுத்துவிட்டு சட்டத்தை செயலிழக்கச் செய்வதே தாரமிழந்தவர் என்று பதிவாளர் எழுதுவதன் பிழையான நோக்கமாகும். மேலதிக விவாகம் தொடர்பான விளக்கம், தகுதி என்பன விசாரிக்கப்படல் வேண்டும். பந்தி 4-ல் சாட்சியம் இருந்தால் குறிப்பிடுக என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வசனம் சாட்சியம் அவசியமில்லை என்ற மறைபொருளைக் கொண்டது. இதை பயன்படுத்தி 'சாட்சியம் கொடுக்கப்படவில்லை' என்று பதிவாளர் எழுதுகிறார். இதுவொரு விசித்திரமான தகவல். சாட்சியம் கொடுக்கவேண்டிய மணமகன் வொலிகாரர் முதலானோர் கண்முன்னே இருக்கையில் சாட்சியம் கொடுப்பதில்லை என்று எழுதுவது எப்படிப் பொருந்தும்? சித்தசுவாதீனம் உள்ள எவருக்கும் தாம் மணம் முடித்த சம்பவம், தலாக் கூறிய சம்பவம் ஆகியன தெரியாது போனதற்கு காரணம் இல்லை. ஆகவே சட்டம் 24-க்கு எதிராக வேண்டுமென்று சதி நடக்கிறது என்பது இதில் தெளிவாகிறது. பதிவாளர்களில் சிலர் பந்தி 4-க்கு ஒரு கோடு போட்டுவிட்டு சட்டத்திற்கும் ஊறு விளைவிக்கிறார்கள். ஆணுக்கு மேலதிக விவாகம் அவசியம் என காதியும் நியாயக்காரர்களும் கூறுமிடத்து அவருக்கு உத்தரவு கொடுத்தல் அவசியமாகும். இல்லையென்றால் பின்னர் பல பிழைகள் நிகழ்வதற்கு வழி உண்டாகலாம். விபரீதங்களும் நிகழலாம். இதனால் சமுதாயத்தில் கைவிடப்பட்டு வாழ்விழந்து தவிக்கும் இளம்பெண்களும் தெருவில் திரியும் அனாதைச் சிறுவர்களும் பெருகின்றனர். தகாத வழியில் 2-வது அல்லது 3-வது தாரத்தையும் திருமணம் செய்து கொண்டு ஆணும் வாழ்வில் மன நிம்மதியிழந்து விரக்தியடைந்து தவிக்கிறான்.

சட்டம் 24 ஆண்களின் ஷரீஆ உரிமையை ஒரு வகையில் மறுக்கின்றது. பிழையான இந்நடவடிக்கை மூலம் பல பெண்கள் இலகுவாக விவாகம் முடிக்கின்றார்கள். மணப்பெண் குர்ஆன் சட்டத்திற்கு விரோதமாக இத்தா காலம் முன்று மாதம் நிறைவேறுவதற்கு முன் வேறொரு ஆடவனை மணக்கிறாள். இந்நிலையைப் போக்க சட்டம் சரியான வழி காட்ட வேண்டும். சட்டம் 24-ல் நீதிசபையின் சேவையும் அவசியம் என்று சேர்க்கப்படல் வேண்டும்.

- 2 - (04) சட்டம் உறுதியாகக் கூறவேண்டியவை: பந்தி 3-க்கு முன் விவாகம் ஆகாதவர் அல்லது முன் விவாகம் செய்தவர் என்ற இரண்டு சொற்றொடர்களில் ஒன்றை மாத்திரம் எழுதுவதற்கும், பந்தி 4-க்கு கணவன் மனைவி நீதிமன்றத்தால் விவாகரத்துப் பெற்றிருப்பின்திகதி, பெற்ற இடம், பத்திர இலக்கம் தெளிவுபட எழுதுவதற்கும், அன்றேல் மனைவி உயிருடன் இருக்க மறுமணம் முடிப்பதாயின் காதிநீதிமன்ற உத்தரவுப்பத்திரம் ஈ - 8-ல் குறிப்பிடுவதற்குமான உறுதியான வழி சட்டத்தில் இடம் பெறுதல் வேண்டும். இருட்டடிப்புச் சொற்கள் இடம் பெறா வண்ணம் சட்டம் இனி கண்டிப்பாய் இருக்க வேண்டும்.
- 2 - (05) பிரிவு திருத்தப்படல் வேண்டும். இது நடைமுறைப்படுத்த முடியாத பிரச்சினைக்கு வழி வகுக்கக் கூடியதாகும். முன் கூறிய 04-ல் உள்ள கருத்து மிக நன்மை பயக்கும். இது முஸ்லீம் ஷரீஆ சட்ட உரிமையையும் மதிக்கிறது. சட்டத்தை ஏய்க்கும் முயற்சிக்கு தக்க தண்டனையும் கொடுத்து மக்கள் வாழ்வு பாதுகாக்கவும் உதவுகிறது.

அயலூரிருந்து மணமகன் அல்லது மணமகள் விவாகம் செய்ய வரும்போது அல்லது பதிவு செய்ய வரும்போது சம்பந்தப்பட்டவர்களின் உண்மை விபரத்தை அறிவது அவசியம். இதற்கு மணமகன் அல்லது மணமகளின் குறித்த மஸ்ஜிதிலிருந்து அல்லது அந்த ஊர் கிராமசேவகர் (பிரபல பிரமுகர்) ஒருவரிடமிருந்து அல்லது தலைவரிடமிருந்து அத்தாட்சிக் கடிதம் அல்லது சத்தியக்கடதாசி கோரப்படுதல் வேண்டும். அப்படி சரியாக நிகழாமல் ஊறு செய்தவாறு அவசரப்பட்டு விவாகம் ஒன்று நிகழ்த்தினால் திருமணம் பயன்பாட்டைக் கெடுத்து பழுதை உண்டாக்கி குடும்ப அமைதியையே குலைத்துவிடும். அவசர விவாகங்களில் அனேகமானவை இப்படி சீரழிந்த நிலைமைக்குள்ளாகியுள்ளதை நமது சமுதாயத்தில் காணலாம்.

ஆணுக்குப் பலதாரமணத்தை சில நிபந்தனையின் பேரிலேயே இஸ்லாம் அங்கீகரிக்கின்றது. சரீரஸ்கதி, உடலாரோக்கியம், பொருளாதார வசதி, மனைவியரை சமநிலையில் நடத்தக்கூடிய மனோபாவனை உள்ளவர் என்பன மிக அவசியமாகக் கவனத்தில் கொள்ளப்பட வேண்டிய விதிகளாகும். இவ்விதி 1806-ம் ஆண்டு முஹம்மதியா சட்டத்தின் பிரிவு 100-ல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் தற்போதைய முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டம் இது பற்றி மௌனம் சாதிக்கின்றது. தற்போதைய சட்டத்தின் பிரிவு 24-ல் பலதாரமணத்தின் நிபந்தனைகளும் குறிப்பிட்ட கட்டுப்பாடுகளுக்கமைய வரையப்படுதல் அவசியமாகிறது.

முஸ்லீம் விவாகப் பதிவாளர் மாதந்தோறும் கச்சேரிகளில் பதிவுப் பத்திரங்களை சமர்ப்பிப்பார். அப்போது பத்திரங்களை ஒப்பிக்கும் அலுவலகர் அவற்றை மிகக் கவனமாகப் பரிசீலனை செய்வதன் மூலம் இந்த ஒழுங்கை நிலை நாட்டலாம். இக்கருத்தும் சட்டத்தில் இடம்பெற வேண்டிய புதிய அம்சமாகும். பிழை செய்ய வாய்ப்பில்லாதவாறு சட்டத்துவாரங்கள் அடைக்கப்படல் வேண்டும்.

● 2 - (05) திருத்தமேற்படின மேலே 2-(04)-ல் குறிப்பிடப்பட்ட படி சட்டம் வலுப் பெற்றால் சட்டபூர்வமற்ற பலதாரமணம், இத்தா முடியுமுன் நடைபெறும் விவாகம் ஆகியன ஏற்படா. பெண்களுக்கு அவலநிலை ஏற்படாது. பராமரிப்பற்று அல்லலுறும் பச்சினம் குழந்தைகளின் கண்ணீர் மறையும். இனிய கட்டுக்கோப்பான சமுதாயம் உருவாகும்.

● 3 - 'தலாக்' என்னும் விவாகரத்து: தலாக் என்பது விவாக ஒப்பந்தத்திலிருந்து விடுபடல் அல்லது விவாக விலக்கு என்பதாகும். அதாவது திருமண வாழ்விலிருந்து மணவாளும் மனைவியும் நிரந்தரமாக ஒருவரை ஒருவர் பிரிந்து செல்லுதல் ஆகும். தலாக் ஷரீஅத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும் அது அல்லாஹ்விடம் மிக வெறுப்புக்குரிய காரியமாகும். சமரசத்துக்கு வேறு வழி எதுவும் இல்லாத போது மட்டுமே தலாக்கை இஸ்லாம் இறுதி வழியாக அனுமதிக்கின்றது. எடுத்ததற்கெல்லாம் பிடி சாபம் என்று தலாக் கூறுவதை இஸ்லாம் அங்கீகரிக்கவில்லை. தலாக் தொடர்பில் தற்போதைய அரசு சட்டம் தெளிவற்றது. தலாக்-இத்தா தொடர்பாக மிகத் தெளிவான சட்டம் ஷரீஆவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதை கீழ்வருமாறு சுருக்கிக் கூறலாம்.

'தலாக்' என்பது பொதுவாக பல்வேறு காரணங்களால் அனுமதிக்கப்படுகிறது.

- மனைவியின் நோக்கக் கருத்தில் எடுபடாது கணவன் தலாக் கூறுதல்
- முபாறத்: கணவன் மனைவி புரிந்துணர்வுடன் தலாக் ஒன்றே பிரிந்து வாழ வழியெனக் கண்டு கணவன் தலாக் கூறுதல்
- குல்கு: கணவன் மனைவி கலந்து பேசி மனைவியிடம் நஷ்டஈடு பெற்றுக்கொண்டு கணவன் தலாக் கூறுதல்
- பசஹ்: (சட்டப்படியான பிரிவு) சில குறிப்பிட்ட குறை-குற்றங்கள் கணவனிடம் காணப்பட்டால் மனைவி தன் உரிமையையும் நல்வாழ்வையும் காத்து காதி நீதிமன்ற உத்தரவு பெற்று விவாகரத்துக் கூறுதல். இது பெண்ணின் உரிமை காப்பதாகும். இதிலும் ஷரீஆ சட்டப்படி நீதிமன்ற தீர்ப்பின் பின் மணப்பெண் மூன்று மாத இத்தா இருப்பது அவசியமாகும்.

தலாக் வகைகள்: சொல்லப்படும் காலம் குறித்து பின்வரும் மூன்று வகைகளில் இந்த தலாக் சொல்லும் முறை அமையும் அதாவது

- தலாக் அஹ்ஸன்: ஒரு தரம் மாத்திரம் தலாக் கூறுதலாகும். இது குர்ஆன் அங்கீகரிக்கும் சிறப்பு மரபாகும். இரு தரம் தலாக் கூறுதலும் இதில் அடங்கும் (அல்குர்ஆன் 2:228).
- தலாக் ஹஸன்: மூன்று வேறுபட்ட நேரங்களில் மூன்று முறை தலாக் கூறுதல். இது நீண்ட காலத்துக்குள் நிகழக் கூடியது.
- தலாக் பித்அத்: ஒரே தரத்தில் மூன்று தலாக்கையும் ஒரே நேரத்தில் கூறிவிடல். இது சுன்னத்துக்கு மாற்றமானதாகும். எனவே தலாக் 'பித்அத்' என்று பெயர் பெறும். இவ்வகைத் தலாக்கிற்கு கோபம், ஆத்திரம் ஆகிய கட்டுமீறிய உணர்ச்சியே பெரும்பாலும் காரணமாகும். இமாம்கள் பலர் ஒரே தரத்தில் கூறப்படும் மூன்று தலாக்கையும் ஒரு தலாக் ஆகக் கொள்வர். இது ஒரு வகையில் ஏற்புடையதாகும்.

தலாக் உண்டாவதற்கான வேறு வழிவகைகள்:

லிஆன்: அவதூறுச் சத்தியம் செய்தல்: தம்பதிகளுக்கிடையில் கற்பொழுக்கத்தில் சந்தேகம் ஏற்படும்போது இச்சத்தியம் ஏற்படாடாகும். முறைப்படி சத்தியம் செய்தால் தலாக் என்பது ஏற்பட்டு விடும். (அல்குர்ஆன் 24:6-9) அப்படி சத்தியம் செய்து தலாக் சொன்ன தம்பதியர் பின்னர் ஒருபோதும் மறுபடி ஒன்று சேரவே முடியாது.

ஈலாகு: கணவன் மனைவியிடம் சேரமாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்த பின் நான்கு மாதங்களுக்கிடையில் அவர்கள் இருவரும் சேராவிட்டால் 'தலாக்' உண்டாகி விடும் (அல்குர்ஆன் 2:226-2:27)

லிஆன்-லிஹார்: மனைவியை தாய்க்கு ஒப்பிட்டுக் கூறுதல், இது குர்ஆனில் தடை செய்யப்பட்டதாகும். அதாவது அப்படிச் செய்தால் அது பாவமானதாகும் (அல்குர்ஆன் 58:3-58)

இந்த இரு வகையும் பெரும்பாலும் இக்காலத்தில் நடை-

முறையில் இல்லை.

பெண்களின் மாதவிடாய்க் காலங்கள் வித்தியாசமானவை. சுகதேகியான பெண்ணொருத்திக்கு மாதவிலக்கு காலம் ஒரு சந்திரமாகும் (ஒரு மாதமாகும்). அதாவது 29 அல்லது 30 நாட்களாகும். இதனடிப்படையில் பிள்ளைப் பேற்றுக் காலமும் பத்து சந்திரமாதம் என்றே கணிக்கப்படுகிறது. புறநடை விதியைக் கவனியாது பொதுவிதியாக இத்தா காலம் மூன்று சந்திரமாகும். இத்தாவின் பிரதான நோக்கங்கள் இறைகட்டளைக்கு பணிதலும், சமரசகால இடைவெளியும், கருக்கட்டல் பரிசோதனைக் காலமுமாகும். இத்தாக் காலத்தில் பெண் வேறு ஆடவரை மணத்தல் குர்ஆன் மூலம் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது (அல்குர்ஆன் 2:235). இதை மீறி விவாகம் நடந்தால் அந்த விவாகம் செல்லுபடியாகாது. இத்தா காலம் முடிவடைந்து விட்டால் தலாக் ஆகுமான காலமாகிவிடும். கணவன் இறந்துவிட்டால் இஸ்லாமிய சட்டப்படி இத்தாக்காலம் நான்கு மாதம் பத்து நாளாகும். பெண் கருவுற்றிருந்தால் பிள்ளை பிறந்ததும் இத்தா காலம் முடிந்துவிடும்.

தலாக் கூறிப் பிரிந்த தம்பதியர் மீண்டும் ஒன்று சேரல்: இது மூன்று வகைப்படும்.

றஜஃ: தலாக் கூறி இக்காலம் முடிவடைவதற்கு முன் தலாக் றஜஃ (மீட்கக் கூடிய தலாக்). கணவன் மனைவி இருவரும் இனம் கண்டு கருத்தொருமித்து வாழ விரும்பினால் மறுபடியும் ஒன்றாய் சேர்ந்து வாழலாம் (அல்குர்ஆன் 2:228-2:229).

தஜ்தீக்: (நிக்காஹ் பதுப்பித்தல்) தலாக் அஹஸன் கூறப்பட்டு இத்தாக் காலம் முடிந்து தலாக் பாயின் ஆகிவிட்ட நிலையில் கணவன் மனைவி திரும்பச் சேர்ந்து வாழ விரும்பினால் முறைப்படியான நிகாஹ் - திருமணம் திரும்ப நடத்தப்படுதல் வேண்டும் (அல்குர்ஆன் 2:228-2:229-2: 232).

தஹ்வில்: (ஆகுமாக்குதல்) தலாக் ஹஸன் என்பதற்கிணங்க அல்லது பித்தாத்தின்படி மூன்று தலாக்கும் முடிந்து தலாக் பாயினாகி இக்காலம் முடிந்துவிட்டது. இந்நிலையில் மனைவி மறுபடி பிரிந்த கணவனுடன் சேர்ந்து வாழ விரும்பினால் அதற்கு குர்ஆன் ஒரு மானசீக தண்டனை விதிக்கின்றது. இதுவே தஹ்வில் ஆகும்.

முதல் மனைவி வேறொரு ஆடவரை மணந்து புதிய கணவன் சுதந்திரமாக தலாக் சொன்ன பின் இத்தாக் காலம் முடிவடைந்த பின்னர்தான் பழைய தம்பதியினர் முறைப்படி விவாகத்தின் பின்னர் ஒன்று சேர்ந்து வாழலாம் (அல்குர்ஆன் 2:230). சமாதானமாவதற்குரிய இக்காலம், சலுகையை மறந்து ஆத்திரத்தில் செயற்படும் தம்பதியருக்கு இவ்வித தண்டனை பொருத்தமானது. தஹ்வில் 1806 சட்டத்தில் பிரிவு 102 சட்டவடிவில் கூறப்படுகின்றது. 1951: 13-ஆம் சட்டம் தஹ்விலைக் கூற மறந்துவிட்டது. தஹ்வில் சட்டமாக்கப் படுதல் வேண்டும். சட்டம் தலாக் ஹஸனை மாத்திரமே கூறுவது சிறப்பேயாகும். தஹ்வில் என்பது குர்ஆனின் சட்டமாகும். இச்சட்டத்தை ஏமாற்றுவதற்காக தள்ளாடும் கிழவனைப் போலியாக நிகாஹ் எழுதி தலாக் - இத்தா முறைப்படி நிறைவேறுவதற்கு முன்னர் முன்னாள் தம்பதிகளுக்கு நிக்காஹ் எழுதுகின்றனர். சிலர் இறைவனையும் இறை சட்டத்தையும் பரிகசிக்குகின்றனர். பதிவாளர்களும் திருமணத் தம்பதியினரும்

இப்படி ஹறாமான செய்வதை இனிமேல் தவிர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மேலே கூறப்பட்ட ஷரீஆ அடிப்படை விதிகளை மனதிற் கொண்டு முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தில் தற்போதைய நடைமுறை விதிகளைக் கவனிக்கலாம். அதாவது முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டம் தலாக் பற்றிக் கூறுவதாவது: முன்விபரிக்கப்பட்ட ஆண் தலாக் கூறும் மூன்று வகையில் அஹஸனுக்கு நடைமுறை விதியை சட்டத்தின் 2-ம் அட்டவணை விபரிக்கின்றது. 2-ம் அட்டவணையின் 2, 6, 7, 8 பிரமாணங்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன.

பிரமாணம் 2: 'கணவன் தன் எண்ணத்தை அறிவித்த திகதி தொடக்கம் முப்பது நாட்களுக்குள் கணவன் மனைவிக்கிடையில் எவ்வித சமரசத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாமல் கணவன் விவாகரத்துப் பெறுவதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க விரும்பின் காதி நீதிபதியினதும் இரு சாட்சிகளினதும் முன்னிலையில் தலாக்கை எடுத்துக் கூறல் வேண்டும்'. பிரமாணம் 6: 'கணவன் 2-ம் பிரமாணப்படி தலாக்கை எடுத்துக் கூறிய திகதி தொடக்கம் முப்பது நாட்களின் பின் காதிநீதிபதியால் நியமிக்கப்பட்ட திகதியன்று அவரை நேரடியாகச் சந்திக்க வேண்டும். காதி இன்னொருமுறை இருவருக்கிடையே சமரசத்தை ஏற்படுத்த முனைவார்'. பிரமாணம் 7: 6-ம் பிரமாணப்படி காதி நியமித்த திகதி தொடக்கம் முப்பது நாட்களுக்கு முன் கணவனுக்கும் மனைவிக்கும் இடையே எவ்வித சமரசத்தையும் ஏற்படுத்த முடியாவிடின் குறித்த கால எல்லை முடிவில் காதி நியமிக்கும் திகதியன்று கணவன் அவரது முன்னிலையில் சமூகமளிக்க வேண்டும். கணவன் அவ்விதம் சமூகமளித்ததையும் இருதரப்பினருக்கிடையே சமரசம் ஏற்படுத்த முடியாததையும் எழுதி, கணவன் மனைவி மனு பற்றிய விடயத்தை பதிவு செய்தல் வேண்டும். பிரமாணம் 8: 6-ம் அல்லது 7-ம் பிரமாணப்படி காதி குறிப்பிட்ட திகதியன்று அவரது முன்னிலையில் கணவன் சமூகமளிக்கத் தவறினால் 2-ம் பிரமாணப்படி தலாக்கை எடுத்துக் கூறிய திகதி தொடக்கம் மூன்று மாதம் சென்ற பின் காதி நீதிபதி எப்பொழுதாவது மணப்பெண்ணைக் கொண்டு சத்தியம் செய்து விசாரணையின் பின் காரணங்களைப் பற்றி விவாகரத்தைப் பதிவு செய்யலாம்.

3 - (3) தற்போது உண்டாகும் தீய விளைவுகள்: இப்போது பிரமாணம் 2,6,7,8 ஆகியவற்றுக்கிடையிலான முரண்பாடுகளையும் விளக்கக் குறைகளையும் இலங்கை முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்து சட்டம் சரியாக நடைமுறைப்படுத்தும் போது ஷரீஆ சட்டங்களுக்கு மாறான காரியங்கள் எவ்வாறு இடம் பெறுகின்றன என்பதையும் கவனிக்கலாம்.

பிரமாணம் 6-ன் தெளிவின்மை: 'பிரமாணம் 2-ன்படி தலாக் கூறிய திகதி தொடக்கம் 30 நாட்களின் பின்' என்பது தெளிவற்றது. 31 நாளாகவும் அது அமையலாம். இதே வகையில் பிரமாணம் 7 கூறும் 'பிரமாணம் 6 நிகழ்ந்த 30 நாட்களுக்கு முன்' என்பதுவும் தெளிவற்றது. இது 1 தொடக்கம் 29 நாள் வரை அமையலாம். எனவே பிரமாணம் 6,7 கூறும் கூட்டு மொத்தம் 31 (1;29) 32 - 60 நாட்களாக அமைய வாய்ப்புண்டு. ஆகவே பிரமாணம் 2-ன்படி தலாக் கூறி 32 - 60 நாட்களில் பிரமாணம் 7 விவாகரத்துப் பதிவதற்கு இடம் கொடுக்கின்றது. இவ்விதமான திட்டமற்றதும் தெளிவற்றதுமான நிலை காதிமார்களில் பலரை பிழைக்கு இட்டுச் செல்

கிறது. மேலும் பிரமாணம் 7-ல் 'குறிப்பிட்ட கால எல்லை' என்ற சொற்றொடர் உண்டு. ஆனால் முன்னரெங்காவது கால எல்லை குறிப்பிடப்படவில்லை. இது காரணமாக பல ஹறாமான குற்றச் செயல்களும் ஊழல்களும் நிகழலாம். அதனால் இதை யாவரும் தவிர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

பிரமாணம் 8: பிரமாணம் 8-ன்படி தலாக் கூறிய திகதி தொடக்கம் மூன்று மாதம் அவசியம் என்பதைக் கூறினாலும் கணவன் சமூகமளிக்காவிடில் மூன்று மாதம் தேவையா என்ற சந்தேகம் இங்கு உண்டாகிறது. கணவன் 2-ம் பிரமாணப்படி தலாக்கைக் கூறி மூன்று மாதம் கடந்து விட்டது. இதனிடையே தம்பதிகள் சமரசமான தகவலும் இல்லை, கணவனும் மனைவியும் சமூகமளிக்கவில்லை என்றால் ஷரீஆ சட்டப்படி தலாக் பாயில் வலுவூட்டாதாகி விடுகிறது. ஆனால் முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டம் இந்நிலை பற்றி எதுவும் கூற வில்லை. தம்பதிகள் இருவரும் உறவாகியிருக்கலாம். ஆகவே தலாக் பாயில் பாதித்தல் கூடாது. முன்னர் குறிப்பிட்டபடி மணப்பெண் இத்தாக் காலம் மூன்று மாதங்கள் கட்டாயம் இருக்க வேண்டும்.

32- 60 - 70 நாட்களில் விவாகரத்துக் கொடுக்க சட்டம் அனுமதிப்பது குர்ஆனின் வெளிப்படையான ஆணைக்கு விரோதமாக அமைகிறது. நாள் குறைந்த விவாகத்தினால் ஆணுக்கு ஷரீஆ சட்டப்படி பாதிப்பு இல்லாவிட்டாலும் பெண் பெரும் சிக்கலுக்குள் தள்ளப்படுகிறாள். ஏனெனில் ஆண் விவாகரத்துப் பெறும்போது மறுதலையில் பெண்ணும் விவாகரத்துப் பெறுகிறாள். விவாகரத்தைப் பெற்ற பெண் மறுநாளே வேறொரு ஆடவனை மணம் முடிக்க சாத்தியமாகும். இது குர்ஆனின் சட்டத்தை மீறிச் செய்யும் காரியமாகும் (அல்குர்ஆன் 2:235). குறித்த விவாகம் வலுவற்றதாகவும் பயனற்றதாகவும் கணிக்கப்படும். இது தொடர்பில் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் சட்டப் பிரச்சினைக்குள்ளாகிவிடும்.

இங்கு நான் விளக்கும் இத்தாகாலம் முடியுமுன் நடைபெறும் விவாகரத்தும் மறு விவாகம் செய்தல் என்று குறிப்பிடுவதுவும் வெறும் கற்பனையுமல்ல திட்டமிட்டுக் கூறலுமன்று. ஆனால் இவை நம்மிடையே நிகழும் நூற்றுக்கணக்கான உண்மை நிகழ்ச்சிகளாகும். நானறிந்த வகையில் பெரும்பாலான தலாக்குகள் - 75 சதவிகிதத்துக்கு மேல் 65 தொடக்கம் 80 நாட்களைக் கொண்டே அமைந்துள்ளன. சில தீர்ப்புகள் 90 நாட்களுக்குள் வழங்கப்படும். இவை தற்செயலாக நடக்கலாம். ஆகவே காதிமார்களுக்கு தெளிவான அறிவுறுத்தல்கள் அவசியமாகின்றன.

ஷரீஆ சட்டத்தை கவனிக்காமல் முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தை மட்டும் வரிக்கு வரி பின்பற்றியதால் காதிமார்களில் பலரும் இத்தவறுகளுக்குள் கொண்டு செல்லப்பட்டுள்ளனர். மனிதநீதியும் இறைவனுடைய நீதியும் முரண்படும் போது இறைநீதிக்கே அதிமுக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட வேண்டிய முஸ்லீம் காதிமார்களும் விவாகப் பதிவாளர்களும் தம் கட்டாயக் கடமையில் ஈமானுடன் செயற்பட வேண்டும்.

அட்டவணை - 3 'பசஹ்' என்பதாகும். தலாக்கின் நான்காம் வகையான பெண் கோரும் தொடர்பான சட்ட நடைமுறை பற்றிக் கூறுவதாகும். நாம் முன்பு பார்த்தபடி பசஹ் என்பதுவும் ஒரு விதமான விவாகரத்தே ஆகும். இதற்கும் அனுமதிக்கப்பட்ட இத்தாகாலம் மூன்று மாதம் அவசியமானதாகும்.

இந்த அட்டவணை - 3 கால அளவைப் பற்றி கூறாமல் இருப்பது ஏற்றதல்ல. கால அளவு பற்றி எந்த குறிப்பும் இல்லை. இதன் விளைவாக விண்ணப்பம் செய்து விசாரணையில் காரணங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதும் உடனடியாக விவாகரத்துப் பத்திரம் வழங்கப்படுகிறது. இந்த பத்திரத்தைப் பெற்ற மணப்பெண் மறுநாளே வேறொரு ஆடவனை மணந்து கொள்கிறாள். பசஹுக்கு இத்தா அவசியமில்லை என்ற ஒரு பிழையான கருத்து சாதாரண மக்களிடம் இருக்கின்றது. இவ்வித விபரீதங்களுக்கு காரணம் என்ன? யார் பொறுப்பானவர்? இன்றுள்ள இலங்கைச் சட்டமா? அல்லது சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் முஸ்லீம்களா? என்பதை நாம் நன்கு அறிந்து கொண்டு முறையான புது நிகாஹ் தேவை என்பதையும் உணர்ந்து செயற்பட வேண்டும். 'பசஹ்' என்பது தீர்ப்பானதும் விவாகம் செய்தவர்கள் பிரிந்துவிடும் மறுநாளே சேர்வதாலும் தம்பதியினரிடையே முறைப்படியான நிகாஹ் அவசியமாகிறது. ஆனால் பசகுக்கு றஜஃ என்பது செல்லுபடியாகாது.

3 - (4) சட்டம் கூறவேண்டிய திட்டவட்டமான கருத்து: அட்டவணை - 2, அட்டவணை - 3 ஆகிய இடங்களில் இத்தாகாலம் மூன்று மாதங்கள் (90 நாட்கள்) கட்டாயமானது என்ற கருத்து சந்தேகத்திற்கு இடமற்ற வகையில் தெளிவாக வலியுறுத்தப்படல் வேண்டும். பசஹு அங்கீகரிக்கப்பட்ட மூன்று மாதங்களுக்குப் பின்னர்தான் விவாகரத்துப் பதிவு செய்யப்பட்டு அத்தாட்சிப் பத்திரமும் வழங்கப்படக் கூடியதாக இலங்கை முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டம் திருத்தப்பட்டு தெளிவு கொடுக்க வேண்டும். ஆண் - பெண் ஆகிய இருபாலாருக்கும் தனித்தனியே விவாகரத்துப் பத்திரம் வழங்கக் கூடியதாகவும் சட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும். இவ்வாறு செய்யப்படும்போது அவர்களுக்கு மறுமணம் செய்வது இலகுவாகலாம். ஊழலும் திருட்டுக் கல்யாணங்களும் குறையலாம்.

3 - (5) சட்டதிருத்தம் செய்வதால் ஏற்படும் நற்பயன்கள்: கட்டுப்பாடற்ற பலதார திருமணங்கள் குறையும். சமூகத்தில் ஷரீஆ சட்டத்திற்கு இணக்கமான வாழ்வு பெருகும். தலாக் தொடர்பான அட்டவணை இரண்டின் நிறைவற்ற தன்மையை கண்ணுற்றோம். ஆனாலும் அதன் சிறப்புத் தன்மையையும் அறிய வேண்டும். 'தலாக்' என்ற பல்வகைகளில் அஹ்ஸன் என்பதற்கு மட்டுமே இடம் கொடுத்துள்ளது சட்டம். இது ஒரு சிறப்பான விடயமாகும். பிரமாணம் 2-ன் தலாக் கூறப்பட்டால் அதன்பின் பிரமாணம் 6, 7 இன்படி நடைபெறும் தவணைகளில் சமரச முயற்சியே நடைபெறல் வேண்டும். அங்கு தலாக் கூறும்படி சட்டம் குறிப்பிடவில்லை. இதன் பயனாக தலாக் அஹ்ஸன்படி பிரிந்த தம்பதிகள் மறுபடி சேர விரும்பினால் 'தஜ்தீக்' அதாவது நிகாஹ் புதுப்பித்தல் முறை மூலம் சேர்ந்து கொள்ளலாம். தஹ்லீல் என்ற (ஆகுமாக்கல்) தண்டனை முறை அவசியமன்று. குர்ஆன் கூறும் இனிய சலுகை இதுவாகும். வீணான வகையில் சிரமத்தை உண்டாக்கி தஹ்லீலையும் குறைப்படுத்துவதற்கான கேலிக்கூத்து அவசியமில்லை.

தலாக் கூறுதல் தொடர்பில் பிழையானதும் முரண்பாடானதுமான 'முத்தலாக்கு முறை' என்ற கருத்தொன்று எப்படியோ பலரது மனதில் ஊன்றியிருப்பது வருந்தத் தக்கது. மூன்று முறை தலாக் கூறுதல் (முத்தலாக்) அவசியம் என்ற கருத்து குர்ஆன் கட்டளைக்கும் முரண்பாடானது. இக்கருத்தை நமது

சமுதாயத்திலிருந்து களையெடுத்தல் அவசியமாகிறது. மேலும் 'தஜ்வீத் ஹஸூ:' என்ற இலகு வழிகள் பயன்படுத்தப்படாமல் விடுதல் வீண் சிரமத்தைச் சும்மக்கும் செயலாகும். சிலர் முத்தலாக் என்ற கடின வழியில் தடம் மாறுதல் கவலைப்பட வேண்டியதாகும். தலாக் அஹ்ஸன் என்பதே முஸ்லீம் சமுதாய விவாகரத்துக்குச் சாலச் சிறந்த முறையாகும்.

வொலி தொடர்பான 1951-13 என்னும் இலங்கை முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டம் 25 ஷாபி மதக்கொள்கை என்ற சொற்றொடர்களாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இது ஷரீஅத் அறியாத மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் எழுதப்பட்ட பிழையான குறிப்பாகும். 'Shafi Law Sect' என்ற ஆங்கில வார்த்தைகள் ஷாபி பிரிவு என்பதாகும். ஆனால் இஸ்லாம் என்பதே முஸ்லீம்களின் மார்க்கமே தவிர ஷாபி என்றொரு மதம் இல்லை. மதம் என்ற சொல் இலங்கை முஸ்லீம்கள் சட்டத்தில் பல இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது பிழையானதாகும். 'Shafi Law Sect' என்ற ஆங்கிலத் தொடரின் தவறான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு இச்சட்டத்தில் கருத்துப் பிறழ்வை உண்டாக்கியுள்ளது. 'ஷாபி' என்று எந்த இடங்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதோ அந்த இடங்களில் 'மத்ஹப்' அல்லது பிரிவு என்றே குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். இதுவே சரியான அர்த்தமாகும். மத்ஹப் என்பதை இந்த இடத்தில் நாம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை.

இலங்கை முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டம் 1951 - 13 என்ற சட்டக் கைநூலும் ஒழுங்குவிதி நூலும் இப்போது இலங்கையில் எங்கேயும் தேடக் கிடைக்காத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. தரக்குறைவான காகிதத்தில் பல்லாண்டுகளுக்கு முன் அச்சிடப்பட்ட வெளியீடுகள் கை பட்டதும் கரைந்துவிடும் நிலையிலேயே இருந்தன. குறிப்பிட்ட கைநூல்களை திருத்தத்துடன் புதிதாக அச்சிட்டு வெளியிட வேண்டும். அச்சிடும்போது பழைய சட்டங்களை மறுபரிசீலனை செய்து, புதிய திருத்தச் சட்டங்களையும் சேர்த்து வெளியிடுதல் மக்களுக்குப் பயனளிக்கும். காதிமார்களை புதிதாக நியமனம் செய்யும்போது முஸ்லீம்களுக்குரிய சட்டப்பிரிவு விதிகள், நடைமுறைகள் ஷரீஆவின்படி விவாகம், விவாகரத்து, வொலி, மணமகன் மஹர் கொடுத்தல், தலாக், இத்தா தொடர்பான ஆரம்ப அறிவுறுத்தல்கள், பயிற்சிகள் மூலம் முழுமையாக குறிப்பிடப்படல் வேண்டும். வருடந்தோறும் காதிமார்களுக்கு புத்தாக்க பயிற்சி வகுப்புகள் மற்றும் தெளிவுபடுத்தல், கலந்துரையாடல்கள் அமைச்சினால் குறைந்தது ஆறு மாதத்துக்கொரு முறை நிகழ்த்தப்பட்டால் ஆரோக்கியமானதாகவும் பயன் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்கும். 1937.01.01 தொடக்கம் கடந்த 85 ஆண்டுகளாக நடைமுறையில் இருந்துகொண்டிருக்கும் இலங்கை முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்துச் சட்டத்தில் குறையும் நிறைவற்ற தன்மையும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு அவை இன்னமும் திருத்தப்படாமலிருப்பதை தொடர்ந்தும் அனுமதிக்க முடியாது என்பதால் அதையும் திருத்தத்துக்குட்படுத்திக்கொள்வது சாலச் சிறந்ததாகும்.

இலங்கை முஸ்லீம் விவாக-விவாகரத்து மாற்றுக் கருத்து இல்லை. அத்திருத்தங்களில் முக்கியமானவை மாத்திரம் கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

- வொலி: வொலி உரிமையாளர் அட்டவணை முன்றலின் மைய வரிசையில் சட்டத்தில் இடம் பெறுதல் வேண்டும்.
- விவாகப் பத்திரம்: ஈ 4 - பந்தி 3, பந்தி 4-ல் எழுதவேண்டும்.

டிய சொற்களையும் இனங்கண்டு சட்டத்தில் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

- தலாக்: பசஹ் தொடர்பான அட்டவணை 2, 3-ல் மூன்று மாத இத்தா காலம் மிகத்தெளிவாக விளக்குதல் வேண்டும்.
- விதி 24 திருத்தப்படல் அவசியமாகும். இது தொடர்பாக 08.03.1998-ல் நவமணி பத்திரிகையில் பிரசுரமான 'இஸ்லாம் இயம்பும் பலதார மணம்' என்ற கட்டுரையில் விரிவாகத் தெளிவு பெறலாம்.

முஸ்லீம் விவாகப் பதிவாளர்: 1951 - 13-ம் சட்டத்தில் பிரிவு 8 முஸ்லீம் விவாகப் பதிவாளரைப் பற்றியதாகும். 8(1) - 8(2) - 8(3) ஆகியன முறைப்படி அமுல்படுத்தப்படுவதில்லை. முஸ்லீம் விவாகப் பதிவாளர் நியமனத்தில் பின்வரும் தகைமைகளை மிக முக்கியமாகக் கவனித்தால் விவாகத்தில் நிகழும் முறைகேடுகளையும் பிரச்சினைகளையும் தவிர்த்துக் கொள்ளலாம். 1) 35 வயதுக்கு மேற்பட்ட விவாகமான முஸ்லீம் 2) தமிழில் குறைந்த பட்சம் ஆண்டு சித்தியடைந்திருத்தல் 3) நிகாஹ் சம்பந்தமான ஷரீஅத்தின் அடிப்படைச் சட்ட அறிவு 4) நிகாஹ் நிறைவேறும் நிபந்தனைகள் 'வொலி' சம்பந்தமான விபரங்கள், விவாகம் முடிக்க ஆகுமான இனத்தவர்கள் ஆகியன அறிந்திருத்தல் 5) உரிய ஊரில் நன்மதிப்புத் தக்வாவும் பெற்றிருத்தல் 6) நிதி நெருக்கடி இல்லாமல் பொருளாதார வசதியுள்ள நிலை இருக்க வேண்டும். இந்த நியமனத்திற்கான தெரிவின்போது அரசியற் செல்வாக்குகள் தவிர்க்கப்படல் வேண்டும். தெரிவு செய்யப்பட்ட பதிவாளருக்கு குறைந்தது இரண்டு வாரப் பயிற்சியாவது வழங்கப்படல் வேண்டும்' என்றார்.

ஒரு பதிவாளர் நியமனத்தில் கொடுக்கப்பட்ட எல்லைக்கு வெளியே உள்ள பிழையான திருமணங்களை பதிவு செய்தல் காரணமாக பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த எல்லைக் கட்டுப்பாடு கடுமையான முறையில் நடைமுறைப்படுத்தல் வேண்டும். வெளிநாடு செல்வோர் பதிவு முறையினைத் துஷ்பிரயோகம் செய்கின்றனர் என்பது எதார்த்தமானது. இவற்றைத் தடுக்க மேற் குறிப்பிட்ட வழிமுறை நல்லது என்பது ஷம்சுத்தீன் மௌலானாவின் கருத்தாகும்.

இவற்றை சட்ட வல்லுனர்கள் சட்டத்திருத்தத்திற்கு உட்படுத்தி நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பிற காதிமார்கள் முஸ்லீம் விவாகப் பதிவாளர்கள் மக்களெல்லோரும் இந்த உண்மையை உணர்ந்து நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும் என்றார். புனிதமான இஸ்லாத்தின் சீர்திருத்தப் பணியை இலங்கை இஸ்லாமிய பெருமக்களும் மௌலவிமார்களும் நாடாளுமன்ற முஸ்லீம் அரசியல்வாதிகளும் சிவில் சங்கங்களும் சமூகப் பிரதிநிதிகளும் மஸ்ஜித் நிர்வாக சபையினரும் முஸ்லீம் அறிவுஜீவிகளும் அகில இலங்கை உலமா சபை உறுப்பினர்களும் செய்யும் நற்கருமங்களில் ஒன்றாக கருத்திற்கொண்டு செயற்படுத்தல் வேண்டும். இது நிகழ்ந்தால் எமது முஸ்லீம் சமுதாயம் நன்னிலையில் இஸ்லாமிய வழிமுறையில் வளம் பெறும் என்பதில் சந்தேகமில்லை' என்று ஷம்சுத்தீன் மௌலானா குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பொன்விழாக் காணும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை - இயல்வாணன் -

ஈழத்தில் பல இலக்கிய அமைப்புகள் காலத்துக்குக் காலம் உருவாகி, இயங்கி வந்துள்ளன. சிறு குழு முயற்சிகளாகவும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட அமைப்புகளாகவும் அவை தோற்றம் பெற்றன. இலக்கிய நண்பர்கள் சிலர் இணைந்து உருவாக்கிய அமைப்புகளாகவே பெரும்பாலும் அவை ஆரம்பிக்கப்

பட்டன. நோக்க அடிப்படையில், சித்தாந்தப் பின்னணியில், அரசியல் பின்னணியில் அவை அதிகம் அமைக்கப்படவில்லை. எனினும் அவற்றுக்குள் நுண் அரசியல் இல்லாமல்லை.

வரதரின் முயற்சியில் 1942-ல் 20 பேர் சேர்ந்து உருவாக்கிய தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கமே முதலாவது எழுத்தாளர் சங்கமெனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம், இலங்கை முற்போக்கு கலை இலக்கியப் பேரவை, வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம், யாழ். இலக்கிய வட்டம், அதன் இணை அமைப்பான இலங்கை இலக்கியப் பேரவை, கத்தோலிக்க கலை இலக்கிய வட்டம், தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம், தமிழ்க் கதைஞர் வட்டம், தெல்லிப்பறை கலை இலக்கியக் களம், யாழ். இலக்கியக் குவியம் என்பன இவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கன.

பல அமைப்புகள் இன்றில்லை. சில அவ்வப்போது தமது இருப்பை அறிவித்து ஓய்கின்றன. ஓரிரு அமைப்புகள்தான் - சில தனிமனிதர்களின் செயற்பாட்டால் - தொடர்ந்தும் இயங்குகின்றன. அத்தகைய ஓர் அமைப்பே தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையாகும்.

மார்க்ஸிய சிந்தனை வழிப்பட்ட ஓர் இடதுசாரிய அரசியல் அமைப்பின் இலக்கியக் குழுவாக உருவாக்கப்பட்டதே தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை. 1974-ல் உருவாக்கப்பட்ட இந்த அமைப்பு 50 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்கின்றது.

புதிய ஜனநாயகம் - புதிய வாழ்வு - புதிய பண்பாடு என்பதை மகுட வாக்கியமாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பு மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்வைத்துச் செயலாற்றி வருகின்றது. யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, வவுனியா, மலையகம் ஆகிய இடங்களில் செயலாற்றுகின்றது. அந்தந்த இடங்களில் மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்வைத்துச் செயலாற்றும் உறுப்பினர்கள் இணைந்து செயற்பட்டு வருகின்றனர். பல்வேறு ஆய்வரங்குகளையும், கருத்தமர்வுகளையும், மாநாடுகளையும் இவ்வமைப்பு அந்த இடங்களில் நடத்தியதுடன் இந்த நிகழ்வுகளில் விவாதம், கவியரங்கம், நாடகம் முதலான கலை நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தியுள்ளது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வாசிப்பை ஊக்குவிப்ப

பதில் பெரிதும் சிரத்தையெடுத்து தொடர் வேலைத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வந்துள்ளது. 1996 இடப்பெயர்வின் பின்னர் மக்கள் மீளத் திரும்பி மெல்ல மெல்ல இயல்புச் சூழல் ஏற்பட்ட 2000 ஆண்டளவில் கிராமங்களுக்கு வந்து மக்கள் மத்தியில் நூற் கண்காட்சிகளை நடத்தி, விழிப்புணர்வு நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வந்துள்ளது. சனசமூக நிலையங்கள், ஆலய மண்டபங்களை மையப்படுத்தி இந்தச் செயற்திட்டம் அப்போது முன்வைக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த நிகழ்வுகள் எல்லாவற்றிலும் மறைந்த கவிஞர் முருகையன் கலந்து கொண்டு வாசிப்பின் முக்கியத்துவம் தொடர்பில் கருத்துரையாற்றிமை முக்கியமானதாகும். அத்துடன் வாசிப்பை ஊக்குவிக்கும் பிரசுரங்களும் விநியோகிக்கப்பட்டன.

கவிதை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், ஆய்வு, அறிவியல், மொழி பெயர்ப்பு எனப் பலதரப்பட்ட நூற்றுக்கும் அதிகமாக நூல்களையும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை வெளியிட

ஈழத்தின் கலை இலக்கிய சமூக

மேம்பாட்டுக்கான காத்திரமான

திசைவழியில் தேசிய கலை

இலக்கியப் பேரவை பயணித்து,

சமூக மட்டத்தில் விழிப்புணர்வை

ஏற்படுத்துவதில் அதன் வரலாற்றுப்

பாத்திரம் பெரியது.

தனிமனிதர்கள் 50 ஆண்டுகளை

நிறைவு செய்வது போன்றதல்ல

அமைப்புகளின் நிறைவு.

பல்வேறு சவால்களைச் சந்தித்து

ஓர் அமைப்பாகத் தொடர்ந்து

செயற்படுவது எளிதானதல்ல.

ஒரு கோட்பாட்டு ஒத்திசைவிலேயே

இது சாத்தியமாயிருக்கும்.

டுள்ளது. குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், சி. சிவசேகரம், இ.முருகையன், மாவை வரோதயன், க. தணிகாசலம், இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், சட்டநாதன், சுபைர் இளங்கீரன், மாதவி உமாசுதசர்மா, சோ. தேவராஜா, நந்தினி

சேவியர், இரா. சடகோபன், முல்லை அமுதன், அழ. பகீரதன், சி. மௌனகுரு, சோ. கிருஸ்ணராஜா, கே.எஸ். சிவகுமாரன், தாமரைச்செல்வி, நீர்கொழும்பு முத்துலிங்கம், சுபத்திரன், ந. ரவீந்திரன், தில்லைச்சிவன், செ. குணரத்தினம், சோ. பத்மநாதன், சுல்பிகா, மஹாகவி, இதயராசன், பவித்திரன், ரஞ்சகுமார், சுதாராஜ், சி. பற்குணம், இளவாலை விஜயேந்திரன், சபா ஜெயராசா, க. சிதம்பரநாதன் எனப் பலரது படைப்புகள் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையால் வெளியிடப்பட்டு, மக்களிடம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இந்தியாவின் சவுத் ஏசியன் புகல் என்ற நிறுவனத்துடன் இணைந்து பல நூல்கள் வெளியிடப்பட்டமையால் இந்தியாவிலும் ஈழத்துப் படைப்புகளை அறிமுகம் செய்யும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. தாயகம் 66 முதலான தொகுப்பு நூல்களும் இவற்றுள் அடங்கும்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை ஆரம்பிக்கப்பட்ட 1974-ம் ஆண்டிலேயே தாயகம் என்ற சஞ்சிகையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் 7 இதழ்களுடன் நின்று போன இவ்விதழ் 1983-ம் ஆண்டிலிருந்து ஓரளவு தொடர்ச்சியாக வெளிவந்து கொண்டுள்ளது. தாயகம் சஞ்சிகை கலை கலைக்காக என்பதையும், வணிக நோக்குக்கு நிகரான மிக மலிவப்படுத்தப்பட்ட இலக்கியப் போக்கையும் நிராகரித்து மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாட்டை முன்னிறுத்தி சமரசமற்ற பாதையில் வழிநடந்து வந்துள்ளது. அத்துடன் அனைத்து முற்போக்கு, ஜனநாயக மக்கள் சார்பு கலை இலக்கியங்களை என்றும் வரவேற்று வருவதுடன் படைப்பாளிகளுக்கிடையேயான புரிந்துணர்வையும் ஒருமைப்பாட்டையும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளது என தாயகம் சஞ்சிகையின் 100-வது இதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமை அதன் நோக்கு நிலையை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

தாயகம் சஞ்சிகை தனிமனித முயற்சியாக அல்லாமல் கூட்டுச் செயற்பாட்டினூடாகவே வெளியிடப்பட்டு வருகிறது. அதன் ஆசிரியராக க. தணிகாசலம் தொடர்ந்து செயற்பட்டு வருகிறார். முருகையன், குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம், சி.சிவசேகரம், மாவை வரோதயன், சோ. தேவராஜா, கே.ஏ.-சுப்பிரமணியம், ந. ரவீந்திரன், அழ. பகீரதன், ச. சத்தியதேவன், ஞா. மீநிலங்கோ, சிவ. ராஜேந்திரன், தேவசபா. தனுஜன் எனப் பலரது பங்களிப்போடு காலத்துக்குக் காலம் தாயகம் மலர்ந்துள்ளது. 50 ஆண்டுகளில் பொருளாதார நெருக்குவாரங்கள், இடப்பெயர்வு என மக்கள் சந்தித்த எல்லா நெருக்கடிகளையும் எதிர்கொண்டே தாயகம் சஞ்சிகையும் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையும் பயணித்துள்ளது. வெளிநிதிப் பலமற்ற நிலையில் மெல்ல அடி வைத்து 107 இதழ்களையே அது பிரசவிக்க முடிந்துள்ளது. 108-வது தாயகம் மலையகம் 200 சிறப்பிதழாக வெளிவரவுள்ளது.

தாயகம் கலை இலக்கிய சஞ்சிகை மூலம் பல படைப்பாளிகள் இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டனர். காத்திரமான பல படைப்புகள் இச் சஞ்சிகையில் வெளிவந்தன. சமகால அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு விடயங்கள் சார்ந்து சமூக விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்திலான ஆக்கங்கள் பலவும் இந்த இதழ்களில் வெளிவந்தன.

அத்துடன் புதுவசந்தம் இதழ்கள் வருடாந்த சிறப்பு மலர்க

ளாக வெளிவந்துள்ளன. பல்வேறு ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்கிய கனதியான மலராக இது அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த இதழ் 1973-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்டாலும் அது தொடர்ச்சியற்று, பின் 2000-களில் ஆண்டு மலர்களாக வெளிவந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையினால் சமூக விஞ்ஞான படிப்பு வட்டம் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சமகாலத்தில் பேசுபொரு

ளாகவுள்ள விடயங்கள் பற்றி விடய அறிவுள்ளவர்களை அழைத்து கருத்துரைகள், கலந்துரையாடல்கள் நடத்தப்பட்டு வருகின்றன. முழுமதி தினத்தை மையமாக வைத்து மாதாந்தம் இந்தக் கருத்தமர்வு நடைபெறுவது வழமை. ஆரம்பத்தில் பலாலி ஆசிரிய கலாசாலையில் நடைபெற்ற இந்தக் கருத்தமர்வுகள் பின்னர் கொக்குவிலில் அமைந்துள்ள தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை அலுவலகத்தில் நடைபெறுகின்றது. 2011, 2012-ம் ஆண்டுகளில் சமூக விஞ்ஞானப் படிப்பு வட்டத்தின் கலந்துரையாடல் குறிப்புகள் பிரசுரங்களாகத் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை 50 வருடங்களை நிறைவு செய்வதையொட்டி பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் நூறு மலர்கள் மலரட்டும் என்ற தலைப்பிலான புத்தக அரங்க விழாக்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. பிரதேசத்தில் வாசிப்பை ஊக்குவிக்கும் வகையிலும், அரங்கு சார்ந்த ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் மூன்று தினங்கள், இரண்டு தினங்கள் கொண்டதாக இந்த நிகழ்வுகள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நூற் கண்காட்சியைப் பார்வையிட வரும் மக்களும், மாணவர்களும் நூல் அறிமுக நிகழ்வுகளில் கலந்து கொள்கிறார்கள். சமகாலத்தில் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள் தொடர்பில் இலக்கிய விமர்சகர்கள், எழுத்தாளர்கள் கலந்து கொண்டு உரையாற்றுகிறார்கள். அதனைத் தொடர்ந்து நாடகங்கள் இடம்பெறுகின்றன. சண் நாடகக் குழு, செம்முகம் ஆற்றுகைக் குழு என்பன தன்னார்வ அடிப்படையில் இந்த ஆற்றுகையைச் செய்கின்றன. இந்த நிகழ்வுக்கான நிதி கூட குறித்த பிரதேச மக்களிடம் இருந்தே சிறுநிதியாகத் திரட்டப்படுகிறது. மக்கள் பங்களிப்புடன் மக்களை நோக்கிய இந்த நிகழ்வு நடைபெறுவது முக்கியமானதாகும்.

முதலாவது புத்தக அரங்க விழா கொக்குவிலில் உள்ள தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையில் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து இவ்விழா மல்லாகம் மகா வித்தியாலயம், வட்டுக்கோட்டை இந்துக் கல்லூரி, கைதடி முத்துக்குமாரசாமி வித்தியாலயம், மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, காரைநகர் இந்துக் கல்லூரி, இளவாலை புனித ஹென்றியரசர் கல்லூரி, கிளிநொச்சி மத்திய மகாவித்தியாலய ஆரம்பப் பாடசாலை, அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரி, கரவெட்டி தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரி, இணுவில் மத்திய கல்லூரி ஆகிய இடங்களில் நடைபெற்றுள்ளது.

பேரவையின் 50-ஆவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி மாதாந்த ஆய்வரங்குகளும் நடைபெற்று வருகின்றன. ஈழத்து அரங்கு, நாவல், சிறுகதை, கவிதை, சிறுவர் இலக்கியம் முதலான பல்வேறு கலை இலக்கிய விடயங்கள் சார்ந்து இந்த ஆய்வரங்குகள் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. இவ்வரங்குகளில் மக்கள் இலக்கிய முன்னோக்கில் நாடகம் என்ற தலைப்பில் தே. தேவானந்த், மக்கள் கலை இலக்கியம் எதிர்நோக்கும் சவால்களும் செல்திசையும் என்ற தலைப்பில் ஞா. மீநிலங்கோ, மக்கள் இலக்கிய முன்னோக்கில் நாவல் என்ற தலைப்பில் கலாநிதி ந. ரவீந்திரன் ஆகியோர் ஆய்வுரையாற்றியுள்ளனர். மக்கள் இலக்கிய முன்னோக்கில் சிறுவர் இலக்கியம் என்ற தலைப்பில் இயல்வாணனின் உரை 21-ம் திகதி நடைபெற்றது.

ஈழத்தின் கலை இலக்கிய சமூக மேம்பாட்டுக்கான காத்திரமான திசைவழியில் தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை பயணித்து, சமூக மட்டத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதில் அதன் வரலாற்றுப் பாத்திரம் பெரியது. தனிமனிதர்கள் 50 ஆண்டுகளை நிறைவு செய்வது போன்றதல்ல அமைப்புக்களின் நிறைவு. பல்வேறு சவால்களைச் சந்தித்து ஓர் அமைப்பாகத் தொடர்ந்து செயற்படுவது எளிதானதல்ல. ஒரு கோட்பாட்டு ஒத்திசைவிலேயே இது சாத்தியமாயிருக்கும்.

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை 50-வது ஆண்டை நிறைவு செய்வதை விழாக்களாக கொண்டாடாமல் பல்வேறு சமூக மாற்றத்துக்கான வேலைத் திட்டங்களுடனேயே நினைவுகூரப்படுவதென்பது முக்கியமானதாகும்.

iyalvaanan@thaivedu.com

இலங்கை முஸ்லிம்களின் வரலாற்றில் தவிர்க்க முடியாத முப்பெரும் முன்னோடி ஆளுமைகளாக எம்.சி. சித்திலெப்பை, ஏ.எம்.ஏ. அஸ்ஸும், டி.பி. ஜாயா ஆகியோர் தமிழுடன் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சியுடன் அதற்கு காத்திரமான பங்களிப்பு செய்தவர்களுடன் பேசப்பட வேண்டியவர்கள் எனலாம். ஈழத்தில் தமிழின் மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்ட இஸ்லாமிய பின்புலம் கொண்ட முன்னோடி ஆளுமையாக அஸ்ஸும் அவர்களை அடையாளம் காட்டுவதாக நூல் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த பின்புலத்தில் தான் அஸ்ஸும் வகுத்து சென்ற பாதையில் அவர்களுக்கு சகல வகையிலும் நெருக்கமாக இருந்து செயற்படுபவரும் அஸ்ஸும் அவர்களது ஆளுமையால் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டவருமான நூலாசிரியர் நஹியா, தன் ஆஸ்தான குரு குறித்தும் அவரது தமிழ் மொழி குறித்த நிலைப்பாடுகள் குறித்தும் இந்நூலில் சுவாரஷ்யமான புது விடயங்களை ஆதாரங்கள் சான்றுகள் சகிதம் எம்முடன் அலசுகிறார்.

அஸ்ஸும் அவர்களுக்கும் தமிழுக்கும் இடையில் உள்ள ஆதாரத்த உறவுகள் தொடர்புகள், அவரது தமிழ்ப் பற்றும் புலமையும், தமிழ்ப்பணி, அரபுத்தமிழில் அவரது ஈடுபாடு போன்ற பரப்புகளில் நூல் பேசுகிறது. அஸ்ஸும் அவர்களது மொழிக்கொள்கை, தேசிய ஒற்றுமை, இன ஐக்கியம், சௌஜன்யம், சகவாழ்வு சமாதான உணர்வு போன்ற பரந்த தளத்தில் அமைகிறது. குறிப்பாக ஆறாம் அத்தியாயம் 'தமிழ் மொழி ஞானம்' எனும் தலைப்பில் அஸ்ஸும் அவர்களது ஆழ்ந்த தமிழ்ப் புலமையை எடுத்தியம்புவதை காணலாம். நூலின் பத்தாம் அத்தியாயம் 'முஸ்லிம் ஐக்கியம்' எனும் தலைப்பில் 'ஸாஹிராவில் தமிழ்ப்பணி' பற்றி ஆராய்கிறது. 'சாஹிராவின் தமிழ்ப் பாரம்பரியம்' எனும் தலைப்பில் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியும் தனியான ஒரு கட்டுரை எழுதியுள்ளார். அதில் கொழும்பு ஸாஹிராவும் அதன் தமிழ்ப்பணிகளும் ஆய்வுகளுக்கு உட்பட வேண்டியவை என்கிறார். நூலின் இறுதி மூன்று அத்தியாயங்களும் அஸ்ஸும் அவர்களின் தமிழ் பங்களிப்பை விளக்குவதாக உள்ளது.

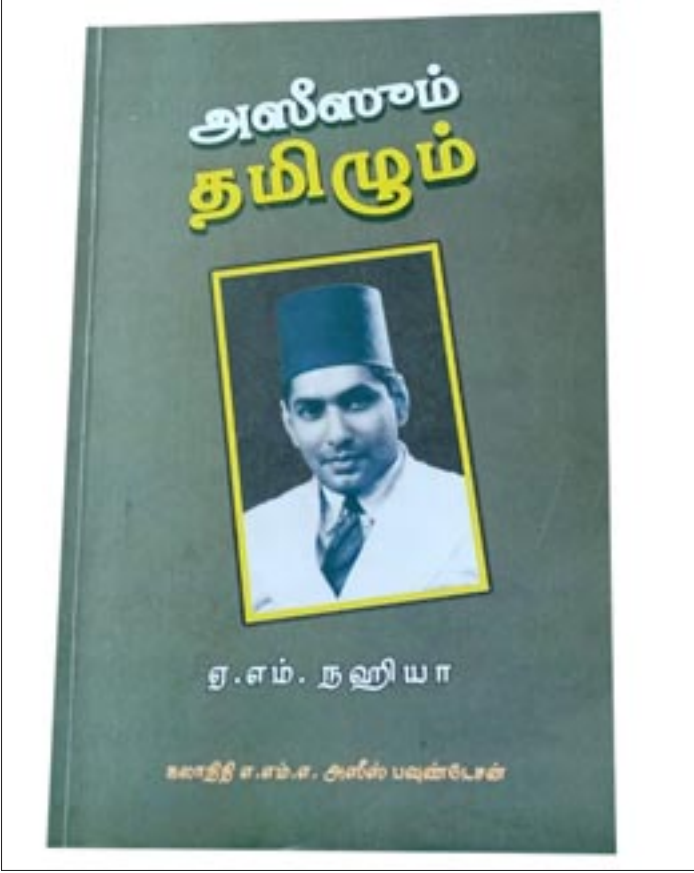
கிழக்கின் நிந்தவூரை சேர்ந்த ஏ.எம். நஹியா மிகச்சிறந்த கல்விமான். ஆய்வாளர். அஸ்ஸும் அதிபராயிருந்த சாஹிரா

வில் நஹியா-வும் பின்னாட்களில் அதிபர் பதவியில் பணியாற்றியுள்ளார். சிறந்த எழுத்தாளர். சிந்தனையாளர். அஸ்ஸும் பற்றியதும் அவரது மொழிச் சிந்தனை பற்றியதுமான அருமையான முதலாவதும் முதன்மையுமான ஆய்வுநூலாக இது அமைகிறது. அஸ்ஸும் அவர்களது பன்முக ஆளுமை குறித்தும் பணிகள் பங்களிப்புகள் குறித்தும் அதிகமாக பேசியவரும் எழுதியவருமாக நஹியாவை குறிப்பிடலாம். அந்த வகையில் நோக்கின் மேற்படி நூல் அஸ்ஸும் அவர்களது மொழிக் கொள்கை குறித்த ஆழ் அகலங்களை விபரிக்கும் ஆக்கபூர்வமான அர்த்தமுள்ள அலசலாக உள்ளதை வாசகர்கள் காணலாம். உரைநடையின் போது அஸ்ஸும் அவர்களது பலவீனங்களையும் நஹியா பெருமனங்கொண்டு வெளிப்படையாக சுட்டிக்காட்டியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையின் தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் தமிழுக்கு குறிப்பிடத்தக்க வரலாற்றுப் பணியை ஆற்றிய மகத்தான ஆளுமையாக கருதத்தக்க ஒருவராக அஸ்ஸும் அடையாளப்படுத்தும் வரலாற்று நூல் தான் இது. ஒருவகையில் ஆய்வு அறங்களை பின்பற்றிய ஆழமான விமர்சன நூலாகவும் வரலாற்று நூலாகவும் அஸ்ஸும் தமிழும் நூல் உள்ளது. அஸ்ஸும் அவர்களது இந்த இமாலய பணியை சாதனையை தமிழ் பேசும் அனைவரும் அறிந்திருக்க வேண்டும். தனது சமய சித்தாந்த நிலைப்பாடுகள் அரசியல் நிலைப்பாடுகள் என்பதற்கு அப்பால் அவரது தமிழ் மீதான அளவு கடந்த அலாதிமான பற்றை பறைசாற்றுவதாக இந்நூல் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழின் தொன்மையும் தனித்துவம் நிறைந்த தன்மையும் பண்டைத்தமிழ் இலக்கியங்களில் விரவியும் பரவியும் கிடப்பதை காணமுடியும். கிரேக்க லத்தின் மொழிகளின் பண்டைய இலக்கியங்களை செவ்விலக்கியங்கள் என்றும் அம் மொழிகளைச் செம்மொழிகள் என்றும் அழைத்த ஐரோப்பியர்கள் சீன, சமஸ்கிருத, பாரசீக அராபிய இலக்கியங்களையும் அப்படியே கருதினர். 19-ம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வெளிவந்த பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை கிரேக்க லத்தின் சமஸ்கிருத இலக்கியங்களுக்கு சமமான நிலையில் வைத்து நோக்கலாயினர். இந்த வகையில் 20-ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் தமிழை செம்மொழியாக கொண்டனர்

ஐரோப்பிய ஆய்வாளர்கள். இது தமிழுக்கு அவர்கள் செய்த மிகப்பிழையான மதிப்பீடும் அளவீடும் தான். தொல்காப்பியம், திருக்குறள் போன்ற தரமான உயிர்வாழும் இலக்கிய படைப்புகளை தந்த மொழியை மிகச் சரியாக எடைபோட அவர்கள் தவறிவிட்டனர். ஆனாலும் தமிழ் அதை விடவும் காலத்தால் முந்தியது. தரணியில் தலை நிமிர்ந்து வாழ்ந்த மொழி தமிழ். தலைமுறை தலைமுறையாக பேசப்பட்ட

மொழி தமிழ். தமிழின் தொன்மையை சிந்து வெளி நாகரிக வரலாற்றுடனும் அகழ்வாராய்சியுடனும் இணைத்து நோக்கும் போது அதன் பழைமை இன்னும் உறுதியாகும்.

உலகளவில் புகழ்ந்து பேசப்படும் நிலையில் உள்ள கிரேக்கம் இலத்தின் ஆகிய செம்மொழிகள் போலன்றி தொன்று தொட்டு இன்று வரை சிதைவின்றி பயன்படும் மொழியாகிய தமிழை அதன் தனித்துவ வரலாற்றை சிதைக்க 13-ம் நூற்றாண்டுகளிலேயே முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. இந்த நிலையில் காலாகாலமாக தமிழுக்கு எதிரான கைங்கரியங்கள் முடக்கி விடப்பட்டபோது மனோன்மணியம் சுந்தரனார், மறைமலையடிகளார் போன்ற அன்றைய தமிழ் வித்துவான்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் மூலம் முறியடிக்கப்பட்டன. அவர்கள் ஆற்றிய அரும்பணிகள் மூலம் தான் தமிழ் அதன் தனித்துவத்தையும் வீரியத்தையும் இன்றுவரை தக்கவைத்துள்ளது. அந்த வரிசையில் ஈழத்தின் தமிழுக்கு அருந்தொண்டாற்றியவர் தான் அறிஞர் ஏ. எம். ஏ. அஸீஸ் அவர்கள்.

உலகமயமாக்கலின் நேரடி தாக்கம் தான் பொருளியல் பண்பாடுகள் கலாசாரங்கள் நிர்மூலமாக்கப்படுவதும் சுரண்டப்படுவதும். இந்த வகையறாக்களுள் மொழியின் சிதைவும்

அதன் மீதான அத்துமீறலும் ஊடுருவலும் இன்று அதிதீவிரமாக நிகழ்ந்துவருகின்றன.

இந்த நூலும் தமிழை காதல் கொள்வதோடு அதனை பேசுவதை பெருமையாக கருதும் நிலையை அதனை கட்டிக் காப்பதன் அவசியத்தினை உணர்த்துவதாக உள்ளது. எனவே அஸீஸ் அவர்கள் தமிழை தரமாக பேசவும் அதனை உயிர்வாழ வைக்கவும் வளப்படுத்தவும் தமிழுணர்வை வளர்க்கவும் அயராது உழைத்துள்ளார். தொன்மைத் தமிழின் அருமை பெருமைகளை கட்டிக் காக்க பாடுபட்டுள்ளார். சங்க இலக்கியங்களை அச்சிட்டு வெளியிட அரும்பாடுபட்ட சி.வை. தாமோதரம் பிள்ளையின் ஆளுமைக்கு நிகராக விபுலானந்த அடிகளாரின் அடிச்சுவட்டில் நின்று தமிழைக் காக்க உழைத்த அஸீஸ் அவர்களது காத்திரமான பங்கை தமிழ் பேசும் உலகு மறக்கவோ கிடப்பில் போடவோ முடியாது.

**காலப் பழைமையால் வைரம் பாய்ந்தது.
நாகரிகத்தின் நாற்றங்காலது.**

**எம்மொழிக்கும் அது ஈடு இணையற்றது
செம்மொழி! உலகச்சிந்தனைக்கெல்லாம்**

ஊற்றாய் துலங்கும் உண்மையின் பைஞ்சுனை

என தமிழின் அருமை பெருமைகளை கவியாய் வடித்தார் பாவேந்தர்.

தமிழ் தரமான மொழி. தமிழை முதல் மொழியாக தாய் மொழியாக கொண்டவர்கள்கூட அதன் தரத்தை அறியாத வறி தத்தமது அடுத்த தலைமுறைக்கு தமிழை இரண்டாம் மொழியாக கருதி வாழும் நிலையில், தமிழுக்கு தொண்டாற்றி தமிழின் தரத்தை உயர்த்தி தரணியிலே தமிழ் பேசுவதை தலை நிமிர்ந்து வாழ்வதற்கான தூணாக ஆக்கிய மாபெரும் தமிழன் பன் தமிழ் அபிமானி அஸீஸ் குறித்து நூல் அலசுகிறது.

இது முழுக்க முழுக்க தமிழின் தனித்துவத்திற்கு ஏ.எம்.ஏ. அஸீஸ் அவர்கள் ஆற்றிய மகத்தான பணிகள் குறித்த தொகுப்பு நூல். தமிழ் தரணியில் உயிர்வாழும் தனித்துவமான மொழி. ஆண்டாண்டு காலம் பழைமை வாய்ந்த செம்மொழி. தமிழை தன் தாய் மொழியாக முதல் மொழியாக கொண்டு அதனை இன்பத் தமிழாக 'அன்புத் தமிழ்' என சிலாகித்துக் கூறி அதன் தனித்துவத்துக்கும் தன்னடையாளத்துக்கும் தன்னாலான அனைத்தையும் செய்து வாழ்ந்த ஒருவர் குறித்த ஆய்வு ரீதியான அருமையான நூல் எனலாம். 'பிரயாண இலக்கிய துறையில் அஸீஸ் அவர்களுக்கு இணை அவரே தான் 'என்று பேராசிரியர் கைலாசபதி குறிப்பிடுகிறார். அஸீஸ் அவர்களின் கிழக்காபிரிக்க பயணம் இலங்கையில் இஸ்லாம் மிஸ்ரின் வசியம் போன்ற நூல்களில் இதனை காணலாம்.

பேராசிரியர் ம.மு. உவைஸ் கூறுவது போல 'தமிழ்ப்பணி என்பது தமிழைக் கொண்டு தான் வாழ்வதல்ல, தமிழை புகழ்ந்து பேசுவதுமல்ல, தமிழ் வாழ, தமிழ் பேசும் இனம் வாழ தன்னாலானவற்றை செய்வதே' அந்த வழி நின்று தமிழுக்கு தொண்டாற்றி அதன் நாமத்தை உயர்த்திவிட்ட பணிகள் குறித்தே நூல் அலசுகிறது. பின்னிணைப்புகள் தவிர்ந்து கிட்டத்தட்ட 22 தலைப்புகளில் அறிஞர் அஸீஸ் தமிழுக்கு ஆற்றிய தனித்துவமான, தன்னிகரற்ற தரமான பங்களிப்புகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம்

- நெல்லை ஜெயசிங்

இலங்கை தேசம் நன்கு அறிந்த, உலகத் தமிழ் மக்களிடையே மிகவும் பிரபலமான எழுத்தாளரும் சமூக செயற்பாட்டாளருமான திரு. பி.ஏ. காதர் அவர்களால் மோகன் ராஜ் என்ற புனைப் பெயரில் 1984-ம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட நூல் பல புதிய தகவல்களுடன் மிக அண்மையில் மீளவும் பதிப்பிக்கப்பட்டு 'இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம்' என்ற தலைப்பைத் தாங்கி வெளியாகியுள்ளது. சென்னை மாநகரில் கடந்த மார்ச் மாதம் சத்யராஜ் போன்ற சினிமா நட்சத்திரங்களும் எழுத்தாளர்களும் கலந்து கொண்ட அவையில் இந்நூல் வெளி உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இலங்கை மலையக மக்களின் 200 வருடகால வரலாற்றை அரசியல் பொருளாதார சமூக கண்ணோட்டத்துடன் எழுதியுள்ளதால் இந்நூல் மலையக மக்களிடையே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்று வருவதை காண முடிகிறது.

இதுவரை 18 நூல்களுக்கு மேல் எழுதியுள்ள அரசியல் சமூக அறிவியல் ஆய்வாளரான இந்நூலாசிரியர் இந்நூலை அறிமுகப் படுத்தும்போது 'மனிதன் வாழ்ந்திராத உயர் மலைக் காட்டை மலையகத் தோட்டங்களாக உருவாக்கி இலங்கையை தூக்கி நிறுத்திய ஒரு மக்களின் சமூகக் கதை இது' என மிகுந்த கவலையுடன் குறிப்பிடுகிறார். இந்தியாவில் இருந்து மலையகத்திற்கு வேலை நிமித்தமாக 200 வருட காலத்திற்கு முன் வந்ததை இன்று மலையக மக்கள் நினைவு கூர்ந்து வரும் தருணத்தில் இந்நூல் வெளிவந்திருப்பது மிகவும் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. நூலாசிரியர் திரு. காதர் மலையகத்தில் பிறந்து வளர்ந்த மார்க்ஸிய சிந்தனை யாளராக இருப்பதால், மலையக தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் நலனை மனதில் ஆழமாகக் கொண்டு நூலை வடிவமைத்துள்ளார். ஆசிரியராக பணியாற்றிய அனுபவம் மட்டுமல்லாமல் மலையக தொழிற்சங்கங்களுடன் நேரடி தொடர்பிலும் இருந்தமையால் மலையக தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் உணர்வுகளை நன்கு புரிந்து கொண்டு சமூக அக்கறையுடன் இந்நூலை எழுதியுள்ளமை சிறப்பு அம்சமாகும். இன்றும் மலையக மக்களின் உணர்வுகளை உள்வாங்கி கருத்துவாக் கத்தை உலக அளவில் உருவாக்கிவரும் திரு. காதர் அவர்

கள் ஒரு காலத்தில் இலங்கை அரசின் பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டு 7 வருடங்கள் சிறை வாசத்தையும் அனுபவித்த போர்க் குணம் மிக்க போராளியாகவும் திகழ்கிறார். அதன் தொடர்ச்சியாக எழுதுகோலை ஆயுதமாக்கி மலையக மக்களிடம் விழிப்புணர்வு ஏற்படும் வகையில் நூல்கள் எழுதி வருகின்றமை பாராட்டுதலுக்கு உரியதாகும்.

'மலையகத்தில் அரசியல் தீபத்தை ஏற்றிய அமரர் கோ. நடேசய்யர் அவர்களுக்கு சமர்ப்பணம்' என்று நூலை தொடங்கும் நூலாசிரியர் 184 பக்கங்களில் மலையக வரலாற்றை 6 கட்டங்களாக வகைப்படுத்தி எழுதியுள்ளார். இந்தியாவில் இருந்து குறிப்பாக தமிழ் நாட்டில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்த வரலாற்றை கூறும் நூலாசிரியர் மலையகத்தில் அவர்கள் பட்ட இன்னல்கள், கங்காணிமார், துரைமார் அவர்களுக்கு இழைத்த கொடுமைகள், தொழிற்சங்க தலைவர்கள், இடதுசாரி, வலதுசாரி அரசியல் வாதிகள் என பலரும் செய்த துரோகங்கள், இன ரீதியான அரசியல் கொடுமைகள் என பலவற்றையும் மிகவும் விபரமாக இலகுவான மொழி நடையில் எழுதியுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும்.

கால கட்டம் 1:

தமிழகத்தில் இருந்து இலங்கைக்கு தொழிலாளர்களாக 1823-ஆம் ஆண்டு கோப்பி பயிர் செய்கைக்காக சென்றமையை முதற் கட்டமாக குறிப்பிடும் நூலாசிரியர், இதனை கோப்பிக் காலம் என்கிறார். இக்காலப் பகுதியில் ஐரோப்பாவெங்கும் கோப்பிப் பானம் பிரபல்யம் அடைய ஆங்கிலேயர் மலையகத்தில் கோப்பி பயிரிட முனைப்பு காட்டினர். அதற்கு தேவையான தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்ட வேளையில் நிலவுடமைச் சித்தாந்தங்களாலும் உற்பத்தி உறவினாலும் நிலத் தோடு பிணைக்கப்பட்டிருந்த சிங்கள மக்கள் கூலிகளாக பெருந் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய முன்வரவில்லை எனக் கூறும் நூலாசிரியர், இத்தருணத்தில் இந்தியாவில் இருந்து தொழிலாளர்களை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய

நிலை ஆங்கில ஆட்சியாளர்களுக்கு ஏற்பட்டதாக கூறுகிறார். இந்தியா இலங்கைக்கு அருகாமையில் இருந்தமை, இரண்டு நாட்டிலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சி நடந்தமை ஆகிய சாதகமான நிலையுடன் இந்தியாவில் அப்போது பஞ்சம், பட்டினி, வரட்சி, சாதிய கொடுமை தலை விரித்தாட, இவை கூலித் தொழிலாளர்களின் இறக்குமதியை சுலபமாக்கியது. இந்நிலையில் இவர்களை எவ்வாறு ஏமாற்றி ஆசை வார்த்தை கூறி கங்காணிமார்களும் தரகர்களும் இலங்கைக்கு கூட்டிச் சென்ற வரலாற்றை இந்நூலாசிரியர் விபரமாக கூறுகிறார். இவ்வாறு தமிழக கிராமங்களில் இருந்து இராமேஸ்வரம், பின்னர் அங்கிருந்து இலங்கை தலைமன்னார், பின் அங்கிருந்து பெருந்தோட்டப் பகுதிக்கு கால்நடையாக சென்றதை கூறும் நூலாசிரியர், இப்பயணத்தின்

போது பல்லாயிரக் கணக்கானோர் செத்து மடிந்த சோக வரலாற்றை கூறுவதை வாசிக்கும் போது நம் கண்கள் குளமாகின்றன.

1870-ம் ஆண்டுகளில் கோப்பி பயிர்களில் கடுமையான நோய்ப் பாதிப்பு ஏற்பட்டமையால், மாற்றாக பெருந்தோட்ட தேயிலைச் செய்கை 1880-களில் அறிமுகமாகியதாக கூறும் நூலாசிரியர் இதனை மலையக வரலாற்றின் இரண்டாம் கட்டம் என குறிப்பிட்டுள்ளார்.

காலகட்டம் 2:

கோப்பி செய்கை போல் இல்லாமல் தேயிலை பயிர் செய்கைக்கு நிரந்தர தொழிலாளர்கள் அதிக அளவில் தேவைப்பட்டமையால் இந்தியாவில் இருந்து பெருவாரியான தொழிலாளர்கள் அழைத்து வரப்பட்டனர். கங்காணிமார்களின் ஆசை வார்த்தைகளுக்கு ஆட்பட்ட இவர்கள் இலங்கையில் சுபீட்சமான வாழ்க்கை அமையும் என்ற நம்பிக்கையுடன் வந்து மிகப் பெரும் ஏமாற்றத்தையும் சிரமங்களையும் அனுபவித்த துயர வரலாற்றை இப்பகுதியில் காணலாம்.

பெரிய அளவில் படிப்பறிவு இல்லாத துரைமார்களின் இராட்சியத்தில் கங்காணிமார்களின் எல்லையற்ற அதிகாரங்கள், அடக்கு முறை, கூலிச் சுரண்டல் போன்ற பல்வேறு அட்டுழியங்கள் மிலேச்சத்தனமானவை என நூலாசிரியர் விபரமாக கூறியுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இக்காலகட்டத்தில் பெருமளவு இந்திய மக்களின் வருகையால் மலையக மக்களின் எண்ணிக்கை இலங்கை மக்கள் தொகையில் 1960-களில் 9.3% ஆக உயர்ந்து இரண்டாம் இடத்திற்கு சென்றதாக புள்ளி விபரம் கூறுகிறது.

இக்காலப் பகுதியில் மலையக தொழிலாளர்களுக்கும் கிராமிய சிங்கள மக்களுக்கும் இடையே நல்லுறவு எவ்வாறு இருந்தது என்பதையும் நூலாசிரியர் விபரிக்க தவறவில்லை. சமூக ரீதியாக கூலித் தொழிலாளர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்களாகவும் தோட்ட கங்காணிமார் மற்றும் எழுத்தர்கள் உயர் சாதியினராகவும் இருந்ததாக அறியப்படுகிறது. தோட்டப் புறங்களில் கோயில்கள் மதுக் கடைகள் அமைக்கப்பட்ட நிலையில் பாடசாலைகள் அமைக்கப்படவில்லை என்பதை நூல் வாயிலாக அறியும் போது அதன் காரணமாக மலையகத்தின் வளர்ச்சி எந்தளவுக்கு பின்னோக்கி நகர்ந்தது என்பதையும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. அதன் பாதிப்பு இன்று வரையும் தொடர்வதைக் காணலாம்.

காலகட்டம் 3:

1920 முதல் 1948 வரையிலான காலத்தை மலையக மக்கள் நிலை பெறும் காலம் என குறிப்பிடும் நூலாசிரியர் அதனை மூன்றாம் கட்டம் என வரையறை செய்கிறார். இக்காலப் பகுதியில் மலையகமே தங்களின் நிலையான வாழ்விடம் என்ற அடிப்படையில் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்க தொழிற் சங்கங்களை அமைக்க தொடங்கினர். தொழிற் சங்க இயக்கத்தின் ஆரம்ப கர்த்தா திரு. நடேசய்யர் என குறிப்பிடும் நூலாசிரியர் மலையக தொழிற் சங்க வரலாற்றையும் அவற்றின் நடவடிக்கைகளையும் மிக தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சமசமாஜ கட்சியின் இடதுசாரி தொழிற் சங்கம், A.E குண சிங்காவின் வலதுசாரி தொழிற் சங்கம், இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் என பல்வேறு தொழிற்சங்கங்களின் தோற்றம் பற்றி குறிப்பிடும் போது பெரும்பாலும் இவை பூசவாக்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது என்ற கடுமையான குற்றச்சாட்டையும் முன் வைப்பதைக் காணலாம். மேலும் அரசியல் உரிமைக்கான போராட்டத்தின் தேவையை உணராமையால் அரசியல் கட்சிகள் மலையகத்தில் உருவாகவில்லை என்ற கவலையையும் நூலாசிரியர் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இலங்கைத் தமிழர், மற்றும் இஸ்லாமிய சமூகங்கள் இடையே இருப்பதைப் போன்ற அரசியல் கட்சிகள் மலையகத்தில் மலையக மக்களுக்காக இல்லாது போனமையின் பாதிப்பு இன்று வரையிலும் காணப்படுகிறது.

1950 காலப் பகுதியில் வேகமெடுத்த இந்திய எதிர்ப்புணர்வு 1930-களிலேயே ஆரம்பித்துவிட்டது என்ற கருத்து நூலில் இடம் பெற்றுள்ளது. வர்த்தக துறையில், அரசாங்க நிர்வாகத் துறையில், நகரத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில், பாராளுமன்ற அரசியல் நடவடிக்கைகளில் என அனைத்து அமைப்புகளிலும் இந்திய எதிர்ப்பு உணர்வு தலைகாட்டத் தொடங்கியதாக நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனினும் பெருந்தோட்டச் செய்கைக்கு இந்திய தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டமையால் அவர்கள் இலங்கைக்கு வருவதை இந்திய எதிர்ப்பாளர்களான D.S சேனநாயக்கா, S.W.R.D பண்டாரநாயக்கா, G.C.S கொரியா போன்ற தீவிர வலதுசாரி அரசியல் வாதிகள் எதிர்க்காமல் அப்போது வரவேற்ற நிகழ்வையும் நூலில் காணலாம். அவர்களின் வரவை வரவேற்ற போதும் அம்மக்கள் அரசியல் உரிமைகள் இல்லாத வெறும் அடிமைக் கூலிகளாக இருக்க வேண்டும் என்பதே அவர்களின் விருப்பமாக இருந்துள்ளது.

பூர்ஷ்வாக்களின் செயல்பாடு:

பூர்ஷ்வாக்கள் என்ற பதப் பிரயோகம் ஒரு காலத்தில் முதலாளித்துவ மன நிலையை குறிக்கின்ற வலிமையான சொல்லாடலாக இருந்து வந்துள்ளது. ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் அச்சொல் பயன்படுத்தப்படாத ஒன்றாகி விட்டது. எனினும் பூர்ஷ்வா என்ற வார்த்தையை நூலாசிரியர் பல இடங்களில் முதலாளித்துவத்தின் மீதான கோபத்தின் வெளிப்பாடாக பயன்படுத்தி உள்ளமை கவனம் ஈர்ப்பதாக இருக்கிறது. பூர்ஷ்வாக்களின் பிடியில் மலையகம் கட்டுண்டு காணப்பட்டதாக நூலாசிரியர் திரு. காதர் அவர்கள் கூற முற்படுவதை காண முடிகிறது.

இலங்கையில் முதலீடு செய்திருந்த இந்திய பூர்ஷ்வாக்கள், தேசிய சிறுபான்மை இனத்து பூர்ஷ்வாக்கள், வர்த்தக பூர்ஷ்வாக்கள், சிங்கள பூர்ஷ்வாக்கள், தமிழ் பூர்ஷ்வாக்கள், தொழிற் சங்க பூர்ஷ்வாக்கள், அரசியல் பூர்ஷ்வாக்கள் என பலதரப்பட்ட முதலாளித்துவ தன்மை கொண்ட அமைப்புகள் எவ்வாறு உருவாகின என்றும் பின்னர் அவை எவ்வாறு மலையக மக்களுக்கு எதிராக செயற்பட்டன போன்ற விபரங்களையும் வரலாற்று அடிப்படையில் நூலாசிரியர் விபர

மாக கூறியுள்ளார். மேலும் தமிழ் வர்த்தக பூர்ஷ்வாக்கள் மலையகத் தொடர்பை விட இந்திய தொடர்பையே பெரிதும் கொண்டிருந்தனர். இவர்களே இன்று இலங்கை மலையக மக்களின் கோரிக்கையாக இருக்கும் 'தேசிய இன அடையாள' போராட்டத்தில் இந்திய அடையாளத்தை வலியுறுத்தி வருபவர்களாக இருப்பதைக் காணலாம்.

மேலும் இலங்கை தமிழ் பூர்ஷ்வாக்கள் சிங்கள பூர்ஷ்வாக்களுடன் இணைந்து மலையக மக்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதை எதிர்த்ததாக கூறும் திரு. காதர் அவர்கள் சேர்ப்பான் இராமநாதன் தோட்ட கூலிகளுக்கு வாக்குரிமை வழங்கக் கூடாது என்று கூறியதாகவும் நூலில் குறிப்பிடுகிறார். இதன் ஓர் அம்சமாக 1937-ல் S.W.R.D பண்டாரநாயக்கா உள்ளாட்சி தேர்தலில் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாக்களிக்கும் உரிமையை பறித்த போது இடதுசாரி தலைவர்களோ மலையக தொழிற் சங்க பூர்ஷ்வா தலைவர்களோ போராட முன்வராததை அறியமுடிகிறது.

1947 தேர்தலில் 7 மலையக பிரதிநிதிகள் நாடாளுமன்றத்திற்கு தெரிவானதையும் இடதுசாரிகளின் வெற்றிக்கு மலையக மக்கள் காரணமானதுடன் 20 தொகுதிகளில் நிர்ணய சக்திகளாக இருந்த வரலாற்றையும் தெளிவாக கூறும் நூலாசிரியர் அதன் பின்னர் பூர்ஷ்வா சக்திகள் எவ்வாறு ஒன்றிணைந்து மலையக மக்களின் வாக்குரிமையை பறித்தனர் என்பதையும் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளார். அன்று மலையக மக்களின் வாக்குரிமை பறிக்கப்படாது இருந்திருப்பின் அவர்களின் தலைவிதி மட்டுமல்லாமல் இலங்கை அரசியலின் தலைவிதியும் மாறி இருக்கும் என்பதை நூலை படிப்போர் புரிந்து கொள்ளலாம்.

காலகட்டம் 4:

1948 முதல் 1971 வரையிலான காலப் பகுதியை நான்காவது கட்டமாக கூறும் நூலாசிரியர், மலையக மக்களின் சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட காலமாக இதனை குறிப்பிடுகிறார். இக்காலத்தில் மலையகத் தொழிலாளர்கள் மீது எதிர்ப்புணர்வு மிக அதிக அளவில் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது எனலாம். குறிப்பாக A.E குணசிங்க, S.W.R.D பண்டாரநாயக்கா போன்றவர்கள் இந்திய ஆக்ரமிப்புக்கு வழிவகுக்கும் என காரணம் காட்டி இவர்களை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்யத் தொடங்கினர்.

இக்காலத்தில் பிரதமராக இருந்த டி.எஸ். சேனநாயக்கா கொண்டு வந்த பிரஜாவுரிமை சட்டம் உட்பட மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர்பான சட்டங்கள் எந்தளவுக்கு கடுமையானது, கொடுமையானது என்பதை நூல் விபரமாக தெரிவிக்கிறது. பிரஜாவுரிமை சட்டத்தை பீட்டர் கெனமன் போன்ற இடதுசாரி தலைவர்கள் எதிர்த்த போதும் தமிழ் தலைவர்கள் அரசுக்கு ஆதரவான நிலைப்பாட்டை எடுத்தமை மலையக மக்களுக்கு இழைத்த மிகப் பெரும் துரோகம் ஆகும். குறிப்பாக G.G பொன்னம்பலம், நேசையா, எஸ். சுந்தரலிங்கம் போன்ற பூர்ஷ்வா தலைவர்கள் குறிப்பிடப்படுகின்றனர். இட

துசாரி தலைவர்களும் நாடாளுமன்றத்திற்கு வெளியில் போராடாததை குறிப்பிடும் நூலாசிரியர் அவர்கள் சந்தர்ப்ப வாத அரசியல்வாதிகள் எனக் குற்றம் சாட்டுகிறார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் காங்கிரஸ் தலைவர்களும் இடது சாரி தலைவர்களும் இணைந்து போராடாமல் சந்தர்ப்ப வாதிகளாயினர்.

இவ்வத்தியாயத்தில் மலையகத்தில் தோற்றம் பெற்ற பல்வேறு தொழிற் சங்கங்களின் தோற்றம் மற்றும் செயல்பாடுகள் குறித்து விமர்சிக்கப்பட்டுள்ளன. குறிப்பாக பிற்காலத்தில் பிரசித்தி பெற்ற இ.தொ.கா. தலைமை சரியாக செயல்படவில்லை என்றும் கூறப்படுகிறது. மேலும் இவ் அத்தியாயத்தில் 1956-ம் ஆண்டு தனிச் சிங்கள சட்டம், 1964-ம் ஆண்டு சிறிமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் பற்றி கூறும் போது இவற்றால் மலையக மக்கள் கடுமீ பாதிப்புக்கு உள்ளானதும் விபரமாக கூறப்பட்டுள்ளன.

மேலும் இவ் அத்தியாயத்தில் இ.தொ.கா.-வின் பல்வேறு முகங்கள், அஸீஸ் தலைமையிலான இலங்கை ஜனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தோற்றம் பெறுவதற்கான காரணம், இ.தொ.கா.-விலிருந்து சாதி அரசியலால் வெளியேற்றப்பட்ட வெள்ளையன் உருவாக்கிய தேசிய தொழிலாளர் சங்கம், இடதுசாரிகளின் பலதரப்பட்ட தொழிற் சங்கங்கள், தமிழரசுக் கட்சியின் இலங்கை தொழிலாளர் கழகம் என அக்காலத்தில் உருவான சங்கங்கள் பற்றியும் செயல்பாடுகள் பற்றியும் நூல் விரிவாக விவரிக்கிறது.

இனவாத அரசியல் முன்னெடுப்புகள் உருவான நிலையில் 1956 இனக் கலவரத்தில் மலையக மக்களின் பாதிப்புகளையும் நூலாசிரியர் விளக்குகிறார். இனவாத அரசியல் காரணமாக மக்கள் மட்டுமல்லாமல் மலையக கல்வி அமைப்பும் தாய் மொழி கல்வியும் பாதிப்புக்கு உள்ளானதை அறிய முடிகிறது.

காலகட்டம் 5:

1971 முதல் 1983 ஜூலை வரையிலான வரலாற்றை கூற முற்படும் நூலாசிரியர் இக்காலத்தில் அரசுடைமையும் தேசிய இன அடக்கு முறையும் மலையக மக்களை கடுமையாக பாதித்த வரலாற்றை பட்டியலிடுவதைக் காணலாம். முக்கியமாக தேசிய மயமாக்கல், காணிப் பங்கீடு, 1973-ம் ஆண்டு பஞ்சம், டெல்டா சங்குவாரித் தோட்ட சம்பவம், சிவனு லட்சுமணன் துப்பாக்கி சூட்டு சம்பவம், மலையக மக்களின் கட்டாய வெளியேற்றம், தமிழ் ஈழ கோரிக்கையில் மலையகம், தமிழ் ஈழ இளைஞர்கள், தோட்டங்கள் சிங்கள மயமாதல், திட்ட மிட்ட சிங்கள குடியேற்றம், 1977, 1981-ம் ஆண்டுகளில் நடைபெற்ற வன்செயல்கள், அகதிகளான மலையக மக்கள், நேர்மையற்ற தலைமையால் நிர்க்கதியான மலையகம் என மலையகம் தொடர்பான பல்வேறு வரலாற்று நிகழ்வுகளை நூலில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

காலகட்டம் 6:

நூலின் இறுதிப் பகுதியில் 1983-ம் ஆண்டு இனக் கலவரத்

தின் பாதிப்புகளையும் அதற்கான பின்னணிகளையும் நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இப்பகுதியில் அதிபர் தேர்தலில் ஜே.ஆர் ஜயவர்தன அவர்களை ஆதரித்த இ.தொ.க தலைவர் தொண்டமானின் செயல்பாடுகள் கடுமையாக விமர்சனத்துக்கு உள்ளாகி இருக்கிறது. அற்ப பதவிகளுக்காக அரசாங்க சார்பான நிலைப்பாட்டை தொண்டமான் போன்றவர்கள் எடுத்ததாக நூலாசிரியர் கடுமையாக சாடுவதைக் காணலாம். இக் கலவரத்தில் 2,000 பேர் கொல்லப்பட்டதாகவும் ஒன்றரை இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் அகதிகளாக்கப்பட்ட விபரம் நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. 1983 இனக் கலவரம் என்பது மலையக வரலாற்றில் மட்டுமல்லாது இலங்கை வரலாற்றிலும் கசப்பான அத்தியாயம் ஆகும்.

தமிழகத்தில் இருந்து கடல் வழியாகவும் கால் நடையாகவும் இலங்கைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டு பெருந்தோட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்ட மலையக மக்கள் இலங்கையின் பொருளாதார சமூக கட்டமைப்புக்கு தங்களின் உயிரை பணயம் வைத்து உழைத்த போதும் அவர்களின் தனிப்பட்ட அரசியல் சமூக பொருளாதார வரலாறு கடந்த 200 வருடங்களில் குறிப்பிடும் படியாக வளர்ச்சி அடையவில்லை என்பதை 'இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம்' என்ற நூல் மூலமாக திரு. காதர் அவர்கள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்தி உள்ளார்.

தமிழ் ஈழம் பற்றி தமிழகத்தில் பேசப்பட்டு வந்த அளவுக்கு மலையகம் தொடர்பான விடயங்கள் கடந்த காலங்களில் அதிகம் பேசப்படாத நிலை தமிழக மக்களிடையே இருந்தது. ஆனால் அண்மைக் காலங்களில் இலங்கையில் ஏற்பட்டு வரும் சூழ்நிலை காரணமாக இந்திய அளவில் குறிப்பாக தமிழகத்தில் மலையகம் தொடர்பான விபரங்கள் பரவலாக மக்களிடமும் அரசியல் வாதிகளிடமும் பேசப்பொருளாகி வருகின்றன. இத்தகைய சூழ்நிலையில் கவனிப்பாற்று இருக்கும் மலையக மக்களின் வாழ்வியலை உலக மக்கள் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் இத்தகைய நூல் வெளிவந்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

மலையகத்தின் அனைத்து பகுதிகளையும் நன்கு அறிந்தவர், மலையக அரசியலையும் இலங்கையின் தேசிய அரசியலையும் கூர்ந்து நோக்கி பல்வேறு தரவுகள், அனுபவங்கள் ஊடாக திறம்பட இந்நூலை எழுதியுள்ள நூலாசிரியர் மலையகத்தின் 200 வருடகால வரலாற்றை நம் கண் முன்னே கொண்டு வருவதில் வெற்றி கண்டுள்ளார் என்றே கூற வேண்டும். மலையகம் தொடர்பான ஏராளமான நூல்கள் வெளிவந்துள்ள நிலையில் சமூகம் இயல் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட இந்நூல் இலங்கை மலையக வரலாற்றை மிகச் சிறப்பாக எடுத்துரைப்பதால் வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் வாங்கி படிக்க வேண்டும்.

jeyasingh@thaiveedu.com

எனது பார்வையில்

“இலங்கை : மீள் சிந்திப்புக்கான சில முன்வைப்புகள்”

எஸ்.கே. விக்னேஸ்வரன்

முன்னுரை:

இந்த நூலின் ஆசிரியரும் அன்புக்கும் மதிப்புக்குரிய பேராசிரியருமான சண்முகரத்தினம் அவர்களை நான் எண்பதுகளின் ஆரம்பங்களிலிருந்து அவரது எழுத்துக்கள் மூலமாக அறிந்திருந்தேன். குறிப்பாக இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சனங்களுடன் சம்பந்தப்பட்டே, அதிலும் குறிப்பாக முற்போக்கு இலக்கியம் தொடர்பாகவே அவரது பெயரை அறிந்திருந்தேன். எண்பதுகளுக்குச் சற்று முன்னதாக என்று ஞாபகம். பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்கள் ‘முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியற் பிரச்சினைகளும்’ என்ற சமர் இதழில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையைத் தொடர்ந்து, அலை இதழில் வெளிவந்த யேசுராசா அவர்களது விமர்சனத்தில் ஆரம்பித்து, இலக்கியத்தில் உருவம் உள்ளடக்கம் சார்ந்ததாக விரிந்த அந்த உரையாடலின் தொடர் வாசகமாக நான் இருந்த காலம். தமிழில் நடந்த உரையாடலை ஆங்கிலத்துக்கு லங்கா கார்டியயன் மூலமாக, கைலாசபதியை நியாயப்படுத்த எடுத்துச் சென்றவர் என்ற ஒரு குற்றச்சாட்டு இந்த நூலாசிரியர் மீது மு.பொ அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டது. அந்த விமர்சனத்தினூடாகவே எனக்கு சமுத்திரன் என்ற பெயர் அறிமுகமானது. இந்தக் குற்றச் சாட்டுக்களின் போது இலக்கிய விமர்சனம் சார்ந்து நடந்த விவாதங்கள் பெரிதும் ஒருவகைக் கட்சி மோதல்களின் தொனியிலேயே நடைபெற்றன என்ற மனப்பதிவு என்னிடம் அப்போது இருந்தது எனது நினைவிற்கு வருகிறது. இத்தகைய மோதல்களின் காரணமாக, பேராசிரியர் கைலாசபதி அவர்களின் ஒரு நூலைக்கூட வாசிக்காமலே அவர்மீது ஒரு ‘வரட்டுவாதி’ என்ற விமர்சனத்தை முன்வைத்த என் வயதையொத்த இலக்கிய நண்பர்களுடன் நான் விவாதித்திருக்கிறேன். அந்தக் காலங்களில் சமுத்திரன் அவர்களை நான் நேரில் கண்டிருக்கவில்லை. அவரது சில எழுத்துக்களை அவ்வப்போது வாசித்த ஞாபகம். ஆனால் யூலைக் கலவரத்தின் பின்னான எனது அரசியல் செயற்பாட்டுக் காலத்தில், நான் அங்கம் வகித்த அரசியல் அமைப்பின் இதழான ‘இலக்கு’ இதழில் சமுத்திரன் அவர்களது நூல் குறித்த ஓர் அறிமுகக் குறிப்பு வெளிவந்தது. இதே கட்டுரை புதிசு இதழிலும் பின்னர் வெளிவந்தது. அந்த நூலையும், அதற்கான அறிமுகக் குறிப்பாக தானே எழுதிய அறிமுகக் கட்டுரையையும் எனக்குத் தந்தவர் தோழர் விசுவானந்த

தேவன் அவர்கள். இலக்கு இதழின் ஆசிரியர் பொறுப்பில் இருந்த எனக்கு அப்போதுதான், சமுத்திரன் அவர்களது பின்புலம் பிரதானமாக, இலக்கியமல்ல, அது வேறு என்பதையும் அவரிடம் சமூக ஆய்வு, செயற்பாடு என்பவை சார்ந்து இருக்கும் ஈடுபாடே அதிகம் என்பதையும் தோழர் விசு மூலமாக நான் அறிந்து கொண்டேன். அந்த நூலில் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பாக எங்களிடையே (தோழர் விசு மற்றும் நமது அரசியல் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்ட தோழர்களைச் சொல்கிறேன்) விரிவான உரையாடல்கள் நடந்தது இன்னமும் பசுமையாக நினைவில் உள்ளது.

இதன் பின்னான காலங்களில் இரண்டொரு தடவை நான் அவரை நேரில் சந்தித்திருக்கிறேன். அவரது எழுத்துக்களை அவ்வப்போது வாசித்திருக்கிறேன். நேரடியாக நடந்த ஷூம் மீற்றிங் ஒன்றிலும் கலந்து கொண்டு உரையாடியிருக்கிறேன். ஆயினும் கடந்த வருடம் ஒஸ்லோ வந்தபோது அவரைச் சந்திப்பது எப்படியோ தவறிப் போய்விட்டது. இந்த நூல் வெளியீட்டு விழாவில் என்னைப் பேசும்படி அவர் அழைத்தபோது தான் உண்மையில் அவரைச் சந்திக்காமல் வந்துவிட்டது எனக்கு உறைத்தது.

நூலின் நோக்கமும் உள்ளடக்கமும்:

முதலிலேயே ஒன்றைச் சொல்லிவிட வேண்டும். நூலின் தலைப்பான ‘மீள்சிந்திப்புக்கான சில முன்வைப்புகள்’ வெறுமனே ஒரு ஆசிரியரால் வெவ்வேறு காலங்களில் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகளின் தொகுப்பு என்ற வழமையான வரையறைக்குள் உட்பட்ட நூல் அல்ல இந்த நூல். அது நமது ஈழத்துத் தமிழ்ச் சூழலில் கவனத்துக்குரிய முக்கியமான, அவசியம் கவனத்திலெடுக்கப்பட வேண்டிய பல விடயங்கள் தொடர்பாக, நீண்ட உரையாடலுக்கான அவசியத்தை வலியுறுத்துவதுடன், அதை ஆரம்பிப்பதற்கான சில தொடக்கப் புள்ளிகளையும் முன்வைத்திருக்கும் ஒரு நூலாகும். 1989 முதல் 2020 வரையான, கிட்டத்தட்ட மூன்று தசாப்த காலப்பகுதியில் அவரால் அவ்வப்போது எழுதப்பட்ட 18 கட்டுரைகள் தொகுப்பு இது. இரண்டு பாகங்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ள இந்த நூலின் முதலாவது பகுதி இவை எழுதப்பட்ட காலத்தின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார நிலைமைகள் சம்

பந்தப்பட்ட அவரது பார்வை, விமர்சனம், செல்நெறி பற்றிய முன்மொழிவு ஆகிய விடயங்களைக் கொண்டவையாக அமைந்திருக்கின்றன. இரண்டாவது பாகம், தோழர் விசுவா-
னந்ததேவன், ஏ.ஜே. கணகரத்தன், சபாலிங்கம், அ. சிவானந்தன் ஆகிய ஆளுமைகள் பற்றிய ஆசிரியரின் நினைவுக் குறிப்புகளாகவும், 1989-ல், இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் பின்னான, இந்தியப் படைகளைக் கட்டுப்பாட்டில் வடக்குக் கிழக்கு இருந்த காலத்தில் ஆசிரியர் அங்கு சென்றபோது, கவிஞர் சேரனுடன் நடைபெற்ற ஓர் உரையாடலைத் தொடர்ந்து எழுதப்பட்ட ஒரு கட்டுரையையும் கொண்ட பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

பொதுவாக இந்த நூலின் தலைப்புக்குரிய பேசுபொருளைப் பெருமளவில் கொண்டதும், பிரதானமானதுமான முதலாவது பகுதி பற்றிய விடயங்களே உண்மையில் இன்று நமது முக்கிய கவனத்தைக் கோரும் பகுதி என்று நினைக்கிறேன். மற்றைய பகுதியிலும், அவை மேற்குறிப்பிட்ட ஆளுமைகளுடனான அவரது இலக்கிய, அரசியல், உறவு சார்ந்த குறிப்புக்களாக அமைந்தாலும், அவையும் கூட இந்த நூலின் பிரதான பேசுபொருளுடன் சம்பந்தப்பட்டவை அல்லது பொருந்தி வருபவையாகவே உள்ளன. அவ்வகையில் இந்த

நூலில் உள்ள கட்டுரைகள் தொடர்பாகப் பொதுப்படையாகவும் கவனத்தைக் கோருகின்ற விடயங்களைத் தொட்டுச் செல்வதாகவும் எனது உரை அமைய வேண்டும் என்ற எண்

னமே, இந்த நூல் கைக்குக் கிடைத்ததும், அதன் பக்கங்களைத் தட்டிப் பார்க்கும் போது எனக்குத் தோன்றியது. ஆனால் பேராசிரியர் அவர்கள் இந்த நூலுக்கென எழுதிய தனது 'நூலாசிரியர் குறிப்பு' என்ற முன்னுரையில் இந்த நூல் கொண்டுள்ள ஆக்கங்களைப் பற்றியும் அவை எழுதப்பட்ட சூழல் பற்றியும் விரிவாக எழுதியுள்ளார். நூல் பற்றிக் கருத்துரைக்க வரும் ஒருவருக்கு, எந்த விதமான சிரமமும் இல்லாமலே அவரை வழிநடத்தக்கூடிய ஒரு வழிகாட்டற் குறிப்பாகவும், நூல் பற்றிய மிகச் சிறப்பான அறிமுகமாகவும் விரிவான அந்தக் குறிப்பே அமைந்து விடுகிறது. கூடவே, அவை எத்தகைய விடயங்கள் தொடர்பாகப் பேசுகின்றன என்பது இரண்டு பகுதிகளினதும் தொடக்கப் பக்கங்களிலேயே சிறிய குறுந்தலைப்புகளாக, வகைப்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளமை நூலின் இன்னொரு மேலதிக சிறப்பு.

நூலின் ஆரம்பத்திலேயே, ஆசிரியர் தனது 'நூலாசிரியர் குறிப்பு' என்ற முன்னுரையில் இந்த நூல் இவ்வாறு தொகுக்கப்பட்டதற்கான காரணம் என்ன, அல்லது இந்த நூல் எதை சொல்ல விளைகிறது என்பதை சுருக்கமாக இப்படிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்: 'இன ஒடுக்குமுறை காரணமாக விளைந்த தமிழர்களின் விடுதலைப் போராட்டம், திசை மாறித் தன்னைத்தானே தனிமைப்படுத்தி, நீண்டதூரம் பயணித்துப் போர்க்களத்தில் தோல்வியைச் சந்தித்தது. பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களைப் பொறுத்தவரை இதன் விளைவுகள் பாரதாரமானவை. உரிமைப் போராட்டம் தொடர்வதற்கு ஒரு மாற்று வழியைத் தேடவேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை உள்ளது கண்கூடு. இதன் அடியே நின்று எதிர்கால நோக்கில் தேசிய இனப்பிரச்சினை பற்றிய மீள் சீர்திருப்பின், அதன் ஜனநாயக ரீதியிலான மீள் கட்டமைப்பாக்கலின் அவசியத்தை இந்த நூல் வலியுறுத்துகிறது'.

ஆக இந்த நூலின் நோக்கமும் அதன் உள்ளடக்கமும் எவை என்பது மிகவும் தெளிவாகவே முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

நூலின் உள்ளே விவாதிக்கப்படும் விடயங்கள்:

இன்னொரு விடையத்தையும் சொல்ல வேண்டும். விடுதலைப் போராட்டம் திசைமாறித் தன்னைத்தானே தனிமைப்படுத்தியதன் காரணமாகத் தோல்வியில் முடிவடைந்து 14 வருடங்களுக்குப் பிறகு வரும் இந்த நூல் தான் எனக்குத் தெரிய 'உரிமைப் போராட்டம் தொடர்வதற்கான மாற்று வழியைத் தேட வேண்டிய ஒரு நிலை உள்ளது என்பதை' வெளிப்படையாக முன்வைத்து. அதற்கு அடிப்படையான தென ஆசிரியர் கருதும் கருத்துக்களை முன்வைத்திருக்கும் முதலாவது நூல் என்று நினைக்கிறேன். 1983-ல் நடந்த இனப்படுகொலை நிகழ்வுகளை அடுத்து அவர் எழுதிய 'சிங்கள பெருந்தேசியவாதம்: அதன் அடிப்படைகளும் மேலாதிக் கமும் என்ற நூல் எப்படி அன்றைய சூழலில் வெளிவந்த, சிங்கள பெளத்த பேரினவாதத்தினை தோலுரித்துக் காட்டிய முதல் தமிழ் நூல் என்ற சிறப்பினைக் கொண்ட ஒரு முக்கியமான நூலாக நம்போன்றவர்களால் கருதப்பட்டதோ, அதே மாதிரியான முக்கியத்துவத்தைக் கொண்ட நூலாக இந்த நூலை என்னால் எந்தத் தயக்கமுமின்றி முன்மொழிய முடியும். இதன் அர்த்தம் இந்த நூலில் இருக்கிற அல்லது பேசப்படுகிற விடயங்கள் தொடர்பாக மாற்று அபிப்பிராயங்

கள் இருக்க முடியாது என்பதல்ல. ஆனால், இத்தகைய ஒரு நூலின் வருகைதான் இந்த விடயப்பொருள் தொடர்பான வாதப் பிரதிவாதங்களை ஆரம்பித்து வைப்பதற்கான முதற் குரலாக இருக்கிறது என்பதை வலியுறுத்தவும் பதிவு செய்ய வுமே இப்படிக்குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்த நூலின் முதலாவது பகுதியில் எழுதப்பட்டுள்ள கட்டுரைகளை, அவை விவாதிக்கும் விடயங்கள் சார்ந்து நான் மூன்று வகையாகப் பிரித்து நோக்கலாம் என்று நம்புகிறேன். நூலின் முதல் ஐந்து கட்டுரைகளான, சிங்களப் பெருந்தேசியவாதம்: அதன் அடிப்படைகளும் மேலாதிக்கமும் (2017); தேசியக் கொடியும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும்: குறியீடுகளும் யதார்த்தங்களும் (2017); இலங்கை தேசிய இனப் பிரச்சினை - எதிர்காலம் குறித்த மீள்சிந்திப்பு (2020); வடக்குக் கிழக்கில் முஸ்லிம் எதிர்ப்பு வன்முறை (1990); தேசிய இனப் பிரச்சினையும் மலையகத் தமிழரின் சமூக உருவாக்கமும் (2021) என்பவை தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் அவசியம் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய முக்கியமான வெவ்வேறு விடயங்களைப் பற்றிப் பேசும் கட்டுரைகளாகும். இவை தேசியம், தேசிய இனப்பிரச்சினை, அதற்கான தீர்வு, அதைக் காண்பதற்கான போராட்டம், அப்போராட்டத்தில் சம்பந்தப்பட்ட அணிகள் அவை நடந்திருக்க வேண்டிய, நடந்து கொண்ட முறைகள், அதனால் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் என்று பல விடயங்கள் தொடர்பான கேள்விகளைகளையும் அவற்றுக்கான விடைகளைக் கண்டடைவதற்கான ஆசிரியரின் முன்மொழிவுகளையும் முன்வைக்க முக்கியமான கட்டுரைகளாகும்.

அடுத்து, யாழ்ப்பாணத்தில் ஏழு நாட்கள்: இந்திய அமைதிப்படையின் கீழ் வாழ்வு (1989) வாழ்வாதாரத்துக்கும் அப்பால்: வடக்குக் கிழக்கில் நிலமும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும் (2012,2017); அபிவிருத்தி: மனித மேம்பாட்டின் பாதையா அல்லது அடக்கு முறையின் கருவியா 2013, 2017; இலங்கை அரசு ஒரு அபிவிருத்தி அரசா? தோற்றங்களும் உள்ளடக்கங்களும் (2013); இலங்கையின் வடக்குக் கிழக்கு மக்களின் சமூக மேம்பாடும் புலம்பெயர்ந்த தமிழ் சமூகத்துக்கு அரசாங்கம் விடுத்திருக்கும் அழைப்பும் (2017); 'வடமாகாண முதன்மைத் திட்டமொன்றிற்கான பொருளாதார அபிவிருத்திக் கட்டமைப்பு' ஆய்வறிக்கை தொடர்பான விமர்சனக் கருத்துரை (2019); அபிவிருத்தியின் அரசியலும் தேசிய இனப்பிரச்சினையின் அரசியற் தீர்வும் (2018) என்ற ஆறு கட்டுரைகளும் தமிழ் மக்களது அரசியல், அபிவிருத்தி என்பவை தொடர்பான கட்டுரைகளாக அமைந்துள்ளன. இந்தப் பகுதியின் இறுதிக் கட்டுரையான 'பலமிக்க தலைவரின் வருகையும் ஜனநாயகத்தின் தடம் புரளலும்' என்ற கட்டுரை முன்னாள் ஜனாதிபதி கோட்டபாய ராஜபக்ஷ அவர்களின் காலத்து அரசியல் பற்றிப் பேசுகிறது.

இந்தக் கட்டுரைகளை இவ்வாறு வகைப்படுத்தி நோக்குவதற்கான காரணம் இதிலுள்ள ஒவ்வொரு கட்டுரை தொடர்பாகவும் விரிவாக உரையாடுவதற்கான களமாக ஒரு அறிமுக விழா அமைய முடியாது என்பதைத் தவிர வேறெந்தக் காரணங்களும் இல்லை.

நூல் முன்வைக்கும் முக்கியமான, கவனத்துக்குரிய விடயங்கள்:

இந்த நூல் வெவ்வேறு காலகட்டங்களில், வெவ்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் அவரால் எழுதப்பட்ட பல்வேறு கட்டுரைகளிலிருந்து ஜனநாயக ரீதியான மீள்கட்டமைப்பாக்கல், சம்பந்தமாகப் பேசும் கட்டுரைகளைத் தெரிவு செய்து தனி நூலாகக் கொண்டுவந்திருப்பதன் காரணமாகவே நூலின் பெயர் 'மீள்சிந்திப்புக்கான முன்வைப்புக்கள்' ஆகத் தலைப்பிடப்பட்டிருக்கிறது என்று நினைக்கிறேன். தமிழ் மக்களது தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான 'மீள் சிந்திப்பு' என்பது, 2009 இறுதி யுத்தத்தின் தோல்வியையடுத்து தமிழ் அரசியல் கட்சிகள் உருவாக்கிக் கொண்ட 'ஒருமித்த நாட்டுக்குள்' என்று கூறி அரசியல் தீர்வுகானும் கப்சா அரசியல் அல்ல. மாறாக நிலவும் யதார்த்த அரசியல் நிலமைகளின் கீழ், ஒடுக்கப்படும் இனங்கள் தமக்குரிய சமத்துவமான உரிமைகளை வென்றெடுப்பதை நோக்கமாகக் கொண்ட ஓர் அரசியல் வழியைக் கண்டடைவதற்காக முன்வைக்கப்படும் சிந்தனைகள் இவை என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த அடிப்படையில் இருந்துதான், மேற்குறிப்பிட்ட அவரது நூல், 2017-ல் கிட்டத்தட்ட 34 வருடங்களுக்குப் பிறகு சிங்கள 'பெருந்தேசியவாதம்: அதன் அடிப்படைகளும் மேலாதிக்கமும்' என்ற தலைப்பிலான ஒரு புதிய முன்னுரையுடன் மின்நூலாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. நான் இப்பொழுது எடுத்துக்கொண்ட நூலின் முதலாவது கட்டுரையும் அந்தப் புதிய முன்னுரைதான். மிக முக்கியமான, அரசியல் ரீதியாகவும், கோட்பாட்டு ரீதியாகவும், நாட்டின் சமூக ஒழுங்கில் அந்த நூல் எழுதப்பட்டதற்குப் பின்னான காலங்களில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களைக் கணக்கிலெடுத்து வரையப்பட்ட இந்தக் கட்டுரை, விரிவான உரையாடலுக்கான அடித்தளத்தை முன்வைப்பதாக அமைந்துள்ளது. இந்த நூலிலுள்ள இக்கட்டுரைக்குப் பின்னான காலங்களில் எழுதப்பட்ட, பெரும்பாலான கட்டுரைகள், அவை வெவ்வேறு விடயப்பரப்புகளைப் பேசுகின்ற போதும், அவற்றில் வெளிப்படும் கருத்துக்களும் வாதங்களும், இக்கட்டுரை முன்வைத்த கண்ணோட்டத்தின் ஆழமும் விரிவும் கொண்ட பார்வையை முன்வைப்பவையாக அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அந்த வகையில், ஏற்கனவே இன்னொரு நூலுக்கு எழுதப்பட்ட முன்னுரையை 'மீள் சிந்திப்புக்கான முன்வைப்புக்கள்' என்ற இந்தத் தொகுப்பில் முதலாவது கட்டுரையாக இணைத்திருப்பது மிகப் பொருத்தமானதென்றே நினைக்கிறேன்.

70-களில் தீவிரம் பெற்ற தமிழ் மக்கள் மீதான இனரீதியான ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகள், அவற்றுக்கு எதிராக முன்னெடுக்கப்பட்ட தனிநாடு, ஆயுதப்போராட்டம் என்று வளர்ச்சி பெற்று வந்த போராட்டம், அதைக் காரணமாக்கி மேலும் தீவிரமாக்கப்பட்ட ஒடுக்கப்படும் தமிழ் மக்கள் மீதான சமூக, அரசியல், பொருளாதார நெருக்கடிகள், அவற்றினடியாகப் பிறந்த கோட்பாடுகள், நாட்டின் பல்லின மக்களிடையேயான உறவில் அவை ஏற்படுத்திய தாக்கம், அவற்றின் விளைவுகள், சர்வதேச அரசியல் நிலை என்று சுருக்கமாக அனைத்து விடயங்களையும் அலசுவதுடன் அமையாது, இந்தக் கட்டுரை, தேசிய இனப்பிரச்சினை தொடர்பான மீள் சட்ட

மாக்கலை நோக்கிய ஒரு கலந்துரையாடலை முன்னெடுப்பதன் அவசியத்தையும் கூறி, அதற்கான சில குறிப்புகளையும் முன்வைக்கிறது.

கூடவே, இந்த முட்டுச் சந்திலிருந்து வெளியேறுவதற்கும், நமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கும் அடிப்படையாக செய்யப்படவேண்டியது என்ன என்ற கேள்வியுடனும், அது சிங்கள, முஸ்லிம் மலையக மக்களுடனான உரையாடலை ஆரம்பிப்பதிலிருந்து தொடங்கப்பட வேண்டும், அதற்கான சந்தர்ப்பம் இப்போது ஓரளவு கூடி வந்திருக்கிறது, அதைத் தவற விடக்கூடாது' என்ற முக்கிய குறிப்புடனும் இக்கட்டுரை முடிவடைகிறது.

இந்தக் கட்டுரை எழுதப்பட்டு கிட்டத்தட்ட ஆறு ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. ஆயினும் களத்திலுள்ள எந்த அரசியற் கட்சிகளிடமும் இத்தகைய ஒரு நோக்கமோ, அக்கறையோ துளியளவு கூட இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. புதிதாக ஏதாவது ஓர் அரசியல் அமைப்பு இத்தகைய ஒரு நோக்கத்துடன் செயற்படுகின்றது என்பதற்கான எத்தகைய அறிகுறிகளையும் இந்த நிமிடம் வரை அடையாளம் காண முடியவில்லை. இன்னமும் சரியாகச் சொல்வதானால் வடக்குக் கிழக்கு மக்கள் மத்தியில் இத்தகைய சிந்தனையுடனான ஒரு அரசியல் நடவடிக்கையை நோக்கிய அரசியல் அமைப்பு இன்னமும் நான் அறிந்தவரை ஒரு சிறு அளவிலான குழு வடிவில் கூட உருவாகிவிடவில்லை.

ஆசிரியர் இந்தக் கட்டுரையின் முடிவில், 'இதற்கும் அப்பால் செல்வதற்குப் பல திறந்த விவாதங்கள், கலந்துரையாடல்கள் தேவை. அந்தத் தேவை கருதியே இந்த முன்னுரை எழுதப்பட்டது' என்று எழுதியுமுள்ளார். ஆனால் அதனடிப்படையில் எத்தகைய கலந்துரையாடல்கள் நடந்தன என்பதை நான் அறியேன்.

நூலின் பகுதி ஒன்றில் வரும் கட்டுரைகள், மேற்குறித்த முதலாவது கட்டுரையில் ஆசிரியரால் முன்வைக்கப்பட்ட கருத்து நிலையில் நின்று, நம்முன்னே நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் முக்கியமான நிகழ்வுகள் தொடர்பாக அவர் முன் வைக்கும் அவதானங்களும், அவை பற்றிய அரசியல் தத்துவார்த்த அலசல்களும், அவற்றின் வழி முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய பணிக் கான அவரது முன்மொழிதல்களும் என்ற வகையிலான கட்டுரைகளைக் கொண்டவையாக அமைந்துள்ளன. குறிப்பாக 'இலங்கை தேசிய இனப் பிரச்சினை: 'எதிர்காலம் பற்றிய மீள் சிந்திப்பு - சில குறிப்புகள்' என்ற ஒரு ஷும் கலந்துரையாடலுக்காக தயாரிக்கப்பட்ட குறிப்புகளாக அமையும் கட்டுரையில் அவர் உரையாடப்பட வேண்டிய விடையங்களாக ஐந்து விடையங்களைக் குறிப்பிடுகின்றார். உள்நாட்டுப் போரும், போருக்குப் பின்னான தசாப்தத்தில் நடந்த, உலகமயமாதலின் தாக்கம், பிராந்திய அரசியல், சிறுபான்மை இனங்கள் எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகள், அரசியல் தீர்வுக்கான சாத்தியக் கூறுகள் என்று அவரால் வகைப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் விடயங்கள் மிகுந்த கவனத்துக்குரியவை. ஆயினும் இந்த விடயங்கள் தொடர்பான ஒரு உரையாடலும் தெளிவும் இன்றி அடுத்த கட்ட நகர்வை நோக்கி நகர்வதற்கான சாத்தியங்கள் இல்லை என்பதை

உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். அந்தக் குறிப்புகள் வெறும் குறிப்புக்கள் அல்ல, அவை விரிவான உரையாடலுக்கான, தவிர்க்க முடியாத, அவசியம் பேசித் தீர்க்கப்படாமல் முன்னோக்கி நகர முடியாத முக்கியமான விடயங்கள். இந்தக் குறிப்பிலும் அவர் முக்கியமான ஒரு அவதானிப்பையும் முன்வைக்கின்றார். அதாவது தேசிய இனப் பிரச்சினையின் தன்மை ரீதியான மாற்றம். ஏற்கனவே இந்த விடயம் முதலாவது கட்டுரையிலும் பேசப்பட்டாலும் இங்கும் வலியுறுத்தப்படுவது கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று. அவரது கட்டுரைகள் எவையும் வெறும் நிலைமை பற்றிய அவதானக் குறிப்புகள் அல்ல. மாறாக அவை அவற்றின் போக்கையும், அவற்றை மக்கள் நலனின் அடிப்படையிலிருந்து கையாள்வதற்கான வழி வகைகளையும் உரையாடலுக்காக முன்வைப்பவையாகவும் அமைந்துள்ளன.

இந்த இடத்தில் அக்கட்டுரைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பாக எனது ஓர் அவதானத்தையும் முன்வைப்பது பொருத்தமானது என்று நினைக்கிறேன். சமூக ஆய்வாளர்கள் தாம் ஆய்வுக்குட்படுத்தும் விடயங்கள் பற்றிய தமது அவதானங்களை முன்வைக்கும்போது, அவை எப்படிப்பட்ட நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை மட்டும் தெரிவிப்பதுடன் நின்று விடுவதில்லை. அந்த நிலமைக்கான காரணங்கள் என்ன என்பதையும், அதன் காரணமாக அவை எத்தகைய நிலையை நோக்கி நகர்வதற்கான வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன என்பதையும் சேர்த்தே சொல்கின்றனர். பொதுவாக சமூக ஆய்வாளர்கள் இந்தளவுடன் தமது பணியைப் பெரும்பாலும் முடித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால், சமூக செயற்பாட்டாளர்களால் அந்த அளவுடன் தமது பணியை முடித்துக் கொள்ள முடிவதில்லை. அவர்களைப் பொறுத்தவரை அறிவியல் ரீதியான இத்தகைய கண்டுபிடிப்புகள் தமது சமூக செயற்பாட்டுக்கு எவ்வகையில் பயன்படுகின்றன என்பதையிட்டுக் கவனம் கொள்வதற்கானவை என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களது சிந்தனை, மக்கள் தமது வாழ்வில் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகளிலிருந்து விடுதலையைப் பெறுவதற்கான வழிவகைகளைக் கண்டறிவதிலும் கவனத்தைச் செலுத்துகின்றது. நமது சூழலில் சமூக ஆய்வாளர்கள் இருக்கும் அளவுக்குச் சமூக செயற்பாட்டாளர்களின் அளவு மிகவும் குறைவானது. பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் அவர்களது காலத்தில் பல சமூக ஆய்வாளர்கள் இருந்தார்கள். ஆயினும் அவர்களில் பெரும்பாலானோர், முக்கியமான ஆய்வுகள் பலவற்றை முன்வைத்துள்ளார்கள் என்ற போதும், மக்களது நீண்டகால நலன்களின் அடிப்படையில் சமூக செயற்பாட்டுக்கான வழி வகைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்போர்களாக இருக்கவில்லை. மாறாக சமூக செயற்பாடு என்ற பதத்தின் கீழ் வரும் அரசியற் செயற்பாட்டாளர்களது நடவடிக்கைகளில் உள்ள நியாயத் தன்மைகள் பற்றி அல்லது நியாயமற்ற தன்மைகளைப் பற்றிப் பேசுவதிலேயே பெரிதும் கவனம் செலுத்தி வந்துள்ளனர். அல்லது அரசியல் பேசாதிருத்தல் என்ற விரதத்தைக் கடைப்பிடித்தனர். ஆனால், சமுத்திரன் அவர்கள் வெறும் சமூக ஆய்வாளராக மட்டுமன்றி, சமூக மாற்றத்துக்கான செயற்பாடுகளிலும் கவனம் செலுத்தி வந்தார். இலக்கு பத்திரிகையில், 1984-ல் 'புரட்சிகர அரசியலில் முதன்மை பெற' என்ற ஒரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். விடுதலைப் போராட்டம் வெற்றி பெற முக்கியமானதும் அவசரமானது

மான பல விடயங்களை விரிவாக முன்வைத்த கட்டுரை அது. நான் சார்ந்திருந்த அமைப்பு மக்கள் மத்தியிலான வேலைகளில் முக்கிய கவனம் செலுத்தவும், மாணவர் அமைப்பு, பெண்கள் அமைப்பு, கூலி விவசாயிகள் அமைப்பு என்ற அமைப்புக்களை உருவாக்கும் நடைமுறை வேலையில் இறங்குவதற்கும் இந்தக் கட்டுரை மிகவும் முக்கியமான உந்துதலையும், ஆரம்ப வழிகாட்டற் குறிப்புக்களையும் முன்வைத்தது எனலாம்.

அவரது 'வாழ்வாதாரத்துக்கும் அப்பால்: வடக்குக் கிழக்கில் நிலமும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும்' என்ற கட்டுரை மிகவும் தனித்துவமான, தமிழ் மக்களது சமூக அரசியல் பொருளாதார அம்சங்களில் பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களின் நிலத் தொடர்புடான பலத்தைச் சிதறடிக்கும் நோக்குடன் திட்டமிட்டு உருவாக்கப்பட்ட குடியேற்றக் கொள்கைகள் பற்றிப் பேசும் முக்கியமான ஒரு பதிவு. இந்தக் குடியேற்ற நடவடிக்கைகள், உண்மையில் நிலமற்ற மக்களுக்கு உதவுவதென்ற போர்வையில், இலங்கையில் வாழும் பல்லின மக்களும் இனங்களுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தோடு, ஒரு வெற்றி பெற்ற நாடாக மேலெழுந்து வருவதை, அற்ப அரசியல் இலாபங்களுக்காகச் சிதறடிக்கும் நிகழ்ச்சி நிரலின் கீழ்க் கொண்டுவர உருவாக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளாகும். இவை சிங்கள பெளத்த மேலாதிக்க வெறியை ஊட்டி அதன் மூலம் ஆட்சி அதிகாரத்தைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக உருவாக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் என்பதை விவாதிக்கும் ஒரு முக்கியமான கட்டுரை இது. கூடவே, யுத்த முடிவுக்குப் பின்னாலும் தமிழ் மக்களுக்குச் சொந்தமான பாரியளவு நிலங்கள் இராணுவத்தினரது கட்டுப்பாட்டில் இருப்பதைச் சுட்டிக்காட்டும் இக் கட்டுரை, என்ஹென்றைக்கும் திரும்பிச் செல்ல முடியாத, இனப்புவிதியல் சார்ந்த பேரழிவைக் கொண்டுவந்துள்ள, மிக முக்கியமான தலையீட்டைக் கோரி நிற்கும் ஒரு மோசமான நடவடிக்கையாகும் என்பதையும் முன்வைக்கிறது. கூடவே, இது பற்றிய உரையாடலில் கவனத்தைக் கோரும் முக்கியமான ஐந்து கேள்விகளை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது. இந்தக் கேள்விகளுக்கான பதில்கள் இல்லாமல் இலங்கையில் இனங்களுக்கிடையிலான ஐக்கியத்தை ஒருபோதும் கட்டியெழுப்பிவிட முடியாது என்பது வெளிப்படை.

அபிவிருத்தி: மனித மேம்பாட்டின் பாதையா அல்லது அடக்குமுறையின் கருவியா? என்ற கட்டுரையில், இலங்கை அரசாங்கம், நவதாராளவாதக் கொள்கையைத் தனது பொருளாதாரக் கொள்கையாக முன்னெடுப்பதாகக் கூறும் அதே வேளை, தனது அரசியல் நடவடிக்கைகளில் முழுக்க முழுக்க அதற்கு எதிராகவே இயங்கி வருவதைச் சுட்டிக்காட்டும் ஆசிரியர், அதை விளக்கும் பகுதி மிகவும் கவனத்துக்குரியது.

அவர் எழுதுகிறார்...

'நவதாராள கொள்கையை ஏற்றுள்ள அரசாங்கம், அதே வேளை பொருளாதாரத்தில் பெருமளவிலான தலையீடுகளை தொடர்ச்சியாக மேற்கொள்வதோடு, நிறுவன மயமாக்கப்பட்ட சிங்கள பெளத்த பேரினவாதம், அரசியல், பொது நிர்வாகம், கல்விசார் நிறுவனங்கள் அனைத்தின் மீதான இராணுவ மயமாக்கல், ஆட்சியின் ஒட்டு மொத்த அதிகாரத்தையும் கூண்டோடு கைப்பற்றுவதில் முழு நேரமும் கண்ணாயிருக்கும்

முதலாவது குடும்பம், இதற்கு அடிபணிந்து செயற்படும் புல்லுருவி அரசியல்வாதிகள், உயர் அதிகாரிகள் மற்றும் ஊடகத்துறையினர், சட்டமும் ஒழுங்கும் நிலை குலைந்த நிலையில் நசுக்கப்படும் சிவில் சமூகம் இவற்றுடன் சகல மட்டங்களிலும் வியாபித்துள்ள ஊழல், இவை எல்லாம் ஒன்றுகூடும் இடமாகி விட்டது இலங்கைகைத்தீவு'.

ராஜபக்ச காலத்து அரசாங்கத்தை ஒரு 'அபிவிருத்தி அரசாங்கம்' என்று அவரது ஆட்சிக்காலத்தில் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. ஆசிரியர் 'இலங்கை அரசு ஒரு அபிவிருத்தி அரசா?' என்ற கேள்வியை எழுப்பி 'தோற்றங்களும் உள்ளடக்கங்களும்' என்ற கட்டுரையில் அதைப்பற்றி விவாதிக்கும் போதுதான் அதற்கான உண்மையான அர்த்தம் எனக்குப் புரிந்தது. 2013-ல் எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரை, ஆசிரியரின் இத்துறைசார்ந்த அனுபவத்திலிருந்து இந்த அரசு அப்படித்தானா என்ற கேள்வியை எழுப்பி, கிழக்காசிய நாடுகளின் நவீன மயமாக்கலின் போது பேசப்பட்ட 'அபிவிருத்தி அரசு' போன்ற ஒரு அரசுதானா இலங்கையின் அரசு என்பதை ஆராய்கிறார்.

கிழக்காசிய நாடுகளின் அபிவிருத்தியில் பயன்படுத்தப்பட்ட 'அபிவிருத்தி அரசு' என்றால் என்ன, அது எப்படி சந்தை அடிப்படையிலான முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக் கோட்பாட்டுக்கு மாறாக, பொருளாதாரத் திட்டமிடலும், அவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதும் அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் நடத்தப்பட்டு, இலாபம் தரும் அளவுக்கு வளர்ந்த பின்னர் தனியுடமையாளருக்கு விற்றல் போன்ற ஒரு திட்ட அடிப்படையிலான செயன்முறையாகும் என்று விளக்கும் ஆசிரியர், ஜப்பானில் தொடங்கி சீனாவரை பரந்த இந்தக் கிழக்காசிய முறைமையிலான அபிவிருத்தி அரசுகள் உருவானதை அவர் விளக்குகிறார். ஊழல், பயனற்ற முதலீடுகளும் அவற்றால் எகிறும் அந்நியக் கடனும், உற்பத்தி சக்திகளின் வளர்ச்சியின்மை, வேலை வாய்ப்பற்ற பொருளாதார வளர்ச்சி போன்ற பல காரணங்களால் இதை ஓர் அபிவிருத்தி அரசின் நடவடிக்கை என்று சொல்லமுடியாது என்று நிறுவுகிறார். கூடவே, வடக்கில் நடப்பது என்ன என்ற கேள்வியை எழுப்பி, அபிவிருத்திக்கான வாய்ப்புக்களை வெறும் நெடுஞ்சாலைகள் அமைப்பது என்ற ஒற்றை வேலைத்திட்டத்துள் குறுக்கி வடக்கின் வசந்தம் என்று இராணுவ அதிகாரிகளின் கட்டுப்பாட்டுள் இயங்கும் அபிவிருத்திக்கான செயலணியின் நடவடிக்கைகள் சிவில் சமூகத்தையும் அங்குள்ள அரசுகாரா நிறுவனங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதிலுமே கவனம் செலுத்துவதை இக்கட்டுரை சுட்டிக் காட்டுகிறது. 2013-ல் எழுதப்பட்ட இந்தக் கட்டுரை வெளிப்படுத்தும் வடக்கு தொடர்பான முக்கியமான அனைத்து விடயங்களும் இற்றைவரை தொடர்வதை நாம் காணலாம். கூடவே இந்தக் கட்டுரை ஒரு முக்கியமான அவதானத்தையும் முன்வைக்கிறது.

'பெரும்பான்மை இனத்தைப் பொறுத்தவரை சிவில் சமூகம் அரசு பலாத்காரத்தின் அடக்குமுறைக்குப் பலியாக்கப்படும் நிலை ஒரு முக்கிய செய்தியைச் சொல்லுகிறது. அதாவது பெரும்பான்மை இன மக்களை, சிங்கள பெளத்த பேரினவாத கருத்தியலின் மேலாட்சியால் (Hegemony) மட்டும் வழமை போல் கட்டியாள்வது கடினமாகிவிட்டது. சிவில் சமூகத்தில் கருத்தியலின் மேலாட்சி எனும் மிருதுவான அதிகார சக்தியினால் (soft power) சிங்கள மக்களின் பெரும்பான்மை-

யோரின் சம்மதத்தை எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் இன்றறைய அரசாங்கத்தினால் பெறுவது சுலபமல்ல. இதனால் அரசின் வன்மையான அதிகாரத்தில் (hard power) ஆட்சியாளர் கூடுதலாகத் தங்கி நிற்கும் நிலையைக் காண்கிறோம். அதேவேளை சிங்கள மக்கள் மீதான கருத்தியல் ரீதியான மேலாட்சியினை தக்கவைக்க ஜாதிக ஹெல உறுமய (JHU), பொதுபலசேனா (BBS), வீரவன்ஸவின் தேசிய சுதந்திர முன்னணி (NFF) போன்ற அமைப்புக்களையும் தமக்கு ஆதரவான ஊடகங்களையும் ஆட்சியாளர் பயன்படுத்துகின்றனர்.' ப.159

இந்த விளக்கத்தின் பின்னணியில் அண்மைய அறகலய போராட்டத்தினை புரிந்துகொள்ள முடியும். இனவாதம், மதவாதம், நில அபகரிப்பு போன்ற அனைத்து நடவடிக்கைகளும் நோக்கம் என்ன என்பது, அனுபவ ரீதியாக சிங்கள மக்களது புரிதலுக்கு உள்ளாகியிருப்பதையே இது காட்டுகிறது.

இந்தக் கட்டுரைகளினோடு சேர்த்துப் பேசப்பட வேண்டிய முக்கியமான இரண்டு கட்டுரைகள் முஸ்லிம் மக்களதும் மலையக மக்களதும் அடையாளம் குறித்து பேசும் கட்டுரைகளாகும். 90-களில் சரிநிகர் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து நாம் தொடர்ச்சியாகப் பேசிவந்த முக்கியமான விடயங்கள் இவை. முஸ்லிம் மக்கள் மீதான விடுதலைப் புலிகளது பள்ளிவாசல் படுகொலைத் தாக்குதல்களை சரிநிகர் தேசியத் தற்கொலை என்று கண்டித்து எழுதியது. ஒடுக்கப்படும் ஒரு தேசிய இனம் என்றவகையில் தம்மைப்போலவே ஒடுக்கப்படும் ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களுடன் ஐக்கியத்தைப் பேணுவதன் அவசியத்தை மறந்து திரும்பத் திரும்ப முஸ்லிம் மக்கள் மீது தாக்குதல் நடத்தியதும், யாழ் மண்ணிலிருந்து முஸ்லிம்களை வேரோடும் வேரடி மண்ணோடும் உடுத்த உடையோடு வெளியேற நிர்ப்பந்தித்ததும் தமிழ் மக்களது தேசிய விடுதலைக்கு எதிரான மிகப்பெரிய தவறு என்பதை புலிகள் கடைசிவரை வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டு திருத்திக் கொள்ள முயலவில்லை. மலையக மக்கள் தொடர்பான விடயத்திலும் அவர்களிடம் தெளிவான பார்வை எதுவும் இருக்கவில்லை. மலையக மக்களும் வடக்குக் கிழக்கு முஸ்லிம்களும் தனித்துவமான தேசிய இனங்களுக்கூரிய தன்மைகளைக் கொண்டவர்கள் என்பதை வலியுறுத்தி சரிநிகர் எழுதி வந்தது. இந்த நூலில் உள்ள, வடக்குக் கிழக்கில் முஸ்லிம் எதிர்ப்பு வன்முறை(1990), தேசிய இனப்பிரச்சினையும் மலையகத் தமிழரின் சமூக உருவாக்கமும்(2021) என்ற இரண்டு கட்டுரைகளும் அந்த விடயம் குறித்துப் பேசியிருப்பது முக்கிய கவனத்துக்குரியது என்று நினைக்கிறேன். ஈழத்தமிழ் மக்களது தேசிய விடுதலை தொடர்பான எந்த ஓர் ஆவணமும் இந்த இரண்டு விடயங்கள் குறித்தும் பேசாமல் முழுமைபெறா என்பது எனது கருத்து. மலையக மக்கள் குறித்தான தீர்த்தக்கரை ஆசிரிய சாந்திகுமார் அவர்களது கருத்துக்களின் தாக்கமில்லாமல் பின்னாளில் உருவான மலையக மக்கள் முன்னணி உருவாகி இருக்க வாய்ப்பில்லை என்றே சொல்லலாம். ஆசிரியரின் இந்த இரண்டு கட்டுரைகளும் இந்நூலுக்கு முழுமை சேர்க்கும் கட்டுரைகள் என்று சொல்லலாம்.

நூலின் இரண்டாவது கட்டுரையான தேசியக்கொடியும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும் என்ற கட்டுரையையும் இறுதிக் கட்டுரையான 'பலமிக்க தலைவரின் வருகையும் ஜனநாயகத்தின்

தடம் புரளலும்' என்ற இரு கட்டுரைகளையும் பற்றி, நூலின் முதலாவது பகுதி பற்றிய இந்தக் குறிப்பின் இறுதியில் வருவது பொருத்தமானது என்று நான் நினைத்ததற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் உண்டு. முதலாவதாக சிங்கள இன மேலாதிக்கம், ஏனைய இனங்கள் மீது வெளிப்படையாகவும், அடையாள ரீதியாகவும் அரசமைப்புள் கொண்டுவரப்பட்ட முதல் அடையாள நடவடிக்கையாக அமைந்த, தேசியக்கொடியை ஒரு சிங்கள பௌத்தக் கொடியாக வரைவதில் பிடிவாதமாக அன்றைய ஆட்சியாளர்கள் இருந்த நிகழ்வு அது. இரண்டாவது கட்டுரை, முழுக்க முழுக்க சிங்கள மக்களது வாக்குக்களை மட்டும் வைத்து இலங்கை சிங்கள பௌத்த மக்களது நாடுதான் என்பதை வலியுறுத்தி நிறுவ முனைந்த அபரிமிதமான அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஒரு ஜனாதிபதி மக்களால் தெரிவுசெய்யப்பட்ட நிகழ்வையும் அதைத்தொடர்ந்த அவரது நடவடிக்கைகளின் ஆரம்பமும் பற்றியது. ஒன்று அரசமைப்பில் சிங்கள பௌத்த இனவாதத்தின் மேலாதிக்கம் பலமாகக் காலூன்ற ஆரம்பித்த நிகழ்வு என்றால், மற்றது அது அசைக்கமுடியாத தன்னளவிலேயே பேரதிகாரம் கொண்ட சக்திதான் என்று மக்கள் முன் நிரூபித்ததும் அவர்களை நம்பவைத்ததுமான நிகழ்வு. முதலாவது கட்டுரையில் எடுத்தாளப்பட்ட செனட்டர் நடேசன் அவர்களது கூற்றான தேசியக் கொடியின் வடிவமைப்பு 'தேசிய ஒற்றுமையின் சின்னமாக இருப்பதைவிட தேசிய ஒற்றுமையின்மையின் சின்னமாகவே இருக்கும்' என்ற கருத்தை மறுத்து அந்தத் தேசியக்கொடியையே அங்கீகரித்த அன்றைய தொடக்கத்தின் அதியுச்ச நிலையாக வெளிப்பட்டதே கோத்தபாய ராஜபக்சவின் 6.9 மில்லியன் வாக்குக்களைப் பெற்ற வெற்றி. தனது பதவியேற்பை அநுராதபுரத்தில் துட்டகெமுனு மன்னனது சிலைக்கு முன்னால் நின்று நிகழ்த்திய தனது ஜனாதிபதிப் பதவி ஏற்பு வைபவத்தில் உரையாற்றும் போது அவர் சொன்னார்: 'நான் முழுக்க முழுக்க சிங்கள மக்களது வாக்குகளாலேயே வெற்றி பெறுவேன் என்பதை அறிந்திருந்தேனாயினும் தமிழ், முஸ்லிம் மக்களையும் எனது வெற்றியீட்டலுக்கு பங்களிக்குமாறு கோரியிருந்தேன். ஆனால் நான் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு அவர்கள் பங்காற்றவில்லை. ஆயினும் நாம் அனைவரும் இலங்கையர்களாக, இந்த நாட்டின் எதிர்காலத்துக்காக சகோதரத்துவத்துடன் இணைந்து செயற்படுவோம் என்று அவர்களை அழைக்கிறேன்'.

அவர் இப்படி அறிவித்த போதும் தொடர்ச்சியாக, மேற்குறிப்பிட்ட இரண்டாவது கட்டுரை விபரிப்பதுபோல, அல்லது எதிர்வு கூறியதுபோல சீனாமீது பெருமளவுக்குப் பொருளாதார ரீதியாகத் தங்கி நிற்கும் நிலமையை அதிகரித்து வந்தது. இந்த நூலில் பிற இடங்களில் விமர்சிக்கப்பட்டிருப்பது போன்ற பயனற்ற பாரிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களால் எகிறிய கடன்களுக்கான கடன்களென்று, கடன்களிலேயே தங்கி நின்றலின் காரணமான கடன் சுமை காரணமான விளைவுகளால், தவிர்க்க முடியாத அளவுக்கு மக்களது எதிர்ப்பையும் கோபத்தையும் ஆட்சியாளர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டி வந்தது. ஆட்சியாளர்களதும் அவர்களது எடுபிடிங்களதும் இத்தகைய நடவடிக்கைகளால் இந்தக் கட்டுரை எழுதப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகளுக்குள்ளாகவே இவர்களது 'சிங்கள பௌத்த பேரினவாத' கோட்பாட்டின் பின்னாலுள்ள மோசடியைப் புரிந்துகொண்ட மக்களின் எழுச்சிப் போராட்டம் காரணமாக அவர்கள் நாட்டைவிட்டும் பதவிகளை விட்டும் ஓட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது தெரிந்ததே. கட்டுரை

யின் இறுதியில் நூலாசிரியர் சுட்டிக் காட்டிய கீழ்வரும் வாசகங்கள் கவனத்துக்குரியன.

‘... இன்று நவதாராளக் கொள்கை உலக ரீதியில் வீழ்ச்சியைச் சந்தித்து வருகிறது. இலங்கையிலும் அதற்கு எதிர்ப்பு வளர்ந்துள்ளது. மாற்றுப் பொருளாதாரக் கொள்கைக்குச் சார்பான சூழல் இருப்பதை மறுக்க முடியாது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை ஒரு மாற்றுக் கொள்கையை நடைமுறைப்படுத்தும் சாத்தியப்பாடுகள் உண்டு. தேசிய அபிவிருத்திக் கொள்கையின் அடிப்படையில் சர்வதேச நாணய நிதியம் மற்றும் உலக வங்கியுடனான உறவுகளை மீளமைப்பது பற்றிப் பேசப்படுகிறது. ஆனால் அது எத்தகைய கொள்கையாயிருக்கும் என்பதைச் சற்றுப் பொறுத்திருந்துதான் பார்க்க வேண்டும். மாற்றுக் கொள்கை பெரும்பாலும் சீனா மீதான பொருளாதார ரீதியான தங்கிநிறைவை அதிகரிக்கலாம் என்றே தோன்றுகிறது. இது தவிர்க்க முடியாதபடி வல்லரசுகளின் இந்து சமுத்திரப் பிராந்திய மேலாதிக்கப் போட்டியுடன் தொடர்புபடுகிறது. இலங்கையில் சீனாவின் செல்வாக்கு மேலும் அதிகரிப்பதை விரும்பாத இந்தியாவும் தனது உதவியை அதிகரிக்குமென எதிர்பார்க்கலாம். சீனாவும் இந்தியாவும் மாத்திரமல்ல, அமெரிக்கா மற்றும் அதன் அணியைச் சார்ந்த மேற்கத்தைய நாடுகளும் ஐப்பானும் சும்மா இருக்கப்போவதில்லை. தற்போது இந்த அணிக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையே சீனாவுக்கு எதிரான பொதுப் புரிந்துணர்வுண்டு. உள்நாட்டு அரசியல் நிலைமை சீனாவுக்குச் சார்பாக இருப்பது தெளிவு. ஆயினும் வல்லரசுப் போட்டிக்குந்த பிராந்திய சூழல் புதிய அரசாங்கத்திற்கு அனுகூலங்களை மட்டுமன்றி கட்டுப்பாடுகளையும் கொடுக்கிறது.

ஆம், கட்டுரை தெரிவிப்பது போலவே மேற்கூறிய அனைத்து நாடுகளும் இலங்கையுடன் உறவு, உதவி என்ற போர்வையில் வெளிப்படையாக நுளைந்திருப்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் ஆசிரியர் சொல்வதுபோல, இந்த அனுகூலங்களைப் பெறும் தகுதியை (தமது குடும்ப ஆட்சி மற்றும் ஊழல் நடவடிக்கைகளால் மக்களது நம்பிக்கையை இழந்து விட்டதன் காரணமாக), இழந்துள்ள நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் என்பது இப்போது வெளிப்படையான விடயமாகி விட்டது. பலமிக்க தலைவரென்று பேசப்பட்ட கோத்தபாயா நாட்டைவிட்டு ஒளித்தோடுவதற்கும், ரணிலின் தலமையிலான ஆட்சி ஒன்று உருவாகுவதற்கும் இந்த நிலமைகள் இட்டுச் சென்றன.

இறுதியாக நூலின் இரண்டாவது பகுதியில் உள்ள கட்டுரைகள் பற்றி சில குறிப்புகளுடன் இப்பதிவை முடிக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ‘நூஃமான் மாமா இல்லாத தமிழீழம் வேண்டுமா?’ என்ற கட்டுரை இந்தப் பகுதியில் வரும் முதலாவது கட்டுரை. கவிஞர் சேரனிடம் இந்தக் கேள்வி கேட்கப்பட்ட காலத்திற்கும் (1989) சரிநிகர் பத்திரிகை வெளிவரத் தொடங்கிய 1990-இற்கும் இடையிலான காலத்தில் நடந்த மாற்றம் பற்றிய, வடக்கிலிருந்து முஸ்லிம் மக்கள் பலவந்தமாக வெளியேற்றப்பட்டதோடு சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பதிவு இது. நடந்த தமிழீழ விடுதலைக்கான போராட்டம் ஒரு நியாயமான ஜனநாயக உரிமைக்கான போராட்டம் என்பதற்கான நியாயப்பாட்டை முழு உலகும் மறு பரிசீலனை செய்யவதற்குக் காரணமாயமைந்த மிக மோசமான நடவடிக்கை இது.

மற்றைய நான்கு கட்டுரைகளும் ஆசிரியரது நட்பு வட்டத்தி

லிருந்த நான்கு ஆளுமைகள் பற்றிய, அவர்களது மறைவுக்குப் பின்னான நினைவுக் குறிப்புகள். அவையும் இந்த நூலின் பேசுபொருளுடன் சம்பந்தப்பட்டவை என்று முன்னரே கூறியிருக்கிறேன். அந்த ஆளுமைகள் பற்றிய ஆசிரியரின் கருத்துக்களுடன் நானும் உடன்படுகிறேன். தோழர் விசுவானாத தேவன் அவர்களுடன் பழகிய காலங்கள் மிகவும் பசுமையானவை. அமைப்பில் பிளவு ஏற்படும் துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டபோதும், அவர்கள் மீண்டும் இணைந்து செயற்பட வருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருந்தது. இலக்கு 8-வது இதழின் ஆசிரிய தலையங்கத்தில் நான் இதனைக் குறிப்பிட்டிருந்தேன். ஆனால் அதற்கான வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. தோழர் விசுவானாததேவன் அவர்கள் பற்றிய இக்கட்டுரையை, அவருடன் சம்பந்தப்பட்ட பலரது கட்டுரைகளடங்கிய ‘தோழர் விசுவானாததேவன் நினைவு நூல்’ என்ற நூலில் நான் ஏற்கனவே வாசித்திருக்கிறேன். அந்த நூலில் வெளிவந்த கட்டுரைகளில் கவனத்துக்குரிய முக்கியமான கருத்தை முன் வைத்த கட்டுரை இந்தக் கட்டுரை என்பதை நான் சொல்லவேண்டும். ஏனென்றால் நான் எதுவரை இதழில் அந்த நூலில் எழுதப்பட்ட சில கட்டுரைகளை சற்று காரமாக விமர்சித்து எழுதியிருக்கிறேன்.

முடிவுரை:

ஈழத்தில் தொடங்கிய தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தினை புரட்சிகரப் பாதையில் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான முயற்சியை அடையாளம் கண்டு, அதன் மீது தமது கருத்துக்களை முன்வைத்து அக்கறையுடனும் ஆதரவுடனும் விவாதித்த சமூகவியல் அறிஞர்கள் என்று கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலான காலத்தில் மதிப்புக்குரிய பேராசிரியர் சண்முகரத்தினம் அவர்களைத் தவிர வேறு ஒருவரையும் குறிப்பிட முடியாமல் இருக்கிறது என்பது மிகத் துயரார்த்த ஒரு நிலைமை. நடந்த போராட்டத்தின் மீதான கூர்மையான விமர்சங்களை, 2009-க்குப் பிறகு முன்வைத்தவர்கள் சிலர் இருந்த போதும், அவர்களில் யாரும் மாற்று வழிமுறை என்ன என்பது பற்றிய எத்தகைய கருத்துக்களையோ வழிமுறையையோ முன்வைப்பதில் அல்லது, அவை குறித்த உரையாடலில் இறங்குவதை தமது முக்கிய கவனத்துக்குரிய விடையமாகக் கருதவில்லை. யுத்தம் முடிவுற்று ஒரு தசாப்த காலத்துக்கு மேலாக காலம் கடந்துவிட்ட பின்னர் கூட, நடந்த தவறு என்ன, நடக்க வேண்டியது என்ன என்ற எத்தகைய விவாதங்களும் இன்றுவரை நானறிய ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. அல்லது இந்தச் சூழலிலிருந்து அது உருவாகவில்லை. யுத்ததால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் அது சுமத்தி விட்ட நெருக்கடிகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வாழ்க்கைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடும் நிலையை தமது அரசியல் இலாபங்களுக்காக பயன்படுத்திவரும் பாராளுமன்ற அரசியல்வாதிகளின் குரல்களுக்கு மாற்றான எந்தக் குரலும் இதுவரை ஒலிக்கத் தொடங்கவில்லை. இத்தகைய ஒரு துயரார்த்த சூழலில், வெளிவந்திருக்கின்ற இந்த நூல், என்னை மிகவும் ஆகர்சித்த, மிக முக்கியமான பயனுள்ள நூல் என்று கூறி எனது இந்தக் குறிப்பை முடிக்கிறேன்.

vickneaswaran.sk@thaiveedu.com

உங்கள் நம்பிக்கையோடு
எங்கள் 18 ஆண்டுக்கால சேவை...

STANDARD MORTGAGES INC

- Mortgages
- Refinance
- Second Mortgages
- Short Term Secured Loans

STANDARD
MORTGAGES INC.
Residential & Commercial

சுமையான கடன்களை சுகமான அனுபவமாக்கி.

Raj Subrayam AMP

Director

80 Corporate Drive, Suite # 307 Toronto, Ontario, M1H 3G5

Tel: 416 298 1700

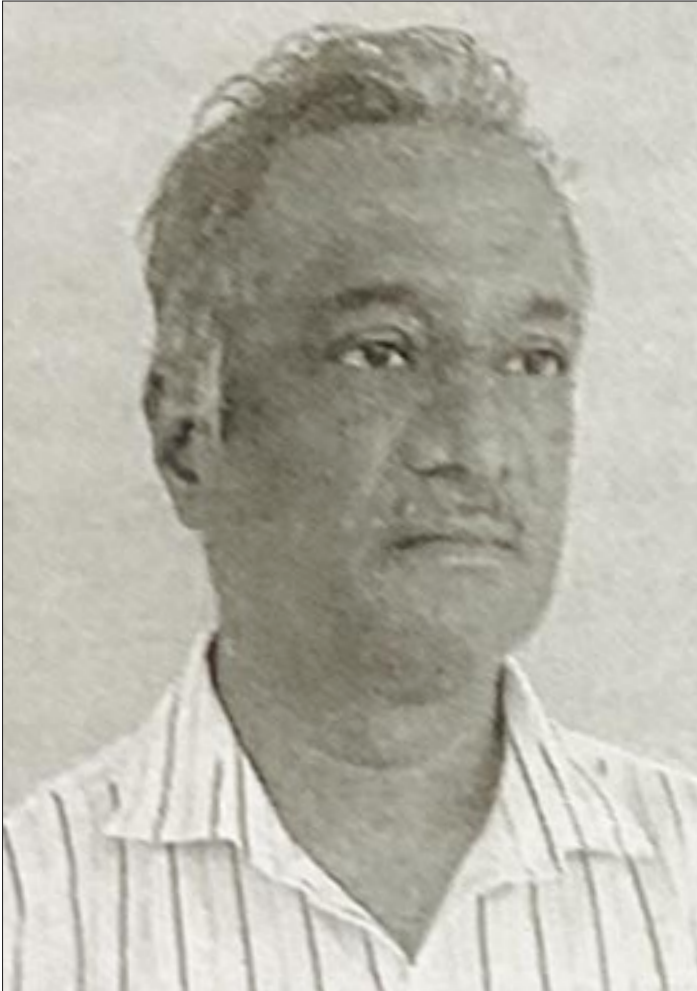
Fax: 416 754 8651

www.standardmortgagesinc.com

raj@smi4loan.com

‘கருகங்கை முதல் காவிரி வரை’ என்று தனது சுயவரலாற்றிற்குத் தலைப்பிட்டிருக்கிறார் தமிழகன். இரண்டு நதித் தீரங்களை வரம்பிட்டுத்தான் தன் வாழ்வியல் கோலங்களை

வரையமுற்பட்டிருக்கிறார் அவர். சிவனொளிபாத மலையில் ஊற்றெடுத்து, அடர் காடுகள், திரண்ட பாறைகள் என்று

எண்பது மைல் தூரம் வளைந்தும் நெளிந்தும் இரத்தினபுரிக் கூடாக ஓடி, களுத்துறையில் இந்துசமுத்திரத்தோடு சங்கமிக்கும் கருகங்கையிலிருந்து தன் பால்யகால வாழ்வை நினைவு மீட்டுகிறார் தமிழகன். ‘குன்றின் உச்சியில் படர்ந்திருக்கும் காடு. அந்தக் காட்டிலிருந்து வளைந்து, நெளிந்து, மேட்டில் இருந்து கீழே விழுந்து, பாறை இடுக்குகளில் சிறிதும் பெரிதுமாயிருந்த பள்ளங்களை நிரப்பிக் காட்டாறு ஓடக் கொண்டிருக்கும். இது 54 ஏக்கரில் இருந்து கீழே இறங்கி, கீழே உள்ள ஸ்டோரின் அருகில் ஓடக் கருகங்கையிலே கலக்கும்’ என்று நதியோட்டத்துடன் தன் வாழ்வோட்டத்தை இணைக்கிறார் இராமச்சந்திரன் என்ற தமிழகன்.

நதிகள் அவரை ஆகர்ஷித்திருக்கின்றன. நதிகள் இயற்கைக்கு எழில் சேர்த்திருக்கின்றன. உலகை நமக்கு வளைந்து தந்திருக்கின்றன. பிரபஞ்சத்தின் அனைத்துயிர்களுக்கும் ஆதாரமாக நதிகள் அமைந்திருக்கின்றன.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்குமுன் வாழ்ந்த சீன ஞானி லாவோ ட்சு தனது தாவோயிசச் சிந்தனையில் மனித வாழ்க்கை நதியின் ஓட்டமாக இருந்துவிட்டால் அற்புதம் என்கிறார். Tao - The Watercourse Way என்ற நூலில் Alan Watts என்ற அறிஞர் இதனைப் பதிவுசெய்கிறார். நதிகள் வெறுமனே கீழ் நோக்கிப் பாய்வது என்பதில்லை. பூமியிலிருந்து ஓடைகளிலிருந்தும் நதிகளிலிருந்தும் சமுத்திரங்களிலிருந்தும் ‘மூச்சாய் வெளிவரும்’ நீர், ஈரமாய்க் கசியும் நீர்ப்பதன், பின்னர் ‘மூச்சாய் உள்ளிழுக்கும்போது’ படியும் பனித்துளி, மழையாய் வர்ஷிக்கும்போது, மிக அற்புதமான நீர்ச்சுழல் வட்டம் விரிகிறது. எதுவும் எதனையும் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. எதுவும் எதனையும் வெல்வதில்லை. இங்கு யாரும் Boss ஆவதில்லை. எல்லாம் இயல்பாக நடக்கிறது. வாழ்க்கை நதியின் பாதையாக இருந்துவிட்டால் அது அற்புதம் என்கிறது தாவோ.

எனவேதான் வாழ்வு தேடி, இலங்கையிலிருந்து தமிழகம் சென்ற தமிழகன் அங்கேயும் காவிரிநீர்ப் பரப்பில் வாழ்வைச் சுகிக்க முனைகிறார். தன் வாழ்வு இரண்டு நதிகளால் வரம்பிடப்பட்டிருப்பதாய்க் கனவு காண்கிறார்.

சிறிமாவோ - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் அமுலாகி, ஆறு தசாப்தங்கள் அண்மித்துவிட்டன. மூன்று தலைமுறைகள் உருவாகி விட்டன. இலங்கையில் நாடற்றவர்களாய், பின் இந்தியாவில் தாயகம் திரும்பிய தமிழர்களாய் ஐந்து லட்சம் மலையகத் தமிழர்கள் தமிழ்நாட்டில் தரிசித்த அவல வாழ்வினைப் பற்றிய அசலான பதிவாகத் தமிழகனின் இந்த நூல் அமைகிறது. நோர்வே ஆய்வாளர்களான Yvonne Fries, Thomas Bibin ஆகிய இருவர் இணைந்து எழுதிய The Undesirables (1984) என்ற நூலில் 'தாயகம் திரும்பிய தமிழர்கள்' எவ்வாறு தமிழகத்தில் 'விரும்பப்படாதவர்களாக' நடத்தப்பட்டனர் என்பதனைப் பதிவு செய்துள்ளனர். தாயகம் திரும்பிய தமிழர்கள் 'எங்கெங்கும் அந்நியமாக்கப்பட்டவர்களாக' நோக்கப்பட்ட அவலத்தை அரு. சிவானந்தனும் சி. பன்னீர்செல்வமும் அறிக்கையிட்டிருக்கிறார்கள்.

முதன்முதலாக, இலட்சோப இலட்சக்கணக்கில் தாயகம் திரும்பிய தமிழர்களின் சோகவரலாற்றைத் தன் சுயசரிதை வழியே பதிவிட்டுள்ள தமிழகனின் பணி வரலாற்றின்பாற்பட்டது.

இது சிகரத்தைத் தொட்ட கதையெல்லாம் இல்லை. வாழ்வு என்னும் ஏணியில் உச்சத்தை எட்டிவிட்ட எக்காளம் எதுவுமில்லை. இது சாமானியனின் கதை. வாழ்க்கையின் அதலபாதாளத்தில் உழன்றவனின் கதை. ஆண்டி என்ற ஆளுமை மிக்க தோட்டத் தொழிலாளியின் பதினொரு பிள்ளைகளில் ஒருவராய், மிகப் பிந்தங்கிய தோட்டப்புறச் சூழலில், கல்வி வசதி எதுவுமற்ற பிராந்தியத்தில் வாழ்வை ஆரம்பித்த மலையகத்தின் இளங் குழந்தையின் வாழ்வு என்னென்ன சவால் களையெல்லாம் சந்தித்தது என்பதை இந்தச் சரிதை பேசுகிறது.

நாடுகள் தங்களுக்கிடையே செய்து கொள்கிற ஒப்பந்தங்களில், இரத்தமும் சதையுமாய் மனித ஜீவன்கள் எப்படி நசிந்து மாய்கிறார்கள் என்பதற்கு நல்ல சாட்சியமாய்த் தமிழகனின் சுயசரிதை அமைகிறது.

தமிழகத்தில் தங்கள் வாழ்வு பசுமையாய் அமைந்திடும் என்ற கனவுகளோடு, தமிழகத்தில் கால் பதித்த கணத்திலிருந்து தமிழகன் எதிர்கொண்ட சவால்கள் நெஞ்சை உறையப்பண்ணுகின்றன. கூலி வேலை செய்பவராக, லாஜில் ரும்பையனாக, மளிகைக்கடையில், லாண்ரியில், கட்டடம் கட்டும் பணியில் சித்தாளாக, மண்ணெண்ணை ஸ்டொவ் செய்யும் வேலையில் உள்ளங்கையைச் சுட்டுக்கொண்டு மருத்துவமனையில் அனுமதிக்கப்பட்டவராகத், தலைசாய்க்க இடமின்றி, ஒரு வேளைச் சாப்பாட்டிற்கே வழியற்ற அவலத்தை எதிர்கொண்டு, சித்தாள் வேலை செய்து உழைத்த பணத்தில் தனக்கு மருத்துவம் பார்த்த சகோதரியின் நிலையை நெஞ்சில் ஏந்தி வாழ நேர்ந்த ஏழை மகனின் கதை இது. சுற்றுலாப்போன இடத்தில் சந்திக்க நேர்ந்த மனிதர்களைக் குதிரையில் இருந்து பார்த்து எழுதிய கதை அல்ல. தமிழகன் வாழ்ந்து பட்ட அவலங்களின் கதை. திருநெல்வேலி சேரகுளம் விவசாயத்திட்டம், மதுரைப் பெருங்குடிக் கைத்தறித்திட்டம் என்று புனர்வாழ்வு என்ற பெயரில் செய்யப்பட்ட

அனைத்து மாய்மாலங்களுக்கும் உள்ளாகி, ஏமாற்றப்பட்டு, சீரழிந்த அகதிவாழ்வின் சோககீதத்தை தமிழகன் இந்தச் சரிதையிலே மீட்டியிருக்கிறார்.

ஆனால், இந்தச் சோகச் சரித்திரத்தின் மத்தியிலும் இவர் விடாது கொண்டிருந்த சமூகப்பற்று, பொதுச் சமூக வாழ்வில் காட்டிய அக்கறை வியப்படையவைக்கிறது.

காவிரி நதித்தீரத்தில் கால் பதித்த இந்த மனிதர், காவிரியின் வளம் குறித்து, தமிழ்நாட்டு நதிகள் குறித்துப் பெரும் அக்கறை காட்டியிருக்கிறார். 'தமிழ்க் காவிரி' என்ற சஞ்சிகையை அயராது தொடர்ந்து வெளியிட்டிருக்கிறார். 'தனியார் மயமாகும் தண்ணீர்' என்று சிவப்பு எச்சரிக்கை விட்டிருக்கிறார். 'தாயகம் திரும்பியோர் வாழ்வுரிமை இயக்கம்' என்ற அமைப்பை உருவாக்கிச் செயற்பட்டிருக்கிறார். சட்டத்துறையில் பயின்று தமிழகத்தில் வழக்கறிஞராக மிளிர்ந்திருக்கிறார். மலையகத்தில் ஒரு சட்டத்தரணியிடம், அவரது மனைவி தான் தனது காலில் நிற்கவேண்டும் என்றும் தான் வேலை பார்க்கப்போவதாகவும் கூறியபோது, தான் காரில் செல்லும்போது, தனது மனைவி வேலை கிடைத்து பஸ்ஸில் வேலைக்குப்போனால் தனக்கு மரியாதை இல்லை என்று மனைவி வேலைக்குப்போவதைக் கிடப்பில் போட்ட மார்க்சியச் சுலோகக்காரர்கள் உலவும் சூழலில் இன்றும் சாமானியராக வாழ்வு நடத்துபவர் தமிழகன்.

பெயரளவில் நாமறிந்தவர்கள், நன்றாகவே நாம் அறிந்து வைத்திருப்பவர்கள் பற்றியெல்லாம் தமிழகன் போகிறபோக்கில் தெளித்துவிட்டுச் சென்றிருக்கும் குறிப்புகள், நம்மை வியப்பில் ஆழ்த்துகின்றன.

எல்லா முனைகளிலும் அதிகாரம் கொண்டவர்களின் வக்கிரங்களைத் தொடர்ந்து எதிர்கொள்ளவேண்டிய சூழலில், எதிர்நீச்சல் போட்டிருக்கிறார் தமிழகன். அந்த இருண்ட வெளிகளிலும் வெளிச்சம் காட்டிய நல்லுள்ளங்களையும் மறவாமல் பதிவு செய்திருக்கிறார்.

திருநெல்வேலியில் தோழர் எஸ். இஸட். ஜெயசிங் அவர்களின் நூல் வெளியிட்டின்போதும், 2023-ல் திருச்சியில் தோழர் டார்வின் தாசனாடன் தமிழகனைச் சந்திக்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பங்கள் இனியன. ஏழைப் பங்காளராய், ஒடுக்கப்பட்டோரின் உற்ற துணையாய் இன்றும் வாழும் இந்த நல்ல மனிதரின் நூல், சென்றொழிந்துபோன ஒரு யுகத்தின் கதையைச் சொல்கிறது. இது தமிழகன் என்ற தனிமனிதரின் சரிதமாக அல்லாமல், தாயகம் திரும்பிய தமிழர்கள் அனுபவித்த அவலத்தின் ஒட்டுமொத்தக் கதையின் சாரமாக அமைந்திருப்பதுதான் இந்த நூலின் தனிச் சிறப்பாகும். சொந்த வாழ்க்கையின் சோகங்களால் சோர்ந்து போகாமல், சக மனிதர்களின் நல்வாழ்வுக்காய் இன்றும் இயங்கும் ஒரு சமூகச் செயற்பாட்டாளனின் கையேடாகவும் இந்தச் சரிதை திகழ்கிறது.

nithyananthan.m@thaiivedu.com

செல்வன் காசிலிங்கத்தின் 'மிச்சமிருப்பவர்கள்'

- சு. வேணுகோபால்

ஓவியம்: ஜீவா

மலேசிய இந்தியர்கள் தங்கள் வாழ்வின் போக்கிலிருந்து ஒரு வரலாற்றுத் தருணத்தை நிகழ்த்துகிற சூழலுக்கு நகர்ந்த நெருக்கடியைச் சொல்கிறது செல்வன் காசிலிங்கம் அவர்களின் 'மிச்சமிருப்பவர்கள்' சிறு நாவல். இதில் தமிழர்கள் எதிர்கொண்ட பிரச்சனைகளை மையப்படுத்தி விவரிக்கிறது. 25 நவம்பர் 2007 அன்று 30 அரசு சார்பற்ற இந்து அமைப்புகள் கூட்டணியாக இணைந்து 'இந்து உரிமைகள் போராட்டக்குழு' (Hindu Rights Actions) என்ற பெயரில் மறுக்கப்படும் பல்வேறு உரிமைகளை முன்வைத்துப் போராட்டம் நிகழ்த்துகின்றனர். 2 லட்சம் மலேசிய இந்தியர்கள் திரண்டு மாபெரும் பேரணியை நிகழ்த்துகின்றனர். இது மலேசிய வரலாற்றில் அதுவரை அவ்விதம் நிகழாத ஒன்று.

ஒரு நூற்றாண்டு காலம் இந்தியர்கள், குறிப்பாக தமிழர்கள் நசுக்கப்பட்ட வேதனைகளிலிருந்து எழுந்த உரிமைக்குரலாக ஒலிக்கிறது. இந்த போராட்ட வடிவத்திற்கு எப்படி நகர்ந்தார்கள் என்பதை தமிழர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளிலிருந்து காட்டுகிறார். பின்னால் இப்படியொரு போராட்டம் நடைபெறப்போகிறது என்ற புள்ளியைப் பற்றிக்கொள்ளாமல் - அப்படியொரு எண்ணமே இல்லாமல் - அதேசமயம் தமிழர்கள் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கை நெருக்கடிகளை எடுத்து வைப்பதன் வழி அவ்விடத்தை நோக்கி வாசகன் வந்துவிட முடியும் என்ற விதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இந்த எழுத்தம்சம் ஒரு நல்ல கலையம்சமாகவும் நாவலின் உள்ளே மறைந்திருக்கிறது.

இப்படியான (Hindraf) ஒரு பேரணி நடந்ததில் பெருமை கொள்ளவில்லை. மாறாக இந்தப் பேரணிக்கு முன்னான தமிழர்களின் வாழ்க்கைச் சிக்கல்களை, நெருக்கடிகளை ஆராய்கிறது. வரலாற்றில் மலேசியத் தமிழர்களின் நிலைகளை ஆராய்கிறது. இறப்பர்த் தோட்டங்களில் தோட்டத் தொழிலாளிகளாகத் தமிழர்கள் நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக இருக்கின்றனர். இவர்கள் முன்னேறுவதற்கான ஒரு வாய்ப்புத் தரப்படுகிறது. அரசாங்கத்தின் பெல்டாத் திட்டத்தை முன்மாதிரியாகக்கொண்டு தோட்டக்காடு திட்டம் முன்வைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் பத்து ஏக்கர் நிலம் வழங்கப்படும். அதில் ஒரு ஏக்கரில் வீடு காணிகளுக்கான இடமாக

வைத்துக்கொள்ளலாம். ஒன்பது ஏக்கரில் கரும்பு பயிரிட்டு 15 ஆண்டுகள் கம்பெனிக்குக் குத்தகை முறையில் விற்க வேண்டும். இதற்கு 7,500 ரிங்கிட் முன்பணமாகச் செலுத்தி பங்குதாரராக வேண்டும். 15 ஆண்டுகள் கழித்து 10 ஏக்கர் நிலம் கரும்பு பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்கு உரிமையாகிவிடும் என்ற கவர்ச்சிகரமான திட்டத்தை நம்பித் தமிழர்கள் வருகின்றனர். கடனாகவோ, அடமானமாகவோ பொருள்களை வைத்துப் பணத்தைத் திரட்டிக் கம்பெனிக்குக் கட்டி பங்குதாரர்களாகின்றனர்.

காட்டை அழித்து படாதபாடுபடுகின்றனர். விவசாயம் செய்கின்றனர். 1983-ல் கம்பெனி நஷ்டமாகிவிட்டதாகக் கூறி மூடுகின்றனர். மொத்த நிலத்தைப் பெரிய கம்பெனிக்கு விற்று விட்டதாகச் சொல்கின்றனர். 10 ஏக்கர்க் கனவு தமிழர் வாழ்வில் இடியென விழுந்து நொறுங்குகிறது.

புதிய கம்பெனி, அரசு அதிகாரப் பின்புலத்துடன் அரசு மேம்பாட்டுத்திட்டம் என்று கூறி தமிழர்கள் விவசாயம் செய்த நிலங்களைக் கையகப்படுத்த முனைகிறது. புல்டோசர்களைக்கொண்டு மரங்களை வீழ்த்துகின்றனர். வரப்புகளைத் தகர்த்து ஒன்றாக்குகின்றனர். குடியிருப்பு வீடுகளையும் இடித்து வேறு இடத்திற்குச் செல்லும்படி நிர்பந்திக்கின்றனர். தமிழர்களின் நிலங்களைத் தமிழ் அதிகாரிகளைக்கொண்டு அப்புறப்படுத்த வைக்கின்றனர். தமிழர்கள் இதனை எதிர்த்துப் போராடுகின்றனர். நீதிமன்றம் செல்கின்றனர். காவல் நிலையத்திற்கு இழுத்தடிக்கப்படுகின்றனர். கலவரம் செய்ய வர்களை எதிர்க்கின்றனர். அரசு அதிகாரத்தின் முன் வெற்றியடைய முடியாமல் திணறுகின்றனர்.

தமிழ் இளைஞர்கள் போதைப்பொருட்கள் வைத்திருந்ததாகப் பொய்யான வழக்கில் போட்டு அடித்தே கொல்கின்றனர். மருத்துவர்கள் அரசிற்குச் சாதகமாக அறுவை சிகிச்சை முடிவுகளைத் தருகின்றனர். கீழ்த்தரமான போக்கை எதிர்க்கின்றனர். மேல்முறையீடு செய்கின்றனர். தோல்வியுறுகின்றனர்.

பெரிய பெரிய தோட்டங்கள் துண்டாடப்பட்டு சீனர்களிடமும், மலேசிய முதலாளிகளிடமும் பெரிய பெரிய கம்பெனிகளிடமும் கைமாறுகின்றன. கூலித்தமிழர்களை நிலத்தைவிட்டு

வெளியேற்றுகின்றனர்.

1978, 1979 காலகட்டங்களில் கெர்லிங் டவுன் முருகன் கோவிலினுள் ஐந்து மலாய்கார இளைஞர்கள் புகுந்து சிலைகளை உடைத்த சம்பவம் தெரியவருகிறது. இச்சம்பவத்திற்கு முன்னும் இப்படியான சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கிறது. பின்னும் நிகழ்கிறது. தமிழ் இளைஞர்கள் தங்கள் கோயிலைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்று இறங்குகின்றனர்.

மலேசியாவிற்குக் கூலிகளாக வரும் இந்தோனேசிய இளைஞர்களால் பிரச்சனை ஏற்படும்போது தமிழர்கள் பதிலடியும் தருகின்றனர். தேர்தல் காலங்களில் மட்டுமே வந்து வாக்குறுதிகளை அள்ளிவீசும் தமிழ்ப்பிரதிநிதிகளை நம்புகின்றனர். ஏமாறவும் செய்கின்றனர். அடுத்த தேர்தலில் அவர்கள் வரும் போது எதிர்த்து துரத்தவும் செய்கின்றனர்.

வறுமையின் காரணமாகப் பிள்ளைகுட்டிகளை விட்டுவிட்டு வந்து ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஊர்திரும்ப முடியாமல் நகரில் பாடுபடும் பங்களாதேசியும் தமிழர்களின் வேலைப்

பாடுகளோடு வருகிறார்கள். தமிழர்கள் குடியிருப்புகளில் பெரும்பாலும் சீனர்கள் கடைகள் வைத்து நிலைகொள்கின்றனர். பங்களாதேஷ்காரர்கள் வாங்கியிருந்த சம்பளப் பணத்தை இரவு நேரங்களில் துப்பாக்கியைக் காட்டிக் கொள்ளையடித்துச் செல்கின்றனர்.

மேம்பாட்டுத்திட்டம் ஒன்றுக்காகக் கம்பெனி ஒன்று கம்பத்திலிருந்த 18 தமிழர் குடும்பங்களை வெளியேற்றுகிறது. சுற்றிலிருந்த பட்டா இல்லாத நிலங்களையும் தனக்குள் வாரிப் போட்டுக்கொள்கிறது. தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடங்களின் நினைவுகளோடு இழப்பீட்டுத் தொகைக்கு அழைக்கின்றனர்.

மலேசிய மக்களைவிட உயர்ந்த மதிப்பெண் எடுத்த தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்கு உரிய பாடப்பிரிவு கிடைக்கவிடாமல் புறந்தள்ளுகின்றனர். நல்ல கனவுகள் சிதைய விருப்பம் இல்லாத முக்கியமற்ற பாடப்பிரிவுகளில் சேர்ந்து படிக்கும்படியான ஒரு சிக்கலில் விழுகின்றனர். தமிழ் இளைஞர்கள் மனச்சிதைவுக்கு ஆளாகின்றனர். போக்கிரித்தனங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். கெட்ட சகவாசங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். சிலர் தற்

கொலை செய்துகொள்கின்றனர். சிலரைச் சமூகவிரோதிகளாகச் சித்தரித்துக் கொள்கின்றனர்.

குண்டாங் வட்டாரத்தில் டிஓல் நிலங்களில் குடியிருந்தவர்களை வெளியேறச் சொல்கிறது நிர்வாகம். வெளியேறாத போது தீ வைத்து எரிக்கின்றனர். வெளியேறி வந்தவர்களுக்கு நகர சாக்கடையோரம் தற்காலிகக் குடியிருப்புகளை உண்டாக்கித் தருகின்றனர். ருமா மூரா வீட்டுத்திட்டத்தில் வீடு கிடைக்கும் என்று தமிழ் கட்சிக்காரர்கள் சொல்ல, அலைந்து ஏமாறுகின்றனர். சீனர்களுக்கும் இம்மாதிரி நெருக்கடி வருகிறது. வீட்டுத்திட்டங்களில் வீடுகட்டுவதற்கு முன்பே மலேசியர்களுக்கு வீடுகள் கிடைத்துவிடுகின்றன.

தொடர்ந்து படிக்க வழியில்லாமல் வேலைக்குச் செல்லும் இளைஞர்களைக் காவல்துறையினர் பிடித்துத் துன்புறுத்துகின்றனர். சிறுவர்கள் வேறு இடத்திற்குச் செல்கின்றனர். மோசமான பழக்கவழக்கங்களில் ஈடுபடுகின்றனர்.

இந்தியச் சமூகத்தில் சமூக விரோதிகள் கூடி விட்டதாக அதிகாரிகள் அறிக்கை வைக்கின்றனர். தமிழ் அரசியல்வாதிகள் கட்சி கிளைகளைத் தொடங்குவதில் கவனம் கொள்கின்றனர்.

சொரண்டாப் பகுதியிலிருந்து தமிழ்க் குடும்பங்களைக் கோல்ப் திடலோடு கூடிய உயர்விலை வீட்டுமைத் திட்டத்திற்காக வெளியேற்றுகின்றனர். வட்டிக்கு விடும் தமிழனை மர்ம நபர்கள் சுட்டுக்கொள்கின்றனர்.

தமிழர்கள் பல்வேறு நெருக்கடிகளிலிருந்து நகரத்துக்குவந்து சீரழிக்கின்றனர். முன்னேறவும் செய்கின்றனர். தோட்டம் என்ற ஒரு ஆரோக்கியமான இடம், தமிழர்கள் கூடி வாழ்ந்த எளிய வாழ்க்கை மெல்ல மெல்ல சிதைகிறது.

சொல்லப்பட்டவை எவையும் செய்திகளாக இல்லை. தமிழர் வாழ்விலிருந்து உருவாகி வந்திருக்கின்றன. மனிதர்களைச் சந்திக்கின்ற இடங்களில் அவர்களின் வாக்குமூலங்களிலிருந்து வெளிப்படுகின்றன.

மாரியம்மன் திருவிழா, அதற்கு வந்திருக்கும் பழைய நண்பர்கள், கால்பந்தாட்டம், உணவுக்கடை, நடிகர் ஜெய்சங்கர் மீதான அபிமானம், தமிழ்ச் சினிமாப் பாடல்கள், மகாநதி ஷோபனா, எம்.ஆர். ராதா வந்துபோன செய்தி, காதல் எதிர்ப்பு, உடன்போக்கு, திரும்ப வந்து சமாதானம் ஆதல், நேதாஜி, சம்பந்தன், தமிழ்வேள் முதலியோர் தமிழர்களின் இதயங்களில் மதிப்போடு வீற்றிருத்தல், சி.எஸ். ஜெயராமனின் குரல், பத்தாங்காலியை ஓட்டிய மலை, சுடுநீரூற்றுக் குளியல், ஹோக்கியன் கடை மீன்குழம்பு, பொன்னுச்சாமி என்ற சமாதானப்புறா அவருடைய பிரசித்திபெற்ற ஆங்கிலம், கம்பத்து மண்டப நிகழ்வுகள், அரசியல்வாதிகளின் வருகை, சலசலப்புகள், தமிழர் குடியிருப்புப் பக்கம்வரும் சீனர்களின் கடைகள், பன்றி வேட்டை, கணவனின் மரணத்திற்குப்பின் கூலி வேலைக்குச் செல்லும் தமிழ்ப்பெண், சிறிதாக கடைபோடும் பெண், பையனுக்கு விரும்பிய பாடம் கிடைக்காதுபோன பெற்றோர்களின் அச்சம், அணுகுமுறைகள், சொரெண்டா நதியில் குளித்த நினைவுகள், போக்கிரிகளான தமிழ் இளைஞர்கள் என்று தமிழர்களின் வாழ்வியலோடுதான் மேற்சொன்ன பிரச்சனைகளும் எழுகின்றன. மலேய தேசத்தில் தமிழர்கள் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகளைச் சில நிகழ்வின் பின்னணியிலும், நினைவுகளின் பின்னணியிலும், மாந்தர்களின் நடவடிக்கைகளிலிருந்தும், செல்வம் என்ற கதைசொல்லியின் கோணத்திலிருந்தும் காட்டுகிறார். லாரி ஓட்டுனரான செல்வத்தின் தொழில்சார்ந்த உலகம் இப்படைப்பிற்கு வலுவூட்டுகிறது.

இண்ட்ராப் என்ற இந்திய மக்களின் போராட்டம் மலேசியாவில் உருப்பெற்றதற்கு 50 ஆண்டுகாலக் காயங்களும், நிராகரிப்புகளும், இழப்புகளும், வந்தேறிகள் என்ற உதாசீனப் போக்குகளும் காரணமாக உள்ளுறைந்திருக்கின்றன. இந்த வரலாற்றின் தடங்களை மலேசியத் தமிழர்களின் நடைமுறைச் சிக்கல்களிலிருந்து காட்டுகிறது இந்த நாவல்.

இண்ட்ராப் பேரணியின்வழி தங்கள் உரிமைக்குரலை முன்வைக்கின்றனர். பல்லின மக்கள் வாழும் மலேசியாவில் தமிழர்களின் அரசியல் விழிப்புணர்வு இப்போராட்டத்தில் எழுச்சி கொள்கிறது. ஆளும் அரசு கண்ணீர்ப் புகைக் குண்டுகளை வீசி கலைக்கிறது. தண்ணீரைப் பீய்ச்சியடித்துத் துரத்துகிறது. தடியடி நடத்தி விரட்டுகிறது. சிறுவர்கள், பெரியவர்களை மடக்கிப்பிடித்துக் கைதுசெய்கிறது. இந்தக் கலேபரங்களிலிருந்து தப்பித்து வருபவர்களை, சிக்கியிருப்பவர்களை, வீழ்ந்தவர்களைத் துணிவுமிக்க தமிழர்கள் கைகொடுத்து உதவுகின்றனர். அவரைக்கின்றனர். பாதுகாப்பாக மீட்கின்றனர். கலவரத்திலும் தமிழர்களிடையே நம் உறவு என்ற உணர்வு மேலெழுகிறது.

இந்த இயக்கத்தை வடிவமைத்து நடத்தியவர்களிடையே நிறைகளும் குறைகளும் இருக்கலாம். அதன் முதல் எழுச்சியில் தமிழர்கள் தன்னியல்பாக இணைந்துகொண்டதற்குத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை நெருக்கடியை இந்த நாவல் முன்வைக்கிறது. 'இந்து மக்களின் உரிமைகள், கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் காக்கப்பட வேண்டும் எனும் தங்களின் அடிப்படைவாதக் குரலிலிருந்து மேம்பட்டு இன, மொழி, சமய, கலாசார அடிப்படையில் மலேசியாவின் சிறுபான்மையினர் நசுக்கப்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் எனும் சமூகப் போராட்டக் குரலாக எழுந்து மலேசியத் தலைநகரை நிலைகுலைய வைத்த தினம் அது' என்று ம. நவீன் மிகச்சரியாகவே கணிக்கிறார்.

இந்த இயக்கத்தை வடிவமைத்து நடத்தியவர்களிடையே நிறைகளும் குறைகளும் இருக்கலாம். அதன் முதல் எழுச்சியில் தமிழர்கள் தன்னியல்பாக இணைந்துகொண்டதற்குத் தமிழர்களின் வாழ்க்கை நெருக்கடியை இந்த நாவல் முன்வைக்கிறது. 'இந்து மக்களின் உரிமைகள், கலாசாரப் பாரம்பரியங்கள் காக்கப்பட வேண்டும் எனும் தங்களின் அடிப்படைவாதக் குரலிலிருந்து மேம்பட்டு இன, மொழி, சமய, கலாசார அடிப்படையில் மலேசியாவின் சிறுபான்மையினர் நசுக்கப்படுவது தவிர்க்கப்பட வேண்டும் எனும் சமூகப் போராட்டக் குரலாக எழுந்து மலேசியத் தலைநகரை நிலைகுலைய வைத்த தினம் அது' என்று ம. நவீன் மிகச்சரியாகவே கணிக்கிறார்.

தமிழர்கள் இந்தியர்கள் என்ற பெரிய பொது அடையாள அமைப்புடன் ஒன்றிணைந்து உரிமைக்குரலை எழுப்புகின்றனர். இந்த இடத்திற்கு நகர்ந்து வந்ததற்கான நிராகரிப்பின் காரணங்களைச் சின்னச் சின்ன கதையாடல்களாக முன்வைத்திருக்கிறார். வாசித்து வரும்போது ஒரு போராட்டத்தை நோக்கிய சம்பவங்களாக அமையாத தோற்றத்திலும் வாசித்து முடித்தபின் அப்போராட்டத்தை நோக்கிய சம்பவங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதும் துல்லியமாகத் தெரியவருகிறது. குறுநாவல் என்ற வடிவ ஒருமை நன்றாகவே கூடிவருகிறது. தமிழர்களின் பிரச்சனைகளின் ஊடே எத்தனையோ பிற நினைவுகள் தொட்டுக் காட்டப்படுகின்றன. அவை வாசகனின் மனதில் தங்கும்படி இன்றும் பேரழகங்களோடு உருக்கொள்ளவில்லை என்று படுகிறது

venugopal@thaiivedu.com

ஒரு வாசிப்பனுபவம்

அம்ரிதா ப்ரீதம் புனைவுலகு

- ஜிஃப்ரி ஹாசன்

ஆங்கில இலக்கியம் மீது குறிப்பாக இந்திய, இலங்கை ஆங்கிலப் படைப்புகள் மீது, பல்கலைக்கழகத்தில் படித்துக் கொண்டிருந்த போதே எனக்குள் ஒருவித கிறுக்குத்தனமான ஈடுபாடு ஏற்பட்டு விட்டது. நான் எனது பட்டத்துக்கான விஷேட பாடமாக சமூகவியலை தேர்வு செய்திருந்தாலும் எனக்குள் இருந்த இலக்கிய ஈடுபாடும், பல்கலைக்கழக அறிவுச் சூழலும் ஆங்கில இலக்கியத்தின் பக்கம் என்னை நகர்த்தியதாக நினைக்கிறேன். இப்போது நினைத்துப் பார்க்கையில் உண்மையில் நான் ஆங்கில இலக்கியத்தையோ அல்லது தமிழ் இலக்கியத்தையோதான் விஷேட துறையாகக் கற்றிருக்க வேண்டியவன். அப்போது நான் ஒரு 'முதிரா இலட்சியவாதியாக'(immatureidealist) அலைந்து கொண்டிருந்தேன். அந்த இலட்சியம் அரசியல், சமூகம், பண்பாடு, புரட்சி போன்ற விஷயங்களில் மையமிட்டிருந்தது. அந்த வேட்கைதான் பல்கலைக்கழகப் பாடத் தெரிவிலும் என்னைப் பாதித்தது. ஆனால் உண்மையில் நான் எப்போதும் இலக்கியத்துக்குரியவனாகவே இருந்து வந்திருக்கிறேன். கற்பனையும், உள்ளூணர்வும், விமர்சனமும், படைப்புச் செயன்முறையும் கொண்ட அழகியல் மூளைகொண்டவனாகவே என்னை நான் கருதிக்கொள்கிறேன். பல்கலைக்கழகத்தில் உண்மையாக என்னை அடையாளம் கண்டு என் பாதையில் என்னைச் செலுத்த யாரும் அங்கு இல்லாமல் போனது என் துரதிஸ்டம் என எண்ணி நான் எப்போதும் வருந்துவதுண்டு.

இந்நாட்களில்தான் கமலாதாஸ் சுரைய்யா, ரிச்சர்ட் டி சொய்ஸா, ரஜீவ் விஜேசிங்க, சல்மான் ருஷ்டி, புன்னிய காந்தி விஜயநாயக, அம்ரிதா ப்ரீதம் ஷ்யாம் செல்வதுரை என இந்திய - இலங்கைப் படைப்பாளிகள் பலர் எனக்கு அறிமுகமாகினர். அம்ரிதா ப்ரீதம் முதன்முதலாக தமிழில் தான் எனக்கு அறிமுகமானார். அவர் பஞ்சாப் மற்றும் ஹிந்தி ஆகிய மொழிகளிலேயே எழுதியவர். ஆனாலும் அவரது படைப்புகள் பெரும்பாலானவை ஆங்கிலத்தில் கிடைத்தன. இதனால் நான் அவரை இந்திய ஆங்கிலப் படைப்பாளியாகவே எண்ணிக்கொண்டேன். இந்தியப் பிரிவினை இலக்கியத்தில் ஒரு முக்கிய படைப்பாளியாகவே அவர் கருதப்பட்டார். ஆனால் அவரது பெண்ணிய முகம் என்பது மிக முக்கியமானது என்பதை நான் போகப் போகப் புரிந்துகொண்டேன்.

இலங்கையிலிருந்து எம். பௌசர் அவர்களினால் வெளியிடப்பட்ட மிக முக்கியமான இலக்கியச் சிற்றிதழான மூன்றாவது மனிதன் இதழ் ஏழில் அட்டைப்படக் கவிதையாக அம்ரிதா ப்ரீதத்தின் கவிதை ஒன்றின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு வெளிவந்தது. ஒரு பெண்ணின் துயராரந்த வாழ்வை மிக ஆழமாக வெளிப்படுத்தும் கவிதை அது. அந்தக் கவிதையைப் படிக்கும் போது ஒரு பதினாறு வயதுப் பையனாக இருந்தேன். பால்நிலை சார்ந்து ஒரு பெண் எப்படி நம் கண்களுக்குப் புலனாகாமல் சுரண்டப்படுகிறாள் என்பதை எவ்வளவு அற்புதமாகவும், எளிமையாகவும் இந்தக் கவிதை சொல்கிறது என உள்ளூர எனக்குள் சில்லிட்ட ஆச்சரியம் இன்றும் என்னில் படிந்திருக்கிறது. அது என் மிக இளமைக்காலமாக இருந்ததால் அந்தக் கவிதை எனக்கு மனப்பாடமாகவே ஆகிவிட்டது.

அந்தக் கவிதையை என்னால் இப்போதும் என் நினைவிலிருந்து சொல்ல முடியும்.

'எனது மனைவி வேலைக்குச் செல்வதில்லை அப்படியாயின் உலகம் ஓயாமல் சுழல்வதற்காய் உழைப்பவர் யார்?

சமையல் செய்வதும் துணிகளைத் தோய்ப்பதும் தண்ணீர் சுமப்பதும் யார்?

குழந்தைப் பராமரிப்பும் நோயாளர் கவனிப்பும் எவரது வேலை?

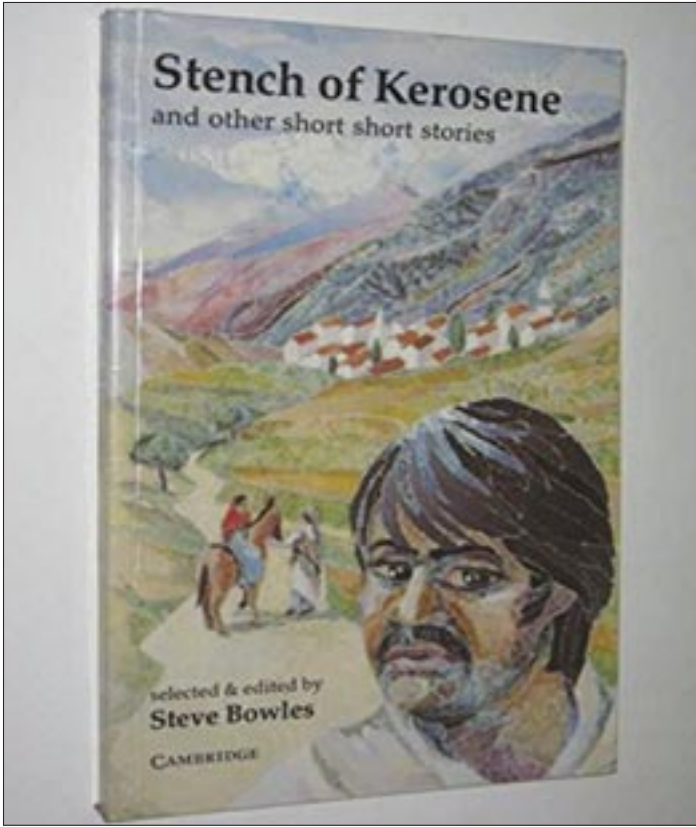
ஆண் மகன் ஒருவன் வேலைசெய்யவும் ஊதியம் பெறவும் உதவும் சக்தியை அளிப்பது எவரது வேலை?

எவரது உழைப்பு கண்ணில் படாதது? எவரது உழைப்பு காதில் விழாதது?

சம்பளம் குறைந்ததும் சம்பளம் அற்றதும் எவரது உழைப்பு? எவரது உழைப்பு கணக்கெடுக்கப்படாதது?'

அம்ரிதா ப்ரீதத்தின் இந்தக் கவிதையைப் படிக்கும் போது நான் மிக இளவயதில் இருந்தாலும் இலக்கியத்தில் பெண்ணிய இலக்கியம் என ஒரு வெளி இருப்பதையும் என் வாசிப்பனுபவத்தில் அறிந்திருந்தேன். அப்போதைய நிலையில் நான் வாசித்த மிகச் சிறந்த பெண்ணியக் கவிதையாக இதனையே கருதினேன். இது எனக்குள் பெரிய அதிர்வலை-

*Till stars are beginning to blink and peep;
But the young lie long and dream in their bed
Of the matching of ribbons, the blue and the red,
And their day goes over in idleness,
And they sigh if the wind but lift up a tress.
While I must work, because I am old
And the seed of the fire gets feeble and cold.*

களை ஏற்படுத்திவிட்டது. பெண்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினைகளை இவ்வளவு நுணுக்கமாக, இயல்பாக, மிக அழகியலாகக் கவிதையில் சித்தரிக்க முடியும் என்பது எனக்கு ஆச்சரியத்தைத் தந்தது. இந்தக் கவிதை மூலம் அம்ரிதா ப்ரீதம் மிகத் தாக்கம் மிக்க ஒரு பெண்கவிஞராக என் மனதில் சித்திரமானார்.

பல்கலைக்கழகம் சென்றுவிட்ட பிறகு பல்கலைக்கழக நூலகத்திலும் வெளியிலும் கிடைக்கும் ஆங்கிலக்கவிதைகளை மிக விருப்படன் வாசிப்பேன். என் தமிழ் வாசிப்பில் ஏற்கனவே அறிந்திருந்த ஆங்கிலக் கவிஞர்களின் கவிதைகளைத் தேர்வுசெய்து புரிந்தும் புரியாமலும் அப்போது வாசித்துக் கொண்டிருப்பேன். W.B. Yeats-ன் Song of the old mother கவிதையை வாசித்த போது எனக்கு அம்ரிதா ப்ரீதத்தின் இந்தக் கவிதை நினைவுக்கு வந்தது. இரண்டு கவிதைகளினதும் மையக்குரல் ஒன்றுதான். பெண்கள் மீதான திறந்த மற்றும் முடிய நிலைகளிலான அடக்குமுறைகளையும், சுரண்டலையும் ஈடலும் வெளிப்படுத்தும் போது இந்த பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சம் இந்தியப் பண்பாட்டுக்கு மட்டும் உரியதல்ல என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன். ஒரு காலத்தில் மேற்கும் இந்த சூழலில்தான் சிக்கி இருந்திருக்கிறது.

*I RISE in the dawn, and I kneel and blow
Till the seed of the fire flicker and glow.
And then I must scrub, and bake, and sweep,*

ஈடலின் இந்தக் கவிதைக்கும் அம்ரிதாவின் கவிதைக்குமிடையில் அவ்வளவு பெரிய இடைவெளிகள் இல்லை. இரண்டும் ஒரேவிதமான அதிர்வுகளையே ஏற்படுத்துகின்றன. ஆனால் இரண்டு கவிதைகளிலும் ஒரு முக்கியமான வித்தியாசத்தையும் காணலாம். அது, ஈடல் எப்போதும் கவிதையின் கவித்துவத்தின் மீது அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார். ஈடல் உடன் ஒப்பிடும்போது அம்ரிதா ப்ரீதம் தன் கவிதைகளில் அவ்வளவு கவித்துவச் செறிவுக்கும் கற்பனை ஆழத்துக்கும் பெரிதளவு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை என்பதுதான். பெண்களின் அவல வாழ்வை, இந்தியப் பண்பாடு எப்படி பெண்களை பாதிக்கப்பட்டவர்களாக (victims) மாற்றுகிறது என்பதை மிக எளிய சொற்களில் சித்திரமாக்குகிறார். ஈடல் தன் அனைத்து விதமான கவிதைகளிலும் அத்தீ கற்பனைக்கும், மொழி அழகியலுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கக்கூடியவர். அம்ரிதாவின் கவிதைகளை நான் அவரது மூல மொழியிலிருந்து ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பினூடாகவே படித்ததனால் எனக்கு அப்படித் தோன்றுகிறதோ என்கிற சந்தேகமும் எழுவதுண்டு.

அவரது கவிதைகளைப் போலவே புனைவுகளும் மிக எளிமையானவை. ஆனால் ஆழமானவை. வாசிப்பு இரசனையும், அவலச் சுவையும் கொண்டவை. இந்தியப் பண்பாட்டில் பால்நிலைசார்ந்து உருவாகி வந்த ஏற்றத்தாழ்வான சமூக அமைப்பை நினைமும் சதையுமாக தன் கதைகளில் அவர் எழுதி இருந்தார். அவரது கதைகள் நேரடியான கதைகள். மிகச் சிறு அளவில் மட்டுமே குறியீட்டு அர்த்தங்கள் கொண்டவை.

அம்ரிதாவின் Stench of Kerosene என்கிற கதை அண்மையில் என்னை மிகவும் கலங்கடித்த கதை அது. நினைவின் ஆழத்துள் நுழைந்து உறுத்தும் கதை. கிராமிய இந்தியப் பண்பாட்டில் பெண்கள் மீது காட்டப்படும் பாரபட்சத்தை அதன் victim ஆக பெண் மட்டும் எப்படி மாறுகிறாள் என்பது பற்றிய கதை. இந்தக் கதையை நண்பர்களிடம் பகிர்ந்துகொண்ட போது என் கண்கள் கலங்கி இருந்தன. குரல் கரகரப்பது எனக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது. உண்மையில் நான் உள்ளூர் அழுது கொண்டதான் சொன்னேன். அவ்வளவு தூரம் இந்தக் கதையின் பாதிப்பு என்னை நிலைகுலையச் செய்திருந்தது. அந்தக் கதையில் வரும் நிலக்காட்சிகளையும், மையக் கதாபாத்திரமான குலேரியையும் (Guleri) அத்தனை இலகுவில் என்னால் கடந்துவிட முடியவில்லை.

குலேரி லகர்மண்டி என்கிற மலைக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த மனாக் என்பவனுக்கு திருமணம் செய்து வைக்கப்படுகிறாள். அப்போதைய இந்தியப் பண்பாட்டின் படி ஒரு திருமணமான பெண் வருடத்தில் ஒரு தடவைதான் அவளது பெற்றோர் வீட்டுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவாள். சம்பாவினாள் தனது பெற்றோரை குலேரியும் வருடத்தில் ஒரு முறைதான் சென்று பார்த்துவிட்டு வர அனுமதிக்கப்படுகிறாள். ஊருக்கு

வெளியே திருமணம் முடித்திருந்த குலேரியின் இரண்டு தோழிகளுக்கும் இதுதான் விதியாக இருந்தது. இந்தியப்பண்பாடு பெண்களின் சுதந்திரத்தின் மீது மிக வெளிப்படையான கட்டுக்களை கொண்டிருந்ததன் பகிரங்க அடையாளமாக இது போன்ற இன்னும் சில சம்பவங்களை கதைக்குள்ளிருந்து சொல்ல முடியும் என்று நினைக்கிறேன். கதையில் ஓரிடத்தில் அம்ரிதா ப்ரீதம் இப்படி விவரிக்கிறார்-

Once every year, after the harvest had been gathered in, Guleri was allowed to spend a few days with her parents. They sent a man to Lakarmandi to bring her back to Chamba. Two of her friends too, who were also married to boys outside Chamba, came home at the same time of the year. The girls looked forward to this annual meeting, when they spent many hours every day talking about their experiences, their joys and sorrows. They went about the streets together. Then there was the harvest festival. The girls would have new dresses made for occasion. They would have their duppattas dyed, starched and sprinkled with mica. They would buy glass bangles and silver ear-rings.

‘ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு தடவை, அறுவடை முடிந்த பிறகு, குலேரி தனது பெற்றோருடன் சிலநாட்களை செலவிட அனுமதிக்கப்பட்டாள். அவளை மீண்டும் சம்பாவிற்ரு அழைத்து வருவதற்காக லகர்மண்டிக்கு அவளது பெற்றோர் ஆள் அனுப்பினார்கள். சம்பாவுக்கு வெளியில் இருக்கும் இளைஞர்களோடு திருமணமாகியிருந்த அறுவடைய இரண்டு தோழிகளும் கூட அந்த வருடத்தில் அறுவடை முடிந்ததும் அதே காலப்பகுதியில் வீட்டிற்கு வருவார்கள். தங்கள் அனுபவங்கள், மகிழ்ச்சி, துக்கங்களைப்பற்றி எல்லாம் ஒவ்வொருநாளும் பல மணிநேரம் பேசுதீர்க்கும் களிப்புடன் இந்த வருடாந்த கூட்டத்தை கடுமையாக எதிர்பார்த்தனர். இந்த நாளில் அவர்கள் ஒன்றாக தெருக்களில் சுற்று வார்கள். பின்னர் அறுவடைத் திருவிழா நடக்கும். பெண்கள் அந்த சந்தர்ப்பத்திற்காக புதிய ஆடைகளை அணிவார்கள். தங்கள் துப்பட்டாக்களுக்கு சாயம் பூசிக் கொள்வார்கள். கண்ணாடி வளையல்களையும் வெள்ளிக் காதணிகளையும் வாங்கிக் கொள்வார்கள்’.

திருமணத்துக்குப் பின் தாய்வீட்டுக்குச் செல்வதற்குக்கூட இந்தப் பெண்கள் மீது இந்தியப் பண்பாடு வரையறையைப் பிரயோகித்திருப்பதைக் காண்கிறோம். இதனால்தான் அவர்கள் அறுவடைத் திருவிழாவை மிகக் கொண்டாட்ட மனநிலையுடன் காத்திருக்கின்றனர். அதற்கான எதிர்பார்ப்பை பெண்கள் தங்கள் உடல் முழுவதும் தேக்கி வைத்திருக்கின்றனர். திருமணமாகி அந்தப் பெண்ணுக்கு குழந்தைப் பேறு இல்லாவிட்டால் அவளது உறவை அறுத்துவிட்டு கணவனுக்கு இரண்டாம் திருமணம் முடித்துக் கொடுப்பது அந்தப் பண்பாட்டின் பால்நிலை சார்ந்த ஒடுக்குமுறைப் பண்பாக இருந்தது. அம்ரிதாவின் இந்தப் புனைவிலும் திருமணம் முடித்து ஏழு வருடங்களாகியும் குலேரிக்கு குழந்தை பிறக்கவில்லை. அதனால் மனாக்குக்கு இரண்டாம் திருமணம் முடித்து வைக்க அவளது தாய் குலேரிக்குத் தெரியாமல் திட்டமிட்டிருந்தாள். இந்த திட்டத்தை மனாக் தெரிந்து கொண்டதால் இம்முறை குலேரியை தாய்வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என மன்றாடுகிறான். குலேரி தாய் வீட்டுக்குச் சென்றதும் மனாக்குக்கு இரண்டாம் திருமணத்தை முடித்து வைப்பதுதான் அவளது அம்மாவின் திட்டமாக இருந்தது.

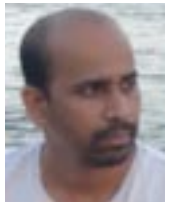
அப்போதைய இந்தியப் பண்பாட்டின் பால்நிலை சார்ந்த பாரபட்சமான உள்ளீடு அது. இந்தப் பண்பாட்டின் முர்க்கத்துக்கு குலேரி பலியாளாகிறாள் (victim). இன்னொரு புறம் மனாக்கும் இதற்குப் பலியாளாகிறான். இந்தப் பண்பாட்டின் முர்க்கத்திலிருந்து தன் காதல் மனைவியையும் தன்னையும் பலியாளாவதிலிருந்து தப்பிக்கும் பொருட்டு இம்முறை மட்டுமாவது தாய் வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டாம் என மனாக் குலேரியிடம் மன்றாடுகிறான். அதன் அர்த்தம் தெரியாமல் குலேரி அதை நிராகரிக்கிறாள்.

இம்முறையும் வழக்கம் போலவே அவளை சம்பாவிற்ரு அழைத்துச் செல்ல அவளது தந்தை வண்டியில் நட்டுவை அனுப்பி இருந்தார். அவள் வீட்டுக்குச் செல்லும் போது அவளை வழியனுப்ப ஊரின் இடைவழி வரை மனாக் அவளோடு வருகிறான். ஆனால் அவன் வந்தது அவளை வழியனுப்புவதற்கல்ல என்பது அவளது பதட்டத்திலிருந்து நிலைகுலைவிலிருந்தும் நாம் புரிந்துகொள்கிறோம். அந்த இடம் மிகவும் அழுத்தமானது. எளிதில் கடக்க முடியாத அலைக்கழிப்பு மிக்கது.

மனாக்குக்கு அவளது தாய் இரண்டாம் திருமணம் முடித்துக் கொடுத்ததையும் அதை மனாக் ஏற்றுக்கொண்டதையும் தன் கிராமத்தில் வைத்து குலேரி கேள்விப்படுகிறாள். அது குலேரியை உணர்ச்சியூட்டுகிறது. தன்னில் மண்ணெண்ணையை ஊற்றி பற்றவைத்துக் கொண்டு தற்கொலை செய்து கொள்கிறாள். இது ஒரு மண முறிவின் வலியோ, ஒரு காதல் பிரிவின் துயரமோ குலேரியை இந்த முடிவை நோக்கிக் கொண்டு செல்லவில்லை. கலாச்சார அடக்குமுறைக்கெதிரான ஒரு கலகமாகவே அவளது தற்கொலை நிகழ்கிறது. இந்தியக் கிராமியப் பண்பாட்டின் பெண் மீதான வன்மத்தின் தீர்க்கமான எதிர்ப்பு அது. குலேரியின் தற்கொலையை கேள்விப்பட்ட மனாக் வெறும் நடைப்பிணமாக மாறுகிறான். அவனுக்குள்ளிருந்த ஒரு கணவன் குலேரியுடனே இறந்து விட்டான். இரண்டாவது மனைவியுடன் ஒரு பிடிப்பற்ற வாழ்க்கையை அவனால் வாழ முடிகிறது.

கதையின் முடிவில், அவர்களுக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறக்கிறது. குழந்தையை மனாக்கின் தாய் மனாக்கை இயல்புநிலைக்கு திருப்பும் நோக்குடன் அவளது மடியில் வைக்கிறாள்.

‘அவளை தள்ளிக் கொண்டு போங்கள். மண்ணெண்ணை நெடி வீசுகிறது’ என மனாக் சீற்றமாகக் கத்துவதோடு கதை முடிகிறது. அவளது சீற்றம் குலேரியுடன் அவன் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த அன்பின் குறியீடாகத் தெரிகிறது. இந்தியக் கிராமியப் பண்பாட்டில் அவனும் ஒரு பலியாளாகவே தெரிகிறான். இந்தியக் கிராமியப் பண்பாடு பெண்ணை மட்டுமல்ல ஒரு விதத்தில் ஆண்களையும் பாதித்தது / பலி கொண்டது எனும் புரிதலை நோக்கியே நம்மை கதை இட்டுச் செல்கிறது. அம்ரிதா ப்ரீதத்திடம்கூட பெண்ணை மட்டுமே பலியாளாக தனித்துக் காட்டும் நோக்கம் எதுவும் இருப்பதாகவும் தெரியவில்லை.

jiffy.hassan@thaiveedu.com

புரஞ்சல் ஊரே,

புரவஞ்சல் வீர்பகைஸ் பண்டிசீ

- சணுமுகம் வெற்றிவேல்

போர், புகோளமயம், உலகப் பெருந்தொற்று என்பன வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதத்தில் சில மறுவாசிப்புக்களை விட்டுச்சென்றுள்ளன. இந்த மறுவாசிப்பிற்குத் தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும் தாங்கு தூணானது என்பது வரலாறு. தவிர, இன்றைய உலகில் குக்கிராமங்கள் கிடையாது. உலகக் கிராமங்களே உண்டு. இச்சொல்லின் வருகையைத் துரிதப்படுத்தியதுவும் தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் அபரவளர்ச்சியேயாம்.

இக்கட்டுரை, புகோள அரசுகளின் இயங்கியல் பொருள்சார் நகர்வுகளையும், மனுக்குலத்தின் ஆதிமனங்களையும், பரிணாம வளர்ச்சியையும், பிற உயிர்கள் மீதான ஈவிரக்கத்தையும் உளவியல் பார்வைக்குத் தர முயற்சிக்கிறது. குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு என்ற மனிதப் படிமுறை வளர்ச்சியில் ஜனநாயகம் முகிழ்த்தது. ஆனால், இன்று 'மக்களால் மக்களுக்காக மக்கள் அரசு' என்ற அதன் கோஷம் உலகின் பல பாகங்களிலும் மாறி ஒலிக்கின்றது.

வல்லரசுகள் ஆதிக்க மேலாண்மை என்ற அங்குசக் கருவிகளைக் கையில் எடுத்துள்ளன. அதனை வறிய நாடுகளில் விரும்பியபடி பிரயோகிக்கின்றன. யானைப்பாகன் இக்கருவி மூலம் யானையைத் தான் விரும்பியபடி ஆட்டிப் படைப்பான். பாம்பாட்டியும் 'ஆடு பாம்பே, நீ ஆடு பாம்பே' என மகுடி மூலம் தன் மனவியலை நெறிப்படுத்துவான். இந்த ஒழுக்கலாற்றைப் போல வல்லரசுகளுக்கும் ஆதிக்க மேலாண்மை தேவைப்படுகிறது எனலாம். இதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு ஐரோப்பாவின் முதலாளித்துவ சமுதாயத்தையும், ஈழம், தமிழகம் போன்றவற்றின் நிலவுடைமைச் சமுதாயச் சாதிய அடுக்கு முறைகளையும் பதச்சோறாகப் பார்க்கலாம். பார்ப்பனருக்கும், ஈழத்து மேட்டுக் குடிகளுக்கும் ஆல

யமும், அரசும் அங்குசக் கருவிகளாகச் செயல்பட்டன. அது போன்ற பொது இடங்களில் அடங்கத் தயங்கிய விளிம்புநிலை மக்கள் வன்முறையால் ஒடுக்கப்பட்டார்கள். மாதிரிக் காக, மகாகவியின் 'தேரும் திங்களிலும்' வருகின்ற 'ஊரெல்லாம் கூடி ஒருதேர் இழுக்கிறதே...' என்ற பாடலை நினைவில் நிறுத்தலாம்.

இதையும் மீறி எழும் விளிம்புநிலை மக்கள் பொருள்வளர்ச்சி எய்திவிட்டால் அவர்களது உடமைகள் எரியூட்டப்பட்டு மீண்டும் வறுமைக் கோட்டிற்கே விரட்டி அடிக்கப்பட்டார்கள் என்பது வரலாறு. சான்றாக மல்லிகை ஜீவாவின் தண்ணீர்ச் சிறுகதையை இங்குத் தாக்கல் செய்யலாம்.

இந்த வரலாற்றுப் பொருள் முதல்வாதப் போக்கினின்றும் விடுபட்டுக் காதவழி கடந்ததன் பின்பும் வல்லாண்மையை வல்லரசுகள் வேண்டி நிற்பதேன்? விடை வெட்டவெளியில் கொட்டிக் கிடக்கிறது. அதுதான் கால்மார்க்ஸ் மற்றும் ஏங்கெல்ஸ் கூறும் 'சுரண்டல்' எனக்கொளல் தகும். தட்டிப் பறித்துண்ணும் குரங்கு வாழ்க்கையே மனித வாழ்வின் ஊற்றுக்கண் என்றால், அதன் தொடர்ச்சி அவசியமா?

உலகத் தானியக் களஞ்சியம் எனப்போற்றப்படும் உக்கிரேனில் ஏனிந்த உக்கிரப் போரை உலக அரசுகள் முன்னெடுக்கின்றன? சீனப்பட்டுப் பாதை விரிப்பு யாரது நன்மைக்காக? அதை எந்த நாடு கோரியது?. பாக்கு நீரிணை மற்றும் பசுபிக் கடல்களின் பாதுகாப்பை எத்தனை அரசுகள் குத்தகை எடுக்கின்றன?

'யானை வரும் பின்னே, மணியோசை வரும் முன்னே' என்பதற்கொப்ப, 1498-ல் கள்ளிக்கோட்டையிலும் 1506-ல் கொழும்பிலும் கால்பதித்த போத்துக்கீசர் காராம்பசுவாகவோ அல்

லது காமதேனுவாகவோ வரவில்லை. 'பட்ட காலிலே படும், கெட்ட குடியே கெடும்' என்பதைப்போல இந்தப் பட்டுப் பாதை விரிப்பும் பட்டினியால் வாடுவோருக்கு வுறுானையும், இடுகாடு, சுடுகாடுகளையுமே நினைவூட்டுகிறது.

பொருள்சார் உலகில் எல்லாம் நடக்கும், எதுவும் விற்பனைப் பண்டங்களாகும். நீதி, நியாயம், மனிதநேயம், உயிர் மனேயம், குடும்பம், தனிச்சொத்து, அரசு என்ற அனைத்துமே வியாபாரப் பண்டங்களாக விஷ்வரூபம் எடுக்கும். மாதிரிக் காக, மனுக்குலத்தின் மூத்தகுடிகளான மந்திகள் வியாபாரப் பொருளாகச் சீனாவை நோக்கிப் பயணிக்கவுள்ளன. ஆக முப்பது இலட்சம் குரங்குகளில் முதல் தொகுதியில் ஆயிரத்து ஐநூறு (1500) குரங்குகள் ஏற்றுமதி செய்யப்படவுள்ளன. அவை மெடிக்கல் முடித்துவிட்டுப் போடிங் உடைக்கக் காத்திருக்கின்றன.

வெளிநாடுகளுக்குப் புலம்பெயர்ந்த ஈழத்தமிழரும் விரும்பிக் குடிபெயர்ந்தவர்கள் அல்ல. அதைப்போலவே இந்தக் குரங்குகளும். அவற்றின் சுயவிருப்பாலன்றிப் புலம்பெயர்க்கப்படுகின்றன. பட்டினி என்பது போர் தந்த பரிசு எனவும் பேசப்படுகின்றது. அந்தப் போரின் தாக்கம் மற்றும் நாட்டு நடப்பு என்னும் காரணிகள் நம் வழித்தோன்றல்களையும் விட்டுவைக்கவில்லை போலும். எனவே வானரமும் விற்பனைப் பட்டியலில் சிக்கியது ஒன்றும் வியப்புமன்று.

கனடாவில் வெளிவந்த சித்திரை மாதப் பத்திரிகைகள் சில வற்றில் இரு குரங்குகள் ஒன்றை ஒன்று பார்த்து வெம்புவது தெரிகிறது. பார்க்கப் பரிதாபமாக இருக்கிறது. அவை தம் ஆயவாழ்வு அழியப்போவதையும், தாயக வாழ்வு தாரை வார்த்துப்படுவதையும் எண்ணி எண்ணி ஏங்குவது எவர் மனதையும் தொடவில்லை. பாவம் நம் முன்னோர், பலிக்கடா வாகப் போவது. அதனிலும் பாவம் அவை சீனர்களின் தன்னூன் பெருக்கத்திற்காகத் தாரை வார்த்துப்படுவது.

'பணம் கண்ணுக்குத் தெரியும் கடவுள்'. அது, 'மனிதனது பண்புகளை நேரெதிராக மாற்றுகிறது, பொருள்களைச் சிதைக்கிறது, ஓட்ட முடியாதவற்றை இணைக்கிறது, உலகப் பொதுப் பரத்தையான பணம் (Universal prostitute) நாடுகளை, மிருகங்களை, மனிதர்களை விலைக்கு வாங்குகிறது' (மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் பேசுகிறார்கள், பக், 5) தவிர,

கம்பராமாயண ரசிகர்கள் கனவிலும் மறக்க முடியாத பகுதி ஒன்றுண்டு. அதுதான் சுந்தர காண்டத்தின் கடல்தாவு படலமும், கிக்கிந்தா காண்டத்தின் வாலிவதைப் படலமும். இந்துக்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்தம் அனைத்து ஆலயங்களிலும் ஆஞ்சநேயர் குந்திக்கொண்டிருப்பதையும் இங்கு குத்திக் காட்டுதல் சாலப்பொருத்தம். மேலும், எமது குற்றாலக் குறவஞ்சியில் குடும்ப விளக்காகக் குரங்கு செயல்படுவதைத் திரிகூட ராயப்ப கவிராயர் கலாபூர்வமாகச் சுட்டுவதையும் மனங்கொளல் வேண்டும்.

'வானரங்கள் கனிகொடுத்து மந்தியொடு கொஞ்சம் மந்தி சிந்து கனிகளுக்கு வான்கவிகள் கெஞ்சம்'

- குற்றாலக்குறவஞ்சி: 29:76

சம்பாதித்த சாப்பாட்டைப் பரஸ்பரம் பங்கிட்டு உண்ணாது அதை வாழ்க்கைத் துணையிடம் கொடுத்து, அது தன் வான்கிளையோடு, உண்ணுவதைக் கண்டுகளித்துப் பின்பு அவை கொட்டிச் சிந்தியதையே கெஞ்சிக் கிள்ளி எடுத்துச் சாப்பிட்ட பண்பாடு பாராட்டப்பட வேண்டியதே! மேலும், இவை வளர்ப்புப் பிராணியும் கூட.

இவை இப்படி இருக்க, இலங்கை இளநீர்களை மத்திய கிழக்கில் சுவைக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்களாம். இனி வெளி நாட்டிலிருந்து இலங்கைக்குப் போகிறவர்களுக்கு நா வறளப் போகிறது. இளநீருக்கும் குரங்குக்கும் இந்நிலையெனில் கஞ்சாவின் நிலை என்ன? என்ற வினாவும் தர்க்க பூர்வமானதே!

கனடாவில் கஞ்சா குடிப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமன்று. சிங்கப்பூரில் சுப்பையா தங்கவேலு என்ற அன்பர் கஞ்சா வைத்திருந்த குற்றத்திற்காகத் தூக்கிலிடப்பட்டார். அவர் வைத்திருந்தது ஆக இரண்டு கிலோ மட்டும்தான். மூடை மூடையாகக் கஞ்சா கடத்திக் கோட்டை, கோபுரம் கட்டிய ஆட்டபுலக் கட்டமைப்புகள் உலக நாடுகளில் தாராளமாக உண்டு. One man's soup another man's poison.

யாழ்ப்பாணம் பளைப் பகுதியில் கஞ்சா வியாபாரி ஒருவரைக் காவல்படை மடக்கிப் பிடித்தது, என்பது பத்திரிகைச் செய்தி. பிடிபட்டவரும் ஒரு பொலிஸ் கான்ஸ்டபிள் எனச் சொல்கிறது அப்பத்திரிகை. வேலி என்னும் காவல்காரன் நிலை இதுவானால், பயிரெனும் விளிம்புநிலை மக்கள் நிலை என்ன?.

இவை இப்படி இருக்கச் சந்திர மண்டலத்திலிருந்து தக்காளிப்பழம் அமெரிக்காவின் நாசாவிற்கு வந்து கொண்டிருப்பதாக முகநூல் செய்தி கூறுகின்றது. நாசா அனுமதித்தால் குரங்கையும், இளநீரையும் விண்ணுக்கு அனுப்பித் தாய் மண்ணுக்கு வெள்ளிப் பணத்தை அள்ளிக் கொடுத்துவிட வாய்ப்புப் பிறந்துவிடும் என ஒரு நப்பாசையும் எழுத்தான் செய்கிறது.

கடைசியாகக் கிடைத்த செய்தியின்படி யாழ்ப்பாணத்து வாழைப் பழங்களுக்கும் மத்திய கிழக்கில் நல்ல மௌசு இருப்பதாக நம்பத்தகுந்த வட்டாரங்களின்வழி அறியக் கிடைத்துள்ளது. அப்ப அந்த விண்வெளி விற்பனைப் பட்டியலில் வாழைப் பழத்தையும் சேர்த்துவிட்டால் வெள்ளிப் பணத்தைக் கறந்துவிடலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இங்குதான் நாம் கால்மார்க்ஸின் உபரி உற்பத்தி, உச்சலா

பம், கூலி, விலை மற்றும் அந்நியமாதல் என்னும் வரலாற்றுப் பொருண்மியக் கொள்கைகளை ஒப்புநோக்க வேண்டும். வெள்ளிப்பணத்திற்கு வாழைப்பழம் விலைபோனால் வாங்கும் தகுதியை விளிம்புநிலை மக்கள் இழப்பர். இந்த நிலையைக் கால்மார்க்ஸ் அந்நியமாதல் என வரையறுக்கிறார். தவிர, உபரி உற்பத்தி உள்ளூரில் உச்சலாபத்தைக் குறைக்கும், வெளிநாட்டில் வெள்ளிப் பணத்தைக் கறக்கும்.

இனிவரும் காலங்களில் விளிம்புநிலை மக்களுக்கு வர்ண வர்ண வாழைப்பழங்களைக் காணும் போதெல்லாம் உளவியலாளர் பால்லோ என்பவர் கூறும் ஆக்கநிலையிறுத்தம் ஆட்சிபுரியும் என நம்பலாம். சாப்பாட்டு நேரம் வரும்பொழுதும், மதியநேர ஆலயமணி ஒலிக்கும் போதும் நாய்க்கு உமிழ்நீர் சுரப்பதைப் போல வாழைப்பழத்தைக் காணும்போதெல்லாம் வாங்கத் தகுதியற்றோருக்கும் அது நடக்கலாம்.

இந்த நிலையிலேயே இலங்கை என்னும் பவளத்தீவு பகுதி பகுதியாகக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. இதில் நாம் கவனிக்க வேண்டியது யாதெனில் ஒத்தி வேறு, ஒப்பந்தம் வேறு, குத்தகை வேறு, உயில் வேறு, உறுதி வேறு. இதைப் புரிந்தும் புரியாமலும் எம் மண்ணின் மைந்தர்கள் கண்ணீர் வடிப்பதிலும் காய்நகர்த்தல்கள் பல உண்டு.

நிறைவாக,

‘பசி வந்தால் பத்தும் பறந்து போகும்’ அப்போது அரசு,

ஆண்டவன் என்ற பயபக்திகள் அகல விலகும். எதை விற்ப்பும் உயிர்காப்புக் கஞ்சியையே உளவியல் தேடும். இதனையே புதுமைப்பித்தன் என்னும் சிறுகதை மன்னன் தனது பொன்னகரத்தில் ‘அம்மாளு தன் உடலை விற்பது கூடக் கணவனின் உயிர்காப்புக் கஞ்சிக்காகத் தானப்பா’ என்கிறார். இன்றைய உலகப் பொருண்மிய இழுவிசை தள்ளுவிசைக்குள் இளநீர், கஞ்சா, குரங்கு, வாழைப்பழம் மட்டுமல்ல மனிதர்களும் பல்வேறு வழிகளில் விற்பனைப் பண்டங்களைப் போலப் பரிவர்த்தனை செய்யப்படுகிறார்கள்.

யுத்தகாண்டத்தில் இராமர்பாலக் கட்டுமானப் பணியை வானரங்களே செய்து முடித்ததாகச் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. இன்று துறைமுக நகரத்தைச் சீனா செய்து முடித்துள்ளது. எனவே அவர்தம் ஊன்பெருக்கத்துக்குக் குரங்கு உதவினால் போதும். கோசலை நாட்டு வள்ளலுக்கும், குரங்குக் கூட்டங்களுக்கும் மலையைப் பெயர்த்துக் கடலைத் தூர்த்துப் பாலத்தைக் கட்டத்தான் முடிந்தது. சீனர்களோ மலையைப் பிடுங்கிக் கடலைத் தூர்த்து அழகிய நகரமும், தாமரைக் கோபுரமும் அமைத்துள்ளார்கள். இனிச் சீனர்கள் நதிக்கரையோரச் சிம்பன்சிகளை மட்டுமல்ல, அமேசன் மலைச்சாரல் விலங்கினத்தையும் விலைக்கு வாங்கினாலும் புதினமன்று.

vettivelu.s@thaiivedu.com

**Buy or Sell
Your Home
call me 24-7**

Cell: 416 856 6900

www.kathirsubramaniam.com

HOMELIFE/CHAMPIONS REALTY INC. 416 281 8090

Kathir Subramaniam
Kathirgamanathan P.Eng.
Sales Representative

kathirhomes@gmail.com

With best compliments from

ஞானம்ஸ் ஸ்டூடியோஸ்
GNANAMS STUDIOS Since 1987

Digital Prints from 16"x20" to 40"x60"

- Family Portraits
- Classic Weddings
- Children Portraits
- Arangetram
- Business Portraits
- Puberty Ceremony
- Passport & Citizenship Photos

Bus: 416.750.8118
www.gnanamsstudios.com

2687 EGLINTON AVE. E. SCARBOROUGH ON M1K 2S2 (BRIMLEY & EGLINTON ERA PLAZA NEAR CIBC BANK)

Digitally Redefined

BAYVIEW HOMES
DESIGN LTD.
Dream Becomes Reality

Building Permits
Minor Variance
Lot Severance
Legal Basement
Project Management

Kathir
416 856 6900
Subramaniam
Kathirgamanathan P.Eng.
BCIN 45205
email: kathirhomes@gmail.com

பரண்

- எம்.ஐ.எம். சாக்கீர்

பண்பாடு:

பண்பாடு என்றால் பக்குவப்பட்ட தன்மை என்பது எளிய விளக்கமாகும். ஆனாலும் பண்பாடு பற்றி பல சிக்கலான தும், சிந்தனை விருத்திகளிற் பார்ப்பட்டதுமான விரிவான விளக்கங்களும் உண்டு.

‘பண்பாடு என்பது அறிவு, நம்பிக்கை, கலை, ஒழுக்க நெறிகள், சட்டம், வழக்கம் முதலானவையும், மனிதன் சமூகத்தில் ஓர் உறுப்பினராக இருந்துகொண்டு கற்கும் பிற திறமைகளும் பழக்கங்களும் அடங்கிய முழுத் தொகுதியாகும்’ என்பது எட்வர்ட் பர்னாட் டைலர்¹ உடைய விளக்கமாகும். மற்றும்,

‘சமூகத்திடமிருந்த ஒருவர் பண்பாட்டைக் கற்கும் போது தன் சுய படைப்புத்திறன் மூலம் அறியாமல் கடந்த காலத்தின் மரபுத் தொடர்ச்சியாக முறைசார், முறைசாராக கல்விகள் மூலமாக அறிகிறார்’ என்று பண்பாட்டின் தொடர்ச்சி பற்றி ராபர்ட் ஹெல்லாவி கூறுகின்றார்.

ஒரு சமூகத்தின் அல்லது குழுமத்தின் தனித்துவத்தை அடையாளங்களினூடாக இனங்காண்பதிலும், அவற்றின் பாரம்பரியங்களை அறிந்து கொள்வதிலும் பண்பாட்டம்சங்கள் பெறுமானமுடையவையாகக் காணப்படுகின்றன. பண்பாட்டம்சங்கள் சமூகத்தின் ஒவ்வொரு துணுக்குகளிலும் அல்லது அதை விட நுணுக்கமாகச் சமூகத்தின் முழு அம்சங்களிலும் பரவிக்காணப்படுகின்றது எனக் கூறலாம்.

பண்பாட்டுக் கட்டமைப்புகளில்: காலநிலை, குடியிருப்ப பகுதிகள், நம்பிக்கைகள், அருகிலுள்ள இனக்குழுமங்கள் எனப் பல காரணிகளின் செல்வாக்குக் காணப்படுகின்றது. அத்துடன் சமூகங்களின் அல்லது குழுமங்களின் பண்பாட்டம்சங்கள் மாற்றமடையக் கூடியனவாகவும் காணப்படுகின்றன. அவ்விருத்திகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் பண்பாட்டு மீள் திரும்பல்களாக அல்லது புதிய பண்பாட்டு வடிவங்களாக மாற்றம் பெறுவனவாகவும் காணப்படுகின்றன.

தென்கிழக்கிலங்கைப் பிரதேசம் இலங்கையில் பல்வகைப் பண்பாட்டுக் கலவைகள் நிறைந்ததொரு பிரதேசமாகும். இப் பிரதேசத்தின் கேந்திரநிலையமும், மக்களின் பாங்குகளும் பல் பண்பாட்டு விருத்திக்குச் சாதகமான முக்கிய காரணிகளாகக் கொள்ளலாம். புதிய பண்பாட்டம்சங்களைத் தேர்ந்து உள்வாங்கிக் கொள்ளக்கூடிய தன்மை காணப்படுகின்ற

அதே வேளை பல மரபு ரீதியான அம்சங்களும் இறுக்கமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வருகின்றன. இன்றைய நிலைமையைப் பொறுத்தவரை துரித உலகமயமாக்கம், பண்பாட்டம்சங்களின் பல்வகைத் தன்மையினைப் பெருமளவு மட்டுப்படுத்தி வருகின்றது. பொதுக்கலாசாரம் பற்றிய சிந்தனைகளும் விருத்தியடைந்து வருகின்றன.

தென்கிழக்கிலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் பொருளாதாரம், விவசாயம், கலைகள், சடங்குகள், அடிப்படைத் தேவைகளை அடைந்து கொள்ளும் வழிமுறைகள், அன்றாட நடவடிக்கைகள் என்பவற்றில் ஒத்ததும் வித்தியாசமுடையதுமான பல பண்பாட்டம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறே விவசாயத்தில் பெயர் பெற்று விளங்கும் தென்கிழக்கிலங்கை மக்களின் கட்டடக்கலைப் பண்பாடும் அவர்களுக்கூரிய சிறப்பம்சங்கள் பலவற்றைத் தன்னகத்தே கொண்டது. ‘பரண்’ அன்றைய மக்களின் கட்டடக்கலைப் பண்பாட்டுப் பிரதிபலிப்பின் ஒரு முக்கிய வடிவமாகும்.

நாடோடி வாழ்க்கைமுறையில் இருந்து மனிதர் நிலையான இருப்பிடத்தின் அடிப்படைத் தேவையை உணர்ந்தது விவசாயம் செய்யத் தொடங்கியதன் பின்னரே என்ற கருத்தின்படி, அன்றைய காலத்தில் நிலையான இருப்பிடத்தின் தேவையை உருவாக்கிய காரணிகளுள் ஒன்றாக விவசாயம் காணப்படுகின்றது. அதற்கு முன்னர் மனிதர் தற்காலிகமாகப் பல இயற்கையான இருப்பிடங்களைப் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். உதாரணமாக: குகைகள், மரங்கள், வனாந்தரங்களில் தமக்கு வசதிப்பட்ட இடங்களில் வசித்தனர்.

மனிதருக்கு உசிதமான சீதோஸன நிலை அவர்களின் ஓய்வுக்கு அவசியப்படுகின்றது. இதனால் புறச் சீதோஸன மாற்றங்களின் தாக்கம் குறைவாக இருக்கும் வண்ணம் தமது வசிப்பிடங்களை அமைக்கவேண்டிய அவசியம் இருந்தது.

பரண்:

‘பரண்’ எனப்படுவது விவசாயிகள், காவற்காரர்களின் பயன்பாட்டிற்காக வயற்பகுதிகள், தோப்புகள் மற்றும் சேனைகளில் தற்காலிகமாக அமைக்கப்படும் ஓர் எளிய வதிவிடக் கட்டமைப்பாகும். போகத்திற்குப் போகம் அல்லது வருடத்துக்கொருமுறை பரண் மீளமைக்கப்படும். ஆனால் சில விசேட தேவைகளின் போது ‘புரை’கள் அமைக்கப்படும். இவை பரணை விட அதிக காலம் நிரந்தரமாகப் பயன்படுத்தப்படும் வகையில் மிக உறுதியாகவும், பரணை விடச் சிறப்

பான வசதிகளுடனும் அமைக்கப்படும்.

பிரதேச வழக்கில் 'பறண்', 'பரண்' என பலவாறு உச்சரிக்கப்படும் இத்தற்காலிக வதிவிடத்தின் தூய மொழிவடிவம் 'பரண்'³ என்பதாகும். தமிழ் அகராதிகளில் காவல் மேடை, பொருட்களை வைக்கும் மேல்தட்டு என்று பரணிற்குப் பொருள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஆங்கிலத்தில் Field Hut, Watch Hut என மொழிபெயர்க்கப்படுகின்றது.

இயற்கையாகக் கிடைக்கும் தடிகள், கிளைகள், கொடிகள், ஓலை, தாள் போன்றவற்றைக் கொண்டு பரண்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் உருக்கு ஆணிகள், நெகிழி (பிளாஸ்டிக்) பொருட்களின் பயன்பாடும் மிக அரிதாகவே காணப்படுவதால் இது சூழல் நேயமானதாகக் காணப்படுகின்றது இதனை அன்றைய காலச் 'சூழல்நேயக் கட்டடக்கலை' (Eco Friendly Architecture)-க்கான ஓர் உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம்.

பரண்களின் அவசியம்:

குடியிருப்புப் பிரதேசங்களிலிருந்து மிகத் தொலைவில் தமது விவசாய நிலங்களைக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகள் தங்களின் விவசாயப் பகுதிகளைக் கண்காணிக்க அடிக்கடி வயலுக்குச் சென்றுவரவேண்டிய தேவை இருந்தது. அதே வேளை வெட்டையான வயல்வெளியில் ஓய்வெடுக்கவும் குறித்த விவசாயப் பகுதிகளிலேயே எளியதொரு தற்காலிக வதிவிட அமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அதன் பொருட்டு அமைக்கப்பட்ட இருப்பிட அமைப்புகளில் ஒன்றே பரண் ஆகும். அன்றைய விவசாய மரபுகளின் எச்சங்களில் இன்றும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கலையாகவே பரண் கட்டுதலைக் குறிப்பிடலாம்.

விவசாயிகளிற்குச் சரளமானதும் சாதாரணமானதுமாக இருந்தாலும் ஒரு மானுடவியலாளரையோ அல்லது நாட்டுப்புற வியல் ஆய்வாளரையோ பொறுத்தவரை பரண் பற்றிய ஆய்வு சகிக்கக்கூடிய சுவாரஸ்யமான விடயப்பொருள் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

அன்றைய காலங்களில் விவசாய வயல்களில் வனவிலங்குகளின் தொந்தரவுகள் அதிகமாகக் காணப்பட்டன, அத்துடன் பாய்ச்சல் முறைகளை அடிக்கடி சீர் செய்யவேண்டிய தேவைகளும் காணப்பட்டன. எனவே விவசாய நிலங்களிலேயே பரண்களை அமைத்து விவசாயிகள் அதில் தங்கிக் கொண்டனர். இவ்வாறு பரண்கள் அமைக்கப்பட்டமையினால் தாம் தங்கியிருக்கும் வேளைகளில் வெய்யில், மழை, குளிர் போன்ற காலநிலைக் காரணிகளிலிருந்தும், வனவிலங்குகள், பறவைகள் போன்றவற்றிலிருந்தும் தமக்கும் தமது உடமைகளுக்கும் பாதுகாப்புப் பெறப்பட்டது.

விவசாய நிலங்களில் உடல் வருத்தி உழைத்துக் களைக்கும் விவசாயிகளிற்கு ஓய்வெடுப்பதற்கும், குறிப்பாக இரா வேளையில் பாதுகாப்பாய்த் தங்கியிருந்து பயிர்ச்செய்கை நிலங்களைக் கண்காணிப்பதற்கும் விவசாயிகளின் பாவனைப் பொருட்களைக் களஞ்சியப்படுத்தவும் பரண்கள் பயன்பட்டன. சிலபோது அடுக்களை வசதிகளுடனும் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றது.

பொதுவாக அனைத்துக் காவல்மேடை அமைப்புகளும்

'பரண்' (Hut) என அழைக்கப்பட்டாலும் இவற்றின் சட்டக அமைப்பைக் (Frame Structure) கொண்டு இவற்றை நான்கு வகையாகப் பிரிக்கலாம்.

- குருவிப்பரண் (பரண்)
- சிறாம்பி (காவற்பரண்)⁴
- ஏணிப்பரண்
- ஒளிப்பரண் (மரப்பரண்)

இவைதவிர மேலும் சில சிறு அமைப்புகளும் காவல்களில் பயன்பட்டுள்ளன. அவை பரண் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. விவசாய நிலங்களில் பயன்படும் பரண்கள் தவிர காவல்காக்கும் (கண்காணிப்பு) நோக்கத்தை மட்டும் கொண்டு சில முக்கியஸ்தலங்களில் உயரமான பரண்கள் அமைக்கப்படுகின்றன. இவை அமைப்பில் ஏணிப்பரணை ஒத்ததாகக் காணப்பட்டாலும் உயரம், மேடையமைப்பு, தளத்தின் அமைப்புப் போன்ற அம்சங்களில் வேறுபட்டவை.

விவசாயப் பண்பாடு காணப்படும் ஏனைய நாடுகளிலும் பரண் காணப்பட்டாலும் பிரதேசத்திற்குப் பிரதேசம் அமைப்பிலும் மற்றும் மூலப் பொருட்கள், உத்திகள் என்பவற்றிலும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. சீனா, தாய்லாந்து போன்ற நாடுகளிலும் வித்தியாசமான அமைப்பில் பரண்கள் அமைக்கப்படுகின்றன.

குருவிப்பரண், சிறாம்பி என்பவை நில மட்டத்திலிருந்து ஒரே உயரத்தில் இருக்கை அமைப்பைக் கொண்டவை. ஆனால் ஏணிப்பரண், ஒளிப்பரண் என்பவை குருவிப்பரணை விட மிக உயரமாகக் காணப்படும்.

வயலில் பரண் அமைக்கப்படும் இடம் 'தாராப்புட்டி'⁵ அல்லது 'பரண்புட்டி'⁶ அல்லது 'புரையடிப்புட்டி' எனப்படும். இது பொதுவாகச் சூட்டுக் களவெட்டிக்கு⁷ அருகிற் காணப்படும்.

வயல் வரப்பினது உயரமட்டத்தில் அல்லது அதைவிடச் சிறிது உயரமாகத் தாராப்புட்டி அமைக்கப்படும். அல்லது இயற்கையாக அவ்வாறு உயரமாகக் காணப்படும் இடங்கள் பரண் அமைக்கப் பயன்படும். இது பார்ப்பதற்கு மண்மேடை போன்று காணப்படும். வயற்களத்தில் சேற்று விதைப்பு முடிந்ததும் இரவிலே தாராக்கள் வந்து வயலில் நெல்லை வடித்து உண்ணும். எனவே இந்தப் பறவைகளிலிருந்து முளைத் தானியத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகக் காவலிருக்கும் இடம் என்பதனால் தாராப்புட்டி என்று அழைக்கப்படுகின்றது. பரண் அமைத்தல் 'கட்டுதல்'⁸ எனப்படும்.

பரண் அமைப்பதற்குத் தேவையானவை:

பரண் அமைக்கத் தேவையான பொருட்கள் வயலையண்டிய சூழலிலிருந்தே பொதுவாகப் பெறப்படுகின்றன.

கம்புகள்:⁹ உருளையான சீரான கோல்கள் அல்லது தடிகள் கம்புகள் எனப்படும். இவை பட்டை நீக்கப்பட்டு உலர்த்தப்பட்டவையாக இருக்கும். சிலவேளை உலர்த்தப்படாமலேயே பயன்படும். இதற்காகக் காசான், குதிரைக்காசான் போன்ற மரங்களில் இருந்து தடிகள் பெறப்படும். தற்போது கிளிசரியா போன்ற தாவரங்கள் அவற்றின் நேர்த்தி, விரைவான வளர்ச்சி என்பவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு

பெருமளவில் பயன்படுகின்றன.

கயிறு அல்லது கொடிகள்: இதற்காக உறுதியான கொடித் தாவரங்கள் அல்லது தும்புக் கயிறு பயன்படும். ஆரம்ப காலங்களில் நவ்வாக்கொடி, தெகிழங்கொடி, பாற் கொடி, கச்சக்கொடி போன்ற கொடிகள் பயன்பட்டுள்ளன. இவை மூன்று, நான்கு வருடங்களுக்கும் உறுதியாக நிலைக்கக் கூடிய தகவுள்ளவை என அனுபவமுள்ளவர்கள், விவசாயிகளிடமிருந்து அறிய முடிகின்றது. (இக்கொடிகள் அறுக்கப்பட்ட நெற்கதிர்களை ஒன்றாகச் சேர்த்துக் கட்டுக் கட்டுவதற்கும், வீடுகளில் கூரை வேய்ந்து வரிச்சல் வரி கட்டவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன) இன்று தும்புக் கயிறுகள் பயன்படுகின்றன.

வேய் பொருட்கள்: கூரையை அடைப்பதற்குப் பயன்படும் பொருட்கள் வேய்பொருட்கள் எனப்படும். இதற்காகத் தென்னோலையால் இழைக்கப்பட்ட கிடுகு, வைக்கோல், இலுக்கு போன்றவை பயன்படுகின்றன.

இங்கு பயன்படும் கம்புகள் பயன்படுத்தப்படும் தேவைக் கேற்பப் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகின்றன. இச்சொல் வழக்குகளின் பரந்த தன்மை, மொழியியல் என்பவை மக்களின் நுட்பத்தினைத் தெளிவுபடுத்தும் சுவாரஸ்யமான விடயங்களாகும்.

பொதுவாக நிலைக்குத்தாக நடப்படும் கம்புகள் கால்கள் என்றும் கிடையாக உள்ளவைகள் வளைகள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன.

- **அருகுக்கால்:** பரணின் நிலைக்குத்தான கால்களில் இரு பக்க ஓரங்களிலும் நடப்படுவது. அருகுப் (ஓரம்) பகுதிகளில் நடப்படுவதால் அருகுக்கால் எனப்படுகின்றது.
- **மோட்டுக்கால்:**¹⁰ அருகுக் காலவிட உயர்ந்ததும் அருகுக் கால்களிற்கு இடையில் நடப்படுவதுமாகும். இதுவே இங்கு உயரமான காலாகும். மோடு எனப்படுவது கூரை அல்லது முகடு, உயரமான இடத்தைக் குறிக்கப்பயன்படும் சொல்லாகும்.
- **அருகுவளை:** பக்க அருகுக்கால்களின் உச்சி முனைகளை ஒன்றாக இணைத்துக் கட்டப்படுவது.
- **மோட்டுவளை:** மோட்டுக்கால்களை இணைத்துக் கட்டப்படும் கம்பு.
- **பூட்டுக்கம்பு:** அருகு வளையுடன் மோட்டு வளையை இணைத்து அந்தங்களினூடாக இணைத்துக் கட்டப்படும் கம்பு. இவை பூட்டு எனப்படும் பிணைச்சற் கம்புகளாகக் கட்டப்பட்ட பின்னரே கூரையில் இணைக்கப்படும்.
- **பூட்டு:**¹¹ இரு பூட்டுக் கம்புகளைப் பிணைத்து உருவாக்கும் தலைகீழ் ஏவுடிவ அமைப்பு.
- **கலிங்கா:**¹² பூட்டுக்களை இணைத்து வளைகளிற்குச் சமாந்தரமாகக் கட்டப்படும் கம்பு. கிடுகுகள் இதன் மீதே வைத்துக் கட்டப்படும்.
- **உலாத்தை:**¹³ முன், பின் அருகுக்கால்களை, அப்பக்க மோட்டுக்கால்களுடன் இணைத்துக் கட்டப் பயன்படுவது. இது 'உத்தரம்' எனப்படும். இது கூரையின் சாய்கோணம் மாறாதிருக்கவும், மேலதிக உறுதிக்காகவும் வைத்துக் கட்டப்படுகின்றது.

- **ஊசிக்கால்:**¹⁴ தட்டி அமைப்பிற்காகப் பயன்படும் கிளை யுள்ள Y வடிவக் குறுந்தடிகள் ஆகும். இவை தராசுகளின் மத்தியிலுள்ள அமைப்பைப் போல் காணப்படுவதால் ஊசிக்கம்புகள் எனப்படுகின்றன.
- **வரிச்சற்கம்பு:**¹⁵ தட்டி அமைக்கும் போது சம இடைவெளியில் பரவிக் கட்டப்படும் ஒரே தடிப்பமுள்ள உருளையான தடிகள் ஆகும். இதற்காக நாணல் அல்லது பிரம்பு என்பவற்றையும் வசதிக்கேற்பக் குறுந்தடிகள் என்பவற்றையும் பயன்படுத்துவதுண்டு.

பரண் அமைக்கும் முறை:

குருவிப்பரண் (பரண்):

தாராப்புட்டியில் ஏழுடி ஏழுடி இடைவெளியில்¹⁶ ஒன்பது குழிகள் தோண்டப்படும். இதில் இரு ஓரப்பக்கமும் உள்ள ஆறு குழிகளிலும் ஆறடி உயரமாவது¹⁷ நிலத்திற்கு மேலுள்ள வண்ணம் அருகுக்கால்கள் நிலைக்குத்தாக நாட்டப்படும். பின்னர் நடுக்குழி தவிர்த்து ஏனைய இரு குழிகளிலும் அருகு வளையைவிட ஒன்றரை முழ உயரமுடைய¹⁸ மோட்டுக்கால்கள் நாட்டப்படும்.

அருகுக்கால்களின் அந்தங்களை இணைக்கும் வண்ணம் இரு பக்கமும் தனித்தனியாக அருகுவளைகள் கட்டப்படும். மோட்டுக்கால்களை இணைத்து மோட்டுவளை கட்டப்படும்.

பூட்டுக் கம்புகளை இவ்விரண்டாக ஒரு அந்தத்தில் பிணைச் சலிட்டு ஆறு அல்லது ஏழு பூட்டுக்கள் தயார் செய்யப்படும். இதில் 'பிணைச்சல்'¹⁹ மோட்டுவளையில் வரும் வண்ணம் மோட்டு வளையும் இரு அருகு வளைகளும் இணைத்துக் கட்டப்படும். இவற்றின் மீது பூட்டுக் கம்புகளிற்குச் செங்குத்தாகவும் வளைகளிற்கு சமாந்தரமாகவும் அமையும் வண்ணம் தலா இரண்டு வீதம் 'கலிங்கா' இரு பக்கமும் கட்டப்படும்.

முன், பின் பக்கங்களில் உலாத்தை கட்டப்படும். அதன் பின்னர் கலிங்காவின் மீது கீழிருந்து மேலாகக் கிடுகு அல்லது வேய்பொருட்களைக் கொண்டு கூரை வேயப்படும். கூரையின் மீது கம்புகள் அல்லது கயிறு கொண்டு 'அமுக்கம்'²⁰ கட்டப்படும். இது பலத்த காற்றிலிருந்து கூரையை உறுதியாகப் பாதுகாக்க உதவும்.

தட்டி அமைத்தல்:

தாராப்புட்டியில் கிண்டப்பட்ட நடுக்குழி உட்பட பின்பக்கம் ஆறு குழிகள் தோண்டப்பட்டு ஏறத்தாள மூன்று அடி உயரமான ஆறு ஊசிக்கால்கள் நிலைக்குத்தாக நடப்படும். இவற்றின் பிளவுகளினூடாகக் கம்புகளை இணைத்துச் சட்டகம் அமைக்கப்பட்டு அதன்மீது வரிச்சற் கம்புகளைப் பரவி சம இடைவெளியில் வரிந்து கட்டப்படும். இது இருக்கையாகவும், படுக்கையாகவும் பயன்படும்.

பரணைச் சுற்றிவர நான்கு அடி உயரத்தில் கிடுகு வரிசை ஒன்று கட்டப்படும் இது சட்டக்கிடுகு அல்லது தொப்பிக் கிடுகு எனப்படும். இது பரணிற்கூடான காற்றோட்டம் வெய்யில் என்பவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும்.

விசேட அமைப்புகள்:

காகக்கூடு: பறவைகள் மற்றும் விலங்குகளிடமிருந்து

உணவு மற்றும் தமது பாவனைப் பொருட்களைப் பாதுகாக்க உலாத்தையிலிருந்து உட்பக்கமாக உயரத்தில் சிறுத்தடி அமைக்கப்பட்டு கிடுகினால் மறைத்து இறாக்கை வடிவில் செய்யப்படும் அமைப்பு.

சுடுவான்:²¹ பரணில் அமைக்கப்படும் அடுப்பு மூட்டும் இடம் சுடுவான் என வழங்கப்படுகின்றது. அகராதிகளில் மரக்கலத்திலுள்ள சமையலறை எனக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

தீ மூட்டத் தீப்பெட்டிகள் போன்றவை அறிமுகமாவதற்கு முன்னர் வயல்களில் வசிப்போருக்கு விறகுகளில் தொடர்ந்து தீயை அணையாமல் பேணவேண்டியிருந்தது. இதனால் சுடுவான் என்றும் தணலுடன் வெப்பமாகப் பேணப்பட்டது.

சமையல் முடிந்ததும் தண்ணீர் வெதுப்பவும், இரவு வேளைகளில் நுளம்புகளைத் தூரத்துவதற்குப் புகை மூட்டவும் பயன்பட்ட அதேவேளை சுடுவானின் எரிந்து கொண்டிருக்கும் விறகுகள் குளிரான இரவுகளில் வெதுவெதுப்பான சூழலையும் பரணினுள் ஏற்படுத்தக்கூடியதாய் இருக்கின்றன.

யானை போன்ற காட்டு விலங்குகளின் சஞ்சாரம் விவசாய நிலங்களில் நிலவும் போது அவற்றைத் தூரத்துவதற்கான உபாயமாகத் தீப்பந்தங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. இவ்வாறான நிலைமைகளில் உடனடியாகத் தீப்பந்தங்களைப் பெற சுடுவான் போன்ற அமைப்புகள் பெரிதும் உதவக் கூடியதாய் இருக்கின்றது.

சிறாம்பி (காவற்பரண்):

சிறாம்பி எனப்படுவது, அமைப்பில் சற்று மாறுபட்ட குருவிப் பரணாகும். இதில் அருகுப்பக்கமே முகப்பாக இருக்கும் இரண்டு மோட்டுக்கால்களுடன் மூன்று அருகுக்கால்கள் இருக்கும். முன்பக்க அருகுக்கால்கள் காணப்படாது. அத்துடன் பின்பக்கக் கூரை முன்பக்கக் கூரையை விட 3 மடங்கு பெரிதாகக் காணப்படும். பொதுவாக இது கண்காணிப்புத் தேவை ஓரளவு குறைந்த விவசாயப் பரப்புகளில் காணப்பட்டது.

ஏணிப்பரண்:

இது குருவிப்பரணின் அமைப்பை உயரமாகக் கட்டுவதாகும். இங்கு அருகுக்கால், மோட்டுக்கால்கள் மிக உயரமாகக் காணப்படும். பரணில் ஏற ஏணி கட்டப்படும். இங்கு ஏணிகளின் குறுக்குக் கம்புகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டு இதனை வகைப்படுத்தலாம் 4 ஏணி முதல் 7 ஏணி²² வரை பரண்கள் உள்ளன. இதிலிருந்து மிகத் தொலை தூரம் வரை வயலைக் கண்காணிக்கலாம். பெரு வயல்நிலப் பரப்புக்குச் சொந்தமானவர்கள் முழு வயலையும் கண்காணிக்க இவ்வகைப் பரண்களை அமைத்துக் கொள்கின்றனர். சனத்தொகைப் பெருக்கத்தினால் காணிகள் துண்டாடப்படுவதால் இவற்றின் தேவை குறைவடைந்துள்ளது.

ஒளிப்பரண் (மரப்பரண்):²³

அருகுக்கால், மோட்டுக்கால் இல்லாமல் மரத்தின்மீது தட்டி, கூரை என்பன அமைக்கப்பட்டுக் கட்டப்படுவதாகும். காட்டு விலங்குகளின் ஆபத்திலிருந்து மறைந்திருக்கப் பயன்படுகின்றது. ஒளித்திருத்தலிற்குப் (மறைந்திருத்தல்) பயன்படுவதால் 'ஒளிப்பரண்' என அழைக்கப்படுகின்றது. பெருமளவில்

சேனைகளிலேயே அமைக்கப்படும். மரங்கள் உள்ள வயல் வெளிகளிலும் அமைக்கப்படுகின்றது.

கிராமியக் கவிகளில்:

வாய்வழியே பேணப்பட்டுவரும் இலக்கிய வடிவங்களில் கிராமியக் கவிகள் முக்கியத்துவம் உடையவையாகும். இக்கவிகள் கிராமியச் சூழலின் பிரதிபிம்பங்களாக உள்ளன. உண்மையிலேயே பண்பாட்டியல் சார்ந்த கடந்தகாலங்களின் அறியப்படாத பல அரிய விடயங்களைக் கிராமியக் கவிகளில் காணக்கூடியதாய் இருக்கின்றது.

வயற்களத்திலே விவசாயிகள் சூட்டுக் காவல், உப்பட்டிக் காவல், தாராக் காவல், வேலிக் காவல், குருவி தூரத்துதல், யானைக் காவல் எனக் காவல்காக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் பலவுள்ளன. இதன்போது காவற்காரர்கள் பொழுது போக்குவதற்குக் கவி பாடுவது வழக்கம். சில சந்தர்ப்பங்களில் இது வாதுக்கவியாக (ஏட்டிக்குப் போட்டியாகப் பாடுதல்) அமைவதும் உண்டு. இவர்களின் இக்கவிகள் தான் காவல் காப்பதன் நோக்கம், காவல் வேளைகளின் சிரமங்கள், காவலின் போதான உணவு வழக்கம், பிரிவு, தனிமை என்பவற்றைத் தத்ருபமாக நாலடிகளுக்குள் பொதித்து வைத்துள்ளன.

இவர்கள் நெடுந் தெலைவில் பலநாட்களாகக் காவலிருக்கும் போது உணவுக்காக அருகிலுள்ள ஆறு, ஓடை மற்றும் குளங்களிலிருந்து மீன்களையும், பொன்னான், திராய், வள்ளல் மற்றும் அயலில் கிடைக்கும் பலவகையான பச்சைக் கீரை வகைகளையும் சமைத்து உண்பார்கள்.

காவற்காரர்கள் வயலுக்குத் தங்குவதற்குச் செல்லும் போது அரிசி, கருவாடு, உப்பு மற்றும் அவசியப்பட்ட உலர்ந்த பொருட்களை எடுத்துச் செல்வார்கள். இவற்றைப் பரணில் அமைக்கப்பட்டுள்ள காகக் கூட்டினுள் பத்திரப்படுத்தி வைப்பார்கள்.

பொழுதுகள் (கிராமியப் பேச்சு வழக்கில் சூரியன் மற்றும் வெளிச்சம், வேளைகள் என்பவற்றைக் குறிக்கப் பொழுது எனப் பயன்படுத்துவதுண்டு) பட்சி பறத்தல், கூரணல் (கூரை நிழல்), நட்சத்திரங்கள், காற்று என்பவற்றில் ஏற்படும் மாற்றங்களைக் கால நேரங்களை அறியப் பயன்படுத்தியுள்ளனர். இவைகளும் அவர்களின் பாடல்களில் தொண்பதுண்டு.

காவல்பரண் கவிகள்:²⁴

*ஆலையடி வரவ
அதற்கடுத்த நீள்வரவ
கதிர் விளைஞ்சு நெல்விளைவு
காவலுக்கு போய்வாறன்*

*ஆத்தியடி வரவை
அதற்கடுத்த நல்வரவ
காவலுக்குப் போகாட்டி
கதிர்களவு போகும்ல்லோ*

*காவல் பரணிலே - நான்
கண்ணுறங்கும் வேளையிலே
கண்ணான மச்சி வந்து
காலூண்டக் கனவு கண்டேன்*

ராவு நடுச்சாமம்
நானுறங்கும் வேளையிலே
ஆரோடு மச்சான் நீ
வாதுகவி பாடவந்தாய்

காவற் பறண் கட்டி
கடும் வேல நான் பாக்க
ஊருதிண்ணப் பண்டி வந்து
வேலியால புகுந்ததுகா.

சம்புக் களப்பில் நாங்க
தளச்ச வள்ளல் பிடிச்சிவந்து - நாங்க
கறியாக்கி திண்டு
களை தீர்த்தோம் போடியாரே

கொழியல் அரிசியும்
குலமுறிஞ்ச தேங்காயும்
உழுத்த கருவாடும்
உண்ண ஒண்ணா போடியாரே

உண்ணுறது சம்பா
உடுக்கிறது கிளிஞ்ச உடை
படுக்கிறது பரவு கம்பு- எங்கட
பரிதாபத்த ஆரறிவார்

குஞ்ச மீன் தீயல்
குறட்டை மீன் புளியாணம்
கண்டுவந்தேன் பெண்ணே
காவலுக்கு நான் போறதில்ல

இன்றைய நிலை:

பரண்களை இன்று ஆங்காங்கே வயல்களில் காணக்கூடிய தாயிருப்பினும், இவற்றில் அத்தனை அம்சங்களையும் காணக்கூடியதாக உள்ளவை குறைவடைந்துள்ளன. அத்துடன் பரண் கட்டும் கலை இன்று அருகிக் கொண்டு வருகின்றது. மற்றும் வயற் பகுதிகளில் கற்கட்டங்கள் அரும்பத் தொடங்கியுள்ளன. இன்றைய நவீன போக்குவரத்து மற்றும் தொழிநுட்ப யுக்திகளின் முன்னேற்றத்தால் பரண்கள் அருகி வந்தாலும், அவை எம் வயலரண்களில் இன்று வாழும் எம் பண்பாட்டின் சுவடுகளாகும்.

குறிப்புகள்:

- ¹ மௌனகுரு சி, (2005) தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும் (ப - 11)
- ² சுப்பிமணியன் ச.வே, மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி (ப - 859)
- ³ மேலுள்ளது (ப - 791), க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி (ப - 681)
- ⁴ சுப்பிரமணியன் ச.வே, மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி - சிறப்புடைக்கிளவி - சிறுதனம்
- ⁵ தாராப்புட்டி - சேற்று விதைப்பு முடிந்ததும் இரவிலே தாராக்கள் வந்து வயலில் நெல்லை வடித்து உண்ணாமலிருக்கக் காவலிருக்கும் இடம் என்பதனால் தாராப்புட்டி என்று அழைக்கப்படுகின்றது.
- ⁶ புட்டி - திடமான தரைப்பரப்பை அல்லது மேட்டுப் பகுதியைக் குறிக்கும் வார்த்தை.
- ⁷ களவெட்டி - வயல்களில் சூடு வைக்கப்படும் இடம்.

- ⁸ கட்டுதல் - அமைத்தல், சரிசெய்தல், உருவாக்குதல் எனும் பொருள்களைத் தருகின்றது.
- ⁹ கம்பு - தடி என்பதைக் குறிக்கும் வார்த்தை.
- ¹⁰ மோடு - முகடு அல்லது மேடான இடம்
- ¹¹ பூட்டு - பிணைக்கப்பட்ட இரு பூட்டுக் கம்புகள்
- ¹² கலிங்கா - நீர் வழிந்தோடுவதற்குக் கூரைகளில் கிடுகு வேய்வதற்காகக் கட்டப்படும் கம்பு
- ¹³ உலாத்தை - உத்தரம் நெத்திமுட்டு எனப்படும் அருகுக்கால், மோட்டுக்கால் என்பவற்றை இணைத்துக் கட்டப்படுவது.
- ¹⁴ ஊசிக்கால் - பூ வடியில் உள்ள சிறு தடிகள். இவை தாங்கும் ஆதாரத்திற்காகத் தட்டிகளில் கால்களாகப் பயன்படுகின்றன.
- ¹⁵ வரிச்சல்
- ¹⁶ ஏழடி இடைவெளி - ஒரு சாதாரண மனிதன் தனது கால்களை நேராக நீட்டி உறங்கத் தேவையான இடைவெளி
- ¹⁷ ஆறடி உயரம் - சாதாரண மனிதன் பரணில் நுழையும்போது தலை தட்டுப்படாமல் இருப்பதற்காக
- ¹⁸ அருகுக் கால்களை விட ஒன்றரையடி உயரக் கால் - மழைநீர் சீராக வடிந்து ஓடுவதற்காகத் தேவையான சரிவை ஏற்படுத்தவே இவ்வாறு அமைக்கப்படுகின்றது.
- ¹⁹ பிணைச்சல் - பூட்டுக் கம்புகள் பிணைக்கப்பட்ட அந்தம்
- ²⁰ அழுக்கம் - வீசும் காற்றின் அழுக்க வித்தியாசத்தினால் கூரைகள் பறந்து விடாமல், கூரைகளிற்கு உறுதியை வழங்கும் அமைப்பு
- ²¹ சுடுவான் - மரக்கலத்திலுள்ள அடுப்பு
- ²² ஏணி - ஏறி இறங்கி வரப் பயன்படும் கிடைக் கம்புகளின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டே ஏணிப்பரண்கள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.
- ²³ ஒளிப்பரண் - ஒளித்திருத்தல் எனும் பொருளைக் கொண்டு பெயரிடப்பட்டுள்ளது.
- ²⁴ இளையதம்பி பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள், (1979)

தகவல் மூலங்கள்:

- இளையதம்பி பாலசுந்தரம், ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள். (1979)
- சுப்பிமணியன் ச.வே, மெய்யப்பன் தமிழ் அகராதி
- க்ரியாவின் தற்காலத் தமிழ் அகராதி
- மௌனகுரு சி, தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும். (2005)
- தமிழர் பண்பாட்டில் இருப்பிட வகை
- நேர்காணல் - காளீம் பாவா இஸ்மாலெப்பை (வயது 83)
- நேர்காணல் - ஆதம்பாவா முஹம்மது இப்ராஹீம் (வயது 55)

saakir.mim@thaiveedu.com

ஆழி மழைக்கண்ணா!

- த. ஜீவராஜ்

ஓவியம் : டிராட்ச்கி மருது

08

அறிவாட்டி பூமகள் நரபலியானதைச் சொல்லி முடித்த கடைசி நிமிடங்களில் ஆதினி மூச்சு விடவும் மறந்து போயிருந்தாள். குளிரில் நனைந்த கோழிக்குஞ்சாக அறிவாட்டியின் மடியில் தஞ்சமாகி இருந்த ஆதினிக்கு அடுத்து என்ன நடந்தது என்று கேட்பதற்கே தயக்கமாக இருந்தது.

நடந்த துயரத்தை மீள ஞாபகப்படுத்திச் சொல்லி வந்த தாலோ என்னவோ அறிவாட்டி அயர்ச்சியாகி சிறிது நேரம் பேசாமல் இருந்தாள். பின்னர் அவளிடம் இருந்து ஒரு பெரிய பெருமூச்சு வந்தது. சிறுவயதில் அறிவாட்டிப் பாட்டிக்குள் புகுந்த குளிர் காற்றுத்தான் அப்போது சுடுமூச்சாக வெளியேறுகிறது என்று ஆதினி நினைத்துக் கொண்டாள். அவள் பயம்கொள்ளும் அளவு அந்தப் பெருமூச்சுக் காற்றின் உஷணம் இருந்தது.

எல்லாம் முடிஞ்சு நான் கண்விழிச்சுப் பார்க்க நாலு நாளாகிட்டுதாம். அதுவரைக்கும் உடம்பு அடிக்கடி நெருப்பாகிக் கொதிச்சதோட எனக்கு சுயநினைவு வருவதும் போவதுமாக இருந்ததாக பிறகு சொல்லி திட்டினாங்க. அறிவாட்டியின் வாய் வார்த்தைகளை சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது அவள் அந்நேரத்தில் பட்ட வேதனைகளை அறிவாட்டியின் முகத்தில் படர்ந்த கவலை ரேகைகள் காட்டிக் கொடுத்தது. வைரவர் நரபலியை தடுக்கப் போனதால் அறிவாட்டியின் குடும்பத்தினரும், ஊரவரும் அறிவாட்டி மேல் அதிக கோபத்தோடு இருந்திருப்பார்கள் என்பதனை ஆதினி புரிந்து கொண்டாள்.

நான் சுயநினைவு இல்லாமல் கிடந்த இரண்டாவது நாளில் எனது அம்மா மூச்சுத் திணறி, வாந்தி எடுத்து இறந்து போயிருக்கிறா. வைரவர் மடையை குழப்ப நான் செய்த பாவம்தான் என் அம்மாவுக்கு தண்டனையாக கிடைத்திருக்கிறது என்று ஊரெல்லாம் பேச்சாக இருந்திச்சாம் என்று தழுதழுத்த குரலில் அறிவாட்டி சொல்லி வரும்போது அறிவாட்டியின் கண்களின் ஓரத்தில் சிறிதாக அரும்பிய கண்ணீர்த்துளிகளை ஆதினி துடைத்து விட்டாள். அறிவாட்டி பாட்டிக்கு எப்படி ஆறுதல் சொல்வது என்று தெரியாமல் ஆதினி தவித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

சிறிது நேரம் அந்த குடிசையில் அமைதி நிலவியது. இந்தப்

பழம் கதையெல்லாம் நீ ஏன் என்னட்ட கேட்ட? என்று அறிவாட்டி ஆதினியைப் பார்த்து கேட்டாள். பாட்டி நீங்க எப்படி

அடுத்த கணம் அவள்

எதிர்பார்த்தது நடந்தது.

திடீரென எழுந்த அறிவாட்டி

அவள் விட்ட தவறை

சுட்டிக்காட்டிச் சரிசெய்தபடி

ஆதினியுடன் இணைந்து

ஆழி மழைக்கண்ணா பாடலுக்கு

நடனமாடத் தொடங்கினாள்.

மாலை நேரத்தில்

இடையர்கல்லின் குடிசை

ஒன்றில் குரு, சிஷ்யை

இணைந்து அரங்கேற்றிய

நடனத்தை மழை மாத்திரம்

கரவொலி புரிந்து

கண்டு மகிழ்ந்தது.

தேவரடியாராகப் போனீங்க என்று கேட்டன் அதுல இருந்து தான் இந்தக் கதையெல்லாம் தொடங்கிச்சு என்று ஆதினி கூறினாள்.

ம்...ம்... இப்பத்தான் நீ கேட்டதுக்கு பதில் சொல்லப் போறேன். அம்மா இறந்த துயரம் மறையிறுத்துக்குள்ள அப்பாவும் அதே மாதிரி மூச்சு திணறி என் மடியிலேயே உயிர் விட்டார். நான் செய்த பாவத்துக்கு ஏன் என் தாயையும், தந்தையையும் பழி வாங்கின? என்று வைரவர் சாமி இருந்த திசையைப் பார்த்து பலமுறை உரத்த சத்தம் போட்டு அழுதன். அந்தச் சின்ன வயசுல அது மட்டும்தான் என்னால செய்ய முடிஞ்சது. ஆசையா வளர்த்த அம்மா, அப்பா இறந்த அதிர்ச்சியில் நான் இருக்கும்போதே என் அன்புத் தம்பி மாதவன் கத்தியை எடுத்துக்கொண்டு என்னை கொல்ல வந்தான்.

ஏன் பாட்டி என்று அலறினாள் ஆதினி.

வைரவர் மடையை குழப்ப முயற்சி செய்த ஆதினிதான் உன் அம்மா, அப்பா சாவுக்கு காரணம் என்று ஊரவர் எல்லாம் என் தம்பியிடம் ஓதியிருக்கிறார்கள். மாதவன் அப்ப சின்னப்பிள்ளை. கத்திய பிடிச்சிட்டு இருந்த அவன் கைகள் என்னைக் கண்டதும் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தது இண்டைக்கும் எனக்கு நல்லா ஞாபகம் இருக்குது. அண்டைக்குத்தான் நான் அவன அவ்வளவு கோபத்தோட பார்த்தன். அதுதான்

அவன நான் பார்க்கிற கடைசி நாளெண்டு நான் நினைக்கல.

இப்பையும் அவர் கோபத்தோட இருப்பார் என்று நினைக்கிறீங்களா பாட்டி? ஆதினி கேட்டாள்.

தெரியல. ஒரு முறை திருக்கோணேச்சர விஷ்ணு ஆலயத்தில் நான் நடனமாடிக் கொண்டிருந்த மாதவன் ஒளிஞ்சிருந்து பார்த்ததா பிறகு கூட்டத்திலிருந்த எங்க ஊர்க்காரங்க சொன்னாங்க. ஆனால் நான் தேடிப் பார்க்கக்குள்ள அவன் அங்க இல்ல.

பூமகளையும், பெற்றோரையும் இழந்த சோகத்தோடு சொந்தத் தம்பியையும் பிரிந்த துன்ப நிலை அந்தச் சின்ன வயதில் அறிவாட்டியை எத்தனை தூரம் பாதித்திருக்கும் என்பதை ஆதினி விளங்கிக் கொண்டதால் அமைதியாக இருந்தாள். அறிவாட்டி ஏன் தேவரடியாராகப் போனாள் என்பதை கடைசிவரை அறிவாட்டி சொல்லவில்லை. அதை ஆதினியும் கேட்கவில்லை. ஊரும், உடன்பிறந்தவனும் வெறுத்தோதுக்கிய அறிவாட்டியை தேவரடியாராக ஆலயத்தில் ஒப்படைப்பதைத் தவிர கோதையம்மாளுக்கு வேறு தெரிவுகள் ஏதும் இருந்திருக்காது என்பது ஆதினிக்கு தெளிவாகப் புரிந்தது.

சிறிது நேரம் துவானமாக ஓய்வெடுத்திருந்த மழை மீண்டும் கன மழையாக பெய்யத் தொடங்கியது. மழையின் வீரியத்தால் குடிசைக்குள்ளும் சிறு சிறு மழைத்துளிகள் ஆங்காங்கே விழத் தொடங்கியது. தொடர் இழப்புகளின் வலியால் தளர்ந்துபோய் இருந்த அறிவாட்டிப் பாட்டியை தேற்ற என்ன செய்யலாம் என்று நீண்ட நேரம் ஆதினி யோசித்துக் கொண்டிருந்தாள்.

குரு சோர்ந்து போகும் தருணங்களில் கற்ற வித்தையால் மட்டுமே சீடனால் அவரைத் தேற்ற முடியும் என்று அறிவாட்டிப் பாட்டி ஏதோ ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியது அப்போது அவளுக்கு ஞாபகத்துக்கு வந்தது. சட்டென எழுந்து தனது உடைகளைச் சரி செய்து கொண்ட ஆதினி குடிசையின் நடுப்பகுதிக்குச் சென்று முறைப்படி அறிவாட்டியை வணங்கினாள்.

**ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்று நீ கைகரவேல்
ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொடு ஆர்த்தேறி
ஊழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்து
பாழியந் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிரந்து
தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்
வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
மார்கழி நீராட மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்.**

குடிசைக்கு வெளியில் கேட்ட கனமழையின் இரைச்சலையும் தாண்டி மெல்லிய மனதை வரும் ஆதினியின் குரல் அறிவாட்டியின் குடிசை முழுவதையும் நிறைக்கத் தொடங்கியது. பாடலுக்கேற்றபடி தன் அங்க அசைவுகளால் அறிவாட்டிப் பாட்டியிடம் கற்ற நடனத்தை அவள் முன்னாலேயே அரங்கேற்றினாள் ஆதினி. தான் சாய்ந்து அமர்ந்திருந்த சுவரில் தன்னை மீளவும் நன்றாக நிலைப்படுத்திக் கொண்டு நடனத்தில் மனமொன்றிப் போனாள் அறிவாட்டிப்பாட்டி.

கந்தளாய்ச் சதுர்வேதி மங்கலத்தின் விஷ்ணு ஆலயமான விஜயராஜ விண்ணகரத்தில் அறிவாட்டி வாழ்ந்த காலப்பகுதியை ஆதினி மீள ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தாள். தினமும் ஆலயத்தில் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடப்படும் பொழுது அறிவாட்டி ஆடுகின்ற இந்த நடனம் அவள் மனதுக்கு மிகவும் நெருக்கமானது. அறிவாட்டி அவளையும் அறியாமல் கடந்து வந்த சோகங்கள் அனைத்தையும் மறந்து ஆதினியின் நடனத்தில் மெய்மறந்திருந்தாள்.

மழைக் கடவுளை நோக்கி மனம் உருகி பாடப்பட்ட அந்த பாடல் அந்த சந்தர்ப்பத்துக்கு மிகவும் பொருத்தமானதாக இருந்தது. கடலுக்குள் புகுந்து நீரை முகர்ந்து கொண்டு வானத்தில் ஏறி ஊழிக்கால இறைவனின் திருமேனியைப் போல் உடல் கறுத்துப் பின் மழையாகப் பொழிவதை ஆதினி தனது நுண் அங்க அசைவுகள் மூலம் உருவகித்து ஆடிக்கொண்டிருந்தாள். இறுதி வரிகளில் மழை நீர் நிலைகளை நிறைத்து அதில் மகிழ்ச்சியாக நாங்கள் நீராட வழி செய்ய வேண்டும் என்று வேண்டுகின்ற போது ஆண்டாளாகவே அவள் மாறிப்போனதாக அறிவாட்டிக்குப்பட்டது.

அறிவாட்டிப் பாட்டி தனது நடனத்தை கூர்ந்து கவனிக்கின்றாள் என்ற போதும் அது அவள் மனதில் எழுந்த துயரமான சிந்தனைகளை ஆறுதல் படுத்தியதா இல்லையா என்பதை ஆதினியால் புரிந்து கொள்ள முடியாது இருந்தது. தன்னுடைய குரு எப்போதும் குற்றம் பொறுக்க மாட்டாள் என்பதை நன்கு உணர்ந்திருந்த ஆதினி ஒரு குறும்பு செய்தாள். இரண்டாவது முறையாக அதே பாடலைப் பாடியபடி நடனமாடிக் கொண்டிருந்த ஆதினி வலிமையும் அழகும் உடைய பத்மநாபனின் கையில் இருக்கும் வலம்புரிச் சங்கை உருவகப்படுத்துமிடத்தில் வேண்டுமென்றே பிழைவிட்டாள். அடுத்த கணம் அவள் எதிர்பார்த்தது நடந்தது. திடீரென எழுந்த அறிவாட்டி அவள் விட்ட தவறை சுட்டிக்காட்டிச் சரிசெய்தபடி ஆதினியுடன் இணைந்து ஆழி மழைக்கண்ணா பாடலுக்கு நடனமாடத் தொடங்கினாள். மாலை நேரத்தில் இடையர்கல் லின் குடிசை ஒன்றில் குரு, சிஷ்யை இணைந்து அரங்கேற்றிய நடனத்தை மழை மாத்திரம் கரவொலி புரிந்து கண்டு மகிழ்ந்தது.

விஜயராஜ விண்ணகரத்தின் நினைவுகளோடு அறிவாட்டி ஆடத் தொடங்கினாலும் பின்னர் அவளது மனம் முழுக்க முன்னம் திருக்கோணேச்சரத்தில் நடந்த நிகழ்வொன்றில் மூழ்கிப்போனது. ஆதினி மாதவனை ஞாபகப்படுத்தியது அதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம் என்று அறிவாட்டி நினைத்துக் கொண்டாள். அலை கடல் மோதும் மலைகளின் மேலே கடலுக்குள் நீண்டிருந்த மலையின் உச்சியில் கோணேச்சர மாது மையுடன் குடியிருந்தார். கோணாமலை நிலப்பரப்புடன் தொடர்பு பட்டிருந்த சமதரைப் பகுதியில் வானுயர்ந்த கோபுரத்துடன் சக்திக்கு என்று தனியான கோயில் இருந்தது. இவை இரண்டிற்கும் நடுவில் சிறிய குன்றொன்றின் மேல் அழகிய கோபுரத்தோடு கருங்கல்லாலான விஷ்ணு ஆலயம் அமையப் பெற்றிருந்தது. ஆலயத்தின் விசாலமான மண்டபத்தில் கடல் கடந்து வந்த பல தேசத்தவர் கூடியிருக்க அரங்கேறிய நடன நிகழ்வும் அதில் தளபதி சேதராயன் கைகளால் தான் தலைக்கோலி பட்டம் பெற்றதும் மனக்கண்ணில் சித்திரமாக ஞாபகத்துக்குவர அறிவாட்டியின் உடலில் ஒரு வித புத்துணர்ச்சி எழுந்தது. அது அவள் நடனத்திலும் பிரதிபலித்தது.

அறிவாட்டிப் பாட்டியின் நடனத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை கண்டு ஆதினி அதிசயித்தாலும் அது என்ன காரணத்தால் நிகழ்ந்தது என்பதை அவளால் புரிந்துகொள்ள முடியாது இருந்தது. ஒருவகையில் தான் நினைத்ததை சாதித்து விட்டேன் என்று அவள் மனதுக்குள் சந்தோசப்பட்டுக்கொண்டாள். மூன்றாவது முறையாக ஆழி மழைக்கண்ணா பாடலைப் பாடி நடனம் ஆடிக் கொண்டிருந்தவர்களின் காதுகளில் தூரத்தே கேட்ட பறையொலி கவனத்தை ஈர்ப்பதாக இருந்தது.

தொடரும்...

jeevarajah@thaiivedu.com

ஆவடை அக்கரள் கவிதைகள்

விளிம்புநிலை மறுப்பும் தமிழ்வேதாந்த மரபும்

- பரக்கியநூதன் அகிலன்

ஓவியம்: அர்ப்பணா கோர்

தமிழ்ப் பண்பாடு, பல்வேறு புலமைத்துவ மரபுகளைத் தன் வயப்படுத்திக் கொண்ட முறையினால் பன்மைத் தன்மையும், வேறுபாடுகளும் நிறைந்த, அதனால் செழுமை மிகுந்த நீண்ட கடந்த காலத்தையுடைய பாரம்பரியமாகக் காணப்படுகிறது. நிலத் தொடர்புகளும், கடல் வழி வாணிபமும் மிகப் பரந்துபட்ட பண்பாட்டு ஊடாட்டத்தைச் சிந்தனைப் பயணங்களை, அறிவுப் பகிர்வுகளை தமிழுக்குச் சாத்தியமாக்கின. கிழக்கத்தைய - மேற்கத்தைய சிந்தனைகள் ஒன்றோடொன்று மோதின. ஒன்றின் மேலோன்று கவிந்து கலந்தன. செல்வாக்குச் செலுத்தின. இவை தமிழை மேலும் செழுமைப்படுத்தின. அவற்றின் விளை பயன்களாக பல்வேறு சிந்தனைப் புலங்கள் தமிழிற் தோற்றிவிக்கப்பட்டன.

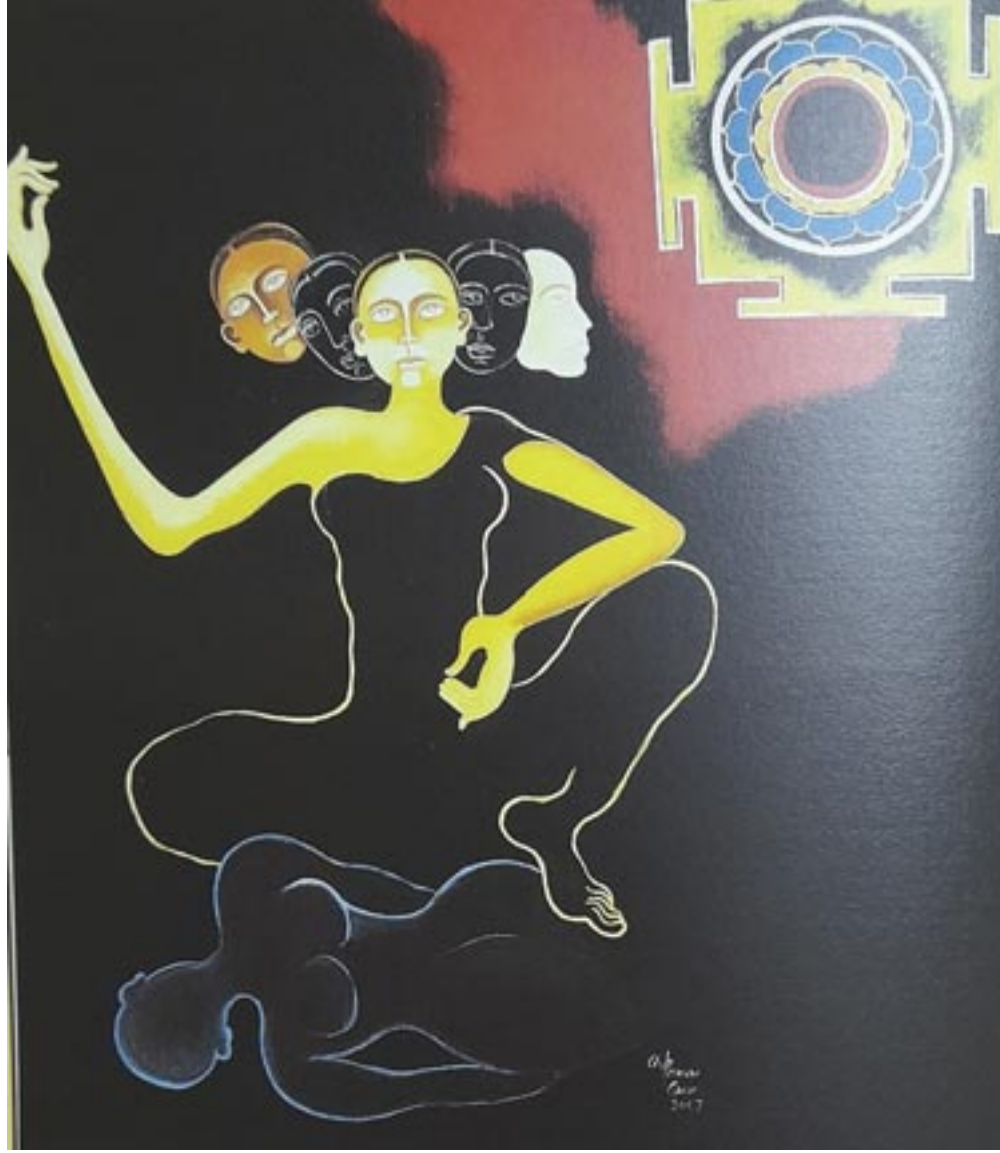
‘சிறப்பியம்’ என்கிற வைசேடிய கோட்பாட்டை ஆரம்பித்த கணாதர், உத்தேசவாதம் என்கிற சிதைவுக் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய அசித கேச கம்பாளர் எனப்படும் நரிவெருத்தலையார், அளவியல் எனப்படும் நியாய வாதத்தை உருவாக்கிய கோதமனார், தற்செயல் கோட்பாட்டை உருவாக்கிய பூரண காயபர் ஆகிய அனைவரும் தமிழர்களே ஆவர். இவர்கள் உருவாக்கிய கோட்பாடுகள் அனைத்தும் அறிவியலையும், பொருள் முதல்வாத மெய்யியலையும் அடித்தளமாகக் கொண்ட மூலச்சிறப்புடைய தமிழ்ச் சிந்தனை மரபிலிருந்து உருவானவைகளாகும் (கணியன்பாலன்: 2018)

இதே வேளை வேதாந்தத்தை உருவாங்கிய சங்கரர், விசி்டாதவைதத்தை உருவாக்கிய இராமனுஜர், துவிதத்தைத் தந்த மத்துவாச்சாரியார் என்போரும் தென் இந்திய பகைப்புலம் உடையவர்கள் தான். இதேவேளை, சைவசித்தாந்தம் தமிழின் புலமை மரபாகவே பார்க்கப்பட்டது (சிவத்தம்பி: 1995). தமிழ் பௌத்தச் சிந்தனை மரபு, சமணத் தமிழ், சித்தர்கள், தமிழ் சூபி மரபுகள், இராமலிங்கர் சிந்தனைகள், அயோத்தியதாசர், பெரியார் வழியிலான திராவிடச் சிந்தனை மரபு ஈரான நீண்ட புலமைப் பயண மரபுகள் தமிழ் சிந்தனைப் புலத்திற்குண்டு.

வேதாந்தம் என்ற சொல், ‘வேதம்’ மற்றும் ‘அந்தம்’ என்ற

சொற் சேர்க்கை வழியாக உருவாகியது என்பர். அதாவது வேதத்தின் இறுதி அல்லது சாரம் என்ற பொருளில் பயன்படுத்தப்பட்டது என்பர் (லஷ்மணன்: 2017) இன்னொரு வகையில் உபநிடதங்கள் உருவாக்கிய அத்துவித அல்லது இரண்டற்ற நிலையின் திரட்டப்பட்ட சிந்தனையாக வேதாந்தத்தினைக் குறிப்பிடலாம். ‘தத்வம் அசி’ (சாந்தோகிய உபநிடதம்), ‘அகம் பிரமாஸ்மி’ (பிருதகாரண்யக உபநிடதம்) போன்ற ஓராண்மா (ஏகான்ம) பற்றிய சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக அதனைக் காணலாம். குறிப்பாக அறுவகைத் தரிசனங்களில் ஒன்றான உத்தரமீமாம்சையே வேதாந்தம் எனக் கருதப்படுவதுண்டு. அதனை பொ.ஆ.மு நான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த பாதராயணர் தொகுத்தார் என்பர். அத்துடன் அவரால் எழுதப்பெற்ற பிரம்மசூத்திரமே வேதாந்தத்தின் மூல நூலாகக் கொள்ளப்படும் (ஜெயமோகன்: 2010). வேதாந்தமும், அதனையொட்டி எழுந்த வியாக்கியானங்களும் இன்னொருவகையில் பௌத்த சிந்தனை மரபால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தன. இதனாற்றான் சங்கரரை சிலபோதில் ‘பிரசன்ன பௌத்தர்’ என அழைப்பர்.

வேதாந்தம் பௌதீக உலகை ஒரு ‘தோற்றப் பிழையாகக் காண்கிறது. அதனைப் பொறுத்தவரை அவை ‘மாயை’ (illusion) ஆகும். அதனால் வேதாந்திகளை ‘மாயாவாதிகள்’ என்பர். அதே சமயம் ஒற்றையான பிரம்மமே பலதாகத் தோற்றப்படுகிறது எனவும், அது மாயையின் காரணமாகத் தெரியும் வெறும் தோற்றப் போலி நிலை எனவும் வாதிடுவர். அது ‘விவர்த்தவாதம்’ எனப்படும். அதனை ‘குடாகாசவாதம்’ எனும் உருவக் கதை கொண்டு விளக்குவர். அதன்படி எங்கும் நிறைந்த காற்றே அடைப்புக்களாலும், தடுப்புக்களாலும் வேறாக்கப்படுகிறது எனக் கூறுமவர்கள், அது எதனுள் நிரம்பியுள்ளதோ அதன் வடிவத்தில் தென்படுகிறது எனவும் விவாதிக்கும் அவர்கள், இரண்டற்று இருக்கும் பிரம்ம நிலையே இறுதியான நிலையாகக் கொள்வர். (லஷ்மணன்: 1960).

தென் இந்திய உப பண்பாட்டு வட்டகையில் வேதாந்தத் திற்கு இரண்டு பள்ளிகள் உண்டு. ஒன்று அதன் தென்னக வடமொழிப் பள்ளி, மற்றையது தென்னகத்து தமிழ்மொழிப் பள்ளி. இவ்விரண்டிற்குமிடையிலான வேறுபாடுகள் ஆழமாக ஆராயப்பட வேண்டியது. ஏனெனில், அது வெறும் மொழி நிலை வேறுபாடல்ல. அதனை விடவும் ஆழமான சமூக பண்பாட்டு அரசியல் அடிப்படைகளைக் கொண்டது. அதே சமயம் அதன் மொழி நிலை மற்றும் பிரதி நிலை மையமான பிரதிதித்துவமும் விரிவான அர்த்தத்தில் முக்கியமானதே.

16-ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த தத்துவராய சுவாமிகளே தமிழ் வேதாந்த மரபினை ஆரம்பித்து வைத்தவராகக் கருதப்படுகிறார் (கே.கே. பிள்ளை: 2015) அவரால் எழுதப்பட்ட 18 தமிழ் மொழி வாயிலான வேதாந்த நூல்களே தமிழ் வேதாந்த மரபின் அடிப்படை நூல்களாகக் கருதப்படுகின்றன. கைவல்ய நவந்தம், மகாராஜா துறவு, ஞானவாசிஸ்டம் உட்பட்ட மேற்படி நூல்களை 'அடங்கன் முறை' என தமிழ் வேதாந்த மரபிற் கூறுவர். இவற்றை விடவும் வேறும் பல வேதாந்த நூல்களை அவர் எழுதியுள்ளார் (நாச்சியப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள்: 2009) ஆனாலும் இவருக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே தமிழில் வேதாந்த எண்ணக் கருக்கள்

நடமாடத் தொடங்கியுள்ளதை அவதானிக்கலாம். திருவிடை மருதூர் உலகநா சுவாமிகள் (விவேக சூடாமணி), பேரூர் சாந்தலிங்க சுவாமிகள் (வைராக்கிய தீபம்) வீரே ஆளவந்தார் (ஞான வாசிஸ்டம்) உள்ளிட்ட ஏராளமான தமிழ் மொழி வயப்பட்ட வேதாந்த நூல்கள் பயில்விலுள்ளன.

இதேவேளை தமிழ் வேதாந்த மரபின் வளர்ச்சியில் வேதாந்த மடங்களின் செயற்பாடுகள் முக்கியமானவை. தென் இந்தியாவில் மொழி வழியாக மட்டுமின்றி பிராமண மையமான வேதாந்த மடங்கள், பிராமணர் அல்லாத வேதாந்த மடங்கள் என்ற ஒரு அடிப்படை வேறுபாடு உண்டு. தமிழ் வேதாந்தம் அதிகபட்சம் ஒரு பிராமணர் அல்லாதவர் மரபின் பிரதிதித்துவம் ஆகும். தமிழ் வேதாந்த மரபின் முதன்மை ஆதீனங்களில் ஒன்றான காரைக்குடி கோவிலூர் வேதாந்த மடம் அடிப்படையில் ஒரு நகரத்தார் மடமாகும். அதன் முதலாதீனம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துராமலிங்கதேவ ஞான தேசிக சுவாமிகள் நகரத்தார் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் (நாச்சியப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள்: 2009) 'கல்வி தாய் மொழியில் இருக்க வேண்டும்' என்பதிலும், 'கல்விக்குச் சாதியும், ஏழ்மையும் தடையாகக் கூடாது' என்பதிலும் ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துராமலிங்கதேவ ஞான தேசிக சுவாமிகள் கவனமெடுத்தார் என ஸ்ரீலக்ஷ்மி நாச்சியப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார் (நாச்சியப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள்: 2009). ஆனாலும் ஒருவகையான பிரா

மண - பிராமணர் அல்லாதார் மடங்களுக்கிடையிலான சமரசமும் இவற்றிடையே உண்டு. ஏனெனில் சிருங்கேரி சாரதா மடத்தை குருபீடமாக கோவிலூர் வேதாந்த மடம் ஏற்றுள்ளது, இதேவேளை, சிருங்கேரி பிராமணரல்லாதர் பூசை செய்யும் இராமேசுவரம் இராமசாமி கோவிலை தமதாளுக்கென்று கொண்டுள்ளனர் என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. கோவிலூர் வேதாந்த மடத்தின் கீழ், திருச்சி வேதாந்த தேசிகர் மடம், காளையார் கோவில் செல்லப்ப சுவாமிகள் வேதாந்த மடம், தஞ்சை பால்சாமி மடம், மதுரை குட்டைய சுவாமிகள் மடம், குன்னங் கோட்டை நாட்டார் மடம் போன்றவை இயங்குகின்றன. அவற்றை விடவும் சிக்கல் உகந்தலிங்க ஞானதேசிகர் சுவாமிகள் மடம், சிதம்பரம் மௌனகுரு சுவாமிகள் மடம், திருவண்ணாமலை கந்தப்பத் தேசிகர் (ஈசான்ய ஞானத் தேசிகர்) மடம், பெரம்பலூர் வீரசுப்பையா மடம், ஆரணி அருணகிரிநாத சுவாமிகள் மடம், வண்ணாரப்பேட்டை நாராயணசாமி நாயக்கர் மடம், மதுரை நித்யானந்தாம்மாள் மடம் போன்ற வேதாந்த மடங்களும் காணப்படுகின்றன (சந்திரசேகரன்: 2022).

தமிழ் வேதாந்த மரபிற்கும், வீரசைவ மரபிற்கும் இடையில் ஒருவகையான இணக்கப்பாடும் சமூகரீதியான கருத்து நிலைப் பொதுமைப்பாடுகளுமுண்டு (கன்னட மையமான சிருங்கேரி சாரதா பீடமும் மேற்படி வீரசைவ ஊடாட்டத்தை அதன் இட அமைவு காரணமாகப் பெற்றிருக்கலாம்). சமூக சமத்துவ அடிப்படையிலான உலகியற் பார்வை அவற்றிற்கு தலையாயது எனலாம். அதே வேளை வள்ளலாரது ஆன்மீகச் சிந்தனைகளுள் தமிழ் வேதாந்த ஊடுருவல் உண்டு. அதே சமயம் வள்ளலார் தமிழ் வேதாந்த நூல்களைப் பதிப்பதிலும் ஈடுபாடு காட்டியுள்ளார் (கே.கே. பிள்ளை: 2015). தமிழ் வேதாந்தத்தின் இன்னொரு நெருக்க மரபு சித்தர் மரபாகும். இவை ஒன்றோடு ஒன்று ஊடாடிக் கலந்துள்ளன.

ஈழத்து தமிழ் வேதாந்த மரபானது, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள திருநெல்வேலியில் 19-ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற 'வேதாந்த மடத்துடன்' ஆரம்பமாகிறது. குடைச் சுவாமி எனும் கந்தையாச்சாமி, சாண்டோச் சாமி எனப் பலர் இம்மரபு உருவாகினர். இதே வேளை ஈழத்தின் கிழக்கு மாகாணத்தின் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 'சுருதி முறை' என்ற பெயரில் தமிழ் வேதாந்தப் பிரதி பயில்வில் இருந்துள்ளது (மேகலா: 2022). இவை தமிழ் மொழி பயிலப்படும் வெவ்வேறு களங்களிலும் தமிழ்வேதாந்தப் பயில்வு இருந்தமையை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

செங்கோட்டை ஸ்ரீ ஆவுடை அக்காள், 16-ம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார் (நாஞ்சில் நாடாண்: 2011). ஆனால், அவரது வாழ்க்கைக் காலம் தொடர்பாக மாறுபட்ட கணிப்பாட்டகளுண்டு. பொதுவாக 16-ம் நூற்றாண்டுக்கும் 19-ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடையில் இவ் ஆண்டுக் கணிப்பாட்டிகள் மாறுபடுகின்றன. எனினும், ஆவுடை அவர்க

ளின் ஆன்மீக குருவான திருவிசைநல்லூர் ஸ்ரீதர வெங்கடேச தேசிக அய்யாவாளின் வாழ்க்கை பற்றிய தகவல்களுடாக ஆவுடை அவர்களது வாழ்க்கைக் காலத்தை 1655-1695 இடைப்பட்டதாக ரமேஷ் கருதுகிறார். மேலும்,

பழமைவாதத்தின் பாசறையாக விளங்கிய பதினாறாம் நூற்றாண்டில், கேரள வேணாட்டு மன்னர்களின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்த சிறு நகரமான செங்கோட்டையில் வாழ்ந்த ஓர் அந்தணர் குடும்பத்தில் பிறந்த பெண் ஆவுடை. அறிவார்ந்த சிறுமியான ஆவுடை குழந்தைப் பருவத்திலேயே திருமணமாகிக் கைம்பெண்ணானவர். ஆவுடை அவர்களின் தாயார் தாம் சார்ந்திருந்த சமூக வழக்கத்திற்கு மாறாக ஆவுடை அவர்களுக்கு அடிப்படைக் கல்வி புகட்டியும் கைம்மை நோன்பை ஏற்கவிடாமலும் வளர்த்தார். இருப்பினும் ஆவுடை பருவமடைந்த பின்பு சமூக நெருக்கடியின் காரணமாக தன்னுடைய தலை முடியை மழித்து கைம்மை நோன்பினை ஏற்கவேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. மேலும் கைம்பெண்கள் மீதான அடக்குமுறை மற்றும் சமூகக் கட்டுப்பாடுகள் காரணமாக ஆவுடை அவர்கள் உளவியல் ரீதியாகப் பல துன்பங்களை அனுபவிக்க நேர்ந்தது. (ரமேஷ்).

மேற்படி நிலவரங்களால் ஓடுக்குமுறைக்கு உள்ளாகியிருந்த ஆவுடை திருவிசை நல்லூரிலிருந்து செங்கோட்டைக்கு வருகை தந்த ஸ்ரீதர வெங்கடேச தேசிக அய்யாவாள் என்கிற மகான் பற்றி அறிந்து அவரைச் சந்திக்க விரும்புகிறார். கைம்பெண்ணுக்குரிய சமூகக் கட்டுப்பாட்டை மீறி அரிஹர நதிக்கரையில் அமைந்த மண்டபத்தில் ஸ்ரீதர வெங்கடேச அய்யாவாளை சந்தித்து, அவரை தன்னுடைய ஞானகுருவாக ஏற்றார். இதன் காரணமாக பெருஞ் சமூக நிந்தைக்கும் ஆளானார். ஆனால், இந்தச் சந்திப்பே ஆவுடை அவர்களின் வாழ்வை மாற்றியமைத்தது.(ரமேஷ்). 'பாசமகற்றிப் பதி தன்னில் சேர்த்து வைத்த பண்டிதனே! - குருநாதா! தேச மெங்கும் புகழ் ஸ்ரீ வெங்கடேசுவர தேசிகரே! - குருநாதா!' என ஆவுடை அக்காள் இதனை நினைவு கூர்ந்து தன் குருபாதம் பணிகிறார்.

ஆவுடை அக்காளால் பாடப் பெற்ற பல செய்யுள் தொகுதிகளில் எஞ்சி இருப்பவை தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. வேதாந்த குறவஞ்சி நாடகம், வேதாந்த வித்யா சோபனம், வேதாந்த அம்மாணை, வேதாந்தப் பள்ளு, வேதாந்த ஆண்டி, வேதாந்த வண்டு, வேதாந்த ஆச்சே போச்சே, ப்ரும்ம ஸ்வரூபம், 'அன்னே பின்னே' என்னும் வேதாந்த ப்ரத்தியோத்திரகும்மி, ப்ரும்ம மேகம், தக்ஷிணாமூர்த்தி படனம், வேதாந்தப் பல்லி, பகவத்கீதா ஸாரசங்கிரஹம், வேதாந்தக் கப்பல் அவரது பிரதான தொகுதிகளாகும் (நித்யானந்த கிரி ஸ்வாமிகள்: 2002). மகாகவி பாரதியாரின் மனைவி செல்லம்மாவின் தங்கை வழி மகள் கோமதி ராஜாங்கம் அவர்கள்தான் ஆவுடையக்காவின் பாடல்களில் பெரும் பகுதியைத் தொகுத்தவர் எனவும், இவர் மூலமே பாரதியார் ஆவுடை அக்காள் பாடல்களில் பெரும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார் என்ற செய்தியும்

வெளிவந்தது என சந்திரசேகரன் கூறுகிறார். அவரது செய்யுள்கள் ஏற்றிருக்கும் பெயர்களே அக்காளின் வேதாந்த அடிப்படையை எமக்குப் புலனாக்கும்.

முக்கியமான விடயம் யாதெனில், தமிழ் வேதாந்த பிரதிகளில் பெண் பால்நிலைப்பட்ட அடிப்படையிலிருந்து பால்நிலை கடக்கும் அல்லது அத்துவிதமாகும் நிலவரத்தின் குரலாக ஒலிக்கும் முதற் குரல் ஆவுடை அக்காளுடையது. இது ஏனைய யாவரிலிருந்தும் அவரை வேறுபடுத்தும், அதே சமயம் அவரை தனித்துவம் மிக்கவராக நிலை நிறுத்தும் ஓரம்சமாகக் காணப்படுகிறது. இந்த வகையில் பெண்ணாக சிறுபான்மைக்குள் சிறுபான்மையாக இருத்தலின் ஆண்மைய-பிராமணிய மையக் கருத்து நிலைக்கு எதிரான ஒரு கலகக் குரலை அவருக்கு வழங்குகின்றது. அவ்வகையில் அவரது சமூகப் பிரதிநிதித்துவம் (social representation) என்பது பெண் மற்றும் வேதாந்தம் என்ற இரு தளங்களில் இருந்து புறப்படுவது. துறவறமானது, பெண் என்கிற ஆண்மையக் கருத்தாக்கம் - பண்பாட்டு ஒடுக்குமுறை எனும் புலங்களிலிருந்தும் வெளியேறுதற்கான ஒப்பீட்டளவில் சற்று இலகுவான வாய்ப்பை அவருக்கு வழங்கியிருக்கிறது என வாதிட முடியும். இந்த இடத்தில் காரைக்காலம்மை, ஆண்டாள், ஆவுடை அக்காள் யாவரையும் பெண் துறவு என்ற பின்னணியின் சமூகக் காரணங்களின் பின்னணியில் நிறுத்திப் பார்ப்பதன் மூலம் அதன் சமூக அடிப்படைகளைப் மேலும் புரிந்துகொள்ளலாம். இவ்விடத்தில் ஆண் துறவு, பெண் துறவு என்ற இரண்டு செயற்பாடுகளிற்குமிடையில் பாலடிப்படையிலான சமூகக் காரணிகள் இயங்கிவருவதை இது எமக்கு கோடிகாட்டுகின்றது.

கீழ்வரும் அக்காளின் பாடல்கள் ஒரே சமயத்தில் பிராமணியத்தை தாக்கவும், தானற்று, அத்துவிதமாதல் பற்றியும் பேசுகிறது.

வேதாந்த ஆச்சே போச்சே:

‘சப்த கோடி மந்திரம் சாஸ்திரங்கள் உள்ளதும் போச்சே
சத்துமயமான சாட்சியே நானென்ப தாச்சே’

‘ஜாதி வர்ணாசிரமம் போச்சே
வேத சாஸ்திரம் வெறும் பேச்சே’

‘காம குரோதமும் போச்சே
மோக இருளும் போச்சே’

அத்தை மெய்ஞ்ஞான ஆண்டி:

‘கடத்தை இடித்தால் தாண்டி
கடம் ஆகாசம் ஆகும் என்றாண்டி
புரத்தை இடித்தால் தாண்டி
பரிபூரணம் ஆகும் என்றாண்டி’

மதவேறுபாடுகளை, இன மாறுபாடுகளை கேள்விக்குள்ளாக்கும் அக்காள் ‘தன்னுள் தெய்வம் தானாயிருப்பதை’ வற்புறுத்துவார். இச் செய்யுள்கள் அவற்றின் பண்பில் அதிகம் சித்தர் பாடல்களின் குணங்களைக் காவியிருப்பதையும் அவதானிக்க முடியும். ‘வேதாந்த அம்மாணை’ மாயை பிரமத்தை மறைத்து விடுகிறது என்ற பொருளில் ‘பானுவை மேகம் மறைக்கும் அதுபோல / பரமார்த்தம் தன்னை மறைத்தாயே அம்மாணை’ எனப் பாடுகிறார். அதன் தொடராய் யாவும் புனைவே - பொய்யே எனப்பாடுகிறார்.

குயில் கண்ணி:

மனமும் பொய்யடியோ, குயிலே
மனக் கூடும் பொய்யடியோ
இனமும் பொய்யடியோ, குயிலே
தனமும் பொய்யடியோ!’

பிரம்மம் ஏகம்:

ழக்கைப் பிடித்து முழுமோசம் போனதும் போரும்போரும்
நமக்குள் ஈசன் நடுவாயிருப்பதைப் பாரும்பாரும்
உன்தெய்வம் என்நெய்வம் என்றுமுன்றதும் போரும்போரும்
தன்னுள் தெய்வம் தானாயிருப்பதை எண்ணிப் பாரும்பாரும்’

தன்னுள் தானிருப்பதை நோக்கிய பயணத்தின் படிமுறைகளை எளிமையாக அறிவுறுத்துகிறார். அதே சமயம், பரப்பிரமம் பற்றி உரைக்கிறார். ‘எங்கிருந்தெங்கே வந்தாண்டி அவன் எங்கும் நிறைந்தவன்தாண்டி / மாயையினால் மறைந்தாண்டி இவன் மனதுக்குள்ளே இருந்தாண்டி!’

ஏலேலோ:

‘ஆசை என்னும் ஏலேலோ - அரும்புவிட்டு அயிலேலோ
கோசம் என்னும் ஏலேலோ - கொழுந்துவிட்டு அயிலேலோ
மோட்சம் என்னும் ஏலேலோ - மொட்டுகட்டி அயிலேலோ
போதம் என்னும் ஏலேலோ - பூப்பூத்து அயிலேலோ
புத்தி என்னும் ஏலேலோ - பிஞ்சுவிட்டு அயிலேலோ
காமம் என்னும் ஏலேலோ - காய்காத்து அயிலேலோ
கருணை என்னும் ஏலேலோ - காவலிட்டு அயிலேலோ
பக்தி என்னும் ஏலேலோ - பழம்பழுத்து அயிலேலோ’

அவரது கீழ்வரும் கண்ணி, சுத்தம் - அசுத்தம் என்ற எண்ணத்தை, தீட்டு, விலக்கு என்ற செயற்பாட்டை எள்ளி நகையாடுகிறது. ‘தேசமெல்லாம் எச்சில்’, ‘மந்திரங்கள் சொல்லும் வாயெல்லாம் எச்சில்’, ‘அண்ட பிண்ட லோகமெல்லாம் எச்சில்’ எனப்பாடி தேசத்தை, சடங்கை, தத்துவத்தை எல்லாம் தீட்டென தூக்கி வீசுகிறது. ‘எச்சிலுன் வாயும் உடலும் ஏகமாயிருக்கையிலே / பாதம் எச்சிலென்று அலம்ப சுத்தமாச்சோ பராபரமே’ என கேவாலத்துவ நிலை எடுத்து சாஸ்த்திர சம்பிரதாயங்களை தூக்கியடிக்கிறது அவரது பாடல்கள்.

பராபரக் கண்ணி:

'எச்சிலெச்சில் என்று புலம்புகிறாய் மானுடர்கள்
எச்சில் இல்லாத இடமில்லை- பராபரமே
சில்லெச்சில் மூர்த்தி கையில் ஈ எச்சில் தேனல்லவோ
என்றைக்கும் உண்ணும் தாய் முலை எச்சிலன்றோ- பராபரமே
மச்சமெச்சில் நீரில் வந்து மூழ்கும் மறையோர்கள் எச்சில்
பச்சைக் கிளி கோதும் பழம் எச்சில் அன்றோ- பராபரமே
தேரை எச்சில் தேங்காய் சிறு பூனை எச்சில்
தேசமெல்லாமே எச்சிலென்றறிவேன் - பராபரமே
நாதமெச்சில் பிந்து எச்சில் நால்மறையோர் வேதம் எச்சில்
மந்திரங்கள் சொல்லும் வாய் எச்சிலன்றோ - பராபரமே
அண்ட பிண்ட லோகமெல்லாம் அடங்கலும் எச்சிலாச்சே
வண்ட மத வாதிகட்கு வாயுண்டோ - பராபரமே
எச்சிலுன் வாயும் உடலும் ஏகமாயிருக்கையிலே
பாதம் எச்சிலென்று அலம்ப சுத்தமாச்சோ பராபரமே'

இதே வரிசையில் பெண்ணுடலை தீட்டாகக் காணும் ஆணாதிக்க சடங்கியல் மனோபாவத்தை அவரது பாடல்கள் கடுமையாகத் தாக்குகின்றன. 'தீட்டு திரண்டு உருண்டு சிலை போலே பெண்ணாகி வீட்டில் இருக்க / தீட்டு ஓடிப்போச்சோ பராபரமே 'எனக் கேட்கும் அக்காளின் பாடலுள் காணப்படும் கோபம் பெண்ணின் பலநூறு வருடத்து சினத்தின் வடிவமும் கூட. 'உக்கத்து பிள்ளையும் உன் கக்கத்து தீட்டன்றோ;', 'முந்தின தீட்டெடுத்து முத்தமிடும் தொட்டிலிலே', 'காமத்தீட்டு ரைந்து கைக்குழந்தையாயிருந்து;' போன்ற வரிகள் தீட்டு என்ற கருத்தாக்கத்தை மேலும் விரித்துக் கேள்விக்குள்ளாக் குகிறர்.

'தீட்டென்று மூன்றுநாள் வீட்டைவிட்டு விலக்கி
நாலாமநாள் உதயத்தில் நன்றாய் உடல் முழுக்கி
ஆசாரமாச்சதென்று ஐந்தாம் நாள்
அகத்திலுள்ள பொருள் தொடுவாய் அகத்தீட்டுபோச்சோ?'

அவரது பெண்நிலைப்பட்ட பார்வை அக்காலகட்ட அவர் சார்ந்த பொது வெளியில், குறிப்பாகப் பெண்களிடம் - அதிலும் சுட்டிப்பாக இளம் விதவைகளிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தியது என்பதை கோமதிநாயகம் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த இடத்தில் புதுப்பாணை ஈப்போலே போகமெனக்கில்லாமல்' எனும் வார்த்தைகளை வெறுமனே தத்தவ சம்மந்தமாய் மட்டுமோ அல்லது சமூகப் பொதுமையாய் மட்டுமோ காணமுடியவில்லை. பதிலாக அவற்றோடு கலந்த அவரது தனிப்பட்ட காமம் சார்ந்து உள்ளடங்கிய ஒரு மனக்காயமும் அதில் ஊடுருவிக் காணப்படுகிறது. அவர் மிகவும் இளவயதிலேயே, பூப்படைவதற்கு முன்பே விதவையானவர்.

அக்காலத்து இளம் விதவைகளுக்கு அக்காளின் பாடல் களே தாரகம். மத்தியான உணவுக்குப் பின் பத்து பெண்கள் கூடிக் கொண்டு, அக்காளின் பாட்டைச் சொல்லிக் கொண்டு, தங்களுக்கே ஆறுதல் அடைந்து கொள்வது வழக்கம் (நாஞ்சில்நாடான்: 2010)

அதேவேளை உடலை அதன் பால்நிலை வேறுபாடு கடந்து ('தான் பிறர் என்ற தாழ்ச்சி உயர்ச்சியும் போச்சே, ஆண் என்றும் பெண்ணென்றும் அலைந்து திரிந்ததும் போச்சே' என்றும் 'கோத்திரங்கள் கப்பித குணங்கள் குடியும் போச்சே, குணாதீதமான பரபிரும்மம் நானென்பதாச்சே') மலப்பாண்டமாய் காணும் சித்தர்களது நிலையையும் இன்னொரு கட்டத்தில் அவரெடுக்கிறார். 'நாற்ற மலத்தினால் சேர்த்த பாண்டமிது ஆத்மாவாகுமோ / புழுநெளியும் உளுத்த சடலத்தை தேர்த்தினாலாகுமோ / காற்றுத்துருத்தியை மாத்த கூற்றுவன் காத்திருக்கிறானிதோ' என உடலின் ஒன்றுமின்மையை, மரணத்தின் முன்னால் அர்த்தமிழக்கும் யாவற்றையும் பாடுகிறர்.

இலக்கிய உருவாக்கம் என்பதை அரசியல் உருவாக்கத்திலிருந்து பிரித்துப் பார்க்கப்பட இயலாது. அவ்வக்காலத்து இலக்கியங்கள் என்பன அவ்வக்காலத்து அரசு உருவாக்கத்தின் இலக்கிய வெளிப்பாடாகவே தோன்றுகின்றன எனக் கூறும் பேராசிரியர் சிவத்தம்பி. பேரரசுக் காலத்தில் பெருங்காப்பியங்களும், பேரரசுகள் சிதைவுற்று எண்ணற்ற சிற்றரசுகளாகச் சீரழிந்தபோது குறுநில மன்னர்களையும் தெய்வங்களையும் பாடிய சிற்றிலக்கியங்களும் தோன்றின என அவர் வாதிடுவார் (சிவத்தம்பி: 1962,1983). அவ்வகையில் 14-ம் நூற்றாண்டிலிருந்து, 18-ம் நூற்றாண்டு வரையிலான காலத்தை சிற்றிலக்கிய காலம் என்பர் (மார்க்கல்: 1983).

சிற்றிலக்கியங்கள் அளவுரீதியாகச் சிறியன. அதே நேரம், குறிப்பிட்ட ஏதாவது ஒரு துறையில் அமைந்தவை. காவியங்கள் போல எல்வாவற்றைம் உள்ளடக்கி அமையப்பெற்றவை அல்ல. அவை தூது, உலா, பிள்ளைத் தமிழ், கலம்பகம், கோவை, குறவஞ்சி என எண்ணிக்கையில் பல, அதேவேளை பலதரப்பட்ட வெளிப்பாட்டு முறைகளைப் பின்பற்றியவையும்கூட. ஆவுடை அக்காளது வாழ்க்கைக் காலமும் சிற்றிலக்கியங்கள் ஒரு பெரும்போக்காக உருவாகி நிலை பெறத் தொடங்கிய காலமும் ஒன்றுதான். அவரும் பரந்துபட பல்வேறு சிற்றிலக்கிய வகைகளையும் அப்பியாசஞ் செய்தார்.

அவ்வகையில் கும்மி, கண்ணி, சிந்து, அம்மானை, சோபனம், மாலை, கீர்த்தனை, படனம், பள்ளு, பாட்டு. ஊஞ்சல், குறவஞ்சி, பத்து முதலான பல வடிவங்களை அவர் பயன்படுத்திக் கொண்டார். அவரது மொழி சாதாரணப் பேச்சு வழக்குக் கலந்ததாயும், எளிய எழுத்துத் தமிழுடையதாயும் ஒருங்கே காணப்பட்டது. அதனால் அது பொது கேட்போர் சமூகத்திற்கு (auditory society) சென்றடையக் கூடியதாயும் இருந்தது.

இக்காலகட்டத்தில் உருவான பல சிற்றிலக்கிய வடிவங்கள் அதிக பட்சம் ஆற்றுகைப் (performing) புலத்திலிருந்து இலக்கிய வடிவெடுத்தவையாக அல்லது ஆற்றுகைப் பண்புடைய இலக்கியப் பிரதிகளாக இருந்தன. இந்த ஆற்றுகைக்

களம் சார்ந்த தன்மை என்பது மேற்படி பிரதிகளுக்கு அதிக சனரஞ்சகப் பண்பை ஏற்படுத்தின. அத்துடன் சிந்து, கண்ணி முதலான வடிவங்கள் எற்கனவே சமூகத்தின் நாளாந்த வாழ்வின் (mundane life) பகுதியாக புழங்கு பண்பாட்டில் (everyday culture) வேருன்றி இருந்தன. இது அவரது பாடல்கள் பொது மக்களை நெருங்கிச் செல்லவும். அவர்களறிந்த ஒரு மரபினடியானவை என்பதனால் ஆய புழக்கப் பெறுமானத்தையும் தந்து அவர்களுக்கு அருகாய்ச் சென்றது.

வாய்மொழி தன்மை (Orality) மேலோங்கியநிலை, ஆற்றுகைப் பெறுமானமுடமை என்ற இந்தப் பண்புகளை மேலும் விஸ்தரிக்க அவரது சாஸ்திரிய சங்கீத நாட்டம் உதவியிருக்கிறது. இந்த வகையான வெளிப்பாட்டு வடிவத்தைத் தாங்கியதனால் அவரது செய்யுள்கள் அவர் நடமாடும் சமூக வெளியின் பொது வெளியை உருவாக்கும் முனைப்புடையனவாக இருந்தன. இருந்த போதிலும் அது அதிக பட்சம் பெண்கள் மத்தியிலேயே பிரபலமாயிருந்ததை அவரது வரலாற்றாசிரியர்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றனர். அவர் ஆண் முதன்மைச் சமூகத்தில் குரலற்றுப்போன பெண்களது கூட்டுக்குரலாயினர். அதிலும் சிறப்பாக பிராமணிய ஆண் முதன்மைச் சமூகத்தின் சடங்கியல் மைய ஆதிக்கத்தால் பலியிடப்பட்ட பிராமணப் பெண்களது அடக்கப்பட்டிருந்த எதிர்ப்புக்கு வடிகாலானார். அதற்கு அவர் தந்த குரல், அவரது பாடல்களை நினைவுகூரும் பெண்களை உருவாக்கியது.

ஆனால், அந்த எதிர்ப்பு அதன் வளர்நிலையில் ஒட்டுமொத்த பிராமணியத்தின் சடங்கியல் அதிகாரத்தையும் எதிர்க்கும் ஒன்றாகியது. வர்ண ஆச்சிரமத்தை, சாதியை, தீண்டாமை பற்றிய எண்ணக் கருத்தை என பிராமணியத்தின் மையப் பிராந்தியத்தினை அவர் கேள்விக்குள்ளாக்கினர். சுருக்கமாகச் சொன்னால் பிராமணிய ஆண்மையை (Brahmainical masculinity) அவர் சவாலுக்குள்ளாக்கினர். அதே சமயம் அவரால் முன்மொழியப்பட்ட வேதாந்த பெரும் பரப்புக்குள் பிராமணிய ஆண்மை தன்னை உருமறைக்கும் ஒரு தந்திர நிலைக்குள் தன்னை வரையறுத்துக் கொண்டது.

இது அவரது ஆன்மீகம், அத்துவதமென்ற தனது சுய விடுதலை என்பதற்கப்பால் இலக்கியவழிப்பட்ட ஒரு செயற்பாட்டுப் பாத்திரத்தை (activist character) அவருக்குத் தருகிறது. அதுவும் 16,17 நூற்றாண்டுகளில் அப்பாத்திரம் மிக வலிமையுடையது. அதிலும் ஒரு பெண்ணாக, வரலாற்றில் அவரிடம் மிக முக்கியத்துவமுடையது.

ஆவுடை அக்காள் ஆடி அமாவாசையன்று திருகுற்றாலம் அருவியில் நீராடச் சென்ற போது அங்கே மேலகரத்தில் வாழ்ந்த திரிகூட ராசப்பக்கவிராயர் குற்றாலத்தின் மலைவளம் சொல்லும் 'திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி' பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டு நீராடியிருக்கிறார். அதைக் கேட்டபடி ஆவுடை அக்காள் குற்றாலம் மலை வழியாக மேலேறி சென்று பொதிகை மலை சென்று காணாமல் மறைந்துவிட்டார் என்று கூறப்படுகிறது.

அவருடைய செய்யுள்கள் அவ்வகையிற் பல பரிமாணப்

பிரதியாகின்றன. அவை அவற்றின் மொழி வழி வேதாந்தத்தின் சமஸ்கிருத மொழி வழி அதிகாரபூர்வ நிலைப்பாட்டிற்கு வெளியால், தமிழ் வழி வேதாந்த மரபைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன. அதன் மூலமாக அத்துவசிந்தனையின் தமிழ் மொழிக் களத்தை அவரது எழுத்துக்கள் செழுமைப்படுத்துகின்றன.

அதே வேளை பிராமணிய ஆண் மேலாதிக்கத்தை மறுதலிப்பதன் மூலமாக விமர்சன நிலைப்பட்ட நோக்கு நிலையில் வேதாந்தத்தினை நிலைநாட்டும் சிந்தனைப் பள்ளியை அரண் செய்கிறார். அதனுடாக பெண்ணடக்குமுறைக்கு எதிரான குரலாகவும் தன் செய்யுள்களை மாற்றுக்கிறார்.

அவரெடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய வடிவங்கள் மொழி வடிவம் என்பவற்றின் ஊடாக அவர் ஏற்படுத்தும் வாய்மொழி, ஆற்றுகைப் பண்புடமை காரணமாக அவரது இலக்கிய பிரதிகள் பரந்துபட்ட கலை - இலக்கிய களத்திற்குத் திறக்கப்படுகின்றன. இவை யாவும் அவர் பாடல்களை மேலாதிக்கத்திற்கு எதிரான ஆன்மீக நிலைப்பட்ட கோட்பாட்டு அடிப்படையுடைய அரசியற் பிரதிகளாக்கியுள்ளன.

துணைநூற் பட்டியல்:

- அ. ஸ்ரீவித்யா (2017). பஸ்துறை ஆய்வுக் களஞ்சியம் (மகளிர் தினக் கருத்தரங்கம்): செங்கோட்டை ஸ்ரீ ஆவுடை அக்காள், தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர். பக். 380-382.
- கார்த்திகேச சிவத்தம்பி (1995) யாழ்ப்பாணத்தின் புலமைத்துவ மரபு - ஓர் இலக்கிய வரலாற்றுக் கண்ணோட்டம், சுதந்திர இலக்கிய விழா அமைப்புக் குழு, கொழும்பு
- செ.ச.நா சந்திரசேகரன், வேதாந்த மடங்கள் செய்த தமிழ்ப்பணி, இனிது - இணைய இதழ் 27-03-2022 (<https://www.inidhu.com>)
- செ.ச.நா சந்திரசேகரன், ஆவுடையக்காள் - அரிய தமிழ்க் கவி, - இணைய இதழ் 20-03-2022 (<https://www.inidhu.com>)
- நாச்சியப்ப ஞான தேசிக சுவாமிகள் (2009) கோவிலூர் மரபு வேதாந்த நூல்கள், கோவிலூர் ஆதீனம், காரைக்குடி
- நாஞ்சில் நாடன் (2010). கட்டுரை: செங்கோட்டை ஸ்ரீ ஆவுடை அக்காள் (பக்தி, யோக, ஞான, வேதாந்த ஸமரல) பாடல் திரட்டு - நூல் அறிமுகம், சொல்வனம் (23-08-2010) - இதழ் 32.
- நித்யானந்த கிரி ஸ்வாமிகள் (பதிப்பாசிரியர்) (2002). செங்கோட்டை ஸ்ரீ ஆவுடை அக்காள் (பக்தி, யோக, ஞான, வேதாந்த ஸமரல) பாடல் திரட்டு. ஸ்ரீ ஞானானந்த நிகேதன், விழுப்புரம்.
- ரமேஷ் தங்கமணி, (ஆண்டு குறிப்பிடப்படவில்லை) தென் பொதிகையின் பெண் ஞானியர்கள்: செங்கோட்டை ஆவுடை அக்காளும் தென்காசி ரகுல் பீவியும் - ஓர் ஒப்பீடு, வல்லமை,
- மேகலா சிவகுமாரன், (2022) இலங்கையின் வேதாந்தப் பாரம்பரியத்தில் சுருதிநூல் முறையின் வகிபாகம். கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், மட்டக்களப்பு
- லஷ்மணன், (1960) இந்திய தத்துவஞானம், பழனியப்பா பிறதர்ஸ், சென்னை
- வெங்கடராமன் (1978) அறியப்படாத தமிழிலக்கிய வரலாறு. கட்டுரைத்தொகுதி. மீனாட்சி புத்தக நிலையம் மதுரை

packiyathan.ahilan@thaiivedu.com

தொடக்கக் குறிப்புகள்:

கடந்த மே மாதம் 9-ம் திகதி நாசிச ஜேர்மனியை சோவியத் யூனியன் தோற்கடித்த வரலாற்றுச் சிறப்பு மிக்க நிகழ்வின் 78-வது ஆண்டு நிறைவு 'வெற்றி நாளாக' கொண்டாடப்பட்டது. இருபதாம் நூற்றாண்டின் முக்கியமான திருப்பு முனை ஹிட்லர் தலைமையிலான நாசிசப்படை தோற்கடிக்கப்பட்ட நிகழ்வாகும். ஒருவேளை ஜேர்மனி வெற்றிபெற்று ஹிட்லர் விரும்பியபடி உலகத்தின் பேரரசராக ஆகியிருந்தால் இன்று உலகம் வேறுமாதிரியாக இருந்திருக்கும். அந்தப் பேராபாயத்தில் உலகைக் காத்தவர்கள் சோவியத் மக்கள். 27 மில்லியன் சோவியத் மக்களின் மரணங்களின் மீதே இந்த வெற்றி சாத்தியமானது. நெடிய, கொடிய ஒரு போரில் சோவியத்துக்குத் தலைமையேற்று இவ்வெற்றியைப் பெற்றுத் தந்தவர் ஜோசப் ஸ்டாலின். இருபதாம் நூற்றாண்டின் மகத்தான ஆளுமை அவர். ஆனால் இன்று அவர் பற்றிய சித்திரம் என்ன? ஏன் இந்த மனிதன் பற்றிய இருண்ட சித்திரம் நமக்குத் தரப்படுகிறது. இந்த மனிதன் எம்மை விட்டு மறைந்து எழுபது ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும் ஏன் சிலருக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கிறார். வரலாற்றின் வெளிச்சத்தில் தரவுகளின் சான்றோடு நோக்காமல் சில குறிப்புகள், ஊகங்கள், கதைகளின் வழி வரலாறு ஏன் எழுதப்பட்டுள்ளது. இது உலக வரலாற்றெங்கும் நடந்துள்ளது. இதில் கழு வேற்றப்பட்ட முதல் மனிதன் ஸ்டாலின் அல்ல, நிச்சயமாக இறுதி மனிதனும் அல்ல. மேற்குலகிற்கு சிம்மசொப்பனமாக இருந்த எல்லோரும் கொடுங்கோலர்களாகவும் வில்லர்களாகவும் காட்டப்படுகிறார்கள்.

ஸ்டாலின் பற்றிப் பேசும்போது, சோவியத் யூனியனின் குலாக் தொழிலாளர் முகாங்களில் சந்தேகத்திற்கிடமான மரணம் மற்றும் கொலைகள் பற்றிய பயங்கரமான கதைகளைக் கேட்பதை யார் தவிர்க்க முடியும்? ஸ்டாலினின் காலத்தில் சோவியத் யூனியனில் பட்டினியால் இறந்த மில்லியன் கணக்கான மக்கள், தூக்கிலிடப்பட்ட மில்லியன் கணக்கான எதிர்க்கட்சியினர் பற்றிய கதைகளை யார் தவிர்க்க முடியும்? முதலாளித்துவ உலகில் இந்தக் கதைகள் புத்தகங்கள், செய்தித்தாள்கள், வானொலி மற்றும் தொலைக்காட்சிகள் மற்றும் திரைப்படங்களில் மீண்டும் மீண்டும் வருகின்றன. ஆனால் உண்மையில் இந்தக் கதைகள் மற்றும் இந்த புள்ளிவிவரங்

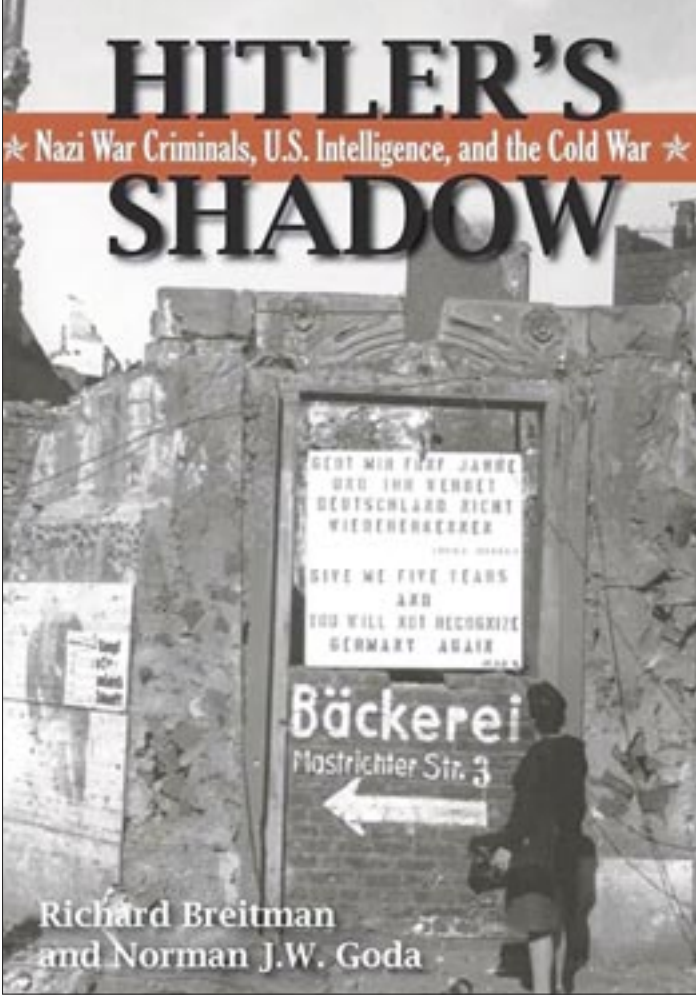
கள் எங்கிருந்து வருகின்றன? இதற்கெல்லாம் பின்னால் இருப்பது யார்? இந்தக் கதைகளில் என்ன உண்மை இருக்கிறது? சோவியத் யூனியனின் காப்பகங்களில் கிடைக்கின்ற தகவல்கள் என்ன?

இவை மிகவும் முக்கியமான கேள்விகள். சோவியத் யூனியனின் வரலாற்றை அறிவதற்கு, ஸ்டாலினை அறிவதற்கு, வரலாற்றுவரைவியல் குறித்த புரிதலுக்கு எனப் பல்பரிமாண நோக்கில் இக்கேள்விகள் தவிர்க்கவியலாதன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, தரவுகள், ஆவணங்கள், தகவல்களின் அடிப்படையில் அமைத்த வரலாற்றுக்கும் எமக்குச் சொல்லப்பட்டுள்ள வரலாற்றுக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் எழுப்புகிற கேள்விகள் விரிவான விளக்கத்தைக் கோருகின்றன.

இறுதிக் கேள்வியில் இருந்து தொடங்கலாம். சோவியத் யூனியனின் காப்பகங்களில் கிடைக்கின்ற தகவல்கள் சொல்கிற செய்தி என்ன. இக்காப்பகங்கள் மிகவும் இரகசியமானதாகவும் யாருக்கும் எட்டாததாகவும் இருந்தன. 1989-ல் கொர்ப்ச்சொவ் வரலாற்று ஆராய்ச்சிக்கு இவ்வாவணக் காப்பகங்களைத் திறந்தார். ஸ்டாலினின் சோவியத் யூனியனில் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் இறந்ததாகக் கூறப்படும் அனைத்துக் கதைகளும் காப்பகங்கள் திறக்கப்பட்ட நாளில் உறுதிப்படுத்தப்படும் என்று பொய்யுரைத்த ஆசிரியர்கள் எப்போதும் கூறினர். குறித்த ஆசிரியர்களின் கருத்துக்கள் கேள்விக்குட்படுத்தப்பட்ட போதெல்லாம் (1950-களின் பிற்பகுதி முதல்) இதற்கான ஆவணச்சான்றுகள் உள்ளன. ஆவணக் காப்பகங்கள் என்று திறக்கப்படுகின்றதோ அப்போது தமது உண்மை நிச்சயமானது என்று புலப்படும் என்று சத்தியம் செய்தார்கள். அதுதான் நடந்ததா? அவை உண்மையில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டதா?

இவ்வாவணக்காப்பகங்கள் திறக்கப்பட்டு 34 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆனால் இன்றுவரை ஸ்டாலின் காலம் குறித்த கட்டுக்கதைகளுக்கான ஆதாரத்தை அவர்களால் தர முடியாதுள்ளது. ஆனால் இந்தக் காப்பகங்களில் பல ஆண்டுகளைச் செலவழித்தவர்களின் ஆய்வுகள் சில முக்கிய உண்மைகளைச் சொல்கின்றன. சோவியத் ஒன்றியத்தின் காப்பகங்களில் நடத்தப்பட்ட ஆராய்ச்சியின் அறிக்கைகள் ஸ்டா

லினின் சோவியத் யூனியனில் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை, மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை, கைதிகளின் உண்மையான எண்ணிக்கை, அவர்கள் சிறையில் கழித்த ஆண்டுகள் மற்றும் அக்காலப்பகுதியில் நடந்தது என்ன என்பது பற்றிய உண்மை பற்றிய தகவல்களை உறுதியான தரவுகளின் வடிவத்தில் தருகின்றன. இந்த ஆய்வுகளும் தரவுகளும் சொல்கின்ற உண்மை இதுவரை சொல்

லப்பட்டவற்றிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது.

இங்கு இரண்டு விடயங்களை ஆழமாக நோக்க வேண்டும். முதலாவது ஆவணக்காப்பகங்களில் இருந்து திரட்டப்பட்ட தரவுகள் என்ன சொல்கின்றன. இரண்டாவது, ஸ்டாலினின் சோவியத் யூனியனில் பட்டினி, தொழிலாளர் முகாம்களில் லட்சக்கணக்கான மரணங்கள் போன்ற கதைகள் எங்கிருந்து உருவானவை. இவற்றின் பின்னணியில் இருப்பவர்கள் யார். இவ்விரண்டையும் இக்கட்டுரைத் தொடர் விரிவாக நோக்க முனைகிறது.

கட்டுக்கதைகளின் மூலவேரைத் தேடி:

முதலில் இக்கதைகள் எவ்வாறு தோற்றம் பெற்றன, எந்த அடிப்படைகளில் இக்கதைகள் தங்கள் கதையாடலை மையப்படுத்தின என்பதை நோக்க வேண்டும். இதற்கு முதலாம் உலகப் போருக்குப் பிந்தைய காலப்பகுதிக்குச் செல்ல வேண்டும். முதலாம் உலகப் போரில் ஜேர்மனிக்கு ஏற்பட்ட தோல்வியும் அதன் விளைவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வார்செய்ஸ் உடன்படிக்கையும் ஜேர்மனியில் பாரிய மாற்றங்

களுக்கு வழி கோலியது. தாம் வஞ்சிக்கப்பட்டுவிட்டோம் என்று ஜேர்மனியர்கள் நினைத்தார்கள். இதன் விளைவே ஹிட்லரின் வருகை. 1933-ல் ஜேர்மனியில் அரசியல் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன, அவை வரவிருக்கும் பல தசாப்தங்களுக்கு உலக வரலாற்றில் தங்கள் முத்திரையை பதிக்கப் போகின்றது என்பதை யாரும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. 1933 ஜனவரி 30 அன்று ஹிட்லர் பிரதம மந்திரியாக பதவியேற்றார். வன்முறையை நியாயப்படுத்தும் சட்டத்தை அலட்சியப்படுத்தும் புதிய வடிவிலான அரசாங்கம் ஜேர்மனியில் வடிவம் பெறத் தொடங்கியது. நாஜிக்கள் அதிகாரத்தின் மீதான தங்கள் பிடியை பலப்படுத்துவதற்காக மார்ச் 5-ம் திகதி புதிய தேர்தல்களை அறிவித்தனர். வெற்றிக்காக தங்கள் பிடியில் உள்ள அனைத்து பிரச்சாரங்களையும் பயன்படுத்தினர். தேர்தலுக்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு, பிப்ரவரி 27 அன்று, நாஜிக்கள் பாராளுமன்றத்திற்கு தீ வைத்துவிட்டு பழியைக் கம்யூனிஸ்டுகள் மீது போட்டார்கள். தொடர்ந்து நடந்த தேர்தல்களில், நாஜிக்கள் 17.3 மில்லியன் வாக்குகள் மற்றும் 288 பிரதிநிதிகள், சுமார் 48% வாக்குகளைப் பெற்றனர். கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தடை செய்யப்பட்டவுடன், நாஜிக்கள் சமூக ஜனநாயகவாதிகளையும் தொழிற்சங்கத்தையும் துன்புறுத்தத் தொடங்கினர். வதை முகாம்கள் அனைத்து இடதுசாரிகளால் நிரப்பத் தொடங்கின. இதற்கிடையில், வலதுசாரிகளின் உதவியுடன் பாராளுமன்றத்தில் ஹிட்லரின் அதிகாரம் தொடர்ந்து வளர்ந்தது. மார்ச் 24 அன்று, ஹிட்லர் பாராளுமன்றத்தில் ஒரு சட்டத்தை இயற்றினார், அது பாராளுமன்றத்தைக் கலந்தாலோசிக்காமல் 4 ஆண்டுகள் நாட்டை ஆட்சி செய்யும் முழுமையான அதிகாரத்தை அவருக்கு வழங்கியது. அப்போதிருந்து யூதர்களின் மீதான வெளிப்படையான துன்புறுத்தல் தொடங்கியது. அவர்கள் கம்யூனிஸ்டுகளும் இடது சமூக ஜனநாயகவாதிகளும் ஏற்கனவே அடைக்கப்பட்டிருந்த வதை முகாம்களுக்குள் நுழையத் தொடங்கினர். ஜேர்மனியின் ஆயுதம் மற்றும் இராணுவமயமாக்கலுக்கு கட்டுப்பாடுகளை விதித்த 1918-ல் சர்வதேச உடன்படிக்கைகளை கைவிட்டு, முழுமையான அதிகாரத்திற்கான தனது முயற்சியில் ஹிட்லர் முன்னேறினார். ஜேர்மனியின் மறுஆயுதப்பயிற்சி பெரும் வேகத்தில் நடந்தது. ஆனால் இவை தொடர்பாக மேற்குலகில் மயான அமைதி நிலவியது. அக்காலப்பகுதியில் சோவியத் அபாயம் பற்றிய கட்டுக்கதைகளே முக்கிய பேசுபொருளாகின. அதில் ஸ்டாலின் மீதான அவதூறுகளுக்கு பிரதான இடம் இருந்தது. மேற்குலக ஊடகங்கள் சோவியத் யூனியனில் இறப்பவர்கள் பற்றிய கட்டுக்கதைகள் ஒன்றிணைக்கத் தொடங்கியபோது உலக ஆதிக்கத்திற்கான போருக்கு ஹிட்லர் தயாராகக் கொண்டிருந்தார். அவரின் முதலாவது இலக்கு சோவியத் யூனியனாக இருக்கும் என்ற பொதுவான எதிர்பார்ப்பு இருந்தது. அதற்கு ஆதரவு தரும் வகையில் சோவியத் யூனியன் பற்றியும் ஸ்டாலின் பற்றியுமான கதைகள் பரப்பப்பட்டன. 1930-களின் நடுப்பகுதியில் சர்வதேச அரசியல் அரங்கில் இதுதான் நிலைமை.

ஹிட்லர் ஜேர்மன் பேரரசைக் கனவு கண்டார். அது தூய ஆரியர்களின் தேசமாக இருக்க வேண்டும் என்று விரும்பினார். தனது கனவை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் பொறுப்பை தனது தலைமைப் பிரச்சாரகர் கோயபல்ஸிடம் கையளித்தார். நாஜிக் கனவை ஜேர்மன் மக்களிடம் புகுத்துவதற்குப் பொறுப்பைத் திறம்பட கோயபல்ஸ் செய்தார். இந்தக் கனவு மூன்று அம்சங்களைக் கொண்டிருந்தது. முதலாவது பரந்து விரிந்த ஜேர்மனியர்கள் வாழும் நிலப்பரப்பு,

இரண்டாவது ஆரிய இனத்தாய்மை. முன்றாவது ஏனைய கைப்பற்றப்பட்ட பகுதிகள் பேரரசுக்கு அடிபணிந்து பணி செய்ய வேண்டும்.

உக்ரேனுக்கான ஜேர்மனிய அவா:

இந்தப் பரந்த நிலப்பரப்பிற்குள் ஜேர்மனிக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நிலப்பரப்புகளை இணைப்பது அத்தியாவசியமாகப் பட்டது. குறிப்பான ஜேர்மனியின் கிழக்கே உள்ள உக்ரேன் முழுமையாக இணைக்கப்பட வேண்டும் என்பது எதிர்பார்ப்பு. ஏனெனில் குறித்த நிலப்பரப்பு கிழக்கு ஜேர்மனியின் நிலப்பரப்பை விடப் பெரியது. ஆனால் அது இன்னமும் ஜேர்மனியுடன் இணைக்கப்படாமல் இருந்தது. 1925-ல் ஹிட்லர் தனது 'மெயின் காம்ப்' நூலில் ஜேர்மனிய வாழ்க்கைக்கு உக்ரேன் இன்றியமையாத பகுதி என்று சுட்டிக் காட்டினார். அவரது கூற்றின்படி, உக்ரேன் மற்றும் கிழக்கு ஐரோப்பாவின் பிற பகுதிகள் ஜேர்மன் தேசத்தைச் சேர்ந்ததாக இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் அவை 'சரியான' முறையில் பயன்படுத்தப்படலாம். நாஜி பிரச்சாரத்தின்படி, ஜேர்மன் இனத்திற்கு இடம் கொடுப்பதற்காக நாஜி வாள் இந்த பிரதேசத்தை விடுவிக்கும். ஜேர்மன் தொழில்நுட்பம் மற்றும் ஜேர்மன் நிறுவனங்களின் உதவியுடன் உக்ரேன் ஜேர்மனிக்கு தானியங்களை உற்பத்தி செய்யும் பகுதியாக மாற்றப்படும். ஆனால் முதலில் ஜேர்மனியர்கள் உக்ரேனின் மக்கள் தொகையில் உள்ள 'தாழ்ந்த மனிதர்களை' அகற்ற வேண்டும். அவர்கள் நாஜி பிரச்சாரத்தின்படி, ஜேர்மன் வீடுகள், தொழிற்சாலைகள் மற்றும் வயல்களில் ஜேர்மன் பொருளாதாரத்திற்குத் தேவையான இடங்களில் அடிமை தொழிலாளர்களாக வேலை செய்ய வைக்கப்படுவார்கள். உக்ரேன் பற்றிய நாஜித் திட்டம் இதுவாக இருந்தது.

உக்ரேனையும் சோவியத் யூனியனின் பிற பகுதிகளை கைப்பற்றுவதானது சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான போரைத் தவிர்க்கவியலாததாகும். ஆனால் பரந்த தயாரிப்பு இன்றி இது சாத்தியமில்லை. முன்கூட்டிய ஆதரவுத் தளங்களை உருவாக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக, கோயபல்ஸ் தலைமையிலான நாஜி பிரச்சார அமைச்சகம், உக்ரேனில் போல்ஷிவிக்குகள் செய்ததாகக் கூறப்படும் இனப்படுகொலையைச் சுற்றி ஒரு பிரச்சாரத்தைத் தொடங்கியது, ஒரு பயங்கரமான பேரழிவுப் பஞ்சம், விவசாயிகளை சோசலிசக் கொள்கையை ஏற்கும்படி கட்டாயப்படுத்துவதற்காக ஸ்டாலினால் வேண்டுமென்றே தூண்டிவிடப்பட்டதாகக் கதை கட்டப்பட்டது. ஜேர்மன் படைகளால் உக்ரேனின் 'விடுதலை'யை சாத்தியமாக்குவதற்கான உலகப் பொதுக் கருத்தைத் தயாரிப்பதே நாஜி பிரச்சாரத்தின் நோக்கம். இதற்காகப் பெரும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. சில ஜேர்மன் பிரச்சார நூல்கள் ஆங்கில பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டன. இருந்தபோதும் உக்ரேனில் நடந்தாகக் கூறப்படும் 'இனப்படுகொலை' பற்றிய நாஜி பிரச்சாரம் உலக அளவில் வெற்றியளிக்கவில்லை. சோவியத் யூனியன் பற்றி அவதூறான வதந்திகளைப் பரப்புவதில் ஹிட்லருக்கும் கோயபல்ஸுக்கும் உதவி தேவை என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. அந்த உதவி அமெரிக்காவில் கிடைத்தது.

சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான உளவியல் போரில் நாஜிகளுக்கு உதவ முயன்ற செல்வந்தரின் பெயர் வில்லியம் ராண்டால்ஃப் ஹியர்ஸ்ட். இவர் மஞ்சள் பத்திரிகையின் தந்தை என அறியப்பட்டவர். பரபரப்பான செய்திகளை

வெளியிடும் பிரபலமான அமெரிக்க செய்தித்தாள் உரிமையாளர் ஹியர்ஸ்ட். இவர் 1885-ல் தந்தை ஜார்ஜ் ஹியர்ஸ்ட் ஒரு சுரங்கத் தொழிலதிபர், செனட்டர் மற்றும் செய்தித்தாள் உரிமையாளர். அவரது சான் பிரான்சிஸ்கோ டெய்லி எக்ஸாமினர் பத்திரிகையின் பொறுப்பாளராக வில்லியம் ஹியர்ஸ்ட் பணியைத் தொடங்கினார். இது ஹியர்ஸ்ட் செய்தித்தாள் பேரரசின் தொடக்கமாகவும் இருந்தது, இது வட அமெரிக்கர்களின் வாழ்க்கையையும் சிந்தனையையும் வலுவாக பாதித்தது. அவரது தந்தை இறந்த பிறகு, வில்லியம் ஹர்ஸ்ட் அவர் மரபுரிமையாக பெற்ற அனைத்து சுரங்கத் தொழில் பங்குகளையும் விற்று, பத்திரிகை உலகில் முதலீடு செய்யத் தொடங்கினார். அவரது முதல் கொள்முதல் நியூயார்க் மாநிலம் ஐர்னல் ஆகும், இது ஒரு பாரம்பரிய செய்தித்தாள், இதை ஹியர்ஸ்ட் முற்றிலும் ஒரு பரபரப்பான மஞ்சள் பத்திரிகையாக மாற்றினார். அவர் தனது கதைகளை எந்த விலை கொடுத்தும் வாங்கினார். எந்த அட்டுழியங்களும் குற்றங்களும் இல்லாத இடத்தில், அவரது பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் புகைப்படக்காரர்கள் விஷயங்களை 'ஏற்பாடு' செய்ய வேண்டியிருந்தது. இதுவே உண்மையில் 'மஞ்சள் பத்திரிகையின்' குணாதிசயமாகும்: இவற்றில் பொய்களும் 'ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட' அட்டுழியங்களும் உண்மையாக வழங்கப்படுகின்றன.

ஹியர்ஸ்ட்டின் இந்தப் பொய்கள் அவரை ஒரு மிகப்பெரிய செல்வந்தராகவும் மிக முக்கியமான நபராகவும் மாற்றியது. செய்தித்தாள் உலகில் தவிர்க்கவியலாதவராகவும் உலகின் மிகப்பெரிய பணக்காரர்களில் ஒருவராகவும் ஹியர்ஸ்ட் இருந்தார். 1930-களின் இறுதியில் அவரது சொத்து மதிப்பு 200 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள். ஹியர்ஸ்ட் தினசரி மற்றும் வாராந்திர செய்தித்தாள் நிறுவனங்களை வாங்கினார். அமெரிக்கா முழுவதும் 1940-களில், 25 தினசரி செய்தித்தாள்கள், 24 வாராந்திர செய்தித்தாள்கள், 12 வானொலி நிலையங்கள், 2 உலக செய்தி சேவைகள், திரைப்படங்களுக்கான செய்திகளை வழங்கும் ஒரு வணிக நிறுவனம், காஸ்மோபாலிட்டன் திரைப்பட நிறுவனம் உட்பட்ட பலவற்றை அவர் வைத்திருந்தார். அவரின் செய்தித்தாள்கள் ஒரு நாளைக்கு 13 மில்லியன் பிரதிகள் விற்றன. 40 மில்லியன் வாசகர்களைக் கொண்டிருந்தன. அமெரிக்காவின் வயது வந்தோரில் கிட்டத்தட்ட மூன்றில் ஒரு பகுதியினர் ஒவ்வொரு நாளும் ஹியர்ஸ்ட் செய்தித்தாள்களைப் படித்துக்கொண்டிருந்தனர். மேலும், உலகெங்கிலும் உள்ள பல மில்லியன் மக்கள் ஹியர்ஸ்ட் பத்திரிகையிலிருந்து அவரது செய்தி சேவைகள், திரைப்படங்கள் மற்றும் உலகெங்கிலும் பெரிய அளவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட செய்தித்தாள்களின் தொடர் மூலம் தகவல்களைப் பெற்றனர். சோவியத் யூனியனின் தரப்பில் இரண்டாம் உலகப் போரில் அமெரிக்கா நுழைவதற்கு எதிர்ப்பு, கம்யூனிச வெறுப்பு உட்பட்ட பல விடயங்களில் ஹியர்ஸ்ட்டின் ஊடகப் பேரரசு அமெரிக்க அரசியலிலும், உண்மையில் உலக அரசியலிலும் பல ஆண்டுகளாக எவ்வாறு செல்வாக்கு செலுத்த முடிந்தது என்பதை மேலே மேற்கோள் காட்டப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

வில்லியம் ஹியர்ஸ்ட்டின் பார்வை தீவிர பழமைவாத தேசிய வாதமாகவும் அதேநேரம் கம்யூனிச எதிர்ப்பாகவும் இருந்தது. அவரது அரசியல் தீவிர வலதுசாரிகளின் அரசியலாக இருந்தது. 1934-ம் ஆண்டில் அவர் ஜேர்மனிக்குச் சென்றார்,

அங்கு அவர் ஒரு விருந்தினராகவும் நண்பராகவும் ஹிட்லரால் வரவேற்கப்பட்டார். இந்த பயணத்திற்குப் பிறகு, ஹியர்ஸ்ட்டின் செய்தித்தாள்கள் இன்னும் பிற்போக்குத்தனமாக மாறியது, எப்போதும் சோசலிசத்திற்கு எதிராகவும், சோவியத் யூனியனுக்கு எதிராகவும், குறிப்பாக ஸ்டாலினுக்கு எதிராகவும் கட்டுரைகள் பிரசுரமாகின. ஹியர்ஸ்ட்டின் தனது செய்தித்தாள்களை வெளிப்படையான நாஜி பிரச்சார நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்த முயன்றார். ஹிட்லரின் வலதுகை மனிதரான கோரிங்கின் தொடர் கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். இருப்பினும், பல வாசகர்களின் எதிர்ப்புக்கள் அத்தகைய கட்டுரைகளும் செய்திகளும் வெளியிடப்படுவதை நிறுத்தவும், அவற்றை புழக்கத்தில் இருந்து விலக்கவும் அவரைக் கட்டாயப்படுத்தியது.

ஹிட்லரின் வருகைக்குப் பிறகு, ஹியர்ஸ்ட்டின் பரபரப்பான செய்தித்தாள்கள் சோவியத் யூனியனில் நடந்த பயங்கரமான நிகழ்வுகளைப் பற்றிய 'கண்டுபிடிப்புகளால்' நிரப்பப்பட்டன. அங்கு நடந்த கொலைகள், இனப்படுகொலை, அடிமைத்தனம், ஆட்சியாளர்களின் ஆடம்பரம், மக்களின் பட்டினி, என இவை அனைத்தும் கிட்டத்தட்ட ஒவ்வொரு நாளும் பெரிய செய்திகளாக இருந்தன. இவரது செய்தித்தாள்களில் பயன்படுத்தப்படும் செய்திகள் அனைத்தும் நாஜி ஜெர்மனியின் அரசியல் காவல்துறையான கெஸ்டபோவால் ஹியர்ஸ்ட்டுக்கு வழங்கப்பட்டன. செய்தித்தாள்களின் முதல் பக்கங்களில் அடிக்கடி சோவியத் யூனியனின் கேலிச்சித்திரங்கள் மற்றும் பொய்யான படங்கள் வெளிவந்தன, ஸ்டாலின் கையில் ஒரு கத்தியை வைத்திருக்கும் கொலைகாரனாக சித்தரிக்கப்பட்டார். இந்தக் கட்டுரைகள் ஒவ்வொரு நாளும் அமெரிக்காவில் 40 மில்லியன் மக்களாலும் உலகெங்கிலும் உள்ள மில்லியன் கணக்கான மக்களாலும் வாசிக்கப்பட்டன என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

உக்ரேன் பஞ்சம் என்ற கட்டுக்கதை:

சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான ஹியர்ஸ்ட்டின் பத்திரிகையின் முதல் பிரச்சாரம் உக்ரேன் பஞ்சத்தின் விளைவாக மில்லியன் கணக்கானவர்கள் இறந்தார்கள் என்பதே. இந்த பிரச்சாரம் 18 பெப்பிரவரி 1935 அன்று கீழ்வரும் முதல் பக்க தலைப்புடன் தொடங்கியது 'சோவியத் யூனியனில் 6 மில்லியன் மக்கள் பட்டினியால் இறக்கின்றனர்'.

நாஜி ஜெர்மனியால் வழங்கப்பட்ட தகவல்களைப் பயன்படுத்தி, நாஜி அனுதாபியான வில்லியம் ஹியர்ஸ்ட்டின், போல்ஷிவிக்குகளால் வேண்டுமென்றே நிகழ்த்தப்பட்டதாகக் கருதப்படும் ஒரு இனப்படுகொலையைப் பற்றிய புனையப்பட்ட கதைகளை வெளியிடத் தொடங்கினார். அதன் தொடர்ச்சியாக உக்ரேனில் பல மில்லியன் மக்கள் பட்டினியால் இறந்தனர் என்ற கதையும் சேர்த்துப் பரப்பப்பட்டது. ஆனால் உண்மையில் நடந்த விடயம் மிகவும் வேறானது.

1930-களின் தொடக்கத்தில் சோவியத் யூனியனில் நடந்தது ஒரு பெரிய வர்க்கப் போராட்டமாகும். அதில் ஏழை நிலமற்ற விவசாயிகள் பணக்கார நில உரிமையாளர்களான குலாக்குகளுக்கு எதிராக எழுச்சி பெற்றனர். கொல்கோஸ்களை (கூட்டுப்பண்ணைகளை) உருவாக்கும் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர். இந்த மாபெரும் வர்க்கப் போராட்டம், நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ சுமார் 120 மில்லியன் விவசாயிகளுடன் தொடர்புடையது. இது நிச்சயமாக

விவசாய உற்பத்தியில் உறுதியற்ற தன்மையையும் சில பிராந்தியங்களில் உணவுப் பற்றாக்குறையையும் ஏற்படுத்தியது. உணவுப் பற்றாக்குறை மக்களை பலவீனப்படுத்தியது, இது தொற்றுநோய்களுக்கு பலியாகும் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க வழிவகுத்தது. இந்த நோய்கள் அந்த நேரத்தில் வருந்தத்தக்க வகையில் உலகம் முழுவதும் பொதுவானவை. 1918 மற்றும் 1920-க்கு இடையில் ஸ்பானிஷ் காய்ச்சலின் தொற்று அமெரிக்காவிலும் ஐரோப்பாவிலும் 20 மில்லியன் மக்களைக் கொன்றது, ஆனால் இந்த நாடுகளின் அரசாங்கங்கள் தங்கள் சொந்த குடிமக்களைக் கொன்றதாக யாரும் குற்றம் சாட்டவில்லை. இந்த மாதிரியான தொற்று நோய்களை எதிர்கொண்டு இந்த அரசாங்கங்களால் எதுவும் செய்ய முடியவில்லை என்பதே உண்மை. ஏனெனில் மருத்துவம் வளர்ச்சியடைந்திருக்கவில்லை. இரண்டாம் உலகப்போரின் போது பென்சிலின் வளர்ச்சியால் மட்டுமே, இத்தகைய தொற்றுநோய்களை திறம்பட கட்டுப்படுத்த முடிந்தது. 1940-களின் இறுதி வரை பென்சிலின் பொதுவான பாவனைக்கு வரவில்லை என்பதை நினைவில்கொள்ள வேண்டும்.

கம்யூனிஸ்டுகளால் வேண்டுமென்றே தூண்டிவிடப்பட்ட பஞ்சத்தினால் உக்ரேனில் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் பஞ்சத்தால் இறக்கிறார்கள் என்று கூறிய ஹியர்ஸ்ட்டின் பத்திரிகைக் கட்டுரைகள் தங்கள் செய்திகளை உண்மைபோல் காட்ட அட்டவணைகள், கோட்டுப் படங்கள், விளக்கச் சித்திரங்கள் என அனைத்தையும் பயன்படுத்தின. எல்லா வழிகளிலும் குறித்த செய்தியை உண்மைபோல் சித்தரிக்க ஊடகங்கள் முயற்சி செய்தன. இது இரண்டு விடயங்களைச் செய்தது. முதலாவது உக்ரேன் மக்களை சோவியத் கொடுங்கோலர்களிடமிருந்து காப்பாற்ற வேண்டும் என்ற கருத்தை உருவாக்கியது. இதன் மூலம் ஹிட்லரின் நோக்கத்திற்கான உலகளாவிய ஆதரவு கிடைத்தது. இரண்டாவது, மேற்குலக நாடுகளிலும் இன்னும் பலவற்றிலும் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான பொதுக்கருத்தை உருவாக்குவதில் வெற்றி கண்டது. சோவியத் யூனியனில் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் இறந்து கொண்டிருப்பதாகக் கூறப்பட்ட முதல் மாபெரும் கட்டுக்கதையின் தோற்றம் இதுதான்.

மேற்கத்திய பத்திரிகைகள் கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் - தூண்டப்பட்ட பஞ்சம் குறித்த கட்டுக்கதையில் அள்ளுண்ட நிலையில், சோவியத் யூனியனின் மறுப்புக்களையும் ஹியர்ஸ்ட்டின் பத்திரிகைகளின் பொய்கள் முழுமையாக அம்பலப்படுத்துவதையும் யாரும் கேட்க விரும்பவில்லை. இன்றும் பலர் உண்மையை அறியத் தயாராக இல்லை. கடந்த 88 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக உலகெங்கிலும் உள்ள பல தலைமுறையினர் இந்த அவதூறுகளின் நிழலிலேயே வளர்ந்தனர். அதையே நிஜமென நம்பினர். இதன் விளைவால் இந்தப் பொய்களே பொதுக்கருத்தாகிவிட்டன.

ஜெர்மனி உக்ரேனை ஆக்கிரமிப்பதற்குத் தேவையான பொதுக்கருத்தை உருவாக்கும் நோக்குடன் கட்டமைக்கப்பட்ட கதைகள் இரண்டாம் உலகப் போரின் முடிவுடன் இல்லாது போய்விடவில்லை. மாறாக இரண்டாம் உலகப் போரில் நாஜி ஜெர்மனியின் தோல்விபுடன் உக்ரேன் பற்றிய நாஜிகளின் தவறான தகவல் பிரச்சாரம் புதுவடிவம் எடுத்தது. நாஜி பொய்களை சி.ஐ.ஏயும் எம்.ஐ.5-உம் கையகப்படுத்தின. இப்பொய்களுக்கு சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான பிரச்சாரப் போரில் எப்போதும் ஒரு முக்கிய இடம் அளிக்கப்

SIX MILLION PERISH IN SOVIET FAMINE

Peasants' Crops Seized, They and Their Animals Starve

Like increased fuel, two peasant women gather kernels of grain spilled in sowing. They must do this to keep alive in a land of plenty—the Ukraine

where 6,000,000 children, women and men have died of starvation. The women were permitted, at a great price, to pick the kernels.

Russia's beautiful thoroughbred horses, known the world over, are used here in the agricultural districts. The animals, needed on every farm, are dying off by the millions of starve-

tion. Two million died in a few years. Here one horse is shown another in too weak to stand. Peasants beg for food to save their livestock were driven off by armed soldiers.

Reporter Risks Life to Get Photographs Showing Starvation

STARVATION stalks through the Ukraine nation of Soviet Russia, leaving a ghastly trail of death and agony. The Ukraine is the most fertile grain-producing district in Russia.

The facts contained in the series of articles, of which this is the first, were obtained by Thomas Walker, an American newspaperman, now resident in London, at the peril of his life.

When Mr. Walker entered Russia last Spring he was caught in a camera.

While the photographs shown with these articles were obtained under the most adverse and dangerous possible circumstances, the evidence they present in most grim and graphic clear words.

By THOMAS WALKER,
News Journalist and Traveler and Student of Russian Affairs, Who for Several Years Has Traveled the Union of Soviet Republics.

Death from starvation in a Soviet hay cart. Although he worked as a com-munally farm where food was plentiful, this peasant could not get enough to eat

to keep life in his body. Worry from his forced labor, he created into this hay cart in his bed. His eyes closed-and never opened again.

© 1933 Pictures Copyright, 1933, by American Newspaper, Inc.

பட்டது. இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு அமெரிக்கா வுக்கும் சோவியத் யூனியனுக்கும் இடையிலான கெடுபிடிக் போரின் போது உக்ரேனில் பட்டினியால் இறந்த மில்லியன் கணக்கானவர்களின் கதைகள் செழித்து வளர்ந்தன.

1953-ல் இது தொடர்பில் ஒரு புத்தகம் அமெரிக்காவில் வெளியிடப்பட்டது. இதற்கு 'கிரெம்ளினின் கறுப்பு செயல்கள்: ஒரு வெள்ளைப் புத்தகம்' (The Black Deeds of the Kremlin) என்று தலைப்பிடப்பட்டது. அதன் வெளியீடு அமெரிக்காவில் உள்ள உக்ரேனிய அகதிகள், இரண்டாம் உலகப் போரில் நாஜிக்களுடன் ஒத்துழைத்தவர்கள் மற்றும் அமெரிக்க அரசாங்கத்தால் அரசியல் தஞ்சம் வழங்கப்பட்டவர்களால் நிதியளிக்கப்பட்டது. இந்தப் புத்தகமே இன்றுவரை உக்ரேனியப் பஞ்சம் என்ற கட்டுக்கதையின் மூலமாக உள்ளது. 1987-ல் கனடாவைச் சேர்ந்த பத்திரிக்கையாளர் டக்ளஸ் டொட்டில்

என்பவரால் எழுதப்பட்ட 'மோசடி, பஞ்சம் மற்றும் பாசிசம்: உக்ரேனிய இனப்படுகொலை என்ற கட்டுக்கதை - ஹிட்லர் முதல் ஹவார்ட் வரை' (Fraud, Famine and Fascism: The Ukrainian Genocide Myth from Hitler to Harvard) என்ற புத்தகம் பல உண்மைகளை வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்தது. குறிப்பாக ஹியர்ஸ்ட்டின் பத்திரிகைகளில் எழுதப்பட்ட பொய்ச் செய்திகளின் மூலங்கள் முதலாக ஏராளமான விடயங்களைச் சொன்னது.

இன்று உக்ரேனியப் பஞ்சம் நிகழ்ந்து 90 ஆண்டுகள் நிறைவடைந்துள்ள நிலையில் ஆய்வாளர்கள் பலர் ஒரு விடயத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். 1932-33-ல் பஞ்சம் ஏற்பட்டு மக்கள் இறந்தது உண்மை, ஆனால் இது திட்டமிட்ட செயல் அல்ல, இதை இனப்படுகொலை எனச் சொல்ல முடியாது. ஏனெனில் இதை ஸ்டாலினோ சோவியத் அரசாங்கமோ திட்ட

மிட்டு மேற்கொண்டதற்கான எந்தவொரு ஆதாரமும் இல்லை. இது தொடர்பான விரிவான ஆய்வுகள் தரும் தகவல்களை பிறிதொரு தடவை விரிவாக நோக்கலாம்.

கெடுபிடிப்போர் காலம் முழுவதும் உக்ரேனியப் பஞ்சத்தால் 20 மில்லியன் மக்கள் இறந்தார்கள் என்றே சொல்லப்பட்டு வந்தது. குறிப்பாக ரொனால்ட் ரீகன் அமெரிக்க ஜனாதிபதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, 1980-களில் கம்யூனிச எதிர்ப்புப் போரை புதிய தளத்தில் நகர்த்திய போது உக்ரேனில் இறந்த மில்லியன் கணக்கானவர்கள் பற்றிய பிரச்சாரம் மீண்டும் புத்துயிர் பெற்றது. 2003-ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபை 25 நாடுகளுடன் இணைந்து 1932-33 உக்ரேன் பஞ்சத்தில் 7 தொடக்கம் 10 மில்லியன் மக்கள் இறந்தார்கள் என்று அறிவித்தது. ஆனால் அதன் பின்னரான ஆய்வுகள் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 3.5 தொடக்கம் 5 மில்லியனுக்குள் தான் இருக்கும் என்கின்றன. எண்ணிக்கை இன்னும் குறைவானது என்றும் திட்டமிட்ட ஊதிப்பெருப்பித்தல்களால் தரவுகள் வெவ்வேறு வகைகளில் விளங்கப்படுகின்றன என்பது பொதுவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டதொன்று.

1984-ம் ஆண்டில் ஹார்வர்ட் பேராசிரியர் எவால்ட் அம் மெண்டே 'ரஷ்யாவில் மனித வாழ்க்கை' (Human life in Russia) என்ற புத்தகத்தை வெளியிட்டார், இது 1934-ல் ஹியர்ஸ்ட்டின் பத்திரிகைகள் தயாரித்த அனைத்து தவறான தகவல்களையும் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னது. 1984-ல்

1930-களில் இருந்து நாஜிகளினால் கட்டமைக்கப்பட்டு சொல்லப்பட்டு வந்த பொய்கள், கட்டுக்கதைகள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. ஒரே ஒரு வித்தியாசம் இம்முறை இதைப் புதுப்பித்தது நாஜிகள் அல்ல மாறாக அமெரிக்க பல்கலைக்கழகத்தின் 'மதிப்பிற்குரிய' என்ற ஆடையின் கீழ் பேராசிரியர்களால் புதுப்பிக்கப்பட்டது. இது புதிய ஊக்கத்தைக் கொடுத்தது. 1986-ம் ஆண்டில், 'துயரத்தின் அறுவடை' (The Harvest of Sorrow: Soviet Collectivization and the Terror-Famine) என்ற தலைப்பில் மற்றொரு புத்தகம் வெளிவந்தது. இதை எழுதியவர் பிரித்தானிய ரகசிய சேவையின் முன்னாள் உறுப்பினரான ரொபேர்ட் கான்குவெஸ்ட். இவரும் பின்னாளில் கலிபோர்னியாவில் உள்ள ஸ்டாம்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராக இருந்தார். குறித்த புத்தகத்திற்காக கான்குவெஸ்ட் உக்ரேன் தேசிய அமைப்பிடமிருந்து 80,000 அமெரிக்க டாலர்களைப் பெற்றார். இதே அமைப்பு 1986-ல் தயாரிக்கப்பட்ட 'விரக்தியின் அறுவடை' (Harvest of Despair) என்ற திரைப்படத்திற்கும் பணம் கொடுத்தது. அதில், கான்குவெஸ்ட்டின் புத்தகத்தில் உள்ள தகவல்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஸ்டாலின் காலம் பற்றிய கட்டுக்கதைகள் மற்றும் அவதூறுகளை உருவாக்கியத்தில் கான்குவெஸ்ட்டின் பங்கு முக்கியமானது.

கான்குவெஸ்ட் மேற்குலகப் பத்திரிகைகளில் மிகவும் பரவலாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டவர். சோவியத் யூனியனில் இறந்த மில்லியன் கணக்கானவர்கள் பற்றி அதிகம் எழுதிய இரண்டு எழுத்தாளர்களில் ராபர்ட் கான்குவெஸ்ட் ஒருவர். இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் பரப்பப்பட்ட சோவியத் யூனியனைப் பற்றிய அனைத்து கட்டுக்கதைகளையும் பொய்களையும் உண்மையில் உருவாக்கியவர்களில் கான்குவெஸ்ட் முதன்மையானவர். அவரது புத்தகங்களான 'பெரும் பயங்கரம்' (1969) மற்றும் 'துயரத்தின் அறுவடை' (1986) ஆகியன இதில் முக்கியமானவை. உக்ரேனில், குலாக் தொழிலாளர் முகாம்களில் மற்றும் 1936-38 சோதனைகளின் போது மில்லியன் கணக்கான மக்கள் பட்டினியால் இறந்ததைப் பற்றி கான்குவெஸ்ட் எழுதுகிறார். இவர்தகவல்களைப் பெற்றதாகச் சொன்ன நபர்கள் எல்லோரும் இரண்டாம் உலகப் போரில் நாஜிகளுக்கு உதவிவர்கள். அதிலும் குறிப்பாக இவரால் இவரது நூல்களில் உக்ரேனிய மாவீரர்கள் எனக் குறிக்கப்பட்டோர் 1942-ல் உக்ரேனில் இருந்த யூத மக்களின் இனப்படுகொலைக்கு தலைமை தாங்கிய மற்றும் பங்கு பெற்ற போர்க்குற்றவாளிகள். இவர்களில் முக்கியமானவர் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு போர்க் குற்றவாளியாகத் தண்டனை பெற்ற மைகோலா லெபெட்.

1934-ல் லெபெட் போலாந்தின் உள்துறை அமைச்சரைக் கொலை செய்தமைக்காகத் தூக்குத் தண்டனை வழங்கப்பட்டது. ஆனால் போலந்து அரசு அதை ஆயுள் தண்டனையாக மாற்றியது. 1939-ல் போலந்தை ஜேர்மனி ஆக்கிரமித்தபோது சிறையில் இருந்து தப்பிய லெபெட் நாஜிகளுக்கு ஆதரவாக வேலை செய்தார். 1942-ல் உக்ரேனில் இருந்த யூதர்களின் மீதான பயங்கரங்களுக்குத் தலைமைதாங்கினார். 1943-ல் ஜேர்மனியின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் போலந்து இருந்த நிலையில் உக்ரேனியத் தேசியவாதிகள் அங்கு ஒரு இலட்சம் மக்களைப் படுகொலை செய்தனர். இது 'வோல்ஹினியன் படுகொலை' என அறியப்படுகிறது. இதற்குத் தலைமை தாங்கியவர் மைகோலா லெபெட். இரண்டாம் உலகப்போர்

காலப்பகுதியில் அமெரிக்க ஆவணங்கள் இவரை நாஜிகளுடன் பணியாற்றும் உக்ரேனிய பாசிசவாதிகளின் குறித்தன. இரண்டாம் உலகப்போரின் முடிவில் இவர் தண்டிக்கப்படவில்லை. அமெரிக்காவால் காப்பாற்றப்பட்டார். 1949-ம் ஆண்டு சி.ஐ.ஏ-யால் அமெரிக்காவுக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு அங்கு சி.ஐ.ஏயின் நிதியுதவில் ஒரு அமைப்பை நிறுவி சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான செய்திகளைப் பரப்பும் வேலையைச் செய்தார். இது குறித்து மேலதிக தகவல் களுக்கு ரிச்சர்ட் ப்ரீட்மேன் மற்றும் நார்மன் ஜே.டபிள்யூ. கோதா ஆகியோர் எழுதிய 'ஹிட்லரின் நிழல்: நாஜிப் போர்க் குற்றவாளிகள், அமெரிக்க உளவுத் துறை மற்றும் கெடுபிட்போர்' (Hitler's Shadow: Nazi War Criminals, U.S. Intelligence, and the Cold War) என்ற நூலை வாசிக்கலாம்.

ரொபேர்ட் கான்குவெஸ்ட் தனது 1969-ம் ஆண்டு தனது நூலில் 1932-1933-க்கு இடையில் சோவியத் யூனியனில் பட்டினியால் இறந்தவர்களின் எண்ணிக்கை 5 மில்லியனுக்கும் 6 மில்லியனுக்கும் இடைப்பட்டது என்றும் அவர்களில் பாதி பேர் உக்ரேனிலிருந்தார்கள் என்றும் எழுதினார். ஆனால் 1983-ல், கான்குவெஸ்ட் பஞ்சத்தை 1937 வரை நீட்டித்து, பாதிக்கப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கையை 14 மில்லியனாக உயர்த்தினார். ஆனால் இது ஆச்சரியப்படத்தக்கதல்ல. சோவியத் யூனியனைப் பற்றியும் ஸ்டாலினைப் பற்றியும் முதலில் ஒரு ரகசிய சேவை முகவராகவும் பின்னர் எழுத்தாளர் மற்றும் கலிபோர்னியாவில் உள்ள ஸ்டாம்போர்ட் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகவும் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பொய்களையும் புனைகதைகளையும் கழித்த ஒரு மனிதரிடமிருந்து இவ்வாறு குழறுபடிகள் நிகழ்வது விசித்திரமான ஒன்றும் இல்லை.

கான்வெஸ்டின் கடந்த காலத்தை 27 ஜனவரி 1978-ம் திகதி வெளியான த கார்டியன் பத்திரிகையின் ஒரு கட்டுரையில் அம்பலப்படுத்தியது, அது இவரை பிரிட்டிஷ் ரகசிய சேவையின் தகவல் ஆராய்ச்சிப் பகுதியின் தகவல்த் திரிப்புப் பிரிவின் முன்னாள் முகவராக அடையாளம் காட்டியது. தகவல் ஆராய்ச்சிப் பகுதி 1947-ல் அமைக்கப்பட்டது. இது முதலில் கம்யூனிஸ்ட் தகவல் பணியகம் என்று அழைக்கப்பட்டது. அதன் முக்கிய பணியானது, அரசியல்வாதிகள், பத்திரிகையாளர்கள் மற்றும் பிறரிடம் பொதுக் கருத்தை பாதிக்கும் வகையில் கதைகளை விதைப்பதன் மூலம் உலகம் முழுவதும் கம்யூனிஸ்ட் செல்வாக்கை எதிர்த்துப் போராடுவதாகும். இதன் செயற்பாடுகள் பிரிட்டனில் உள்ளதைப் போலவே வெளிநாட்டிலும் மிகவும் பரந்த அளவில் இருந்தன. தீவிர வலதுசாரிகளுடன் நேரடியாகத் தொடர்புபட்டிருப்பது அம்பலமானதால் 1977-ல் இப்பிரிவு முறையாக கலைக்கப்பட வேண்டியதாயிற்று. அப்போது இப்பிரிவானது 100-க்கும் மேற்பட்ட சிறந்த அறியப்பட்ட பத்திரிகையாளர்களுடன் நேரடியாகத் தொடர்பில் இருந்ததும், அவர்களுக்குப் பிரசுரிப்பதற்கு பொய்ச்செய்திகளையும் தகவல்களையும் தொடர்ந்து வழங்கியதும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பிரித்தானியாவில் சோவியத் தொடர்பான செய்திகளின் மூலமாக இந்தப் பிரிவே இருந்தது. உலகளாவிய ரீதியில் நன்கறியப்பட்ட பைனான்சியல் டைம்ஸ், தி டைம்ஸ், எகனாமிஸ்ட், டெய்லி மெயில், டெய்லி மிரர், தி எக்ஸ்பிரஸ், தி கார்டியன் மற்றும் பல முக்கிய பிரிட்டிஷ் செய்தித்தாள்களில் இது வழக்கமாக இருந்தது.

கான்குவெஸ்ட் குறித்த பிரிவு நிறுவப்பட்டதிலிருந்து 1956

வரை பணியாற்றினார். சோவியத் யூனியனின் 'கறுப்பு வரலாறு' என்றழைக்கப்படுவதை உருவாக்குவதற்குப் பங்களிப்பதே கான்குவெஸ்ட் பணியாக இருந்தது. இதற்காகப் பொய்ச் செய்திகள் உருவாக்கி, பத்திரிகையாளர்களிடமும் ஏனையோரிடமும் விநியோகிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் சோவியத் யூனியனுக்கு எதிரான பொது கருத்தை உருவாக்கும் பணியை இப்பிரிவு பத்திரிகைகளின் வழி வெற்றிகரமாக மேற்கொண்டது. கான்குவெஸ்ட் இப்பிரிவில் இருந்து வெளியேறிய பிறகு, குறித்த பிரிவு பரிந்துரைத்த புத்தகங்களை ரகசிய சேவை ஆதரவுடன் தொடர்ந்து எழுதினார். 1937-ல் சோவியத் யூனியனில் நடந்த அதிகாரப் போட்டியினை மையமாகக் கொண்டு அவர் எழுதிய 'பெரும் பயங்கரம்' தீவிர அதிவலது நோக்கில் எழுதப்பட்ட ஒன்று. இது உண்மையில் அவர் ரகசிய சேவைகளில் பணிபுரிந்தபோது எழுதியதன் மறுதொகுப்பாகும். பிரித்தானிய இரகசிய சேவையின் உதவியுடன் புத்தகம் முடிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. வெளியீட்டின் முன்பில் ஒரு பங்கு பிரேகர் பதிப்பகத்தால் வாங்கப்பட்டது, இப்பதிப்பகம் பொதுவாக சி.ஐ.ஏ மூலங்களிலிருந்து தோன்றிய இலக்கியங்களின் வெளியீட்டோடு தொடர்புடையது. இங்குள்ள வெவ்வேறு கண்ணிகளை இணைத்து இதன் காரண காரியங்களை விளங்கிக் கொள்வது சிரமமல்ல.

டக்ளஸ் டொட்டில் உக்ரேனிய இனப்படுகொலை என்பது ஒரு கட்டுக்கதை என்பதற்கு தனது புத்தகத்தில் முன்வைக்கும் வாதங்கள் முக்கியமானவை. இரண்டை மட்டும் மிகச் சுருக்கமாகப் பார்க்கலாம். புத்தகத்தின் முதலாவது அத்தியாயத்தில் வில்லியம் ஹியர்ஸ்ட் தனது பத்திரிகைகளில் வெளியிட்ட பல்வேறு பொய்களை டொட்டில் அம்பலப்படுத்துகிறார். இப்பத்திரிகைச் செய்திகளை வழங்கியதாகக் கூறப்படும் தாமஸ் வால்ட்டர் என்றொருவரே இல்லை என்பதை ஆதாரங்களோடு நிறுவுகிறார். முன்றாவது அத்தியாயத்தில் உக்ரேன் பட்டினிக்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட படங்கள் 1922 பஞ்சத்தின் போது எடுக்கப்பட்ட படங்கள் என்றும் இப்புக்கைப்படங்களில் பல நாஜிகளால் ஹியர்ஸ்ட்டுக்கு வழங்கப்பட்டன என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறார். இந்தப் புத்தகம் குறித்து அடுத்த பகுதியில் விரிவாக நோக்குவோம்.

அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக சோவியத் யூனியனின் வரலாறு குறித்த ஆய்வானது திரிப்பு, பொய் மற்றும் வெறுப்புப் பிரச்சாரம் என்ற கடலில் சிக்கியுள்ளது. இந்தத் திரிப்பின், அவதூறின் மையப்புள்ளியாக ஸ்டாலின் திகழ்கிறார். அனைத்தையும் அவரின் தலையில் ஏற்றிச் சுமக்கச் செய்யும் பணியையே பெரும்பான்மையான வரலாற்றாசிரியர்கள் செய்து வந்திருக்கிறார்கள். சோவியத் ஆவணக் காப்பகங்களும் மேற்குலகிற்கு வெளியே நடைபெறும் ஆய்வுகளும் புதிய சாத்தியங்களை உருவாக்கியுள்ளன. உண்மைகளாக நிலைபெற்றுள்ள பொய்களைக் கேள்விக்குட்படுத்துகின்றன. ஆழமான வரலாற்று ஆய்வுப்புல நூல்களின் வருகை வரலாற்றின் பெயரால் பொய்கள் வரலாறாகக் கட்டமைக்கப்பட்ட துன்பியலைப் பதிவுசெய்கின்றன. இதன் இன்னொரு அத்தியாயத்தை அடுத்த கட்டுரையில் நோக்குவோம்.

meenilankco@thaiivedu.com

மட்டக்களப்பும் திரிகோணமலையும்

ஆங்கில மூலம்

வண. ஈ.ஜே. ரொபின்சன்

தமிழில்

சா. திருவேணிசங்கமம்

இந்தப் பகுதி 1867-இல் வண. ஈ.ஜே. ரொபின்சன் அவர்களால் எழுதப்பட்ட **Hindu Pastors: Memorial** என்ற நூலில் வரும் இரண்டாவது அத்தியாயமாகும். இதில் திரிகோணமலை, மட்டக்களப்பு ஆகிய பிராந்தியங்களின் நிலவரங்களையும் புவியியல் அம்சங்களையும் சிறப்பாக ஆசிரியர் விபரிக்கிறார்.

கோரமண்டலக் கரையிலிருந்து ஒரு சந்தனப் பெட்டி யொன்று அடைந்து வந்தது. அதைக் கண்ட அவ்வூர் அரசன் அதை திறந்து பார்த்தான். அதற்குள் ஒரு பெண் குழந்தை இருந்தது. அது அவனை பார்த்து சிரித்தது. அதனை அவன் ஆசையோடு வளர்க்க எடுத்துக்கொண்டான். குழந்தையை கண்டெடுத்த இடம் பாணமையாகும். பாணமையென்றால் சிரிக்கும் குழந்தை என்று அர்த்தமாகும். அவ்விடம் மட்டக்களப்புக்கு தெற்கே உள்ளது. தென்னிந்தியாவில் உள்ள அரசன் ஒருவனுக்கு ஒரு பெண் குழந்தை பிறந்தது. சோதிடர்கள் அக்குழந்தை வளர்ந்து பருவம் எய்தும் காலத்தில் அதன் தகப்பனான அரசனுக்கு பேராபத்து சூழும் என்று ஆருடம் கூறினர். அதைத் தவிர்க்கும் முகமாக அக்குழந்தையை சந்தனப் பெட்டியில் வைத்து கடலில் விட்டான். இவ்வாறு தான் அக் குழந்தை தனது வளர்ப்பு தந்தையை அடைந்தது.

வட பகுதியை சேர்ந்த தெய்வ பக்தியுள்ள இளவரசன் ஒருவன் மூன்று மலைகள் கொண்ட இடத்தில் கோயில் ஒன்றை கட்டும் நோக்கத்தோடு வந்தான். அது திரிகோணமலையாகும். (ஃபிடெரிக் கோட்டை என்று அழைக்கப்படும் பாறைத் தீபகற்பத்தை கொண்ட அவ்விடம் யாழ்ப்பாணத்தைவிட எந்த விதத்திலும் குறைந்த சுவாரஸ்யத்துக்கு உரியதல்ல.) மிகப் பழங்காலத்தில் கடவுள்களுக்கிடையே நடந்த சண்டையில் மேரு மலை மூன்று துண்டுகளாக வெடித்து சிதறியது என்பதையும் அவைகள்தாம் இம் மலைகள் என்பதையும் சமய நூல்களை படித்து அவன் தெரிந்து கொண்டிருந்தான். அதனால் பரவசப்பட்டு திரிகோணமலையில் ஒரு கோயிலை எழுப்ப வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் அங்கு வந்தான். இக்காலத்தில் அக்குழந்தை பருவம் எய்தி அரசு கட்டிட

ஏறியிருந்தது. வடக்கில் இருந்து இளவரசன் ஒருவன் படையெடுத்து வருகிறான் என்ற செய்தி அரசியின் காதுகளுக்கு எட்டியது. அவள் அவனை விரட்ட படை ஒன்றை அனுப்பினாள். பின்னர் யோசித்து தனது முடிவை மாற்றி அவனோடு சினேகம் புண்டு அவனை கணவனாக்கிக் கொண்டாள் என்று சொல்லப்படுகிறது. அவள் இறந்த போது துக்கம் தாளாமல் அவன் கோயிலுக்குள் சென்று கதவை மூடிக்கொண்டான். அப்போது பலிபீடம் ஒரு தங்க தாமரையாக மாறியிருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது.

அது ஒரு பேர்பெற்ற கோயில் என்பதற்கு சான்று தேவையில்லை. புராதன நூல்களில் அதைப் பற்றி விபரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மக்கள் அதைப் பற்றி ஆயிரம் மண்டபங்கள் கொண்ட கோயில் என்று கூறுகின்றனர். அங்குள்ள செங்குத்தான மலையை ஃபிரெடெரிக் கோட்டை என்றும் சுவாமி மலை என்றும் மக்கள் அழைக்கின்றனர். போர்த்துக்கீசர் அந்த கோயிலை தரைமட்டமாக்கிவிட்டனர். அதன் கற்களை கொண்டு அவர்கள் மதிற்சுவர் கட்டினார்கள். உள்ளூர் மக்கள் கோயில் இருந்த இடத்தை இன்னமும் பக்தியுடன் வழிபடுகிறார்கள்.

நான் அங்கே போனபோது ஒரு வயதான கடலோடியை கண்டேன். அவர் கோயில் முகப்புக்கு தோணியில் சென்று ஒரு தேங்காயை உடைத்து பிரார்த்தனை செய்தார். கடலடியில் இருந்து நானூறு அடி உயரத்தில் உள்ள உச்சியில் ஒவ்வொரு ஜனவரி மாதத்திலும் புனித சடங்குகள் நடத்தப்படுகின்றன. நான் அவ்விடத்துக்கு போன போது இருட்டாகி விட்டது. ஒரு பூசாரி பயபக்தியுடன் விளக்கொன்றை எரித்துக் கொண்டு வந்தான். பின்னர் மணியடித்து கற்பூசச் சட்டியை ஏந்தி பூக்களையும் பழங்களையும் செங்குத்தாக இருந்த

மலைச்சரிவை நோக்கி எறிந்தான். பக்தர்கள் தங்கள் பிரார்த்தனை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது என்று நினைத்து தங்கள் கைகளை இரண்டு மூன்று தரம் தட்டிக்கொண்டனர். செங்குத்தான சரிவுக்கு கீழ் ஆங்கிலேயர்களால் டிடாச் பாறை என்று அழைக்கப்படும் பாறை உள்ளது. இதை சுதேசிகள் இராவணனின் தேர் என்று கூறுகின்றனர்.

திரிகோணமலை பல்வேறு ஐரோப்பிய சக்திகளின் கரங்களில் மாறி மாறி இருந்து வந்துள்ளது. 1612-ல் முதல் தடவையாக டச்சுக்காரர் குடாவின் தெற்குப் பக்கமுள்ள கொட்டியாரத்தில் கோட்டை ஒன்றை கட்டினர். அதை உடனடியாக போர்த்துக்கீசர் தரைமட்டமாக்கி தங்களது கோட்டையை 1622-ல் கட்டி முடித்தனர். அதை டச்சுக்காரர் 1639-ல் சிதைத்துவிட்டனர். 1672-ல் திரிகோணமலை சிறிது காலம் ஃபிரெஞ்சுக்காரர்களுக்கு சொந்தமாக இருந்தது. ஆயினும் அதை சுயவிருப்பத்தில் கைவிட்டு சென்றனர்.

சுவாமி மலைப் பாறையில் 1687 ஏப்ரல் 24-ல் நடந்த மனதை உருக்கும் துயர சம்பவம் ஒன்று பற்றிய பதிவு காணப்படுகிறது. டச்சு சிவில் சேவையை சேர்ந்த அதிகாரி ஒருவரின் மகள் இந்த மலை உச்சியில் இருந்து பாய்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்டாள் என்பதே அதுவாகும். அவள் வெளி நாட்டு சேவையில் இணைந்திருந்த ஒருவனை காதலித்திருந்தாள். அவனையும் சேவையை முடித்துக் கொண்ட உத்தியோகத்தர்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு தாய்நாடு செல்லும் கப்பலை பார்த்துக் கொண்டு நின்றாள். அதில் செல்லும் தனது காதலனுக்கு கைகாட்டிக் கொண்டு இருந்த அவள் கப்பலும் கண்ணில் இருந்து மறைய துயரம் தாங்காமல் கடலுக்குள் பாய்ந்து தற்கொலை செய்து கொண்டாள்.

பிரெஞ்சுக்காரர்கள் திரிகோணமலையை ஒல்லாந்தர்களுக்கு விட்டு தமது படையுடன் சென்னைக்கு போனார்கள். இந்த இடம் எதற்கும் பெறுமதியற்றதென நினைத்து எவரும் இதற்கு உரிமை கொண்டாடாமல் இருந்தனர். இந்த நிலையில் ஆங்கிலேயர் 1782-ல் சுமமா இருக்கட்டுமே என்று தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டனர். ஐரோப்பிய சக்திகளுக்கு தேவைப்பட்ட கறுவா தீவின் மறுபக்கத்தில் இருந்ததும் இந்தப் பகுதியை காவல் காப்பதால் ஒரு இலாபமும் இல்லை என்பதும் இதை ஒருவரும் நாடாமல் இருந்ததற்கு காரணங்களாகும். 1795-ல் இதன் முக்கியத்துவத்தை முன்னுணர்ந்து கொண்ட ஆங்கிலேயர்கள் இதை தமது முழுக் கட்டுப்பாட்டில் வைத்துக்கொண்டனர். அது ஒரு காலத்தில் கேந்திர முக்கியத்துவமுடைய இடமாக மாறும் என்ற அவர்களின் கணிப்பு பிழைக்கவில்லை.

அவர்கள் எதிர்பார்த்த மாதிரி திரிகோணமலை கிழக்கு மாகாணத்தின் தலைநகராகும் காலமும் வந்தது. கறுவாதான் முதன்மை பண்டமாக இல்லாத நிலையும் ஏற்பட்டது. இங்குள்ள மண் கொழும்பு மண்ணை விட வளமானதில்லை. இங்குள்ள ஆறுகள் அங்குள்ளவைகள் போல் இல்லை. ஆயினும் திரிகோணமலையில் உள்ளவைகள் கண்களுக்கு இதமானவை. கல்கத்தாவிருந்து தேவேந்திர முனைவரை

பிரித்தானிய முடிக்கு சொந்தமானவைகளில் பெறுமதியானவைகள் பல இங்குள்ளன.

நாங்கள் இந்த இடத்தை சொந்தமாக வைத்திருந்தால் இந்து மகா சமுத்திரக் கரையையும் அதையொட்டி நடக்கும் வர்த்தகத்தையும் கட்டுப்படுத்தலாம். இங்கே வியக்கத்தக்க குடாக்கள், துறைமுகங்கள், தீபகற்பங்கள், முனைகள், தீவுகள், ஓடுக்கங்கள், குன்றுகள் எல்லாம் உள்ளன என்று அவர்கள் உணரத் தலைப்பட்டனர்.

இவைகளில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று அங்குள்ள சற்று விசித்திரமான தீபகற்பமாகும். தெற்கு நோக்கி விரிந்துள்ள இது வடக்கு, தெற்கு, மேற்கு என்று மூன்று மைல் சுற்றளவை கொண்டது. இது துறைமுகத்துக்குள் அரைவாசி நீண்டுள்ளதால் எப்போதும் ஆழமான தெளிவான நீரால் நிரம்பி அமைதியாக இருக்கும். இந்த துறைமுகத்துள் எந்த காலநிலையிலும் நூற்றுக்கணக்கான கப்பல்கள் பாதுகாப்பாக தரித்து நிற்க முடியும். அதே நேரம் துறைமுகத்துக்கு வெளியே நிற்கும் கப்பல்கள் பாரிய சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகியிருக்கும். துறைமுகத்தில் நீர் திடீரென்று ஆழமானதாக இருப்பதால் கரையை அணைத்து கப்பல்கள் வர முடிகிறது. இதனால் பொருட்களை ஏற்றி இறக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லாமல் போகிறது.

தெற்கு அந்தத்தில் இருந்து இரண்டு நில முனைகள் மேற்கை நோக்கி செல்கின்றன. அதாவது ஒரு இராட்சதன் தனது தாடையை திறந்து வைத்திருப்பது போல் ஒஸ்ரன் பேர்க்கும் யானை முகமும் உள்ளன. கீழ்த்தாடையில் உள்ள வடமுனையில் இருந்து ஒஸ்ரன்பேர்க் கோட்டை தொடங்குகிறது. இதுவும் ஃபிரெடெரிக் கோட்டை போல போர்த்துக்கீசரால் கட்டப்பட்டதாகும். இதனோடு இணைந்ததாக, மோவாயை அண்டி தாடி இருப்பதைப் போல நாவல்யார்ட் உள்ளது. துறைமுக நுழைவாயிலில் எதிர் திசையில் சோபெர் தீவுகள் இரண்டு சின்னதாகவும் பெரிதாகவும் உள்ளன. நாவல்யார்ட் ஓரமாக ஒரு நல்ல வீதி செல்கிறது. உலகத்தின் தலைசிறந்த துறைமுகமாக இது பச்சை போர்த்திய மலைகள் சூழ்ந்திருக்கும் வாவி போல மிளர்கிறது.

இந்த தீபகற்பத்தின் கழுத்துப் பகுதி தாழ்ந்த நிலப்பகுதியாக உள்ளது. அதன் மேற்கு பக்கத்தில் துறைமுகமும் கிழக்குப் பக்கத்தில் டச்சுக் குடாவும் ஃபிரெடெரிக் கோட்டையும் பேக்குடாவும் வட கிழக்கில் முச்சுற்று நகரமும் காணப்படுகின்றன. ஃபிரெடெரிக் கோட்டையும் ஒரு சிறிய தீபகற்பமாகும். நிலப்பகுதியை அடுத்து பலப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இது சுவாமி மலை பாறைவரையும் மேலேழுந்து செல்கிறது. இந்த தீபகற்பம் வடகிழக்கு நோக்கி விரிந்து செல்கிறது. இதன் தெற்கில் டச்சுக் குடா உள்ளது. இங்கே கப்பல்கள் தரித்து நிற்பதில்லை. வடக்கே பேக் குடாவுள்ளது. இங்கே உள்ளநாட்டுப் படகுகளின் நடமாட்டம் அதிகமாக உள்ளது. இங்கிருந்து பார்த்தால் கொடியேற்றும் குழுவினரின் அலுவலகம் தெளிவாகத் தெரியும். ஃபிரெடெரிக் கோட்டையில் ஆங்கிலப் படைப்பிரிவு ஒன்று நிலைகொண்டுள்ளது. இதன் வாச

லில் இருந்து மேற்கு பக்கமாக உள்ள நிலங்கள் வரை சம தரையானவை. அங்குதான் நகரம் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே பிரபலமான ஒரு நடைபாதை உள்ளது. இதிலிருந்து நகரை கண்டு களித்தவாறு சூரிய மறைவையும் உதயத்தையும் தரிசித்தவாறு நடந்து செல்லலாம். இதன் மேற்கு எல்லையிலிருந்து கிழக்கு பக்க கோட்டை வரை பொதுச் சேவையில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் தங்கி உள்ளனர். அவர்களில் அதிகமானவர்கள் ஆங்கிலேயர்கள். இதற்கு வடமேற்கில் உள்ளூர் மக்களின் நகரம் உள்ளது. இங்கு பெரிய பசாரும் அஞ்சுநீர்களுக்கான வணக்கத் தலங்களும் உள்ளன. ஐரோப்பிய அயலவர்களைவிட பல மடங்கு அதிகமான கீழ்நிலை வகுப்பை சார்ந்த உள்ளூர் மக்கள் இங்கே வாழ்கிறார்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை காட்டுமிராண்டிகளின் வாழ்க்கையை விட சற்று மேம்பட்டது என்று சொல்லலாம். இங்கே வாழ்பவர்களில் செல்வந்தர்கள் மூர்களாவர். திரிகோணமலையில் மலாய் பென்சனியர்கள் அடிக்கடி சந்தித்துக் கொள்ளும் இடம் இதுவாகும். டச்சுக் குடாவுக்கும் துறைமுகத்துக்கும் இடையே பறங்கிகள் வாழும் பகுதி உள்ளது. இதன் மேற்கு கிழக்குப் பக்கங்களில் மயாயர்களை பெருமளவு கொண்ட படையணி உள்ளது.

இவ்வாறு பொது மக்களும் படையணியினரும் அதிகமாக வாழ்வதால் திரிகோணமலை சனசந்தடிமிக்க நகராக உள்ளது. போர்க் காலங்களை விட சற்றுக் குறைந்த அளவில் பரபரப்பு இங்கு எப்போதும் நிலவுகிறது. இதன் பின்புறத்தே மக்கள் வாழாத, காடடர்ந்த நிலப் பகுதி உள்ளது. இங்கு விளையும் அரிசி, பழங்கள், கறி வகைகள் மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம் மற்றும் தென்னிந்தியா முதலான இடங்களுக்கு ஏற்றுமதியாகின்றன. துறைமுகத் தளத்தில் நின்று பார்த்தால் உள்நாட்டில் இருந்து ஓடி வரும் ஆறுகள் மூலம் கொண்டு வரப்பட்ட முதிரை, தேக்கு, கருங்காலி, மற்றும் தந்தங்கள் ஐரோப்பிய வர்த்தகர்களுக்கு விற்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் காட்சியை காணலாம். காடு அதிகமாகவும் மக்கள் வாழ்விடம் குறைவாக உள்ளதால் குரங்குகளும் நரிகளும் நகர மக்களுக்கு தொந்தரவாக உள்ளன. சிறுத்தைகளும் யானைகளும் அடிக்கடி நகருக்குள் வருவதுமுண்டு. இங்கு வேட்டை காரர்கள் அதிகம் காட்டுக்கோழி மற்றும் புறாக்களை பெருமளவில் வேட்டையாடப்படுகின்றது.

இங்கே குறைந்த வெப்பநிலை 78 பாகையாகவும் கூடிய வெப்பநிலை 86 பாகையாகவும் காணப்படுகிறது. சில வேளைகளில் வீசியடிக்கும் வெப்பக் காற்றால் புத்தகங்களின் உறைகள் எல்லாம் அந்தரத்தில் வீசப்படும். மரத்தள பாடங்களில் போர்த்திருக்கும் துணிகள் கழன்று பறக்கும், மக்கள் தொல்லை தாங்காமல் முணுமுணுப்பது கேட்கும். சதுப்பு நிலங்களில் தேங்கி இருக்கும் நீர் வற்றி வறண்டு போகும். இதனால் திரிகோணமலை 'படைவீரர்களின் புதை குழி' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இங்கிருக்கும் ஒரே ஆறு தல் மரங்களாகும்.

கோட்டைக்குள் ஆங்கில தேவாலயம் ஒன்று உள்ளது. நகரத்தில் ரோமானிய பாணியிலான சிறிய தேவாலயமொன்றும் காணப்படுகிறது. மிஷன் பணிகளுக்காக வெஸ்லியன் மிஷன்

விரிந்த பரப்பு கொண்ட காணியை வைத்திருக்கிறது. ரைபிள் படையணி அணிவகுப்பு செய்யும் வளவுக்கு எதிரில் தேவாலயமொன்று உள்ளது. அதுவே முதலாவதாக 1821-ல் திறக்கப்பட்ட தேவாலயமாகும். நானூறு பேரை கொள்ளக்கூடிய கட்டடமான இது துறைமுகத்தில் வேலை செய்யும் ஆட்களிடம் அறவிடப்பட்ட சந்தா பணத்தில் கட்டப்பட்டதாகும். வெளிப் பார்வைக்கு புலப்படாத இவ்வளவில் வடக்கில் பாடசாலையும் தெற்கில் மிஷனரிகளின் வாழ்விடமும் ஒரு மூலையில் புதையல் பகுதியும் உள்ளன. இவைகளுக்கிடையே தேவாலயத்துக்கு எதிரில் தெற்குப் பக்கமாக ஒரு அடைப்பு உள்ளது. அது வீதியை வேப்ப மரங்களால் பிரிக்கிறது. பாடசாலை ஐம்பது முப்பத்தேழு அடி நீள அகலம் கொண்ட சிவப்பு ஓடுகளால் மேய்ந்த கட்டடமாகும். இது வண.-ஜோன் வோல்டன் அவர்களால் கட்டப்பட்டதாகும். இதற்கான செலவு 140 பவுணாகும். இதற்கு ஒரு மைலுக்கு அப்பால் பெருந்தெரு - நகரில் உள்ள பெரிய வீதி - உள்ளூர் நகரில் உள்ளது. பாடசாலை சிறுவர்கள் வழிபாடு நடத்த சிறு தேவாலயமொன்றும் இங்குள்ளது.

கரையோரத்தில் டச்சுக்காரர் வர்த்தகம் செய்ய உகந்த இடமாக கருதிய கொட்டியாரத்துக்கு திரிகோணமலையில் இருந்த மிஷனரிகள் அடிக்கடி வந்து போகிறார்கள். தற்போது போர்த்துக்கீசர் கட்டிய கோட்டையின் எந்த தடயமும் இல்லை. வர்த்தகமும் கைவிடப்பட்டுவிட்டது. 1659-ல் சிறந்த ஆங்கில எழுத்தாளரான ரோபர்ட் நொக்ஸ் இங்கிருந்துதான் அழைத்து செல்லப்பட்டு கண்டியில் சிறை வைக்கப்பட்டார். இங்கிருந்த புளிய மரத்தின் கீழ் இருந்துதான் அவரின் தந்தை காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதாக சொல்லப்படுகிறது.

கொட்டியாரத்தின் மேற்கில் மகாவலி கங்கையின் வடக்கு கிளையான குருக்கல் கங்கை பெருங்குடாவுக்குள் விழுகிறது. இதன் தெற்கு கிளையான வெருகல் ஆறு நாற்பது மைல் தூரம் அம்பு போல் விரைவாகவும் ஆழமாகவும் பாய்ந்து திரிகோணமலையையும் மட்டக்களப்பையும் இரண்டு இறைவரி மாவட்டங்களாக பிரித்து கடலில் கலக்கிறது, கிழக்கு மாகாணம் என்று சொல்லப்படும் இவ்விரண்டு மாவட்டங்களின் மொத்த சனத்தொகை 75,798 ஆகும்.

கரை வழியே படகை தெற்கு நோக்கி செலுத்திக் கொண்டு போனால் ஏரி அல்லது வாவி என்று அழைக்கப்படக் கூடிய நீர்ப் பரப்பு முப்பது மைல் நீளத்துக்கும் அதற்கு சமாந்தரமாக அகலமில்லாத நிலப் பரப்பும் வரும். இந்த அமைப்பை ஒரு புதியவரால் கற்பனை பண்ணிப் பார்க்க முடியாது. இது கடலோடு கலக்கும் இடம் மிகவும் ஆழமாக எட்டடி அகலமே உள்ளது. இதனை மட்டக்களப்பு ஆறு என்று அழைக்கிறார்கள். இது கடலோடு கலக்கும் இடத்திலிருந்து கரை தென் கிழக்கை நோக்கி செல்கிறது. இங்கே தான் டச்சுக்காரர்கள் முதன்முதலில் 1602-ல் கால் பதித்தனர். அந்தக் கழிமுகத்தில் இருந்து மூன்று மைல் சென்றால் ஒரு சிறிய சதுரப்படையான சிறிய கோட்டை ஒன்று தென்படும். இது 1627-ல் போர்த்துக்கீசரால் கட்டப்பட்டது. பின்னர் இதை 1638-ல் டச்சுக்காரர்கள் கைப்பற்றி இப்போதைய நிலைக்கு கொண்டு வந்தனர். பழைய காலத்தில் இங்கிருந்த பீரங்கி

கள் கண்டியரை விரட்ட போதுமானதாக இருந்தது. இப் போது அவைகள் பழுது பார்க்கப்பட்டு வருகின்றன.

ஒரு மைல் நீளமும் அரை மைல் அகலமும் முன்றரை மைல் சுற்றளவும் உடைய தீவில் உள்ள பிரங்கிகளில் ஒன்பது ஆற்றுக்குள் விழுந்து கிடக்கின்றன. பழங்காலத்தில் கண்டியர்கள் இவைகளால் பெரிதும் பயந்தனர். இந்த தீவின் பெயர் புளியந் தீவு என்பதாகும். பழங்காலத்தில் கொமாண்டரின் வாசஸ்தலமாக விளங்கிய இடம் தற்போது வாடி வீடாக உள்ளது. இதன் பக்கத்தில் ஐரோப்பியருக்கான மயானம் உள்ளது. வடக்கு பக்கமாக வெஸ்லியன் வழிபாட்டுத் தலம் உள்ளது. பிரிந்து கிடந்த மதப் பிரிவுகளின் ஐக்கியத்தை எடுத்து காட்டுமுகமாக அவர்களிடமிருந்து நிதி திரட்டி 1838-ல் இது கட்டப்பட்டது. இக்கட்டம் இனாமாக இங்கே வேலை செய்த தொழிலாளருக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு நின்றிருந்த பெரு மரங்கள் தமிழ் முதலியார்களால் தறிக்கப்பட்டு இக்கட்டத்துக்கு தூண்களாக நிறுத்தப்பட்டன. திரிகோணமலையில் உள்ள தேவாலயத்தை விட இது விசாலமானது, அழகியது. இதன் பக்கத்தில் மிஷனரிகளின் வாழ்விடமும் ரோம பாணியிலான சிறு தேவாலயமும் உள்ளன.

இங்குள்ள வீடுகளில் பூச் செடிகளும் பழமரங்களும் காணப்படுகின்றன. இந்த தீவின் வடமேற்கு முலையில் நீதி மன்றங்களும் அரசாங்க அலுவலகங்களும் அரச அதிபரின் வாசஸ்தலமும் இருக்கின்றன. வடகிழக்கு முலையில் உள்ளூர் நகரம் உள்ளது.

சேற்று வாவி என்ற கருத்துடைய மட்டக்களப்பு என்னும் பெயரை ஐரோப்பியர்கள் பெற்றிக்கலோ என்று மாற்றினர். யாழ்ப்பாணத்தை யஃப்னா என்று மாற்றியது போல இதையும் செய்தனர். இரண்டு பெயர்களும் நகரத்தையும் அது சார்ந்த பிரதேசத்தையும் குறிக்கும். கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள மட்டக்களப்பு பிரிவு ஒன்பது மாவட்டங்களை கொண்டது. அவைகளில் ஐதான சனத்தொகை கொண்ட மேற்கு பக்கத்தை தவிர அங்கு வாழ்பவர்கள் 41000 பேராகும். புளியந்தீவையும் அதனை சுற்றியுள்ள ஐந்து தீவுகளையும் பெரிய கிராமங்களையும் மண்முனையையும் சேர்ந்த மத்திய பகுதியில் 18,958 பேர் வாழ்கிறார்கள். அடுத்ததாக வாவிதீவின் தென் அந்தத்தின் கிழக்கு பக்கமுள்ள கரவாகு மாவட்டத்தில் கூடிய சனத்தொகையினர் வாழ்கிறார்கள். அங்கு வாழ்பவர்களின் தொகை 9468 பேராகும். இவை இரண்டும் மட்டக்களப்பு சுற்று வட்டத்துக்குள் வருகின்றன. மட்டக்களப்பில் அல்லது புளியந்தீவு சுற்று வட்டாரத்தில் பல பாடசாலைகளும் பிரார்த்தனை மண்டபங்களும் உள்ளன. மேற்கு கரையில் உள்ள கிராமங்களில் இருந்து மக்கள் அடிக்கடி எழுவான் கரைக்கு வருவார்கள். புளியந்தீவுக்கு பக்கத்தில் உள்ள கிராமம் கோட்டை முனையாகும். இதுவும் நகரத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளது.

காத்தான்குடியிருப்பில் தலைமைக்காரன் முன்னிலையில் ஒரு மூர் நாற்பது நாட்கள் ஒரு காற்றோட்டமில்லாத அறையில் ஒரு சாடியில் தண்ணீரும் கொஞ்சம் அபிணையும் எடுத்துக்

கொண்டு நோன்பிருந்தான். கேட்டவர்களுக்கு ஹைதராபாதில் மக்கள் இப்படித்தான் செய்வதாக கூறினான். பதினெட்டாவது நாளில் அவன் இறந்து கிடக்க காணப்பட்டான். கறுவேப்பன்கேணி எங்களது அமைதியான ஆராதனைக்கு தோதான இடமாக உள்ளது. அங்குள்ள இடத்தில் முதலில் பிள்ளையார் கோயில் ஒன்று இருந்தது. அது இருந்தவளவை அதன் சொந்தக்காரர் கிறித்தவ மிஷனரிக்கு வழங்கிவிட்டார்.

மட்டக்களப்பில் மிஷனரி ஒருவர் படகு ஒன்றை வைத்துள்ளார். அதில் வெயில் வந்தால் பொறுத்துக் கொண்டு பயணம் செய்ய வேண்டும். இப்படகில் பயணம் செய்யும் போது அடிக்கடி முதலைகள் சேற்றில் படுத்துக் கிடப்பதைக் காணலாம். தெற்குப் பகுதி கிராமங்களின் பக்கத்தில் உள்ள ஆறு ஆழம் குறைந்ததாகவும் தூய நீர் கொண்டதாகவும் இருக்கும். அங்கே எருமை மாடுகள் மூக்குத் துவாரத்தை மாத்திரம் வெளியே வைத்துக்கொண்டு நீருக்குள் அமிழ்ந்து கிடப்பதை காணலாம். செழிப்பாக வளர்ந்திருக்கும் செடிகொடிகளிடையே உடும்புகள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன, பாம்புகள் நகர்ந்து கொண்டிருக்கும், மான்கள் துள்ளி விளையாடும், சிறுத்தைகள் உறுமும், நரிகள் ஊளையிடும். காட்டுக் கோழியும் மற்ற பறவைகளும் வேட்டைக்காரரை மயக்கும். கிராமங்களில் மலிவான மீன்களின் வாடை வீசி அடிக்கும்.

வாவிக்கும் கடலுக்கும் இருக்கும் நிலம் நல்ல தண்ணீரும் மணல் தரையும் கடல் காற்றும் கொண்டது. இந்த தன்மைகள் தென்னைக்கு மிகவும் விருப்பமானது. இதனால் இங்குள்ள கிராமங்கள் வளம் கொழிப்பவைகளாகத் திகழ்கின்றன. சில மூர் வர்த்தகர்களால் முறுக்கு நூல், வெண்கலப் பொருட்கள் இறக்குமதி செய்யப்படுகின்றன. மறுதலையாக அவர்கள் அரிசி மற்றும் தானியங்கள், முதிரை மரம், கருங்காலி, உள்ளூர் துணிகள், தேன் மெழுகு, மான் கொம்பு போன்றவற்றை ஏற்றுமதியும் செய்கிறார்கள். கடைசியாக குறிப்பிட்டதை வேடர்களிடமிருந்து உட்பையும் தேங்காயையும் மாற்றீடாகக் கொடுத்து பெறுகிறார்கள்.

வேடர்கள் தீவின் பாரம்பரிய வம்சாவழியினராவர். கங்கை சமவெளி ஆக்கிரமிப்பாளர்களின் தொல்லை தாங்காமல் மலபார் இடம்பெயர்வதற்கு முதல் அவர்கள் இங்கு வந்தவர்கள். அவர்கள் இங்கே கரையோர வேடர்கள், நாட்டு வேடர்கள், காட்டு வேடர்கள் என்று மூன்று பிரிவினராக உள்ளனர். கடைசியாக கூறப்பட்டவர்களான காட்டு வேடர்கள் மற்றப் பிரிவினரை விட கூடுதலாக உள்ளனர். அவர்கள் அடர்ந்த காட்டுப் பிரதேசமான பிந்தனை சமவெளியில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக தம்மை ஒளித்துக்கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள். 90 மைல் நீளமும் 45 மைல் அகலமும் உடைய அப்பிரதேசம் கண்டிய மலைத் தொடர்களின் அடிவாரத்திற்கும் மட்டக்களப்பு வாவிக்கிராமங்களுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. இதை வேட நாடு என்றும் அழைக்கிறார்கள். வேடர்களின் வாழ்வாதாரம் கிழங்குகள், பழங்கள், தேன், அம்புகளுக்கு இரையான மிருகங்களின் இறைச்சிகள் போன்றவையாகும். அவர்களின் வாழிடங்கள் குகைகள், ஒதுக்கங்கள், பெரிய மரங்கள் என்பனவாகும். வெட்டப்படாத

தாடி, மீசை, தலை மயிருடன் பெரிய தலையும் சப்பை மூக்கும் நீண்ட தாடையும் பெரிய பற்களையும் கொண்டவர்களாக அவர்கள் தோற்றம் இருக்கும். அவர்கள் கை கால்கள் விகித சமமற்றவைகளாக தோற்றமளிக்கும். அதனால் பழைய காலத்தில் அவர்கள் 'யக்கோ' என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் யாருக்கும் தீங்கற்றவர்கள், அமைதியானவர்கள், ஒதுங்கிப் போகும் சுபாபம் கொண்டவர்கள். ஆயினும், தமிழர்களையோ சிங்களவர்களையோ காட்டில் தற்செயலாக கண்டால் அவர்களுடன் தமிழிலோ சிங்களத்திலோ உரையாடுவார்கள். அவர்களுக்கு தேங்காய், உப்பு, மட்பாண்டங்கள், உடைகள், கைக்கோடரி, அம்பு முனை போன்றவை தேவைப்படும். அப்படியான சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு வேடன் தனக்கு வேண்டிய பொருட்களுக்கு ஈடான தேன், மெழுகு, தந்தம், மான் கொம்பு, உலர்ந்த இறைச்சி என்பனவற்றை - அவைகளை விற்கக் கூடிய வீட்டுக்கருகாமையில் வைத்து, கூடவே தனக்கு வேண்டிய பொருட்களின் எண்ணிக்கை, அளவு என்பனவற்றையும் மண்ணில் தனக்கு தெரிந்த அளவில் குறித்து வைத்துவிட்டு போய்விடுவான். வீட்டுக்காரனும் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு வேடன் கேட்ட பொருட்களை தயாராக வைத்திருப்பான். இங்கே வாழ்பவர்கள் அவர்களை ரொடியாக்கள் போன்ற தீண்டத்தகாத சாதியினராக பார்ப்பதில்லை. அவர்களிடம் சமயம் பற்றிய கருத்து ஒன்று மில்லை.

1841-ல் இந்த தரம் குறைக்கப்பட்ட இனத்தினரில் ஒரு குறித்த பகுதியினரையாவது நாகரிகப்படுத்த அரசாங்கம் முயன்றது. இதற்காக அவ்வருடத்தில் அரசு 200 பவுணையும் அதற்கடுத்த வருடத்தில் அதே அளவு தெரகையையும் உதவி அரசாங்க அதிபராக இருந்த ரோபர்ட் ஆதர்ட்டனிடம் ஒப்படைத்தது. மனிதர்களை நாகரிகப்படுத்துவதற்கு உகந்த வழி கிறிஸ்தவ மதத்தில் இணைவதுதான் என்று அரசாங்கம் கருதி செயல்பட்டது. அரசாங்க அதிபர் தன்னுடன் கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரை அழைத்துக்கொண்டு வேடர்களின் இருப்பிடம் நாடிச் சென்றார். அங்கிருந்த 53 குடும்பங்களை ஒன்று திரட்டி அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்ய ஒழுங்குகள் செய்தார். அவர்களுக்கு பயிர் செய்யக் கூடிய பொருட்கள் வழங்கப்பட்டதோடு அச்செய்கை நுட்பங்களும் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டன. மிஷனரிகள் பிறகு பல தடவை அங்கு போய் வந்தனர். அவர்களிடையே கிறித்தவ வணக்க வழிபாடுகளையும் அடிப்படைக் கல்வியையும் சொல்லிக் கொடுக்க இரு ஆசிரியர்களும் நிறுத்தப்பட்டனர். அவர்களை மூர் மனிதர்களின் சுரண்டலில் இருந்து காப்பாற்ற இரண்டு கொன்ஸ்டபிள்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். பிந்தனைக்கு தலைவராக ஒரு தமிழ் கிறித்தவரும் நியமிக்கப்பட்டார்.

கௌரவ ஸ்டூவர்ட் மக்கென்ஸி தனது ஆளுநர் பதவி முடிவதற்கிடையில் 25 பவுணை தனது மருமகனான கௌரவ பி. அன்ருதரிடம் கொடுத்து வேட பாடசாலையை கொண்டு நடத்தும்படி ஆலோசனை கூறியிருந்தார். இத்தொகையை கொண்டு இன்னொரு வேட பாடசாலை உருவாக்கப்பட்டது. இதைவிட வெஸ்லியன் மிஷனரி 50 பவுணை செலவுக்காக வண. ஸ்கொட் மூலம் அனுப்பி வைத்தது. இவ்வாறான நடவடிக்கைகளால் நூற்றியம்பது பேர் வரையில் நானஸ்ரூனம் பெற்றனர்.

1843 ஜனவரியில் 'நான் குறிப்பிடுகிறேன்' என்று திரு. ஸ்கொட் சொன்னார்: 'வேடர்கள் இன்னும் எங்களது சமு

கத்தை சேர்ந்தவர்களாக மாறவில்லை. ஆயினும் அவர்களை ஒரு காலம் வரையும் எங்கள் குழந்தைகளாக கருதுவோம்.'

நாநூறு கிராமிய வேடர்கள் உள்ளனர். அவர்கள் மண் அல்லது மரப்பட்டைகளாலான குடிசைகளில் வாழ்கிறார்கள். மட்டக்களப்பு வாவி ஓரத்திற்கும் உள்ளநாட்டு பிரதேசத்துக்கு இடையிலும் உள்ள பகுதியில் வாழ்வாதாரத்துக்காக தானிய மணிகளை பயிர்செய்து வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு காலத்தில் மீட்டெடுக்கப்படுவார்கள். அவர்கள் வழியாக காட்டுவேடர்களும் சீர்திருத்தமடைவார்கள் என்பது திண்ணம்.

மூன்றாவது வகையினர் கரையோர வேடர்களாவர். அவர்களின் தொகை ஐநூறு பேர் வரையில் இருக்கும். அவர்கள் மட்டக்களப்பு வாவிவின் வடக்கு அந்தத்திற்கும் வெண்டலூஸ் விரிகுடாவுக்கும் இடையே பரந்து கிடக்கும் சிறு கிராமங்களில் வாழ்கிறார்கள். தமிழ் பேசக்கூடிய அவர்கள் தமிழ் சனத்தொகையால் கிட்டத்தட்ட உள்வாங்கப்பட்டுள்ளார்கள். அதனால் நாகரிகமடைந்தவர்களாக உள்ளனர். அவர்களிலிருந்து ஓர் ஆசிரியர் உருவாகியுள்ளார். வேடர்கள் மிஷனரிகளால் நன்கு பேணப்படுகின்றனர்.

தென் பகுதியை அல்லது சிங்களப் பகுதியைவிட குறைந்த பரப்பையும் சனத்தொகையையும் கொண்டதாக தமிழ் பகுதியின் பரப்பும் சனத்தொகையும் காணப்படுகிறது. அங்குள்ள நான்கு சுற்று வட்டாரங்களில் - யாழ்ப்பாணம், பருத்தித்துறை, திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு காணப்படும். கிறித்தவம் சார்ந்த தேவாலயங்கள், பாடசாலைகள், மாணவ மாணவிகள், போதகர்கள் ஆகிய விபரங்களின் அட்டணை பின்வருமாறு அமைகிறது:

	யாழ்ப்பாணம்	பருத்தித்துறை	திருகோணமலை	மட்டக்களப்பு	மொத்தம்
சிறு தேவாலயம்	8	1	1	1	6
பிராத்தனை மண்பங்கள்	13	5	3	10	31
மிசனரிகள்	3	1	1	1	6
தமிழ் நிருவாகிகள்	1	1	1	2	5
போதகர்கள்	1	1	1	2	5
உள்ளூர் போதகர்கள்	11	1	2	12	26
பகல் பாடசாலைகள்	14	4	2	8	28
பகல் பாடசாலை ஆசிரியர்கள்	17	7	3	13	40
ஆண் மாணவர்கள்	446	145	125	224	960
பெண் மாணவிகள்	141	18	20	60	234
மொத்த மாணவர்கள்	587	158	145	304	1194
ஆராதனை செய்பவர்கள்	1200	210	180	350	1940
சமூக உறுப்பினர்கள்	196	81	29	150	406

thiruvensangamam@thaiveedu.com

தமிழ்வலை - 92

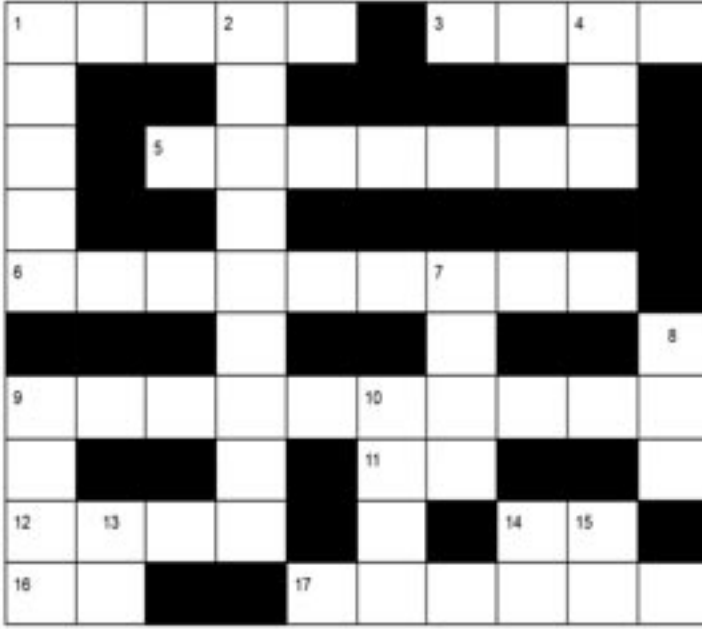
'தாய்விடு' சமூகத்துள் தாய்மொழியின் சொல்வளத்தை வலியுறுத்தும் நோக்குடன் முன்வைக்கப்படும் 'தமிழ்வலை'யை முற்றிலும் சரிவர நிரப்பி அனுப்புவோருள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் ஒருவருக்கு தமிழ் நூல்களும் சஞ்சிகைகளும் பரிசாக வழங்கப்படும்.

பெயர்:

முகவரி:

தொலைபேசி எண்:

மின்னஞ்சல்வரி:

தமிழ்வலை-92 வினா

இடமிருந்து வலம்

மேலிருந்து கீழ்

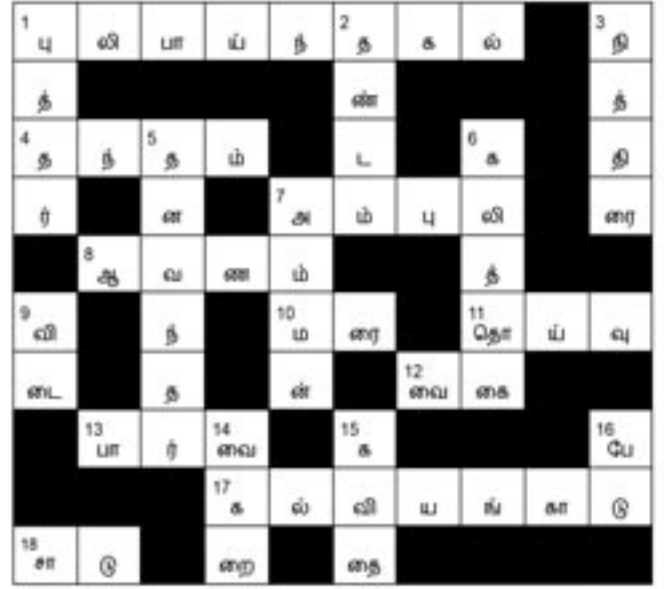
- 1 சீனாவின் அதிபர் (1-4)
- 2 முடியாட்சியாளன்
- 5 பேர்போன எழுத்தாளர் (1-1-5)
- 6 கவியோகி என்று போற்றப்பட்ட பேரறிஞர் (6-3)
- 9 கண்ணில் பட்டதும் காதில் விழுந்ததும் (5-5)
- 11 சில்லறை விற்பனை நிலையம்
- 12 வைத்தியம்
- 14 அம்மாவின் அண்ணா / தம்பி
- 16 உடம்பை கீழ்நோக்கி வளை
- 17 ஒருவகை மீன் (4-2)

- 1 பௌத்த சமய தாபகர்
- 2 அபராதம்
- 3 உறக்கம்
- 5 பணக்காரர்
- 6 ஒரு சங்க இலக்கிய நூல்
- 7 ஒரு தெய்வம்
- 9 மறுமொழி
- 14 புலரி
- 15 செய்யுள்
- 16 பெண் பறவை

விடைகளை அனுப்பவேண்டிய முகவரி
மின்னஞ்சல் முகவரி:
thamilvalai@thaiveedu.com
தொலைநகல்: 416 849 0594

Thaiveedu
P.O.Box #63581
Woodside Square
1571 Sandhurst Cir.
Toronto, ON. M1V 1V0

தமிழ்வலை - 91க்கான விடைகள்

தமிழ்வலை-91 பெறுபேறுகள்

முன்னணிப் போட்டியாளர்

திருமதி ஜெ. பொன்னையா, ஏஜகல்.
தவமணி முத்துராஜா, மொன்றியால்
ஏ.எஸ். மகாலிங்கம் ரொறன்ரோ.
விநோதா வசீகரன், மார்க்கம்.
தாமரை நவம், ரொறன்ரோ
புஷ்பலீலா பாபு, மார்க்கம்

பரிசுபெறும் போட்டியாளர்
சண்முகம் நாவேந்தன்,
ரொறன்ரோ.

thamilvalai@thaiveedu.com

தமிழ்வலை போட்டிக்கான விடையை இம்மாதம் 23-ம் தேதிக்கு முன்னர் அஞ்சல் அல்லது மின்னஞ்சல் அல்லது தொலைநகல் வாயிலாக அனுப்பிவைக்கவும். அந்நேரம் தமிழ்வலையைப் பிரதிசெய்து அல்லது படப்பிரதியெடுத்து அல்லது கதிர்ப்பிரதியெடுத்து பயன்படுத்தவும். பெறுபேறுகள் நடுவர்களின் முடிவுக்கமைய அடுத்த மாத தாய்விட்டில் வெளிவரும்.

ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைப் புலத்தில் பெண்ணிலைவாதம்

- சி. ரமேஷ்

1977-இல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையின் பின்னர் இலங்கையில் சுதந்திர வர்த்தக வலயங்கள் கட்டுநாயக்காவிலும், பின்பு பியகமவிலும் கொக்கலவிலும் திறக்கப்பட்டன. இந்த வலயங்களில் முதலீடுகளை மேற்கொண்ட முதலீட்டாளர்கள் சாதகமான நிலம், வரிச்சலுகை, கடன்களை அரசாங்கத்தில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டதுடன் மலிவான ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட தொழிற்படையையும் கொண்டிருந்தனர். இவ்வலயங்களில் மூன்று இலட்சத்துக்கு அதிகமான தொழிலாளர்கள் ஆடை, நெசவு, பின்னல் மற்றும் உணவுபதப்படுத்தல் என்பவற்றை உற்பத்தி செய்யும் தொழிற்கூடங்களில் வேலைக்கு அமர்த்தப்பட்டுள்ளனர். கட்டுநாயக்காவில் மாத்திரம் 60,000 பேர் வேலைக்கமர்த்தப்பட்டனர். இதில் 52,000 பேர் பெண்கள். 12வயதுக்கும் 25வயதுக்கும் இடைப்பட்ட கிராமப் பெண்களே வேலைக்கு உள்ளாகப்பட்டனர். 1979-ல் இரண்டாக இருந்த இவ்வலயம் இன்று பன்னிரண்டு என்ற நிலையை எட்டியுள்ள நிலையில் பெண் தொழிலாளர்கள் பலர் உரிமை மறுப்புகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டனர். இவர்கள் கூடிய வேலை நேரம், ஓய்வின்மை, குறைந்த ஊதியம், அடிப்படைச் சுகாதார வசதியின்மை போன்ற பிரச்சினைகளிற்கு முகம் கொடுத்துவருகிறார்கள்.

'Hire and Fire' என்ற அடிப்படையில் வேலை கொடுக்கப்படும் இக்காலகட்டத்தில் தொழிலாளர்களின் உரிமைகளும் மனித சுதந்திரங்களும் உதாசீனம் செய்யப்படுகின்றன. ஆகையால் இவர்கள் தொழிற்சங்கங்களின் கீழ் அணி திரட்டப்படவில்லை. ஒரு வேலைத்தளத்தில் 40 வீதமானவர்கள் சம்மதிக்கும் பட்சத்திலேயே தொழிற்சங்கங்கள் உருவாக்கப்படலாம் என்ற அரசுசட்டங்கள் காணப்படும் நிலையில் தொழிற்சங்கங்களை அமைப்பது என்பது கடின முயற்சியாகும். இதனால் பெண் தொழிலாளர்கள் மோசமான வகையில் சுரண்டப்படுவதுடன் பாலியல் தொந்தரவுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகின்றனர். இலங்கையில் வகுக்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர் சட்டங்கள் செல்லுபடியற்ற சூன்யப் பிரதேசமாக இவ்வலயங்கள் காணப்படுகின்றன. சுதந்திர வர்த்தக வலையத்தில் வேலை செய்யும் பெண்களுக்கு வேறு வேலை கிடையாது. வேலையில்லாவிடில் அவர்களுக்கு ஊதியம் கிடையாது. உழைக்கும் படையில் உள்ள பெண்களுக்கு முதலாளிகளால் விதிக்கப்படும் முன்நிபந்தனைகளும் வழங்கப்படும் ஊதியமும் கட்டுப்படுத்துகின்றன. தம்மைச் சார்ந்துள்ள

குடும்பங்களைக் காப்பாற்ற வேண்டிய நிலையில் உள்ளமையால் இப்பெண்கள் அடிமைகளாகவே உழைக்கும் நிலைக்கு தள்ளப்படுகின்றனர்.

13.12.1982-ல் பெண்கள் விடுதலை முன்னணியினரால் நிகழ்த்தப்பட்ட பொலிரெக்ஸ் ஆடைத் தொழிற்சாலையில் நிகழ்ந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டமே, இலங்கையில் பெண்ணுரிமை, பெண் விழிப்புணர்வைத் தூண்டிய முக்கிய நிகழ்வாகக் கருதப்படுகிறது. இதனைத் தொடர்ந்து 2010 நவம்பர் மாதம் FTZ-GUSEU, Progressive Union of FTZ ஆகியோரின் தலைமையில், தொழிலாளர்கள் அதிக சம்பளம் கோரி போராட்டம் ஒன்றை நடத்தியிருந்த போதிலும் அது வெற்றி பெறவில்லை. சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் பணிபுரியும் பெண்களின் துயரையும், பிரச்சினைகளையும் வெளியுலகிற்கு கொண்டு வருவதிலும் அவர்களிற்கான ஆலோசனைகளை வழங்குவதிலும் கட்டுநாயக்காவில் அமைந்திருந்த பெண்கள் நிலையமும், ஏகலவில் இருந்து இயங்கும் டாபிந்து(வியர்வைத்துளி) கௌக்டிவ்வும் பெரும் பங்காற்றின. தொழிலாளர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை உலகமயமாக்கல் வலுவாக்காத நிலையில் உடலுழைப்பானது தேசிய மட்டத்தில் பலம் பெறாதநிலையே காணப்படுகிறது. ஆகையால் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் வேலைக்கமர்த்தப்படும் பெண்களுடைய போராட்டம் என்பது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகவே இற்றை வரை காணப்படுகிறது.

தேசிய மட்டத்திலான பெண்களுக்கான முதல் நிகழ்வாக 1983-ல் கொழும்பு நகரமண்டபத்தில் கொண்டாடப்பட்ட சர்வதேசப் பெண்கள் தினத்தைக் கூறலாம். அன்றைய தினம் பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தை இரத்துச் செய்தல், தமிழ் அரசியல் பெண்கையான நிர்மலா நித்தியானந்தனை விடுதலை செய்தல், தோட்டத்தொழிலாளருக்குச் சமமான சம்பளம், பிரஜாவுரிமை வழங்கல் முதலானவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சாலை மறியல் போராட்டமும் இடம் பெற்றது. இக்காலப்பகுதியில் தோற்றம் பெற்ற சமாதானத்திற்கான பெண்கள் அமைப்பு (WFP) சமாதானத்திற்கும் ஜனநாயகத்துக்குமான பாலமாக இயங்கியதுடன் வன்முறைகள் முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படவேண்டும் என்றும் குரல் கொடுத்தது. பயங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ் கைது செய்யப்பட்ட பெண்களுக்கான சட்ட உதவிகளையும் இவ்வமைப்பு வழங்கியது.

(யாழ்ப்பாணத்து தாய்மார் கச்சேரிக்கு நடந்துசெல்கின்றனர்,
ஆகஸ்ட் - 1984)

1982-ம் ஆண்டு பேனடின் சில்வா, குமாரி ஜயவர்தன, செல்வி திருச்சந்திரன் ஆகியோரால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட பெண்கள் கல்வி நிறுவனம் இலங்கையில் பல்வேறு இன்னல்களை அனுபவிக்கும் பெண்களின் நிலையை வெளிப்படுத்துவதற்காக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பெண்களுக்கான விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி நாட்டின் பொருளாதார, அரசியல், சமூக தளங்களில் அவர்களுக்கான வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதே இதன் நோக்கமாகும். 1991-ம் ஆண்டில் இந்த அமைப்பு பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் எனப் பெயர் மாற்றப்பட்டது. பெண்மைய ஆய்வுவொன்றை தனது முயற்சிகளில் ஒன்றாக உள்ளடக்கியதையிட்டு இப்பெயர் மாற்றம் உண்டானது. இந்நிறுவனம் பொறுப்பான்மைக்குழு உறுப்பினர்களையும், நிர்வாக பொறுப்பாளர்கள் ஏழு பேரையும், அறிவுரையாளர் ஒருவரையும் உள்ளடக்கியே இயங்கி வருகிறது. இந்நிறுவனத்தின் தற்போதைய நிர்வாக இயக்குனரான சிராணி மில்ஸ் அவர்களின் வழிகாட்டலின் கீழ் பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம், பெண்கள் தொடர்பான பல கருத்தரங்கங்களையும் மாநாடுகளையும் நடத்தி வருகின்றது. பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிலையம் மும்மொழிகளிலும் நிவேதினி என்னும் பால்நிலை கற்கை நெறி சஞ்சிகையொன்றை வெளியிட்டும் வருகிறது. 'பிரவாகினி' என்னும் காலாண்டு செய்தி மட

லொன்றையும் இந்நிறுவனம் மும்மொழிகளிலும் வெளியிட்டு வருகிறது. பெண்கள் கல்வி ஆய்வு நிறுவனம் நூலகம் ஒன்றையும் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது.

உணர்ச்சிபூர்வமாகவும் உடல்ரீதியாகவும் தடுக்கப்பட்டு வந்த பெண்ணியம் இக்காலப்பகுதியில் எழுச்சி கண்டது. பெண்கள் தம் அடிமைத்தனத்தில் இருந்து விலகி தம் உரிமையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக முதலாளிகளுக்கெதிராகக் குரல் கொடுத்த புரட்சிகர நிகழ்வாக மத்தளோடைப் போராட்டத்தைக் கூறலாம். புன்னாலைக்கட்டுவன் மத்தளோடைச் சேர்ந்த பெண் கூலித் தொழிலாளர்கள் 20.04.1983 அன்று கூலி உயர்வுகோரி ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். வாழ்க்கைச் செலவு அன்று வானளாவ உயர்ந்த நிலையில் நாட்கூலியாகத் தரப்படும் பன்னிரண்டு ரூபாவை பதினைந்து ரூபாக உயர்த்தி தரும்படி கோரி மக்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் ஈடுபட்டனர். கிராமிய உழைப்பாளர் சங்கம் (Rural Labourers Union)இந்தப் போராட்டத்தை முன்னின்று நடத்தியது.

பெண்கள் மீது பிரயோகிக்கப்படும் பாலியல் வன்முறைகளைத் தடுப்பதற்கும் பெண்கள் தங்கள் வாக்குரிமையைப் பிரயோகிப்பதற்கும் பொதுநிறுவனங்களில் பெண்கள் ஆண்களுக்கு நிகராக வேலை செய்வதற்கும் வேலைத்தளங்களில்

பெண்கள் சமமான ஊதியத்தை பெற்றுக்கொள்வதற்கும் ஏற்றவகையில் இலங்கையில் பெண்கள் நலனோடும் சட்டங்கள் காலத்துக்கு காலம் உருவாக்கப்படுகின்றன. அவ்வகையில் 1985-ம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட பொதுநிர்வாகச் சட்டமூலம் பெண்களுக்கான பிரசவலீவினை அறிவித்தது. அரசு, தனியார் துறையில் வேலைசெய்யும் பெண்கள் தம் பிரசவகாலத்தை அடுத்து 84 நாட்கள் சம்பளத்துடன் கூடிய விடுமுறையில் நிற்கலாம் என இச்சட்டம் கூறுகின்றது.

இலங்கையில் பெண்பிள்ளைகளுக்கான திருமணவயது பதினெட்டாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட நிலையில் முஸ்லிம் திருமண சட்டம் பெண்ணின் ஆகக்குறைந்த திருமண வயதெல்லை பன்னிரண்டு எனக் குறிப்பிடுகிறது. பன்னிரண்டு வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட பிள்ளையை பாதுகாவலர் விரும்பும் பட்சத்தில் அப்பிரதேச காதியின் அனுமதியுடன் திருமணம் செய்து கொடுக்கலாம் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. பொதுச்சட்டமும் மனித உரிமை ஏற்பாடுகளும் பதினாறு வயதினை சிறுவயதெல்லையாகக் குறிப்பிடுகின்றன. சவுதி அரேபியா, ஈரான், பாகிஸ்தான், பங்களாதேஸ், மலேசியா முதலான நாடுகளில் ஆண், பெண் இருபாலாருக்குமான முதிர்ச்சியான வயதெல்லை பதினெட்டாகவே காணப்படுகிறது. அதுபோல இலங்கையிலும் முதிர்ச்சி வயது பதினெட்டாக உள்ளநிலையில் அரசால் சட்டம் என்ற பெயரில் அளிக்கப்பட்ட இச்சலுகையை பால்ய திருமணம் என்ற அடிப்படையில் நோக்குதலே பொருத்தமானது எனலாம். 'வயது முதிர்ச்சி அடைந்தவுடன் உங்கள் குழந்தைகளைத் திருமணம் முடித்துக் கொடுங்கள் எனக் குறான் (குறான் 2:2) கூறிய நிலையில், சிறுவர் உரிமையை மீறுவதற்கான சந்தர்ப்பத்தை இச்சட்டமூலத்தின்மூலம் முஸ்லிம்களுக்கு இலங்கை அரசு கொடுத்துள்ளது. இங்கு முதிர்ச்சி என்பது பெண் பருவமடைதல் அல்ல. ஓர் ஆண், அல்லது பெண் தமக்குரிய பாத்திரங்கள், பொறுப்புக்களை ஏற்று குடும்ப வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கான முதிர்ச்சி என்பதையே இது குறித்து நிற்கிறது. இவ்வேற்பாடு குறித்து இஸ்லாமிய சட்ட அடிப்படையிலான வாதமும் நம்பகமானதும் தகுதியானதும் இல்லாத பட்சத்தில் இலங்கையில் முஸ்லிம் விவாகமற்றும் விவாகரத்துச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற கோலங்கள் கண்டி ஃபோரம் போன்ற அமைப்புக்களால் தொடர்ந்தும் இன்றளவும் எழுப்பப்பட்டு வருகின்றன. இலங்கையில் முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டத்தில் பெண்ணின் வயதை 18-ஆக மாற்றுவதல், திருமண பதிவுப் பத்திரத்தில் மணப் பெண்ணின் கையெழுத்தை அவசியமாக்குதல், மணப் பெண்ணின் விருப்பத்தை கோருதல், பெண் காதி நீதிவான்களை நியமித்தல் உள்ளிட்ட திருத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்கிற கோரிக்கைகள் கண்டி ஃபோரம் போன்ற அமைப்புக்களால் முன்னெடுக்கப்படும் நிலையில், அதற்கு தடையாக அகில இலங்கை ஐம்மியத்துல் உலமாவும், முஸ்லிம் சமூகத்திலுள்ள சில பழமைவாத இயக்கங்களும் செயற்பட்டு வருவதாக குற்றம்சாட்டப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம் விவாக மற்றும் விவாகரத்துச் சட்டத்தில் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ளும் பொருட்டு 1970, 1984, 1990, 2005, 2009 ஆகிய ஆண்டுகளில் இலங்கை அரசாங்கத்தாலும் முஸ்லிம் அமைப்புகளாலும் இதைப்பற்றி ஆராய்வதற்குப் பல குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்ட நிலையிலும் இது குறித்து இலங்கை அரசு இற்றைவரை சரியான முடிவை எட்டவில்லை.

இலங்கையில் 1883-ல் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட குற்றவியல் நடைமுறை சட்டத்தின் 303-வது பிரிவில் இலங்கையின் கருக்கலைப்புச் சட்டம் தொடர்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்தக் கருக்கலைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் கர்ப்பம் அல்லது குழந்தைப் பிறப்பு தாயின் உயிருக்கு அச்சுறுத்தல் ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் மாத்திரம் கருக்கலைப்பு செய்வதற்கு அவகாசம் உள்ளதாக தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. வன்புணர்வினால் ஏற்பட்ட கருவை கலைப்பதற்கும் மற்றும் மரபணுபிறழ்வுக்குள்ளான கருக்களை, குறித்த தாய் இணங்கும் பட்சத்தில் கலைப்பதற்கும் அனுமதி வழங்கப்படவேண்டும் என்னும் கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்ட நிலையில் - குற்றவியல் நடைமுறை கருக்கலைப்புச் சட்டத்தில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் வகையில் 1995-ம் ஆண்டு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. அப்போதைய அரசாங்கத்தினால் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமசோதாவில் வன்புணர்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கர்ப்பம் தரித்தல், நெருங்கிய உறவினரால் வன்புணர்வுக்கு உள்ளாகப்பட்டு கர்ப்பம் தரித்தல், கடுமையான குறைபாடுடன் கூடிய கரு வளருதல் ஆகிய மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் கருவைக் கலைக்கலாம் எனக்கூறப்பட்டது. எனினும், கத்தோலிக்க திருச்சபை, உலமாக்கள் மற்றும் பல்வேறு சமயங்களுக்குட்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், அமைச்சர்களின் எதிர்ப்புக்கு பின்னர் குறித்த திருத்தம் மேற்கொள்ளப்படாமல் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

08.03.1986 அன்று சர்வதேச மகளிர் தினத்தை முன்னிட்டு ஈழப் பெண்கள் விடுதலை முன்னணியினர் மாபெரும் ஆர்ப்பாட்ட பேரணி ஒன்றை நடத்தினர். இப்பேரணியில் ஈழப் பெண்கள் விடுதலை முன்னணியினர், தமிழ் மகளிர் அவை, சுதந்திரப்பறவைகள் அமைப்பு, கிராமிய முற்போக்கு பெண்கள் அமைப்பு, மக்கள் நற்பணி மன்றம், ஈழத் தாய்மார் சங்கம் முதலான அமைப்புக்களும் பங்கு கொண்டன.

1987-ல் இனப்பிரச்சினை உக்கிரம் அடைந்த சூழலில் வீணான அழிவுகளைத் தடுத்து நிறுத்தும் வகையில் தாய்மாரும் மகள்மாரும் (MDL) என்னும் அமைப்புத் தோன்றியது. 1990களில் இவ்வமைப்பு மனித உரிமைகள் இயக்கத்தோடு இணைந்து அரசியல் தீர்வு, அதிகாரப் பகிர்வு முதலான விடயங்கள் தொடர்பாகவும் கலந்துரையாடியது.

1988-ல் மத்திய உள்நாட்டு பிரிவினை யுத்தத்தால் இடம்பெயர்ந்த மலையகத் தமிழ்ப் பெண்களுக்கு நிவாரணம் வழங்குவதற்காகவும் மலையகத்தின் இன ஐக்கியத்தை பாதுகாத்து மேம்படுத்துவதற்காகவும் பெண்களின் உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகவும் கிராமியப் பெண்கள் வலையமைப்பினை 'விமலி கருணாரத்ன' என்னும் துடிப்பும் செயலாளுமையும் கொண்ட பெண் உருவாக்கினார். எனினும் இந்த வலையமைப்பு பின்னர் வறுமை நிவாரணம், பெண்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தல், சிறிய கடன்களை வழங்குதல், சுகாதாரம், போசாக்கு, கல்வி முதலானவற்றை தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்தல், பால்நிலை பிரச்சினைகளைத் தீர்த்து வைத்தல், சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பினை மேற்கொள்ளல் என முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகளை இவ்வமைப்பு முன்னெடுக்கிறது. இவ்வமைப்பில் பெண்களுடன் ஆண்களுமாக முப்பதாயிரத்துக்கு அதிகமானவர்கள் அங்கம் வகிக்கின்றனர். அறுவடை காலங்களில் மரக்கறிகளை இறக்குமதி செய்யக்

அன்னையர் முன்னணி மாநாடு 1991

கூடாது என்பதற்காக இவ்வமைப்பு தொடர்ந்து போராடி வந்தது. அரசு செவிசாய்க்காத நிலையில் தன்னை அரசியற் கட்சியாக மாற்றிக்கொண்டது.

அம்பாந்தோட்டையில் 1989-ம் உருவாக்கப்பட்ட பெண்கள் அபிவிருத்தி சமாஜம் அல்லது ஜனசக்தி வங்கிச்சங்கம் என்ற அமைப்பு 70,000 அதிகமான பெண்களைக் கொண்டுள்ளது. இவ்வியக்கத்தை ஆரம்பிப்பதற்கான முன்நடவடிக்கைகளை அரசே எடுத்தது. அம்பாந்தோட்டையில் போசாக் கின்மையால் வாடும் குழந்தைகளைக் கருத்தில் கொண்டு தோற்றுவிக்கப்பட்ட இவ்வமைப்பு பெண்களின் வாழ்வில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல், வறுமை ஒழிப்பு மற்றும் ஆரோக்கிய வாழ்வுக்காக மக்களைத் தயார்படுத்தும் பணியிலும் தன்னை ஈடுபடுத்தியுள்ளது. பொருளாதாரரீதியில் பெண்களின் வாழ்வை உயர்த்துவதற்காக இவ்வமைப்பு நாடெங்கிலும் 1,272 கிராமியப் பெண்கள் அபிவிருத்திச் சங்கங்களையும் 67 வங்கிகளையும் நிறுவிியுள்ளது.

1976-க்கும் 1983-க்கும் இடையில் ஆர்ஜென்டினாவில் சர்வாதிகார ஆட்சி நிலவியபோது பெருமளவு இளைஞர்கள் காணாமல் போனார்கள். 1977-ம் ஆண்டில் இருந்து புவன்ஸ் அயர்லில் அமைந்திருந்த ஜனாதிபதியின் மாளிகைக்கு முன்னால் கழுத்தைச் சுற்றி வெள்ளை ஆடை தரித்து காணாமல் போன தம் பிள்ளைகள் பற்றி தகவல்கள் வேண்டும் எனக் கூறி வாரவாரம் தாய்மார்கள் மௌன ஊர்வலம் சென்றனர். இவர்களே ப்ளாசா டிமேயோ அன்னையர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். இப்பாணியில் இலங்கையைச் சேர்ந்த பெண்களால் யாழ்ப்பாணத்திலும் தெற்கிலும் அன்னையர் முன்னணி என்ற பெயரில் அமைப்புக்கள் நிறுவப்பட்டன. பிற்பட்ட

காலத்தில் அரசியற் பலத்தை மாற்றக்கூடிய சக்தி அமைப்புக்களாக இவை உருவாயின. இலங்கையில் 1979-ல் உருவாக்கப்பட்ட பயங்கரவாதத் தடுப்புச்சட்டமும், 1982-ல் அமுலுக்கு வந்த அவசரகாலச்சட்டமும் தமிழ் விடுதலை அமைப்புக்களை அடக்கி அழிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. 1984-ல் வல்வெட்டித்துறை இளைஞர்கள் பலாத்காரமான முறையில் கைது செய்யப்பட்டு பூஸா முகாமுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இவ்வாறான நிகழ்வுகள் மீள நடத்தப்படாமல் இருப்பதற்காக திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்த பெண்கள் 'யாழ்ப்பாண அன்னையர் முன்னணி'யை நிறுவினர். எல்லா வர்க்கத்திலும் உள்ள பெண்கள் இதில் இருந்தனர். தம் பிள்ளைகளை விடுவிக்குமாறு கோரியும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பை அகற்றக் கோரியும் 1984-ல் ட்றிமர் மண்டபத்திலிருந்து கச்சேரி வரை இம் முன்னணியினரால் நடத்தப்பட்ட ஊர்வலம் வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இயக்கங்களுக்கிடையே உள்முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டபோது அப்போது எல்லாம் அன்னையர் முன்னணி தலையிட்டு சமரசம் செய்து வைப்பதில் முனைப்போடு செயற்பட்டது.

1985 நடுப்பகுதியில் தமிழீழ மக்கள் விடுதலைக் கழகத்தின் உட்கட்சி மோதலை எதிர்த்து வெளியேறிய தீப்பொறிக்குழு வின் மூன்று உறுப்பினர்களை கடத்தி தமிழ் ஈழ மக்கள் விடுதலை இயக்க கழக இராணுவம் தடுத்து வைத்தபோது அன்னையர் முன்னணியினரின் தலையீட்டால் அவ்வியக்கம் அவர்களை விடுதலை செய்தது. இதேபோல் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகள் 1986-ல் தமிழ் ஈழ விடுதலை அமைப்பை தாக்க முற்பட்டபோது அதற்கும் எதிராகவும் இவ்வமைப்பு குரல் கொடுத்தது. இக்காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பல்கலைக்கழக மாணவன் விஜிதரன் கொல்லப்பட்டபோது தன் எதிர்ப்பை

இம்முன்னணி வெளியிட்டதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இதன் உச்சபட்சமாக 1987-ல் தமிழ் ஈழ விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இந்திய அமைதிப்படைகளுக்கும் இடையில் யுத்தம் ஏற்பட்டபோது திலீபன் வழியைப் பின்பற்றி அன்னையர் முன்னணியினர் உண்ணாவிரதத்தில் ஈடுபடுவதற்கு முன்னதாக 'உடனடியாகப் போர் நிறுத்தம் செய்யும்படியும் விடுதலைப் புலிகளுடன் பேச்சு வார்த்தைகளை மேற்கொள்ளும்படியும்' கோரிக்கைகளை முன்வைத்தனர். இக்கோரிக்கை பயனளிக்காது போகவே, மட்டக்களப்பு மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோயில் எதிரே அன்னையர் முன்னணியினர் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தைத் தொடங்கினர். மாவட்டம் முழுவதும் பெண்களும் மாணவிகளும் இதில் பெருமளவில் பங்கேற்றனர். இவ்வுண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை குழப்பும் வகையில் உண்ணாவிரதம் இருந்தவர்கள் மீது இலங்கை அரசு படையினர் தடியடிப் பிரயோகத்தை மேற்கொண்டனர். இத்தாக்குதலில் தாய்மார்களும் மாணவிகளும் பலத்த காயங்களுக்குள்ளாகினர். அமைதிப் படையினர் இந்த அடக்குமுறையை வேடிக்கை பார்த்தார்களே ஒழிய கட்டுப்படுத்தவில்லை. இதன் எதிரொலியாக, அன்னையர் முன்னணி - அடையாள உண்ணாவிரதத்தைத் தொடர் உண்ணாவிரதமாக்கியது.

இதன் எழுச்சி கண்ட இந்தியப் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தி 'அமைதிப்படை தமிழ் மக்களுக்கு எதிராகப் போராடவில்லை புலிகளுக்கு எதிராகவே பேராடுகிறது' என்றார். இந்நிலையில் அமைதிப்படை அன்னையர் முன்னணியினரைப் பேச்சு வார்த்தைக்கு அழைத்தது. இப்பேச்சு வார்த்தையில் கலந்து கொண்ட பிரிகேடியர் சந்தே புலிகளை ஆயுதங்களை ஒப்படைக்கும்படி வலியுறுத்தினார். பேச்சுவார்த்தை தோல்வியில் முடிவடைந்தது. இதனையடுத்து மீண்டுமொரு பேச்சுவார்த்தை பிப்ரவரி 10-ம் தேதியன்று நடந்தது. இதில் இந்தியாவுக்கான இலங்கைத் தூதுவர் ஜே.என். தீட்சித் நேரடியாகப் பேச்சு வார்த்தையில் கலந்துகொண்டு, 'புலிகள் ஆயுதங்களை ஒப்படைக்க வேண்டும்' என்று மீண்டும் வலியுறுத்தினர். பேச்சுவார்த்தையும் வெற்றி பெறவில்லை. இதனையடுத்து உண்ணாவிரதம் இருந்தோர் அச்சுறுத்தப்பட்டனர். மாமாங்கத்தைச் சுற்றி புதிய இராணுவ அரண்கள் அமைக்கப்பட்டன. அதேசமயம் அன்னையர் முன்னணியின் ஆலோசகர் கிங்ஸ்லி இராசநாயகம் மீது கடுமையான தாக்குதல் நடத்தப்பட்டு அவர் இராணுவ முகாமுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டார்.

இந்தச் சம்பவத்தையொட்டி, அன்னையர் முன்னணி முன்னிலும் கடுமையான முடிவுகளை எடுத்தது. சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் என்கிற முடிவுக்கு வந்தது. அந்நிலையில் சாகும்வரை உண்ணாவிரதத்துக்கு அன்னம்மா டேவிட், அன்னை பூபதி ஆகிய இருவர் உரிமை கொண்டாடினர். யார் முதலில் உண்ணாவிரதம் இருப்பது என்ற கடும்போட்டியில் சிங்கள அடக்குமுறைக்கெதிரான யுத்தத்தில் தம்மிரு பிள்ளைகளைப் பறிகொடுத்த அன்னை பூபதி முன்னுரிமை கோரினார். அன்னம்மா டேவிட்டும் உரிமை கோரினார். சீட்டுக்கு லுக்கிப் போட்டதில், அன்னம்மா டேவிட் தேர்வானார்.

1988-ம் ஆண்டு பெப்பிரவரி 16-ம் நாள் அன்னம்மா மாமாங்கப் பிள்ளையார் கோயில் முன்பாக சாகும்வரை தனது

உண்ணாவிரதத்தைத் தொடங்கினார். அன்னம்மா டேவிட் இறந்தால், அமைப்பாளர்கள் மீது வழக்குப் போடப்படும் என அமைதிப்படை மிரட்டியது. ஆனாலும் உண்ணாவிரதம் தொடர்ந்த நிலையில், அவரின் மகன்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். அவர்களிடம் 'அரசியல் ஆதாயம் தேடுவதற்காக அன்னையர் முன்னணியினர் பலவந்தமாகத் தங்களது தாயாரை உண்ணாவிரதத்தில் ஈடுபடுத்தியுள்ளார்கள்' என்று எழுதி வாங்கப்பட்டது. இந்தக் கடிதத்தை ஆதாரமாகக் காட்டி அன்னம்மா டேவிட் இந்திய இராணுவத்தினரால் உடனடியாகத் தூக்கிச் செல்லப்பட்டார்.

இதன் பின்னர் 19.3.1988 அன்று அன்னை பூபதி களத்தில் குதித்தார். அவர் உண்ணாவிரதம் இருக்கும் முன்பாக, 'தனது சுயவிருப்பம் காரணமாக உண்ணாவிரதம் இருப்பதாகவும், கோரிக்கை நிறைவேறும் வரை உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்வதாகவும், சுயநினைவு இழந்தால் என் குடும்பத்தார் என்னைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில் ஈடுபடக்கூடாது என்றும், முக்கியமாகத் தூக்கிச் செல்லக்கூடாது' என்றும் மரணசாசனம் எழுதிக்கொடுத்தார். அன்றிலிருந்து மாமாங்கத் திடல் மக்கள் கூட்டத்தால் நிறைந்தது. அமைதிப்படையைக் குறித்து எங்கும் முழக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டன. அன்னை பூபதியின் கணவர் கணபதிப்பிள்ளைக்கும் கொலை அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டது. ஆயினும் அவர் அதற்கு மசியவில்லை. உண்ணாவிரதம் இருந்த அன்னை பூபதி 19-4-1988 அன்று, இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

இதுபோன்று 1990-ல் தெற்கில் இடம் பெற்ற அரசியல் வன்முறையைத் தொடர்ந்து அங்கும் அன்னையர் முன்னணி என்னும் அமைப்பு ஒன்று உருவாகியது. சட்டத்துக்கு அப்பால் கொலை செய்யப்பட்ட ஆயிரக்கணக்கானவரின் தாய், மனைவிமார் ஒன்றிணைந்து ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக்கட்சி உறுப்பினரின் ஆதரவுடன் இம்முன்னணியைத் தொடங்கினர். 1991 பெப்பிரவரி மாதம் அன்னையர் முன்னணி கொழும்பில் தேசிய மாநாட்டையும் ஊர்வலத்தையும் நடத்தியது. கடந்த வருடங்களில் இராணுவம், தமிழீழ விடுதலை அமைப்புக்கள் மற்றும் ஜே.வி.பி.யினரால் கைது செய்யப்பட்டு நாற்பது ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்டோர் காணாமல் போயுள்ளனர். அவர்கள் குறித்த தகவல்கள் வழங்கப்பட வேண்டும் எனக் கூறி நடத்தப்பட்ட இம்மாநாட்டில் பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்டோர் கலந்து கொண்டனர். இனங்களுக்கு இடையில் உறவையும் ஐக்கியத்தையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் செயற்பட்ட அமைப்பே இதுவாகும். பின் வந்த காலப்பகுதியில் விடுதலைப் புலிகளின் மேலாதிக்கம் வளர்ந்ததை அடுத்து இவ்வமைப்பினரால் சுயாதீனமாக இயங்க முடியாமல் போனது. 1995க்குப் பின்னர் இலங்கையில் மனித உரிமைகள் மீறல்கள், பாலியல் ஒடுக்கு முறைகள் அதிகம் இடம் பெற்ற நிலையில் இவ்வமைப்பினர் முன்போன்று எதிர்ப்பினை வெளிக்காட்டாது மௌனியாகவே இருந்தனர்.

ramesh.s@thaiveedu.com

சமூக விஞ்ஞான மெய்யியல் விஞ்ஞானப் புரட்சியும் அறிவொளிச் சிந்தனையும்

- கந்தையா சண்முகவிங்கம்

அறிவொளிச் சிந்தனை (Enlightenment) 18-ம் நூற்றாண்டு ஐரோப்பாவின் மிகுந்த செல்வாக்கைப் பெற்ற அறிவு இயக்கமாக (Intellectual Movement) விளங்கியது. அறிவொளிச் சிந்தனையின் தோற்ற மூலமாக விஞ்ஞானப்புரட்சி (Scientific Revolution) அமைந்தது. இவ்விஞ்ஞானப் புரட்சி மனிதரைச் சூழவுள்ள பௌதிக உலகத்தைப் பற்றிப் புரிந்து கொள்ளவும், அதன் இயக்கத்தை விளக்கவும் உதவும் விஞ்ஞான முறை (Scientific Method) என்னும் ஆய்வு முறையை விஞ்ஞானிகள் கட்டமைத்துக் கொள்வதற்கு உதவியது. விஞ்ஞான முறையின் துணை கொண்டு பௌதிக உலகத்தை ஊடுருவிப் பார்த்த விஞ்ஞானிகள் இயற்கையை விளக்கும் இயற்கை விதிகளை (Natural Laws) கண்டுபிடித்தனர்.

பௌதிக உலகத்தின் இயக்கத்தை விளக்கும் இயற்கை விதிகளைப் போன்று மனித சமூகத்தையும், மனித வாழ்க்கையையும் இயக்கும் இயற்கை விதிகளைக் கண்டுபிடிப்பதில் அறிஞர்கள் தீவிர முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். சமூகத்தை இயக்கும் விஞ்ஞான விதிகளைக் கண்டறிவதன் பயனாக ஏற்பட்ட புரட்சியே அறிவொளிச் சிந்தனை (Enlightenment) என அழைக்கப்படுகிறது. அறிவொளிச் சிந்தனையின் பயனாக ஐரோப்பாவில் அறிவுக் காலம் (Age of Reason) மலர்ந்தது. வரலாற்றாசிரியர்கள் 16-ம் 17-ம் நூற்றாண்டுகளில் ஐரோப்பாவில் ஏற்பட்ட விஞ்ஞானப் புரட்சி பற்றியும், அதனைத் தொடர்ந்து தோற்றம் பெற்ற அறிவொளி இயக்கம் பற்றியும் விரிவாக எழுதியுள்ளனர். 'விஞ்ஞானப்புரட்சியும் அறிவொளிச் சிந்தனையும்' என்னும் தலைப்பிலான இக்கட்டுரை இவ்விரு விடயங்களையும் பற்றி மெய்யியல் (Philosophy) நோக்கில் ஆராய்கிறது. குறிப்பாக விஞ்ஞான மெய்யியலின் (Philosophy of Science) வளர்ச்சிக்கு இவை எத்தகைய பங்களிப்பை வழங்கின என்பது இக்கட்டுரையில் எடுத்துக் கூறப்படும்.

விஞ்ஞானப்புரட்சி:

ஐசக் நியூடன் (1642-1727) அறிவொளி யுகத்தைத் தோற்றுவித்த விஞ்ஞானப் புரட்சியை நிகழ்த்தினார் எனக் கருதப்படுகிறார். நியூடனின் விஞ்ஞானக் கண்டு பிடிப்புகள் நம்மைச் சூழவுள்ள பௌதிக உலகத்தின் இயக்கம் எவ்வாறு நடைபெறுகிறது என்பதை விளக்கும் இயற்கைவிதி என்னும் வழி

காட்டித் தத்துவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. நியூடனின் மெய்யியல் நோக்கை இயற்கைத் தத்துவம் அல்லது

இயற்கை மெய்யியல் (Natural Philosophy) என்று கூறலாம். உலகின் இயக்கத்தை இயற்கை விதிகள் கொண்டு விளக்கலாம் என்பதே இதன் சாரமான கருத்தாகும். இயற்கையின் இயக்கத்தை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட சக்திகள் கட்டுப்படுத்தவில்லை. கடவுளின் தலையீடு இன்றி இயற்கை செயற்படுகிறது என்பது முக்கியமான அனுமானமாகும். இவ்வாறான விளக்கம் இயற்கை பற்றிய புரிதலுக்கு இறையியல் சார்பான விளக்கங்கள் (Theological Explanations) தேவையற்றவை என்பதை அழுத்திக் கூறுவதாக அமைந்தது. கடி காரம் ஒன்று அதனை ஆக்கியவரின் தலையீடு இன்றி எவ்வாறு இயங்குகிறதோ அவ்வாறே இந்த உலகமும் அதனைப் படைத்த கடவுளின் தலையீடு இன்றி இயங்குகிறது. கடவுள் தலையீடு செய்யாத பார்வையாளராக இருக்கிறார் என நியூடனின் இயற்கை விதித்தத்துவத்தை விளக்கலாம். அறிவொளி யுகத்தில் மக்கள் சிந்தனையில் இது மிகப்பெரிய மாற்றத்தை உண்டாக்கியது.

விஞ்ஞானத்தின் வரலாறு:

ஐசக் நியூடன் ஒரு விஞ்ஞான மேதை என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும் விஞ்ஞானப் புரட்சி அவர் ஒருவரால் மட்

டும் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன்று. விஞ்ஞானத்தின் தோற்றத்தை பொ.ஊ.பி (கி.பி) 1500-ல் இருந்து அடையாளப்படுத்த முடியும். ஐரோப்பாவில் பொ.ஊ.பி 500-க்கும் 1350-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் விஞ்ஞான முன்னேற்றம் எதுவும் ஏற்படவில்லை. அக்காலத்தில் ஐரோப்பாவின் நம்பிக்கை முறையிலும், கல்வியிலும் பண்டைய கிரேக்கர்களின் சிந்தனைகளே ஆட்சி செலுத்தின. கிரேக்க சிந்தனைகளை உள்வாங்கியதாக கத்தோலிக்க திருச்சபையின் இறையியல் கட்டமைக்கப்பட்டிருந்தது. விஞ்ஞானச் சிந்தனைகள் பரவியபோது இயற்கை உலகம் பற்றிய அறிவு ஆர்வம் திடீரெனத் தோன்றியது. இயற்கை உலகு பற்றிய விஞ்ஞான விளக்கங்களுடன் கத்தோலிக்க திருச்சபையின் தத்துவங்கள் முரண்பாடுடையனவாக காணப்பட்டதை மக்கள் தெரிந்துகொண்டனர். பௌதீக உலகைப்பற்றியே விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள் அதுகாலவரை நம்பிக்கையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட மதக்கருத்துக்களைக் கேள்விக்குட்படுத்துவனவாக அமைந்தன. 1500 - 1700 காலப்பகுதியில் பல முக்கியமான விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புக்கள் வெளிவந்தன. விஞ்ஞானம், கணிதம் என்னும் இருதுறைகளிலும் முன்னர் இல்லாத அளவிற்கு வியத்தகு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. நிக்கலஸ் கொப்பர்நிக்கஸ், யோன்கெப்லர், ஐசக்நியுடன், கலிலியோ கலிலி ஆகியோரின் பங்களிப்புகள் விஞ்ஞானப் புரட்சியைத் தோற்றுவித்தன.

பிரான்சிஸ் பேக்கன்:

விஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளை எப்படிச் செய்கிறார்கள், அவர்கள் அறிவைப் பெற்றுக் கொள்ளும்

வழி யாது? என்ற வினாக்களை முன்வைத்துத் தேடலை நிகழ்த்தியவர் ஆங்கில நாட்டவரான பிரான்சிஸ் பேக்கன் ஆவர். விஞ்ஞான முறையை (Scientific Method) உபயோகித்து விஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகளை செய்கின்றனர் எனப் பிரான்சிஸ் பேக்கன் கூறினார். அனுபவம் தான் அறிவின் அடிப்படை என்ற கருத்தை அவர் வலியுறுத்தினார். இதன் மூலம் அனுபவவாதம் (Empiricism) என்னும் மெய்யியல் சிந்தனைக்கு பேக்கன் உறுதியான அடிதளத்தையிட்டார். பேக்கனின் கருத்துக்களைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக் கூறலாம்.

- இயற்கை நிகழ்வுகளை விஞ்ஞானி அவதானிக்கிறார்.
- அவதானித்தல் (Observation) ஊடாக அவருக்கும் புற உலகம் பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.
- அவதானத்தின் மூலம் கிடைத்த தரவுகளை அவர் பரிசோதித்துப் பார்க்கிறார்.
- பரிசோதனைகள் (Experiments) மூலமாக அவர் சில முடிவுகளைப் பெறுகிறார். அம்முடிவுகளின்படி அவர் சில கருதுகோள்களை (Hypothesis) வகுத்துக் கொள்கிறார்.
- தாம் வகுத்துக் கொண்ட கருதுகோள்களை மீண்டும் பரிசோதனைகளையும் அவதானிப்புகளையும் செய்வதன் மூலம் சரிபார்த்தல் (Testing) செய்கிறார்.
- திரும்பத் திரும்பப் பரிசோதனைகளையும் அவதானிப்புகளையும் செய்து அவரது விஞ்ஞானக் கருத்து உறுதி செய்யப்படுகிறது.

விஞ்ஞானமுறையின் மேற்குறித்த படிமுறையில் அனுபவம் பரிசோதித்தல், கருதுகோள்களை வகுத்தல், சரிபார்த்தல் ஆகிய கூறுகள் முக்கியமானவை, பேக்கனின் விஞ்ஞான முறை தொகுத்தறி முறை (Inductive Method) என அழைக்கப்படும். இது தனியன்களில் (Particular) இருந்து பொதுவிதிகளை நோக்கிச் செல்லும் அறிகை முறையாகும்.

பேக்கன் 17-ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். ஐசக்நியுடன் அந்நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கணிதம் பற்றிய தம்பெருநூலை (1687-ல்) வெளியிட்டார். இவர்களின் காலத்தில் விஞ்ஞானப் புரட்சியின் விளைவாக இரு மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.

- ஐரோப்பிய நாடுகளில் விஞ்ஞானிகள் சமூகம் (Scientific Community) என்ற சமூகக்குழு உருவாகியிருந்தது. விஞ்ஞானிகள் கழகங்கள் உருவாகிச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தன. சமூகத்தில் சிறுகுழுவினர்களாக இருந்த போதும் விஞ்ஞானிகள் சமூகம் அறிவின் பெருக்கத்தை இலக்காகக் கொண்டு உழைத்தது.
- விஞ்ஞானிகள் சமூகத்தினரின் விஞ்ஞானப் பரிசோதனைகளும், கோட்பாட்டு விவாதங்களும் விஞ்ஞானமுறை (Scientific Method) என்னும் முறையை வகுத்துக்கொள்ள உதவின.

மேற்குறித்த முன்னேற்றங்கள் ஏற்பட்ட போதும் 17-ம் நூற்றாண்டில் விஞ்ஞானத்திற்கும், தொழில் நுட்பத்திற்கும் பிணைப்பும் தொடர்பும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. இக்காரணத்தால் விஞ்ஞானப்புரட்சி வெறுமனே அறிவு சார்ந்த சிந்தனையாகவே இருந்தது. விஞ்ஞானமும் தொழில் நுட்பமும் இணைவதான கைத்தொழில் புரட்சி ஏற்படுவதற்கு ஏறக்குறைய ஒரு நூற்றாண்டு காலத்தைக் கடக்கவேண்டியிருந்தது.

அறிவொளி இயக்கம்:

விஞ்ஞானப் புரட்சியின் விளைவாக அறிவொளிச் சிந்தனை மலர்ந்தது என்பதை இக்கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் குறிப்பிட்டோம். அறிவொளி இயக்கத்தின் மையப்பகுதியாக பிரான்ஸ் நாடு விளங்கியது. அறிவொளிச் சிந்தனையாளர்கள், விஞ்ஞானிகள் சமூகத்தால் எடுத்துக் கூறப்பட்ட

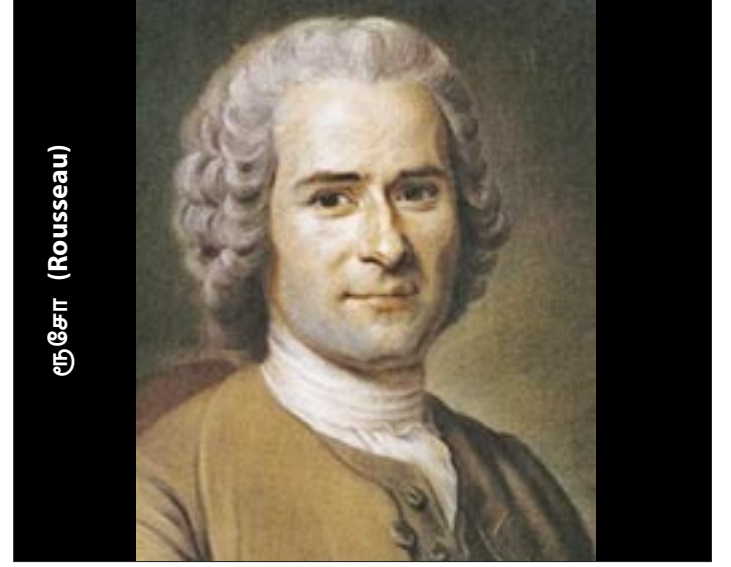
இயற்கை விதிகளைப் போன்றே சமூகத்தை இயக்கும் விதிகளும் இருத்தல் வேண்டும், அவ்விதிகளைக் கண்டு பிடிப்பதன் மூலம் சமூகத்தை முன்னேற்றப் பாதையில் கொண்டு செல்ல முடியும் எனக் கருதலாயினர். இயற்கையை ஆராய்வதற்கு உபயோகிக்கப்பட்ட விஞ்ஞான முறையைச் சமூகத்திற்கும் பிரயோகிக்கலாம் என்ற கருத்து வலுப்பெற்றது. இக்கருத்துக்களைக் கூறிய பிரஞ்சுதேசத்து அறிஞர்கள் நால்வரைக் குறிப்பிடலாம். மொண்டஸ்கியு (1689-1755), வோல்டயர் (1694-1778), ரூசோ (1712-1778), தீதரோ (1713-1784) ஆகிய இந்நால்வரும் அரசியல் மெய்யியல் (Political Philosophy) என்னும் துறையின் வளர்ச்சிக்கான அடிப்படைகளை உருவாக்கினர். இம்மெய்யியலாளர்களின் புரட்சிகரக் கருத்துக்கள் பிரான்சியப் புரட்சிக்கான கிளர்ச்சித் தத்துவமாக அமைந்தன.

பிரஞ்சு நாட்டுச் சிந்தனையாளர்களிற்கு வழிகாட்டிய உளத்தூண்டுதலை வழங்கியவராக யோன்லொக் (1632-1704) என்றும் ஆங்கில நாட்டவரான சிந்தனையாளர். விளங்கினார். 1690-ம் ஆண்டில் யோன் லொக் 'அரசாங்கம் பற்றிய இரு கருத்துரைகள்,' ('Two Treatises of Government) என்ற நூலைப் பிரசுரித்தார். அறிவொளிச் சிந்தனை மரபின் அரசியல் மெய்யியலின் அடிப்படையாக அமைந்த மனிதர்களின் இயற்கை உரிமைகள், ஆளப்படுவோரின் சம்மதப் படியான அரசாங்கம், அரசாங்கத்தை மாற்றுவதற்கு மக்களுக்குள்ள உரிமை,

அநீதிக்கு எதிராகக் கிளர்ச்சி செய்யும் உரிமை ஆகியவற்றை முன்மொழிந்த ஆக்கமாக யோன் லொக்கின் இந்நூல் அமைந்தது. அரசியல் மெய்யியலாளர் என்பதைவிட யோன் லொக்கிற்கு இன்னொரு பரிமாணமும் உள்ளது. அவர் எழுதிய புகழ் பெற்ற நூலான 'மனித அறிவு பற்றிய கட்டுரை' (An Essay Concerning Human Understanding) மனிதர் உலகைப் பற்றிய அறிவை எவ்வாறு பெறுகின்றனர் என்பது பற்றிய நுண்மையான ஆய்வாக அமைந்தது. இந்நூல் அபெளதிக சிந்தனையில் (Meta - Physics) இருந்து அறிவாராய்ச்சியியல் (Epistemology) நோக்கி மெய்யியலின் கவனத்தைத் திருப்புவதாக அமைந்தது. லொக் அனுபவவாத நோக்குமுறைக்கு வலுவான அடித்தளத்தையிட்டார். அறிவு (Reason) மனிதரின் உயரிய ஆற்றல், மூடநம்பிக்கைகளில் இருந்தும் விடாப்பிடியான பழமைக் கொள்கையில் இருந்தும் மனிதர் தம்மை விடுவித்துக் கொள்வதற்கு அறிவாற்றல் உதவுகி

றது. அறிவு மண்ணுலகில் விண்ணுலகைப் படைக்கும் வலுவை மனிதருக்கு வழங்கியுள்ளது, மரபு வழி அதிகாரத்திற்கு அடிமையாகி மனிதர் உரிமையிழந்தவராக வாழக்

கூடாது. மனிதர் யாவரும் சமத்துவம் உடையவர்களாகவும், விடுதலைக்கும், நீதிக்கும் உரித்துடையவர்களாகவும் இருப்பதற்கு அறிவை உபயோகிக்க வேண்டும். போன்ற கருத்துக்களை யோன் லொக் எடுத்துரைத்தார். அறிவொளியுக்கத்தின் தோற்றத்திற்கு வேண்டிய உளத்தூண்டலை லொக்கின் கருத்துக்கள் வழங்கின. பிரஞ்சு நாட்டின் சிந்தனையாளர்களான வோல்டயர், ரூசோ, மொண்டஸ்கியு, தீதரோ ஆகியோரின் கருத்துக்கள் நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போல் அரசியல் மெய்யியலின் (Political Philosophy) புரட்சிகர மாற்றத்திற்கு வித்திட்டன.

திருச்

- மனிதர் சுயாதீனமாக செயற்படவும் சிந்திக்கவும் வேண்டும்.
- மனிதர்களுக்கு இயற்கையான உரிமைகள் உள்ளன.
- சமூக அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு மனித அறிவின் துணைக் கொண்டு தீர்வு காணலாம்.
- சர்வாதிகார முடியாட்சி ஒழிக்கப்பட வேண்டும். திருச்சபையின் தலையீடுகள் நிறுத்தப்பட வேண்டும், மனிதகுல முன்னேற்றத்திற்குத் தடையான மூட நம்பிக்கைகள், நடைமுறைகள் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் ஆகிய கருத்துக்கள் ஐரோப்பாவில் பரவின. பௌதீக உலகத்தினை இயக்கும் இயற்கை விதிகளை கண்டுபிடித்ததோடு, விஞ்ஞானப் புரட்சி, சமூகம், பொருளாதாரம், அரசியல் ஆகிய விடயங்களிலும் பெரும் சிந்தனை மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்தது.

சுருங்கக் கூறின் விஞ்ஞானப்புரட்சி அறிவொளி யுகத்தை (Age of Reason) உருவாக்கி சமூக அரசியல் புரட்சிக்கு வழியமைத்தது.

shanmugalingam@thaiveedu.com

மானுட வாழ்வை மகத்தானதாக்கவல்ல ஆற்றல் உடைய வர்கள் குருநாதர்கள். உலகம் உய்தி பெற, அவர்களின் நல்லருள் பலரிடையே இறங்கிப் பரிமளிக்கின்றது. அத்தகு சீலர்களின் உத்தம சீடர்களாக வாய்க்கப் பெற்றவர்களால் வரலாறு ஆக்கம் பெறுகிறது. சீடரே குருவைத் தகுதியாள ராக ஆக்குவதும், சீடர் குருவால் தகுதி பெறுவதும் நடை-முறை வழக்கம். இது ஏனைய உறவுகளை விடவும் மிகப் புனிதமானவை. இதற்குத் திருவருளை விடவும் குருவருள் இன்றியமையாதது.

திருவருள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்து விளங்குகிறது. அதனைத் தங்கு தடையின்றிப் பெற்றுப் பயன் கொள்ளவும் பிற வுயிர்கட்கு நல்கவும் தேவையான ஆற்றலைக் குருவருளே கொடுக்க வல்லது. அதற்கான குருநாதர், ஒருவராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்பதில்லை. ஒருவர்க்கும் மேற்பட்ட குரு நாதர்கள் வாய்க்கப் பெறுவதும் ஒரு கொடுப்பினை தான். அத்தகைய நல்வாய்ப்புப் பெற்றவர்களுள் மகாகவி பாரதியாரும் ஒருவர்.

அரசியல் குருவாகத் திலகரையும், அரசியலையும் ஆன்மீகத் தையும் இணைத்து ஞானம் புகட்டிய குருவாக நிவேதிதா தேவியையும் ஏற்றுக் கொண்ட பாரதி, சித்தர் மரபில் தன்னைச் செலுத்தி ஆட்கொண்ட குருநாதர்களாக, குள்ளச்சாமி, கோவிந்தசாமி, யாழ்ப்பாணத்துச்சாமி ஆகியோரைக் கொள்கிறார்.

தாயையும் தந்தையையும் தாண்டி, தெய்வத்திற்கு முன்னதாக வந்து வாய்க்கும் குருநாதரைச் சீடரே உணர்த்தக்கவர். அவரை விடவும் அதிகம் உணர்ந்தவர் குருநாதர். தன் கன்று இன்னதெனத் தாய்ப் பசு அறிதல் போல, தன் சீடர் இவர் எனத் தெரிந்து அருளும் தன்மையர் குருநாதர். இதனை, மாணிக்கவாசகர், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றோர் வாழ்க்கை வரலாறுகளினின்றும் அறிந்து கொள்ளலாம். வாழையடி வாழையென வந்த இந்தத் திருக்கூட்ட மரபில், குருவருள் பெற்றவரும் குருவருளைப் போற்றியவருமாகத் திகழ்ந்த பாரதியார், பிறந்த சில ஆண்டுகளிலேயே தாயையும், அடுத்த சில ஆண்டுகளிலே தந்தையையும் இழந்தார். உறவேன்று சொல்லிக்கொள்ளச் சிலர் இருந்தாலும், நீள நின்று வழிகாட்டி அவரை, வாழ்வித்தது குருவருள்தான்

என்று கொள்வது மிகையாகாது. தாயாய், தந்தையாய், தாயும் தந்தையுமாய், விளங்கி வழிகாட்டிய குருநாதர்களைத் தன் ஆக்கங்களில் சிறப்புறப் பதிவிட்டு, அந்த வரிசையில் தன்னையும் ஓர் குருவாய் நிலைநிறுத்திக்கொண்டவர் மகாகவி பாரதி. அந்த வரலாறு விரிவாய் அறியத்தக்கது.

குருவருள் போற்றிய அருட்கவி பாரதி:

குருவின் திருமேனி காணலும், அவர்தம் திருநாமம் செப்பலும், குருவின் திருவார்த்தை கேட்டலும் தெளிவு தரவல்லது என்று திருமந்திரம் சொல்கிறது. இவையெல்லாம் எதற்கு? எப்போதும் குருவுருவைச் சிந்திப்பதற்கு தம்முள் குருவருளை நிலைநிறுத்துதற்கு அவ்வழி தாமும் குருநிலையை எய்துதற்கு. இதனைப் படிநிலைகளாக அமைத்துத் திருமுலர் பாடிய பாடல்,

தெளிவு குருவின் திருமேனி காண்டல்
தெளிவு குருவின் திருநாமம் செப்பல்
தெளிவு குருவின் திருவார்த்தை கேட்டல்
தெளிவு குருவருள் சிந்தித்தல் தானே

- திருமுலர், திருமந்திரம்-27

என அமைகிறது. இந்தப் படியே தன் வாழ்வை அமைத்துக் கொண்ட பாரதி, தன் குருநாதர்களாக ஏற்றுக் கொண்டோரைப் போற்றிப் பரவுகிறார்.

அரசியல் குருநாதர் ஆகிய திலகர்:

அரசியல் நெருக்கடியும், ஆன்மீகத் தேடலும் சரிசமமாய்த் தன்னுள் ஆதிக்கம் செலுத்திவரத் தக்க சமயத்தில் தனக்குரிய அரசியல் குருவாகத் திலகரை வரித்துக் கொண்டவர் பாரதி. பிறவிப் பிணிக்கு உறுதுணையாகும் அடிமைத் தளையை அறுக்கவல்ல ஆற்றல் உடையோர்க்கு அடியனாகத் தன்னை ஆக்கிக் கொண்ட பாரதி, 'அந்நியர் தமக்கடிமை நான் அல்லன்' என்று எடுத்து மொழிந்த பாடலில், பாரத தேவியின் தன்னிரு தாளிணைக்கு அடிமைக்காரனாக, திலகமுனிவர்க்கும், விவேகானந்தருக்கு இளையவரான பூபேந்திரநாதர்க்கும், விபின் சந்திரபாலர்க்கும், பிரம்ம பாந்தர்க்கும் தன்னை அடிமைக்காரனாக அறிவித்துக் கொண்டார் எனினும் தன் குருநாதராகத் திலகரையே பெரிதும் முனைந்து போற்றினார்.

நெஞ்சகத்தோர் கணத்திலும் தீங்கிலான்
நீதமே ஓர் உருவெனத் தோன்றினோன்
வஞ்சகத்தைப் பகையெனக் கொண்டு அதை
மாய்க்குமாறு மனத்திற் கொதிக்கின்றோன்
துஞ்ச மட்டும்இப் பாரத நாட்டிற்கே
தொண்டிழைக்கத் துணிந்தவர் யாவரும்
அஞ்செழுத்தினைச் சைவர் மாழிதல்போல்
அன்போடு ஓதும் பெயருடையான் இவன்.

- திலகர்முனிவர்கோன்- 2

என்று பாடுகிற பாரதி, அத்திருப்பெயர் யாதெனச் சொல்லித் தொடுத்த கவிதை, 'வாழ்க திலகன் நாமம், வாழ்க, வாழ்கவே' என்று வாழ்த்தித் தொடங்குகிறது. மந்திரத்தன்மை வாய்ந்த அக் குருநாதரின் திருநாமம், 'துன்பம் என்னும் கடலைக் கடக்கும் தோணியாக, சோர்வென்னும் பேயை ஓட்டும் சூழ்ச்சியாக, அன்பெனும் தேன் ஊறித் ததும்பும் புதுமலராக, ஆண்மை என்னும் பொருளைக் காட்டும் அறிகுறியாக விளங்குகிறது. தொடர்ந்து, அக் குருநாதரின் முழு வரலாற்றையும் எடுத்துச் சொல்லும் ஒரு விருத்தப்பா, பின்வருமாறு அமைகிறது.

வீரம் மிக்க மராட்டியர் ஆதரம்
மேவிப் பாரத தேவி திருநுதல்
ஆரவைத்த திலகம் எனத் திகழ்
ஐயன் நல்லிசைப் பாலகங் காதரன்
சேர்அலர்க்கு நினைக்கவும் தீயென
நின்ற எங்கள் திலக முனிவர்கோன்
சீரடிக்க கமலத்தினை வாழ்த்துவேன்
சிந்தை தூய்மை பெறுகெனச் சித்தித்தே

- திலகர்முனிவர்கோன்- 3

சுயநலக் கலப்பற்றுப் பொதுநலச் சிறப்பிற்காய்த் தன் சிந்தையைக் குருவின்பால் செலுத்திய பாரதிக்குத் தந்தையினும் சிறந்தவராகத் திலகமுனி திகழ்ந்தமையை, இந்தப் பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. அடுத்ததாக, தாயினும் சாலச் சிறந்த குருநாதராகச் சகோதரி நிவேதிதா தேவியைக் கொள்கிறார் பாரதி.

ஞானத்தாய் நிவேதிதா தேவி:

இந்திய ஆன்மீக மரபைத் தன் காலத்தைச் செழுமைப்படுத்தித் தந்த ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர், அவர் கண்டு உலகுக்குக் காட்டிய செங்காவிச் சிங்கமான வீரத்துறவி சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோர் வரிசையில், - ஐரோப்பாவில் பிறந்து, இந்திய மண்ணில் - சுவாமி விவேகானந்தருக்கு இனிய சீடராகிய நிவேதிதாதேவி, பாரதியின் ஞானத்தாயாக விளங்குகிறார். தெய்வ பக்தியும் தேசபக்தியும் பாரதிக்குள், ஒருருக் கொள்ளக் காரணமானவர், இவர். அந்த உணர்வின் பெருக்கை,

'ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அர்ஜுனனுக்கு விசுவரூபம் காட்டி ஆத்தும நிலை விளக்கியதொப்ப, எனக்குப் பாரததேவியின் ஸம்பூர்ண ரூபத்தைக் காட்டி, ஸ்வதேச பக்தியுபதேசம் புரிந்தருளிய குருவின் சரண மலர்களில் இச்சிறு நூலை, ஸமர்ப்பிக்கின்றேன்'

என்று தனது ஸ்வதேச கீதங்கள் (முதல்பாகம்-1908) நூலை, இவருக்குக் காணிக்கையாக்குவதன் மூலம், அடையாளப்படுத்துகிறார். மேலும், அன்னையாய்த் தன்முன் எழுந்தருளிய நிவேதிதாதேவியின் பன்முகப் பரிமாணத்தை,

அருளுக்கு நிவேதனமாய், அன்பினுக்கோர்
கோயிலாய், அடியேன் நெஞ்சில்
இருளுக்கு ஞாயிறாய் எமதுஉயர் நாடு
ஆம் பயிர்க்கு மழையாய், இங்கு
பொருளுக்கு வழியறியா வறிஞர்க்குப்
பெரும்பொருளாய்ப் புன்மைத் தாதச்
சுருளுக்கு நெருப்பாகி விளங்கிய தாய்
நிவேதிதையைத் தொழுதுநிற்பேன்

- நிவேதிதா - 1909

என்று பாடித் தொழுதேத்தி மகிழ்கிறார் பாரதி.

அரசியலிலும் ஆன்மீகத்திலும் பிரவேசிக்க வழிகாட்டிய இவ்விரு குருநாதர்களை அடுத்துத் தமிழகச் சித்தர் மரபில் தன்மையும் ஓர் சித்தராக்கிய குருநாதர்களை - அவர்களால் தனக்கேற்ற ஆன்மீக அனுபவங்களை எடுத்துக் காட்டி, பாரதியார் பாடும் குறுநூல், பாரதி அறுபத்தாறு. அந்நூலுள், அவர்தம் புதுச்சேரியின் பிந்தைய வாழ்வு துலக்கமாகிறது. அது சற்றே விரிவாகக் காணத்தக்கது.

குருவருள் போற்றித் திருவடி பற்றிடும் திறம்:

நம்மை, இந்த உலகிற்குத் தந்த தாயோ, தந்தையோ, ஆளும் மன்னர்களோ, பிறரோ, யாராக இருந்தாலும் அவர்களால் செய்யத்தக்கவை அனைத்தும் வரையறைக்கு உட்பட்டவை. அவற்றைக்கூட, முழுமையாகச் செய்ய முடியாதவர்களாக அவர்கள் இருக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். அந்த இடத்தில் கடவுளுக்கு நிகராகத் தம்மைக் காட்டி உய்விக்கக் கூடிய தன்மை உடையவர்கள் குருநாதர்களே ஆவர். அதுனால் தான் பாரதி, ஏனையவர்களையெல்லாம் தவிர்த்து விட்டு, இவர்களே நமையாளும் வேந்தர்கள் என்று போற்றுகிறார். அதற்கு விளக்கமான பாடலையும் தந்துநிற்கிறார்.

பாங்கான குருக்களைநாம் போற்றிக் கொண்டோம்,
பாரினிலே பயம் தெளிந்தோம் பாசம் அற்றோம்
நீங்காத சிவசக்தி அருளைப் பெற்றோம்
நிலத்தின்மிசை அமரநிலை உற்றோம் அப்பா!
தாங்காமல் வையகத்தை அழிக்கும் வேந்தர்,
தாரணியில் பலருள்ளார், தருக்கி வீழ்வார்
ஏங்காமல் அஞ்சாமல் இடர்செய் யாமல்
என்றும் அருள் ஞானியரே எமக்கு வேந்தர்.

- பாரதி அறுபத்தாறு-44

என்பது பாரதியின் அனுபவ வாக்கு.

அவரவர் வாழ்க்கைப் போக்கில், எதிர்பாராதவிதமாகத் தரிசனம் தந்து உபதேசிக்கும் குருநாதர்களை அடையாளம் காண்பதற்கும், அவர்கள் உபதேசங்களைச் செவிமடுத்து அவ்வழியைக் கடைப்பிடித்து உய்தி பெறுதற்கும் முயற்சி தேவை. அதற்கும்கூடக் குருவருளே துணைநிற்கவல்லது.

தக்க சமயத்தில் வந்து அருள்பாலிக்கும் குருநாதரைச் சிக்கெனப் பிடித்தல் சிறப்பு. 'வெயில் உள்ளபோது உலர்த்திக் கொள்வதுபோல, காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக் கொள்வதுபோல,

கனமான குருவைஎதிர் கண்ட போதே
மாற்றான அகந்தையினைத் துடைத்துக் கொள்வோம்:
மலமான மறதியினை மடித்துக் கொள்வோம்:
சூற்றான அரக்கர் உயிர் முடித்துக் கொள்வோம்:
குலைவான மாயைதனை அடித்துக் கொள்வோம்:
பேற்றாலே குருவந்தான்: இவன்பால் ஞானப்
பேற்றையெல்லாம் பெறுவோம்யாம்'

- மேலது -58

என்று துணிந்தும் விரைந்தும் நிற்க வேண்டுமென்கிற தெளிவை, பாரதியறுபத்தாறு பாடல் அடிகள் நமக்கு எடுத்துரைக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் இவருக்குப் புதுவையில் வாய்த்த சித்த குருமார்கள் மூவராவர்.

முப்பெருஞ்சித்தர்கள்:

மகாகவி பாரதி, ஆவேசமுற்ற அரசியல் பிரவேசத்தால் தன்னைத் தானே நாடு கடத்திக் கொண்டு பிரெஞ்சிந்தியப் பகுதியான புதுச்சேரிக்குள் புகுந்தவர் பாரதி தன்னொத்த புரட்சி

யாளர்களாய், வங்கத்தில் வாழ்ந்த அரவிந்தரும், அயலகத்தில் வாழ்ந்த வ.வே.சு. ஐயரும் புதுவை வருதற்குக் காரணர் ஆனவர். இவர்களுடன் மண்டையம் ஸ்ரீநிவாசாச்சாரியாரும் இணைந்து கொண்டு, எத்தனையோ பணிகளை மேற்கொள்ள இடமளித்த திருத்தலம், புதுச்சேரி.

ஆங்கிலேயே ஒற்றர்களால், இவர்களின் அரசியல் சமூக இயக்கப் பணிகள் முற்றாக ஒடுக்கப்பட்ட நிலையில், கலை, இலக்கிய, ஆன்மிகத் தேடல்களில் ஆழ்ந்தெழ வேண்டிய கட்டாயம் நேர்ந்தது. அரவிந்தர் தலைமையில் வேத உபநி

டத ஆராய்ச்சியில் ஆழ்கிற பாரதி. அவற்றை அப்படியே உள்வாங்கி உறைந்து போகாமல், தன் கால வாழ்விற்கேற்ப வகுத்துக் கொள்ளும் சூத்திரங்களாக ஆக்கிப் பார்த்து, வேதம் புதுமை செய்ய விழைந்தார். புதுச்சேரியே, அவருக்குள் வேதபுரியாக விளக்கமானது.

புதுவை மண்ணில் பாரதி வதிந்த பத்தாண்டு காலத்தில், அவர் பட்டறிந்த ஞானம் அவரைச் சித்தர் நிலைக்குள் கொண்டு செலுத்திவிடக் காரணர்களான ஞானச் சித்தர்கள், குள்ளச்சாமியும் கோவிந்தச்சாமியும் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமியும் ஆவர். அவர்கள் தாமாகவே முன்வந்து பாரதியை ஆட்கொண்டருளிச் சில அற்புதங்களை நிகழ்த்தியிருக்கின்றனர்.

தாயும் தந்தையும் ஆகிய குரு கோவிந்தசாமி:

இளம் வயதிலேயே பாரதியார் இழந்த தாயையும் தந்தையையும் தன்னுருவில் நிலைநிறுத்திக் காட்டித் தரிசனம் தந்தவர் கோவிந்தச்சாமி. இந்தக் காட்சிதான் பாரதிக்கு மரண பயத்தை நீக்கி வலிமை சேர்த்தது குருவின் திருவருள் இன்னதென உணர்வித்தது. அதனால், 'வண்மை திகழ் கோவிந்த ஞானியாகிய அவர்தான், பார்மேல் யாம் கற்ற கல்வியெல்லாம் பலிக்கச் செய்தவர்' என்று அவருக்கு நன்றி பாராட்டுகிறார் மேலும், 'அவர், தீங்கற்றவர், புதுவையூரார் செய்த பெருந்தவத்தினாலே உதித்த தேவர்' என்றெல்லாம் புகழ்ந்துரைக்கிறார் அவரைப் புத்தரின் சிந்தனையைச் செயற்படுத்தியவராகக் காண்கிறார் காட்டுகிறார் அவர்தம் பண்பு நலன்களைப் பக்தியுடன் எடுத்துரைக்கிறார்.

*அன்பினால் முக்தியென்றான் புத்தன் அந்நான்
அதனை இந்நான் கோவிந்த சாமி செய்தான்
துன்பமுறும் உயிர்க்கெல்லாம் தாயைப் போலே
சுரக்கும் அருள் உடையபிரான் துணிந்த யோகி
அன்பினுக்குக் கடலையுந்தான் விழுங்க வல்லான்
அன்பினையே தெய்வம் என்பான்: அன்பே ஆவான்
மன்பதைகள் யாவும் இங்கே தெய்வம் என்ற
மதிவுடையான்: கவலையெனும் மயக்கம் தீர்ந்தான்*

- மேலது -38

மீண்டும் ஒருமுறை தன் இல்லம் புகுந்து, இந்தக் குருநாதர் மொழிந்த உபதேசத்தைத் தன்வழி உபதேசமாகத் தமிழர்க்குத் தருகிறார் பாரதி. அன்பே மதமாக, அனைத்து மந்திரங்களையும் ஒன்றாகக் கருதுவதோடு, எல்லா மதங்களையும் இணைத்து ஒருமைப்படுத்தித் தன்னுள் தெய்வத்தைக் கண்டு தானே தெய்வமாக உயரும் நெறியை உணர்த்திக் காட்டியவர் இந்தச் சித்தர். அவர் வாக்கையே தன் வாக்காகப் பாரதி ஆக்கிய உபதேச மொழியின் சாரம் பின்வருமாறு.

*'சாரமுள்ள பொருளினையான் சொல்லி விட்டேன்
சஞ்சலங்கள் இனிவேண்டா. சரதம் தெய்வம்
ஈரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்
எப்போதும் அருளைமனத் திசைத்துக்கொள்வாய்
வீரமிலா நெஞ்சுடையார் சிவனைக் காணார்
எப்போதும் வீரமிக்க வினைகள் செய்வாய்
பேருயர்ந்த யேஹேவா அல்லா நாமம்
பேணுமவர் பதமலரும் பேணல் வேண்டும்.*

- மேலது -64

இதனைப் பேணிச் செயற்படுத்திய பக்தி மரபு, பாரதியாரின் விநாயகர் நான்மணி மாலையில் புலப்படக் காணலாம்.

*'பூமியிலே, கண்டம் ஐந்து, மதங்கள் கோடி!
புத்த மதம், சமண மதம், பார்ஸி மார்க்கம்
சாமியென யேசுபதம் போற்று மார்க்கம்.
சநாதன மாம் ஹிந்து மதம், இஸ்லாம், யூதம்.
நாமமுயர் சீனத்துத் 'தாவு' மார்க்கம்,
நல்ல'கண் பூசி'மதம் முதலாப் பார்மேல்
யாமறிந்த மதங்கள் பல உளவாம் அன்றே
யாவினுக்கும் உட்புதைந்த கருத்திங் கொன்றே*

- மேலது-65

*'பூமியிலே வழங்கிவரும் மதத்துக் கெல்லாம்
பொருளினையான் இங்கெடுத்துப் புகலக் கேளாய்
சாமி நீ: சாமி நீ: கடவுள் நீயே
தத்வமஸி தத்வமஸி நீயே அஃதாம்
பூமியிலே நீ கடவு எில்லை யென்று
புகல்வதுநின் மனத்துள்ளே புகுந்த மாயை
சாமிநீ அம்மாயை தன்னை நீக்கி
சதாகாலம் சிவோஹ' மென்று சாதிப் பாயே!*

- மேலது-66

இந்தத் தெளிவைத் தன்னால் முடிந்த அளவிற்கு ஊர்கள் தோறும் சென்று உபதேசம் செய்தவராகப் பாரதி விளங்கினார். அது குறித்த விளக்கத்தையும் விவரிப்பையும் எனது 'சொற்பொழிவாளர் பாரதியார்' (புதுச்சேரி, கபிலன் பதிப்பகம் 2007) நூலில் காணலாம்.

ஈசனாய் விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி:

குருவையே தெய்வமாய்க் கொண்டாடும் மரபு நம்மில் உண்டு. அந்த வகையில், கோவிந்தசாமியைப் போல, இன்னருள் பெய்து தன்னை இறையெனத் தரிசனப்படுத்திக் கொண்டவர் யாழ்ப்பாணத்துச் சாமி. அவரை,

*சுவலயத்தின் விழிபோன்ற யாழ்ப்பா ணத்தான்,
தேவிபதம் மறவாத தீர ஞானி,
சிதம்பரத்து நடராஜ மூர்த்தி யாவான்,
பாவியரைக் கரையேற்றும் ஞானத் தோணி,
பரமபத வாயிலெனும் பார்வை யாளன்*

- மேலது-40

என்று அடையாளப்படுத்துகிறார் பாரதி. 'தங்க விக்ரகம் செய்தும் இரதலிங்கம் செய்தும் ஈசனின் பாதங்களைப் போற்றுகிற பக்தர்கள் பலர் இந்த உலகில் உள்ளனர். தோழர்களே, அவற்றையெல்லாம் விட, மங்களம் சேர் திருவிழியால் அருளைப் பெய்யும் வானவர்கோன் ஆகிய யாழ்ப்பாணத்து ஈசனையே சங்கரன் என்று கருத்தில் கொண்டு சரண் அடையுங்கள்' என்று குருவையே கடவுளெனக் காட்டி வழிபட உபதேசிக்கிறார் பாரதி.

இவ்விரு குருநாதர்களையும் தனக்கு அறிமுகப்படுத்தி அருள் பெறவைத்த குவளைக் கண்ணனையும் நன்றியுடன் இப்பாடலில் குறிப்பிடும் பாரதிமுன் தானே குருவாக வந்து உபதேசித்த ஞான குருவாகத் திகழ்ந்தவர், குள்ளச்சாமி.

குறிப்புப் பொருள் காட்டி உபதேசித்த குருநாதர் குள்ளச்சாமி:

குள்ளச்சாமி என்றும், மாங்கொட்டைச் சாமி என்றும் சொல்லப்படுகின்ற அவர்தம் வயது இன்னதென்று கணக்கிட முடியாதது. அவர்தம் ஆற்றலும் அத்தகையது. குறிப்பாய்ப் பொருள் உணர்த்தி, உலகையே தன்னுள் நிலைநிறுத்திக் காட்டியவர் அவர். அன்னவர்தம் பெருமையினைப் பின்வருமாறு இசைக்கிறது பாரதியின் கவியுள்ளம்.

எப்போதும் குருசரணம் நினைவாய், நெஞ்சே!
எம்பெருமான் சிதம்பரதே சிகந்தான் எண்ணாய்!
முப்பாமுங் கடந்தபெரு வெளியைக் கண்டான்,
முக்தியெனும் வானகத்தே பரிதி ஆவான்,
தப்பாத சாந்தநிலை அளித்த கோமான்,
தவம்நிறைந்த மாங்கொட்டைச் சாமித் தேவன்.
குப்பாய ஞானத்தால் மரணம் என்ற
குளிர்நீக்கி எனைக்காத்தான், குமார தேவன்

- மேலது-20

பாசத்தை அறுத்துவிட்டான்: பயத்தைச் சுட்டான்
பாவனையால் பரவெளிக்கு மேலே தொட்டான்
நாசத்தை அழித்துவிட்டான்: யமனைக் கொன்றான்
ஞானகங்கை தலைமுடிமீ தேந்தி நின்றான்
ஆசையெனும் கொடிக்கொருகாழ் மரமே போன்றான்
ஆதியவன் சுடர்ப்பாதம் புகழ்கின் றேனே.

- மேலது-21

என்று பாடுகின்றார். இவைபோல், இன்னும் என்னென்னவோ சொல்லிப் புகழ்ந்தாலும் அடங்காத பெருமை உடையவர் அவர் என்பதனால்,

வாயினால் சொல்லிடவும் அடங்கா தப்பர்
வரிசையுடன் எழுதிவைக்க வகையும் இல்லை.
ஞாயிற்றைச் சங்கிலியால் அளக்க லாமோ?
ஞானகுரு புகழினைநாம் வகுக்க லாமோ?
ஆயிர நூல் எழுதிடினும் முடிவு றாதாம்

- மேலது-22

என்று பாடி வியக்கிறார் பாரதி.

உண்மையில் புறத்தோற்றத்தில் இவையெல்லாம் தெரியாது ஒளித்தவராகவே குள்ளச்சாமி திரிந்திருக்கிறார். கந்தை உடுத்தி, தெரு நாய்களோடு விளையாடித் திரிந்த அவரைக் கண்டு, வினவியபோதும் விடையளிக்காமல் விலகி ஓடிவிடுகிறார் விடாமல் துரத்திச் சென்ற பாரதிக்குக் குறிப்புப் பொருள் காட்டி உபதேசம் செய்கிறார்.

குட்டிச் சுவரையும், விண்ணில் சுடர்கின்ற சூரியனையும் சுட்டிக் காட்டிய பின்னர், அருகில் உள்ள கிணற்றுக்குள் தெரிகிற சூரிய பிம்பத்தையும் காட்டிய குள்ளச்சாமி, 'அறிந்தாயா?' என்று கேட்க, பாரதியும் 'அறிந்தேன்' என்று சொல்லிவிடுகிறார். மகிழ்ந்தபடி குருநாதர் சென்ற பிறகு, 'வேதாந்த மரத்தில் ஒரு வேரைக் கண்டேன்' என்கிறார். குருவருளால் அதன் பொருளுணர்ந்த பாரதி, தானும் ஒரு குருவாக, இதன் உட்பொருளைத் தெளிவாக, எடுத்துரைக்கிறார்.

தேசிகன்கை காட்டியெனக் குரைத்த செய்தி
செந்தமிழில் உலகத்தார்க்கு உணர்த்து கின்றேன்
'வாசியைநீ கும்பத்தால் வலியக் கட்டி,
மண்போலே சுவர்போலே வாழ்தல் வேண்டும்
தேசுடைய பரிதியுருக் கிணற்றி னுள்ளே

தெரிவதுபோல் உனக்குள்ளே சிவனைக் காண்பாய்
பேசுவதில் பயனில்லை, அனுப வத்தால்
பேரின்பம் எய்துவதே ஞானம்' என்றான்.

- மேலது-28

அது மட்டும்தான் பொருள் என்று கொள்ள முடியாது. சொல்லுக்கடங்காத சூட்சுமப் பொருளை எடுத்துரைக்க முடியாத பாரதி,

கையிலொரு நூலிருந்தால் விரிக்கச் சொல்வேன்.
கருத்தை அதில் காட்டுவேன்வாளைக் காட்டி,
மைஇலகு விழியாளின் காதல் ஒன்றே
வையகத்தில் வாழுநெறியென்று காட்டி,
ஐயன்னைக்கு உணர்த்தியன பலவாம் ஞானம்,
அதற்கு(அவன்காட் டியகுறிப்போ அநந்தம் ஆகும்

- மேலது-29

என்கிறார். இதுபோல் இன்னொரு நாளிலும் நுட்பமானதொரு உண்மையை உபதேசம் செய்தவர் குள்ளச்சாமி. அப்போது, பழங்கந்தைகள் அடங்கிய முட்டையைச் சுமந்து கொண்டு வருகிறார் அவர். சிரித்தபடி பாரதி அவரிடம் கேட்கிறார். 'எதற்காக, இந்தச் சுமை?' இவரைப் போலவே, அவரும் சிரித்துவிட்டு,

'புறத்தேநான் சுமக்கின்றேன் அகத்தி னுள்ளே,
இன்னதொரு பழங்குப்பை சுமக்கி றாய்நீ'

- மேலது-31

என்று சொல்லிவிட்டு விரைவாகச் சென்றும் விடுகிறார். இதற்கும் ஓர் உள்பொருள் உணர்ந்து பின்வருமாறு எடுத்துரைக்கிறார் பாரதி.

மன்னவன்சொற் பொருளினையான் கண்டுகொண்டேன்
மனத்தினுள்ளே பழம்பொய்கள் வளர்ப்ப தாலே
இன்னலுற்ற மாந்தரெலாம் மடிவார் வீணே,
இருதயத்தில் விடுதலையை இசைத்தல் வேண்டும்

- மேலது

ஆக, தேச விடுதலையில் தொடங்கிய பாரதியின் வாழ்க்கைப் பயணம், அனைத்துத் துயர்களில் இருந்தும் விடுதலை பெறுகிற ஆன்மீகப் பெருவிடுதலையாகப் பரிணமித்துவிடுகிறது.

இன்னும் இவைபோல் சொல்லத் தகுந்த எத்தனையோ உபதேசங்களைக் குருமார்களிடம் இருந்து கற்ற பாரதி, தன்னையும் ஓர் சித்தராகவே உணர்ந்து கொள்கிறார். அவ்வழி தன் வாக்கை, அருள்வாக்காக ஆக்கிக் கொள்கிறார். மின்னல் போல், அவர் பாடல்களில் அறிவு சுடரத் தண்துளிபோல் கருணை பொழியத் தொடங்குகிறது. தொட்ட இடந்தோறும் அன்பும் அருளும் பல்கிப் பெருகி, துன்பம் துடைத்து நல்லின்பம் அளிக்கிற பணியை அவரது வாழ்வும் வாக்கும் செய்து விடுகிறது. மரணமற்ற பெருவாழ்வில் அவரது இயக்கம் நிலைபெற்றமைகிறது. மகாகவி பாரதி, மகத்துவம் வாய்ந்த சித்தருமாகிக் குருவாய் ஓளிக்கிறார். அதற்கு, அவர் பெற்ற குருவருளே நின்று அருள்பாலித்திருக்கிறது என்பதே உண்மை.

sethupathi@thaiveedu.com

தமிழியல் தொடர்பான பன்முகத் தளங்களின் ஆய்வுப்பரப்பு கள் பரந்துவிரிந்தவை. முடிவுற்ற ஆய்வுகளும் வெளியிடப் பட்ட முடிவுகளும் கூட, மேன்மேலும் ஆய்வுக்குட்படுத்தக் கூடிய ஆழம் கொண்டவை. உலகளாவிய மொழியியல், வரலாற்றியல், தொல்லியல் ஆய்வாளர் பலரும் பேரார்வத்துடன் ஈடுபடுகின்ற ஆய்வுப்பரப்புகள் பலவற்றைத் தமிழியல் கொண்டுள்ளது.

தமிழிலக்கியப் பரப்பும் மிக விரிந்த பல ஆய்வுக்களங்களைக் கொண்டுள்ளது. தொல்காப்பியம் தொட்டு அண்மைக் கால இலக்கியங்கள் வரையிலான ஆயிரக்கணக்கான இலக்கிய ஆய்வுகள் தோன்றியுள்ளன. இக்காலத்தேயும் வியத்தகு முடிவுகளோடு ஆய்வுகள் வெளிவந்தவாறே உள்ளன. எழுகின்ற வினாக்களும் வினா தொடர்பான சிந்தனைகளும் புதிய ஆய்வு முறைகளும் இலக்கிய ஆய்வுக்களங்களை விரிவுபடுத்திச் செல்கின்றன.

ஆய்வுச்சிந்தனையைத் தூண்டுவதில் வினாக்களே முதலிடம் பெறுகின்றன. பன்மொழி இலக்கியங்களோடான ஒப்பியல் ஆய்வுகளும் வளர்ந்துசெல்லும் திறனாய்வு முறைமைகளும் புதிய வினாக்களுக்கு வழிகோலுகின்றன. இதனடிப்படையில் தோற்றம் பெற்றதே திருக்குறளின் இன்பத்துப்பாலில் காணப்படுகின்ற தொல்காப்பிய அகத்திணை மரபுகள் பற்றிய வினாக்கள்.

திருக்குறளுக்கும் தொல்காப்பியத்துக்குமான தொடர்புகளையும் திருவள்ளுவர் கையாண்டிருக்கும் தொல்காப்பியக்கூறுகள் பற்றியும் பல்வேறு ஆய்வுகளும் நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. எமக்குக் கிடைத்திருக்கும் தரவுகளுக்கமைய, தொல்காப்பியருக்கும் திருவள்ளுவருக்குமான கால இடைவெளியை ஐந்து நூற்றாண்டுகள் எனக் கொள்ளலாம். இரண்டு படைப்புகளுமே அவை எழுந்த காலத்துக்குரிய சூழலின் பல்வேறு பண்புநிலைகளைப் படியெடுத்தும் ஒன்றியும் அக்கால மக்களின் தேவைகளை முன்னிறுத்தியும் ஆக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இரு படைப்புகளுக்கும் பொதுவாகத் திகழும் அகத்திணைக்கூறுகளை ஒப்பிட்டு ஆய்வுசெய்யுமிடத்தே, இரு வேறுபட்ட காலங்களில் வாழ்ந்த தமிழ்ச்சமூகத்தின் வாழ்வியல் மாற்றங்களைக் கண்டுகொள்ளலாம். இந்த மாற்றங்கள் ஏற்பட ஏதுவாக இருந்த காரணிகளையும் இதன்வழியே உய்த்துணர முடியும். இந்த நோக்கிலமைந்த

சிறு முயற்சியே இந்த ஆய்வுக்கட்டுரை.

தொல்காப்பியர் காலமும் பெயர்க்காரணமும்:

தொல்காப்பியத்தின் தோற்றகாலம் குறித்த தெளிவான முடிவுகள் இன்றுவரை பெறப்படவில்லை எனினும் பெரும்பாலான அறிஞர்கள் இந்நூல் சங்கவிலக்கியகாலத்துக்கு முற்பட்டது என்பதை ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். காலந்தோறும் இந்நூலைப் படிசெய்தோர் ஆங்காங்கே இடைச்செருகல்களை மேற்கொண்டிருந்திருக்கின்றனர் எனப் பல சான்றோர் கருதுகின்றனர். தொல்காப்பியத்தின் தோற்றகாலம் பற்றிய கருத்து முரண்பாடுகளுக்கு இவ்விடைச்செருகல்களே காரணமாக உள்ளன எனவும் கூறுகின்றனர். எனினும் பல்வேறு சான்றுகளையும் அறிஞர் பலரின் கருத்துகளையும் எடுத்துவிளக்கி தொல்காப்பியர் காலம் கி.மு. நான்காம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்டதாக இருக்கலாம் எனப் பேராசிரியர் கு. முத்துராசன் தனது 'சங்ககாலம்' என்ற நூலில் குறிப்பிடுகின்றார்.

எடுத்துக்காட்டாக, தொல்காப்பியர் எழுத்ததிகாரத்தில்,

'ஆவோ டல்லது யகர முதலாது' (26) என்கின்றார்.

'யா' என்ற எழுத்தன்றிப் பிற 'ய' வரிசை உயிர்மெய் எழுத்துகள் சொல்லுக்கு முதலாக வரா என்பது தொல்காப்பிய விதி. எ-டு: யானை, யாழ், யாழி. ஆனால் சங்கவிலக்கியங்கள் ய என்ற எழுத்தை மொழிமுதல் எழுத்தாகப் பயன்படுத்துகின்றன. சங்கவிலக்கியங்களுக்குப் பின், தொல்காப்பியம் தோன்றியிருக்குமானால் இவ்விதியைத் தொல்காப்பியர் எழுதியிருக்கமாட்டார். பேரா. மு. இராகவையங்கார் போன்ற பலர் தமது நூல்களில் தொல்காப்பியர் காலத்தைத் தெளிவாக வரையறுத்துள்ளனர்.

தொல்காப்பியர் என்ற பெயர் குறித்து முன்வைக்கப்பட்ட பல்வேறு கருத்துகளும் கூட முடிவுகளுக்கு வந்துவிட்டன. தொல்காப்பியம் என்ற பெயருக்குப் பலரும் தொன்மையான காப்பியம் என்றே இன்றும் பொருள் உரைக்கின்றனர். அது தவறு. காப்பியனார் என்பது அக்காலத்தில் நிலவியதோர் இயற்பெயர். நற்றிணையில் காப்பியஞ் சேந்தன் என்பாரும் பதிற்றுப்பத்தில் காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் என்பாரும் பாடல்கள் யார்த்துள்ளனர். காப்பியாறு, காப்பியக்குடி என்ற ஊர்களும் இருந்திருக்கின்றன. தொல்காப்பியர் என்பது இயற்பெயராக

வும் நூலை எழுதிய இவர் பெயரே நூலுக்கும் ஆயிற்று எனக் கொள்ளலாம்.

தமிழிலக்கண வரலாற்றில் தொல்காப்பியம் முதலானவை என்பதை அனைவரும் அறிவர். தொல்காப்பியத்துக்கு முன்னெழுந்த பல இலக்கணநூல்களின் தொடர்ச்சியும் வளர்ச்சியுமே தொல்காப்பியம் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன.

திருக்குறளின் காலம்:

திருக்குறள் தோன்றிய காலத்தை ஓரளவுக்கு அறிஞர்கள் அறுதியிட்டுக் கூறியிருக்கின்றனர் என்றே கருதலாம். கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியதாகக் கருதப்படும் மணிமேகலை,

‘தெய்வம் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை என்றவப் பொய்யில் புவலன் பொருளுரை தேராய்’

என்று கூறுகின்றது. இதற்கமைய, வள்ளுவர் இரட்டைக்காப்பியங்களுக்கு முந்தியவர் என்பது ஐயத்துக்கிடமின்றி உறுதியாகின்றது. சங்கவிலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்ட பரத்தை யர் ஒழுக்கம். கள், ஊனுணவு போன்றவற்றை வள்ளுவர் மறுக்கின்றார். அத்தோடு, சங்கவிலக்கியங்களில் பெரிதும் பயின்று வராத வெண்பா என்ற யாப்பு வடிவத்தைக் கையாளுகின்றார். சங்கவிலக்கியங்களிலும் அதற்கு முன்னாலும் கடவுள் வாழ்த்து என்ற மரபு இல்லை. பின்னாளில் திருக்குறளே கடவுள் வாழ்த்து என்ற புதுமரபைத் தோற்றுவித்த இலக்கியம் எனக்கருத இடமுண்டு.

சங்கவிலக்கியக் கருத்துகள் பல திருக்குறளில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டுக்கு ஒன்றை நோக்குவோம்.

கபிலர் எழுதிய குறிஞ்சிப் பாட்டில்,
‘விருந்துண் டெஞ்சிய மிச்சில் பெருந்தகை நின்னோ டுண்டலும் புரையதென் றாங்கே’
என்ற வரிகள் வெளிப்படுத்தும் கருத்தையும் ஓசை ஓட்டத்தையும் உள்வாங்கிய வள்ளுவர்,

‘வித்தும்இடல் வேண்டும் கொல்லோ விருந்தோம்பி மிச்சின் மிசைவான் புலம்’

என்கின்றார். இவை போன்ற ஏராளமான எடுத்துக்காட்டுகளை நாம் காணலாம். இவற்றின் வழியே, திருக்குறள் ஏறக்குறைய முதலாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய அறவிலக்கியம் எனக் கருதலாம்.

தொல்காப்பியரின் அகத்திணையியல் பின்னணி:

ஒரு மொழிக்கான இலக்கணம், எழுத்து, சொல் என்ற இருவகைப் பயன்பாட்டுப் போக்குகளுக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படுவதே பொதுவழக்கு. ஒரு மொழித் தொடர்பாடலில் அந்த மொழியைத் தவறின்றிப் பயன்படுத்தவேண்டுமெனில், மொழியின் கட்டமைப்புகளையும் பயன்பாட்டுவிதிகளையும் மாந்த

ருக்குக் கல்விவழியே கற்றுக்கொடுக்க வகுக்கப்பட்டதே மொழி இலக்கணம். இக்கல்வி, பொதுவாக எழுத்து, சொல் என்ற இரு பரப்புகளுக்குள் அடங்கிவிடுவன. ஆனால் தொல்காப்பியரும் அவருக்கு முற்பட்டோரும் மாந்தர் வாழ்வுக்கும் இலக்கணம் வகுக்க முற்பட்டமை வியப்புக்குரியதே.

‘இலக்கியங்கள் தோன்றிய பின்னரே இலக்கணங்கள் தோன்றுவன’ என்பது அறிஞர்களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பொதுவழக்கு. தமிழிலும் அவ்வாறே. சங்கவிலக்கியங்களின் செழுமை, நீண்ட இலக்கிய வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியின் வழியாக வளர்ச்சியுற்று வந்துள்ளது என்றே கொள்ளவேண்டும். இலக்கியங்களே, வாழ்வையும் வரலாற்றையும் மரபுகளையும் காலந்தோறும் காவிச்செல்லவல்லன என்பதை இலக்கணிகள் உணர்ந்திருந்தனர். இலக்கியத்தின் பாடுபொருள் மக்களின் வாழ்வையே முதன்மையாகக் கொண்டிருந்தது. மக்கள் வாழ்க்கைமுறைகள் நிலங்களுக்கும் கால மாற்றங்களுக்கு மைய வேறுபாடுடையதாக இருந்தன. தமிழர்களின் பல்வகை நிலவமைவுகளுக்குட்பட்ட மாறுபட்ட வாழ்வை, அக, புறநிலைகளில் நுட்பமாகவும் தெளிவாகவும் வகுத்தும் தொகுத்தும் வழங்கும்போது, படைக்கப்படும் இலக்கியங்களின் பாடுபொருளான மக்கள் வாழ்வானது, நிலமயக்கம், காலமயக்கமின்றிப் பொருத்தமான முதல், கரு, உரிப்பொருள்களுக்கமைய நேர்த்தியும் சிறப்புமீக்கதாகப் பதிவுறும் என்றே இலக்கணிகள் கருதினர்.

அன்றைய இலக்கணிகள், இலக்கியத்தின் உயிராகவும் உடலாகவும் இயங்கவல்ல முதல், கரு, உரிப்பொருள்களையும் நிலவமைவுக்கமைய வகுத்தும் அந்நிலத்து மாந்தரின் நிலைத்த உணர்ச்சிகளின் களமான அகவாழ்வையும் புறவாழ்வையும் துல்லியமாக அறிவுசார்நிலையில் தொகுத்தும் இலக்கணம் எழுதினர். இது மாந்தரினத்தின் வாழ்வுப்பொருளை மையங்கொண்டு எழுந்ததனால் பொருளிலக்கணமாயிற்று எனலாம்.

முடிவாக, மொழியின் தொடர்பாடல் வாயில்களான எழுத்து, சொல் என்பவற்றோடு, படைக்கப்படுகின்ற இலக்கியத்தின் பேசுபொருளாக அமையும் மக்கள்வாழ்வும் இயற்கையோடு ஒட்டிய இயல்புமிக்கதாக, குறித்த வரையறைகளுக்குட்பட்டு அமையவேண்டும் என இலக்கியப் படைப்பாளர்களுக்கு அறிவுறுத்துவதே பொருளிலக்கணம் எனக் கருதலாம். பொருளாதிகாரத்தில் உள்ள ஒன்பது இயல்களும் இலக்கியம் படைப்பவர்களுக்கே உரியது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளுதல் நன்று.

பொருளிலக்கணம், இலக்கியம் படைப்பவர்களுக்கு வழிகாட்டவென எழுந்தாலும் பிற்காலத்தில், அதுவே தமிழரின் வாழ்வியல் நெறிகளைக் கற்பிக்கும் கல்வியாகவும் பழந்தமிழரின் பண்பாட்டை உய்த்துணரும் அறிவியற் பெட்டகமாகவும் திகழ்வதாயிற்று.

திருக்குறளில் அகத்திணைப் பின்னணி:

தொல்காப்பியம், இலக்கணநூல் என்றளவில் இலக்கியகாரருக்கு வழிகாட்டுதலையே முதன்மைக் குறிக்கோளாகக்

கொண்டு எழுந்தது எனக் குறிப்பிட்டோம். எனவே இலக்கியப் பாடுபொருளுக்கான இலக்கணம் என்றவகையில் எழுந்ததே பொருளிலக்கணம். ஆனால் திருக்குறள் அறநூல். மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டுவதே வள்ளுவரின் தலையாய இலக்கு. தொல்காப்பியம் 'இலக்கியத்தின் பாடுபொருள்' என்ற நோக்கில் மாந்தரின் அக, புறவாழ்வை உள்ளடக்கிப் பொருளாதிகாரத்தை வகுக்க, வள்ளுவரோ சமூகவாழ்வுசார் அறம்மிகு அறிவுநெறியாகத் தமது பொருளாதிகாரத்தை வகைப்படுத்துகின்றார். இதன் வழியே 'பொருள்' என்ற சொல், தொல்காப்பியத்திலும் திருக்குறளிலும் வேறுபட்டுப் பொருள் தருவதை உணரலாம்.

தனிமானுட வாழ்வுக்குரிய நெறிமிகு அறிவுரைகளை அறத்துப்பாலில் தொகுத்துக்கூறிய வள்ளுவர், சமூகஞ்சார் வாழ்வுக்குரிய அறிவுரைகளை பொருட்பாலில் கூறுகின்றார். இவ்விரு தளங்களிலும் அறஞ்சான்ற புறவாழ்வை நிலைபெறத் தொடரவேண்டுமெனில், நெறிசான்ற அகவாழ்வும் அழகுற அமைந்திருத்தல் வேண்டும். அகத்தே அகவாழ்வு சிறந்திருப்பின், புறவாழ்வு பிறர் வியக்கச் செழுமையுறும் என்பதே இயல்பு. எனவேதான் வள்ளுவர், தொல்காப்பியம் தழுவிய அகச்சிந்தனைகளை மாந்தருக்குரிய அக ஒழுக்கங்களாக, அகத்துள் வற்றாத இன்பத்தை அள்ளித் தரவல்ல அக அறங்களாக அறிவுறுத்துகின்றார். ஆக, தொல்காப்பியம் அகத்திணை மரபுகளை இலக்கணமாகக் கருத, திருவள்ளுவர் அவற்றை அக அறங்களாகக் கொண்டே இன்பத்துப்பாலை யார்த்திருக்கின்றார் எனக் கொள்ளலாம். திருக்குறள், தொல்காப்பிய பொருளிலக்கணத்தின் வழிநூலோ தழுவலோ அல்ல, அகஞ்சார் ஒழுக்கங்களுக்குரிய மரபுகளை மட்டுமே எடுத்தாண்டதொரு நயம்மிகு அகவியலக்கியம்.

இந்த வேறுபாட்டின் அடிப்படையில் இன்பத்துப்பாலை அணுகும்போது, வள்ளுவர் எத்துணை நுட்பமாகத் தொல்காப்பிய அகத்திணை மரபுகளைக் கையாண்டுள்ளார் என்பதை அறியமுடியும்.

திருக்குறளில் அகத்துறை ஒழுக்கம்:

மாந்தர்வாழ்வின் அகப், புற ஒழுக்கங்களை மேம்படுத்துவதே வள்ளுவத்தின் தலைசான்ற இலக்கு. தொல்காப்பியம் போன்று, அகத்திணை மரபுகளுக்கு விளக்கமும் இலக்கணமும் கூறுவது குறளின் நோக்கமன்று. ஐவகைத்திணைகளையும் அவற்றினுள் மாறுபட்டும் ஒன்றியும் தோன்றும் கரு, முதல், உரிப்பொருள்களை எடுத்துரைப்பதுவும் வள்ளுவத்தின் வழியன்று.

அனைத்துத் திணைகளுக்கும் பொதுவான 'வாழ்நாள்தோறும் ஒருயிர், தன் காதல் செல்லுதற்குரிய மறுபாலுயிரைத் தானே தேர்ந்து கொள்ளும் இயற்கை நெறி' (பேரா.வ.சு.மா.) எனப்பட்ட களவொழுக்கமும் கற்புநெறியும் வெளிப்படுத்தும் அறஞ்சார் பண்புகளே காமத்துப்பாலின் பேசுபொருளாகின்றன. களவின்வழி ஒன்றிய உள்ளங்களுக்குக் காதலறத்தைப் புகட்டும் நோக்கிலேயே தொல்காப்பியம் சுட்டிய பலவற்றை விடுத்தும் சிலவற்றைப் புகுத்தியும் அகவியல் அதிகாரங்களைப் படைத்துள்ளார். அவற்றைச் சுருக்கமாக வள்ளுவர் வழிநின்று நோக்குவோம்.

தகையணங்குறுதல்:

வள்ளுவரின் காமத்துப்பாலை உற்றுநோக்கின், இரு தலைமைக் கதைமாந்தரை மட்டுமே கொண்ட களவு, கற்பு என்ற தளங்களிலமைந்த உணர்ச்சி வழிப்பட்ட காட்சிகளின் தொகுப்பு எனலாம்.

வள்ளுவர் களவெனும் காதல்களத்திலிருந்து காட்சிகளைத் தொடங்கிவிடுகின்றார். அகவொழுக்கத்துக்கான விதை முனையுறும் முதற்களம் இது. விழிவழி ஊடுருவியதோர் அழகு, அகத்திடை ஏற்படுத்தும் இன்பம் கலந்ததொரு துன்பமே தகையணங்குறுதல். காமத்துப்பாலின் முதல் அதிகாரம்.

தொல்காப்பியர் காட்சி, ஐயம், ஐயநீக்கம் என்பவற்றைத் தனித்தனியாகக் கூறுகின்றார். இவற்றை உள்வாங்கிய வள்ளுவர், இவையனைத்தையும் ஒன்றுசேர்த்து மிக நுட்பமாக இலக்கியநயம் சிறக்கத் தகையணங்குறுதல் என்ற அதிகாரத்தைப் படைத்து விடுகின்றார். காட்சியின் வழியே சிந்தையில் வடிவுருக்கொள்ளும் நங்கையின் எழிலும் அவ்வெழில் அகத்திடை விளைவிக்கும் உணர்வுகளுமே பத்துக் குறள்களினதும் குரலாக இருக்கின்றன. 'ஒத்த கிழவனும் கிழத்தியும்' என்று தொல்காப்பியர் கூறுகின்ற பத்து ஒத்த இயல்புகள் எவற்றையும் வள்ளுவர் சுட்டவில்லை. 'பிறப்பொக்கும் எல்லாவுயிர்க்கும்' என்றவருக்கு இப்பத்துப் பொருத்தமும் பொருந்தாதே.

தொல்காப்பியர் சுட்டும் காட்சியை அடுத்துவரும் ஐயம் இருவகையதானது. ஒன்று, உள்ளத்தாறும் அன்புப்பெருக்கால் பண்பட்டதாய்த் தோன்றும் காதலுணர்வின் வழிநிற்பது. மற்றையது பண்படாத்தன்மை கொண்டு பாலுணர்வின் கீழான நிலையில் தோன்றுவது. வள்ளுவர் காட்டும் காதல் தலைவன், பண்பட்டு, மேம்பட்ட காதலுணர்வு மிக்கவனாகவே காட்டப்படுகின்றான்.

'அணங்குகொல் ஆய் மயில்கொல்லோ கனங்குழை மாதர்கொல் மாலும் என் நெஞ்சு.'

என்ற குறளுக்குள் காட்சி, ஐயம், ஐயநீக்கம் என்ற தொல்காப்பியத்தின் களவின் தொடக்கநிலைகளை ஒன்றுசேரக் காணலாம்.

குறிப்பறிதல்:

உள்ளத்தே வந்தமர்ந்துவிட்ட நங்கைக்குத் தன் குறிப்பைத் தெரிவிப்பதுவும் அவள் குறிப்பை அறிவதுமே அடுத்த படிநிலை. இதனைத் தொல்காப்பியர்,

'நாட்டம் இரண்டும் அறிவுடம் படுத்தற்குக் கூட்டி உரைக்கும் குறிப்புரை யாகும்'

என்கின்றார்.

நாட்டம் என்பது, காதல் வயப்பட்ட தலைவனதும் தலைவியினதும் மனவழிப்பட்ட கண்களின் செயல். விழிகளே குறிப்பை அறியவும் அறிவிக்கவுமான வாயில்கள். குறிப்பை நாடிக் காண்பதால் நாட்டம் எனப்பட்டது என்பார் இளம்பூரணர்.

விழிகளே பேசும் ஒருவர் குறிப்பை மற்றவர் புரிந்து இயைந்தால் மட்டுமே காதல்களம் உயிர் பெறும், இல்லையேல் கைக்கிளை என்பதோடு நீட்சியற்று நின்றுவிடும்.

**‘குறிப்பே குறித்தது கொள்ளுமாயின்
ஆங்கவை நிகழும் என்மனார் புலவர்’**

எனத் தொல்காப்பியர் கூறியதையும் உள்வாங்கிய வள்ளுவர், விழிகளால் பேசி, குறிப்புகள் உணரப்பெற்று இருவர் அறிவும் உடன்பட்டு உயிர் பெறும் காதலின் தொடக்கத்தை அழகுறத் தொகுத்தளிக்கின்றார். இவ்வதிகாரத்தில் வள்ளுவரின் இலக்கியக் கற்பனையும் நயமும் உச்சம் தொடுகின்றன.

**‘இரு நோக்கு இவள் உண்கண் உள்ளது, ஒரு நோக்கு
நோய் நோக்கு, ஒன்று அந்நோய் மருந்து’**

என்று தொடங்கும் வள்ளுவர்,

**‘கண்ணொடு கண்ணிணை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்கள்
என்ன பயனும் இல்’**

என்று அதிகாரத்தை நிறைவு செய்கின்றார்.

தொல்காப்பியரின் இரண்டு நூற்பாக்களை மூலமாகக் கொண்டு, வள்ளுவர், விழிமொழியின் ஆழப்பொருளை விளக்கியதோடு, காதலர்களுக்கும் பிற்கால இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் வழிகாட்டியிருக்கின்றார்.

மெய்யுறு புணர்ச்சி:

தொல்காப்பியம் கூறும் களவுக்கோட்பாட்டில் புணர்ச்சி சிறப்பிடம் பெறுகின்றது.

**‘உள்ளப் புணர்ச்சியும் மெய்யுறு புணர்ச்சியும்
கள்ளப் புணர்ச்சியுள் காதலர்க்கு உரிய’**

என்பதே புணர்தல் பற்றிய தொல்காப்பியக் கொள்கை.

உள்ளத்தில் ஊற்றறெடுத்த அன்புப் பெருக்கினால், ‘தான் - அவள்’ என்ற வேற்றுமையின்றி இருவரும் ஒருவராகி ஒழுகுகின்ற உள்ளப் புணர்ச்சியே முதன்மையானது. உள்ளப்புணர்ச்சி முழுமைபெற்ற பின்னரே மெய்யாகிய உடல்கள் இணையும் புணர்ச்சி தோன்ற வேண்டும் என்கின்றார் தொல்காப்பியர். உள்ளப்புணர்ச்சியின்றி மெய்கள் கூடுமானால் அது அன்பின் ஐந்திணை என்ற வரம்புக்குள் உள்ளடங்காது. மனமொப்ப இயங்கினால் மட்டுமே அது களவொழுக்கம். களவொழுக்கத்தின் போதும் திருமணம் நடைபெறுதல் உண்டு. திருமணம் இருவகைப்படும் எனக்கூறும் தொல்காப்பியர்,

**‘வெளிப்பட வரைதல் படாமை வரைதல் என்று
ஆயிரண்டென்ப வரைதல் ஆறே’**

என்ற நூற்பாவால் விளக்குகின்றார்.

வெளிப்பட்டுத் திருமணம் செய்தல் ஒருவகை, மற்றையது வெளிப்படாது திருமணம் செய்தல் எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

அதாவது களவுவாழ்வில் தோன்றும் மனமொத்த இணை

வைத் திருமணம் என்றே குறிப்பிடுகின்றார். பொதுவாகக் காதலர் இருவரும் தனித்துச் சந்திக்கும்போது இருவரும் கணவன், மனைவி எனத் தமக்குள் ஓர் உடன்பாட்டுக்குட்பட்ட பின்னரே களவொழுக்கத்தில் ஒழுகிச் செல்கின்றனர். இதனால் பண்டைத் தமிழ்ச்சமூகத்தில் காதலற்ற மணவாழ்வு பெரிதும் இருக்கவில்லை என்றே கருதலாம்.

அறிவுடம்பட்டு, உள்ளத்தால் ஒன்றி ஒழுகிய பின்னர் மெய்யுடம்படுதலை திருக்குறளும் ஏற்கின்றது என்பதற்குப் ‘புணர்ச்சி மகிழ்தல்’ என்ற அதிகாரமே சான்று. இவ்வதிகாரத்தில் இடம்பெறும் ‘மென்தோள் துயில்’, ‘அரிவை முயக்கு’, ‘வளியிடைப் போழப் படாஅ முயக்கு’ போன்ற தொடர்களால் மெய்யுறு புணர்ச்சியை வள்ளுவம் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றது என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

தலைவன், தலைவி இருவருக்குமான அகவொழுத்தினை நாடகக்காட்சிகள் போன்று களவு, கற்பு நெறிகளின் வழியே நகர்த்தும் வள்ளுவத்தின் ஒழுங்கமைவில் மெய்யுடம்படுதல் ஓர் அங்கமாகவே அமைந்து விடுகின்றது.

இடந்தலைப்பாடு - பகல் இரவுக் கூட்டங்கள்:

காட்சியின் பின், ஐயுற்று, ஐயம் நீங்கி, நாட்டத்தின் வழியே குறிப்பறிந்து, கூடியதன் பின்னர், மீண்டும் மீண்டும் சந்தித்துக் கூடுவதையே தலைமக்கள் விரும்புவர். இதனை இடந்தலைப்பாடு என இலக்கணம் கூறுகின்றார் தொல்காப்பியர். பகற்குறி, ஊரின் மதிப்புறத்தேயும் இரவுக்குறி, மனையின் அருகாமையிலும் இடம்பெறக்கூடியன என்கின்றார் தொல்காப்பியர். இவ்விடங்களில் தலைமக்கள் பலவாறாகப் பேசி மகிழ்வர். வள்ளுவர் இடந்தலைப்பாட்டுக் களங்களை, இலக்கிய உத்திகளைக் கொண்டு சிறப்புறக் கையாண்டிருக்கின்றார். தலைமக்கள் சந்திக்கும்போது, தலைமகன் தலைமகளின் நலத்தைப் புனைந்துரைத்து மகிழ்கின்றான்.

**‘அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் மாதர்
அடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்’**

என்கின்றான்.

காதல் சிறப்புரைக்கும் பகுதியில் தலைமக்கள் இருவருமே பேசுகின்றனர்.

**‘கருமணியின் பாவாய் நீ போதாய் யாம் வீழும்
திருநுதற்கு இல்லை இடம்’**

என்று தலைமகனும்,

**‘நெஞ்சத்தார் காதலவராக வெய்து உண்டல்
அஞ்சதும் வேபாக்கு அறிந்து’**

எனத் தலைமகளும் காதற் சிறப்புரைக்கின்றனர். தொல்காப்பிய களவொழுக்கத்தில் தலைமகள் பேசுமிடம் மிகக்குறைவு. ஆனால் திருவள்ளுவரின் தலைமகன் ஐந்து குறளிலும் தலைமகள் ஐந்து குறளிலுமாக, ஒத்த அளவில் காதற் சிறப்புரைக்கின்றார். காமத்துப்பால், நாடகக் காட்சிகளைப் போன்று நகர்வதற்கு மேற்கூறப்பட்ட இரு அதிகாரங்களும் உகந்த சான்று.

பாங்கன் கூட்டம் - தோழியிற் கூட்டம்:

தொல்காப்பியத்தின் அகவொழுக்க அமைப்புமுறை இலக்கணநோக்கிலேயே வகுக்கப்பட்டது என்பதை முன்பே கூறியிருந்தோம். புணர்தலுக்குப் பின்னர், காதலர் மீண்டும் கூடுவது இடந்தலைப்பாடு எனக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியம், சந்திப்புகள் தொடர்வதற்கான வாயில்களையும் குறிப்பிடுகின்றது. பாங்கன் எனப்படும் தோழனும் தோழியுமே களவுக்காலத்தில் வாயில்களாக இயங்குவர். இவ்விரு வாயில்கள் குறித்தும் தொல்காப்பியம் விரிவாகப் பேசுகின்றது. ஆனால் திருவள்ளுவர் கூறும் அகவொழுக்க நிகழ்ச்சிகள் தலைமாந்தரைச் சுற்றியே நிகழ்கின்றன. அவர்களின் உணர்வும் உரையுமே வள்ளுவரின் இலக்கிய ஓட்டத்துக்கு உயிராகி விடுகின்றன. எனினும் சில குறள்களைத் தோழி கூற்றாகக் கொள்ளலாம் என மணக்குடவர் குறிப்பிடுகின்றார். ஆயினும் பிறர் அவற்றைத் தலைமகள் கூற்றாகவே கருதுகின்றனர்.

மடல் - அலர் - களவு வெளிப்பாடு:

இன்பத்துப்பாலின் முதல் ஆறு அதிகாரங்களும் களவொழுக்க நிகழ்ச்சிகளை அளவோடும் அழகோடும் இயைபொழுங்கோடும் உணர்த்துகின்றன. களவு நீடித்துச் செல்லல் அறமமன்று, இலக்கிய மரபுமன்று. இரண்டு திங்களுக்குள் களவு வெளிப்பட்டுக் கற்பொழுக்கத்தோடு, தலைமக்கள் மணவாழ்வு தொடரவேண்டும் என்பதே தொல்காப்பிய விதி. அகவுணர்வுகளை இலக்கியவுணர்வோடு படைத்துச்செல்லும் வள்ளுவரின் முதலாம் அங்கம் முதலாறு அதிகாரங்கள் எனக் கருதின், இரண்டாம் அங்கம் அடுத்துவரும் ஈரதிகாரங்களும்.

களவொழுக்கத்துக்கும் கற்புநெறிக்குமிடையே தொடர்பொழுங்கைப் பேணிச்செல்வதற்கு வாயில்கள் தேவை. களவொழுக்கம் என்பது கையில் பொத்திப் பிடித்திருக்கும் மணலைப் போன்றது. எவ்வழியாயினும் வெளிப்படவே செய்யும். வாயில்கள் வழியாகக் களவை வெளிப்படும்போது, தலைமகளின் பெற்றோர் மணத்துக்கு ஒப்புதல் வழங்காது, இச்செறித்தல் போன்ற வீட்டுக்காவல் வாயிலாகத் தலைமகளைத் தடுக்கும்போது காதலன் தான் மடலேறிக் காதலை ஊருக்கு வெளிப்படுத்துவேன் என்பான். இவ்வாறு நிகழ்வது 'ஐந்திணை மடல்' எனப்படும். இதன்வழியே காதல் கைகூடி மணத்தில் முடிவதும் உண்டு, முடியாதுபோவதும் உண்டு.

'... தோழி

நீக்கலின் ஆகிய நிலைமையும் நோக்கி

மடன்மா கூறும் இடனுமா ருண்டே'

எனக் குறிப்பிடுகின்றார் தொல்காப்பியர். திருக்குறளின் நாணுத்துறவுரைத்தல், அலர்றிவுறுத்தல் என்ற இரு அதிகாரங்களும் களவு வெளிப்பாட்டைக் கருத்திற்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருமணத்துக்கான தடை ஏற்படும் நிலையில் நாணத்தைத் துறந்து தலைமகள் மடலேறவும் அதனால் தலைமகளின் களவொழுக்கம் உலகறியும் நிலை ஏற்படவும் இருவரும் துணிவர். இதனைக்,

'காமம் உழந்து வருந்தினர்க் கேம

மடல் அல்லது இல்லை வலி'

எனக் கூறுகின்றார் வள்ளுவர்.

'களவொழுக்கத்தில் பெற்ற இன்பத்தைத் திருமணத்தின்

வழியே நிலையாகப் பெறுவதற்குத் தடை ஏற்படுமாயின், மடலேறுவது ஒன்றே உற்றதெரு வழி' என்பது இதன் பொருள்.

வள்ளுவரின் குறிக்கோளும் தொல்காப்பியத்தைப் பின்பற்றியே அமைகின்றது. களவொழுக்கம் கற்புநெறியில் நிலைபெற வேண்டுமாயின் வெளிப்படையாக வேண்டும். வெளிப்பாட்டு வழிகளின் ஒன்றான மடலேறுதலையும் அவ்வுணர்வு தலைமக்களுக்கு ஏற்படுத்தும் உள்ளத்துயர்களையும் 'நாணுத்துறவுரைத்தல்' என்ற அதிகாரம் அழகுறக் கூறுகின்றது.

தலைமக்களின் களவொழுக்கத்தை அறிந்த ஊரார் பழிச் சொற்களைப் பலவாறாகக் கூறத் தொடங்குவர். இது அம்பல், அலர், கெளவை என மூவகைப்படும் என்பர். அம்பல் என்பது ஊரார் ஒருவருக்கொருவர் மறைமுகமாகச் சைகை வழியாகக் கூறிக்கொள்வது. அலர் என்பது சொல்வழியாக மறைமுகமாகத் தூற்றிக்கொள்வது. கெளவை என்பது சொற்களால் வெளிப்படையாகத் தூற்றிக்கொள்வது. அலரின் முகிழ்நிலை அம்பல் எனில் முதிர்நிலை கெளவை.

மடலேறிய பின்னரே அல்லது மறைந்தொழுகிய களவொழுக்கம் பிறர் விழிவழியே வெளிப்பட்ட பின்னரே ஊருக்குள் அலர் இயல்பாகவே எழும். ஊரார், பெற்றோர் செவி உணரும்படியாகவே பேசத் தொடங்குவர். ஊருக்குள் உலாவரும் அலர், தலைமக்களுக்கு ஏற்படுத்தும் துயரையும் உறுதியையும் 'அலர் அறிவுறுத்துதல்' என்ற அதிகாரம் விளக்குகின்றது.

'நெய்யால் எரி நுதிப்போம் என்றற்றால் - கெளவையான்
காமம் நுதுப்போம் எனல்'

'பழிச்சொல் என்ற அலரால் இக்காதலை அழித்துவிடலாம் என்பது விளக்கை அணைப்பதற்கு நெய்யை ஊற்றுவதைப் போன்றதாகும்' என்பதே வள்ளுவர் காட்டும் தலைமக்கள் கூற்று. வள்ளுவர் காட்டும் தலைமகன் 'கெளவை' என்ற பழிச்சொல்லை விரும்புகின்றான் (குறள் - 1143). ஊராரின் சொல்லானது, அவளோடு இணைவது போன்ற இன்பத்தைத் தருவதாக அவன் உணர்கின்றான்.

அலர் ஏற்படுத்தும் பிரிவு, அன்பின் பிணைப்பை வலுமிக்க தாக்குகின்றது, ஆர்வத்தைத் தூண்டுகின்றது என்பதைத் தொல்காப்பியர் 'அலரின் தோன்றும் காமத்தின் சிறப்பே' என்றும் வள்ளுவர் 'கவ்வையாற் கவ்விது காமம்' (1144) என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொல்காப்பியம், தோழி என்ற துணையை முன்நிறுத்தி வரைவு கடாவுதல், இயன்பட மொழிதல் போன்ற நிகழ்வுகளை இலக்கணநெறியாக வகுத்துரைக்கின்றது. திருக்குறள், இலக்கியவழி நின்று, தலைமக்களின் அகவுணர்வுகளுக்கே பேரிடம் வழங்குவதால் வள்ளுவத்தில் தோழி எனும் துணை நிலை எங்கும் சிறப்பிக்கப்படவில்லை.

vivekanandan.p@thaiveedu.com

கம்பனின் கருவூலம் திறந்து

- மாவிலி மைந்தன் சி. சண்முகராஜா

16

சென்ற இதழில் பாலகாண்டத்தின் 17-வது படலமாகிய உண்டாட்டுப் படலத்தில் தயரதனுடன் சென்ற சேனைகள் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்து களிப்பெய்துகின்ற காட்சிகள் எடுத்துவரப்பட்டன. வரைக் காட்சிப் படலம், பூக்கொய் படலம், புனல் விளையாட்டுப் படலம், உண்டாட்டுப் படலம் என்பன யாவும் காப்பிய இலக்கணத்துக்கு அமைவாகக் கம்பனின் கற்பனையில் படைக்கப்பட்டவையே என்பதை அறியலாம். இதனை அடுத்துவரும் 18-வது படலமாகிய எதிர்கொள் படலத்தில் மிதிலை நோக்கித் தனது பரிவாரங்களுடன் வருகை தந்த தயரதனை, சனக மகாராசன் எதிர் கொண்டு அழைத்துச் செல்கின்ற செய்திகளையும் இராமனும், இலக்குவனும் தந்தையையும் அன்னையரையும் எதிர்கொண்டு பணிந்து வணங்கி நின்ற செய்திகளையும் 34 செய்யுள்களில் கம்பர் சிறந்த அணி நயத்துடன் படைத்தளித்துள்ளார். அப்படலத்தை அடுத்துவரும் 19-வது படலமாகிய உலாவியற் படலத்தில் மிதிலை நகரத்து வீதியிலே இராமன் ஊர்கோலம் சென்றபோது நிகழ்ந்தவற்றை மிக அழகிய 54 செய்யுள்களில் கம்பர் தந்துள்ளார். அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே எடுத்து வருகின்றேன்.

இராமன் வீதியிலே உலாச் சென்றபோது மிதிலை நகரத்து மகளிரெல்லாம் அவனைக் காண்பதற்காகத் திரள்கின்றார்கள். அதனைக் கம்பர் வருணிக்கும் செய்யுள்களிற் சிலவற்றை இங்கு காண்போம்.

மானினம் வருவ போன்றும் மயிலினம் திரிவ போன்றும்
மீனினம் மிளிர்வ போன்றும் மின்னினம் இடைவ போன்றும்
தேனினஞ் சிலம்பி யார்ப்பச் சிலம்பினம் புலம்ப வெங்கும்
பூநனை கூந்தல் மாதர் பொம்மெனப் புகுந்து மொய்த்தார்.

- கம்ப. பால. 1147

பூக்களைச் சூடுதலால் ஈரமாகியுள்ள கூந்தலையுடைய மிதிலை நகரத்து மகளிர் மாண்கள் கூட்டமாக வருவதைப்

போன்றும், மயில்களின் கூட்டம் வந்து சேர்ந்ததைப் போன்றும், விண்மீன்களின் கூட்டம் ஒன்றாகி நெருங்கி வந்ததைப் போன்றும், மின்னல்களின் கூட்டம் ஒன்றாகி வந்ததைப் போன்றும், தாம் அணிந்துள்ள பூமாலைகளில் மொய்த்துள்ள வண்டுகளின் கூட்டங்கள் இசையொலித்து ஆரவாரிக்கவும், கால்களில் அணிந்துள்ள சிலம்புகள் ஒலிக்கவும் இராமன் வருகின்ற வழிகள் எல்லாம் விரைவாகப் புகுந்து நிறைந்து கொண்டார்கள் என அழகிய சிறந்த சொல்லாட்சி மிக்க செய்யுளோடு தொடங்குகிறது உலாவியற் படலம்.

அடிதோறும் சீர்தோறும் தலையாய எதுகை கொண்டு உவமையணியும் தன்மை நவிற்சியணியும் கலந்த சேர்வையணி கொண்ட அழகான செய்யுளாக இதனை வடித்துள்ள கம்பரின் கவிநயத்தை இங்கே காண்கின்றோம்.

அவ்வாறு திரண்டு வந்த மகளிர் இராமன் செல்லுமிடங்களை மொய்த்துக் கொண்ட வகையை கீழ் வருமாறு வருணனை செய்கிறார் கம்பர்.

விரிந்துவீழ் கூந்தல் பாரார் மேகலை யற்ற நோக்கார்
சரிந்தபூந் துகில்கள் தாங்கார் இடைதடு மாறத் தாழார்
நெருங்கினார் நெருங்கிப் புக்கு நீங்குமின் நீங்கு மின்னென்று
அருங்கலம் அனைய மாதர் தேன்நுகர் அளியின் மொய்த்தார்
- கம்ப. பால. 1148

பெறுதற்கரிய அணிகலங்களைப் போன்று அழகு செய்கின்ற அந்நகரத்து மகளிர் விரைந்து வந்து கூடும்போது அவிழ்ந்து விழுகின்ற தங்கள் கூந்தலைக் கவனியாதவர்களாகவும், இடையைச் சுற்றி அணிந்திருந்த மேகலை அணிகள் அறுந்து சிந்துவன பற்றி அறியாதவர்களாகவும், தளர்ந்து சரிகின்ற பூப்போன்ற மெல்லிய துகில்களைச் சரிசெய்யக் கரு தாதவர்களாகவும், தமது நுண்ணிய இடை நிலை குலை-தலை அறியாதவர்களாகவும் மிக நெருக்கமாக வந்து வழி விட்டு விலகுங்கள் என்று ஒருவரையொருவர் கூறிக்க

கொண்டு தேன் பருக வருகின்ற வண்டுகளைப் போல இராமனைச் சூழ்ந்து மொய்த்தார்கள் என்கிறார் கம்பர். இராமனைக் காணுதற்குக் கூடுகின்ற பரபரப்போடு மெய்மறந்த நிலையில் மகளிர் அவனைச் சூழ்ந்து மொய்த்ததை இவ்வாறு அழகாகக் காட்சிப்படுத்துகின்றார் கம்பர்.

*வீதிவாய்ச் செல்கின் றான்போல் விழித்திமை யாது நின்ற
மாதரார் கண்கள் ஊடே வாவுமான் தேரிற செல்வான்
யாதினு முயர்ந்தோர் தன்னை யாவர்க்கும் கண்ணன் என்றே
ஓதிய பெயர்க்குத் தானே உறுபொருள் உணர்த்தி விட்டான்*
- கம்ப. பால. 1152

அந்நகரத்து வீதியிலே போகிறவன் போல இமையாது விழித்திருந்த மகளிரது கண்களுக்கு ஊடாக தாவிப் பாய்கின்ற

**உலாவியற் படலத்திற்
கூறப்படும் ஊர்கோலம் என்பது
இக்காலத்தில்
'மாப்பிள்ளை அழைப்பு' என
வழங்கப்படும்
திருமணத்துக்கு முந்தியதாக
நடைபெறும்
மணமகன் ஊர்வலம்
செய்வித்தலைக்
குறிப்பதாக உள்ளது.**

குதிரைகளைப் பூட்டிய தேரின் மீது செல்பவனாகிய இராமன் எல்லாப் பொருள்களிலும் சிறந்த பெரியோர்கள் கண்ணன் என்று கூறிய திருப்பெயருக்குத் தகுந்த பொருள் தானே யென்று எல்லோர்க்கும் உணர்த்திவிட்டான் என்கிறார் கம்பர்.

கருநிறமுடையவனாக இருப்பதாலும், யாவர் மனத்தையும் கவர்ந்திழுக்கும் தன்மையாலும், கிருட்டினன் என்னும் வடமொழியின் திரிபாகக் கண்ணனென்னும் பெயர் திருமாலுக்கு வழங்கப் பெறுகிறது. எனினும் கண்ணன் என்னும் பெயர் தமிழில் எல்லோரிடத்தும் கண்ணோட்டமாகிய அருளை உடையவனென்றும், எல்லோர்க்கும் கண்ணையொத்து அருமையாக

நிற்பவன் என்றும் பொருள்படும். இப்போது அப்பெயருக்கு எல்லா மகளிரினதும் கண்வழியே சென்றபடியால் கண்ணன் என்று பொருள்படும் படியாயிற்று என்கிறார் கம்பர். கண்ணன் என்னும் பெயருக்கு இயல்பாக உள்ள பொருளைத் தவிர்த்து வேறொரு பொருளைக் கூறியதால் இது பிரிநிலை நவீர்சியணி எனப்படும். பெயர்ச்சொற்களுக்கு இயல்பாக உள்ள பொருளைத் தவிர்த்து மற்றொரு பொருளைத் தந்து உரைப்பது இதன் இலக்கணமாகும்.

*பஞ்சணி விரலி னார்தம் படைநெடுங் கண்க ளெல்லாம்
செஞ்செவே ஐயன் மெய்யிற் கருமையைச் சேர்ந்த வோதாம்
மஞ்சன மேனி யான்தன் மணிநிற மாத ரார்தம்
அஞ்சன நோக்கம் பார்க்க விருண்டதோ அறிகி லேமால்*
- கம்ப. பால. 1156

செம்பஞ்சக் குழம்பை அணிந்த விரல்களையுடைய அம்மகளிரது வேற்படை போன்ற பெரிய கண்கள் யாவும், இராமனைப் பார்த்ததனால் இராமனின் மேனியிலுள்ள கருநிறத்தை அடைந்தனவோ அல்லது மேகத்தையொத்த மேனியையுடைய இராமனது கருநிறத்தை அம்மகளிரது மைத்தீடிய கண்கள் பார்த்ததனால் அவ்வாறு கருமையடைந்ததோ அறியமுடியவில்லை எனக் கண்கள் ஐயமுறுவதாக இச்செய்யுள் கூறுகிறது.

இராமனது மேனியின் மிக்க கருநிறமும், அம்மகளிரது கண்களின் கருநிறமும் இங்கே நன்கு உணர்த்தப்பட்டது. மகளிரது கண்களின் நோக்கு இராமனது மேனியில் நன்கு பதியுமாறு இருந்ததைக் குறிப்பாக உணர்த்தி அவ்வாறு நோக்கியதால் அவர்கள் கண்கள் கருமை நிறமடைந்தனவா அல்லது அவர்களது கண்களால் அவனின் மேனி கருமை நிறமடைந்ததா என்னும் ஐயத்தைத் தற்குறிப்பேற்றமாக இங்கே கம்பர் வைத்துள்ளார்.

இராமனைக் கண்ட மகளிரது கண்களுடன் மனமும் பதிந்த விதத்தைக் கம்பர் மேலுமொரு மிக அழகான செய்யுளில் வருணிக்கின்றார்.

*தோள்கண்டார் தோளே கண்டார் தொடுகழற் கமலமன்ன
தாள்கண்டார் தாளே கண்டார் தடக்கைகண் டாருமஃதே
வாள்கொண்ட கண்ணார் யாரே வடிவினை முடியக் கண்டார்
ஊழ்கொண்ட சமயத் தன்னார் உருவுகண் டாரை யொத்தார்.*
- கம்ப. பால. 1165

இராமனது தோளில் பதிந்த மகளிரது கண்கள் அவனது தோளின் அழகைச் சுவைப்பதை விட்டகலாது அங்கேயே நிலைத்துக் கொண்டன. வீரக் கழலை அணிந்த அவனது தாமரை மலர்போன்ற காலடிகளின் அழகைப் பார்த்தவர்களது கண்கள் காலடிகளிலேயே நிலைத்து விட்டன. நீண்ட கைகளின் அழகைப் பார்த்தவர்களது கண்களும் அக்கைகளின் அழகைப் பார்ப்பதை விட்டு நீங்காது தங்கிவிட்டன.

ஒவ்வொரு மதங்களிலும் கூறப்படுவதுபோல் இறைவனின் ஒவ்வொரு வடிவத்தையும் பார்த்தவர்கள் இறைவனின் முழுவடிவத்தையும் பார்க்காததைப்போல வாளையொத்த கண்களையுடைய மகளிரது நோக்கு அவனது மேனியின் ஒவ்வொரு உறுப்பிலும் நிலை கொண்டு விட்டதால் அவனது உடலழகு முழுவதையும் பார்த்தவர்கள் எவருமில்லை என்பதாகக் கம்பரின் வருணனை செல்கிறது. இங்கே தோளையும், காலடியையும், கைகளையும் குறிப்பாகக் காட்டியது, தாடகை வதம் செய்த தோள்கள் இவையென்பதையும், அகலிகையின் சாபம் தீர்த்த காலடிகள் இவையென்பதையும், சிவதனுசை முறித்த கைகள் இவையென்பதையும் கண்டு சுவைத்த மகளிரது கண்கள் அவற்றிலிருந்து அகலாமல் நின்றுவிட்டன என்பதைக் கம்பர் குறிப்பாகக் காட்டுவதற்கே என்பதைத் தேர்ந்து கொள்ளலாம்.

இவ்வாறு இராமனைக் கண்ணுற்ற மகளிர் பலரும் அவனிடம் தம்மைப் பறிகொடுத்து அவனின் மேல் ஒருதலையாகக் காதல் கொண்டு உழன்ற அவர்களது மனோ நிலையைப் பல செய்யுள்களில் கம்பர் சுவைபடத் தருகிறார். காதல் மோகத்தில் ஒரு பெண் இராமனைப் பழிப்பதாகக் கூறும் ஒரு செய்யுளை இங்கே பார்க்கலாம்.

*மருண்ம யங்கு மடந்தையர் மாட்டொரு
பொருள் நயந்திலன் போகின்ற தேயிவன்
கருணை யென்பது கண்டறி யான்பெரும்
பருண தென்கொல் படுகொலை யானென்றான்*

- கம்ப. பால. 1181

ஒன்றையும் விரும்பிப் பெறாதவனாய் இங்ஙனம் இவன் செல்வதென்பது சரியானதா? இவன் கருணையென்னும் குணத்தின் தன்மையைச் சிறிதளவும் அனுபவித்து அறிகின்றானில்லை. மகளிரைச் சிறிதும் விரும்பாத இவன் காமத்தை விட்டொழித்த தத்துவ ஞானியோ? இப்படிப் பெண்களை வருத்திக் கொல்கின்றவன் ஒரு கொடிய கொலைகாரனாக இருத்தல் கூடும் என ஒருத்தி புலம்புவதாகக் கம்பர் கூறுகிறார்.

இவனைக் கண்டு காதல் கொண்ட மகளிரிடம் எதனையும் விரும்பாது போகின்றானே. மகளிரெல்லோரும் தமது உடல், உயிர், செல்வம் இவற்றுள் இவன் எதை விரும்பினாலும் கொடுப்பதற்குச் சித்தமாக இருக்கின்றார்கள். ஆனால் இவனோ அவர்களைக் கண்ணெடுத்தும் பார்க்கவில்லையே. இவன் கருணையற்றவனா? ஞானி என்போமென்றாலும் சீதையை விரும்பியிருக்கின்றானே. எப்படி அவளை விரும்பினான் என ஒருத்தி அங்கலாய்ப்பதாகக் கம்பர் கூறுவது

நயம் மிக்கது.

மேலும் ஒரு அங்கதச் சுவை மிகுந்த செய்யுளைப் பார்க்கலாம்.

*பெருத்த காதலிற் பேதுறு மாதரின்
ஒருத்தி மற்றங் கொருத்தியை நோக்கியென்
கருத்தும் அவ்வழி கண்டதுண் டோவென்றான்
அருத்தி யுற்றபின் நாணமுண் டாகுமோ.*

- கம்ப. பால. 1184

மிகுந்த வேட்கையினால் மதிமயக்கமடைந்த அம்மகளி ருள்ளே ஒருத்தி மற்றொரு பெண்ணைப் பார்த்து நீங்கள் சென்ற வழியிலே இராமனின் உருவத்தை மாத்திரமன்றி அவ் விடத்தில் எனது உள்ளத்தையும் பார்த்ததுண்டா என்று வினவுகிறாள். ஆசை மிகுந்தபின் வெட்கம் விலகி விடுமல்லவா. 'ஆசை வெட்கமறியாது' என்பார்கள். நாணத்தையும் மறந்து கண்ணால் காணமுடியாத உள்ளத்தைக் கண்டிருக்கலாம் எனக் கேட்பது காதல் வேட்கை மிகுதியினால் என்பதைக் கம்பர் இங்கே உணர்த்துகிறார்.

இவ்வாறு பல பருவத்து மகளிரும் நெருங்கி வந்து அவனைக் கண்டு களித்து நின்ற வழியைக் கடந்து சென்ற இராமன், வசிட்டர், விசுவாமித்திரர் ஆகியோர் வீற்றிருந்த மண்டபத்தைச் சென்றடைகின்றான். அச்சபா மண்டபத்தைத் தயரதனும் மற்றும் பல நாட்டின் அரசர்களும் வந்தடைகின்றார்கள். எல்லோரையும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடன் சனக மன்னன் வரவேற்று உபசரிக்கின்றான். உலாவிற் படலத்திற் கூறப்படும் ஊர்கோலம் என்பது இக்காலத்தில் 'மாப்பிள்ளை அழைப்பு' என வழங்கப்படும் திருமணத்துக்கு முந்தியதாக நடைபெறும் மணமகன் ஊர்வலம் செய்வித்தலைக் குறிப்பதாக உள்ளது. 'வாரணமாயிரம் சூழ வலம் செய்து நாரணன் நம்பி நடக்கின்றான்' என்று திருமணத்துக்கு முன்பு உலாவரும் காட்சியை ஆண்டாளின் பாசுரத்தில் காணலாம். இந்த உலாவி யற் படலமும் கம்பனின் கற்பனையில் உருவானதேயாகும்.

அடுத்த இதழில் 20-வது படலமாகிய கோலங்காண் படலத்தில் திருமண நிச்சயத்துக்காகச் சீதையை அவளது தோழிகள் அலங்காரம் செய்கின்ற நிகழ்ச்சிகளைக் கம்பனின் சிறந்த கவிநயம் மிக்க செய்யுள்களுடன் அறிந்து மகிழ்வோம்.

(வளரும்)

shanmugarajah@thaiveedu.com

**தாய்வீடு இதழ் பற்றிய விமர்சனங்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.
விமர்சனங்கள் எம்மை ஓர் ஆரோக்கியமான பாதையில் இட்டுச்செல்லும்.**

E-mail: info@thaiveedu.com

Fax: 1-416-849-0594

Tel: 1-416-857-6406

ஆதித்தமிழர், திணை வழிக் குடிகள்

- செல்வநாயகி ஸ்ரீதாஸ்

தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், பாடல் பாடும் புலவனுக்காக வகுக்கப்பட்ட 'கவிதை மரபாகும்' தொல்காப்பியம் பொருளதிகார நூற்பாக்களையே முன்னிறுத்தி அந் 'நூற்பாக்களில் பயின்று வரும்' கவிதை மரபுகளிலிருந்து, அக்காலச் சமூகம், அரசு உருவாக்கத்தின் அடிப்படை, வளர்ச்சி, அரசு விரிவாக்கம் முதலாய தகவல்களைப் பிரித்தெடுத்து 'ஆதித் தமிழர், திணைவழிக் குடிகள், திணை வழியாகவே அரசு தென்னாட்டில் உருவாகியிருக்கிறது, விரிவாகியிருக்கிறது' என்பதை நிறுவுவது இவ் ஆய்வின் கருதுகோளாகும்.

கடந்தவை...

தொல்காப்பியர் காலத்தில் மக்கள் தாம் வாழ்ந்த நிலத்திற்கும் சூழலுக்கும் ஏற்பத் தமது வாழ்வியலை அமைத்துக் கொண்டார்கள். தமிழ் நாட்டின் அனைத்துப் பகுதிகளும் ஒரே மாதிரியான சூழலையும் சுவாத்திய நிலைகளையும் வாழ்வாதாரத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை. ஓர் இனத்தின் வாழ்க்கை முறை, பழக்க வழக்கங்கள், நம்பிக்கைகள், ஒழுக்கம் அனைத்துமே அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் நிலத்தின் தன்மை, தட்பவெப்ப நிலை, வாழ்வாதாரம் முதலியவற்றிற்கு ஏற்றாற்போலவே அமைந்திருக்கும். அவற்றின் பெயர்களும் அவ்வாறே நிலம் சார்ந்தே குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என அமைந்திருந்தன.

- தொல்காப்பியர் காலத்தில், தமிழ் மொழி நன்கு வளர்ச்சி பெற்ற நிலையில் இருந்திருக்கிறது
- திணை மக்கள் வாழ்வியல் சார்ந்து இலக்கணக் கோட்பாடுகள் வகுக்கப்பட்டிருந்தன.

என்பதை தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் அகத்திணையியல் வழி கண்டோம்.

தொடர்வது...

புறத்திணையியல் -

குழுக்கள் அரசுகளான வரலாறு:

30 நூற்பாக்களே கொண்ட புறத்திணை இயல், ஆதித் தமிழகத்தில் அரசு தோன்றி வளர்ந்த வரலாற்றைக் கூறும் வரலாற்று ஆவணமாகும். தொல்காப்பியத்தில் எந்த ஒரு இடத்திலும் மன்னர்கள், தலைவர்கள், அரசர்கள் எவர் பெயரும் குறிப்பிடப்படவில்லை. ஆனால் தொல்காப்பியம் முழுமையிலும் (மொத்த நூற்பாக்கள் 1611) இரு இடங்களில் மட்டுமே மன்னர்கள் பேசப்பட்டுள்ளார்கள்.

முதலாவதாக, புறத்திணையியலில்,

'வேந்திடைத் தெரிதல் வேண்டி ஏந்து புகழ்ப் போந்தை வேம்பே ஆர் என வருஉம் மாபெரும் தானையர் மலைந்த பூவும்'

- தொல். பொருள். புறத்திணையியல் நூ.5

என, மூவேந்தரும், தொல்காப்பியரால் அவரவருக்கு உரிய அடையாளப் பூக்களால், அதாவது, சேரர், போந்தைப் பூவாலும் (பனை), பாண்டியர் வேப்பம் பூவாலும், சோழர் ஆத்திப் பூவாலும் குறிப்பிடப்படுகிறார்கள். 'வேந்திடைத் தெரிதல் வேண்டி' என்று, போரில் அடையாளம் காண்பதற்காகவே பூக்கள் அணியப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. பிற்காலத்தில், சீருடை அணிந்து செல்லும் பாடசாலை மாணவர்கள், அவர்கள் அணியும் கழுத்துப் பட்டியால் எந்தப் பாடசாலை மாணவர்கள் என்று அறியப்பட்டார்கள், அதே போல.

இரண்டாவதாக, செய்யுளியலில்,

'பாட்டு உரை நூலே வாய்மொழி பிசியே அங்கதம் முதுசொல் அவ்வேழ் நிலத்தும் வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பின் நாற்பேரெல்லை அகத்தவர் வழங்கும் யாப்பின் வழியது என்மனார் புலவர்.'

- தொல். பொருள். செய்யுளியல் நூ. 75.

'வண்புகழ் மூவர்' என்று சேர, சோழ, பாண்டியராகிய தமிழ் வேந்தர் மூவர் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. அத்துடன், அவர்களது ஆட்சிக்கு உட்பட்ட நிலவெல்லை 'தண்பொழில் வரைப்பின் நாற்பேரெல்லை' என்றும் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவற்றின் மூலம், அறியக்கிடப்பதாவது,

- தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழ் நாடு வடக்கே விந்தியமலையையும் தெற்கே குமரிமுனையையும் கிழக்கிலும் மேற்கிலும் கடலையும் எல்லைகளாகக் கொண்டிருந்தது. இது, பனம்பாரனாரின் 'வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத் தமிழ் கூறு நல்லுலகம்' என்னும் பாயிரப் பகுதியால் உறுதி செய்யப்படுகிறது.
- தொல்காப்பியர் காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் அரசுகள் உருவாகிவிட்டன.
- தொல்காப்பியம், 'நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையில் அரசுகேற்றப்பட்டதாகத் தொல்காப்பியப் பாயிரம் கூறுகிறது.

எனவே, தொல்காப்பியர் காலத்தில் பாண்டிய மன்னர் அறியப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இதன் மூலம் அறியப்படுவது, தொல்காப்பியர் காலத்தில், தமிழ் நாடு விந்திய மலையை வட எல்லையாகக் கொண்ட பெருநிலப்பரப்பு என்பதும், அந் நிலப் பரப்பை சேர, சோழ, பாண்டியர் என்னும் மூவரசுகள் ஆண்டன என்பதும் ஆகும்.

இவற்றைத் தொல்காப்பியப் புறத்திணையியல் உறுதி செய்கிறதா?

தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல் அகம் அல்லாத அனைத்தையும் பேசுவதாக அறியப்பட்ட போதும் பெரும்பாலும் ஐவகை நிலத்திலும் நடைபெற்ற போர்களைப் பற்றியும் அதன் விளைவுகள் பற்றியும் பேசுகின்றது. தொல்காப்பியர், ஒவ்வொரு நிலத்துப் போர் ஒழுக்கத்தைப் பற்றிப் பேசும் போதும் அவ்வநிலங்களின் தன்மைக்கேற்ப அமைந்திருந்த போர்களை மிகச் சிறப்பாக நிலம் சார்ந்தே பேசுகிறார்.

தமிழ் நாட்டின் அரச உருவாக்கம் பற்றி ஆராயும் வரலாற்று மாணவனுக்கு, தொல்காப்பியம் புறத்திணையியல், அரிய ஆவணமாகும். பண்டைய போர்கள், போர்களுக்கான காரணம், போர் முறைகள், போரின் விளைவுகள், குழுக்கள் ஒழிக்கப்பட்டு அரசுகள் உருவான வரலாறு, இத்தனையும் புறத்திணையியல் வாயிலாக ஆய்ந்து அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. புறத்திணையியல் காட்டும் அரசியல் நிலையை இன்றைய அகழ்வாய்வும் உறுதி செய்கிறது.

போருக்கான காரணம்:

போர் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே வாழ்வியலின் ஒரு பகுதியாகக் கருதப்பட்டு வந்திருக்கிறது. தொல்காப்பியரும் பிரிவிற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாகப் பகைவயிற் பிரிவைக் குறிப்பிடுகிறார்.

‘ஓதல் பகையே தூதிவை பிரிவே.’

- தொல். அகத்திணையியல் - 27

பிற்காலத்தில், திருவள்ளூர் ‘வேந்தன் பொருள்’ பற்றிக் கூறுவது இச் சந்தர்ப்பத்தில் நோக்கத் தக்கது.

‘உறுபொருளும் உல்குபொருளும் ஒன்னார்த்
தெறுபொருளும் வேந்தன்பொருள்

- திருக்குறள் - 756

இந்நூற்பாவிடம் உரை கண்ட மு. வரதராசனார், இறையாக வந்து சேரும் பொருளும், சுங்கமாகக் கொள்ளும் பொருளும் தன் பகைவரை வென்று திறமையாகக் கொள்ளும் பொருளும் அரசனுடைய பொருள் என்றார்.

எனவே, மன்னர் ஒருவரை ஒருவர் அடித்துக் கொள்வதும் தோற்றவர் நாட்டில் வென்றவர் கொள்ளையிடும் பொருளை அரசன் பொருளாகவே கொள்ளுவதும் பண்டைக் காலத்திலிருந்தே ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட வழக்காக இருந்திருக்கிறது.

வெட்சிப் போர்:

தொல்காப்பியம், புறத்திணையியல் முதலில் வெட்சிப் போர் பற்றிப் பேசுகிறது. இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்க்கை வாழும் குறிஞ்சி நில மக்கள் குன்றவர், குறவர், கொடிச்சி, வெற்பன் என நிலம் சார்ந்த பெயர்களுடைய கொண்டவர்களாகப் பேசப்படுகிறார்கள். குறிஞ்சி நிலத்தவர் உணவு இருவகைப்படும், ஒன்று, காய், கனி, கிழங்கு வகைகள், இரண்

டாவது, மான், ஆமா, பன்றி, கடமான் முதலிய விலங்குகளின் ஊன். குறிஞ்சி நில மக்கள் வேளாண்மையும் செய்தார்கள், அத்துடன் சிறு பயிர்ச் செய்கையிலும் ஈடுபட்டனர். வாழ்க்கைத் தரம் உயர்வதற்கு அடிப்படையாக அமைவது பொருளாதாரம், குறிஞ்சி நில மக்கள் வாழ்க்கை அண்டை நிலமான முல்லை நிலம் போல பொருளாதாரத்தில் உயர்ந்ததாக இருக்கவில்லை.

ஆநிறை மேய்த்தல் முல்லை நில மக்கள் தொழிலாகும். ஆடு, மாடு முதலிய கால் நடைகள் விரைவில் இனம் பெருக்கும் தன்மையன. முல்லை நில மக்கள், மந்தைகளை வளர்த்து அவற்றிலிருந்து பால், தயிர், நெய், மோர், ஊன், தோல் முதலிய பயன்களைப் பெற்று வளமாக வாழ்ந்தனர். முல்லை நிலத்தாரின் ஆநிறைகள் அயல் நிலத்தார் கவனத்தைக் கவர்ந்தன. குறிஞ்சி நில மக்கள் தமது அடிப்படைத் தேவைக்காக அண்டை நிலமான முல்லை நிலத்தில் இரவு நேரத்தில் யாரும் அறியாது களவில் சென்று ஆநிறைகளைக் கவர்ந்து வருவார்கள். இதுவே வெட்சிப்போரின் தொடக்கமாக இருந்திருக்க வேண்டும்.

குறிஞ்சி நில மக்களின் புறம் சார்ந்த ஒழுக்கம் வெட்சி. ‘வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே’ என்று கூறிய தொல்காப்பியர், அதன் துறைகள் பதினான்கு என்கிறார். அவர் கூறிய வற்றிலிருந்து கூறாதவற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் நூற்பாக்கள் அமைந்திருக்கின்றன. ஆநிறை கவர்தல் பொருட்டு படைகள் தொடங்கிய பயணத்தின் ஒவ்வொரு படி நிலைகளையும் தொல்காப்பியர் ‘துறை’ என்று குறிக்கிறார். ஆநிறை கவர்ச் செல்லும் வீரர்கள், பூசலில் தம்மை, எதிரிகளிடமிருந்து வேறுபடுத்தி அடையாளம் காண்பதற்கு அணிந்து செல்வது தமது ஊர்ப் புறங்களில் அதிகமாகக் காணப்படும் ‘வெட்சி’ என்னும் பூவாகும். இதன் காரணமாகவே ஆநிறை கவர்தல் வெட்சி என்று கொள்ளப்பட்டது.

வெட்சிப் போர்த் தலைமை:

தொல்காப்பியர் காலம் பொ.ஆ.மு 711 என்பதை மறுபடியும் நினைவு கொள்வோம்.

‘வேந்து விடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின்,
ஆதந்து ஓம்பல் மேவற்றாகும்’

- தொல். புறத்திணையியல் நூ.2.

தொல்காப்பியர், வேற்றுப் புலக் களவை ‘வேந்தனால் ஏவப்பட்ட முனைவர்’ செய்ததாகக் குறிப்பிடுகிறது.

தொல்காப்பியர் காலத்தில், குறிஞ்சி நிலப் பகுதியில் ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஊர் காவல் நடைபெற்றிருக்கிறது. வேந்தனுடைய ஆணைப்படி, ஊரின் முனைப் பகுதியில் இருக்கும் வீரர்கள், வேற்றுப் புலத்தில் ஆநிறை கவர்ச் செல்வார்கள், அம் முனைப் பகுதியில் தங்கியிருக்கும் முனைவர்களின் தலைவன் படையைத் தலைமை தாங்கிச் செல்வான். இந்நூற்பாவில் ‘ஆதந்து ஓம்பல்’ என்றது, கவர்ந்து வந்த பசுக்களை, பசுக்களின் சொந்தக்காரர் மீட்டுச் செல்லாதவாறு பாதுகாத்தலாகும்.

பண்டைக் காலம் முதலாக தமிழ் நாட்டின் பெரும்பாலான மேற்கு மலைப் பகுதிகள் வேளிர் இனக் குழுவின் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததைச் சங்க இலக்கியங்களும் பிற சான்றுகளும்

எனும் உறுதி செய்கின்றன. கபிலர், ஓளவையார் போன்ற பெரும் புலவர்கள் பாரி, அதியமான் போன்ற வேளிர் குழுத் தலைவர்களின் நெருங்கிய நண்பர்களாக இருந்து அரிய சங்கப் பாடல்களை அவர்கள் மேல் பாடியிருக்கிறார்கள்.

‘தொன்று முதிர் வேளிர் குன்றார் குணாது’

- (குறு. 164)

என்றும்,

‘ஓம்பா ஈகை மாவேள் எவ்வி’

- (புறம் 24)

என்றும்,

‘பாரி வேள்பால் பாடினை செலினே’

- (புறம் 105)

என்றும்

‘மலை கெழு நாடன் மாவேள் ஆஅய்’

- (புறம் 135)

என்றும்,

பாடப்பட்ட பல சங்கப் பாடல்கள், வேளிரை, ‘முதுகுடிகள்’ என்றும் ‘மலை நாட்டை ஆண்டவர்கள்’ என்றும் ‘வள்ளல்கள்’ என்றும் கூறுகின்றன.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் வெட்சிப் போருக்குப் போன திணைக் குழுவினர் வேளிரா? இது, சிந்திக்க வேண்டிய விடயம். வேளிர் காலம் தொல்காப்பியரை விடவும் தொன்மையானது என்பதற்குச் சான்றுகள் உள்.

முவேந்தரை அவர்கள் அடையாளப் பூவால் குறிப்பிட்ட தொல்காப்பியர், தொல்காப்பியத்தின் எவ்விடத்திலும் வேளிர்களை அவர்கள் அடையாளப் பூவால் கூடக் குறிப்பிடவில்லை. வேளிர், சேர நாட்டின் எல்லைப்புற மலைகளில் பெரும்பாலும் ஆட்சி செய்தமையும் சேரருடன் வேளிருக்கு இருந்த தொடர்பும், வேளிர், சேரரின் அடையாள மாலையைத் தமக்குரியதாகக் கொண்டிருந்தமையும் இதற்குக் காரணமாக இருக்கலாம்.

இருங்கோவேள் என்னும் வேளிர் குடி மன்னனை கபிலர் பாடிய பாடல்வரிகள் இவ்விடத்தில் நினைவு கூரத்தக்கவை. அவை வருமாறு -

‘நாற்பத் தொன்பது வழிமுறை வந்த வேளிருள் வேளே விறற்போர் அண்ணல்’

- புறநானூறு, நூ. 201

இப்பாடல் அடிகள் கூறும் தகவல் - ‘வேளிர் தலைவனான இருங்கோவேள் 49 வழிவந்த வேளிர் குடியின் 50-ம் மன்னன்’. ஒரு மன்னனுக்கு, சராசரி 20 ஆண்டுகள் ஆட்சி என்று கணக்கிட்டால் இருங்கோவேளின் மூதாதையரான வேளிர் குடியின் ஆட்சிக் காலம் 1000 ஆண்டுப் பழமை மிக்கது. அதாவது தொல்காப்பியரை விடப் பழமையானது வேளிர் திணைக் குழு என்று கொள்ளக் கிடக்கிறது.

இருங்கோவேள், பதினெண் குடி வேளிருள் ஒருவன் என்கிற ஓளவை சு. துரைசாமிப்பிள்ளை அவர்களது கூற்றும் மனம் கொள்ளத்தக்கது.

வெட்சித் திணையை பன்னிரு படலம், மன்னுறு தொழில், தன்னுறு தொழில் என இருவகைத் தன்மையுடையதாகக்

கூறுகிறது. ‘மன்னுறு தொழில்’ என்பது, மன்னன் ஆணைப் படி ஆநிரை கவர்ச் செல்லுதல் என்றும் ‘தன்னுறு தொழில்’ என்பது மன்னன் ஆணையின்றி மறவர் தாமே ஆநிரை கவர்ந்து வருதல் என்றும் இரண்டாக வகுத்துக் கூறுகிறது.

பன்னிரு படலம் - அகத்தியருடைய, மாணாக்கர் பன்னிருவர் (தொல்காப்பியர் உள்ளிட்ட), புறப்பொருள் திணை, துறைகளின் இலக்கணங்களை, ஆளுக்கு ஒன்றாகப் பிரித்து, இயற்றி, அவற்றை ஒன்றாகத் தொகுத்து, பன்னிரு படலம் என்று பெயரிட்டதாகவும், அந்தத் தொகை நூல், பிற்காலத்தில் அழிந்தொழிந்து போனதாகவும் அறியப்படுகிறது. இக்கதையின் மெய்மை தெரியவில்லை. தொல்காப்பியத்திலேயே அனைத்துத் திணைகளும் துறைகளும் சிறப்பாக வகுக்கப்பட்டும், விரிக்கப்பட்டும் இருக்கும் போது, அதே காலத்தில், அதே ஆசிரியர் உள்ளிட்ட

பன்னிரு புலவர்கள் புறப்பொருளைத் தனித் தனியாகப் பாட வேண்டிய தேவை என்ன என்பது தெளிவாக இல்லை.

புறப்பொருள் வெண்பா மாலைக்கு முதல் நூல், பன்னிருபடலம் என்று புறப்பொருள் வெண்பா மாலையின் சிறப்புப் பாயிரம் கூறுகிறது. இதன் ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார். புறப்பொருள் வெண்பா மாலையின் காலம் பொ. ஆ. பி. 7-ம் நூற்றாண்டுக்கும் பொ. ஆ. பி. 12-ம் நூற்றாண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலம் என்பர். உரையாசிரியர் இளம்பூரணர் புறப்பொருள் வெண்பாமாலைச் செய்யுட்களைத் தனது உரையில் ஆளுவதால் ஐயனாரிதனார் இளம்பூரணருக்குக் காலத்தால் முற்பட்டவர் என்பது தெளிவு. தக்க சான்றுகள் இல்லாத காரணத்தால் பன்னிருபடலம் பற்றிய கதை நம்பக் கூடியதாக இல்லை. புறப்பொருள் வெண்பா மாலை தரும் செய்திகள் காலத்தால் மிகப் பிந்தியதாகக் கொள்வதே பொருத்தம் எனலாம்.

‘வேந்து விடு முனைஞர் வேற்றுப்புலக் களவின், ஆதந்து ஓம்பல் மேவற்றாகும்’

- தொல். புறத்திணையியல் நூ.2.

என்று தொல்காப்பியர், வேற்றுப் புலக் களவை ‘வேந்தனால் ஏவப்பட்ட முனைவர்’ செய்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆசிரியர் ஐயனாரிதனார் காலத்தில் இந் நிலை வளர்ச்சியுற்று, அரச எல்லைகள் விரிந்த நிலையில் அரசனே நேரே ஆணையிடும் நிலை மாறி ஆநிரை கவர்தல் அரசன் பணிப்புடனும், அரசன் பணிப்பு இல்லாமலும் என இருவகையாக விரிந்திருப்பதைக் காணலாம்.

‘வென்றி வேந்தன் பணிப்பவும்பணிப்பின்றியும் சென்று இகல்முனை ஆதந் தன்று.’

- புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.

தொல்காப்பியர் காலத்தில் மன்னன் ஆணைப்படி நடந்த ஆகோள், பிற்காலத்தில் எல்லைக் காவலர் மன்னன் பணிப்பு இல்லாமல் தம் விருப்பப்படி ஆநிரை கவர்ச் செல்வதாக விரிவடைந்திருப்பதைப் புறப்பொருள் வெண்பாமாலையில் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இது அரச விரிவாக்கத்தில் அதி காரப் பகிர்வு நடந்திருப்பதைக் காட்டுகிறது. வெட்சிப் போரின் பின்புலம் அறிந்து கொள்வது, தொல்காப்பியர் கூறும் வெட்சிப் போரைப் புரிந்து கொள்வதற்கு இலகுவாக

அமையும்.

வெட்சிப் போர்:

குறிஞ்சி நில மக்கள் முல்லை நிலத்து ஆநிரைகளைக் கவர்ச் செல்வது பற்றிக் கூறுவது வெட்சிப் போராகும்.

‘வெட்சி தானே குறிஞ்சியது புறனே,
உட்குவரத் தோன்றும் ஈரேழ் துறைத்தே’

- தொல். பொருள். புறத்திணையியல் நூ.2

வெட்சித் திணைக்குரிய துறைகள் 14. இங்கு, ‘துறை’ என்றது, போருக்குச் செல்லும் படைகள் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளின் படிமுறையாகும். ஒவ்வொரு நகர்வும் ஒவ்வொரு துறையாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அவை வருமாறு

‘படை இயங்கு அரவம், பாக்கத்துவிரிச்சி,
புடைகெடப்போகியசெலவே, புடைகெட
ஒற்றின் ஆகிய வேயே, வேய்ப்புறம்
முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை, முற்றிய
ஊர்கொலை, ஆகோள், பூசல் மாற்றே
நோயின்று உய்த்தல் நுவல்வழித் தோற்றம்
தந்துநிறை பாத்தீடு உண்டாட்டுக் கொடையென
வந்த ஈரேழ் வகையிற்று ஆகும்.’

- தொல். பொருள். புறத்திணையியல் நூ.3

மன்னன் ஆணைப்படி, அயல் நிலத்திற்குச் சென்று ஆநிரைகளைக் கவர்வதற்காக வீரர்கள் பொது மன்றில் கூடுகிறார்கள். களவிற்குச் செல்லும் மறவர்களை வழியனுப்புவதற்காக வந்த கூட்டத்தார், மன்றுகளில் தங்கி, அவர்கள் வருகையை எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறார்கள்.

நள்ளிரவு, படை இயக்கத்தின் ஓசை தவிர வேறு எந்த ஓசையும் இல்லை. படை, ஓசைப்படாமல் முன்னேறிச் செல்கிறது, வழியில் விரிச்சி (சகுனம்) கேட்டு தம் வெற்றியை உறுதி செய்து கொள்கிறது, படை, பகைவன் எல்லையை அடைகிறது. வெட்சி வீரர்களது ஒற்றர்கள், எல்லைக் காவலைக் கடந்து, மாற்றார் எல்லையுள் நுழைந்து, அவர்களது ஒற்றர்கள் அறியாது, உளவு பார்க்கிறார்கள் (புடைகெட ஒற்றின் ஆகியவேயே), காவலுக்கு நிற்கும் வீரர்கள் எண்ணிக்கை, அவர்கள் பலம் முதலியவற்றை அறிந்து அதற்கேற்ப தமது போர் நகர்வுகளை மேற்கொள்கிறார்கள். பகைவரது ஊர்ப்புறத்தே சென்று தங்கியிருக்கிறார்கள் (வேய்க்குறம் முற்றின் ஆகிய புறத்து இறை), ஊர் உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடக்கிறது. வீரர், காவலர்கள் அறியாது ஓசைப்படாது ஆநிரைகளைக் கவர்ந்து செல்கிறார்கள், கவர்ந்த ஆநிரைகளை உரியார் அறியாதவாறு இரகசியமாக ஓட்டிச் செல்கிறார்கள்.

இதன் மேல், எதிரிகள் விழித்துக் கொண்டு வழிமறித்து ஆநிரைகளை மீட்க முயல்கிறார்கள், (பூசல்மாற்று), இருவரிடையே கடும் சண்டை நடைபெறுகிறது (முற்றிய ஊர்க்கொலை). அவ்வாறு, இரு தரப்பினரும் சண்டை செய்யும் பொழுது, சென்ற படையினரில் ஒரு பகுதியார், ஆநிரைகளுக்கு எவ்வித துன்பமும் நேராமல் (நோயின்று உய்த்தல்), அவற்றைப் பாதுகாப்பாக ஓட்டி வந்து பொது மன்றில் சேர்க்கிறார்கள்(ஆகோள்).

ஆகோளுக்காகச் சென்ற வீரர்களின் வருகைக்காக மன்றில் காத்திருந்த தம்மவர் மகிழும்படியாக, மீண்டு வரும் வீரர்,

பசுக்களுடன் தொலைகில் தோன்றுகிறார்கள் (நுவலுழித் தோற்றம்). அவர்கள் சென்ற முயற்சி முழு வெற்றியுடன் முடிவடைகிறது. இது கருதியது முடித்த வெட்சி வீரர்களின் சாதனை பற்றிக் கூறும் பகுதியாகும்.

அடுத்து, ஆநிரை கவர்தலில் பங்கு கொண்ட வீரருக்கு, ஆநிரைகள் பகுத்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன. (பாத்தீடு). வினை முற்றிய மகிழ்வில் கள்ளுடன் விருந்துண்டு மகிழ்கிறார்கள் (உண்டாட்டு), இரவலருக்குப் பரிசாக ஆநிரைகள் வழங்கப்படுகின்றன (கொடை).

குடிநிலையும் கொற்றவை நிலையும்:

போர்க்கள மறவர்களின் வீரச் செயல்களைப் பற்றிக் கூறுவது குடிநிலையாகும். வீரர்களின் வெற்றிக்குக் காரணமான கொற்றவையின் நிலை பற்றிக் கூறுவது ‘கொற்றவை நிலை’ ஆகும். வீர மறவரது வீரச் செயல்களைப் பாடும் குடிநிலையும் அவ் வெற்றிக்குக் காரணமான கொற்றவையின் சிறப்பைப் பாடும் கொற்றவை நிலையும் வெட்சத் திணையே ஆகும்.

‘நோயின்று உய்த்தல், நுவல்வழித் தோற்றம், தந்து நிறை, பாத்தீடு, உண்டாட்டு, கொடை’ (தொல். புறத்திணையியல் நூ. 3) என்று 14 துறைகளில் கூறிச் செல்லும் முறை ஒரு பெரிய போரைப் பற்றியதாக இல்லை. ஆகோளுக்குச் சென்றவர்கள் வெற்றியோடு திரும்புதல் கண்ட மன்றில் காத்து நின்ற உற்றார், உறவினர் மகிழ்தல், கொண்டு வந்த ஆக்களை மன்றில் கட்டுதல், ஆநிரைகளைப் பங்கிட்டுக் கொள்ளுதல் (பாத்தீடு), ஆகொண்ட வெற்றியைக் கொண்டாடுதல் (உண்டாட்டு), நிரைகளை இரவலருக்குப் பரிசாகக் கொடுத்தல் முதலிய செய்திகள் கூறிச் செல்லும் வகை அரச உருவாக்க கால நிலையைக் காட்டுகிறது. இது ஒரு பெரும் படையெடுப்பைக் காட்டவில்லை.

இவ்வாறான பூசலில் சாதனை படைத்த வீரனுக்குப் பரிசிலும் பட்டமும் வழங்குவதுடன் வீரமரணம் அடைந்தவர்களுக்கு நடுகல் நாட்டி வழிபடும் வழக்கமும் இருந்திருப்பதைத் தொல்காப்பியம் பதிவு செய்திருக்கிறது. இவை அனைத்தும், குழுக்களிடையே நிலவிய பூசல்கள், அப் பூசல்களின் விளைவான குழுத் தலைமை, அதன் வளர்ச்சியான அரச உருவாக்கம் என்பவற்றையே காட்டுகிறது.

வெட்சிப் போரில் பயன்படுத்தப்பட்ட படை, ஆயுதங்கள்:

காலாட் படை மட்டுமே வெட்சிப் போரில் கலந்து கொண்டதாகத் தொல்காப்பிய நூற்பா வழி அறியக் கிடக்கிறது. வெட்சித் திணையானது குழுக்களிடையே நடந்த பூசலையே காட்டி நிற்கிறது.

அடுத்த தொடரில் வெட்சித் திணையுடன் தொடர்புடைய வஞ்சித் திணை இந்த முடிவை எவ்வாறு பிரதிபலிக்கிறது என்பது ஆராயப்படும்.

- தொடரும்...

selvanayaki.s@thaiveedu.com

தமிழியல் ஆய்வுகள் - வரலாறும் வளர்ச்சியும்

39

- நா. சுப்பிரமணியன்

சிலப்பதிகாரம் தொடர்பாக நிகழ்ந்துள்ள முக்கிய ஆய்வுகள் என்ற வகையிலே கடந்த கட்டுரையிலே முனைவர் இராம. குருநாதன், திரு.ப. முத்துக்குமாரசுவாமி ஆகியோரால் தொகுத்தளிக்கப்பட்டுள்ள 'சிலப்பதிகாரம் - ஆய்வுக்கோவை' (2004) மற்றும் கா. அய்யப்பன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகவும் பேராசிரியர் வீ. அரசு அவர்களைப் பொதுப்பதிப்பாசிரியராகவும் கொண்டு வெளிவந்ததான 'சிலப்பதிகாரம் - பன்முக வாசிப்பு' (2009) ஆகிய இரு ஆக்கங்கள் கவனத்துக்கு இட்டுவரப்பட்டன. அத்துடன் அவற்றின் தொகுப்புத் தன்மைகள் பற்றிய பொது அவதானிப்புகளும் கூட அங்கு முன்வைக்கப்பட்டன. அவற்றையடுத்து, முதலாவதான 'சிலப்பதிகாரம் - ஆய்வுக்கோவை' தொகுப்பின் கட்டுரைகளின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் பற்றிய பார்வையைத் தொடங்கினோம். அம் முயற்சியிலே அத் தொகுப்பின் 'ஒப்பியல்', 'சமூகவியல்', 'நாட்டுப்புறவியல்' மற்றும் 'நாடக இயல்' ஆகிய வகைகள் சார்ந்த கட்டுரைகளின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் கவனத்துக்கு இட்டுவரப்பட்டன. இக்கட்டுரையிலே முதலில் அத்தொகுப்பின் ஏனைய பன்னிரு கட்டுரைகள் நோக்கப்படவுள்ளன. அவற்றையடுத்து இரண்டாவதான 'சிலப்பதிகாரம் - பன்முக வாசிப்பு' என்ற தொகுப்பின் கட்டுரைகள் கவனத்துக்கு வரவுள்ளன.

'சிலப்பதிகாரம் - ஆய்வுக்கோவை' சார்ந்தனவாகிய ஏனைய பன்னிரு கட்டுரைகளும் பற்றிய பார்வையில் முதலில் நமது கவனத்துக்கு வந்துள்ள செய்தி, 'இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே சிலப்பதிகாரம் பற்றிய சிந்தனைகளில் சில புதிய போக்குகளை அவதானிக்க முடிகிறது' என்பதேயாகும். குறிப்பாக மேற்படி கட்டுரைகளுள் பாதிக்கு மேற்பட்டவை கடந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் தமிழில் அடிபதிக்கத் தொடங்கிய புதிய வகை அணுகுமுறைகள்சார் முயற்சிகளாக அமைந்தனவாகும்.

இவற்றுள் குறிப்பாக, முனைவர் அ. ஆலிஸ் அவர்களின் 'அமைப்பியல் நோக்கில் சிலப்பதிகாரம்', முனைவர் பொ.நா. கமலா அவர்களின் 'உளநுட்பச் செயல்வழி சிலப்பதிகாரம்', முனைவர் க. கமலி அவர்களின், 'சிலப்பதிகாரத்தின் தகவல் பரிமாற்றமும் செய்தி பரவும் முறைகளும்', முனைவர் க. பஞ்சாங்கம் அவர்களின் 'சிலப்பதிகாரம் சில பயணங்கள்', முனைவர் ராஜ் கௌதமன் அவர்களின், 'சிலப்பதிகாரத்தில் புகாரிலிருந்து மதுரைக்குச் சென்ற வழி' மற்றும் முனைவர் எஸ்.கே.எம். மகரியா பீவி அவர்களின் 'சிலப்பதிகாரத்தில் இயற்கையிகந்த கூறுகள்' ஆகியன இவ்வகையின என்பதை

அவற்றின் தலைப்புகளே உணர்த்தி நிற்கின்றன. முனைவர் ஜே.ஆர். இலட்சுமி அவர்களின் 'கவிதைகளில் சிலம்பின் தாக்கம்' என்ற கட்டுரையுங்கூட இவ்வாறான புதிய அணுகு முறைசார் பார்வையே எனலாம்.

'அமைப்பியல்' என்பது தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வுச் சூழலுக்கு 1980-களிலே அறிமுகமான புதிய சிந்தனையாகும். இது, இலக்கியத்தை 'அகவடிவம்' மற்றும் 'புறவடிவம்' ஆகிய இரு நிலைகளில் வகைப்படுத்தி நோக்குவதாகும். இச் சிந்தனைசார் கருத்தாக்கங்கள் மேலைத் தேசத்தில் சகூர், விளாடிமீர் ப்ராப், லெவிஸ்ட்ராஸ், ரோமன் யாக்கப் சன், ரோலன் பர்த் முதலிய பல அறிஞர்களால் முன் வைக்கப்பட்டனவாகும். சகூர் அவர்கள் 'மொழியின் கட்டமைப்பு பற்றிச் சிந்தித்தவராவார். 'மொழியின் கட்டமைப்பானது, 'கருத்து', 'வடிவம்' மற்றும் 'அவற்றின் தொடர்பு' ஆகிய மூன்று கூறுகளை உள்ளடக்கியது' என்பதும், 'மொழியின் அலகுகள் ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு விதத்தில் இன்னொன்றுடன் தொடர்பு கொள்வன' என்பதுமான கருத்தாக்கங்களை அவர் முன்வைத்துள்ளார். விளாடிமீர் ப்ராப் அவர்கள் நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பகுதி பகுதிகளாகப் பிரித்து நோக்கி அவற்றுக்கடையிலான தொடர்புகளையும் அப்பகுதிகள் இணைந்த நிலையில் எய்தும் வடிவ முறைமைகளையும் பற்றி ஆராய்ந்தவராவார்.

இவ்வாறான அமைப்பியல்சார் சிந்தனைகளைச் சார்ந்து சிலப்பதிகாரத்தைப் புரிந்து கொள்ளும் ஆய்வு முயற்சியாகவே முனைவர் அ. ஆலிஸ் அவர்களின் 'அமைப்பியல் நோக்கில் சிலப்பதிகாரம்' என்ற கட்டுரை அமைந்துள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தின் அமைப்பைக் 'கதைக் கூறுகள்' மற்றும் 'கருத்துக் கூறுகள்' என இருவகைப்படுத்தி நோக்கி விளக்கியுரைக்கும் முயற்சியையே முனைவர் ஆலிஸ் அவர்கள் இக் கட்டுரையில் மேற்கொண்டுள்ளார்.

'கதைக்கூறுகள்' என்றவகையில் 'இன்பம்', 'துன்பம்', 'துன்பம் நீக்கும் முயற்சி', 'பெருந்துன்பம்', 'போராட்டம்', 'வெற்றி', 'விண்ணகம் அடைதல்', 'தீய விளைவுகள்', 'கோயில் எழுப்புதல்' ஆகிய ஒன்பது கூறுகளும் கருத்துக்கூறுகள் என்றவகையில் 'ஊழ்வினை' மற்றும் 'கற்புத்திறன்' ஆகிய இரு கூறுகளும் இக்கட்டுரையிலே சுட்டப்படுகின்றன. இவற்றை மையப்படுத்தியதாகவே சிலப்பதிகாரம் கட்டமைதி பெற்றுள்ளது என்பதே முனைவர் அ. ஆலிஸ் அவர்கள் இக்கட்டுரை மூலம் உணர்த்தும் செய்தியாகும்.

முனைவர் பொ.நா. கமலா அவர்களின் 'உளநுட்பச் செயல்

வழி சிலப்பதிகாரம்' என்ற கட்டுரையானது 'உளவியல்' சார்ந்தது என்பதை அதன் தலைப்பே உணர்த்தி நிற்கிறது. இங்கே, 'உளநுட்பச் செயல்வழி என்ற தொடரானது 'மனத்தின் தற்காப்புத்திறன்' என்ற பொருள் தருவதாகும். அதாவது, தாங்கொணாத துயரங்கள் நேரும்போது ஏற்படக்கூடிய அகமனப் போராட்டங்களைத் தவிர்த்தற்காக அகமனமானது மேற்கொள்ளும் உத்தி முறைகளே இங்கு 'உளநுட்பச் செயல்வழி' என்ற தொடரால் சுட்டப்படுகிறது. ஆங்கிலத்தில் Mental Mechanism என்பதன் தமிழாக்கமாகவே இங்கு இத் தொடர் பயில்கிறது. இவ்வாறான உளநுட்ப அறிவியல் சார்ந்த பார்வையின் ஊடாக சிலப்பதிகாரக் கதை மாந்தரின் அகமன உணர்வுகள் மற்றும் அவை சார்ந்த அவர்களின் நடத்தைகள் மற்றும் இயங்கு நிலைகள் ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ளும் முயற்சியாகவே முனைவர் பொ.நா.-கமலா அவர்களின் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

முனைவர் க. கமலி அவர்களின், 'சிலப்பதிகாரத்தின் தகவல் பரிமாற்றமும் செய்தி பரவும் முறைகளும்' என்ற கட்டுரையானது தகவல் பரிமாற்றம் என்ற கற்கைத்துறை சார்ந்ததாகும். அத் துறைசார் வல்லுநர்கள் வகுத்துள்ள வரையறைகளின் வழிநின்று - குறிப்பாக அத்துறைசார் ஐந்து கூறுகளை முன்னிறுத்தி - அவர் சிலப்பதிகாரத்தின் தகவல் பரிமாற்றச் சூழலை நமது பார்வைக்கு இட்டு வந்துள்ளார்.

முனைவர் க. பஞ்சாங்கமவர்களின், 'சிலப்பதிகாரம் சில பயணங்கள்' என்ற கட்டுரையானது அக்காப்பியத்தின் கதை மாந்தர்கள் பலரும் மேற்கொண்ட பயணங்கள் பற்றிய பார்வையாக அமைந்ததாகும். காப்பியக் கதைகள் பலவற்றிலும் கதை மாந்தரின் பயணங்கள் பற்றிய எடுத்துரைப்புகள் முக்கிய பங்கு வகித்து வந்துள்ளன. குறிப்பாகக் கதை மாந்தரின் குணம்ச வளர்ச்சி நிலைகள் மற்றும் மாற்றங்கள் முதலியன பற்றியவற்றைச் சுட்டுவதற்குப் பயண எடுத்துரைப்புகள் பயன்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வகையில் பயண எடுத்துரைப்பானது ஒரு காப்பியக் கட்டமைப்பு சார்ந்த ஒரு உத்திமுறையாகவும் கூடத்திகழ்ந்து வந்துள்ளது. சிலப்பதிகாரத்தில் பயிற்றுள்ள இவ்வாறான பயண உத்தி முறையை நுனித்து நோக்கும் ஒரு ஆய்வுச் செயற்பாடாகவே முனைவர் பஞ்சாங்கமவர்களின் இந்தக் கட்டுரை அமைந்துள்ளது. 'கோவலன் பயணம்', 'கண்ணகி பயணம்', 'கவுந்தியடிகளின் பயணம்', 'மாடல மறையோனின் பயணம்', 'மாங்காட்டு மறையோனின் பயணம்', 'கோசிகமானியின் பயணம்', 'சேரன் செங்குட்டுவனின் பயணம்' ஆகியன இக்கட்டுரையிலே நுனித்து நோக்கப்பட்டுள்ளன.

முனைவர் ராஜ் கௌதமன் அவர்களின், 'சிலப்பதிகாரத்தில் புகாரிலிருந்து மதுரைக்குச் சென்ற வழி' என்ற கட்டுரையானது, சிலப்பதிகாரக் காலத்து வழித்தடங்கள் தொடர்பான ஆய்வாகும். இவ்வாறான ஆய்வுப் பார்வையானது 'நிலப்பரப்பியல்' (Topography) சார்ந்ததாகும். அவ்வகையில் குறிப்பாக அக்காலப் புவிச்சூழல் சார்ந்த சமூக இயங்கு நிலை பற்றிய ஒருவரலாற்றுப் பார்வையாக இதனைக் கொள்ளலாம். இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் தொடர்பாக இந்நூலின் பதிப்புரையிலிடம்பெறும் குறிப்பொன்று இங்கு நோக்கத்தக்கது. அக்குறிப்பு வருமாறு:

'ராஜ் கௌதமனின் 'புகாரிலிருந்து மதுரைக்குச் சென்ற வழி' என்ற கட்டுரை, வழித்தடங்களின் பயன்பாட்டைத் தொடக்கமாகத் தெரிவித்துவிட்டு, படிப்படியே மக்களின் வாழ்வியல்

இலக்கியப் பின்னணியோடு பயணிப்பதை முற்பகுதி உணர்த்துகிறது. புகாரிலிருந்து மதுரை செல்லும் கதைப் போக்கின் பயணத்தில் பாத்திர வளர்ச்சி, ஊழ்வினைச் சிந்தனை, சமயப் புரட்சி, கலைகள் பற்றிய படைப்பாளரின் திறம் முதலியவற்றை விளக்க நெடிய பயணம் உறுதுணையாக இருத்தலை மொழிகிறது. இதனூடே சமயம் உருவெடுத்த நிலை, வழிபாட்டு முறையில் மாற்றம் பக்திக் காலத்திய நடப்பியல், வைதிக மறுப்பு முதலானவையும் அலசப்படுகின்றன.' (ப.10)

முனைவர் எஸ்.கே.எம். மகரியா பீவி அவர்களின் 'சிலப்பதிகாரத்தில் இயற்கையிகந்த கூறுகள்' என்ற கட்டுரையானது அக்காப்பியக் கட்டமைப்பிலே இடம்பெற்றுள்ள 'இயற்கைக் கப்பாலான புனைவு அம்சங்கள்' பற்றிய பார்வையாகும். இலக்கியம் என்பது மனித மனம்சார்ந்தது என்ற வகையில் பொதுவாக இயற்கையோடியைந்ததாயினும் அது இயற்கையின் வரையறைகளுக்குள் அடங்கி நிற்பதன்று. அது, படைப்பாளியின் மனத்தின் இயல்புக்கேற்ற வகையில் கற்பனை நிலையிலே பல தளங்களில் இயங்கி நிற்பதாகும். இவ்வாறான இயங்கு நிலையே 'இயற்கையிகந்த நிலை' எனப்படுகிறது. சிலப்பதிகாரக் காப்பியத்தின் கதைக் கட்டமைப்பிலே காணப்படும் இவ்வாறான இயற்கையிகந்த கூறுகளை எடுத்துக் காட்டி விளக்கும் வகையிலமைந்ததே முனைவர் எஸ்.கே.எம். மகரியா பீவி அவர்களின் இக்கட்டுரை. சிலப்பதிகாரத்தில் இடம்பெறும் இயற்கையிகந்த சித்திரிப்புகளின் பெரும்பான்மையானவை குறிப்பாக கண்ணகி என்னும் பாத்திரத்தை மையப்படுத்தியவையே என்பதும் அவை அவளைத் தன்னிகரில்லாத் தலைவியாக - குறிப்பாகத் தெய்வநிலையினளாக - உயர்த்தும் நோக்குடனமைந்தவை என்பதுமான அவதானிப்புகள் இக்கட்டுரையிறுதியிலே பதிவாகியுள்ளன. (ப.130)

முனைவர் ஜே.ஆர். இலட்சுமி அவர்களின் 'கவிதைகளில் சிலம்பின் தாக்கம்' என்ற கட்டுரையானது பண்டைய இலக்கியக்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் பிற்காலப் படைப்புகளில் செலுத்தியிருக்கக்கூடிய செல்வாக்கு பற்றிய ஆய்வியல் அணுகுமுறை சார்ந்ததாகும். இங்கே சிலப்பதிகாரம் தொடர்பான சிந்தனைகளின் செல்வாக்கு - குறிப்பாக, 'கற்பு', 'ஊழ்வினை', 'அறம்' மற்றும் 'அழகியல்' ஆகியன சார்ந்த கருத்தாக்கங்களின் செல்வாக்கு - தமிழ்ப் புதுக்கவிதைகளில் படிந்துள்ள முறைமையே கவனத்துக்கு இட்டு வரப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான செல்வாக்குக்கான சான்றுகள் பதினாறு கவிதைத் தொகுதிகளிலிருந்து இங்கு எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளன.

மேற்குறித்த ஏழு கட்டுரைகள் தவிர ஏனைய ஐந்து கட்டுரைகளில் துரை. குணசேகரன் அவர்களின் 'அயலகங்களில் கண்ணகி கதை', முனைவர் தி. மகாலட்சுமி அவர்களின் 'சிலப்பதிகார ஆய்வுகள்' ஆகிய கட்டுரைகள் 'வரலாற்றுப் பார்வைகள்' என்பதான பொதுக் கணிப்புக்குரியனவாகும். ஏனைய மூன்று கட்டுரைகளும் உத்திமுறை மற்றும் பண்பாட்டு நிலைகள் ஆகியன சார்ந்த தனிப்பார்வைகளாக அமைந்தவையாகும். முனைவர் மு. சுதந்திரமுத்து அவர்களின் 'சிலம்பின் படிமங்கள்', திரு. வையவன் எழுதிய 'கண்ணகி என்னும் கற்புத் தீபம்', மற்றும் முனைவர் மு. முத்துவேலு அவர்களின் 'சிலம்பில் வழக்கும் தீர்ப்பும்' ஆகியன இவ்வாறமைந்தவையாகும்.

‘வரலாற்றுப்பார்வை’ சார்ந்தவற்றுள் துரை. குணசேகரன் அவர்களின் ‘அயலகங்களில் கண்ணகி கதை’ என்ற கட்டுரையானது சிலப்பதிகாரக் கதையம்சங்கள் - அதாவது கண்ணகி மற்றும் கோவலன் ஆகியோரை மையப்பாத்திரங்களாகக் கொண்ட கதைகள் - வெவ்வேறுபட்ட உள்ளடக்க அம்சங்களுடன் ஈழத்திலும் இந்திய மண்ணின் பிற மாநிலங்களிலும் அவ்வச் சூழல்கள்சார் மொழிகளிலும் வழங்கி வந்துள்ளமை மற்றும் வழங்கி வருகின்றமை தொடர்பான தொகுநிலைக் குறிப்பாகும். குறிப்பாக தமிழ் உட்பட மலையாளம் வடமொழி, இந்தி ஆங்கிலம் சிங்களம் ஆகியமொழிகளின் வழக்கிலிருக்கும் கண்ணகி - கோவலன் கதைகளை இக்கட்டுரை நமது கவனத்துக்கு இட்டு வருகின்றது.

அதாவது காப்பியநிலைசார் ஆக்கமான சிலப்பதிகாரம் என்ற கட்டமைப்புக்கு அப்பால் வழக்கிலிருந்து வந்துள்ள - வழக்கிலிருந்து வருகின்ற - கண்ணகி, கோவலன் கதைகள் பற்றிய ஒரு கணக்கெடுப்பாகும். இவ்வகையில் இக்கட்டுரையானது முன்னர் (கடந்த கட்டுரையில்) நாம் நோக்கியதான முனைவர் சா. வளவன் அவர்களுடைய, ‘நாட்டுப்புறச் சிலப்பதிகாரம்’ என்ற கட்டுரையுடன் தொடர்புறுத்தி நோக்குதற்குரியதாகும்.

முனைவர் தி. மகாலட்சுமி அவர்களின், ‘சிலப்பதிகார ஆய்வுகள்’ என்ற கட்டுரையானது சிலப்பதிகாரத்தை அடியொற்றி எழுந்த நூல்களின் ஆய்வுப் போக்குகள் பற்றிய தொகுநிலைப் பார்வையாகும். அவ்வகையில் நாம் முன்னர் நோக்கிய டாக்டர் பஞ்சாங்கமவர்களின் சிலப்பதிகாரத் திறனாய்வுகள் - ஒரு பார்வை என்ற ஆய்வு நூல் தரும் ஆய்வு வரலாற்றின் செய்திகளுடன் ஏனைய பல தகவல்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு முக்கிய கட்டுரையாக்கமாக இது திகழ்கிறது.

முனைவர் சுதந்திரமுத்து அவர்களின் கட்டுரையானது, ‘படிமம்’ என்ற உத்திமுறை சார்ந்த பார்வையாகும். ஒரு உணர்வு நிலையையோ அல்லது ஒரு கருத்தையோ வாசகனின் மனக் கண்ணில் சொற்களின் ஊடாகக் காட்சிப்படுத்தும் உத்திமுறையே படிமம் எனப்படுகிறது. உவமை, உருவகம் முதலிய பல்வேறு உத்தி முறைகளின் கூட்டாகவே படிமம் உருவாகிறது. இவ்வாறான படிமங்கள் சிலப்பதிகாரத்திலே இடம்பெற்றுள்ள முறைமை பற்றிய ஒரு பார்வையாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

திரு. வையவன் எழுதிய ‘கண்ணகி என்னும் கற்புத் தீபம்’ மற்றும் முனைவர் மு. முத்துவேலு ‘சிலம்பில் வழக்கும் தீர்ப்பும்’ ஆகிய இரு கட்டுரைகளும் பண்பாட்டு நிலை சார்ந்த தனிப்பார்வைகள் என்பதை அவற்றின் தலைப்புகளே உணர்த்தி நிற்பன. சிலப்பதிகாரத்தைக் கற்பின் மாண்புணர்த்தும் ஆக்கமாகவும் பண்டைத் தமிழரின் நீதி முறைக்கான ஒரு சான்றாகவும் காண்கின்ற பண்பாட்டுணர்வுசார் பொதுநிலைப் பார்வைகளாக மட்டுமே இவை அமைந்துள்ளன.

‘சிலப்பதிகாரம் பன்முக வாசிப்பு’ என்ற நூல் அடையாளப்படுத்தும் வாசிப்பு வரலாறு - ஒரு தொகுநிலைக் குறிப்பு:

இத்தொகுப்பானது, ஆங்கிலத்தில் ‘ரீடர்’ (Reader) என்ற பெயரில் வெளிவரும் ‘கையேடு’ அல்லது ‘பன்முக வாசிப்பு’ என்ற வகைசார் ஆக்க முயற்சி என்பதையும் அவ்வகையிலே

இவ்வாக்கமானது சிலப்பதிகாரம் முழு நிலையில் அச்சேறிய காலம் முதல் அண்மைக்காலம் வரையில் வாசிக்கப்பட்டு வந்துள்ள முறைமையை - அதாவது அந்நூல் பற்றிய பார்வைகளிலும் சிந்தனைகளிலும் நிகழ்ந்து வந்துள்ள வளர்ச்சி நிலைகள் மற்றும் மாற்றங்கள் ஆகியவற்றை அடையாளங்காட்டும் வகை மாதிரிகள் எனத்தக்க பதினான்கு கட்டுரைகளைக் கொண்டமைந்ததாகும் என்பதையும் முன்னரே- கடந்த கட்டுரையில் - நோக்கியுள்ளோம்.

இத் தொகுப்பாக்கம் தொடர்பாக நோக்கும் முயற்சியிலே முதலில் இதன் பதிப்பாசிரியர் திரு.கா. அய்யப்பன் அவர்கள் இத்தொகுப்பை மேற்கொண்டதன் நோக்கம் மற்றும் அதன் பின்புலம் ஆகியன தொடர்பான சில குறிப்புகளை இங்கு பதிவு செய்வது அவசியம் எனக் கருதுகிறேன். இக்குறிப்புகளை அவருடைய கூற்றாகவே இங்கு தரவிழைகிறேன். அவ்வகையில், ‘சிலம்பின் சிதறல்கள் சேர்க்கப்படும் போது’ என்ற தலைப்பிலான அவருடைய பதிப்புரைக் குறிப்பிலிருந்து சில பகுதிகள் இங்கு நமது கவனத்துக்கு இட்டு வரப்படுகின்றன.

‘தமிழ்ப் புலமை மரபினர்களால் மட்டும் அல்லாது அனைவராலும் குறிப்பிட்ட பனுவல்கள் தொடர்ச்சியாகக் கவனிக்கப்பட்ட வரலாறு முக்கியமானதாகும்; சிலப்பதிகாரப் பனுவலை உரையாசிரியர்கள் எதிர்கொண்ட முறைமை, பதிப்பாசிரியர்கள் எதிர்கொண்ட முறைமை, இருபதாம் நூற்றாண்டு ஆராய்ச்சியாளர்கள் எதிர்கொண்ட நிலைமை, இருபதாம் நூற்றாண்டின் சமூக இயக்கங்கள் எதிர்கொண்ட நிலைமை எனப் பலதளங்களிலும் உரையாடலுக்கு உட்படுத்த முடியும். இளங்கோவடிகள் தனக்கு முன்னும் தனக்குப் பின்னும் யாராலும் நிகழ்த்திக்காட்ட முடியாத ஒரு இலக்கிய மரபு மாற்றத்தை உருவாக்கியதன் பின்னணியில் தமிழகம் இலங்கை கேரளம் ஆகிய பகுதிகளில் சிலம்பின் (கோவலன்-கண்ணகி) கதைக் கூறுகள் எப்படியெல்லாம் வழங்கப்பட்டன என்பது குறித்த மேலதிகத் தரவுகள் இன்று வெகுவாக விமர்சிக்கப்பட்டு வருகின்றன. தமிழ்ச் செம்மொழிப் பனுவல்களில் இடம்பெறும் சிலப்பதிகாரப் பனுவலின் பல்வேறு வாசிப்பு மரபுகளை இத்தொகுப்பு ஒருங்கிணைத்துள்ளது.’

மேலே இதுவரை இத்தொகுப்பின் நோக்கம் மற்றும் அதன் பின்புலம் ஆகியன பற்றிய பதிப்பாளர் சிந்தனைகளை நோக்கினோம். இனி நேரடியாக இத் தொகுப்பின் கட்டுரைகளை நோக்குவோம்.

இத்தொகுப்பில் இடம்பெற்றுள்ள முதலிரு கட்டுரைகளும் சிலப்பதிகாரப் பதிப்புகளுக்கான முன்னுரை மற்றும் முகவுரை ஆகிய தலைப்புகளில் அமைந்தனவாகும். முதலாவது கட்டுரையானது சிலப்பதிகாரத்தை இன்று நாம் காணும் வடிவில் முழு நிலையில் முதலிலே - 1892-ல் அரும் பதவுரை மற்றும் அடியார்க்கு நல்லாருரை ஆகியவற்றுடன் - பதிப்பித்தவரான உ.வே. சாமிநாதையரவர்களால் அப்பதிப்புக்கு எழுதியுள்ள முன்னுரையாகும். இரண்டாவதாக இடம் பெறுவது இந்நூலுக்கு முழுவதுமாக உரையெழுதி 1942-ல் பதிப்பித்தவரான ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் அப்பதிப்பிற்கு எழுதிய முன்னுரையாகும்.

அடுத்தமைந்தவையான பன்னிரு கட்டுரைகளுள் இறுதியி ரண்டைத் தவிர இடையிலுள்ள பத்தும் முறையே எஸ்.

வையாபுரிப்பிள்ளை, மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி, மு. இராகவையங்கார், பி.எல். சாமி, சிவசுப்பிரமணியம் இரகுராம், கா.கைலாசபதி, வீ. அரசு, கா. சிவத்தம்பி, ராஜ் கௌதமன், கே. பழனிவேலு ஆகிய ஆய்வறிஞர்களின் முன்னைய பதிவுகளிலிருந்து பெறப்பட்டவையாகும்.

எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை அவர்களது 'சிலப்பதிகாரம்' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையானது அவருடைய காவிய காலம் என்ற நூலிலிடம்பெற்ற சிலப்பதிகாரம் பற்றிய பதிவினின்றி பெறப்பட்டதாகும். மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியவர்களின் 'சிலப்பதிகாரமும் பங்காளமும்' என்ற கட்டுரையானது அத்தலைப்பிலே 'கலைக்கதிர்' என்ற இதழில் (மலர்:11, இதழ்:4) 1950-ல் வெளிவந்த அவருடைய கட்டுரையின் மறுபதிவாகும்.

'பத்தினித்தேவியைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள்' என்ற தலைப்பிலமைந்ததான மு. இராகவையங்காரின் கட்டுரையானது கா. நமச்சிவாய முதலியாரவர்களின் நினைவு மலரில் வெளிவந்ததாகும். இது தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் 1984-ல் வெளியிட்ட ஆராய்ச்சித் தொகுதியிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. பி.எல் சாமியவர்களின் ஆக்கமான 'கண்ணகியும் பகவதி வழிபாடும்' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையானது 'ஆராய்ச்சி' என்ற ஆய்விதழிலே 1970-ல் வெளிவந்ததாகும். சிவசுப்பிரமணியம் இரகுராம் என்பாரால் எழுதப்பட்டதான 'ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடு' என்ற கட்டுரையானது 'புதிய ஆராய்ச்சி' என்ற ஆய்விதழின் 2-ம் வெளியீட்டில் (ஜூலை 2009) வெளிவந்த அதே தலைப்பிலான கட்டுரையின் சுருங்கிய வடிவமாகும்.

பேராசிரியர் கா. கைலாசபதி அவர்களால் எழுதப்பட்டதான 'சிலப்பதிகாரச் செய்திகள்' என்ற கட்டுரையானது 1967-68 காலப்பகுதியில் பேராதனையிலுள்ள இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடான இளங்கதிர் இதழில் வெளிவந்ததாகும். இங்கு அது அவருடைய 'அடியும் முடியும்' என்ற கட்டுரைத் தொகுப்பிலிருந்து பெறப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர் வீ. அரசு அவர்களின் ஆக்கமான 'சிலப்பதிகாரப் பனுவலும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல் வரலாறும்' என்ற கட்டுரையானது தமிழகத்தின் பெரியார் பல்கலைக்கழகத்தின் கருத்தரங்கொன்றிலே 04-02-2008-ல் வாசிக்கப்பட்டதாகும். சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்பெறும் நாடகம் பற்றிய தகவல்களின் பகுப்பாய்வு' என்ற தலைப்பிலமைந்ததான பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியவர்களின் கட்டுரையானது 2005-ல் வெளிவந்ததான அவருடைய 'பண்டைத்தமிழ் சமூகத்தில் நாடகம்' என்ற நூலிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும்.

அடுத்தமைந்ததான முனைவர் ராஜ் கௌதமன் அவர்களின் 'சிலப்பதிகாரத்தில் புகாரிலிருந்து மதுரைக்குச்சென்ற வழி' என்ற கட்டுரையானது மேலே நாம் நோக்கியதான 'சிலப்பதிகாரம் - ஆய்வுக் கோவை' என்ற நூலிலிருந்து இத் தொகுப்பிற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டதாகும் என்பதை முன்னைய கட்டுரையிலே நோக்கியுள்ளோம். அடுத்தமைந்ததான 'மிகையில் பத்தின் சுட்டும் காப்பியமும் இளங்கோவடிகளின் எடுத்துரைப்பும்' என்ற தலைப்பிலான பேராசிரியர் கே. பழனிவேலு அவர்களின் கட்டுரையானது 'பனுவல் எடுத்துரைப்புத் திறனாய்வு' என்ற தலைப்பிலே 'வல்லினம்' - புதுவை இதழிலே 2009-ல் வெளிவந்ததாகும்.

அடுத்தமைந்தவையான கா. அய்யப்பனவர்களின் 'சிலப்பதிகார உரைகள் - சில கருத்தாடல்கள்' மற்றும் இரா.வெங்கட-

டேசன் அவர்களின் 'சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வரலாறு' ஆகிய இறுதியிரு கட்டுரைகளும் இத்தொகுப்பிற்காக எழுதியிணைக்கப்பட்டவையாகத் தெரிகின்றன.

இவ்வாறமைந்த இக்கட்டுரைகளின் உள்ளடக்க அம்சங்களை மேற்படி கட்டுரைகள் வரிசைப்படுத்தப்பட்டுள்ள முறைமையை அடியொற்றி இங்கு நோக்கலாம். இவ்வரிசைப்பாட்டிலே எட்டு முக்கிய வாசிப்பு நிலைகளை அவதானிக்க முடிகிறது. இத் தொகுப்பின் பொதுப் பதிப்பாசிரியரான பேராசிரியர் வீ. அரசு அவர்கள் இந்நூலின் தொடக்கத்திலே 'சமகாலத்தில் சிலப்பதிகாரம்' என்ற தலைப்பிலே முன்வைத்துள்ள சில குறிப்புகளைச் சார்ந்தே இந்த அவதானிப்புகள் இங்கு முன்வைக்கப்படுகின்றன.

வாசிப்புநிலை:1

இந்நிலையானது சிலப்பதிகாரம் ஒரு முழுநூலாக அச்சேறிவந்த சூழல் சார்ந்ததாகும். 'முன்னுரை' மற்றும் 'முகவுரை' ஆகிய தலைப்புகளில் அமைந்தவையான முதலிரு கட்டுரைகளும் சிலப்பதிகாரமானது ஒரு முழு நூலாக அச்சேறிவந்த சூழல் சார்ந்தவை என்பதறிவோம். ஏடுகளைத் திரட்டித் தொகுத்து நோக்கி மூல பாடத்தைத் தீர்மானிப்பதிலும் அவ்வாக்கத்தை முழுமையாக மக்களிடம் இட்டுச் செல்லும் முயற்சியிலும் உ.வே. சாமிநாதையரும் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரும் அவர்களுடன் தொடர்பு கொண்டிருந்த தமிழ் ஆர்வலர் பலரும் ஆற்றியுள்ள பெரும் பங்களிப்புகளை நமக்கு அறியத்தரும் முக்கிய பதிவுகளாக அவை திகழ்கின்றன. அவ் வகையில் பன்முக வாசிப்பு என்ற இத் தொகுப்பின் தொடக்கப் பதிவுகளாக அவை அமைந்ததில் உள்ள பொருத்தப்பாட்டைத் தெளிவாகவே உணர முடிகிறது.

உ.வே. சாமிநாதையரவர்களின் முன்னுரையானது அவர் அவ்வாக்கத்தின் மூலபாடம் மற்றும் உரைகள் (அரும்பதவுரை, அடியார்க்கு நல்லாருரை) ஆகியவற்றின் ஏடுகளைத் தேடித் திரட்டுவதிலும் கிடைத்தவற்றிலிருந்து சரியான மூல பாடநிலைகளைத் தீர்மானிப்பதிலும் பதிப்பித்தலிலும் காட்டிய பேரீடுபாட்டை நமக்கு அறியத் தருகிறது. இவ்வாறாகத் தாம் மேற்கொண்ட செயற்பாடுகளில் தனக்குத் துணை நின்ற தமிழ் ஆர்வலர்கள் பலரையும் அவர் அம் முன்னுரையிலே நன்றியுணர்வுடன் பதிவு செய்துள்ளார் என்பதும் இங்கு குறிப்பிடுவது அவசியமாகும்.

மேற்படி உ.வே.சா அவர்களின் சிலப்பதிகார முதற் பதிப்பானது வெளிவந்து ஐம்பதாண்டுகள் கழித்து வெளி வந்ததே ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்களின் உரையுடனான பதிப்பாகும். இப்பதிப்பின் முக்கியத்துவம் என்ற வகையில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம், 'இதுவே அவ்வாக்கத்துக்கு அமைந்துள்ள முதலாவதான முழுநிலை விளக்கவுரை கொண்ட பதிப்பு' என்பதாகும். உ.வே.சா. பதிப்புகள் மூலம் எமக்குக்கிடைத்துள்ள அடியார்க்கு நல்லாருரையானது அவ்வாக்கத்தின் அனைத்துப் பகுதிக்குமானதன்று. 'புகார்க் காண்ட'த்தின் 'கானல்வரி'க்கும் 'மதுரைக்காண்ட'த்தின் 'வழக்குரை காதை' முதலான நான்கு காதைகளுக்கும் வஞ்சிக்காண்டம் முழுவதிற்கும் அடியார்க்கு நல்லாருரை கிடைக்கவில்லை. இந்நிலையிலேயே ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாரவர்கள் சிலப்பதிகாரத்தின் முழுமைக்கும் விளக்கவுரை தர முற்பட்டார். அவ்வாறான அவரது முயற்சியின் இயல்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் இம் முகவுரையானது சிறப்பாகவே உணர்த்தி நிற்கிறது.

வாசிப்பு நிலை:2

இது சிலப்பதிகாரமானது தமிழர் பண்பாட்டின் முக்கிய இலக்கியப் பதிவு என்ற கவனத்தைப் பெற்றுப் பரந்த நிலையில் வாசிக்கப்படத் தொடங்கிய சூழல் சார்ந்ததாகும். அச் சூழலில் அவ்வாக்கத்தின் வரலாற்றைத் தீர்மானிப்பதான ஆய்வுப் பார்வை சார்ந்து உருவானவையாகவே பேராசிரியர் எஸ் வையாபுரிப்பிள்ளை மற்றும் மயிலை சீனி. வேங்கடசாமி ஆகியோரின் கட்டுரைகள் திகழ்கின்றன.

எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளையின் 'சிலப்பதிகாரம்' என்ற தலைப் பிலான கட்டுரையானது தமிழிலக்கிய வரலாறு என்ற ஆய்வுத் தளம் சார்ந்ததாகும். அவருடைய இக் கட்டுரைப் பகுதியை உள்ளடக்கியதான காவிய காலம் என்ற நூலின் முழுமையான தலைப்பு தமிழிலக்கிய சரிதத்தில் காவிய காலம் என்பதேயாகும். எனவே இக்கட்டுரைப் பகுதியானது சிலப்பதிகாரத்தை 'இலக்கிய வரலாற்று நோக்கில் தரிசிக்கும் முயற்சியே' என்பது வெளிப்படையாகவே தெரிகிறது.

அவ்வகையில் இது அக் காப்பியத்தின் கட்டமைப்பு நிலை, காலம், கதை மரபு, கதைத் தொடர் புடையதான மணிமேகலை என்ற காப்பியத்தோடு இக்காப்பியம் கொண்டிருக்கக் கூடிய பொதுமை அம்சங்கள் மற்றும் இளங்கோவடிகளின் புலமை முதலான பல அம்சங்களையும் விரிவாக நோக்கியுள்ளது. சிலப்பதிகாரம் தொடர்பான பார்வையானது மேலே நோக்கிய 'பதிப்புநிலை அநுபவங்கள்' என்ற சிந்தனைத் தளத்திலிருந்து 'இலக்கிய வரலாற்றுப் பார்வை' என்பதான இன்னொரு தளத்தை நோக்கி நடை பயிலத் தொடங்கிவிட்டதை இக்கட்டுரை தெளிவாகவே உணர்த்திநிற்கிறது.

மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியவர்களின் 'சிலப்பதிகாரமும் பங்களாரும்' என்ற கட்டுரையானது அவ்வாக்கத்தின் கால நிர்ணயம் தொடர்பான ஒரு பிரச்சினையை விவாதிப்பதாக அமைந்ததாகும். அவ் வகையிலேயே அக்கட்டுரை 'வரலாற்றுப் பார்வைசார் வாசிப்பு' ஆகிறது. சிலப்பதிகாரத்தின் காட்சிக் காதையில் இடம்பெறும் 'பங்களர்' என்ற சொல்லே இக் கட்டுரையின் விவாதப் பொருளாகும். இச் சொல்லானது வங்காள நாட்டவர் என்ற பொருளைத் தருவது என்பதே மேற் கூட்டிய பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை மற்றும் பேராசிரியர்கள் கே.ஏ. நீலகண்ட சாஸ்திரி, வி.ஆர் இராமச்சந்திர தீட்சிதர் முதலிய ஆய்வாளர்களின் ஊகமாகும். இவ்வகத்தினடிப்படையில் சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்தை அவர்கள் பின் கொண்டு சென்றுள்ளனர். குறிப்பாக வையாபுரிப்பிள்ளையவர்கள் சிலப்பதிகாரமானது கி.பி. 500-க்குப் பின்னர் எழுந்தது என்ற கருத்தினராவார். அவருடைய அவ்வாறான முடிவுக்கு இவ்வகமும் ஒரு காரணியாகும். இவ்வாறான ஊகத்தைத் தக்க சான்றுகளுடன் மறுக்கும் வகையில் எழுதப்பட்டதே மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியவர்களின் இக்கட்டுரை. 'தமிழகத்தின் வடபகுதி சார்ந்த ஒரு நிலப் பகுதியினரே 'பங்களர்' எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளனர்' என்பதே அவரால் சாசனச் சான்றுகள் மூலம் இதில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள முடிபாகும். இதன் மூலம் சிலப்பதிகாரத்தின் காலத்தைப் பின்கொண்டு செல்வதற்கான காரணியொன்று மறுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதே மயிலையாரின் இக்கட்டுரை மூலம் இங்கு நாம் புரிந்து கொள்ளவேண்டிய முக்கிய செய்தியாகும்.

வாசிப்பு நிலை: 3

இது, சிலப்பதிகாரத்தைத் தமிழின் நாட்டார் மரபுடன் - குறிப்பாகப் பத்தினித் தெய்வ வழிபாட்டு மரபுடன் - தொடர்புறுத்தி

நோக்கும் நிலையாகும். மு. இராகவையங்கார், பி. எல் சாமி மற்றும் சிவசுப்பிரமணியம் இரகுராம் ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இவ்வாறான வாசிப்பு சார்ந்தவையேயாம் என்பதை அவர்களின் கட்டுரைகளின் தலைப்புகளே உணர்த்துவன.

மு. இராகவையங்காரின் 'பத்தினித்தேவியைப் பற்றிய சில குறிப்புகள்' என்ற தலைப்பிலமைந்ததான கட்டுரையானது இளங்கோவடிகளின் கண்ணகிக்கும் தமிழ்ச் சூழலில் பண்டு தொட்டு வழக்கிலிருந்து வரும் கண்ணகிக்குமுள்ள பொதுமை மற்றும் வேறுபாடுகள் ஆகியவற்றையும் கண்ணகி கதையானது பத்தினிச் செய்யுள் என வழங்கப்பட்டு வந்த முறைமையையும் பிற்காலத்திலே பத்தினி தேவி கதை வளர்ந்து வந்துள்ள முறைமையினையும் பற்றிய ஒரு தொகு நிலைக் குறிப்பாக அமைந்ததாகும்.

பி.எல். சாமி அவர்களின் 'கண்ணகியும் பகவதி வழிபாடும்' என்ற தலைப்பிலான கட்டுரையானது கேரளத்தின் பகவதி வழிபாட்டுக்கும் தமிழில் வழங்கி வரும் கண்ணகி வழிபாட்டுக்கும் உள்ள தொடர்பைப் பற்றிய ஒரு நுண்ணாய்வாகும். பகவதி வழிபாட்டுடன் பண்டைய தாய்த் தெய்வ வழிபாடு, இந்து மதம் சார்ந்ததான 'சக்தி வழிபாடு', சைனரின் 'பத்மாவதி வழிபாடு', பௌத்தத்தின் 'தாராதேவி வழிபாடு' ஆகியவற்றையும் தொடர்புபடுத்தி நோக்கியுள்ள வகையில் விடயக் கனதி மிக்கதாக இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

சிவசுப்பிரமணியம் இரகுராம் அவர்களுடைய 'ஈழத்தில் கண்ணகி வழிபாடு' என்ற கட்டுரையானது ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் நிலவிவரும் கண்ணகி வழிபாடுகள் தொடர்பான செய்திகள் பலவற்றை நமது கவனத்துக்கு இட்டு வருகிறது. அவ்வகையில் தமிழர் சிங்களவர் ஆகிய இரு சாராரிடத்தும் நிலவிவரும் கண்ணகி வழிபாட்டு மரபுகளையும் அவற்றின் தோற்றப் பின்புலங்களையும் பற்றிய பல ஆய்வுத் தரவுகளை இது தொகுத்தளித்துள்ளது.

வாசிப்பு நிலை: 4

இது, பண்டைய இலக்கிய ஆக்கங்களைச் சமகாலப் பார்வைகளின் தளத்தில் நின்று 'வரலாற்றுப் பிரதிகளாக' அணுகும் முறைமைகளை விமர்சிப்பதான வாசிப்பு நிலையாகும். பேராசிரியர்கள் கைலாசபதி மற்றும் வீ. அரசு ஆகியோரின் கட்டுரைகள் இவ்வாறான வாசிப்பு முறைமையில் அமைந்தனவேயாகும். சிலப்பதிகாரமானது அச்சேறிய காலம் முதல் அது சூழல்களின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப எவ்வாறெல்லாம் வாசிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதை இவ்விரு கட்டுரைகளும் விமர்சித்துள்ளன.

பேராசிரியர் கைலாசபதியவர்களுடைய 'சிலப்பதிகாரச் செய்திகள்' கட்டுரையானது அவ்வாக்கத்தை 'முத்தமிழ்க் காப்பியம்', 'வரலாற்றுக் காப்பியம்', 'குடிமக்கள் காப்பியம்', 'பெண்ணின் பெருமை பேசும் காப்பியம்' என்றெல்லாம் அடையாளப்படுத்தி அதனைப் புகழ்ந்தேத்தும் நிலைகளை விமர்சிப்பதோடு அவ்வாறான அணுகு முறைகள் விலக்கப்பட வேண்டியன என்பதையும் உணர்த்தியுள்ளது.

பேராசிரியர் அரசு அவர்களின் 'சிலப்பதிகாரப் பனுவலும் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியல் வரலாறும்' என்ற கட்டுரையானது சிலப்பதிகாரத்தை இருபதாம் நூற்றாண்டின் அரசியல் அமைப்புகள் எவ்வாறெல்லாம் எதிர்கொண்டுள்ளன என்பது பற்றியும் கல்விச் சூழல்கள் அதனை வாசித்துள்ள முறைமைகள் பற்றியுமான விமர்சனமாக அமைந்ததாகும். இவ் விமர்

சனத்தின் நிறைவாக அவர் முன்வைத்துள்ள முக்கிய செய்தி மேற்சட்டியவாறான பல்வகைப் பார்வைகளே இலக்கிய ஆக்கங்களுக்கு 'பலமும் பலவீனமும் ஆக அமைகின்றன' என்பதாகும். இத் தொடர்பிலான அவருடைய குறிப்பொன்று இங்கு பதிவு பெறவேண்டிய முக்கியத்துவமுடையதாகும். அக்குறிப்பு வருமாறு:

'இருபதாம் நூற்றாண்டில் உருவான இந்திய தேசிய இயக்கம், தமிழகத்தின் சுயமரியாதை இயக்கம் தமிழகத் தமிழ்த் தேசிய இயக்கம், தமிழக இடதுசாரி இயக்கம் ஆகிய அனைத்தும் சிலப்பதிகாரப் பனுவலில் நிகழ்த்திய அரசியல் கருத்து நிலை அந்தந்த இயக்கத்தின் கருத்து நிலைச் சார்புக்குப் பனுவலை உள்வாங்குவதாக இருப்பதைக் காண்கிறோம். இது பனுவலில் எப்படிச் சாத்தியமாகிறது? என்ற கேள்வி சுவையானது. இலக்கியச் செல்நெறி மரபில் உருப் பெற்று வரும் பனுவல்களுக்கு இத்தன்மை சாத்தியமாகும்; இதுவே பனுவலின் பலமும் பலவீனமும் ஆகும். அவ்வகையான புரிதலே பனுவலை ஒரு திறந்த நிலைப் பனுவலாகப் புரிந்துகொள்ள உதவும். இல்லையெனில் அப்பனுவல் பல்பரிமாணங்களை இழந்துவிடும். இலக்கிய உணர்திறன் என்பது கருத்து நிலை சார்ந்து செயற்படும் போது பனுவல் பல்பரிமாணங்களில் வெளிப்படும். அதுவே இலக்கியச் செல்நெறி மரபு' (ப.141)

வாசிப்பு நிலை: 5

ஐந்தாவது வாசிப்பாக இங்கு கவனத்துக்கு வருவது சிலப்பதிகாரத்தைத் தமிழரின் கலை வரலாற்றின் ஆவணமாகத் தரிசிக்கும் வாசிப்பாகும். இதற்கான சான்றாக இங்கு இடம்பெறுவதே பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியவர்களின் 'சிலப்பதிகாரத்தில் காணப்பெறும் நாடகம் பற்றிய தகவல்களின் பகுப்பாய்வு' என்ற தலைப்பிலமைந்த கட்டுரையாகும். தமிழ் நாடக மரபின் வரலாற்றாய்வுக்கு சிலப்பதிகாரம் மற்றும் அதற்கமைந்த அடியார்க்கு நல்லாருரை ஆகியன முக்கிய சான்றாதாரங்களாகத் திகழ்ந்து வருவன என்பது பொதுவாக அறியப்பட்ட செய்தியேயாம். இதனைச் சமூக வரலாற்றுப் பின்புலத்தில் ஆய்வு நிலையில் உறுதிப்படுத்திய வகையிலேயே பேராசிரியர் சிவத்தம்பியவர்களின் 'பண்டைத் தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்' என்ற ஆய்வு நூல் முக்கியத்துவமுடையதாகிறது. இந் நூலிலிருந்து பெறப்பட்டதான இந்த ஆய்வுப் பகுதியானது சிலப்பதிகாரம் மற்றும் அதன் உரைகள் ஆகியவற்றில் இடம் பெற்ற நாடகம் பற்றிய தகவல்களையும் விவாத நிலையில் விளக்கியுரைப்பதாகும்.

வாசிப்பு நிலை: 6

இது, சமகாலக் கோட்பாட்டு நிலைகள் சார்ந்து வாசிக்கும் நிலையாகும். இத் தொகுப்பிலிடம்பெற்றுள்ள பேராசிரியர் ராஜ் கௌதமன் மற்றும் பேராசிரியர் கே. பழனிவேலு ஆகியோருடைய கட்டுரைகள் இவ்வாறான வாசிப்பு முறைமைகளுக்கான சான்றுகளாக அமைந்துள்ளன. ராஜ் கௌதமனுடைய 'சிலப்பதிகாரத்தில் புகாரிலிருந்து மதுரைக்குச் சென்ற வழி' என்ற கட்டுரையானது நாம் மேலே நோக்கிய சிலப்பதிகாரம் - ஆய்வுக் கோவை என்ற தொகுப்பு நூலிலிருந்து பெறப்பட்டதென்பதையும் அதன் உள்ளடக்க அம்சங்கள் பற்றியும் மேலே அந்நூல் பற்றிய பகுதியில் நோக்கியுள்ளோம்.

'மிகையில் பத்தின் சுட்டும் காப்பியமும் இளங்கோவடிகளின் எடுத்துரைப்பும்' என்ற தலைப்பிலான பேராசிரியர் கே. பழனிவேலு அவர்களின் கட்டுரையானது 'பனுவல் எடுத்துரைப்புத்

திறனாய்வு' என்ற வகைசார் பார்வையாகும். ஒரு இலக்கியக் கட்டமைப்பானது அதனைப் படைப்பவன் தனது மொழியைக் கையாளும் திறனையே அடிப்படையாகக் கொண்டது என்பதே இவ்வகைத் திறாய்வின் அடிநாதமான கருத்தாகும். இவ்வாறான திறனாய்வுப் பார்வையைப் பற்றிய முக்கிய சிந்தனைகளை முன்வைத்த ஒருவராக அறியப்படுபவர் இரஷ்ய அறிஞரான மிகாயில் பக்தின் (Mikhail Bakhtin) அவர்கள். அவருடைய சிந்தனையை ஒட்டிய பார்வையாகவே பேராசிரியர் கே. பழனிவேலு அவர்களின் இக்கட்டுரை அமைந்துள்ளது. காப்பியமொன்றின் கட்டமைப்பு நிலை சார்ந்து பக்தின் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளவை இளங்கோவடிகளின் படைப்பாளுமையுடன் ஒப்பிட்டு விளக்கும் முறையிலேயே இக்கட்டுரை வளர்த்துச் செல்லப்பட்டுள்ளது. மேற்படி ஒப்பீட்டின் முடிபாக அவர் முன்வைத்துள்ள நிறைவுக் குறிப்பொன்று இங்கு நமது கவனத்துக்குரியதாகிறது. அக்குறிப்பு வருமாறு:

'உலகளாவிய காப்பியங்களை முன்வைத்துக் காப்பியத்தின் பண்பைப் பேசும் பக்தினின் ஒருசில கருத்துகள் சிலப்பதிகாரத்துக்கு அணுக்கமாக இருக்கின்றன. அதே நேரம் வாசகப் புரிதல்களுக்கு இடமளிக்கக் கூடியதாக, பல சமூக பண்பாடு சார்ந்த குரல்கள் சிந்தனைகள் ஒலிக்கும் களமாகவும் அமைந்துள்ளது. இந்தப் பல்குரல் தன்மைக்கும் காப்பியப் பொதுத் தன்மைகளிலிருந்து மாறி இருப்பதற்கும் சிலப்பதிகாரத்தின் எடுத்துரைப்பு முறையே காரணம் ஆகும். இதனால் இளங்கோவடிகளின் நுணுக்கமான எடுத்துரைப்பே சிலப்பதிகாரத்தை ஒரு நாவலைப்போல அமைத்திருக்கிறது எனலாம்'. (ப.184)

வாசிப்பு நிலை: 7

இது, உரை மரபு பற்றிய வாசிப்பாகும். அதாவது உரையாசிரியர்களின் புலமைச் செயற்பாட்டின் ஊடாகச் சிலப்பதிகாரம் அணுகப்பட்டுள்ள முறைமையை இங்கு கவனத்தில் இருத்திய வாசிப்பாக இது திகழ்கிறது. பதிப்பாசிரியரான கா. அய்யப்பனவர்களின் ஆக்கமான 'சிலப்பதிகார உரைகள் - சில கருத்தாடல்கள்' என்ற கட்டுரையானது இவ்வகையில் அமைந்ததாகும். சிலப்பதிகாரத்தின் அரும்பதவுரை, அடியார்க்கு நல்லாருரை மற்றும் ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டாருரை ஆகியவற்றை மையப்படுத்தி இக் கட்டுரை எழுதப்பட்டுள்ளது.

வாசிப்பு நிலை: 8

இது பதிப்பு வரலாறுசார் வாசிப்பாகும். இரா. வெங்கடேசன் அவர்களின் 'சிலப்பதிகாரப் பதிப்பு வரலாறு' என்ற இறுதிக் கட்டுரையானது இவ்வகையில் அமைந்ததாகும். சிலப்பதிகாரத்தின் முதலாவது காண்டமான 'புகார்காண்ட'த்தின் 'கானல்வரி' வரையிலான பகுதியானது 1972-ல் தி.ஈ. ஸ்ரீநிவாசராகவாச்சாரியாரால் பதிப்பிக்கப்பட்ட காலம் முதலாக அண்மைக்காலம் வரை நிகழ்ந்துள்ள சிலப்பதிகாரப் பதிப்புகளின் வரலாற்றை ஆராயும் முயற்சியாக இது அமைந்துள்ளது.

'சிலப்பதிகாரம் - ஆய்வுக்கோவை' (2004) மற்றும் 'சிலப்பதிகாரம் - பன்முக வாசிப்பு' (2009) ஆகிய இரு நூல்கள் பற்றிய பார்வைகள் இத்துடன் நிறைவுக்கு வருகின்றன.

(தொடரும்)

subramanian.n@thaiivedu.com

கதவு

- அகரன்

ஓவியம் - செல்வன்

இக்கதை போபோஸ் கிரக வாசிகளின் வார்த்தைகள் சில வற்றை பிரயோகிப்பதை இட்டு நீலக்கிரக வாசிகள் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும். நீங்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருப்பதை அடியேன் அறியாதவனல்ல. உங்கள் நேரகாலத்தை கவனத்தில் கொண்டு அவற்றுக்கான தமிழ் பொருளை கீழே அறிந்திட முடியும். உணர்ச்சிவசப்பட்டு 'போபோஸ் கிரகம் வரை சென்ற மொழி தமிழ்' என்று பெருமைப்பட்டு கூவிய குயில் களை அன்போடு முன்னால் வருமாறு பணிவுடன் கேட்கிறேன். அத்தனைபேருமா? சற்றுக் காத்திருங்கள். இப்போது நீங்கள் சிந்திப்பதற்கு நிறைய விடயங்கள் இருப்பதை அறிவேன். ஒவ்வொரு நொடியையும் உங்கள் பணத்திற்காக செலவழித்து வேகமாக உங்கள் கபாலங்களை இந்த லேசர் கத்தியால் திறந்து உங்கள் பெறுமதிமிக்க முளைகளை வெளியேற்றி பாதுகாப்பாக பெட்டிகளில் இட்டு தருவேன். கதை முடியும்வரை கதவுகளை திறக்காதீர். இக்கதை முடிந்ததும் மீண்டும் தங்கள் முளைகளை பொருத்தி விடலாம். நீங்கள் எனக்கு ஓர் உதவி செய்யவேண்டும். ஓர் ஆயிரம் ஆண்டுகள் என்னோடு பயணப்பட்டு 3125-ம் ஆண்டில் இருந்து போபோஸ் கிரக வாசிகளாக உங்களை காலப்பயணத்தில் ஆக்கிக்கொள்ளவும். சிரிக்காதீர்கள். கல்தோன்றி மண்தோன்றா காலத்தில் வானோடு தோன்றிய உங்களுக்கு இது ஒரு 'யுயுப்பி' வேலை.

(பறவான் - போபோஸ்சின் பிரபஞ்ச வாகனம்.)

வீடம் - போபோஸ் வாசிகள் வாழும் மூடப்பட்ட பெருவீடு.

கீ டொங் காண் மென் - எல்லோரும் எல்லோருக்காக (சுலோகம்)

ரீ மின் - ஆச்சரியம்

பீர் டிஸ் - நிச்சயம்

நிவின் சோ - அழகின் உச்சம்.)

பறவான் தயாராகி விட்டிருந்தது. அதற்குள் அவர்கள் இருவருக்குமான போதிய பொருட்கள் இருப்பதையும் 'சக்தி' நிரம்பி முழுமை காட்டுவதையும், அதன் பெட்டியின் வெளிப்பாகம் வெளியிட்ட இருட்டு ஒளி காட்டிற்று. பறவான் நீலக்கோள் நோக்கி ஆறு தடவை சென்று வரக் கூடிய சக்தியாக

அது இருக்கும்.

தீடன் தன் வாழ்வின் இறுதிப் பறவான் பயணம் இதுவாகத் தான் இருக்கும் என்று நினைத்தபடி மீடயின் கரங்களைப் பற்றி அழைத்துச்செல்ல நகர்ந்தார். அவர்கள் இரு கைகளையும் சூழ இருந்த 'போபோஸ்' வாசிகளின் அந்த ஆண்டுக்கான அதிபர் போன் முன்னிலையில் நெற்றி மையத்தில் தொட்டு கோளின் நம்பிக்கை உறுதிச்சடங்கை செய்தனர். பின்னர் மூவரும் அவர்களின் எல்லாப் பற்களாலும் சிரித்து 'போபோஸின் எதிர்காலத்திற்காக' என்றார்கள்.

'எங்கள் முதாதையரின் கிரகத்தில் சென்று வென்று வாருங்கள்' என்று அதிபர் போன் போபோஸ் மொழியில் கூறி விடை பெற்றார்.

பறவானில் முதன்முதல் பறக்கும் பதட்டமும், விருப்பமும் மீட உடலெங்கும் தெரிந்தது. தம் உடலெங்கும் மீண்டுமொருமுறை சரிபார்த்தனர். தீடன் 'இது எனது இறுதிப் பயணம், உனக்கு முதற்பயணம்' என்று கூறிக்கொண்டே பொத்தானை தொட்டு பிரபஞ்சப் பயணத்தின் கதவுகளை திறந்தார். அவர்களைத் தவிர அங்கு யாரும் இல்லை. எல்லோருக்கும் சேதிகள் சென்று சேர்ந்திருக்கும். பறவான் தன் பெட்டியில் இருந்து விடுவித்து சிவந்த கீற்றுக்களைச் சிதறவிட்டு வீடத்தின் ஏறுபடியில் தன் கதவுகளைப் பொருத்தியது.

'தைரியமாக இரு. எங்கள் முதாதையர் நீலக்கிரகத்திற்கு செல்வதையிட்டு பெருமையாக இரு. முதல்பயணமே உனக்கு நல் அனுபவங்களைத் தரட்டும்' என்றார். மீட 'கீ டொங் காண் மென்' என்று போபோஸ் கிரக மொழியில் சொன்னார். அவரும் பதிலுக்கு அதைச் சொன்னார். 'எல்லோருக்குமாக எல்லோரும்'.

வீடத்தில் இருந்து பறவான் விலகி தன் இணைப்பைத் துண்டிக்கும் நேரத்தில் பறவானுக்குள் தம் இடங்களில் தம்மைப் பொருத்திக்கொண்டு இருவருமே வீடத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தனர். எங்கு செல்வதெனினும் வாழும் கிரகத்தை விட்டுப் பிரியும் ஏக்கம் அவர்களிடம் போபோஸ் காற்று மோதிய முகம்போல் மாறி இருந்தது. பறவான் ஆயிரம் தேனீக்களின் சத்தத்தில் ஆரம்பித்து மூன்றுமுறை சுற்றி தன் நிலைகளை உறுதி செய்தது. அதன் கட்டளைகள் சரியானதும் பறவான் இயந்திர மொழியில் பேசியது. தீடன் பொத்தானை அமர்த்தி

னார். பறவான் தீக்கங்குள் போன்ற அலைகளை வீசி ஒளியைத் தாண்டிய வேகத்தில் நட்சத்திரம் வீழும் நொடிபோல் பிரபஞ்ச வெளியில் பறந்தது.

சில நிமிடங்களிலேயே செவ்வாய்க்கிரகம் தெரிய ஆரம்பித்தது. அது சிவந்த கண்போல் நெருங்கி வந்தது. அதன் மேல்முனையில் இருந்து வந்த சமிக்ஞைக்கு தீடன் பதில்

அனுப்பி விட்டார். மீடி அங்கும் இங்கும் அண்ட வெளியை பறவை ஒன்று தலையசைப்பது போல் பார்த்தபடி இருந்தாள். செவ்வாய் வட்ட ஈர்ப்பில் இருந்து விலகும்படிப் பொறுத்திருக்குமாறு மீடியிடம் தீடன் வேண்டிக்கொண்டார். பறவானின் அதிர்வு காதில் வண்டு புகுந்தது போல் இருந்தது. சிலமணி நேரங்களில் பறப்பு இலகுக்கு வந்தது. அவர்கள் பிரபஞ்ச வெளியில் தாம் சென்றடையவிருக்கும் மூதா

தையரின் நீலக்கிரகத்தை நோக்கிய பதிவுகளை பறவா னுக்கு அனுப்பிவிட்டு இருந்தார்கள். மீடக்கு பரவசமாக இருந்தது. அதை அவளது முகம் வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியது.

தீடன் தன் நாற்பத்தி ஐந்தாவது வயதில் வாழும் போபோஸ் வாசி. அவர் வாழ்வதற்காக இன்னும் ஐந்து ஆண்டுகள் மட்டுமே உண்டு. அதன்பின்பு தன் இடத்தை அவர் புதிய குழந்தைக்கு வழங்குவார். அவரின் உடல் போபோஸ் கல்லறையில் அடக்கமாகும். தீடன் தனக்கான குழந்தையை இன்னும் தெரிவு செய்யவில்லை. அதற்காக ஓர் பெண்முட்டை கிடைக்கவில்லை, அவர் வாழ்நாளெல்லாம் ஆராய்ச்சியிலும், செவ்வாய்க்கும் மூதாதைக் கிரகத்திற்கும் பறப்பதிலும் காலம் செலவழித்துவிட்டார். இன்னும் ஐந்து போபோஸ் ஆண்டுகளில் தனக்கான பெண்ணையும் குழந்தையையும் அவர் கண்டடையலாம்.

மீட இருபது வயதுக்காரி. போபோஸின் இளம் விஞ்ஞான அழகி. மஞ்சளும் வெள்ளையும் நீலமும் கலந்த நிறம். அவளிடம் உள்ள பற்களும் உதடுகள் விரியும்போதெல்லாம் பூச்சாக்கில் கட்டிய வெண்முத்துக்கள் போலத் தெரியும். போபோஸில் வாழும் 3000 பேரிலேயே பற்களுக்குப் பேர் போனவள் மீட. மற்றையவர்களின் பற்கள் சிறியன. காண்பவர்கள் எல்லாம் 'மூதாதையரின் பற்களை வைத்திருக்கிறாய்' என்பார்கள். அதை அடிக்கடி கேட்டதாலோ என்னவோ மூதாதைக் கோளுக்கு பயணப்படுவதிலும் ஓட்சிசனை விரிவாக்குவதிலும் அவளுக்கு பொறுப்பு வந்திருந்தது. போபோஸின் மூத்த பறப்பாளர் தீடனுடனான முக்கியமான ஓர் திட்டப்பயணத்தில் மீட இணைந்துள்ளாள்.

இவர்களின் பயணம் போபோஸின் எதிர்கால வாழ்விற்கு பெறுமதி சேர்க்கக்கூடிய பயணம். நீலக்கிரகத்தில் அதன் 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பாதுகாப்பாக அதன் உட்பகுதியில் புதைத்து வைக்கப்பட்ட விதைகளைக் கண்டு பிடிப்பதும் அவற்றைப் போபோஸிற்கு எடுத்துவந்து பயிரிட்டு ஓட்சிசனைப் பரவலாக்கி, காலநிலையை மாற்றுவது அவர்களின் நோக்கம். நீலக்கிரகத்தின் மேல்முனையில் இருந்து 1309கி.மீ கீழே 'ஸ்வால்பாட்' என்ற இடத்தில் அவை உண்டு. 1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அந்த நிலத்தை 'ஸ்கண்டிநேவியா' என்று மூதாதையர்கள் அழைத்தனர்.

தாம் அழிவோம் என்று தெரிந்தும் விதைகளைக் காக்கும் வங்கியை நிறுவிய மூதாதையரை நினைத்தபோது மீடக்கு உடல் ஒருமுறை நடுங்கி மீண்டது. அந்த இடத்திற்குச் செல்வதால் தான் ஏதோவொரு வகையில் அவர்களின் இணைப்பைப் பெறுவதாக நினைத்துக்கொண்டாள்.

'இப்போது நீலக்கிரகத்தில் எத்தனையாவது ஆண்டு நடக்கிறது தீடன்?' என்றாள் மீட.

தீடன் ஓட்டியிருந்த உதடுகளைப் பிரிக்காது சிரித்தார். 'அதை எப்படிச் சொல்வது? நமது மூதாதையர் அறிவோடும் அதற்கிணையான மூட நம்பிக்கையோடும் இருந்தார்கள். அவர்களது கணிப்பின்படி அங்கு 3125-ம் ஆண்டு இப்போது நடைபெறுகிறது. அது கிரகத்தின் உண்மையான வயதல்ல. அவர்களிடம் பல மதங்கள் இருந்தன. அதில் ஒரு மதத்தின் ஸ்தாபகர் பிறந்தநாளான வைத்தே அவர்கள் தமது ஆண்டை வகுத்திருந்தார்கள்.'

'ஓ.. ரீமீன்...'

'தீடன் இப்படி அழகான கிரகம் ஏன் அழிந்தது?'

'நான் ஏற்கனவே சொன்னதுதான். அவர்கள் நூதனமான அறிவுடனும், மோசமான மூட நம்பிக்கையோடும் இருந்தனர். அவர்கள் கிரகத்தைப் பங்குபோட ஆரம்பித்தனர். கட்டுப்பாடற்ற மனிதப்பெருக்கம் 2000 கோடியை எட்டியபோது அவர்கள் தங்கள் தங்கள் பாதுகாப்பிற்கென்று கொடிய ஆயுதங்களை உற்பத்தி செய்து வைத்திருந்தனர். கிரகத்தின் வெப்பம் அதிகரிக்கும்படி அவர்களது செயல்கள் இருந்தன. அக்கிரகத்தை உயிர்ப்போடு வைத்திருந்த காடுகளை அழித்து கற்களைக் கட்டிக் குவித்தபோது அவர்களுக்கு உணவுப் பிரச்சினைகள் உருவாகின. நம்மைப் போலில்லாமல் அவர்கள் நிலத்தில் விளைவித்த உணவுகளை உண்டனர். நமக்கு நீர் உணவு மட்டும் உள்ளதுபோல் அவர்கள் இருக்கவில்லை. விதம் விதமான உணவுகளை உண்டனர். அவர்களின் வாய்க்குள் 32 பற்கள் இருந்தன என்றால் பார்த்துக்கொள்.

கிரகத்தைப் பற்றிய சிந்தனையைக் குறைந்த அளவானவர்களே கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் 2114-ஆம் ஆண்டில் அங்கு பெரும் யுத்தம் ஏற்பட்டது. எல்லோரும் கொடிய ஆயுதங்களைப் பயன்படுத்தியபோது அங்கு வாழ்ந்தோரில் எஞ்சியவர்கள் சில லச்சங்களுக்குள் எஞ்சினார்கள். அதன் தாக்கத்தால் தாவரங்கள் அழிந்தன. பெருங்கடல் வெள்ளம் ஏற்பட்டு மீதி உள்ளோரும் அழிந்தனர். அங்குள்ள நீரும் மாற்றமடைந்து இன்று 80 பாகை வெப்பத்தில் கொதித்தபடி உள்ளது. அழகான பச்சையும், நீலமுமாக இருந்த கிரகம் வெப்பம் கொண்ட, ஓட்சிசன் குறைந்த கோளாக மாறிவிட்டது. கடும் வெப்பத்தால் அங்குள்ள நீரும் பல ஆண்டுகளில் வற்றிவிடும். ஒரு காலத்தில் அது இப்போதுள்ள நிறத்தை இழந்து மஞ்சள் கோளாகத் தெரியும்.

'ஓ.. ரீமீன்...'

தீடன், அழகான கிரகத்தை தாம் அழிப்பது பற்றி அவர்கள் ஏன் சிந்திக்கவில்லை?'

'நம்மைப்போல் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாழ்வும், சீராக்கப்பட்ட மூளையும் அவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. கிரகத்தை 300 நாடுகளாகப் பிரித்து வேலி போட்டு போட்டியிட்டார்கள். அவர்கள் செய்ததில் உருப்படியானவை சிலதும் இருந்தன. இப்போது நாம் தேடிப்போகும் தானியங்களைப் பாதுகாத்ததும், 2098-ல் செவ்வாயில் குடியேறியதும். அதனால்தான் சொன்னேன், அவர்கள் விவேகமாகவும் இருந்தார்கள். மோசமாகவும் இருந்தார்கள்.'

'நீங்கள் எத்தனை தடவைகள் சென்றிருந்தீர்கள்?'

இத்தோடு மூன்றாவது தடவை. நீலக்கிரகத்தின் கணக்குப்படி 20 நாட்களில் அதை அடைவோம். ஒவ்வொரு தடவை அதை நெருங்கும்போதும் எனக்குப் பெரும் ஏமாற்றம் சூழ்ந்து என்னை போபோஸ் வெளியில் மிதப்பது போல் இருக்கும். இப்படிப்பட்ட அழகான மரங்கள் நிறைந்த கிரகத்தை நாம் இழந்துவிட்டோமே என்பதுதான் அது. அங்கு எல்லாமே கிடைத்தன. கிரகம் எல்லாவற்றையும் கொடுத்தது.

மனிதர்கள் அவற்றை உணரவில்லை. 5 கோடி ஆண்டுகள் வாழ்ந்திருக்கக்கூடிய கிரகத்தை சில பத்து ஆண்டு வாழ ஆசைப்பட்டு அழித்துவிட்டனர் என்ற எண்ணம் பேரச்சத்தையும் அவர்களின் காட்டுமிராண்டித்தனத்தையும் என்னிடம் வீசி விடும்.

‘ஸ்வால்பாட்’-டை நாம் கண்டடைவோமா? அங்கு இருப்பவை என்ன?

‘பீர்டிஸ்’. ஏற்கெனவே அதன் இடத்தை நாம் தீர்மானித்துவிட்டோம். சென்றடைந்ததும் நாம் 1117ஆண்டுகளுக்கு முன் அவர்கள் பூட்டிய கதவைத் திறந்து இப்போது நமக்குத் தேவையானவற்றை எடுத்துப் பாதுகாப்பாய் திரும்ப வேண்டும். ஆனால் அந்த இடத்தில் ‘புவி வெடிப்பு’ நிகழாமல் இருக்கவேண்டும்.

‘அது என்ன புவி வெடிப்பு?’

நீலக்கோளம் விநோதமானது. அதன்மேல் ஏழு தகடுகள் அசைந்தபடி இருக்கின்றன. அதனுள்ளே கிட்டத்தட்ட எம் சூரியனுக்கு நிகரான வெப்பமுள்ள தீக்கழி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவ்வப்போது அத்தகடுகளின் நகர்விலோ மேலோட்டின் இடைவெளியால் அத்தீக்கழி பெருவெடிப்பாக வெளிவரும். அது நீலக்கிரகத்தை அதிரச் செய்யும். ஸ்வால்பாட்-ல் அது நடந்திருந்தால் விதைவங்கி இருக்க வாய்ப்பில்லை. அப்படியேதும் நடக்காவிட்டால் அது அப்படியே இருக்கும். அதை வடிவமைத்தவர்கள் 120மீற்றர் ஆழத்திலும் நிலத்தைக் குடைந்து - 18 பாகை குளிரிலேயே கிட்டத்தட்ட 1500 ஆண்டுகள் பாதுகாப்பாக இருக்கும்படி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த நல்லவர்கள் நமக்காகவே அதைச் செய்துள்ளனர். அவர்களைப் போபோஸ் எப்போதும் நினைக்கவேண்டும்.

‘பீர்டிஸ் - தீடன், அவர்களுக்கு தம் நிலம் அழியும் என்று தெரிந்திருக்கிறதே?’

ஆம் மீடீ, அவர்களுக்குள் இருந்த பெரும் ஆபத்து முரண் பாடான மூளை. அவர்கள் அச்சப்பட்ட முதல் விடயம் சக மனிதர்கள்தான். அதனாலேயே மற்றவர்களிடமிருந்து அதிகாரத்தை பறிப்பதிலும் - அழிப்பதிலும் - அதனதன் அச்சத்திலும் ஆயுத உற்பத்தியிலேயே கவனமாக இருந்தனர். அவர்களிடம் 6000-ற்கும் மேற்பட்ட மொழிகள் இருந்தன. அவர்கள் முரண்பாடுளைத் தீர்த்து ‘மனிதர் மனிதருக்கு எதிரி இல்லை’ என்ற அறிவாற்றல் அடைவைச் சென்றடையவே இல்லை. அதேநேரம் ஸ்வால்பாட்-ல் 4 மில்லியன் விதைகளைப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக அவர்கள் உண்ட அரிசி என்ற உணவில் 10,000 வகைகள் இருந்திருக்கின்றன.

‘தீடன் நீங்கள் சொல்பவை ஆச்சரியமாக இருக்கின்றன. எப்போது? எப்படி? அவர்கள் போபோஸ் கிரகம் வந்தார்கள்?’

‘அவர்கள் போபோஸை நேரடியாக அடையவில்லை. முதலில் செவ்வாய்க்கு 2098-ல் வந்தடைந்தார்கள். அங்கு அவர்களுக்கான வாழ்வு மிகவும் போராட்டமாக இருந்தது. செவ்வாயில் வந்திருந்தவர்களில் பலர் இறந்தனர். நீலக்கிரகத்திற்கு அதன் முக்கியத்துவத்தை அறிவித்தபடி இருந்தனர். ஆனால் தொடர்ந்து செவ்வாய்க்கான குடியேற்றம் நடந்தபடி

இருந்தது. 2115-ல் பூமியின் தொடர்பு முற்றிலுமாக அறுந்ததும் செவ்வாயில் குடியேறியவர்கள் படிப்படியாக நிலத்தில் ஏற்பட்ட யுத்தத்தையும், அழிவையும் அறிந்தனர். பின்பு எப்படியேனும் தற்காத்து அதன் இரு துருவங்களிலும் பாதுகாப்பான வாழ்வை அமைக்க நிலத்தின் கணக்குப்படி 100 ஆண்டுகள் தேவைப்பட்டன.

செவ்வாயில் அதிகம் பேர் வாழ முடியாத நிலை. வட துருவத்தில் 5000 பேர், தென் துருவத்தில் 3000 பேர். அந்த அளவை இன்னும் அவர்கள் மீறவில்லை. செவ்வாய்க்கான விதிகள் அதன்படி உருவாகிற்று. செவ்வாயில் இருந்து பூமியைப்போல் வேறு கோளைக் கண்டுபிடிக்க மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சியில் தான் அதன் நிலவாகிய போபோஸின் கீழ்ப்பகுதியில் கறுப்பு நீர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு நம் மூதாதையர் போபோஸின் மூன்று புள்ளிகளில் குடியேறினோம். இது நடந்து இன்று 250 போபோஸ் ஆண்டுகள் கடந்துவிட்டன. நீலக்கிரகத்தைப் போன்ற கிரகத்தை நாம் ஒருநாள் அடைவோம்.’

தீடன் இவற்றைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோதே... பறவான் அசைந்து தள்ளாடியது. தீடனின் கழுத்தைக் கையால் கட்டிக்கொண்டான் மீடீ. ‘மூதாதையர்களின் பல் மட்டுமல்ல பயமும் உன்னிடம் மீதி இருக்கிறது. இது பிரபஞ்சக் காற்றலை. பொறு மீடீ, என்னைச் சற்று விடு. பறவானை நான் கட்டுப்பாட்டில் இயக்கவேண்டும்.’ பறவானின் சத்தம் இறுமலோடு இயங்கியது. அதன் வேகம் உச்சம் தொட்டு அடங்கியது. நாம் ஆபத்தைக் கடந்துவிட்டோம்’ என்றார்.

நீல நிறத்தில் தெரிந்த சூரியன் மஞ்சள் நிறத்தில் தெரிய ஆரம்பித்தது. அது யாரோ இருட்டில் வெளிச்சம் பாய்ச்சுவது போல் சூரியன் பிரபஞ்சத்தில் கோடு போட்டிருந்தது. பார்க்கும் திசையெங்கும் நட்சத்திரங்கள் பிரபஞ்ச மின்மினிகள் போல மிதந்தன. மீடியின் கண்கள் பிரபஞ்சத்தில் உருண்டு நின்ற கோள்களின் பிரமிப்பால் மிதந்து கொண்டிருந்தன. அவள் முகத்தில் ஆச்சரியமும் ஏக்கமும் இருந்தது. அவள் பின்னால் திரும்பியபோது பெரும்கோள் பல நிறத்தில் பின்னால் வருவதுபோல் இருந்தது.

‘தீடன், அதுதானா வியாளன்?’ என்றாள்.

‘ஆம். சூரியமண்டலத்தின் இராட்சதன் எவ்வளவு அழகு பார்த்தாயா? ரீவின் சோ’ என்றார்.

நீலக்கிரகத்தின் பாதையில் பறவான் பறக்க ஆரம்பித்தது. அவர்கள் அருகருகே பொருத்தப்பட்டிருந்த உணவு நீரை எடுத்து உதடுகளில் வைத்தனர். அவர்கள் வழக்கப்படி இடது கரங்களால் பற்றிக்கொண்டு தொடுப்பானை இயக்கினர். இருவருக்கும் அளவான காற்று நீர் உணவாய்ச் சென்றடைந்தது.

நாம் தூங்கும் நேரம் என்று அதற்கான பொத்தானை தீடன் தொடுத்தார். இருக்கை, படுக்கையாக தீடன் கண்கள் முடின. மீடியால் தூங்கமுடியவில்லை. பல கேள்விகளும் ஆச்சரியங்களும் மூதாதையர் கிரகத்தில் கால் வைக்கும் போது ஏற்படப்போகும் உணர்வுகளும் அவளிடம் வந்து சென்றது. தீடனைப் பார்த்தாள். அவர் ஆழ்ந்த பிரபஞ்ச உறக்கத்தில் இருந்தார்.

போபோஸ் கிரகத்தின் மிக மூத்தவர் தீடன். அவர் இன்னும் 5 ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழ முடியும். இதுவரை அவர் தனக்கான பெண்ணையோ, தனக்குரிய பிரதிக் குழந்தையை யோ உருவாக்கவில்லை என்றபோது அவர் தன் வாழ்நாடெல்லாம் கண்டடைதலிலும், ஆராய்ச்சியிலும் கழித்துவிட்டதை நினைத்துப்பார்த்தார். அவருக்கான முட்டையை ஏன் நான் வழங்கக்கூடாது என்று மீட நினைத்துக்கொண்டான். நாம் தானியங்களுடன் வெற்றிகரமாகத் திரும்பும்போது இது பற்றி தீடனுடன் பேசுவோம் என்று நினைத்துக்கொண்டான்.

வெளிச்சமும், இருட்டும் கலந்த பயணத்தின் இறுதி நாளில் அவர்கள் இருந்தனர். நீலக்கிரகத்தை பறவான் சுற்றியபடி இருந்தது. சரியான இடத்தைத் தீர்மானித்து தீடன் இயக்கிக்கொண்டிருந்தார். அது நகருகிறபோது எந்தெந்த நாடுகளாக முதாதையர் பிரிந்திருந்தனர்? இறுதிப் பெரும் போரில் யார் முதலில் நாசகார ஆயுதத்தைப் பயன்படுத்தினர்? பூமியெங்கும் அதிர்ந்த 200 குண்டுகள் வெடித்த பகுதிகள், வனங்கள் நிறைந்திருந்து இன்று மணலாய் இருக்கும் பகுதிகள் என்று தீடன் கூறிக்கொண்டே வந்தார். 1000 ஆண்டுகளின் முன்னர் கடலின் எல்லை, இன்று அது மூழ்கடித்த பகுதிகள் என்று அவர் விபரித்தபோது அவளது ஆச்சரியம் அதிகரித்தது.

‘எப்படி கடல் பெருகியது?’

வெப்பம் அதிகரித்து, அதிகரித்து அதன் துருவங்களில் கட்டி பட்டிருந்த பெரு வெண்கட்டிகள் எல்லாம் கரைந்து கடலாகின. இதனால்தான் நீலம் எங்கும் பரவியிருக்கிறது. நாம் தேடிச்செல்லும் ‘ஸ்வால்பாட்’ கடற்கரை அருகே உள்ளது. 1000 ஆண்டுகளிற்கு முன் கடல் 100மீற்றருக்கு கீழே இருந்தது. கடற்கரையில் இருந்து 30மீற்றரில் அந்த தானிய வங்கியின் கதவுகள் இருக்கும். அவற்றை திறந்து உள்ளே செல்வதே எமது வெற்றி.

‘தீடன் மீண்டும் இங்கே வாழமுடியுமாதா?’

கடல்நீர் 80 பாகை வெப்பத்தில் இருக்கிறது. எங்கும் றேடியேசன் இருக்கிறது. இவை அடங்க 50,000 ஆண்டுகள் காத்திருக்கவேண்டும்.

‘அப்போ நாம் வேறு நீலக்கிரகத்தை எப்போதடைவது?’

‘மீட முதாதையர் அன்று செவ்வாயை அடைய ஏழு மாதங்கள் பயணப்படவேண்டியிருந்தது. இன்று 20 நாட்களில் நாம் வந்தடைகிறோம். இது நமது வளர்ச்சி. இந்த வேகத்தை நாம் அதிகரித்து வேறு கிரகக்கூட்டத்தை அடைய வேண்டும். நம் ஆராய்ச்சியில் அப்படி மூன்று கோள்களை கண்டிருக்கிறோம். அவற்றை ஒருநாள் போபோஸ் வாசிகள் அடைவார்கள்.’

‘தீடன் உங்களைப் போன்றவர்கள் 50 ஆண்டுகளை விட அதிகமாக வாழ ஏன் போபோஸ் அனுமதிக்கவில்லை?’

‘இல்லை மீட. அது தவறு. போபோஸில் 3000 பேர் மட்டுமே வாழமுடியும். என் பிரதி பாதுகாக்கப்படும். நான் என் 50-வது வயதில் வேறு உயிருக்கு வழிவிடவேண்டும். இதோ என் பாதையில் நீ பயணப்படுவாய். ஒருநாள் புதிய கிரகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டால் அங்கு மீண்டும் நான் உருவாகலாம். சில

வேளை எம் போபோஸ் கூட ஒருநாள் கைவிடப்படலாம்.

நிலத்தில் இருந்து 100 மீற்றர் உயரத்தில் பறவான் சென்றது. கீழே நிலம் மேடும் பள்ளமுமாய் காட்சிகளின் வெளியாய்த் தெரிந்தது. ‘இதோ நோர்வே என்று அழைக்கப்பட்ட இடத்தை நெருங்குகிறோம்’ என்றார் தீடன்.

‘அங்குதானே ஸ்வால்பாட் தானியவங்கி இருக்கிறது?’

‘இ-டன்’

தீடன் அதன் இடத்தை லேசரால் குறித்து பறவானை நகர்த்தினார். அப்போது சூரியன் சிவந்த நிறத்தில் அதன் கடலுக்குள் மிதந்தது. ‘அது என்ன தீடன்?’ என்றான்.

‘அது நீலக்கிரகத்தை சுற்றி வரும் நிலவு. செவ்வாய்க்கு போபோஸ் போல. போபோஸை விடப் பெரியது’ என்றார்.

‘ஆம் அழகான கிரகங்கள்’ என்றபடி அவர்களின் இலக்கை நெருங்கிப் பறவானைத் தரை இறக்கும் இடத்தைத் தெரிவு செய்தனர். அவர்கள் உடலைப் பாதுகாப்பு உடைகளால் உறுதி செய்தபடி பறவானை விட்டு வெளியேறத் தயாரானார்கள். குறித்த இடத்தின் தரையை பறவான் தெரிவுசெய்து தன் தரிப்பிடத்தில் இணைத்தது.

தேவையான கருவிகளை இணைத்தபடி ‘மீட இங்கு ஈர்ப்பு அதிகம். கால்களை இழுத்து நடக்கவேண்டும்’ என்றபடி தீடன் பறவான் கதவுகளைத் திறந்து கீழே இறங்கினார். மீட பிரமிப்போடு கால்களை வைத்தான். அவளது கால்களை யாரோ இழுப்பதுபோல இருந்தது. புன்னகைத்தபடி ஓடிப் பார்த்தான். ‘அதிக தூரம் போய்விடாதே’ என்று தீடன் அழைத்தார்.

100 மீற்றர் தூரத்தில் உள்ள ஸ்வால்பாட் தானிய வங்கி நோக்கி அவர்கள் தாம் மேற்கொள்ள இருக்கும் பெருஞ்செயலை எண்ணி கரங்களைப் பற்றியபடி நகர்ந்தனர். பலங் கொண்ட காற்று மீடையை உதைத்தது. தீடன் அவளைப் பற்றி நிமிர்நிலைக்கு கொண்டுவந்தார்.

1000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பூமி மனிதர்கள் பாதுகாத்த ஸ்வால்பாட் முகப்புத்தோற்றம் அவர்களுக்குத் தெரிந்தது. ‘அதோ... அங்கே...’ என்று தீடன் காட்டினார். வியந்துபோய் நின்றவர்கள் அதை நோக்கி ஓடினர். 30 மீற்றரில் அதன் கொதிக்கும் கடலின் அலைகள் புகைந்தபடி மோதின. தம் பயணம் வெற்றியின் அருகில் இருப்பதையிட்டு அவர்கள் துள்ளினர். உடல் மேல் செல்லவில்லை. தீடன் மேலே ஏறி மீடையை ஏற உதவி செய்தார். இருவரும் கரங்களைப்பற்றியபடி அதன் வாசலை அடைந்தபோது அதிர்ச்சி அங்கிருந்தது.

ஸ்வால்பாட் தானிய வங்கியின் கதவுகள் ஏற்கெனவே திறந்திருந்தன.

akaran@thaiivedu.com

சாத்தான்களின் கூடாரம்

- ஜெனார்த்தன்

ஓவியம் : செல்வன்

அன்றைக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல, தமிழர்கள் வாழும் பிரதேசமெங்கும் 'நாவாந்துறை' என்கின்ற இந்தக் கடலோரக் கிராமத்தைப் பற்றிய பேச்சுத்தான். பத்திரிகைகளைப் புரட்டினால் அந்தச் சம்பவம் தொடர்பாகப் பக்கம் பக்கமாக எழுதியிருந்தது. தொலைக்காட்சியைத் திறந்தால் தலைப்புச் செய்தியே அது தான். நான் ஏதோ அதைச் சம்பவம் என்று சொல்லிக் கொள்வது சரிதானா? கடந்த காலத்தில் நடந்த சம்பவங்கள் தானே இன்றைக்கு நமது வரலாறு. அப்படியானால் இதுவும் வரலாற்றில் பதியப்பட வேண்டிய சம்பவம் தான்.

நாவாந்துறை என்றாலே எல்லோருக்கும் நினைவில் வருவது, அந்தப் பரவைக் கடலும், மீன் சந்தையும், பந்தையும் தான். கடலே இவர்களுக்குத் தொழிற்சாலை. ஆர்ப்பாட்டமற்றுக் கிடக்கும் இந்தப் 'பரவைக்' கடலை நம்பித்தான் இன்றும் இங்குள்ள குடும்பங்களின் வாழ்க்கை ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றது. 'நாவாந்துறைக் கடலில் பிடிபடும் பாலமீன், கயமீனும் பாட்டு இறாலின் சுவைக்கும் ஈடாக உலகத்தில் எந்தக் கரைக்குப் போனாலும் தின்ன ஏலாது' என்று யாழ்ப்பாணம் முழுக்கப் பேச்சு. இந்தக் கடலில் இறால் கூட்டுத் தொழில் தான் பிரதானம். மாதத்தில் இரண்டு தடவையாவது வலைகளைப் பிடுங்கிப் பாய்வார்கள். மற்ற நாளையில் விடியப்புறம் நாலஞ்சு மணிக்கே இறால் கூடுதட்டக் கடலுக்குப் போகவேண்டும்.

தொழிலுக்குப் போயிற்று வந்த அலுப்பில் குளிச்சுச் சாப்பிட்டு சற்று நேரம் வெறும் நிலத்தில் சாய்ஞ்சு படுத்தால்... ஆராச்சம் தட்டி அரட்டினால் கொலை தான் விழும். நித்திரை கொண்டு எழும்பினால் சத்துக்கு வலைகளைப் பொத்திற்று, வெயில் கொஞ்சம் தணிஞ்சு கொண்டு வர, கீதம் வீட்டில் சுடச்சுட வாய்ப்பனையோ, குமார் கடை றோலையோ வாங்கி மாத் தேத்தண்ணியோட மண்டிற்று, 'பூட்ஸ்'-சும் கையுமா பரலோக மாதா கோயிலடிக்குப் பந்தடிக்கப் போய் விடுவார்கள். இந்த ஊர் பிறந்த எல்லாருக்கும் 'புட்போல்' இரத்தத்தில் ஊறிப் போன ஒண்டு. மைதானத்தில் குஞ்சு குறுமான் தொடங்கி இளந்தாரிகள் - சம்சாரிகள் எல்லாம் 'புட்போல்' அடிக்கிறதை வயதானவர்கள் கோயில் போட்டிக் கோவில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். ஏதும் இசகு பிசகா விளையாடினா, 'அந்தக் காலத்தில நாங்க விளையாடேக்க...' எண்டு பழைய புட்போல் புராணம்

தொடங்கும். விளையாட்டு முடிஞ்சாலும் அந்த புராணம் ஓயாது. கலகலப்பிற்கு குறைச்சல் இல்லாத ஊர். உதைபந்தாட்டப் போட்டிகளில் 'சென். மேரிஸ்' அணி மைதானத்திற்குள் இறங்கினால் வடமாகாணத்தில் எல்லா அணிகளுக்கும் பேய்ப்பயம். 'இவங்கள் வெல்லவே ஏலாது' என்று எதிரணி ரசிகர்கள் பேசிக் கொள்வதைக் காது குளிர்ச் கேட்ட களிப்போடு அரையோ காலோ அதி விசேஷத்தை மண்டினால் தான் இவனுகளுக்குப் போதையே ஏறும்.

நாவாந்துறை தெற்குப் பக்கத்து முக்குவரோடும் அண்ணன்-தம்பி, சினேகிதம் - கும்பா என்று நல்லாத்தான் பழகுவாங்க. ஏன் ஒரு சிலர் தெற்குப் பக்கத்துப் பொம்பிளைகளைக் காதலித்துக் கல்யாணம் கட்டியும் இருக்கிறாங்க. ஏதும் நல்லது கெட்டது வந்தால் அந்தச் சனமும் வடக்குப் பக்கத்தாருக்கு முதலிடம் கொடுக்கும். ஊருக்குள்ள ஏதும் செத்தவீடு நடந்தால் அன்று இரண்டு சாதிச் சனத்துக்கும் துக்கநாள் தான். அனேகமாக எந்த வீட்டிலேயும் ரீவிச் சத்தம் கேட்காது. அவங்களும் கத்தோலிக்கர்கள் தான். அவங்களுக்குச் சென். நீக்கிலார் கோயில். எந்தக் கோயிலில் பூசை நடந்தாலும் பரலோக மாதாவே... சென். நீக்கிலாரே... என்று கோயில் நிறைஞ்சு சனமாத்தான் இருக்கும். எல்லாம் சரி தான், ஆனால் சென். மேரிஸ் - சென். நீக்கிலஸ் பந்தடியென்று வந்தால் மட்டும் எப்ப பாரு சண்டை தான். அடிதடியில் தொடங்கி வெட்டுக் குத்து... ரத்தம் பொலீஸ் என்று வந்து முடியும். இது 'இன்று நேற்று' இல்லை. காலங்காலமாக நடக்குது.

ஆறு மாதங்களுக்கு முன்னர் துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் நடந்த 'மைலோ' கிண்ணத்திற்கான இறுதியாட்டத்தில் நாவாந்துறை சென். மேரிஸ் அணி கலைமதி அணியோடு வெற்றி பெற்றுத் தொடர்ச்சியாக மூன்றாவது வருடமும் சம்பியன் ஆனது. பான்ட் வாத்தியக்காரரின் மேள தாளங்களோடு பட்டாசுகளும் வெடித்துக் கொண்டு, பளபளக்கும் மைலோ வெற்றிக் கோப்பையை உயர்த்திப் பிடித்து, குஞ்சு குறும் பான் தொடங்கி கிழடு கட்டைகள் வரைக்கும் எல்லோரும் நீலம் - வெள்ளைக் கொடிகளை அசைத்து ஆடிப் பாடிக் கொண்டு 'மேரிஸ்... மேரிஸ்... சென். மேரிஸ்' என்று கோசங்கள் எழுப்பியபடி ஊருக்குள் வந்ததில் தவறையில்லை. ஆனால் வேண்டுமென்றே தெற்குப்பகுதி வீடுகளின் முன் நிறுத்தி, இரகசியமாகப் 'பாண்ட்' குறுப்பில் அந்த 'ட்ரம்ஸ்' அடிப்பவனின் கையில் 'கால்' அதி விசேஷம் ஒன்றைக்

கொடுக்க, அவன் அதைத் திறந்து அண்ணாந்து ஒரே மொடக்கில் ஊற்றிவிட்டு காதுச் சவ்வு கிழியுமளவு போட்டுத் தாக்க, மூக்கு முட்டக் குடித்திருந்த ஒரு சிலர் ‘... ஏலாது... ஏலும் எண்டா வந்து பாரு...’ என்று எழுப்பிய கோசம்தான் தெற்குப் பகுதியாரின் தன்மானத்தைச் சீண்டிப் பார்த்தது. அன்றைக்கு அதில் தொடங்கிய அடிபிடி ஊருக்குள் பெரிய

சாதிச்சண்டையாக மாறிப் போச்சது.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன், கடைசியாக 2008-ல் ‘கிளி பாதர்’ என்று எல்லோராலும் அறியப்பட்ட கருணாரட்ணம் பாதர் பங்குச் சுவாமியாக இருக்கும் போது இப்படித்தான் ஒரு பொழுதுபட்ட நேரம் பந்தடிச் சண்டை மூண்டது. ‘றாத்த

லடி' சந்தியில் (சந்தையடி) இரண்டு சாதிக்காரரும் போத்தல்களால் மாறி மாறி எறிபட்டுக் கொண்டிருக்க அந்த இருட்டுக்குள்ளே இரண்டு சாதிக்காரருக்கும் நடுவில் என்னடா வெள்ளையாக ஒரு உருவம் தெரியுது! என்று பார்த்தால்... நடுவே கிளி பாதர் சண்டையை நிறுத்தச் சொல்லிக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டபடியே நின்றார். போத்தலெறிபட்டு நெற்றியிலும் இடது முழங்கையிலும் இரத்தம் வழிந்தபடி நின்ற சுவாமியைக் கண்டதும் கையிலிருந்த போத்தல்களைக் கீழே போட்டுவிட்டுத் தலையைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டு எல்லோருமே அந்த இடத்தை விட்டுப் போய்விட்டார்கள்.

அடுத்த நாள் விடிவிடியங்க கிளி பாதர் இரண்டு கோயில்களையும் இழுத்துப் பூட்டித் திறப்பெடுத்து ஆயிரிடம் ஒப்படைத்து விட்டார். கிழமைக் கணக்காகக் கோயில் பூட்டின பூட்டு. பூசை, பிரார்த்தனை எதுவுமில்லை. ஒரு சனிக்கிழமை இரண்டு சாதிப் பெரியவர்களும் சேர்ந்து ஒரு மினிபஸ் பிடித்துக் கொண்டு ஆயர் இல்லத்துக்குப் போய் ஆயருக்கு முன்னால் முழங்காலில் இருந்து கும்பிட்டு 'ஆண்டவரே... தேவரீரே...' என்று மன்னிப்புக் கேட்டதற்குப் பிறகுதான் ஆயரின் அனுமதியோடு கிளி பாதர் கோயிலைத் திறந்து திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்தார். அதற்குப் பிறகு சில வருடங்களாக நாவாந்துறையில் இல்லாது ஒழிந்து போன சாதிச் சண்டை அன்றைக்கு மீண்டும் விஸ்வரூபம் எடுத்தது.

மெல்ல மெல்ல இருட்டு ஊரையே விழுங்கிக் கொண்டு இருந்தது. புளியடிச் சந்தியில் இளந்தாரிகள் கூட்டமாக நின்று சண்டைக்கு வியூகம் வகுத்துக் கொண்டு இருந்தார்கள். அவர்களுக்குள் சில நரைத்த தலைகள் ஊடுருவின.

'அவங்களும் உங்களப் போல இந்தக் கடல் உட்பத் தின்னுறவங்க தானே? உங்களுக்கு இருக்கிற ரோசமும், திமிரும் அவங்களுக்கும் இருக்காதா என்ன?' என்று கேட்டார். அந்தோனிப்பிள்ளை.

'அவங்க உங்களோட பிரச்சினைக்கு வந்தவங்களா? ஏன் வலியப் போய் வம்பிழுத்தனங்க? நீங்க பந்தடியில் வெண்டால் பொத்திக் கொண்டு பரலோக மாதா கோயிலடிக்கு வந்து கத்திக் கூப்போட்டு கொண்டாலாமே? ஆரு மறிச்சது? ஏன் தெக்குப் பக்கம் நிண்டு கத்தோனும்?' என்று தழுதழுத்த குரலில் கேட்டார் வெள்ளை வேட்டி மரியதாஸ்.

'கொஞ்சக் காலமா சண்டை சச்சரவு இல்லாம ஒண்டா இருந்த ஊரில் மண்ண விழுத்திட்டாங்க கடலோட போவார்...' என்று, குனிந்து இரண்டு கையாலும் மண்ணை அள்ளிவீசி சபித்தாள் பரிமளக் கிழவி.

விநியோகப் பிரிவு வீடு வீடாகப் போய் பழைய சோடாப் போத்தல்கள், சாராயப் போத்தல்கள் எல்லாம் சேகரித்து அதைச் சாக்கில் போட்டுக் காவிக்கொண்டு வந்து கொடுக்க, சமர்ப்பிரிவு போத்தல்களால் சரமாரியாக எறிந்து கொண்டே முன்னேறினார்கள். தெற்கிலிருந்தும் தாக்குதல் பலமாகத்தா

னிருந்தது. இரண்டு பகுதியும் மாறி மாறி கற்களாலும் போத்தல்களாலும் எறிபட்டதில் பலருக்கு இரத்தக் காயம். நாலெந்து பேர் சேர்ந்து 'பெற்றோல் பம்' சரிக்கட்டத் தொடங்கினார்கள். சண்டை கைமீறிப் போனால் மட்டும் அந்தச் 'சிவதனுசை'க் கையில் எடுப்பது என்ற முடிவில் இருந்தார்கள். கடலில் மீன்களுக்கு அடிக்கும் 'டைனமைட்' வெடியும் தயாராகக் கைவசம் இருந்தது. தெற்குப் பக்கம் சில வீடுகளும் கடைகளும் உடைக்கப்பட்டதாகச் செய்திப் பிரிவு தகவல் வழங்கியது. எந்த நிமிடம் என்ன நடக்குமோ என்று பெண்களும் குழந்தைகளும் பயப்பீலியால் வீட்டு மூலைக்குள் ஒடுங்கிக் கிடந்தனர். சந்தியில் இரண்டு பொலீஸ் ஜீப்புகள் வந்து இறங்கியது தான் தாமதம்... எல்லோரும் நின்ற தடம் தெரியாமல் ஓட்டமெடுத்தனர்.

வந்தவங்க எல்லோருமே சிங்களப் பொலீஸ். அதில் அந்த வெத்திலவாயன் ஒருத்தன் 'நாவாந்துறை கஜால் ஏரியா... கஜால் ... கஜால்...' என்று சொன்னதையே சொல்லிக்கொண்டிருந்தான். பொலீஸ் இரண்டு தரப்பிலும் விசாரித்துச் சண்டைக்குக் காரணமானவர்களைப் பிடித்துக் கைதுசெய்து ஒரே 'செல்'-இல் அடைத்துப் போட்டார்கள். அடுத்த நாளே செல்லுக்குள் இருசாதியாரும் பேசத் தொடங்கி விட்டாங்களாம். வீட்டிலிருந்து வருகின்ற உணவுப் பண்டங்களைப் பகிர்ந்து சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்களாம். அந்தக் 'கக்கூசு' நாத்தமும் நுளம்புக் கடியும் தாங்க முடியாமல் மறுநாளே இரண்டு பகுதியும் சமாதானமாகப் போவதாகக் கூறிக் 'கேசை' வெட்டிக் கொண்டு ஊருக்கு வந்திட்டாங்க. ஆனால் அந்தச் சண்டைக்குப் பிறகு ஊரில் வடக்குப் பக்கத்தார் யாரும் தெற்குப் பகுதியாரோடு முகம் விட்டுப் பேச முடியாத அளவுக்கு ஆகிப்போச்சு. அந்தச் சனம் பரலோகமாதா கோயில் பக்கமே வாறதில்லை. மீன் சந்தையில் பகிடி சேட்டை பண்ணுற யாவாரிமார் நிமிர்ந்தும் கூடப் பாக்கிறதில்லை. எல்லாம் அந்த நேரத்துக் கொதி. இவ்வளவு தூரம் வந்து முடியுமென்று எவரும் நினைக்கவேயில்லை.

ஓகோ... இந்தச் சண்டையைத் தான் ஆரம்பத்தில் 'நாவாந்துறை சம்பவம்' என்றிராப்பா? இது தலைப்புச் செய்திகளில் ஒளிபரப்பாகியிருந்தால் ஊர் மானமே போயிருக்குமே?

வழமைக்கு மாறாக அன்றைக்குப் பந்தடி பார்த்துக் கொண்டிருந்த பெரிசுகள் பழைய பந்தடிப் புராணம் எதுவுமே பேசவில்லை. கையிலிருந்த பீடியை வாயில் வைத்து இழுத்துச் சுருள் சுருளாய்ப் புகை விட்டுக்கொண்டு இருந்தார் பாலராசா. மனுசனுக்கு எழுபது வயது வரும். நல்ல தொழிலாளி 'என்னம்மடா... ஏதோ பூதம் திரியுதாம்' என்று தொடக்கினார். 'ஓமடாப்பா... கிறீஸ் பூதமாம்... உடம்பு முழுக்கக் கிறீஸ் பூசிக் கொண்டு ஊர் ஊராப் போய்க் குமர்ப் பொட்டைகளினர் மார்பகங்கள் எல்லாம் அறுத்துக் கொண்டு திரியுதாமே... கோதாரி...' என்று இழுத்தார் பழைய 'பிளேயர்' மணியர்.

'ஏனாம்? அவற்ற பொஞ்சாதியிட்ட இல்லையாமோ?' என்று

கேட்டார் ராசு. எல்லோரும் கொக்கொக் என்று விழுந்து விழுந்து வெடித்துச் சிரித்தார்கள்.

‘மகிந்த ராஜபக்ச பு... மோனின் ஆயுள் நீடிக்கோணும் என்று பெரிய மந்திரவாதிகளை வச்சுப் பூசை ஏதோ செய்யுறாங்களாம். ஆயிரம் கன்னிப் பெண்களின்ர மார்பகங்களை அறுத்து ஒரு தெய்வத்துக்கு நரபலி குடுக்க வேணுமாமே...’ என்றார் யோணர்.

‘பச்சப் பாலகர்கள், பெண்டுகள், எங்கட ஆண்குஞ்சுகள் எல்லோரையும் பலி குடுத்தும் இன்னுமா அவன்ர தெய்வத்துக்கு பசி அடங்கயில்லை’ என்று கேட்டார் ராசு.

‘2009-ல் சண்டை முடிவுக்கு வந்து இப்ப இரண்டு வருசமாவும் போச்சு. இந்த ஆமிக்காரங்கட அட்டகாசங்கள் இன்னும் குறைஞ்சதா இல்லை. எங்கட காணிகளை வளைச்சுப் புடிச்ச ஊருக்கு ஊர் சென்றிப் பொயின்ருகளும், சந்திக்குச் சந்தி ‘செக்கிங்’ பொயின்ருகளும் போட்டுக் கொண்டு தனியா வேலைக்குப் போற பொம்புளப் புள்ளைகளோட கைச்சேட்டை பண்ணுறது, றோட்டு றோட்டா றோந்து வந்து வீடுகளையெல்லாம் நோட்டம் போடுறது... இந்தக் கிறீஸ்பூதமும் கூட இவங்கட விளையாட்டு எண்டுதான் எனக்குப் படுகுது’ என்றார் ‘நஞ்சப்பன்’ வின்சன்.

‘புலிகளையெல்லாம் அழிச்சாச்சு, பயங்கரவாதத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்தாச்சு எண்டெல்லாம் பீத்துற இந்த அரசாங்கம் இன்னும் ஏன் தமிழ்சனம் வாழுற இடங்களில மட்டும் இவ்வளவு இராணுவத்தைக் குவிச்ச வைச்சிருக்குது? என்று கேட்டார் ‘வரலாறு’ தோமாஸ்.

‘நீ கேட்ட இந்தக் கேள்வியத் தானே பாராளுமன்றத்திலையும் தமிழ் எம்பிக்கள் கேட்டுக் குடையுறானுகள்... போர் முடிஞ்சது அவசரகாலச் சட்டத்தை நீக்க வேணும் என்று அழுத்தம் குடுக்குறாங்கள்’

‘சிங்களச் சனமும் நாட்டில சண்டை முடிஞ்சது, புலிகளை அழிச்சாச்சு பிறகும் ஏன் இராணுவச் செலவு, பாதுகாப்புச் செலவு என்று மில்லியன் மில்லியனாக் கணக்குக் காட்டுறீங்க? என்று அரசாங்கத்தக் கேள்வி கேட்டுத் தோலுரிக்குதுகள். இப்ப அரசாங்கம் அவசர காலச் சட்டத்தை நீக்க வேண்டிய நெருக்குவாரத்தில் இருக்கு. அவசர காலச் சட்டத்தை நீக்கினால், வடக்கு - கிழக்கில் நிலை கொண்டுள்ள இராணுவத்தையெல்லாம் வாபஸ் பெறவேணும். இராணுவத்திற்கான செலவினத்தைக் குறைக்க வேணும். அதுதான் இப்பிடியொரு பூதத்தை விட்டுச் சனத்தை அச்சுறுத்தினால் காடுகளில் மறைஞ்சு இருந்த புலிகள் நாட்டுக்குள்ள ஊடுருவிற்றாங்க. மக்களின் பாதுகாப்புக்கு அச்சுறுத்தல் என்று புதுசா ஒரு கதை விட்டுச் சிங்களச் சனத்திட வாயையும் அடைக்கலாம், வடக்குக் கிழக்குத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தொடர்ந்து இராணுவத்தை வச்சிருந்து தங்கட காரியத்தையும் சாதிக்கலாம். இதுக்குத் தான் அரசாங்கம் கிறீஸ்பூதங்களைக் கட்ட

விழ்த்து விட்டிருக்கு என்று எல்லோருக்கும் வடிவா விளக்கம் குடுத்தார் கூறியான் செபஸ்ரியான். வாயைப் பிளந்து கொண்டு கேட்டுக் கொண்டிருந்த மணியர் ‘என்ர பரலோக மாதாவே... இப்பதாண்டா இவங்கட நரிதிட்டமே எனக்கு விளங்குது’ என்று மண்டையைச் சொறிந்தார்.

இலங்கையின் தெற்குக் கிழக்குச் சிங்களப் பகுதிகளில் உள்ள கிராமங்களில் கிறீஸ்பூதங்கள் உலாவுவதாகவும், மரங்களில் இருந்து தாவிப் பாயும் பூதங்கள் தனியாகச் செல்லும் இளம்பெண்களைக் கண்டால் அவர்கள் மீது பாய்ந்து, விரல்களில் உள்ள கத்தி போன்ற கூரான நகங்களால், மார்பகங்களைக் கீறிக் கிழிக்கின்றன என்றும் செய்திகள் பரவியது. இரத்தினபுரிக்கு அருகில் இருக்கின்ற ஒரு ஊரில் ஏழு பெண்கள் மர்மமான முறையில் கொலை செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். மக்கள் மத்தியில் ‘கிறீஸ்பூதம்’ பயப்பீதியை உண்டாக்கியிருந்தது.

ஆவிகள், பூதங்களை நம்பும் கிராம மக்கள் கிறீஸ்பூதங்கள் உலவுவதையும் நம்புகின்றனர். திருடச் செல்லும் போது யாராவது பிடித்தால் வழக்கிக் கொண்டு தப்பித்து ஓடுவதற்காக உடம்பில் கிறீஸ்பூசிக் கொண்ட திருடர்கள் தான் கிறீஸ்பூதங்கள் என்றும் அனேகமானோர் நம்பினார்கள். சிங்கள இராணுவத்தில் இருந்து தப்பியோடியவர்களே இந்தக் கொலைகளைச் செய்வதாகவும், வீடு புகுந்து கொள்ளையடிப்பதாகவும், தனித்திருக்கும் பெண்களிடம் பாலியல் சேட்டைகள் செய்வதாகவும் கூடச் சிங்கள மக்கள் சந்தேகப்படுவதாகச் செய்திகள் பரவின.

சில இடங்களில் கிறீஸ்பூதங்களை மக்கள் மடக்கிப் பிடித்துப் பொலிசில் ஒப்படைத்த பின்னர், அவன் பொலிசாரிடம் ஏதோ ஒன்றைக் காட்டிய போது பொலிஸ் சல்லூட் அடித்து அவனை விடுவித்ததாகவும் சிங்கள மக்கள் கூறுகின்றனர். முதலில் அரசாங்கம் ‘கிறீஸ்பூதங்கள் பற்றிய செய்திகள் எல்லாம் வெறும் வதந்தி. மக்கள் அதை நம்பிப் பீதியடைய வேண்டாம்’ என்று கூறியது. பின்னர் தொலைக்காட்சியில் ஒளிபரப்பப்பட்ட செய்தியில் வெள்ளை நிறக் கிறீஸ்பூசிக் கொண்டு வாயில் இரத்தம் வழியும் ஒருவனைக் காட்டி ‘இவன் தான் கிறீஸ்பூதம்’ என்று கூறினார்கள். இதையெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது கிறீஸ்பூதங்கள் என்ற மர்ம மனிதர்களை அரசாங்கமே ஏவி விடுவதாக மக்கள் சந்தேகித்தனர். ஆனாலும் தமிழர் பிரதேசங்களில் அதுவரை அந்த மர்ம மனிதர்கள் ஊடுருவவில்லை என்ற ஒன்றுதான் இத்தனை நாளாக எல்லோரையும் நிம்மதியாக உறங்க விட்டது. அன்றைக்கு அதிலும் மண் விழுந்தது.

22.08.2011 மாலை ஐந்து மணியிருக்கும் தெற்கு பக்கம் சென் நீக்கிலார்க் கோயிலுக்குப் பின்புறமாக ஒரு வீட்டில் கிணற்றடியில் குளித்துக் கொண்டிருந்த இளம் பெண்ணொருத்தி திடீர் என்று கத்திக் கூச்சலிட, அயலட்டத்தில் இருந்தவர்கள் ஓடிவந்து என்ன ஏதென்று விசாரித்ததில் எல்லையில் உள்ள பூவரச மரத்தில், முகத்தில் கறுப்பாக ஏதோ பூசிக்கொண்டு

முன்பின் அறியாத ஒருவன் தன்னையே வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு இருந்ததை அவள் கண்டு, பயந்து கூச்சலிட்டதும் மரத்திலிருந்து பக்கத்து வளவுக்குள் பாய்ந்து ஓடிவிட்டா னென்றும் அந்தப் பெண் சொல்லியிருக்கிறாள். இந்தக் கதை ஊருக்குள் தீயாய்ப் பரவியது. மர்ம மனிதன் தான் ஊருக்குள் இறங்கி விட்டானோ? என்று சிலர் சந்தேகப்பட்டாலும், சிலர் அது திருடனாக இருக்கலாம் என்றும், இல்லை யென்றால் இது அந்தப் பெண்ணின் மனப்பிரமை என்றும் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் தெருக்களில் நின்று 'ஊருக்குள்ள கிறீஸ் பூதம் இறங்கிட்டு' என்று பயமுறுத்திப் பகிடிய டித்துக் கொண்டு இருந்தார்கள்.

சற்று நேரத்தில் அந்தப் பகிடியே உண்மையாகியது. யாரு மற்ற வளவு ஒன்றில் பதுங்கியிருந்த அந்த மர்ம மனிதன் தெருக்களில் திடீரென ஆள் நடமாட்டம் தென்பட்டதும் சுற்று வட்டாரத்தில் இருந்த வீடுகளின் மதில்களின் மேல் மின்னல் வேகத்தில் ஏறிப் பாய்ந்து தாவிச் செல்வதைச் சிலர் கண்டி ருக்கிறார்கள். கிறீஸ் பூதம் தான் ஊருக்குள் புகுந்து விட்டது என்பது உறுதியாகியதும் ஊரில் உள்ள ஆண்கள் எல்லாம் தெற்குப் பக்கம் சம்பவம் நடந்த இடத்தில் கூடிவிட்டார்கள். றோட்டுப் பக்கமாக ஏதோ சனக்கூச்சல் எழும்பியது. கேட் டால் கடற்கரைத் தார் வீதியைக் கடந்து கறுப்புப் பூத மொன்று ஓடியதைக் கண்டதாகப் பலரும் சொன்னார்கள். அவன் முகத்தில் கரி அப்பிக் கொண்டு, தேகம் முழுவதும் கறுப்புக் கிறீஸ் பூசியிருந்தானென்றும், கைகளில் வளைந்த கூரிய நகங்கள் இருந்ததாகவும், மின்னல் வேகத்தில் பாய்ந்து தாவி ஓடுவதாகவும், ஒரு தாவலில் வீதியைக் கடந்து மறு கரைக்குச் சென்று விட்டானென்றும் பூதத்தைப் பார்த்தவர்கள் கூறினார்கள்.

அவர்கள் சொல்வதை வைத்துப் பார்த்தால் அந்த மர்ம மனி தன் சென். நீக்கிலார் விளையாட்டு மைதானத்துக்குள்ளோ அல்லது கடற்கரை இறங்குதுறை வீதிக்குள்ளோதான் சென் றிருக்க வேண்டும் என்ற உத்தேசத்தில் இளந்தாரிகள் எல் லாம் கைகளில் அம்பிட்ட கட்டைகள், கற்கள், போத்தல்க னையும் எடுத்துக் கொண்டு குவிந்தார்கள். ஆனால் அங்கே மர்ம மனிதன் வந்தமைக்கான தடையம் கூட இல்லை. கடற் கரைக்கு போகின்ற பாதையில் 'விற்றாலிஸ்' ஐயா கட்டின அந்தோனியார் சிற்றாலயமும், சிறிய இராணுவ முகாமும் எதிரெதிரே இருந்தது. இரண்டு 'ஆமிக்காரங்கள்' வாசலில் காவலுக்கு நின்றார்கள். சிங்களம் பேசத் தெரிந்த ரூபன் ஆமிக்காரனிடம் சென்று 'மே பத்தட்ட அவுக்குட மினிசெக் ஆவா' (இந்தப் பக்கமாக மர்ம மனிதன் ஒருவன் வந்தான்) என்று கூறவும்,

'எகமத் கெளறுக் ஆவாகியலா அடி தக்கின்' (அப்படி யாரும் வந்ததாக தாங்கள் காணவில்லை) என்று மறுத்து விட்டான்.

'அந்தா... அவன் ஆமிப் பொயின்ருக்குள்ள தான் நிக் குறான்' என்று கூட்டத்தில் இருந்து ஒரு குரல் வந்தது தான் தாமதம். அந்த இடமே போர்க்களம் போல மாறியது. இளசு கள் பெரிசுகள் எல்லோரும் சேர்ந்து இராணுவ முகாமைச் சுற்றி வளைத்து விட்டார்கள்.

அதுவரை காலமும் நாவாந்துறையில் பிரச்சினையென்றால் அது சாதிச் சண்டையாகத் தான் இருக்கும். அன்றைக்குப் பேரினவாத இராணுவத்துக்கு எதிராக, இந்தப் பூதங்களை வைத்து சிங்களவரை வேண்டுமானால் அச்சுறுத்தலாம். தமிழரை அச்சுறுத்த முடியாது என்று அரசாங்கத்திற்கே பாடம் புகட் வதற்காகச் சாதி உணர்வைத் தூக்கியெறிந்து விட்டு, இன உணர்வோடு ஊரே வெகுண்டெழுந்தது.

அந்த மர்ம மனிதன் கட்டிலுக்குக் கீழே ஒழிந்து கொள்வ தைக் கடற்கரைப் பக்கமாக நின்றவர்கள் ஆமிப் பொயின் ரின் பின் வாசல் வழியாகக் கண்டு ஆவேசமாகக் கத்தினார் கள். இப்போது உள்ளேயிருந்த ஆமிக்காரரெல்லாம் துவக்கு களோடு வந்து வெளியே நிற்க, அந்தக் கொமாண்டர், 'தன்ன அவுக்குட மினிசெக் கெளறுத் கன்னவறே எகதி ன. மிடபஸ்ஸே மே தேனெத் கிட்டியோத் அபி வடிதியு' என்று கத்தினான். அந்தக் 'கன்றாவி'-ச் சிங்களம் யாருக்கும் விளங் கவில்லை. ஏதோ கோவமாகக் கத்துகிறான் என்று மட்டும் புரிந்தது. அப்படி மர்ம மனிதர் யாரும் முகாமுக்குள் இல் லையாம், இனியும் இந்த இடத்தில் நின்றால் சுடுத் தள்ளு வோம் என்று மிரட்டுகிறான் என்றான் ரூபன். அப்படியிருந் தும் யாரும் இடத்தை விட்டு நகர்வதாக இல்லை. அந்த மர்ம மனிதன் உள்ளே இல்லையென்றால், ஊர் மக்கள் எல் லோர் சார்பிலும் ஒருவரை ஆமிப் பொயின்ருக்குள் சென்று பார்க்க அனுமதிக்க வேண்டும். என்று கேட்கவும் ஆமிக் கொமாண்டர் மறுத்து விட்டான். கோபமடைந்த இளசுகள் ஆமிப் பொயின்ரை நோக்கிப் போத்தல்களாலும் கற்களா லும் எறியத் தொடங்கினார்கள். கூட்டத்தை அச்சுறுத்தி விரட் டுவதற்காக இராணுவம் மேல்வெடி வைத்தார்கள். ஆனால் கூடியிருந்த கூட்டம் கலைவதாக இல்லை.

முப்பது - நாற்பது ஆமிக்காரங்களோடு ஒருபெரிய ரக் வாக னம் மைதானத்துக்குள் வந்து நின்றது. சற்று நேரத்தில் ஆமிக்காரங்களை அள்ளி ஏற்றிக்கொண்டு இரண்டு ஆமி 'ஜீப்' வண்டிகளும் வந்து இறங்கியது. அவர்கள் தலைக்க வசங்களை மாட்டிக் கொண்டு துப்பாக்கிகளைத் தூக்கியப டியே வாகனத்தில் இருந்து பாய்ந்து முகாமை நோக்கி ஓடி னார்கள். அந்திக்கு எதிராகப் போராடுபவர்களைத் துப் பாக்கி முனையில் மிரட்டும் அரச பயங்கரவாதத்தின் நாகரீக மான பெயர் தானே ஜனநாயகம்! அடக்குமுறைக்கு எதிரா கப் போராடுபவன் பயங்கரவாதி எனச் சிறைப்படுத்தப்பட் டதும், கடத்தப்பட்டதும், சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதும், நாட்டை விட்டே துரத்தியடிக்கப்பட்டதும் தானே கடந்தகால வரலாறு. அந்த வரலாற்றின் தொடர்ச்சியாகவே இந்தக் கொடுமையும் நிகழ்ந்தேறியது.

பூதங்களிடமிருந்து மக்களைப் பாதுகாப்பது தமது கடமை- யென்று வாய்கிழியக் கூறிய இராணுவம், மக்களிடமிருந்து பூதத்தைக் காப்பாற்றச் சரமாரியாகக் கீழ்வெடி வைத்துக் கொண்டு முன்னேறியது. துப்பாக்கிச் சூட்டிற்குப் பயந்து நின்ற எல்லோரும் சிதறி ஓடத் தொடங்கினார்கள். உடம்பு முழுவதும் கிறீஸ் பூசிக் கொண்ட அந்த மர்ம மனிதனை இராணுவத்தினர் பின் வழியால் பாதுகாப்பாக அனுப்பி வைத்தார்கள். அவன் ஆமிப்பொயின்ருக்கு வெளியே வந்து ஒற்றையடிப் பாதையால் பிறேமின் இறால் வாடியைத் தாண்டி ஓடிச் சென்று கடற்கரை வீதிக்கு வந்தபோது வேக

மாகச் சென்ற ஆயிக்காரனின் 'பீல்பைக்'-குகளில் ஒன்றில் தாவி ஏறிக்கொண்டு மர்ம மனிதன் தப்பித்துச் சென்றான். பலரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவே கிறீஸ் பூதத்தை இராணுவத்தினர் திட்டமிட்டுக் காப்பாற்றி அனுப்பி வைத்தார்கள். அதிகாரம் மிக வலிமையானது. ஆடுகளைக் காவல் காப்ப தாய் அறிக்கையிடும் ஓநாய்கள் எமக்கான இராணுவம்.

இரவும் ஒரு பூதம் போலப் பூமியைப் பையப்பைய விழுங்கிக் கொண்டிருந்தது. மர்ம மனிதனை மடக்கிப் பிடிக்க முடியாது போய்விட்டதே என்ற ஒரு கவலை எல்லோருடைய முகங்களிலும் அப்பிக் கிடந்தது. ஆனாலும் இந்தப் பூதங்களைப் பின்னால் நின்று இயக்குவது இராணுவம் தான் என்ற உண்மை விடிந்தால் பத்திரிகைகள், ஊடகங்கள் மூலம் உலகிற்கு அம்பலமாக்கப்பட்டு விடும் என்ற திருப்தி சந்திக்குச் சந்தி கூடி நின்றவர்களின் பேச்சில் வெளிப்பட்டது.

மணி எட்டு ஆகியிருக்கும். இல்லையில்லை அதையும் தாண்டியிருக்கும். அப்படியெல்லாம் நடக்குமென்று யாரும் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. திடீர் என்று இராணுவ வாகனங்களின் இரைச்சல் அந்த இரவின் அமைதியைக் குலைத்துப் போட்டது. மீன் சந்தைக்கு முன்னால் ஆமி ரக்குகளும், ஜீப் வண்டிகளும், பீல் பைக்குகளும் வந்து குவிந்தன. நூற்றுக்கணக்கான இராணுவச் சிப்பாய்கள் சீருடையோடும், சீருடையில்லாமலும் கடற்கரை வீதியாலும் நாவலர் வீதியாலும் சரமாரியாகத் துப்பாக்கிகளால் சுட்டுக் கொண்டு முன்னேறினார்கள்.

வீடுகளில் பெண்கள் பயத்தில் ஓலமிட்டு அழுது ஒப்பாரி வைத்தார்கள். குழந்தைகள் வெருண்டு ஓடுங்கிப் போனார்கள். வீதிகளிலும் சந்திகளிலும் நின்ற இளந்தாரிகள் சிதறி ஓடத் தொடங்கினார்கள். எங்கே ஓடுவது எங்கே ஒழிவது எதையும் சிந்திக்கக் கூட நேரம் இல்லை. வீடுகளில் நின்றால் சுட்டுத் தள்ளி விடுவார்கள் என்பதால் கண் போகிற பாதைகளால் கால்களை இறக்கைகளாக்கிப் பறந்து, சிலர் ஊர் எல்லையில் இருந்த 'சவுக்காலை'-யிலும் சிலர் பொம்மைவெளி தாண்டியுள்ள வயல் காணிகளில் புதர்களுக்குள்ளும் பதுங்கிக் கிடந்தார்கள்.

குறுக்கு ஒழுங்குகளுக்குள் இராணுவம் நுழைந்த போது வீடுகளின் உள்ளே மாட்டிக் கொண்டவர்கள் வீட்டுக் கூரைகளுக்கு மேலும், கட்டில்களுக்கு அடியிலும், குசினிப் புகைக் கூடுகளுக்குள்ளும், வளவுகளில் நின்ற உயரமான மரங்களிலும் ஏறிப் பதுங்கிக் கொண்டார்கள். வெறியேற்றிக் கொண்டு சிப்பாய்கள் சரமாரியாகச் சுட்டுக்கொண்டே வீடுகளின் கதவுகளைப் பூட்ஸ் கால்களால் உதைத்துப் பெயர்த்துப் பெண்களையும் சிறுவர்களையும் மிரட்டிப் பயமுறுத்தினார்கள். புரியாத சிங்களத்தால் கேள்விகள் கேட்டுப் பதில் சொல்லாது திணறியடித்த பெண்கள் அழுது வடித்துக் கால்களில் விழுந்து கதறியழும்போது அந்த இரும்புப் பூட்ஸ் கால்களாலேயே அவர்களைப் பந்தை உதைப்பது போல உதைத்து விட்டு, வீட்டுக்குள்ளே தேடுதல் நடத்திப் பதுங்கியிருந்த ஆண்களைப் பிடித்து ஆடைகளை உரிந்து அம்மணக் கட்டையாகத் துவக்குப் பிடிகளாலும் கட்டைகளாலும் கும்பிடக் கும்பிட அடித்து, பூட்ஸ் கால்களால் மாறி மாறி உளக்கிச் சித்திரவதை செய்தார்கள். வயது வித்தியாசம் இன்

றிச் சின்னப் பொடியள் தொடக்கம் வயசான கிழடுகள் என்று யாரையும் அவர்கள் விட்டு வைக்கவில்லை. மண்பிட்டியில் வள்ளம் செய்யிற பிறேமனுக்கு அடித்த அடியில் சத்தியும் பீமுத்திரமும் இரத்தமாகவே போனது. அவ்வளவு அடி உதை அகோரமாயிருந்தது. அதற்குப் பிறகும் விட்டார்களா? இம்மியும் இரக்கமில்லாமல் மனுசி பிள்ளைகள் கதறக் கதற பிறேமனை உடம்பில் ஒற்றைத் துணி கூட இல்லாமல் 'கொறகொறவேண்டு' வீதியால் இழுத்துக் கொண்டு போனார்கள். வாடைக் காற்றுக்குக் கூரைகளில் ஏறி நின்றவர்களுக்கு ஊரிலே எல்லாத் திசையிலும் சனம் அழுது ஓலமிடும் சத்தம் ஓவென்று காதுகளில் நுழைந்து கண்ணீரை வரவைத்தது.

முன்னரெல்லாம் சாதிச் சண்டைகளில் தெற்குப் பக்கத்து வீடுகளுக்குள் புகுந்து பொருட்களை அடித்து நொறுக்கி நாசம் செய்தவர்களுக்குக் கூட இப்போது அந்த சனங்கள் அழுது ஓலமிடும் சத்தத்தைக் கேட்கும் போது மனதில் கசிவு உண்டாகிக் கண்கள் வேர்க்கின்றன. அவர்கள் எம்மைத் தமிழென்று அடிக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் சாதிக்காகச் சண்டையிட்டுக் கொண்டிருக்கிறோமே என்று கூரைகளில் பதுங்கி இருந்தவர்களின் புத்தியில் உறைத்திருக்கலாம்.

மேலிருந்து பார்க்கும்போது வீடுகளில் அம்பிட்ட ஆம்பிளைகளை அடித்து நிர்வாணமாகத் தரதரவென வீதிகளால் இழுத்துக் கொண்டு போவது மின்கம்பங்களின் வெளிச்சத்தில் தெளிவாகத் தெரிந்தது. அப்படி நூற்றுக்கணக்கானவர்களை நிர்வாணமாகவும், அரை நிர்வாணமாகவும் அடித்து, மீன் சந்தை வரை இழுத்துக் கொண்டு போய், முள்ளிவாய்க்காலின் பிணக்குவியல் போல ஆளுக்கு மேல் ஆளாகப் போட்டு பச்சை மட்டைகளாலும், பொல்லுத் தடிகளாலும் வெறும் தேகத்தில் அடிக்க அவர்கள் புழுக்களைப் போலத் துடித்தார்கள். யாருக்கு என்ன கதியோ என்ற ஏக்கமும் தவிப்பும்தைப்பதும் நெஞ்சைத் துளாவிவது.

ஊரே விழித்திருக்க அந்த இரவு விடிந்தது. சந்தி சந்தியாக ஆமியும் பொலீசும் காவலுக்கு நின்றார்கள். ஆங்காங்கே பதுங்கியிருந்தவர்கள் எப்படியோ தப்பித்து ஊரைவிட்டு வெளியேறித் தலைமறைவாகினார்கள். இராணுவத்தின் முர்க்கத்தனமான தாக்குதலில் படுகாயமடைந்த 124 பேர் வைத்தியசாலையில் சிகிச்சைக்காக அனுமதிக்கப்பட்டார்கள். ஊடகங்கள் இராணுவத்தையும் அரசாங்கத்தையும் அம்பலப்படுத்தின. அன்றோடு பூதங்களின் அச்சுறுத்தல் ஒழிந்து விட்டது என நாட்டு மக்கள் நம்பினார்கள். எங்கே பூதங்கள் உருவாக்கப்படுகின்றனவோ? எங்கு அவை பாதுகாக்கப்படுகின்றனவோ? அங்கேயே மறைத்து வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மக்களைப் பீதியடைய வைக்க வேண்டிய இன்னுமொரு சந்தர்ப்பம் வரும் வரை.

(இச் சிறுகதை உண்மைச் சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டது.)

jenath.e@thaiveedu.com

சாம்பரில் திரண்ட சொற்கள்

- தேவகாந்தன்

ஓவியம்: ஜீவா

கனவென்றோ எதார்த்தமென்றோ பகுத்துணரமுடியா தோற்ற மயக்கங்கள் வைத்தியசாலையின் ஒரு நோயாளிக்கு எப்போ தேனும் நிகழ்வது அபூர்வமில்லை.

எங்கோ மறுபடியும் தன்னை எடுத்துச்செல்வதான உணர்வை, இன்னும் தீராத துயரின் தொடர்ச்சியாயெண்ணி மறுகும் தருணத்தில், அவசரத்தில் கொண்டுசெல்லப்படும் படுக்கையொன்றின் சில்லுகள் எழுப்பிய கஜ... கஜ... ஓலியில், தான் கணங்கள் சில முன் அடைந்தது, மனப் பதிவிலிருந்த உணர்வனுபவத்தின் துயில்கால மீட்பென, கண்விழித்த சிவயோகமலர் தெளிந்தார்.

சிறிதுநேரத்தில் அவரது அறையோடுள்ள நடைபாதையில் தென்னாசிய தாதியொருத்தி தன் கவனிப்பிலுள்ள நோயாளிக்கு மருந்து கொடுக்கவோ கொடுத்துவிட்டோ அவசரமற்ற நடையில் போய்க்கொண்டிருந்தாள். இரவின் நிசப்தத்தை அவள் காலடிகள் மெல்லக் கலைத்தடங்கின.

குழாய் வழி பிராண வாயுச் செலுத்துகை காலையில் நிறுத்தப்பட்டபோதே அபாய கட்டம் தனக்கு கடந்துபோய்விட்டதை சிவயோகமலர் தெரிந்திருந்தார். அக் கணம்போல் உயர்ந்த, உன்னதமான பொழுதை நீண்டகாலமாய் தான் அனுபவித்ததில்லைப்போல் மனம் முழுக்க ஓரினியவுணர்வலை பரந்தெழுந்தது.

சிறிதுநேரத்தில் பக்கப்பாட்டில் சுவரோரம் பார்த்தார். நாற்காலியில் தலை தொங்கியபடியிருக்க சாந்தரூபினி தூங்கிக் கொண்டிருந்தாள். அறிதுயிலாய்த்தான் இருக்கும். ஒரு செருமலில் உறக்கம் கலைந்து என்னவென்று கேட்கிறவள் அவள்.

சக மனிதர்மீது கொள்ளும் அபிப்பிராயங்கள் தவறானவையென புரியப்படும் தருணங்கள் முதலில் துன்பமானவை: பின்னர் இனிமை செய்பவை. ஆனால் அவற்றிற்கான சமயங்கள் எளிதில் வந்து கூடிவிடுவதில்லை. முந்திய இரண்டு இரவுகளாக சாந்தரூபினியுடு அத்தகுவொரு மேலான தருணத்தை சிவயோகமலர் பெற்றிருக்கிறார். அவளது பணிவிடையில் உருகிப்போயிருந்தது அவரது உள்ளம்.

இந்தப் பிள்ளையைத்தான், இவளின் அக்கறையைக் கேவலப்படுத்துவதன் மூலம், தன் வீட்டிலிருந்து கண்ணீர் தெறிக்க மேலே ஓடும்படி சில மாதங்களின் முன்பாகச் செய்தோமென்பதை அவரால் எண்ணிப்பார்க்கவும் முடியவில்லை.

இவள்தான் அந்த ஆபத்தான தருணத்தில் 'நானிருக்கிறேன், அன்ரீ'யென முன்னால் வந்துநின்றாள். திடீர் மூச்சடைப்பு ஏற்பட்ட சிவயோகமலருக்கு வைத்திய அறிமுறையற்ற அவளது உதவிதான் அவரின் மூச்சைப் பிடித்துக்கொடுத்தது. ஆலகாலத்தை சிவன் கழுத்தில் பார்வதியின் பிடி தடுத்து நிறுத்தியதுபோல், பிரியவிருந்த உயிரைப் பாதிவழியில் தடுத்துவைத்தவள் அவள். தன் மூச்சையே சுவாசமாய் உள்ளே இறக்கியும் ஏற்றியும் உயிர்பயம் கொடுத்தவள்.

இரக்கமென்ற ஒன்றைத் தவிர வேறினால் உந்துதல் பெற்றிருக்கமுடியாத அந்த அன்புக்கும் அன்பு என்றுதான் பெயரா? அபிநயவல்லியாகவே அந்த மூன்று இரவுகளிலும் அவரைப் பாராமரித்தாள். மூத்திரக் கெண்டியை எடுத்து வந்து அவர் பாவனைக்குக் கொடுத்தும், திரும்ப அதை எடுத்துப்போய் துப்புரவாக்கியுமான பேற்றுக்கடன் கழித்தலை அது நிகர்த்தது. அவருக்கு அந்த அன்பு கிடைத்தமை ஒரு கொடை: ஒரு வரம். அவர்தான் கண்டுகொள்ளாமல் இருந்தார். தெய்வம் காணவைத்தது. வேறு விளக்கம் அதற்குச் சாத்தியமில்லை.

மூன்று இரவுகள் சாந்தரூபினியும் இரண்டு பகல்கள் சுந்தரமுமாக மாறிமாறி சிவயோகமலருடன் ஆஸ்பத்திரியில் தங்கி உதவியாற்றினர். அன்று காலையில் அவளுக்கு 'துண்டு வெட்டலா'மென முதல்நாள் மாலையில் வைத்தியர் குறிப்பிட்டிருந்தார். காலையில் சாந்தரூபினியின் மாமனோடு சுந்தரமும் வரும். சுந்தரமும் தன்னாலியன்றதைச் செய்ததுதான். ஆனாலும் அவருக்கான கடமையாக அது இருந்தது. தன்னால் முடியாதெனக் கூறி அவரால் ஓடிவிட்ட முடியாது. கூட விருந்த நோயாளியைத் தகுந்தபடி கவனியாதிருத்தல் சட்டப்படி குற்றம். நோயாளி மரணமடைந்தால் மூன்றாம் நிலை கொலைக் குற்றமே சாட்டப்படலாம்.

சுந்தரம், பாவம், அவரெல்லாம் ஓடுகிற மனிதரில்லை. ஆனாலும் அதற்காக அவர் போற்றப்பட வேண்டியதில்லை. ஆனால் சாந்தரூபினி...?

அந்த மனத்தை ஏற்கனவே புரிந்திருந்தால் வெறுப்பின் பரிமாணம் கொண்டிருந்த அந்தக் காலம், சற்றொப்ப இரண்டு வருஷங்கள், எவ்வளவு இனிமையாக அவர்களுக்கு அங்கே கழிந்திருக்கும்!

பெரும்பாலும் அவளுக்கு வீட்டில் நடந்த எல்லாம் தெரிந்திருந்தது. அத்தனை காலமாய் அனைத்தையும் அவதானித்துக்கொண்டுதான் ஒரு பூனையுறக்கத்தில் இருந்திருக்கிறாள்.

அவள் சுந்தரத்திற்கும் சிவயோகமலருக்குமிடையிலான உறவின் விரிசல்களைப் பேசினாள். அந்த நோயின் இருப்பை ஆரம்பத்திலேயே ஏன் காணமுடியாதுபோனதென வினவினாள். அவள் பயின்ற வீணை இசைக்கலையை முழுதாய்ப்பயன்படுத்தாதுபற்றி, சுந்தரம்தான் அல்வாய் வீட்டில் அவளது வீணையை உடைத்தாரா எனவும், அதற்குப் பழிவாங்குவதுபோலத்தான் பொக்கிஷங்களாய் அவர் பாதுகாத்து வைத்திருந்த அவரது ஓவியங்களைக் கிழித்து காற்றிலே உருட்டிவிட்டு வழிநெடுகச் சிரித்தபடி சென்றாரா என்பதுபற்றியெல்லாம் கேட்டாள்.

கடந்த இரண்டு நாள்களின் முன்னிரவுகளும் அவ்வண்ணமே அவர்களுக்குக் கழிந்திருந்தன.

‘உங்கள நான் எப்பிடிக் கூப்பிட...?’ என்ற கேள்வியிலிருந்து முதல்நாள் இரவுணவின் மேல் தன்னுரையாடலைத் தொடங்கியிருந்தாள் சாந்தருபிணி.

‘இவ்வளவு நாளாய் எப்பிடிக் கூப்பிட்டிரோ, அப்பிடிக்.’

‘உங்களுக்கு அது விருப்பமில்லாம இருக்குமெண்டு நினைக்கிறன்...’

‘எனக்கு எதுதான் விருப்பமாயிருந்திருக்கு...? இந்த வீடு வாசல்... சொந்தங்கள்... சினேகிதங்கள்... கனடா... ஸ்ரீலங்கா... எதுவும்தான் பிட்ச்சாயில்லை. ஆனா விட்டிட்டு எங்க ஓட...? வாழ்ந்தே பிடிக் கேல்லை. அதுக்காக செத்திடே லுமோ...? என்ற வயசுக்கு நீர் மோள் முறையாய்த்தான் வருவீர். அப்ப... அன்றியெண்டே கூப்பிடும்.’

‘அப்ப... நீங்களும் என்னை நீ... நானெண்டே... சொல்லுங்கோ.’

‘சரி.’

‘உங்களுக்கு ப்ளட் பிரஷர் இருக்கு. மத்தியானம்மட்டும் 160-

100ல் இருந்திது. இப்ப கொஞ்சம் இறங்கியிருக்கு. எண்டாலும் இதுவும் கூடத்தான். ஆதால நீங்கள் சும்மா எடுத்ததுக் கெல்லாம் கோவப்படாம இருக்கவேணும்.’

சிவயோகமலர் தனக்குள்ளாய் சிறிதுநேரம் கிலுகிலுத்தார். தலையை மறுத்தானுக்குப்போல் அசைத்தார். எதுவோ தூர நிகழ்வையெண்ணி கண்ணை மூடியமர்ந்திருந்துவிட்டு பிறகு திறந்தார். இங்கிதமான நிகழ்வுகளால்போல் இதழ்களை ஒரு முறை மெலிதாய் மலர்த்தினார். ‘ஊரில, எங்கட வீட்டுக்கு முன்னால பவளமாச்சியெண்டு ஓராச்சி இருந்தா. ஆரோ இல்லை, இவற்றை பேத்திதான். மனுஷி நல்லாய்க் கதை சொல்லும்....’

‘அவவைப்பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறன்.’

‘ம். மனுஷியும் ஊர் அடிச்சுத் திரிஞ்ச மனிஷிதான். சின்னன்ல பவளமாச்சியினர் கதையெண்டா எனக்குப் போதும். ஐயாவும் வெள்ளிக்கிழமை பின்னேரத்தில திருவிளையாடற் புராணக் கதை சொல்லுறவர். அதுகளைவிட பவளமாச்சியினர் கதை வலு சோக்காயிருக்கும். ஒருநாள் அவ சாரைப் பாம்பினர் ஒரு கதை சொன்னா. அப்ப எனக்கு அது விளங்கேல்ல. சரியா என்னை வைச்சுச் சொன்ன கதையெண்டு இப்பதான் எனக்குத் தெரியுது...’

பவளமாச்சியின் வார்த்தைகளில் கதை அவளுள் விரிந்தது.

ஒருநாள், திடீரெண்டு சாரைப் பாம்பொண்டு வரக் கண்ட கொஞ்ச தவக்கைக் குஞ்சுகள் கெடிகலங்கிப்போய், பக்கத்திலிருந்த கல்லுக் கும்பிக்குள்ள பதுங்கிறதற்கு பாய்ஞ்சோடத் துவங்கிச்சின. அதைக் கண்ட தாய்த் தவக்கை, ‘அது சாரைப் பாம்புதான், அதுக்கெல்லாம் நீங்கள் பயப்பிடத் தேவையில்லை, நீர்ப் பாம்புமாதிரி சரியான நல்ல பாம்பு’ என்று அவையை ஆசுவாசப்படுத்திச்சிது.

இது சாரைப் பாம்பினர் காதில விழ, அது இன்னும் நல்ல பாம்புமாதிரி முகத்தை பாவமாய் வைச்சுக்கொண்டு, தவக்கைக் குஞ்சுகளுக்கு ஒரு துன்பமும் செய்யாம அங்கால போயிட்டுது.

அந்தச் சாரைப் பாம்பு வேறையொரு நாளும் அந்த வழியாலை வந்திது. தாய் எங்கயோ போயிட தனியிருந்த தவக்கைக் குஞ்செல்லாம் அதைக் கண்டிட்டுது. அப்பேக்க அவைக்கு முந்தினமாதிரி பயம் வரேல்லை.

பயப்பிடாததோட பாம்புக்கு குறுக்கும் மறக்குமாய் ஓடியும், அதுக்கு நெய்க்காட்டியும், அதுக்கு நக்கலடிச்சும் பெரிய கூத்தெல்லாம் போட்டுதுகள்.

சாரைப் பாம்புக்கு கோவம் வந்திட்டுது. டக்கெண்டு பாய்ஞ்சு முன்னால நிண்ட தவக்கைக் குஞ்சொண்டை கவ் விச்சிது.

பாம்பு அந்தமாதிரிச் செய்யுமெண்டு எதிர்பார்த்திராத தவக்கைக் குஞ்சுகளுக்கு அப்பத்தான் தெரிஞ்சிது, சாரையெண்டான் நாகமெண்டான் பாம்பெண்டா பாம்புதான், அது

தங்கட சத்துராதியெண்டது.

பாம்பினர் வாயில அம்பிட்ட தவக்கைக் குஞ்சு அடிச்சு வைச்சுக் கத்தத்துவங்கிச்சிது. ‘அம்மா சொன்னவ, சாரைப் பாம்புக்குப் பயப்பிடத் தேவையில்லையெண்டு. அதாலதான் நான் அப்பிடச் செய்தன். நல்லபிள்ளையெல்லே, என்ன விட்டிடு, நான் இப்பிடயே எங்ஙனயாச்சும் ஓடியிடுறன்’ எண்ண, ‘இனிமே சாரைப் பாம்பில்லை, நான், நாகப்பாம்பு’ எண்டிட்டு பாம்பு தவக்கைக் குஞ்சை அப்பிடயே விழுங்கியிட்டுது.

நல்ல கதைதான், அன்றைக்குக்கூட நன்றாகவேயிருப்பதாய் எண்ணி இதழ்களில் சிரித்தார் சிவயோகமலர். பிறகு சொன்னார்: ‘எல்லாத்திலயுமிருந்து ஒதுங்கி, ஒரு சாரைப் பாம்பு மாதிரித்தான் நானுமிருந்தன். ஆனா என்னைச் சுத்தியிருந்த மனிசற்ற கொடுமை தாங்கேலாமப் போச்சு. நான் நாகமாய் மாறியிட்டன்.’ சாந்தருபினியின் மௌனத்தில் அவளை நிமிர்ந்து ஒருமுறை நோக்கிவிட்டு, ‘என்ன, நம்பேலாமக் கிடக்கோ?’ என்றார்.

‘நம்புறதுக்கென்ன?’ என்று சிரித்தாள் அவள். ‘மற்றவைக் காண்டி எங்கட சபாவத்த நாங்களேன் மாத்தவேணும்? அதைத்தான் யோசிச்சன்.’

‘இல்லாட்டி, வாற அவமானங்களையும் பழியளையும் தாங்கிற மன வலமையோட இருக்கவேணும். அது எல்லாரிட்டயும் இருக்காதெல்லே?’

‘இதெல்லாம் வீட்டுக்காறரிட்டயிருந்தோ வெளியாக்களிட்டயிருந்தோ வந்திது?’

சிவயோகமலர் மௌனத்துள்ளிருந்து அந்த முகங்களை ஒன்றன் பின் ஒன்றாக அடுக்கி வகைப்படுத்த முயன்றார். அடுக்கு குழம்பியது. அவர்கள் ஒன்றுக்குள் வகைப்படுத்தப்பட முடியாதவர்கள்தான். நல்லவர்களாயும், தீயவர்களாயும், திட்டமிடுபவர்களாயும், எழுந்தமானத்தில் நடப்பவர்களாயும், உறவுக்குள் உள்ளவர்களாயும், வெளியாட்களாயும் அவர்கள்.

யாரிடமும், சிவத்தியிடம்கூட, சொல்லாத அவ்விரகசியங்களை சாந்தருபினியிடம் கண்கலங்கியபடி தன் வயதின் தடையை மீறிக்கொண்டும் சிவயோகமலர் வெளிப்படுத்தினார்.

முடிக்கும்போதுமட்டும், ‘நான் கனதடவை நினைச்சுப்பாத்திட்டன், என்னிலயில்லை, அந்த வெள்ளி அரைமுடி சலங்கையிலதான் எல்லாற்ற கண்ணுமிருந்து, இந்தளவு அழிவுகளையும் எனக்குச் செய்திருக்கு.’

‘எனக்கு விளங்கேல்ல, அன்றி. அரைமுடி சலங்கையோ... என்ன சொல்லுறியள்...’

சிவயோகமலர் விளக்கினாள், சிறுவயதுக் காலத்தின் காட்சிகள் கண்ணில் விரிந்தபடி.

பேபிப் பவுடர்ப் பேணியிலிருக்கிறமாதிரி சின்னவயதில் மொழுமொழுவென்றிருப்பார் அவர். தடுக்குப் பிள்ளையாயிருக்கும்போதே பவுணில் அரைமுடி சலங்கை அணிவித்து விட்டார்கள் பெற்றோர். நடக்கத்துவங்கின பிறகு, திருட்டுப் பயத்தினால் அதை வெள்ளியில் செய்வித்துப் போட்டிருந்தனர்.

பவுணாயிருந்த காலத்தில்போலவே எல்லோர் கண்களும் வெள்ளியாயிருக்கும்போதும் தேடலில் அலைந்திருக்கிறது. அவள் நன்கு வளர்ந்தும், பெரியபிள்ளையாகிய பின்னரும், கூட, அக் கண்கள் மானசிகமான அரசமலை தேடி அலையவே செய்தன.

நடனத்தின் கண்களும் அதையே தேடி அலைந்திருக்கும். என்னவொன்று, கண்களை நேர்நேர் சந்திக்கும்போது அவள் வெட்கத்தோடு தலை திருப்பிக்கொள்வாள்.

வசீகரன் தேடியதும் அதுவாகவேயிருக்க முடியும். அதுபோலவே மாணிக்கவாசகமும். இல்லாவிட்டால் மூவினத்தாரிடையே வந்து சரஸமாட அழைத்திருக்கமாட்டான்.

சிவயோகமலர் எல்லாம் விளக்கினார்.

அடக்க முனைந்தும் ஒரு துளி கண்ணிலிருந்து அடங்காமல் உதிர்ந்து உருண்டது.

வெளியே எல்லாம் நேராகத் தென்பட்டும், காணமுடியாதபடி மனம் கோணிய மனிதர்கள் இருக்கத்தான் செய்கிறார்களென சிவயோகமலரின் கண்ணீர்க்கதையில் உணர்ந்தாள் சாந்தரூபினி. அவர் கடைசியாய்ச் சொன்னதும் உண்மையாக இருக்கலாம். எல்லோரும் அந்த வெள்ளி அரைமுடி சலங்கையை பார்வையால் வெட்டிப் பிளந்து உறுப்புக் காணும் உன்மத்தம் கொண்டவர்களாய் அலைந்திருக்கவும்கூடும். ஒருவேளை அவர்கள் பார்ப்பதாயில்லாமல், அவர்கள் பார்ப்பதாய் அவர் கற்பனைசெய்ததாகவும் அத் தருணங்கள் எடுக்கப்படலாம்.

ஆனாலும் அவர் பாவம்தான்!

மனதார ஒரு துளி கண்ணீர் அவருக்காக உகுக்கவேண்டும் போல் அவளுக்கு இருந்தது. அவருக்கிருந்த மாற்றீடுகளை அவள் எண்ணி அடங்கினாள். பெண்ணாய் அடங்கவேண்டிய வராயிருந்தும் கல்வியாய், வசதிகளாய் பல பெண்களுக்கில்லாத வாய்ப்புகள் அவருக்கு இருந்தனவே!

அதனை சாந்தரூபினி கேட்டாள்.

அவள் பட்ட அவதிகள் அவள் தேடிச் சென்றவைகளல்ல. பலரிடமிருந்தும் ஏற்பட்டவை. சுந்தரம் மறைமுகக் காரணியாய், வசீகரனும் மாணிக்கவாசகமும் நேரடிக் காரணிகளாய் அதில் சம்பந்தம். அதற்கான பதிலை அவள் யோசிக்கவேண்டும். சுருக்கமாயெனினும் ஆதியிலிருந்து.

நடனசுந்தரம் தற்காலிக ஆசிரியப் பணியிலும், பின்னால்

ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் இருந்த காலமது.

நினைவுகூரும் இப்பொழுதில், மரணத்தின் திறந்த வாசல் வரை சென்று திரும்பிய இக் கணத்தில் தெரிகிறது, அடிக் கடி பார்க்கின்ற சந்தர்ப்பங்களே சுந்தரத்தின்மீதாக ஒரு பிரியத்தினை விளைவித்துவிடவில்லையென. அது அநாதியானது: கோபங்களால் பொறாமைகளால் மூடுண்டது. ஆனாலும் இருப்பு உள்ளது.

தற்காலிக ஆசிரிய நியமனத்தில் இருக்கும்போதே 'முதுகண்ணன் வேயங்குழல்' ஓவியத்தை, அதனால் விளையக்கூடிய நன்மை தின்மைகளை யோசியாது வரைந்து இந்து சமூகத்தில் ஓர் அதிர்வலையை ஏற்படுத்தியவன் அவன். யாழ் ஓவியக் கண்காட்சியில் இடம்பெற்று பார்வையாளர் விமர்சகர் பலரையும் ஈர்த்த அவ்வோவியம்பற்றி ஒரு வாரம் அவளது கல்லூரியிலே ஆசிரியர்களும் உயர் வகுப்பு மாணவர்களும் அதன் நகையுணர்வையும், கலகத்தின் கலையும் குறித்துப் பேசிக்கொண்டார்கள். இவற்றின் தாக்கம், உண்மையில், அவளிடத்தே விருப்பமாய்ச் சுரந்திருக்கவேண்டும். மாறாக அவளுக்கு எரிச்சலை, பொறாமையை அது கிளப்பியது. அவற்றையும் உண்மையான எரிச்சலாகவும் பொறாமையாகவும் கூட கொள்ளவேண்டியதில்லை.

வசீகரனின் காதல் கடிதம் அவளறையில் காணப்பட்டு, அதன் அதிர்வு மறைவதற்குள்ளேயே வீணை வாசிப்பு கற்க தஞ்சாவூருக்கு ஒரு பகல் அவகாசத்தில் அவள் புறப்படவேண்டி இருந்த நிலைமையில், அவளிடத்தே அது குறித்து சுபாவமாய்த் தோன்றியிருக்கக்கூடிய கோபத்திற்குப் பதிலாய் உள்ளார மகிழ்ச்சியே கிளர்ந்ததென்பது, அவனுக்குநிகராய், தானொரு ஏதோவொரு கலையின் வித்தகியாய் விளங்கப்போகும் வாய்ப்புக்கருதித்தானே!

இலங்கை ஓவிய உலகில் தம் பெயர் பொறிக்கப் புறப்பட்டவர்களெல்லாம் ரவிவர்மாவின் தமயந்தியும் பொய்கையும் அன்னப்பட்டசியும் வரைந்து கொண்டிருக்கையில், அண்ணன் இராமன்மீது வைத்த பாசத்தினால் கூடவே தன் கணவனான இலக்குவனும் வனவாசம் புறப்பட்டுப்போக, அரண்மனையில் பதினான்கு ஆண்டு காலம் தனிமையின் துயரனுபவித்த அவளது மனைவி ஊர்மிளையின் முழு சோக உணர்வும் தெறிக்க அவன் ஓவியம் வரைபவனாகயிருந்தான்.

மூன்று வருஷங்களில் அற்புதமான தஞ்சை வீணைக் கலைஞர் சபேஸ்யரிடம் வித்தை கற்று அவள் வந்தபோது, அவனை நேர்நேரே பார்வையில் எதிர்கொள்ளும் பலம் அவளுக்கு முதன்முறையாக வந்திருந்தது. அதை அவன், அவளது இயல்பான அகங்காரத்தின் திருந்திய வடிவமெனக் கொள்ளவைத்ததோ என்னவோ, அவளை முகங்கொள்வதிலிருந்து அவன் மெதுமெதுவாய் ஒதுங்கினான்.

தன்னியல்பில் ஒதுங்குபவளை ஒதுக்குகிறபோது விளைவு என்னவாகயிருக்கும்? மனப் பொருத்தம் தவிர மற்றுள் எல்லாப் பொருத்தங்களும் இணங்கிநின்ற மாணிக்கவாசகத்துடனான திருமணத்திற்கு அது அவளைச் சம்மதிக்கவைக்கிறது. அவளால் அந்நிலைமையைத் தவிர்த்திருக்க முடியுமாவென்

பது கேள்வியேயில்லை. தன் விருப்பம்போல் அவள் விழுந்தாள்.

கொழும்பிலிருக்கவேண்டிய காலங்களில் தந்தை வழி உறவினர் வீட்டிலே அவள் தங்கியிருந்தாலும், மாணிக்கவாசகம் அவளிடத்திற்கு வருவதோ, அவள் இரத்தமலானயிலுள்ள அவன் வீட்டுக்குச் செல்வதோ அவ்வப்போது நடந்துகொண்டுதான் இருந்தது.

சனி ஞாயிறுகளில் பார்ட்டியென்ற பெயரில் நடந்த முவினத்தோரின் புராசல்கள் பற்றி அவள் அறியவந்தபோது தனது அவசரப்பட்ட முடிவோவென கலங்கினாள். ஆனாலும் கறந்த பால் முலையேறுவதெங்ஙனம்? அதனால் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவில் காலையில் அவ்வாறான போக்குவரத்துக்களை உருவாக்கினாள்.

ஒருநாள் இரத்தமலானை சென்றிருந்தபோது சற்றும் எதிர்பாராத சந்திப்பை அவள் எதிர்கொள்கிறாள். அங்கு நின்றுருந்த வசீகரனை தன் நெருங்கிய உறவுக்கார நண்பனென அறிமுகப்படுத்தினான் மாணிக்கவாசகம். 'நீ முந்தி வசீகரனோட பழகினமாதிரியே, எங்களுக்குக் கலியாணம் நடக்கிறவரை பழகலாம்' என ஒருமாதிரி சிரித்தபடி அவள் காதுள் சொன்னாள்.

அதிலுள்ள விஷயம் வெளிப்படையானது. அது அவளை நொறுக்கியது. சிதறவைத்தது. 'முந்தி வசீகரனோட என்னமாதிரிப் பழகினன்?' என அதட்டினாள்.

'எனக்கு நட்ச்சுக் காட்டாத, வசீகரன் எல்லாம் எனக்குச் சொல்லியிட்டான்' என கர்ஜித்தான் அவன். 'நாகரீகமாய், படிச்சவமாதிரி பழகிறதுன்னா சரி, இல்லேன்னா கலியாணம் இல்லை.'

என்னவோ செய்யென்றாள் அவள்.

கல்யாணம் நின்று போயிற்று.

வித்துவான் வீரகத்தியும் கல்யாண வயதில் ஆண்பிள்ளைகளையுள்ள சில உறவினர் வீடுகளை அணுகத்தான் செய்தார். தங்கை மகன் மயில்வாகனத்தைக்கூட கேட்டுப்பார்த்தார். சாதகப் பொருத்தமில்லையென பதில் சொல்லினார்கள்.

கடைசியில், எப்படியோ, எதிர்பார்த்தேயிராத நடனசந்தரத்துடன் அவளுக்கு கல்யாணமாயிற்று. அவன் விரும்பினனென அவளும், அவள் விரும்பினாளென அவனும் எண்ணிக் கொண்டாலும் நிஜத்தில் அந்த விருப்பமானது இருவரிடத்திலுமே இல்லாமலேதான் அவர்களது வாழ்க்கை துவங்கியது.

எப்போது அந்த உண்மை வெளிப்படுகிறதோ அக் கணத்தில் அவர்களது உறவும் தெறிக்கும். ஆனால் அதை உறுதிப்படுத்த இருவருமே விரும்பாதும் முயலாதும் விட்டதற்கு வித்துவான் வீரகத்தியும், சுந்தரத்தின் அம்மா செல்லம்மாவும் காரணமாகிப் போனார்கள்.

சுருக்கமாக அவ்வளவுதான் அவர்களது கதை.

வீணையை சுந்தரம் உடைத்ததுபற்றியும், அவரது ஓவியங்களை அவள் கிழித்தெறிந்ததுபற்றியும் சாந்தருபிணி கேட்டபோது, ஆத்திரகாறனுக்கு புத்தி மட்டு என்றுமட்டும் சொல்லி சிவயோகமலர் முடித்துக்கொண்டார். பிறகு வெகுநேரத்தின் பின் மெதுவாகவும் தெளிவாகவும் ஓவியங்களைக் கிழித்ததுக்காய் அத்தனை வருஷ காலத்தில் ஒரு துளிப் பொழுதுகூட தான் வருந்தியதில்லையென்றார். தன் செயலுக்காய் சுந்தரமும் வருந்தியிருக்காதென்றே தான் நம்புவதாகவும் சொன்னார்.

சுந்தரமய்யாவே அதைச் சொல்லும்வரை அவளது சரியான பதிலாகாதென்றாள் சாந்தருபிணி. ஒருமுறை நிமிர்ந்து பார்த்த சிவயோகமலர் மறுபடி குனிந்துகொண்டார்.

இருவருமே கலைஞர்கள். ஒருவர் ஓவியத்தில் திறமையானவர் மற்றவர் வீணை வாசிப்பதில். வீணை உடைபட்டதோடு அவளும், ஓவியங்கள் கிழிபட்டதோடு அவரும் தத்தம் திறமைகளை அந்தந்தப்படியே ஏன் விட்டிருந்தார்களென ஒரு கேள்வியைக் கேட்டாள் சாந்தருபிணி. அவர்களால் அது எங்ஙனம் முடிந்ததென்றாள்.

சுந்தரம் அதற்கு முந்தியே நரம்புத் தளர்ச்சி நோய் வந்ததிலிருந்து வரைதலை விட்டுவிட்டாரென்று அவசரமாய்ச் சொன்னார் சிவயோகமலர். அது பரம்பரையாக வந்ததா அல்லது வேறு காரணங்களில் வந்ததாவென சாந்தருபிணி கேட்டதற்கு, அவருக்கு அப்போது நிறைய குடிக்கிற பழக்கமிருந்ததாய்ச் சொன்னார். குடியை நிறுத்தி தொடர்ந்து மருந்தெடுக்க அந்த நோய் அப்பவே குணமடைந்துவிட்டதைச் சொல்லவும் அவர் தவறவில்லை.

அவரது கலங்கிய கண்களில் ஒரு புதியவிகாசம். கடந்த காலத்தின் தவறுகள் மட்டுமல்ல, தவறியவைகளும் இதயத்தை ஒரு தருணத்தில் உடைத்துவிடக்கூடியவை.

காலம் எல்லா வலிகளையும் ஆற்றுகிறது. காலம்மட்டுமே ஆற்றுகிறது.

சிவயோகமலர் எண்ணியபடியிருக்க வானத்தின் கீழ் மூலைமெல்ல வெளுத்துவந்தது. காலைகளின் தன்மை எந்த நாட்டிலும் ஒன்றாகவே இருப்பதாகத் தோன்றியது. நிசப்தத்திலிருந்து சத்தம் வெளிப்படும் புள்ளியாக இருக்கிறது ஓர் அதிகாலை. இரவுக்கும் பகலுக்குமான எல்லைக் கோட்டில் பிறக்கும் ஒரு குளிர்மை இருக்கிறதே அது அபூர்வமானது.

ஏதோ வெளிச் சத்தத்தில் கண் விழித்தாள் சாந்தருபிணி. நேரத்தைப்பார்த்தாள். 'டொக்ரர் வாற நேரமாகுது, இண்டைக்கு டிஸ்சார்ஜ் பண்ணுறதெண்டு நேற்றுச் சொன்னவர், அன்ரி. வோஷ் றூம் போட்டு வருவம், மெல்ல எழும்புங்கோ' என்றாள்.

devakanthan@thaiveedu.com

எமது வருங்காலக் கவிஞர்களில் ஒருத்தன்

- வில்லியம் சரோயன்

தமிழில் : என். கே. மகாலிங்கம்

ஓவியம் : ஜீவா

எமேர்சன் பாடசாலையில் நான் முன்றாம் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருந்தேன். அப்போது, சில விஷயங்களை ஆலோசித்து முடிவெடுப்பதற்காக கல்விச் சபை ஒரு நாள் விடுமுறை எடுத்திருந்தது.

எனக்கு அப்பொழுது எட்டோ ஒன்பதோ வயது ஆகிக் கொண்டிருந்து. ஆகக் கூடனால் ஒன்பது வயது முடிந்து பத்து வயது. அப்பொழுது நான் நல்லிதயம் கொண்டவனாக இருந்தேன்.

அந்த நாட்களில் சராசரி கல்விச் சபைகள் சிறு நகரங்களில் படித்துக் கொண்டிருந்த குழந்தைகள் பற்றி அதிக கவனம் எடுப்பதில்லை. சில குழந்தைகள் மந்த புத்தியுள்ளவர்கள் போல இருந்தாலும் அவர்களைப் பற்றியும் அவை கவலைப்படுவதில்லை. சராசரி கல்விச் சபைகள் அது இயற்கைதான் என்று அவர்களை அப்படியே விட்டுவிடும்.

ஆனால் சில பிறிஸ்பிற்றேறியன் மத போதகர்கள் சமுத்திரம் போன்று இருக்கின்ற இளம் குழந்தைகளின் முகங்களைப் பார்த்து சொன்னார்கள்: நீங்கள் தான் அமெரிக்காவின் வருங்காலத் தலைவர்கள், வருங்கால தொழில் அதிபர்கள், வருங்கால அரசியல் மேதைகள், அத்துடன் வருங்கால கவிஞர்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இப்படியான பேச்சுகள் என்னை எப்பொழுதும் குசிப்படுத்தும். காரணம், அப்போது அல்விரோறி, டிக் பாஸ்மாஜ், ஃப்றாங்கி அஸ்வெடோ போன்ற என் நண்பர்கள் எப்படியான தொழில் அதிபர்களாக வருவார்கள் என்று நான் கற்பனை செய்தேன்.

இந்தச் சிறுவர்கள் பெரும் பேஸ்போல் விளையாட்டுக்காரர்கள். ஆனால் இயல்பாகவே அவர்கள் சொகுசான வாழ்க்கையை விரும்புவார்கள். அத்துடன் ஆரோக்கியமானவர்கள், வலிமையானவர்கள், எளிமையானவர்கள். எப்படியான தொழிலை நீங்கள் தெரிவு செய்வீர்கள் என்று அவர்களைக் கேட்டால் அவர்கள் நேர்மையாக இப்படிச் சொல்வார்கள்: எனக்குத் தெரியாது. அல்லது எதுவுமில்லை என்று நினைக்கி

றேன் என்பார்கள்.

அட்டவணைப்படுத்தப்பட்ட, பிரசுரிக்கப்பட்ட, ஆவணப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கோட்பாட்டின்படி என்னுடைய சூழலில் வசிப்பவர்கள் அனைவரும் மோசமான வடிவமுள்ள தலைகளும், உட்குழிந்த மார்புகளும், குறைபாடுள்ள எலும்பு அமைப்புகளும், கீச்சுக் கீச்சுக் குரல்களும் உள்ளவர்கள். உடல் ஆற்றல் இல்லாதவர்கள். நோயாளிகள். அவற்றை விட, ஆறோ ஏழோ சின்னச் சின்னக் குறைபாடும் உள்ளவர்கள்.

இருந்தும், அரசு பாடசாலை ஆசிரியர்களிடம் இருக்கும் சான்றுகளின் படி சேரிகளிலிருந்து வரும் முரட்டுப் போக்கிரிகளிடம் நல்ல வடிவமைப்புள்ள தலைகளும், திடமான மார்புகளும் நல்ல உருவமைப்புள்ளவர்களும், உரத்த குரல்களும், அதிக ஆற்றலும் இருக்கின்றன. ஆனால் அவர்கள் தொடர்ச்சியாக குறும்புத்தனங்கள் செய்வார்கள்.

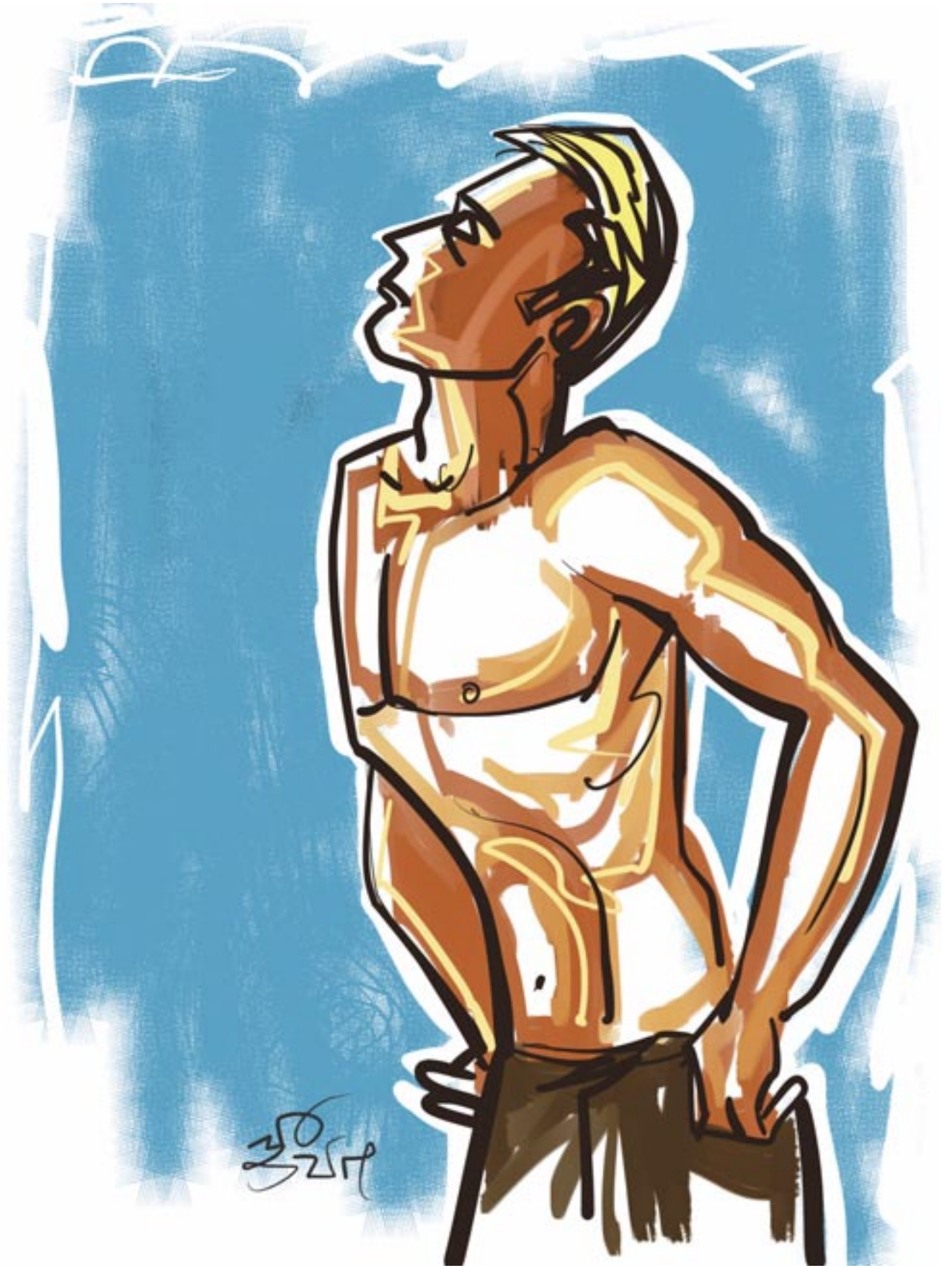
அதனால் இரண்டிலும் எங்கோ ஏதோ தவறுகள் இருக்கின்றன.

எங்கள் கல்விச் சபை அது என்ன என்பதை தீர்மானிக்க முயன்றார்கள்.

இறுதியில் அது என்ன என்று கண்டும் பிடித்தார்கள்.

அட்டவணைப்படுத்தி பிரசுரிக்கப்பட்ட கோட்பாட்டில் தவறு இருக்கின்றது என்று கண்டு பிடித்தார்கள்.

அந்தக் காலத்தில் தான் நான் ஒரு கவிஞன் என்பதை முதலில் கண்டுபிடித்திருந்தேன். அது எனக்கு மகிழ்ச்சியுடைய கோபத்தையும் ஒருங்கே தந்திருந்தது. உச்சிப் பொழுதொன்றில் வருங்கால அரசியல் மேதைகள் அறுநூறு பேர் அமர்ந்திருந்த நகராட்சி அவையரங்கில் நானும் அமர்ந்திருந்தது எனக்கு நினைவிருக்கிறது. அப்போது என்னுடைய பெயரையும் வயது முதிர்ந்த செல்வி ஓகோல்வி எமது பெயர்களை அகர வரிசையில் துல்லியமான உச்சமான இசைக்குரலில்

அழைத்தார். அப்படி அழைத்தது தான் என் நினைவில் உள்ளது.

பதினேழு படிகளில் ஏறி மேடையின் மையத்திற்கு நடந்து போய், போட்டிருந்த உடுப்புக்களை இடுப்புவரை கழற்றி விட்டபின் மூச்சை உள்ளிழுக்கவும் வெளியேற்றவும் வேண்

டும். அதன் பின் என் உடலை அளவெடுப்பார்கள். அதற்கான நேரம் வந்து விட்டது என்பதை அறிந்தேன்.

எனக்கு குழப்பமும் தீர்மானமின்மையும் குடிகொண்ட அந்நேரத்தில் மனித சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு பாணியில் நடக்க வேண்டும் என்று நான் தீர்மானித்து அப்படியே நடந்தேன்.

அதைக் கண்டு அந்தக் கல்விச் சபை திகிலும் திகைப்பும் அடைந்தது. அச்சபையில் முதிய மூன்று மருத்துவர்களும், அரை டஜன் பதிவு செய்யப்பட்ட செவிலியர்களும் இருந்தார்கள். அத்துடன் வருங்கால அறுநூறு தொழிலதிபதிகளும் இருந்தனர்.

மேடைக்குச் செல்வதற்கு பதினேழு படிக்களை ஏறுவதற்குப் பதிலாக அங்கே நான் பாய்ந்து சென்றேன்.

செல்வி ஓகோல்வி அரசு பள்ளி கண்காணிப்பாளரான திரு நிக்கப்பாக்கர் பக்கம் திரும்பி எதையோ பயத்துடன் குசுகுசுத் தார்: இவ்வந்தான் அறம் கறோக்காலனியன். எங்கள் வருங்கால கவிஞர்களில் ஒருத்தன் என்றார்.

திரு நிக்கப்பாக்கர் என்னை பார்த்துவிட்டு எவரின் மேல் இவன் கோபம் கொண்டிருக்கிறான் என்றார்.

சமூகத்தின் மேல் என்றார் முதிய செல்வி ஓகோல்வி.

நானும்தான் என்றார் திரு நிக்கப்பாக்கர். ஆனால் அப்படி பாய்ந்தால் நான் தொலைந்தேன். அதனால் அதைப் பற்றி வேறு ஒன்றும் பேச வேண்டாம் என்றார்.

நான் என்னுடைய சட்டையை கழற்றி வீசி விட்டு இடுப்பளவு உடையுடன் நின்றேன். மார்பில் மயிர்கள் குத்திட்டு நின்றன.

பாருங்கள், அவன் ஒரு எழுத்தாளன் என்றார் செல்வி ஓகோல்வி.

மூச்சை உள்ளே இழு என்றார் திரு நிக்கப்பாக்கர்.

எவ்வளவு நேரம் என்றேன்.

எவ்வளவு நேரம் முடியுமோ அவ்வளவு நேரம் என்றார் திரு நிக்கப்பாக்கர்.

நான் மூச்சை உள்ளே இழுக்கத் தொடங்கினேன். நான்கு நிமிடத்துக்குப் பிறகு நான் இன்னும் இழுத்துக் கொண்டிருந்தேன். பரிசோதிக்கும் குழுவினர் இயல்பாகவே சற்று திகைத்துப் போனார்கள். நான் அப்படி இழுத்துக் கொண்டிருந்த போது அவர்கள் அவசரமாக கூட்டம் ஒன்றைக் கூட்டினார்கள். இரண்டு நிமிடம் சூடான விவாதம் நடந்தது. அதன் பின் நான் மூச்சிழுப்பதை நிறுத்த வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படி நிறுத்தச் சொல்லி இருந்திருக்காவிட்டால் நான் அன்று பிற்பகல் வரையும் மூச்சிழுத்துக் கொண்டிருந்திருப்பேன் என்று செல்வி ஓகோல்வி அவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்தினார்.

இது இப்போதைக்குப் போதும் என்று திரு நிக்கப்பாக்கர் சொன்னார்.

ஏற்கெனவே முடிந்து விட்டதா? நான் இன்னும் துவங்கக் கூட இல்லையே? என்றேன்.

இப்போ மூச்சை வெளியே விடு.

வில்லியம் சரோயன் 1908-1981 - அமெரிக்க நாடகாசிரியர், நாவலாசிரியர், சிறுகதை ஆசிரியர். இவர் ஆர்மேனிய அமெரிக்கர். கலிபோர்னியாவில் பிறந்தவர். இவரின் தந்தை ஓட்டோமன் பேரரசிலிருந்து அமெரிக்காவில் குடியேறியவர். சரோயன் ஆர்மேனியக் குடியேறிகளின் வாழ்க்கை

பற்றி விரிவாக எழுதியுள்ளார். இவருடைய சிறந்த படைப்புக்களாக அறியப்பட்டவை: The Time of Your Life, My Name is Aram, My Heart's in the Highlands. 1940-இல் நாடகத்திற்கான புலிற்சர் பரிசு இவருக்குக் கிடைத்தது. 1943-இல் The Human Comedy என்ற அவருடைய நாவலைத் தழுவி எழுதிய சினிமா நாடகத்திற்காக அதிசிறந்த கதைக்கான அகடெமி விருதும் கிடைத்துள்ளது.

இவர் ஹெமிங்வே, ஸ்ரைன்பேக், ஃபோக்னர் போன்றவர்களுடன் ஒப்பிடக் கூடியவர். இருபதாம் நூற்றாண்டு அமெரிக்க இலக்கியத்தில் முக்கியமானவர். ஆனால் 'இருபதாம் நூற்றாண்டில் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்ட ஒருவர் இவர்' என்று ஒரு விமர்சகர் இவரைப் பற்றிச் சொல்கிறார். இவர் மக்களையும் அமெரிக்காவையும் மிகவும் நேசித்தவர். வாழ்வில் பிறர் தரிசிக்காத இலக்கிய உலகை இவர் படைத்துள்ளார்.

எவ்வளவு நேரம்?

கடவுளே! என்றார் திரு நிக்கப்பாக்கர்.

எவ்வளவு நேரம் என்று அவனுக்குச் சொல்லுங்கள் என்றார் செல்வி ஓகோல்வி. அப்படி இல்லாவிட்டால் பின்மதியம் வரை அவன் மூச்சை வெளியேற்றிக் கொண்டே இருப்பான் என்றார் அவர்.

சரி, மூன்றோ நாலோ நிமிசம் என்றார் திரு நிக்கப்பாக்கர்.

நான் மூன்று நிமிடங்கள் மூச்சை வெளியேற்றினேன். அதன் பின் சட்டையைப் போட்டுக் கொண்டு என்னைப் போகச் சொன்னார்கள்.

எப்படி இருந்தது என்று மருத்துவக் குழுவிடம் கேட்டேன். நான் நல்ல வலுவாக இருக்கிறேனா என்று கேட்டேன்.

அதைப் பற்றி மேலும் எதுவும் கதைக்கத் தேவையில்லை. நீ போகலாம் என்றார் திரு நிக்கப்பாக்கர்.

அடுத்த ஆண்டு அந்தக் கல்விச் சபை இனிமேலும் உடல் பரிசோதனை தேவையில்லை என்று தீர்மானித்தது. வருங்கால தொழில் அதிபர்கள், வருங்கால அரசியல் மேதைகளைப் பொறுத்தளவில் அது பரவாயில்லை. ஆனால் வருங்கால கவிஞர்களைப் பொறுத்தளவில் மட்டும் அது குழப்பமாக இருந்தது.

mahalingam.k@thaiivedu.com

தமிழர் சாம்ராஜ்ஜியம் தலை சாய்கிறது - நிமால் நாகராஜா

உலக சரித்திரத்தில் உன்னதமான உச்சபட்ச அதிகாரத்தை தொன்மைத் தமிழ் இனம் அடைந்த காலத்தை உருவாக்கிக் காட்டிய சோழ சாம்ராஜ்ஜியத்தின் அசைக்க முடியாத பலம் கொண்ட மாமன்னன் ராஜேந்திரசோழன், தமிழர் பெருமையை, வீரத்தை, விவேகத்தை தென் கிழக்காசியா எங்கும் ஆணித்தரமாக நிலைநாட்டிய நிம்மதியில் பொ.ஆ.பி. 1044-இல் இறந்து போனான்.

தந்தை ராஜராஜன் போட்ட அத்திவாரத்தில், ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழர் ஆட்சியை கடல் கடந்தும் விஸ்தரித்த அந்தப் பெருவீரனின் பொற்காலத்தை போன்றதொரு காலம் மீண்டும் வருவதற்காக ஏழரை கோடி தமிழ் மக்கள் இன்றும் கூட காத்திருக்க வேண்டியிருப்பது காலத்தின் பெரும் துயர்.

பல்லாயிரக்கணக்கான போர் வீரர்களை மட்டுமன்றி, பாரிய யானைப் படைகளையும் தங்களின் பிரமாண்டமான போர்க்கப்பல்களில் ஏற்றி, பெரும் சமுத்திரங்கள் கடந்து, எதிரிப் படைகளை சோழர்கள் துவம்சம் செய்த காலங்களில், ஐரோப்பிய நாட்டு மன்னர்கள் கடற்கரையிலேயே கால் வைக்க பயந்து கிடந்தார்கள். பிற்காலங்களில் சூரியன் மறையாத சாம்ராஜ்ஜியத்தை உருவாக்கிக் காட்டிய பிரிட்டிஷ் படைகளோ, சிறிய படகுகளில் பாய்ந்து வரும் வைகிங் வீரர்களை பார்த்து தொடை நடுங்கிக் கொண்டிருந்த காலங்களில், ராஜேந்திரசோழன் சமுத்திர நாயகனாக சாதனை செய்து கொண்டிருந்த சரித்திரத்தை தமிழர்கள் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ராஜேந்திரசோழனுக்கு பின்பு சோழ அரியணை ஏறியவன் அவனது மகனான முதலாம் ராஜாதிராஜா. சோழ மன்னர்களிலேயே அதிவீரம் கொண்டவனும், போர்க்களங்களில் முன்வரிசையில் துணிந்து நின்று சமராடுபவனும், எண்ணற்ற போர் வெற்றிகளை பெற்றவனும், தந்தையோடு நீண்ட காலம் அரியணையை பகிர்ந்து கொண்டவனும், ராஜேந்திரசோழனின் சாம்ராஜ்ஜிய விரிவாக்கத்திற்கு முதுகெலும்பாக இருந்தவனுமான ராஜாதிராஜா அடுத்த பத்து வருடங்களுக்கு தான்

சோழர் மாமன்னனாக இருக்க முடிந்தது.

சோழ தேசத்தை மேலும் புதிய திசைகளில் விஸ்தரிக்க வல்லவனான பெருவீரனான ராஜாதிராஜா, கொப்பம் என்ற இடத்தில் சாளுக்கியர்களுடனான பெரும் யுத்தத்தில் துரதிஸ்டவசமாக கொல்லப்பட்டு போனான்.

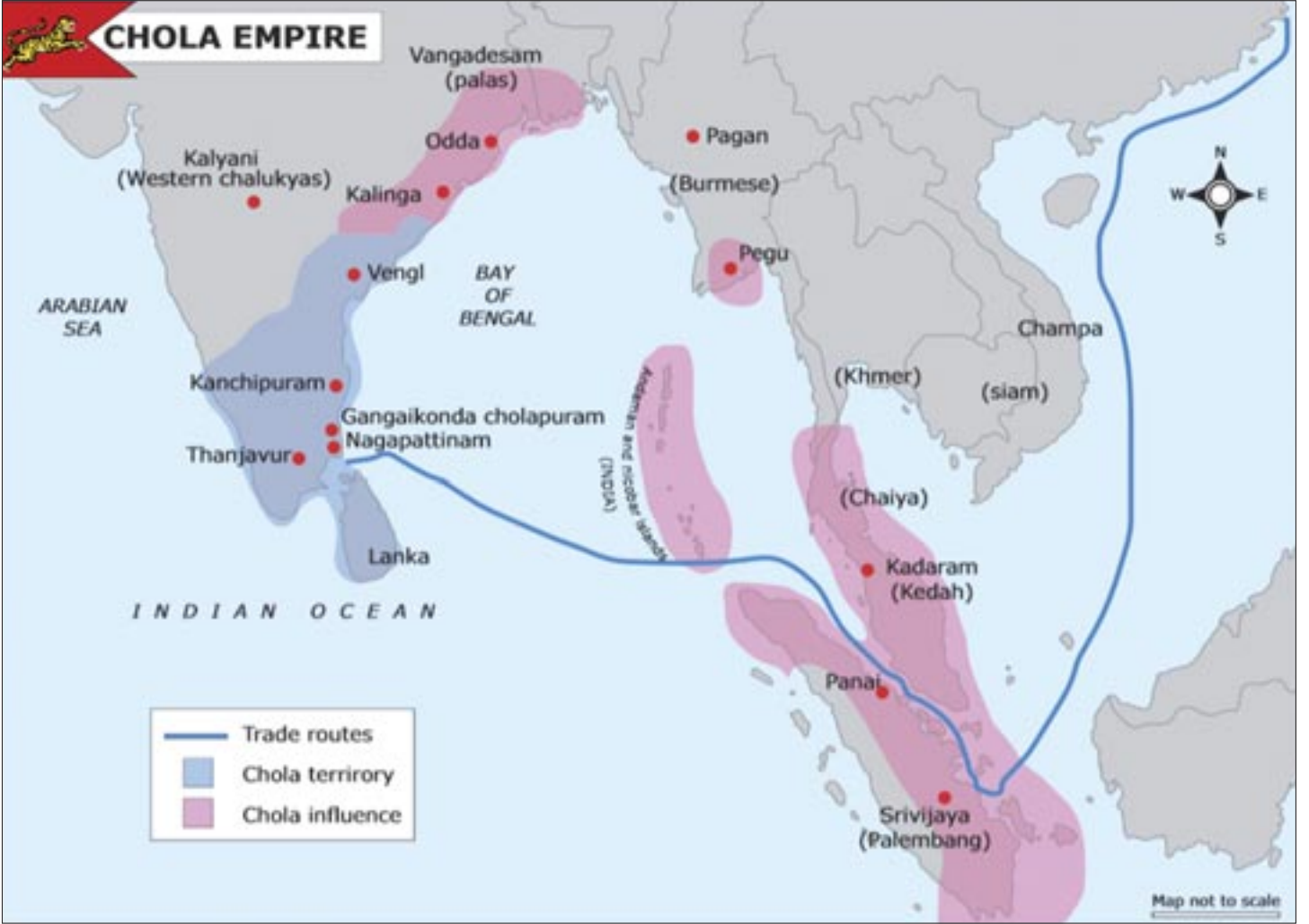
அவனுக்கு பின் அவனது தம்பியான இரண்டாம் ராஜேந்திரன் அரியணை ஏறினான். அவனும் ஒன்பது வருட ஆட்சியின் பின் இறந்து போக, இன்னொரு தம்பியான வீரராஜேந்திரன் சோழ தேசத்தை ஆளத் தொடங்கினான்.

பாரிய சோழ சாம்ராஜ்ஜியத்தில் அங்கங்கே எழும் கலகங்களை அடக்குவதே புதிய சோழ மன்னர்களுக்கு முழுநேர வேலையாக இருந்தது. உள்ளூர் கலகங்களை அடக்கி, கடல் கடந்தும் படையெடுத்த வீரராஜேந்திரன் ஆட்சியேறி வெறும் ஏழு வருடங்களில் இறந்து போனான்.

முப்பது வருடங்கள் சோழ அரியணையை அற்புதமாக அலங்கரித்த ராஜேந்திரசோழன் இறந்து வெறும் இருபத்தாறு வருடங்களிலேயே அவனது மூன்று மகன்கள் அடுத்தடுத்து ஆட்சியேறி இறந்து போனார்கள்.

இந்த குறுகியகால ஆட்சிகளால் சோழ சாம்ராஜ்ஜியம் சற்றே ஆட்டம் காணத் தொடங்கியது. கப்பம் கட்டிக் கொண்டிருந்த மன்னர்களுக்கு சற்றே குளிர்விட்டுப் போய் விட, எதிர்ப்புக் குரல்கள் மெலிதாக எழுந்தன. பாண்டியனும், பாண்டிய மன்னர்களுக்கு நெருங்கிய நண்பர்களாக விளங்கிய இலங்கை சிங்கள மன்னர்களும் சோழர்களுக்கு தொல்லை கொடுக்கத் தொடங்கினார்கள்.

வீரராஜேந்திரனுக்கு பிறகு அவனது மகனான அதிராஜேந்திரன்

ரன் ஆட்சிக்கு வந்தான். சோழர்களின் சோதனை தொடர்ந்தது. ஆட்சி ஏறிய ஆண்டிலேயே மன்னன் அதிராஜேந்திரன் வாரிசில்லாமலே இறந்து போனான்.

பிற்காலச் சோழ சாம்ராஜ்ஜியத்தை நிறுவிய விஜயாலயச் சோழனின் பரம்பரை, அரியணையை ஆழ வாரிசில்லாமல் இப்போது முடிவுக்கு வந்தது. பரந்து விரிந்து கிடக்கும் சோழ சாம்ராஜ்ஜியத்தை கட்டிக் காக்க விஜயாலயச் சோழனின் நேரடி பரம்பரையில் வராத பொருத்தமானவனை கண்டுபிடிப்பது அவ்வளவு சுலபமாக இருக்கவில்லை.

ஆனாலும் சோழ தேசத்திற்கு அதிஸ்டம் இருந்தது. ராஜராஜன் காலத்திலேயே அதற்கான விதை போடப்பட்டிருந்தது.

தனது அக்கா குந்தவை மீது அளவற்ற பாசம் கொண்ட ராஜராஜன், தனது மகளுக்கும் அக்காவின் பெயரையே சூட்டியிருந்தான். கூடவே தன் மகளை கீழைச்சாளுக்கிய மன்னனான விமலாதித்தனுக்கு மணம் முடித்தும் கொடுத்திருந்தான். ராஜராஜனின் மகன் குந்தவைக்கு பிறந்த மகன் ராஜராஜ-நேரேந்திரனுக்கு, ராஜேந்திர சோழனின் மகளான அமங்காதேவி வாழ்க்கைப்பட்டிருந்தான். இவர்களுக்கு பிறந்தவன் முதலாம் குலோத்துங்கன்.

சாளுக்கிய சோழ பரம்பரையில் வந்த குலோத்துங்கன் சோழப் பேரரசின் அரியணையில் கம்பீரமாக ஏறி அமர்ந்தான். அடுத்த ஐம்பது வருடங்களுக்கு அவனை யாராலும் அசைக்க முடியவில்லை.

முதலாம் குலோத்துங்கன் என புகழ் பெற்ற இவனது காலத்தில் தான் பெரும் அழிவை விதைத்த சோழ கலிங்கப் போர் நடந்தது.

குலோத்துங்க சோழனின் சேனாதிபதியான இணையில்லா வீரன் கருணாகர தொண்டைமான் கலிங்கத்துடனான போரை தலைமை தாங்கினான். தானிய வயல்களைக் கொழுத்தியும், பொது மக்களை ஏராளம் கொன்றும், போர் நெறிமுறைகள் தாண்டி இந்தப் பெரும் போர் நடந்தது என சரித்திர ஆசிரியர்கள் சொல்கிறார்கள். போரின் முடிவில் சோழர்கள் பெரு வெற்றி பெற்று கலிங்கத்தை அடக்கினார்கள்.

தமிழிலே தோன்றிய போர் இலக்கியங்களில் தலையாயது என இன்றும் சிலாகிக்கப்படுகின்ற, செயங்கொண்டார் இயற்றிய 'கலிங்கத்து பரணி' இந்தப் போரையே பாடுகிறது. இதன் காவிய நாயகன் கருணாகர தொண்டைமான். இதே

தொண்டைமான் தான் சோழருக்கு எதிரான சிங்கள மன்னர்களின் கிளர்ச்சியை அடக்க இலங்கைக்கு வந்தவன். அவன் வந்து இறங்கிய இடம் அவன் பெயரால் இன்றும் தொண்டைமானாறு என அழைக்கப்படுகிறது.

குலோத்துங்க சோழனின் காலத்தில் சிங்கள மன்னனான விஜயபாகு, இலங்கையை எழுபது ஆண்டு கால சோழர் பிடியிலியிருந்து விடுவித்தான். அநாவசிய போர்களை தவிர்த்த குலோத்துங்கன் இலங்கையை மீண்டும் கைப்பற்ற முயலவில்லை.

சோழ மன்னர்களில் அதிக காலம் ஆட்சி புரிந்தவன் குலோத்துங்கன் தான், மொத்தம் ஐம்பத்திரண்டு ஆண்டுகள் ஆட்சிக் கட்டிலில் அமர்ந்திருந்தான். அது மட்டுமல்ல, அவனது ஆயுளும் கெட்டி தான். இறக்கும் போது அவனுக்கு வயது தொண்ணூற்று ஏழு.

குலோத்துங்கனுக்கு பின்பு ஆட்சியேறியவன் அவனது மகனான விக்கிரம சோழன். இவனது காலத்தில் தான் தமிழ் புலவரான ஓட்டக்கூத்தர் வாழ்ந்து, 'விக்கிரம சோழன் உலா' எனும் இலக்கியத்தை தமிழுக்கு தந்தார்.

விக்கிரம சோழனுக்கு பின்பு அவனது மகனான இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் அரியணை ஏறினான். இவனது காலத்தில் பெரிய புராணம் இயற்றிய சேக்கிழார் வாழ்ந்தார். பெரிய புராணத்தால் கவரப்பட்ட இரண்டாம் குலோத்துங்கன், பெரிய புராணத்தையும் சேக்கிழாரையும் தனது பட்டத்து யானையில் ஏற்றி ஊர்வலம் வந்து கௌரவம் செய்தான் என வரலாறு பதிந்து வைத்திருக்கிறது.

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுக்கு பின்வந்த மன்னர்களில் மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் முக்கியமானவன். சோழ சாம்ராஜ்ஜியத்தின் வலிமை மிக்க கடைசி மன்னன் இவன்தான். இவனது காலத்தில்தான் புலவர் கம்பர் வாழ்ந்தார்.

பாண்டியர்களோடு பலமுறை மோதி தோற்கடித்த மூன்றாம் குலோத்துங்கன், ஒரு போரில் ஆத்திரம் அடங்காமல் பாண்-

டியர்களின் தலைநகரான மதுரையை இடித்து தரைமட்டமாக்கினான். அப்போதும் அவனுக்கு வெறி அடங்கவில்லை. பாண்டியரை அவமானப்படுத்த, மதுரையை கழுதைகளை கொண்டு உழுது, பயன் தராத ஒரு வகை வரகினை விதைத்து விட்டு சோழ நாடு திரும்பினான். இப்பெரும் அவமானத்தை பாண்டியர்களால் மறக்க முடியவில்லை. உரிய காலத்திற்காக அவர்கள் காத்திருந்தனர்.

மிகப் பெரிய பிரதேசத்தை தொடர்ந்து கட்டிக் காப்பாற்றுவதற்காக சோழர்கள் தொடர்ச்சியாக போர் செய்ய வேண்டி இருந்தது. உலகத்தில் தோன்றிய அத்தனை சாம்ராஜ்ஜியங்களுக்கும் நடந்தது தான் சோழருக்கும் நடந்தது. சோழர்கள் மெதுமெதுவாக பலமிழக்கத் தொடங்கினார்கள்.

சந்தர்ப்பம் பார்த்திருந்த பாண்டியர் படை தஞ்சாவூர் மீது பாய்ந்து அதை தரைமட்டமாக்கியது. பெரிய கோயிலும், பதினாறு கால் மண்டபம் ஆகிய இரண்டும் தான் பாண்டியர் ஆவேசத்தில் தப்பிப்பிழைத்தன. ராஜராஜ சோழன் காலத்தில் தலைநகராக பெரும் புகழ் பெற்றிருந்த தஞ்சாவூரில், அவனது அரண்மனை உட்பட அத்தனையும் அழிக்கப்பட்டன.

பொ.ஆ.பி. 1279-ல் கடைசி சோழ மன்னனான மூன்றாம் ராஜேந்திரனை பாண்டிய மன்னனான ஜடாவர்மன் சுந்தர பாண்டியன் தோற்கடித்தான். இந்த தோல்வியோடு சோழர்கள் பாண்டியர்களுக்கு கப்பம் கட்டும் வெறும் குறுநில மன்னர்கள் நிலைக்கு தாழ்ந்து போனார்கள்.

நானூறு வருடங்களாக பரந்திருந்த சோழர் சாம்ராஜ்ஜியம் அப்படியே அழிந்து போயிற்று. அதன் பிறகு சோழர்களால் மீண்டும் வரலாற்றில் மீள் எழும்பவே முடியாமல் போயிற்று. ஆயினும், சாதனை படைத்த தமிழர் சரித்திரத்தின் குறியீடாக வரலாற்றில் இன்றும் சோழர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

nimal.nagaraj@thaiveedu.com

- முடி உதிரவை தடுப்பதுடன் புதிய முடி வளர்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கிறது.
- கபாளத்தின் பொருளை நீக்குகின்றது.
- Ervamatin முடியை செழிப்பாக வைத்திருக்க உதவுகிறது

AHEALTHCARE.COM
416-264-8787
www.4162648787.com

2466 Eglinton Ave. East Unit 12A, Toronto ON M1K 5J8

BUYERS

If Yathavann Doesn't **Negotiate** at Least
\$10,000 Off The List Price,

He'll Give You **\$2000**
Cash on Closing.

FREE Home Inspection When You Buy With Us.

Sellers

Your Home **SOLD** in 60 Days
Guaranteed!

OR I'LL SELL IT FOR FREE**

**SOME CONDITIONS MAY APPLY

For More Information On My
Exclusive Guaranteed Sales Program

ORDER A FREE REPORT BY VISITING
WWW.HOUZZVALUE.CA

Free Home Evaluation.
No Cost. No Obligations

RE/MAX

Crossroads Realty Brokerage Inc.
Independently Owned & Operated
Off: 416.491.4002

YES

YATHAVANN

SELVARAJAH

Sales Representative

416-992-4474

FOR SALE/ LEASE

FOR ALL YOUR REAL ESTATE NEEDS

கனவு இல்லம்

கைகளில் வர...

உங்கள் வீடு விற்பனை முகவர்...

Outstanding Agent
for Outstanding Results.

RE/MAX

Excel Realty Ltd., Brokerage*

Bus: 905.475.4750 Fax: 905.475.4770 50 Acadia Ave. Suite 120, Markham, ON L3R 0E3

*Equal Housing Opportunity

RAJ NADARAJAH

SALES REPRESENTATIVE

DIR: 416.333.6115

nanohomes@gmail.com

கடன் தொல்லையா?

பல்ணைடுகாலை Bankruptcy, Consumer proposal போற்ற சேவைகளில் அனுபவமுடையவர்கள்

கட்டணங்கள் ஏதுமற்ற சேவை

- கடன் பிரச்சினையால் நிம்மதியற்ற வாழ்க்கையா?
 - நாளாந்த வாழ்க்கை கைநழுவிப் போகிறதா?
 - வீடு, கார் பறிமுதலாகிவிடும் என்ற ஏக்கமா?
 - Collection Agencyயின் தொலைபேசி மிரட்டலா?
 - உங்கள் சம்பளம் கடன் தந்தோரால் பறிமுதலாகும் என்ற கவலையா?
- ✓ சேவைக்கான கட்டணம் (Consulting fee) நாங்கள் அறிவிடுவதில்லை
- ✓ மறைவான கட்டணங்கள் (Hidden charges) ஏதும் கிடையாது
- ✓ Consumer Proposal செய்வதன் மூலம் உங்கள் கடன்தொகையில் ஒரு பததியை மட்டுமே வட்டியின்றி செலுத்த நாங்கள் ஒழுங்கு செய்து கொடுப்போம்.
- ✓ Consumer Proposal ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டதற்கு உடனடியே கட்டணத்தை ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒழுங்கு செய்து கொடுக்கப்படும்

Trustee in bankruptcy இணைந்து ஒரே காரையின் கீழ் இயங்கும் ஒரு தமிழர் நிறுவனம்

தளமெது கடன் பிரச்சினைகளுக்கான இலவச ஆலோசனைகளுக்கு

Sri Vallipurathanar

Certified Insolvency & Bankruptcy Counsellor

CS Credit Solution Centre

309-80 Corporate Drive

Scarborough, ON M1H 3G5

Tel: **416.439.0224**

Cell: **416.450.5011**

Fax: 416.439.0226

www.creditsolutioncanada.com
contact@creditsolutioncanada.com

**BRING YOUR
PARENTS AND
GRANDPARENTS
WORRY FREE**

Visit your one stop solution center
for all your super visa insurance needs...

Super **Visa** **Today**

www.supervisa.today #416 321 6000

BUY OR SELL

PYRAMID GROUP
REAL ESTATE PROFESSIONALS
www.pyramidgroup.com

**POWER
BROTHERS**
REAL ESTATE

UTHAYAN BROKER **SIVARAJAH**

416.301.5555

@uthayansivarajah @uthayansivarajah

RAJ BROKER **SIVARAJAH**

416.843.3333

ROYAL LEPAGE **ignite**
REALTY, BROKERAGE

KUMAR SALES REPRESENTATIVE **SIVARAJAH**

416.453.7777

795 Milner Avenue, Toronto, ON M1B 3C3
Office: 416-282-3333 | Fax: 416-272-3333
INDEPENDENTLY OWNED AND OPERATED

INTEGRITY | KNOWLEDGE | SUCCESS | TEAMWORK

MORTGAGE FINANCIAL

Residential / Commercial / Vacant Land / Industrial / Construction Properties

புதிய, முதல் தரம் வீடு
வாங்குவோருக்கான மோட்கேஜ்,
1ஆம், 2ஆம், Bridge,
Private மோட்கேஜ்
சுய தொழில் புரிவோருக்கான
மோட்கேஜ்
பழுதடைந்த கிரடிற்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்
குறைந்த வருமானம்
உள்ளவர்களுக்கான மோட்கேஜ்

Residential Mortgages

- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

Commercial Mortgages

- 1st & 2nd Mortgages
- Refinance, Renewal & Switches
- Equity Line of Credits

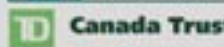
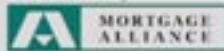
NESAN

416-908-5656

mortgage@subra.com

www.subra.com

Powered by

WE DEAL WITH ALL BANKS

Brokerage # 10330

O: 1-844-878-2721 | F: 647-351-3099 | 1585 Markham Rd, Unit # 406, ON, M1B 2W1.

வீடு வாங்க விற்க...

18 வருடங்களுக்கு மேலான வீடுப்பரிசோதனை அனுபவத்துடன்

ஒரு வீட்டுப் பரிசோதகர் வீடு விற்பனை முகவரனரால்...

வாங்கப் போகிறீர்களா?

விற்கப் போகிறீர்களா?

☒ தரமான வீடு தவறிப்போகாது	☐ இலவச பரிசோதனையும் ஆலோசனைகளும்
☒ பிடித்த வீடு மலிவாய் கிடைக்கும்	☐ விற்பனின் வரும் தடங்கல்கள் தவிர்ப்பு
☒ வாங்கியபின் ஏமாற்றம் இல்லை	☐ சந்தை விலைக்குக் குறையாத பெறுமதி
☒ பெருவருவாய் தரும் முதலீடு	☐ உச்சப் பெறுமதிக்கான உபாயங்கள்

Vela Subramaniam

Experienced Home Inspector
Sales Representative

Dir: **416-786-0760**
info@vela4homes.com
www.vela4homes.com

Homelife/Future Realty Inc. Brokerage

Independently Owned and Operated

Bus: 416-264-0101 Fax: 905-201-9229
205-7 Eastvale Dr., Markham, ON L3S 4N8

அரிய சந்தர்ப்பத்தைத் தவற விடாதீர்கள்!
முற்றிலும் கிவசமான சேவை!

12 வருடத்திற்கு மேலாக...
எங்கள் Gas Furnace மற்றும் CO பாதுகாப்பு
சீட்டுகள் எல்லா பரிசீலனைகளுக்கும்.

\$2100 Rebate Available Now
call us 416-414-2280

- FREE Inspection in GTA
- Over 10 yrs in Business Experience
- Flat Rate Pricing
- Parts and Labour guarantee
- Guaranteed Repairs
- Professional Service
- Fully Insured

**Gas Furnaces, Air Conditioners,
Thankless Water Heater, Gas line install**

Licensed Technician | **ELENGO THIYAGARAJAH**

ALL MAJOR APPLIANCES E : aatekcanada@gmail.com

We Are Specialists in We Are Professional trouble shooters for all major gas appliances
customs homes **Ductwork System** **416.414.2280**

Buy, Sell Invest

RE/ON
Homes Realty Inc.
Brokerage

Gnan - Judy
Real Estate

www.reonrealty.com
www.reonrealty.ca

Judy
Gnanendran Realtor # 416.629.9797

Gnanendran
Narasingham Realtor # 416.937.8090

(905) 209 8080
35 KARACHI DR, UNIT #18
MARKHAM, ON L3R 0R6

பெரிய அளவு
எல்லா பெரிய துறைகளில்

எல்லா குடி
ஆயிரக்கணக்கான

EPHRAIM™
புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள
புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள
புதிதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ள

SABONA

2006, 1998 and 1997 Best of Show Winner
www.sabona.ca 416-264-8787

Ceycan Transshipping Inc.
INTERNATIONAL FORWARDING LOGISTICS
EXCLUSIVE SOLE AGENTS FOR CEYLON SHIPPING LINES IN CANADA
REGULAR PERSONAL EFFECTS SHIPMENTS BY SEA & AIR TO SRI LANKA

OUR AGENTS ACROSS CANADA

Head Office
Toronto, Ontario, Canada
Tel: (416) 291-1111

Montreal
Tel: (514) 392-1111

Calgary
Tel: (403) 243-1111

Edmonton
Tel: (780) 443-1111

Winnipeg
Tel: (204) 253-1111

Regina
Tel: (306) 343-1111

Saskatoon
Tel: (306) 343-1111

St. Catharines
Tel: (905) 683-1111

London
Tel: (519) 873-1111

Mississauga
Tel: (905) 276-1111

Markham
Tel: (905) 479-1111

Richmond Hill
Tel: (905) 709-1111

Unit 1000
1000 Lakeshore Blvd. W. #1000
Toronto, Ontario M6K 3L7
Tel: (416) 291-1111

1981 Boylen Road, Unit #5, Mississauga, Ontario L5S 1R9
sales@ceycantranship.com web: ceycantranship.com

Bringing Your Dreams To Life!

யாழனாயும் யாழன சார்ந்த நிலமும்
யாழ்ப்பண யாழ்க்கள் பெற்று விற்றிடவும்
யாழமுறம் பணியாவதே யாழ்க்களின் பணி

Maheasan Subramaniam
BROKER

Free Home Evaluation with No Obligation

416-816-0141

Daniels FirstHome at Markham & Sheppard
Starting from **\$299,000**
OPENING ON **NOVEMBER 6TH**

ஒரு வீட்டை வாங்க விரும்புகிறீர்களா?
CONTACT ME FOR REGISTRATION & MORE INFO
416-556-4881

HOMELIFE HomeLife/Champions Realty Inc. Brokerage
Office: 416-281-8200
E-mail: ramesh@hmlife.com

RAVEEN
SIRINIVASAN
SALES REPRESENTATIVE

LIFE, HEALTH & TRAVEL INSURANCE

InforceLife™

Sutharshan Sirinivasan
Advisor
416-854-6768

20 Milner Business Ct. Unit-707 | Scarborough

Finding Homes to Fit Your Lifestyle

Suba Aynkharan
Broker
Call: 416-722-4444
E-mail: suba_ayn@hotmail.com

1285 Horningside Ave., Suite 203
Toronto, ON M1B 2V9
Tel: 416-287-2222
Fax: 416-287-4488

RE/MAX COMMUNITY REALTY INC., Brokerage

NO MEDICAL UP TO \$500,000

- ✓ 50 first month's premium
- ✓ No medical exams
- ✓ Simple and straightforward
- ✓ 18-80 years can apply

MEDICAL INSURANCE FOR SUPER VISA **100% REFUND IF VISA DENIED**

Life 100
LIFE INSURANCE & INVESTMENTS INC.

Sritharan Thuraiajah
Sales Representative

416.918.9771
416.321.2500

10 Miller Business Court, Suite 206, Scarborough, ON M1B 3Z3

Are you getting Million Dollar advice

Residential Mortgages | Commercial Business Loans | 1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation | No Down Payment Confirmation
Call me more details...

Rambo Tharmalingam
Mortgage Agent

KAPITAL CARE MORTGAGE INC.

5200 Finch Ave. E. Unit 306, Scarborough, ON M1S 4Z5

647-290-3416 / 416-543-1111

மீடு | வணிகம் Residential | Commercial
* வரலாக * வீடு * வரலாக... * BUY * SELL * LEASE

CALL YOUR PROFESSIONAL SERVICE

Rave P. Raveenthiran
Sales Representative

Dir: 416-567-2462
Email: realtor.rave@gmail.com

HOMELIFE
Real Estate Inc. Realty Inc.

HomeLife Realty Inc. Scarborough
205-7 Cummer St. Scarborough, ON M1S 4M8
Tel: 905.301.8817

List your property with me...
FREE!

- Home Evaluation
- Home Staging
- Professional Photography
- Social Media Marketing
- Just Listed & Feature Sheet

நிபு **ரங்கனாஸ் நகைமாடம்**

நிபு நகைமாடம் இல் உயர்மான சிவகாமி கட்டிடக்கலை

நகை மாடம் நகைமாடம் சிவகாமி கட்டிடக்கலை

நகை மாடம் சிவகாமி கட்டிடக்கலை

நகை மாடம் சிவகாமி கட்டிடக்கலை

647-702-2159 | MARKHAM & STEELES
YELLOW BUILDING
6055 STEELES AVE ESCARBOROUGH, ON M1V 5P6

COMMITTED TO EXCELLENCE 21
Call us now to get your HOME SOLD 416-725-7284

CENTURY 21
Pence Fulton Ltd.

Ravi Kana
Call 416.725.7284 (BAM)

5211 Kennedy Rd. Toronto, Ontario M3J 1K6 Office: 416.299.8333

"Serving With Dignity, Compassion and Excellence"

WELL GUARD INSURANCE
229 Commerce Valley Dr W Suite 480, Thornhill, ON L3T 5A4

LOTUS Funeral and Cremation Centre Inc.
121 City View Dr. Etobicoke, ON M9W 5A8

Patricia Peter BBM
Licensed Funeral Programming Director & After Care Advisor
Licensed Insurance & Investment Advisor

Direct: **416-834 5753**
Email: advisorp110@gmail.com

Residential Mortgages | Commercial Business Loans
1st and 2nd Mortgages | Private Funds Available
Debt Consolidation - Refinance | No Income Confirmation
Call us more details...

KAPITAL CARE MORTGAGE INC.

Kethes Sivasubramaniyam
Mortgage Agent

416-873-5780

5200 Finch Ave. East, Unit 306, Toronto, ON. M1S 4Z5

DEVADAS LAW
PROFESSIONAL CORPORATION

Real Estate
HST
Tax Law
Family law
Immigration
Business law
Employment Law
Estate Planning and Last Wills

Vasuki Devadas
Barrister, Solicitor & Notary Public
vasu@vdlaw.ca

Vinayagamorthy Devadas CPA, CMA, MBA
Barrister & Solicitor
devadas@vdlaw.ca

1415 Kennedy Road, Unit 3 | Toronto, Ontario | M1P 2L6
Next to BNC in Kennedy & Sheppard

Tel: (416) 266-1234 | Fax: (416) 266-2000 | www.vdlaw.ca
Contacting us should be easy as 1,2,3,4 Just remember "266"

